

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی نیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسیار: بهدران شههمهدهیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولتیر

پیرههیرد

و

پیداچوونهوهیهکی نوئی زیان و بهرههههکانی

پیرەمیرد

و

پیداچوونەوویەکی نووی ژیان و بەرەمەکانی

کۆکردنەو و لیکۆلینەووی

ئومید ئاشنا

بەرگی دووهم

ناوی کتیب: پیرەمیرد و پیداچوونەوویەکی نووی ژیان و بەرەمەکانی - بەرگی دووهم

کۆکردنەو و لیکۆلینەووی: ئومید ئاشنا

بلاوکراووی ئاراس - ژمارە: ۹۲۸

دەرھینانی هونەریی ناوہوہ: بەدران ئەحمەد حەبیب

بەرگی: مریەم مۆتەقییان

چاپی دووهم - ۲۰۰۹

لە بەرپۆەبەرایەتی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان لە ھەولیر ژمارە ۲۵۵۷ی سالی ۲۰۰۹

دراوہتی

حاجى تۇنىقى پىرەمپىرە

ھىلكارى: يوسىف عەبدولقادر

گیبیه

ماموستا محمدهد رهسول هاوار دهرباردی ئەم شیعره نووسیویه: جارتیکیان ئەحمەدی عەزیز ئاغا گیپهیان ئەبیت، چەند هاوڕێبەکی خۆی بانگ ئەکا بۆ گیپه خواردن. پیرەمێرد لە بانگراوەکان نابیت، لە پاش چەند رۆژتیک پیرەمێرد بەو گیپهیهی ئەحمەدی عەزیز ئاغا ئەزانیت، وەکو وتمان پیرەمێرد زۆر نەوسن بوو، بۆ هیچ شتیک گلهیی نەکردایە لەسەر خواردن گلهیی ئەکرد. لەبەر ئەوە بەم چەند دێرەیی خوارەوه گلهیی خۆی بۆ ئەحمەدی عەزیز ئاغا ناردوو:

ئەحمەد با گیپهت بۆ ئەو تیپه بێ
گیپهت خوارد بێ من، گووپت گیپه بێ
خۆ من ئەو ساته، هاتبوومه لات
تەفره بۆ من بوو، شفره بۆ جامات
وتیان کەللهکەت هیشتا دەبیاران
ورگتان برنجی، کالی ئەخوسان
ئەگەر وەک کەلله مێشکت داتەکی
ئەبی بە وەزیر، فیریشکت ئەتەکی
وەک (کلاو قازی) بێ دروومانی
ئاگری بن دیزه، زۆر بێ نامانی
پرخۆله چەورە، لە خۆت ئالای
پێچکەیی خۆت بەستوو، لە جیدا ماوی
هەر وەک شیلوگ، هەوتینی شیری
لە نوکتەیی وردا، پەیکانی تیری
دەستی (عزەت) ت دائم لەسەر بێ
هەرمیتی بەهەشتت(١) ناودار و تەربیی
کردهی تۆ و بردهی (نادی مەزڵووم) بێ(٢)
خراپەت دیار بێ، چاکەت بن گۆم بێ
منیش کەشکەکەم ئەمەرۆ خوارد بێ تۆ
بەرد هاویشتنه، پاداشی کلاو

(١) هەرمیتی بەهەشت: واتە شەقی بەهەشت، چونکە زۆر جار ئەلێن هەرمیتیەکی تی هەلدا.

(٢) نادى مەزڵووم: نیازی لە مالى حوسین مەزڵوومه کە کابرایەکی زۆر ساویلکە و خوش بوو، زۆر کەس وەکو نادى بۆ رابواردن ئەچوونە ئەوی.

ئەحمەدی عەزیز ئاغاش کە بەنوکتەبیژ و قسەخۆش و بەنەستەق بەناوبانگە، بەم سێ دێرەیی خوارەوه وەرانی پیرەمێردی داووتەوه، وەرنامهکەیی لەسەر نامەکەیی پیرەمێرد نووسیوه:

خاله گیان یا خوا رووی بز(١) پەش بێ
منی روورەش کرد، هەر ئەو دەیی بەش بێ
بەخوا ئەو ساتەیی تۆ تەشریفت هات
من زۆر مەشغول بووم، بەبیرما نەهات
لە جیاتیی گیپهیی ئاوساوی نەکولاو
پێشکەشت ئەکەم، دوو پەردە پلاو

(١) بز: ئەحمەدی عەزیز ئاغا نیازی لە بز پووری بوو، کە ناوی پوورە بەهێ بوو، وەهەم خەسووی ئەحمەدی عەزیز ئاغاش بوو کە ئەو گیپهکەیی لێ ناو.

***

شەری خەراجیان(١)

«سالی ١٩٢٤ کە شیخ مەحمودی نەمر لەشکری دۆزمنی لە شارەزورر شکاند، پیرەمێرد سالی ١٩٢٦ بۆ یادی ئەو نەبەردە ئەم شیعەرەیی نووسیوه». هەرودها وەلامی رۆژنامەیی (العراق) ی ئەو کاتەیی داووتەوه .

العراق(٢) ئەلێ، ئیوه ئەرمەنەن
دەعاتان شوومه، بۆ هیچ لایق نین
خۆیان نانسەن، بەتورک نابن
خوا نەیداوتی، وەک کورد، نازابن
کورد ئەو کوردانەن کە بەغدايان گرت
(أبو جاسم) هکان، کەوتنە جرت و فرت
دوو سال لەمەوپیش، خۆیان و فوجیان
لەسەر کانیهکەیی، بەردی خەراجیان
بە کەش و فشی بۆ کۆزە رەقە
دوو سواری کوردیان لێ کەوتە تەقە
بە ئاخ (یا یومه) کەوتنە هاوار
بە پالەپەستۆ رایان کردە شار

ئەو پەمەزانی لە دینی پەمەزان
بەجەژنیان زانی لە تەنوو خزان
نەبواپە بەهۆی بەریتانییاو
ئەخنکان بەدەس کوللە و خورماو
سا چی بکەم، نەبێ، وری تەیار
حیزی و ئازادی ئەوسا دیار

- (۱) ئەم شیعەرەمان لە لاپەرە ۲۱۹ی ئەو کەشکۆڵەووە وەرگرت کە نەجمەددین مەلا سالی ۱۹۳۷ بۆ (محەممەد ئەمین حەمە صالح ئاغای قزڵجی) نووسیوە. نەجمەددین مەلا لە سەرەتای شیعەرەکووە نووسیویە «لە سالانی ۱۳۴۳ی هـ. کە شیخ مەحموود جەیشی عەرەبی لە شارەزور شکاند، حاجی توفیق بەگ ئەمە فەرماوە» ئنجا بۆیە من نووسیومە کە پیرەمێرد بەیادی ئەو شەرەو شیعەرەکی نووسیوە چونکە سالی ۱۹۲۲ یاخود ۱۹۲۴ پیرەمێرد لە تورکیا بوو. وە لە سەرەتای سالی ۱۹۲۵ دا گەراوئەووە.
- (۲) رۆژنامە (العراق)ی: ئەو سەرەدەمە هێزی کۆنەپەرستی عەرەب و بەریتانیای داگیرکەر دەبیرد بەرپۆتە نووسیبووی کە کورد ئەرەنەبێه!!

***

دەنگی وەتەن^(۱)

۱۹۲۴

لە ئەستەمۆڵەووە هەلسام، لە خەودا بووم، هەتا ئێرە
لە سەیری (فی المنام) دا بووم، کە چاوم کردووە لێرە
حەیاتتیکێ ترم دی، خزم و خوێشان دەورەیان دا بووم
سەرلەنوێ هاتمەووە دنیا، بەرۆح وەک توفلی^(۲) ساوا بووم
ئەمە دوو رۆژە جەژنی رۆحەم، دەنگی وەتەن دەبێم
خودا دیداری ئێوەشم نسیب کا، زۆر ئەبێنێ پێم
هەوالتی ئێوە چۆنە؟! بێمەووە؟ یا ئێوە دێنە لام
نسیب ئەبزانێ، چەند رۆژتیکێ تر، مەعلوم ئەبێ ئەنجام

- (۱) مامۆستا محەممەد رەسول ھاوار: لە بارە ئەم شیعەرەو لە لاپەرە ۱۷ی دیوانی پیرەمێرد نووسیویە: «شیخ مەحموودی مەزن ئالای شۆرشیگێری و داواکردنی مافی گەلەکی هەڵکردبوو، پیرەمێرد لە پرسینی حال و ئەحوالی ئەو سەرەدەمە کوردستان ئەم چەند دێرێ بۆ یەکێک لە خزمەکانی لە شاری سلێمانی کە «مستەفا سائیبی» خوشکەزای بوو ناردووە. ئەو هەلبەستەم لە دەستخەتیکێ خۆیەو وەرگرتووە، لەژێرەو نووسراوە «خالی باکمالتی بێ حالت» هەرچەندە مستەفا سائیب ئەلێ ئەم هەلبەستەکی لە تورکیاوە ناردووە بەلام من لیبی

دوودلم، چونکە لە مەنای هەلبەستەکیەو لەو ئەچیت کە لە جێگەبەکی نزیک کوردستانەو ناردیبیتی و لای
من وایە لە تورکیاوە گەراوئەووە بەسەر شام و حەلبەدا هاتیبیتە بەغداد و چەند رۆژتیک لە بەغدا ماوئەووە و
لەوتیو ئەو هەلبەستەکی ناردووە بۆ مستەفا سائیب».

(۲) لە کوردیدا باو دەلێن -تولف- واتە مندالی ساوا کە لە راستیدا لە -طفل-ی عەرەبیبیووە وەرگیراوە.

«رۆح فری، لەسەروردی بەرزی نیشتمانەو، بێ دەنگ و سەنگ^(۱)
وام زانی کە ئەم کۆنە مەلبەندە ئەکاتەو بەشوینی دەنگ
بووبوون بەبەک، لەش و رۆحەم، بۆ دێدەنی دۆستایەتی کۆن
نالە و ئەوای دلم بوو، داخەم، لائەنی بەرۆحەکە هینایە تەنگ

۱۳۱۷ی رۆمی / ۱۹۰۱ی زاینی

- (۱) ئەم شیعەرە لە لاپەرە ۱۸ی دیوانی پیرەمێردی م. هـ دا بەتورکی بەخەتی پیرەمێرد لەژێر وێنەبەکی سەرەدەمی
لاوتی خۆیدا لە تورکیا نووسراوە. بەلام روون نییە کە ئایا پیرەمێرد خۆی کردوویە بەکوردی یاخود کەسێکی
تر.

بەبۆنە دەرچوونەووە گۆفاری گەلاوێژەو

ئۆخەکی گەلاوێژ^(۱) وادەرکەوتیەو
وێک چرای بەختی، کورد سەرکەوتیەو
یانەکی سەرکەوتن^(۲) بەتۆ پرووناکە
کوردستان بەرووی، تۆ فەرەحناکە
شەوقی دیدارت پرووناکی چاوە
ئیتەر تەوژمی گەرمانەماوە
گوزەرگات بورجی (دار السلام)^(۳)
دیاری ژین بۆتۆ، دوعا و سەلامە

- (۱) گۆفاری گەلاوێژ تەمەنی دە سال بوو ۱۹۳۹-۱۹۴۹ لەو ماوەبەدا گەلێ جار تووشی گیروگرفتی داخستن و
بێ پارەیی بوو. ئەم شیعەرە پیرەمێرد بۆ دەرچوونەووەی سەر لەنوێ گۆفاریکەبە دەوای داخستن. دیارە ئەمە لە
سالانی پێش ۱۹۴۹ دا بوو چونکە لەو سالەدا بۆ هینجگاری داخرا. هەرودەها گەلاوێژ ئەستێرەبەکە دەوای
چلەکی ھاوین دەردەکویت.

(۲) یانەکی سەرکەوتن: رۆشنبیرانی کورد لە بەغدا پێکیان هینا.

(۳) دار السلام: واتە شاری بەغداد.

***

بهستن

له کۆمه‌لی کۆنی دواکه و تووی کورده و اریدا پرپوو و چیتک هه‌بوو، پیتیان ده‌گوت (بهستن) واته له کاتی ژن هیناندا که بووک و زاوا ده‌چوونه په‌رورده، کابرا نه‌ده‌بوو به زاوا و کاره‌که هه‌ندی‌ک دوا ده‌که‌وت. هه‌ندی پپ و پیریتژن به‌پاره گوايه نه‌و گيروگرفته‌یان چاره‌سه‌ر ده‌کرد. به‌لام له میژه زانست هۆی نه‌مه‌ی دۆزبوه‌ته‌وه و شته‌که یا هۆی ده‌روونییه یا خود نات‌ه‌واوییه‌کی له‌شه. وه موفتی پینجونی شاعیر له به‌کێ له شیعره کۆمه‌لایه‌تیبه‌کانیدا باسی نه‌و ده‌ردی دواکه‌وتنه‌ی کردووه پیره‌میتر له رۆژنامه‌که‌یدا شیعره‌که‌ی بۆ بلاو کردۆته‌وه و هه‌روا بۆ تام و قسه‌ی خۆش چهند به‌یتیکی خۆی وه‌ک جۆره وه‌لامیک بۆ شیعره‌که‌ی موفتی نووسیوه، وه باسی نه‌و پیره‌ژنه‌ی کردووه که له سلیمانی نه‌و به‌ستنه‌ی ده‌کرده‌وه و ناوی داده‌عاسم بووه:

«تا داده‌عاسم، له دنیا مابین
رووی قه‌دی سپی، خوای لی رها بێ
سلیمانیشمان، له‌گه‌ل ته‌ترافی
عائدی نه‌وه‌خۆی و ئینسافی
چۆنی نه‌به‌ستتی، یا نه‌یجه‌رینتی
هه‌ر کار دروست بێ و زوو بیپه‌رینتی
خۆ نه‌و شیخ نه‌بوو به‌حوکمی دوعا
جن و دیوه‌کان موسه‌خه‌ر بکا
که‌وابوو مه‌علووم حیکمه‌تی تیايه
خۆت لاده ئیتر تۆ له‌م به‌لایه!»

***

ده، شتا

ده، شتم هیند لاگرانه، راستی پیتی سه‌ختم ته‌واو
ناری عاشق، نوێژی فاسق، کیبر و خۆبادانی پیاو
ده‌ردی به‌رتیل، رووی به‌خیل، گالت‌ه‌ی ره‌زبل، نه‌رکی ده‌لیل
ده‌نگی ناسازی موئه‌زین، برسیتی و هه‌وراز، به‌دیل
ده‌ردی سه‌ر نه‌م نۆیه، ده‌ردی سه‌ریه بۆ نه‌م عاله‌مه^(۱)
لیره نازی^(۲) نازیکه‌ر^(۳) پیتیان بلتی هیتله‌ر که‌مه

(۱) له نوسخه‌ی لای ئیمه دا نه‌م به‌یته به‌م جۆره‌یه:

«ناز و نووی تازه پیاکه‌وتوو له‌گه‌ل نه‌م عاله‌مه

لیره نازی نازییه‌کان پیتیان بلتی هیتله‌ر که‌مه»

(۳.۲) نازی یه‌که‌م واتا نازکردن. نازی که‌ر: نه‌وانه‌ی سه‌ر به‌نازییه‌کان، که خۆیان به‌گه‌وره ده‌زانن و له هیتله‌ریان گه‌ورده‌تر بێ بلتی هیتله‌ر به‌لایانه‌وه که‌مه.

***

چاوا(۱)

۱۹۴۹

چهند تا که به‌یتیکی پیره‌میتر که به‌شپوه‌ی ورده‌کاری سه‌باره‌ت به‌چاوا نووسیونی:

«قه‌دم که‌وانه، دل به‌قه‌دی تۆیه چاوه‌روان^(۲)
میوانی (تیر)ی خۆشتر نه‌وی، خانه‌خۆی، که‌وان»

«نه‌گه‌هه‌ر چاوم به‌تۆزی ریت بریترم
به‌فرمی‌سک، داری تو‌بای تیا نه‌نیترم»

«له‌دلما، تا خه‌یالی چاوی کاله
هه‌مه‌وو عاله‌م له‌پیش چاوم خه‌یاله»

«ته‌لی چرایه‌ک له‌چاوی تۆوه، بۆ کونجی دل‌م راکیشراوه
نه‌و ده‌مه‌ی تۆ نه‌روانیتنه‌ من، ته‌لی کاره‌بای دل‌م پچراوه»

«شیعری بلند که‌ته‌علیقی ئیله‌های پتیه‌یه
ئیلهای شیعری من، له‌نیگای چاوی تۆوه‌یه»

«چاوه‌که‌ ده‌ردی دووری تی که‌وت، ئاره‌زووی گریان نه‌کا
نیوه‌موویه‌کیش که‌که‌وته‌چاوه‌وه، هه‌ر ژان نه‌کا»

«تۆ له‌پیش چاوم نه‌مای، گیانیش له‌له‌شما ده‌رچووه
هه‌روه‌کو ئاوینه‌ سوورده‌ت لاچوو، عه‌کس‌یش لاچوو»

«به چاوی مهستی هۆشی لێ فراند، عه شرهت هاواره
نه خوش ساغ پرووت ئەکا، بێ حاکمه شیواوه ئەم شارە»

«کاغه زێکی سپییە، نارد، تیبگه مه عنای چیبه
چاوی من به درهنگه سپییە، چونکو چاوی لیت نییە»

«چاوت دووکه لێ دێ، برۆ له دووره مه مینه
چونکه ئەو دووکه له، قرچهی دلمه، ناگری له شویتە»

- (١) ئەم شیعراوه له گۆفاری گه لاویژی ژماره ٢ی سالی ١٩٤٩دا بلاوکراره تهوه که پیره میترد خۆی ناردویتی.
وه کیشی هه به بیتیک لهوی تر جیاوازه.
- (٢) ئەم بهیته له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نه کراره تهوه.

***

لای لایه بو منال

له پیتشه کی ئەم شیعرێ لای لایه مناله پیره میترددا مامۆستا محهمهد رهسول هاوار
نووسیویه: «لای لایه بو منال شتیکی زۆر کۆنه هه موو گه لیتک جوژه لای لایه یه کی هه یه بو
ئه وهی مناله کانیان خهو لێ بخهن.

له کوردستانی خویشمانا، لای لایه زۆر کۆنه و له دیزه مانه وه که منالی کورد خراوه ته ناو
جو لانه وه، که له بهینی دوو لقی دارا بۆی هه لخراره یا خود نراوه ته ناو بيشکه وه و به ده سرازه ی
به نی رهنگا و په رنگ پیترا وه ته وه هه ندیک خرخال و شتی سه وز و سووریا ن به که مه ی بيشکه که دا
شۆر کردۆته وه له گه ل هه ندیک حه تبه تۆکه، که هه ریه که یان شتیکی بۆنخو شیا ن تی کردوه
به تاییه تی سمل و مینخه ک. منالی ئەوسا وه کو ئیسته نه بووه، وه کو چۆن هیشتا له ناو زۆریه ی
دیها ته کانی ناو خو شمانا ماوه، که منال نه خوش کهوت دایک و باوکی بیبا ته لای دکتۆر و
ده رمانی بو بکری ت، به لکو ده رمان هه ر ده رمانی پرو پی ریتان بوو. منالی سک یه شاو گو له
به یبو نیان بو کولاندو وه و داویانه تی، منالی سکچوو سملیا ن کوتا وه و ده ر خوار دیا ن دا وه. گو ی
یه شاو دوو که لیا ن کردوه به گو تی چکه دا یا خود رۆنیا ن داغ کردوه و کردوویا نه ته گو تی بو ئە وه ی
ژانی بشکی. منالی له رزوتا لێ ها توویا ن بر دۆته سه ر شه خس و تا وه به نیکیا ن کردۆته ده سستی.
شه وانی دوور و دریتی پایز و زستان، منالی گروز و برسی، هه تا کو به یانی گریا وه و
کرو و زا وه ته وه. دایکی ش به ده م وه نه وزی خه وه وه به نا چاری ده سستی کردوه به لای لایه بو ئە وه ی

مناله که ی خه و لێ بخات. به تاییه تی که ته مه نی ئەو مناله ئە گه یشته یه ک سالی و له هه ندی
قسه ئە گه یشت، ئیتر دایکی هه ره شه و ترسی تیکه ل ئە کرد به لای لایه بو ئە وه ی مناله که ی
بترسی و بیده نگ بی ت، بو ئە مه با سی گورگانه شه و ی و ئایشه گو تی دریتی بو ئە کرد. هه ندیک له
شاعیرانی کورد به ده م دایکا نه وه لای لایه یان کردوه به هه لبه ست وه کو قانع و بی که س،
پیره میتردیش به ده م به کیتک له و دایکا نه وه ئەم لای لایه ی خوار وه ی کردوه:

گورگانه شه و ی، گورگانه شه و ی
به رخه بچکۆ له که م خه و ی لێ بکه و ی
لووره ی تۆی نا و ی، لای لایه ی ئە و ی
ئه لێ له مالی ئی مه دوور که و ی
بچۆ ره مالی (ئه بو یا بو)
خو شتره که ی، بکه به تی شو و
یا بو ه که ی بخه ره، ناو چالی گو و
خۆ ی لی ره ده رکه زو و به زو و
پیا و خۆ ره زله، پیا و خۆ ره زله (١)
کو رپه که م له گه ل دایکیا ده ست له مله
مه ری تۆی نا و ی، هۆ گری بو لبوله
هیچت به لوو ته وه نا ب، له م گه رد و خوله
دووره وه که وه، تا نه یا ن دا و یته به ر گو له
پرو و بکه ره مالی (ئه بو جاسم) ه کا ن
یه کیکیا ن بکه به کوچکی گو ی نا گردا ن
ئه و ی تریا ن بخه ره شیوی کۆ لا ن
به لکو ده ست به ر ده ن له یه خه ما ن
که متیا ری سم پا ن، که متیا ری سم پا ن
رۆ له شیرینه که م، نووستوه له هه یوا ن
سپا ر دوو مه به پی خه مبه ر و یه زدا ن
سپا ر دوو مه به ئایه تی قورئا ن
با حه چی تۆ بب ری ت له گو یما ن
بچۆ ره مالی کولله خۆ ره کا ن
زه مانی به دیا ن بب ری به ددا ن
چا و ی ژنه که ی کو یتر که به بی له کا ن

به شکو به جارئ ببنه وه له کۆلمان
بو خۆمان بئ گێچهل بين له ولاتی خۆمان

(١) شيعره کانی ئەم لای لایهيه له باره‌ی کيشه‌وه وهک يهک نيهيه . ته‌نانهت له زۆر جيتگادا نيهوه دپه‌کان له‌گه‌ل
يه‌کتر کيشيان جيايه .

***

که‌شتی، پاپۆر

له دار و ئاسن و ئاگر، شتتیکم دی له‌ناو ئاوا
سره‌وتی نابئ رۆژ و شه‌و، چه‌ خۆر که‌وتن، چه‌ خۆر ئاوا
له‌یه‌ک بين راده‌کا به‌و ئاوه‌دا، وه‌ک ئەسه‌پی پرتاوه
له‌ ئاوايه و ئەمه‌نده تینووه، ناو جه‌رگی سه‌وتاوه
له‌سه‌ر ئەو تینوه‌تیه‌شدا، ئاوه‌شته قورگی خنکاوه
سه‌ر و پئ و ده‌ست و چاو گوئی نيهيه، بئ رۆحیشه و ئەروا
به جارئ شارئ هه‌لده‌گرئ، که‌چی هیتشتاکو جئ ماوه
نهره‌ی وه‌ک شیره، سه‌د شیره و نه‌هه‌نگی به‌حر ئەترسینئ
به‌چالاکي وه‌کو بازه، که‌چی بئ بازوو و هه‌نگاوه
به‌سه‌ر یشتا ته‌رات ئەکرئ، ئەمه‌نده سه‌خته ناله‌خشئ
له‌پيشدا کاروانی بو ده‌هیناین له‌و په‌ری دنیاوه
له‌ژئیر به‌حرا، به‌گولله ئەیکوژن، ریتی راستی گیراوه

***

دنیا، ده‌ستکه‌وتن

جارئیک له‌کوێستان له‌ده‌م که‌لی خان
سه‌رخه‌وم شکان هه‌ندیک له‌پاش نان
ژئیر راخه‌ر نه‌بوو، بنووم له‌سه‌ری
یه‌ک دوو که‌له‌رمم، له‌بن دار بپری
پام خست به‌یادی له‌ش و لاری یار
وه‌ک کلووی سه‌پی نازک و نازدار
که‌ ئەبزوومه‌وه، ئەو جیهره‌ی ئەهات
به‌و جیهره‌ جیهره، که‌ومه‌وه ئاوات

خۆزگه له‌شینیکی ناسکی وام ئەدی
به‌لام خه‌ویک بوو بۆم نه‌هاته‌دی
ئهمرۆ یه‌کیکی له‌ش سه‌پی و نازک
گۆمه‌ته‌ی ئەدا وینه‌ی کار ناسک
به‌ده‌ورما ئەهات، ها بگره و بینه
وه‌ک چۆله‌که‌که‌ی شوان خه‌له‌تینه
ئەچووم به‌شوتینیا، ئەو قونه‌ی ئەکرد
ها لیسه‌ر و له‌وئ ده‌ستم بۆ ئەبرد
جرتیکی کیشا و وتی من دنیا
کاتیکم زانی له‌چۆل و ته‌نیام
دنیا ده‌ستکه‌وتن خه‌یالی خامه
ژنیکه وه‌سلی هه‌ر ئیحتلامه!

***

چیرۆک به‌شيعر

کیرۆله‌ی خۆینده‌وار(١)

کچیک بوو، ناوی جه‌میله
جوان و ناسک و نه‌شمیله
عومری یا نۆ، یا ده‌ سال بوو
زۆر زه‌ره‌ک و به‌که‌مال بوو
له‌کاری ناو مال زانا بوو
هه‌تاکو بلایی وریا بوو
رۆژئ له‌مال هاته‌ده‌ری
نه‌ختئ به‌ته‌نیا بگه‌ری
هه‌لسا چوه‌ده‌رکی سه‌را
نه‌رم و نیان و به‌حه‌یا
سه‌یری ئەترافی نه‌ئه‌کرد
نه‌خیرا ئەرۆیشت و نه‌ورد
له‌رئ تووشی پۆلی کچ بوو
هه‌ر رۆی تا لییان نزیک بوو

گوئی گرت له باس و قسه بیان
هیچ تینه ته گه شت لی بیان
یه کیان ته یوت (ئیستیوا)
خه تیکه نه رز دوو که رت ته کا
ئهوی تر ته یوت خه تی توول
سئ سه د و شهسته به ئوسول
یه کئ ته یوت عه سری ته قتماع
پاپای نه وروپا، بو ته معاع
هه زار ئیشی گهندی ته کرد
هیچ که سی مه نعی نه ته کرد
جه میله که ته مانه ی بیست
عیلم و زانستی ته ویست
زور به زه بی هات به خو بیا
که بی بهش بوو له خو بندا
ئه ویش گهر خو بنده وار بوایه
ده بوو گشتی بزانیایه
چووه مالتی به غه مگینی
به په شتیوی و بی شیرینی
دایکی وتی نازه نیم
بوچ وا په شتیوت ته بینم؟
چی قه و ماوه، چی رووی داوه؟
دلت له سه ره چی شکاوه؟
پیتمان بلتی له چیت که مه؟
چیت گهره که، بو چیت غه مه؟!
گواره و کرمه ک و لاگیره
(صباح الخیر) و پینج لیره
گهر دبلغ و بازن و گو
قاپ قورئانت^(۲) هه یه تو
له بهرگیشا خو ته وای
ئیتر بوچی په شوکاوی؟!

وتی: دایکی خوشه ویستم
له هه موو شت کار دروستم
به لام هه ر خو بندا که مه
که زور ئیحتیاجم به مه
عه ییه بو من که جاهیل بم
له ژيانا بی حاسل بم
وتی: کچی نازه روهرم
به سه ر روخ و به سه ر سه رم
باوک بی ته وه ئیواره
له م رووه وه ئه یکم چاره
به لکو بتنی رته مه کته ب
فیر بی عه قل و عیلم و ته دهب
ئیواره باوکی هاته وه
دایکی زوو چوو به لایه وه
قسه ی جه میله ی تیگه بیان
وتی به سه ر روخ و به گیان
هه رچی جه میله ته یه وی
منیش رازیمه و ته مه وی
کچیان خسته مه کته به وه
به دلتیکی فه ره حه وه
کچه ته وه نده سه عی کرد
هه تا ییکه مینی وهرگرت
هه موو سال به سه عی و هونه ر
به یه که مه ی ته هاته دهر
هه تا هه شت نو سالی پیچوو
کچ له مه کته ب ته و او دهرچوو
کرا به دخستوری ژنان
ناوی دهرچوو له گشت جیهان
به مه دحه وه باسیان ته کرد
به بلندی ناویان ته برد

هه‌رچی له مه‌کتەب تینکۆشی
به‌رگی شه‌ره‌فی ئه‌پۆشی
هه‌رچی نه‌زان و ته‌مه‌له
خوار و بێ قه‌در و ده‌فه‌له

(١) ئەم شیعەر له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه.
(٢) قاپ قورنان: ملوانکه‌یه‌که له نالتوون. قوتوو‌یه‌کی بچووکی پتویه‌یه که قورنانی تیا‌یه.

***

عیزرائیلی به‌هه‌شتی (١)

عیزرائیلی به‌هه‌شتی
کۆلی نایه سه‌ر پشستی
پیاوی بوو زۆر فه‌قییر بوو
سه‌ررای فه‌قییری، پیر بوو
خاوه‌نی مال و مندال
نه‌یبوو نان، له‌ناو مال
به‌ ئاره‌قی ناوچه‌وان
به‌ قووته‌تی پال‌ه‌وان
ده‌چوو چیلکه‌ی ئه‌هانی
بۆ نانی، مندالانی
هه‌موو رۆژی به‌یانیان
ئه‌چوو بۆ کیو و شاخان
ئه‌وه‌نده‌ی خۆی ئه‌یتوانی
داری ئه‌نا له شسانی
داری ئه‌دا به‌ پاره
ئه‌یدا به‌نان بێ‌چاره
رۆژی له‌ژێر کۆله‌دار
له‌ گیانی خۆی بوو بێ‌زار
له‌شی پر بوو له‌ عه‌ره‌ق
هه‌ردوو چاوی بوو ئه‌بله‌ق

داری دا به‌سه‌ر به‌ردا
به‌ردی دا به‌سه‌ر ئه‌ردا
کۆله‌که‌ی که‌وته ئه‌ردی
زاهیر بوو ئاهی سه‌ردی
بانگی کرد یا عیزرائیل
تۆ بێ‌ره لام به‌ته‌عجیل
رۆحم ناوی به‌م حاله
چی بکه‌م، له‌م عومره تاله
قسه‌ی له‌ناو ده‌ما بوو
عیزرائیل لیتی په‌یدا بوو
وتی منت بۆ چی‌یه؟
ئه‌م هاواره‌ت له چی‌یه؟
پیره له ترسی گیانی
جوابی قسه‌ی نه‌زانی
واقی و پرما مامه‌ی پیر
وتی هه‌ر تۆی ده‌ستگیر
له‌ژێر کۆلی گه‌رانام
له‌گه‌ل داد و فوغانام
بۆیه هاواری تۆم ک‌کرد
فریام که‌وی ده‌ستویرد
عیزرائیلی به‌هه‌شتی
کۆلی نایه سه‌ر پشستی
ئه‌مجا پیره به‌یه‌ک غار
کۆله‌ی فرانده ناو شار

(١) ئەم شیعەر له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه.

***

(مه‌لای مه‌زبووره) چووبووه سه‌ر دارئ
 لقـیـکی ته‌بری بی‌کا به‌بارئ
 ته‌یویست ته‌و لقه‌ی خوئی وا له‌سه‌ری
 له‌بندا بی‌بری عه‌قلئی وای بری
 ری‌سواری پیتی گوت، مه‌لای سه‌ر دارئ
 ته‌و لقه‌ بی‌بری ته‌که‌ویه خواری
 مه‌لا لیتی نه‌بیست، سا ته‌و به‌ری بوو
 ته‌م له‌گه‌ل لقسدا سه‌ره‌نگری بوو
 که‌که‌وته خواری، وتی ته‌م پی‌اوه
 له‌غه‌یب ته‌زانئ و وه‌لی ته‌واوه
 وای کرد، چوو پیتی گوت که‌رامه‌تداری
 تو که‌ زانیت من ته‌که‌ومه‌ خواری
 ته‌لبه‌ت ته‌یشزانی که‌ من که‌ی ته‌مرم
 تو خوا پیم بلئ، له‌ به‌رت مرم
 وتی، عومری تو، پیت بلیم چه‌نده
 به‌سی بای سکی، ته‌و که‌ره به‌نده
 منیش به‌وانه‌ی که‌ (قسوون) ته‌کرن
 ته‌لیم، لقی ژیر خـۆـتان ته‌برن
 میلله‌ت داریکه‌، که‌ سی‌به‌رداره
 چۆن لق و پۆیی، ته‌شکی ته‌و داره
 ده‌ستی داد زۆریان ته‌خاته خواری
 که‌چی عار نانین، به‌که‌وتن جاری
 وا چاکه‌ به‌داخ نیشانه‌یان که‌ین
 که‌ عاریان نه‌نا، ره‌وانه‌یان که‌ین

(۱) ته‌م شیعه‌ له‌ دیوانی پیره‌میردی م. ه‌دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

***

دوینئ له‌ بازار له‌ناو گـۆـزه‌ردا
 جاری دوو خانی شه‌رقیبیان ته‌دا
 کوپیک به‌سیما و چاکه‌ت و پانتۆل
 سه‌ریکی رووتی، به‌زۆلف و کاکۆل
 به‌ عاره‌ببی ساف، به‌ده‌نگیکی ره‌ق
 ته‌یوت (ادخنوا من دخان الشرق)
 له‌گه‌ل وتی شه‌رق، شرق، شرق له‌ دواوه
 یه‌کیتک جرتیکی وای بو به‌ر داوه
 ته‌فه‌ندی ئاوری دایه‌وه و مندال
 رای کرد و کابراش له‌ دووی که‌وته بال
 ته‌م خه‌لکه‌ هه‌موو کردیانه‌ هه‌را
 پی‌چه‌ به‌ده‌وره‌ی کرد له‌ گۆزه‌را
 قور گیرابوه‌وه بو سواغی دوکان
 که‌وتبووه سووچی، نه‌یاندی هیچیان
 منالی پی‌خاوس، هیچ باکی نه‌بوو
 نه‌چه‌قیه‌ ناو قور سووکی بوی ده‌رچوو
 به‌لام ته‌فه‌ندی به‌قۆنده‌ره‌وه
 چه‌قی و نه‌یتوانی بی‌ته‌ ده‌ره‌وه
 ته‌کانی خوئی دا، له‌په‌و روو بوی که‌وت
 هاته‌ ده‌ره‌وه، وه‌ک ده‌عبای ته‌شکه‌وت
 هه‌موو دوکاندار، ئاویان پی‌ا ته‌کرد
 هه‌ر چه‌ندیکیان کرد قورپان لانه‌برد
 ئافه‌رین منال له‌گه‌ل قافییه‌ت
 هه‌ر بژین له‌گه‌ل عومر و عافییه‌ت

***

گائتهی بهراستا^(۱)

۱۹۳۹

(خدر) بوو پیاوی، (حهسهن ئهفهندی) کسهس پیئی نهئهگوت کهرت بهچهندی کویتخای دهراگابوو، جیتی خواجانشین فهراهنجی پووش بوو، زستان و هاوین رهنجبهری مالیک روژئی نهخوش کهوت ناچار ئه و روژه بیگاری بهرکههوت پینج کهری ئهبرد بو دیتی (کهلهکن)^(۲) که لهسهه خهрман، کای بو دابگرن^(۳) له ری خوئی سواری کهرتکیان بوو بوو^(۴) که ئه یژماردن، ههرا چواریان ما بوو وتی، ئای خووم، پینج کهرم پیبوو و ا چواریان دیاره، ئهوی تر کوئی چوو؟! دابهزی و رای کرد بهکسهه بو دواوه^(۵) وایزانی، کهههه، له دواوه ماوه بو دواوه روانی، هیچ دیار نه بوو گهراپهوه لای کههرا ن زوو بهزوو که تهماشای کرد، پینج کهه تهواوه لهم فهن و فیله، سههری سوورماوه زور ماندوو بوو بوو، دیسان سواری بووه له بههوه ژیره سههروه و خوار بووه دیسان که روانی کههرا چواریان ماوه گریا، وتی: من چیم لی قهوماوه؟! خوئی خسته خوارئ بهدوعا و نزا ئه پاراپهوه، له باره گای خوا دوعای گیرا بوو، روانی کههرا پینجهه رزگاری بوو بوو، لهم دهرد و رهنجه

ئیتر نهیتوانی پروات به پییان
خوئی ههله دایه سهه کهرتکی تریان
دووباره به زمی لی هاته وه دی
وتی ئهه مجاره کههه گورگ خواردی
ههروا لیئی خوئی گه بیبه نیوهی ری
بههوه پیری هات، خلهی کویتخای دی
بانگی کرد کویتخا، له دهورت گه ریتم
له کویتوه خوا توئی، گه یانده سهه ریتم
ئه مرؤ جنوکه، گالتسهه پی ئه کهن
جاری کهرتکم ئه دزن و ئه بیسهن
وتی خدر ئاغا چهند کهرت پی بوو؟
چهن دیان ماون، چهندت له کیس چوو؟
وتی، پینج کهرم هینابوو له شار
که ئه یژمیرم، هاتوته سههرا چوار
کویتخا تیگه یشت کهه گونی و گیزهه
لیک ناکاته وه کابرای قوربه سهه
ئه و کههه کهه و خوئی سواری بووه
چونکه نایبیینی، له بییری چوووه
وتی دابهزه، ههه بهندهی بی غهش
پینجی بو ژمارد، خویشی کرد به شهش

(۱) ئهه شیعره له چیرۆکی مه لای مه زبوروه وه ره گراوه .

(۲) کهلهکن: دئییه که لای ژورووی سلیمانیه وه .

(۳) کای بو دابگرن: واته کا له رهشکه دا بیه ستنه وه بو بار کردنی .

(۴) لای م. هه نووسراوه له ری خوئی سواری یه کتکیان بوو بوو .

(۵) ئهه بهینه له دیوانی پیره میردی م. هه دا بلاو نه کراوه ته وه .

***

دهرسی مه لای شه یاسی^(۱)

قل أعوذ، تو بیتره
شهه و کورته و روژ دریره

بۆيە پياو گيژ و ويژه
 هەرچی ئەکریت بیچییژە
 شیر که ترشا بییژە
 ژن که پیر بوو بینییژە
 بی دراو (۲) کوشتهی نوێژە
 پارەدار زەینی تیژە (۳)
 دره و درهوی لیژە (۴)
 گوشت گوشتی مەری گیژە
 تام لەلای ژنی دریژە
 باوی بی رۆژوو و نوێژە

(۱) مامۆستا م. ه. دەربارە ی ئەم شیعەرە لەلایە ۳۹۴ ی دیوانی پیرەمیژ دا نووسیویە: (مەلاکان) بەتایبەتی مەلای کۆن هەموو نوکتەباز بوون و حەزبان لەم جۆرە هەلبەستەکانە کردوو، لەبیرم دێی که منال بووم، ئیواران مەلاکان لەسەر سەکۆی مژگەوتی (شیخ بابا عەلی) لە گەرەکی (سەر چیمەن) ی سلیمانی کۆ ئەبوونەوه و (شیخ بابا عەلی) یش که بەنوکتەبیژ بەناویانگ بوو، هەموو دەستیان ئەکرد بەدەمەتەقی و نوکتە پیرەمیژ ئەو هەلبەستە ی بەدەم بەکێک لەو جۆرە مەلایانە وتوو.

(۲) بی دراو: بی پارە، واتە که پیاو لات بوو سەر ئەکاتە سەر نوێژ کردن.

(۳) زەینی تیژ: واتە زیرەک.

(۴) دره و شوینی لیژ: ئەوانە ی که دره و ئەکەن شوینی لیژیان زۆر بی خوشە. چونکه سەر بەرەوخوار دره و ئەکەن و زۆر ماندوو نابن.

***

دوینی شەو شەیتان

۱۹۴۳

دوینی شەو، شەیتان، هات بە پێکەنین
 وتی، ئیعلانی هیناوه بۆ ژین
 خۆت کەلکت نییە، پیت پیناکەنم
 نایەم بەلاتا، وەک خالۆژنم
 ئیعلانی دانا و سووکی بۆی دەرچوو
 روانیم مەئالی، ئیعلان ئەمە بوو
 تاقمی (زەبانیه) ی جەهەننەم بیستن
 ئیستا نۆژدەیان هەیه بە بیستن

قورئان فەرموویە: تسعة عشر
 یەکیکیان کەمە کار ناچیتە سەر
 مانگانە ی ئەوان هەزار دینارە
 کێیە تالیبی چونە لەم شارە
 هەر مانگی هەزار دینار کەم نییە!
 بۆ ئەربابی خۆی خراپی چییە؟
 وا ئیمە بەژین ئیعلانی ئەکەین
 چوار شەرتی هەیه، بەیانی ئەکەین
 شەرتی یەکە میان ئەبێ بەدکار بی
 نابێ بەکردە ی چاک لەکەدار بی
 دوو بەلەشی پیس رایبواردی
 نەخەلە تابێ، نوێژی کردی
 سێهەم هەرچی پێی ئەلین موسکرات (۱)
 قەت بواری نەبێ، بیست و چوار سەعات
 چوارە میان ناموس، لای میثسولە بی
 سوتندی بەشەرەف وەک پەپوولە بی
 ئەمجا هەر کەسێک ئەیهوی بچی
 راکا بۆ ئەوهی لەکیسی نەچی

(۱) موسکرات، مسکرات: هەموو جۆرە خواردنەوهیەک که ئەو کەسە مەست بکات.

مەلا سێ پارە (۱)

۱۹۳۹

پیاویک بوو ناوی مەلا سێ پارە بوو
 دەستەپاچە و مانگر و پەتیارە بوو
 خەلک وتی با دانەنیشی وا بەتال
 هینایان کردیان بە مامۆستای منال
 نافرەتییکی بوو، کەتە ی چل شوو کەرە
 دەم شری و تەرپییر و پەردە لایەرە
 چۆبی کیشی رەشەلەک، بەرپووی بووک
 دل بەجی هینەر، بەمەکر و نووکه نووک

چل قرانی بوو، به مامانی و خهلات
 بو مهلا تهيدا به كهر كاروان بكات
 پاره كهی وهر گرت مهلا پرووی كرده شار
 دای به گویدر پیژیکه ره ختهی خه رجی بار
 هاته وه ههوساری به سته قوئی خوئی
 سی كه سی چوختی به پیلان كه وتنه دوی
 هات یه كیکیان كه وته لنگه و چهند و چو
 تا مهلا یه كجاری غافل بی له خو
 دووه مین ره شمه ی له سه ره كهر كرده وه
 خستیه سه ره خوئی، له ننگه ری بو گرت وه
 هه ره به پیودانی كه ره هه نگاوی نا
 تا تهوی تر هات كه ره ی برده په نا
 سیه مین گویدر پیژه كه ی دوور خسته وه
 كه ره برا هیشتا مهلا ته پرسته وه
 پیاوه كه ی بوو بوو به كه ره خوئی راته كان
 ره شمه كه ی خوئی گرت و ههوساری پسان
 كاك مهلا ته و سایه تاووی دایه وه
 چاوی كه وت به و پیاوه هه لویتستایه وه
 بانگی كرد من تو م كری كه ره بووی كه چی
 ئیستا وا دوو بیت هه یه و له پیاو ته چی
 پیی وت ئینسانم به لام زور توند خووم
 شیت و نادان بووم به گز دایكما ته چووم
 رۆژتیک لیم دابوو، دوعای كرد بووم به كه ره
 چهند له ژیر باری گرانا، برده مه سه ره
 ئیسته چاوی كه وت به من ره حمی بزووت
 وا دوعای كرد بووم به پیاو لووت و بزووت
 باوه ری پیی كـرد وتی: لاچو برۆ
 قهت به عه قلی خو ت مه به ئیتر خه رۆ
 خویشی چوو بو دی قسه ی گپرا یه وه
 كه وته ده م خه لکی، كه دهنگی دایه وه

خه لک له لایان خوش بوو، باربووی بو کرا
 پاره یه کی زۆرتری بو ریکخه را
 هاته وه بازار كه كه ره بکریته وه
 تی فکری عه یینی كه ره بو دیته وه
 چوو به گوئییا وت به سرپه و لۆمه وه
 نه و گووه ی خواردووته من ناخۆمه وه!

(۱) پیره مپرد نه م شیعری له سه ره چیرۆکیکی مه لای مه زبووره ریکخسته وه.

***

بهیتی مشك و پشيله

له بیرمه جارێ، باوكم بو ئیران
 به سه فه ره چوو بوو، سه فه ری خیران
 هه ندی كـتـیـبی بو من هینابوو
 بهیتی پشيله و مشکیشی تیا بوو
 نووسی بووی رۆله ی خاوه ن ته قل و هوش
 بیخوتینه ره وه بهیتی گوربه و موش^(۱)
 پشيله مشکی توخن نه ته كه وت
 به فیل خوئی خسته كوئجیکی مزگه وت
 مشكان به شایبی و به تلی لی لی
 دیار بیان بو برد به قلی و بلی
 مژده یان ته دا پشيله عابیده
 نه زه ره میچکه، ناکا، زاهیده
 به دلێکی ساف لیی گـردـبوـنه وه
 به ده ست له مه لان لیی وردبوونه وه
 نه یانوت ئوخه ی نه و سمیل جوانه
 چۆته کلیله، نه م ده م و دانه
 زۆریان پی خوش بوو كه نایانگری
 په لاماری دان، كه چی له پری

چوار و پیننجی گرت، بهراست و بهچه پ
 سئ و چواریکیشی هاویشسته ژیر له پ
 تۆلهی ئەو بهینهی پیشووی لی سهندن
 بهزیکه و جووکه، سهری هه لکه نندن
 هه ر چهنده سوۆفی به که و ل و پۆست بی
 چۆن باوهر ئە که هی جان هه وهر دۆست بی
 خوویه ک سروشتی نه زه ل بیبه خشی
 به هیچ ناگۆری، به هیچ نابه خشی
 ئاین و ئۆبنیش، زوو ده رده که و ی
 درۆزن زه حمه ته، ناشتای بهر که و ی

(۱) گوریه و موش: واتا پشیله و مشک، ئەم بهیته له فارسییه وه ده رگیراوه.

***

گۆی ناگردان

پووهره تلخیخان بزنیکی بوو
 سبه ینان بو بیتره ئە چوو
 کیتته لهی نه برد ئە یدۆشی
 له ماله وه دایه پۆشی
 رۆژی مام رپوی دۆزیه وه
 سه هری لادا به دزیه وه
 ملچه ملچ شیریه هه لقورپان
 پووهر تلخیخان کلکی په ران
 رپوی رای کرد بو ناو رپویان
 لییان کرد به چه پله ریزان
 هه ی رپوی کلکی برپاوه
 ئیجگاری ئابرووی تکاوه
 رپوی هاته لای تلخیخان
 لیی پارابه وه به گریان

وتی کلکه قوولیم ویده
 داپیر وتی شیرم پییده
 رپوی وتی شیرم نییه!
 داپیر وتی، ئە ی بز چیه؟
 رپوی رۆبشت سهری کز کرد
 خوازینی شیریه له بز کرد
 وتی: بز شیر وه داپیردا
 داپیر کلکه قوولیم و ی دا
 بز وتی با دار گه لا دا
 گوانی بز له شیر قه لا دا
 ئەمجا بز شیر دا بو داپیر
 کلکه قوولیت بیته وه گیر
 رپوی هه لسا چوو بو لای دار
 گریا و دهستی کرد به هاوار
 دار وتی با کانی، ئاو دا
 لقی من سه وز بی و گه لا دا
 رپوی پرووی کرده لای کانی
 مشووری بهر ئە ویش هانی
 کانی وتی کیژ چۆبی کا
 ئارهقی خۆی له کانی کا
 کانی ئەوسا ئاو بو دار دا
 دار سه وز بی و گه لا به بار دا
 گه لا بو بز بی و بز شیر دا
 له تۆله ی شیریه داپیر دا
 داپیر شیریه دی له جیدا
 ئەوسا کلکه قوولیتی و ی دا
 هاواری بو لای کیژ هانی
 کیژان بینی بو سه رکانی
 کیژان که وشی سووریان نه بوو
 په نایان برده بهر که وشدروو

كهوش دروو ناردیه لای مامر
 هیلکهی بۆ بکا به قهره قهر
 مامر دانی لی داوا کرد
 هاواری بۆ بهر جوتیار برد
 جوتیار دانی دا به مامر
 مامر چیکلدانی بوو پر
 به گاره گار هیلکهی بۆ کرد
 بۆ وهستای كهوش فرۆشی برد
 وهستا كهوشی بۆ کیژ دروو
 کردیانه پیتیان زوو به زوو
 چۆپی له سههر کانی کرا
 له کانی ناو بۆ دار برا
 دار گه لای دا و بز شیردی دا
 رتیوی شیردی داپیری دا
 داپیر کلکه قویتی دایه وه
 به بنیشته تال گیرسایه وه
 رتیوی چووه ناو رتیویان
 لیان کرد به گالته کیشان
 وتیان بونی بنیشته تال دئ
 دهریان کرد هاته وه بۆ دئ
 دهستت جلی جوانی دزی
 کردیه بهر به ده عیه و فیزی
 هاته ناو رتیویان زوو به زوو
 وتیان هه ئه مهت له کوی بوو؟
 وتی: له بن گۆمیکایه
 سهه د ئه وهندهی تری تیایه
 وهرن بچین نیشانتاندهم
 وهک من دهری بیتن به دهه
 بردنیه سههر گۆمی سههر ناو
 یه کیکیان خۆی خسته بن ناو

به بللقه بلق ئه وه دهخنکا
 ئه م ئه یگوت وا بانگستان ئه کا
 هه موو خۆیان تی فریدا
 به جارێ خنکان له ویدا
 رتیویش دنیای نه برده سههر
 کردهی به دی خۆی هاته بهر
 راوکهریکی لی پهیدا بوو
 کوشتی و بازاری کۆتا بوو
 هه رچی وهک رتیوی فیلباز بی
 تووش ئه بی، نابێ ده رباز بی
 خوا راسته و راستی لا خوشه
 چهوتی سههره نجامی بۆ شه

***

مام چه وهندهر

مام چه وهندهر زیتینۆکی
 پییری بوو، دایم ئه کۆکی
 شیفی ده بری لای ویله دهه (۱)
 بهردیکی گه وهی هاته بهر
 نووکی گاسنه کهی تی گیران
 بهرده کهی له جیتی خۆی جوولان
 کونیکتی زلی لی ده رکهوت
 تاریک و قوول بوو وهک ئه شکهوت
 به پێ پیلکه چووه خوار
 هه ر رۆبی تا گه بییه غاری (۲)
 حهوت کویه ئه لماس و گه وهه
 که له شیری ئالتوون له سههر
 سههری کویه کانی لادا
 ئه لماس شهوقی وهک چرادا

سهری کووپه‌که‌ی قایم کرد
 دهستی بوئه‌لماسی نه‌برد
 ئی‌سواره هاته ماله‌وه
 به خه‌پله‌ی هه‌رزنی تاله‌وه
 ملی پاکیشا وه‌ک گاجووت
 جله‌گای پراخت و لیتی نووست
 سبه‌ینی پوژی لی بووه‌وه
 وه‌ک پوژان بو ججوت چوووه‌وه
 جار جار سهری خه‌زنه‌ی ئه‌دا
 تا سالی دهستی لی نه‌دا
 به‌هار هات وه‌ردی دایه‌وه
 ماندوو بوو پالی دایه‌وه
 روانی گورگی به‌چه‌مه‌وه
 وا هات، شتی به‌ده‌مه‌وه
 لیتی راپه‌ری به‌پلاری
 شته‌ی له‌دهم خسته‌ خواری
 که دی منالیکی بچووکه
 چاو داقلیشاو بزیزوکه
 داینا و نه‌ختی بووژایه‌وه
 ئه‌مجا که چوو به‌لایه‌وه
 وتی: به‌سووک تیم مه‌روانه
 باوکم پاشای جنوکانه
 وادی به‌هه‌زار سواره‌وه
 جاری منی لی بشاره‌وه
 که وتی مژده‌ی چیت ئه‌وی
 تو ماره‌یی دایکمت بوئ
 روانی و اشای جنوکان هات
 بانگی کرد، کووم چی لی هات؟
 تاجی شاهیم به‌سه‌ره‌وه

بو تو و کوورم بده‌ره‌وه
 جوتیار وتی له تاج گه‌ری
 ماره‌یی دایکیم بده‌ری
 بانگی کرد هه‌ردوو گوپچه‌کی گرت
 به‌سه‌ریا خویند، له هوش خوئی برد
 مسته‌کوئه‌ی دا له‌سه‌ری
 لغاوی له‌دهم ده‌ریه‌ری
 هه‌لی گرت و گه‌رایه‌وه
 مام چه‌وه‌نده‌ریش مایه‌وه
 هاته هوش خوئی وراقی ورمما
 وتی یاران چیم لی قه‌وما
 به‌شوین کلکی گادا ویلم
 ئه‌م ده‌شته بوکی ده‌کیلم
 من گه‌نجی بی ره‌نجم ده‌سکه‌وت
 بوچی بیکه‌م به‌پاشه‌که‌وت
 چوو سهری خه‌زنه‌که‌ی لابر(۳)
 هه‌ردوو گیرفانی لی پر کرد
 هاته ناو شار به‌دزیه‌وه
 زه‌ره‌نگه‌ریکی دوزیه‌وه
 ئه‌لماسیکی پی نیشان دا
 (جوو) ه شیت بوو له تاواندا
 به‌پینج سه‌د لیره‌ی سه‌واکرد
 دایی و خانویه‌کی په‌یدا کرد(۴)
 رۆژ به‌رۆژ پاره‌ی لی زیاد کرد
 تا له شار ناوی ده‌رکرد
 هه‌رچی روشده و کهم ئی‌حسانه
 لغاوی کراوی شه‌یتانه
 دهستی هاو‌جنسی خوئی نه‌گری
 تیر له مالی ناخوا، ئه‌میری

مال دهست میرد و ژن نه کهوی
بهزم و بهرهم نه بی هه شهوی

(۱) ویله‌دهر: دبییه که له رۆژه‌هلاتی سلیمانیه‌وه.

(۲) غار: نه‌شکهوت

(۳) نهو بهیته له دیوانی پیره‌میردی م. ه دا نه‌نوسرابوو.

(۴) له‌نبوه دتیری (رۆژ به‌رۆژ پاره‌ی لی زیاد کرد) هوه تا کۆتایی له دیوانی پیره‌میردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

***

عه‌شقی پاک

۱۹۴۴

ده‌رویشی مه‌یلی دنیای نه‌ما‌بوو
به یادی خواوه روو له سه‌حرا‌بوو
رۆژی بۆ جومعه چوو‌بووه ناو شار
کچینکی جوانی دی له راگوزار
نیگایه‌یک هات وه‌ک تیر دای له جهرگی
گه‌یان‌دییبه کاتی ئاکامی مه‌رگی
لال و پال لیبی کهوت بی هۆش، بی زبان
به‌زه‌بییان پهاهات خه‌لکی بۆی گریان
تومه‌ز نهو کچه، کچی وه‌زیر بوو
جوان و دلیر و ئاقل و ژیر بوو
نه‌م نه‌فسانه‌یه کهوته شاره‌وه
باوکی به‌دایکی وت بی‌شاره‌وه
ژن وتی نه‌مه نه‌فسانه‌ی عه‌شقه
شۆره‌تی شیتی مه‌جنوون سه‌رمه‌شقه
یا نه‌بی ده‌رویش له‌ناو ده‌ری
نه‌و ساته‌ش خوتینی ناهه‌ق نه‌تگر
چار هه‌ر نه‌مه‌یه که ده‌رویش بینی
به‌هه‌ره و گوره‌ی وای بت‌رسینی
که روو بکاته‌وه سه‌حرا‌که‌ی جاران
جارینکی تر خۆی نه‌خاته مه‌یدان

35

یا بارینکی وای لی نی هه‌لنه‌سی
که باری قورس بی ئیتر نه‌وه‌ستی
وه‌زیر ده‌رویشی بانگ کرد به‌خه‌لوه‌ت
پیتی وت ژن هینان ناکری به‌هیممه‌ت
سه‌د گه‌وه‌ه‌ری وای دانه‌ی شه‌و چراغ
بدره‌وشی‌تته‌وه به‌شه‌و له‌ناو باغ
له‌گه‌ل سه‌د گورزی دانه‌ی مرواری
هه‌ر دانه‌یه‌کی به‌های خه‌رواری
نه‌مانه‌ بی‌نه، کچت نه‌ده‌می
گیرۆده‌ت ناکه‌م ساتیک و ده‌می
ده‌رویش که نه‌مه‌ی بیست له‌خوشیا
که‌شکۆلی هه‌لگرت، رووی کرده‌ ده‌ریا
به‌جۆش و خروش، یا‌هو یا من هوو
مه‌لیکه‌ی ده‌ریای هینایه‌ به‌ر روو
وتی به‌و خوایه‌ی عه‌شقی خسته‌ سه‌ر
ئیسته‌ ده‌ریاتان لی ده‌که‌م به‌ به‌ر^(۱)
نه‌م که‌شکۆله‌تان لی نه‌خه‌مه‌ کار
ده‌ریا وشک نه‌که‌م نه‌مینێ دیار
بانگ که به‌کۆمه‌ل، گه‌وه‌ه‌ر ده‌ریین
له‌ گوی نه‌م به‌حسه‌ هه‌لی رۆژین
مه‌لیکه‌ی ده‌ریا جاری دا جاری
گه‌وه‌ه‌ر ده‌ره‌ین هه‌ر به‌که‌ی باری
ئیستر به‌جاریک گه‌وه‌ه‌ر ده‌باری
بۆی بوو به‌خه‌رمان دانه‌ی مرواری
ده‌رویش هاته‌وه، چوه‌ لای وه‌زیر
وتی نه‌ی مه‌ردی به‌هۆش و ته‌دبیر
نه‌گه‌ر تو نه‌وسا بت‌کوشتمایه
نه‌بوو تو‌ش به‌زولم که‌سه‌ت نه‌مایه
ئیسته‌ خوا ویستی له‌ په‌رده‌ی په‌نه‌ان
سری عه‌شقی پاک بخاته مه‌یدان

36

ئەمەرم رەوا بوو بەسەر دەربادا
 ئیتر لە عەشقی مەجازیم لادا
 کچ و گەوهەر و مرواری بۆتۆ
 روو بکەمەوه خوا نەبم رەنجەرۆ
 چونکە ئەمانە، نامینی بۆ کەس
 هەر مەیلی خوایە باقی و فریاد رەس
 قودرەتی خوایە هیممەتی مەردان
 دای بەمیروولە حوکمی سلیمان
 ئەمانە پەندی پیشوونیا
 کە بەزمانی، مەل وتوویانە
 هەر سێ پەندەکە زۆر بەهادارن
 لە جیی خۆیانا گەلیک بەکارن
 خۆ ئەگەر بیت و خۆشەویستی خوا
 دەستکەوی عاشق تیری پی ئەخوا
 مەستی مەیلی خوا زەوقیکی تیاپە
 ناگاتە پایە ئەو ئەم دنیاپە

(۱) بەر: وشکایی، خاک، زەوی.

***

پەندی باننە

۱۹۳۵

باخەوانیک بوو، لە دبی کۆستە ی چەم
 باخیکی جوانی، هینابوو بەرەم
 هەرچی میوەیەک ناوی بیستبوو
 ناشتبووی بەریز پیککی خستبوو
 گولێ هینابوو لە پۆیە ی چنار
 لێی دابوو چنار گول بوو بە بەهار
 بیست و چوار چەشنی ترێ لیدابوو
 رەونە قییکی وای بەو باغە دابوو

ئەیانوت ئەمە باغی ئییرەمە
 بلێی بەهەشتە هیشتا هەر کەمە
 دەوری باغەکە ی هەموو هەنجیر بوو
 چەشنی هەنجیری شاری ئیزمیر بوو
 قەلە باچکە یەک وای پی فیر بووبوو
 بەیانیان ئەیخوارد هیند لینی تیر بووبوو
 لەدوای تیر خواردن هەلی ئەوهران
 میوهی تریشی تیکرا ئەژاکان
 رۆژتیک باخەوان تەلە ی بۆ دانا
 پیوه بوو، قییری کرد لە تاوانا
 باخەوان هیندە ی داخ لە دلا بوو
 چەقۆی دەرھینا سەری بیری زوو
 قەلە باچکە کە لێی هاتە زبان
 وتی مەمکوژە لالۆی باخەوان
 بەو شەرته جارێک کە تا دەمینم
 ئیتر دیداری باغت نەبینم
 سێ ئامۆژگاری واشت بۆ ئەکەم
 یەکی گەنجی بیت بەبی زیاد و کەم
 یەکەم ئەو شتە ی کەوا مەحاله
 شوینی مەکەوه رەنجت بەتالە
 دووهم غەم مەخۆ کە مال لە کیس چوو
 عومریشت ئەروا، غەم ئەبی بەدوو
 سییەم بەدرۆی کەس تەفرە مەخۆ
 بە شوین کردەوی حەرامدا مەچۆ
 باخەوان ئەمە ی وا چوو بەدلا
 چوو بەرەللا ی کورد لە دوای چلا
 قەل فیری و چوو سەر لقی دارێ
 کە کەس نەتوانی بیخاتە خواری
 رووی کردە کابرای باخەوان وتی
 داخەکەم بۆتۆ کە بی قسەتی

من گه وهه ریکم له ناو زگما بوو
 بتفرۆشتایه، به ملیۆن ته چوو
 باغه وان وتی: وهره ئاشنابه
 لهم باغه ی مندا سهه به ره لابه
 قهل به پیکه نین وتی من ئیستا
 په ندم دای که چی له لات نه وهستا
 من نه موت به شوین مه حالا مه چۆ
 جاریکی تر من چۆن دیمه لای تو
 وتم: غه م مه خو که مال له کیس چوو
 نه بینم ره نگت هه ل بزکا زوو
 وتم به درۆ باوه رت نه بهی
 له زکی قهلدا گه وهه ر چۆن نه بهی؟!
 ***

هارون الرشید

۱۹۳۴

هارون الرشید پۆژی دنگیر بوو
 نه و پۆزه پۆژی مه رگی له بیس بوو
 نه یویست تی بگا، پۆژی پیش مردن
 بو تیگه یشتوو چی چاکه کردن
 وتی: بۆم بانگ کهن جه عفه ری وه زیر
 جه عفه ر پیاوی بوو به راو و ته دبیر
 هات و کرنۆشی بو خه لیفه برد
 خه لیفه فه رموی، جه عفه ر ده ستوبرد
 بنیره، سی کهس، یه کیکیان تجار
 دووهم فه للاح بی، سییه م موسیقار
 نه م سیانه بیتن، خوشت راوهسته
 بزانه کامیان ته دبیریان راسته
 هه رسیکیان هینان به هه له داوان
 به شپرزهی گه ینه بهر دیوان

خه لیفه توند بوو، بیانوی پی گرتن
 هه موو به ئیعدام مه حکوومی کردن
 به لام نه و پۆزه هه تا ئیواره
 مۆله تی دانی، پاشتر سیداره
 نه وان پۆینه وه، ئیواره داها ت
 خه لیفه ناردی، دیسان جه عفه ر هات
 جلیان لی گۆزی مال به مال گه ران
 پرووی کرده مالی تجار له پیشان
 روانیان تجار بی هۆش له په وروو
 لپی راکشاوه وهک نیوه مردوو
 وتیان تو هه لسه، ئیمه ده رویشین
 جله وی قه زات بو راته کیشین
 وتی: لیم لادهن، من وا رابووردووم
 سه له مم ماوه، بو نه وه مردووم
 له ویتوه چوونه مالی گۆینده
 روانیان به زمه و قاقایه و خه نده
 چون لییان پرسی: نه م به زمه چییه؟
 بوچ بنیاده م نیت؟ وا غه مت نییه؟
 وتی لیم گه رین، ساتیکم ماوه
 سه عاتیکی تر عومرم ته واوه
 دنیا خو شییه و چاک به سه ربردن
 لنگ بزاونتی پی ناوی مردن
 نه مجا چوونه لای جوتیاری هه ژار
 روانیان بیست جووت گای خستۆته کار
 وا به په له په ل توو داده چینی
 وهک نه م دنیا یه تا سهه ر بمینی
 پرسییان خو تو ئیواره نه مری
 نه م شیو و وهرده، تازه بوچ نه بری؟
 وتی پیشینان بو ئیمه بیان کرد
 ئیمه بوچ نه یکه یین بو منالی ورد؟

ئەگەر ئەمرۆ بىن و من تۆۋ نەچىنم
مىللەتەكەمان بە چى بىژىنم؟
من خۆم ئەتوانم بەدوو نان بىژىم
بەلام خىزمەتى ولات نەكەم چىم؟
ئەوھى كە خىرى بۆۋەتەن نىبىھ
بەچى ئەيزانى كە دوژمن نىبىھ؟

***

گورنەتەلە

هەشت نۆ منالى لاسار
هەستان دەستىيان دايە دار
وتيان بۆكەشافە ئەچىن
وا چاكە لە ئىستاۋە فىر بىن
ھەر رۆيشتن جووتە جووتە
تا سەر كەوتەن لە ھەر پووتە
لەوئى رۆژيان لى ئاۋابوو
گورنەتەلە يەككىيان تىيا بوو
وتى تارىكمان بەسەر ھات
مار و مپروو لە كون دەرھات
و ەرن بچىنە كۆرە شىوئ
خۆمان مات كەين لە نەديوئ
ئەم پىلانەيان تەۋاۋ كورد
ترووسكە ئاگرىكىيان چاۋ كورد
وتيان ئەم ئاگرە دىيە
نان و پىخەفەيشى لىيە
ھەستن خۆمان گورج كەين بچىن
بۆ ئەمشەۋە مىۋانىيان ئەبىن
ھەر رۆيشتن و شاخ و كىۋ بوو
تىفكرىن دى نەبوو دىۋ بوو
دەلە دىۋ لە گورئ ئاگرەدان
خەرىك بوو نانى ئەبىرژان

داينان لە گورئ ئاگرەدانى
سەر و نانى گەرەمى دانى
وتى منداڭ گەرەۋە نەبوون
فىرى گەرەۋەۋەۋە نەبوون
دىۋوتى وا خىۋا ناردى بۆم
ئەمشەۋە يەككىيان لى ئەخۆم
منالى ماندوو ھەموۋ لىيە خەفت
تەنھا گورنەتەلە نەخەفت
دەلە دىۋ، ئەپىرسى بەجەخت
منالىنە كىۋتەن نەخەفت
گورنەتەلە پاراپەۋە
ئەترسا بىۋانخوۋا دىۋە
دىۋ پىيى ئەوت تۆ بۆ نانوۋى
برىستە و لىمان بەبىانوۋى؟
گورنەتەلە سەر پەرە خەرەك
ئەگەر نەنوۋى ئەتكۆم بەكوتەك
وتى، بلىم بۆچى نانووم؟
دايكم فىرى بىرئىشكەۋە كوردووم
دىۋەۋە لە جىيى خۆۋى راپەران
ساجىك بىرئىشكەۋە پىۋ بىرژان
خواردى، وتى تىۋ خۆشە
ترىۋى لەسەر نەخۆيت بۆشە
ھەستە رۆيشت تىۋى ھىنا
لەبەر گورنەتەلەۋە دانا
وتى ئىتەر بىۋانوت ماۋە
ھەر چىت وىست ھەمووم ھىناۋە
وتى ھەموۋ شت تەۋاۋە
ھەر ئاۋى بىۋىژنگمان ماۋە
تۆ ئاۋ لە بىۋىژنگا بىنە
ئەگەر نەنووم بىۋىژنگىنە

دهله دپوی عه قله ناته و او
 بیژنگی هه لگرت چوو بو ناو
 بیژنگ ناوی رانه نه گرت
 له داخانا شه قی نه برد
 چوو بنیشسته تال بینئ
 به بیژنگیا بنووسینئ
 دهله دپوه به ره و ممال هات
 ته ماشای کرد وا روزه لات
 سهیری کرد ویرانه ی به تال
 نه ممالی مراه نه ممال
 سهری خوئی دا به بهردیکا
 یه کجاری ده می پیکادا
 منالیش بو ناو شار چونه وه
 به دایک و باوک شاد بوونه وه

***

توله

۱۹۴۱

شاکه ملوزم ته مهال و بیکار
 نه سوورپایه وه، له کولانی شار
 نه ولای عه یزاغا رۆژی تووشی هات
 وتی مه گه ری بچو بهر سنعات
 وتی ناغا من سنعات نازانم
 نه گهر کهرم بی کاروان نه توانم
 ناغا نه مری کرد که ریکیان دایه
 دارکیشی نه کرد که وته سه رمایه
 کورتانی تازه ی بو کهری کپری
 باره داریکی لی ناو لپی خووری
 گه یییه دوکانی ساماغای ده لاک
 نه م ساماغایه پیاوئ بوو بی باک

به سه رتاشینئ، له شای نه خووری
 دهستی غه شیم و ناشی نه پری
 ده لاک بانگی کرد خاوهن باره دار
 بیفرۆشه به من مه یبه ره بازار
 که ره کهت هه رچی پیوه یه به چه ند
 مه رامی وابوو بیکا به گۆیه ند
 شاکه وه یزانی ته نها دار نه کپری
 نه یزانی به فیله هه ناوی نه پری
 وتی باره کهم نه ده م به قیرانی
 وتی قبوولمه پاره کهت هانی
 که داره که ی خست ته مای بوو پروا
 ملی کهری گرت گپرایه وه دوا
 وتی من وتم هه رچی پیوه یه
 دیاره کورتانیش به که ره وه یه
 کورتانی لی سه ند شاکه به هه را
 رای کرد بو شکات گه یشته سه را
 سه رتاپای گرته قور و به گریان
 هاواری برده لای پاشای بابان
 ده لاکیان بانگ کرد بو خزمهت پاشا
 وتی نه م پیاهه که وتوته حاشا
 که رچی پیوه یه هه مووم کپریه
 له گه ل کورتانا نرخم برپوه
 به و رهنه گه شاکه به بی بهش ده رچوو
 نه ویش که وته فیله به یانییه ک زوو
 که ره که ی برد و چوه لای ده لاک
 وتی پاره یان داومی به پیستاک
 خووم و ره فیقم سه رمان بتاشه
 وتی هه ردووکتان سی شایی باشه؟
 سی شایی دایه و خوئی لی بوه وه
 که ره که ی هیئا کردیه ژووره وه

وتی ره فیقم ئەمەیه یاللا
 بیتاشه، ده لاک، کردی بهه لالا
 چوونه لای پاشا دیسان بۆ شکات
 پاشا ئەمە ی بیست پیکه نینی هات
 ئەمەری کرد ده لاک به سابوون و ناو
 سه رتا پای گویدرێژ بتاشی ته و او
 ده لاک کورتانی کەری لێ کرا
 شاکهش خه لاتنی قورسی پێ درا
 ***

قوله رهش

۱۹۴۲

قوله رهش یک بوو به پالنه وانی
 کەس نهی نه و پیرا شان بات له شانی
 له رۆژی شه را بچوايه مهیدان
 تیپیک له شکری ئەخست به بێ گیان
 به سه ره رۆسته می زال زالا نه بوو
 دوشمن به نه عه ره ی ژینی تالا نه بوو
 به لام خوویه کی زۆر بێ مه عنای بوو
 لییان نه دایه بۆ شه ره نه ده چوو
 نه بوايه چل کەس لپی دایه نه وسا
 له پاش چل کەسه قینی هه لئه سا
 رۆژیک قه ومه کە ی دوشمن ده وری دا
 هیچ کەسی ساغیان نه ما له دیدا
 ها واریان بۆ برد، که وتبوو به ده ما
 وتیان هه ی نامه رد، وا که سمان نه ما
 وتی: بێ که لکه، نه که وتوومه قین
 مه گه ر چل دارم پیاکیشن به تین
 پیره مه یردیکی لێ چوو به پیشی
 پێی وت جیی چله ی پارت نه یه شی

که وته وه بیری، پار چییان لێ کرد
 خۆی گیف کرده وه هه ستا ده ستو برد
 ده ستی دایه شیر رووی کرده دوشمن
 ره گی زینده گی ده رکیشان له بن
 قول قینی هه ستی دوشمن په ست نه کا
 به لام کە ی بۆکە ی گۆیه نگ خه ست نه کا (۱)

(۱) مامۆستا م. ه. ده رباره ی ئەم به یته نووسیویه: به راستی ئەوه ی پیره مه یرد وتبووی، وا هاته دی، قوله ره شه کانی
 ئەمه ریکا و گه لی شوینی تر وا خه ریکن گۆیه نگ خه ست نه کن. به ره له وانیش ماو ماو له ئەفه ریقادا گاله ی
 کرد و دوشمنانی ولاتی ده ربه ده کرد. به لام من وایزانم پیره مه یرد لیره دا له جیاتی قول نیازی له کورد بووه و
 ئەوسا نه بویستوو ده ری بیری.

***

ئهو چیرۆکه شیعرییانه ی که پیره مه یرد کردوونیه کوردی

چاو برسی

له عه ره بییه وه وه رگه راوه

۱۹۳۵

رۆژیک عاره بیکی جبوور
 ئەهاته وه له ریگه ی دوور
 گه یشته لای قه سری شیرین
 له مه ی رغو زاریکی شیرین
 دابه زی قه وه لتی نه کورد
 هه گبه ی له سه ره حوشتەر داگرت
 نان و هیلکه و گۆشتی تیا بوو
 که روانی کوریک په یدا بوو
 سللوی کرد له لای دانیششت
 کابرا گرژ بوو لچی داهیششت
 سه ری شوێر کرد نانی نه خوارد
 کورپه ش هه ر پارووی نه ژمارد
 عاره ب پرسی تو کویتن ده ریت؟
 وا له شه رم و حه یا به ریت!

وتى بىگانە نىم يارم
 ئەمسال لاي ئىوۋە جوتيارم
 ئەمجا وتى: اشلون الحال
 چۆنن چاكن مـال و منال
 كورپە وتى: بەكەيفى تۆن
 شوکور هەموو بەرەنگ و بۆن
 وتى: خومەيىسى كورم
 دەشت و كىيىبو ئو ئەو ئەبىرم
 وتى: الحمد لله تەواوہ
 پىگەيشتووہ و بەشەرت پىاوہ
 وتى: داىكى چۆنە، ساغە
 وتى: چاكە و بەدەماغە
 وتى: ماينىكى چاكم بوو
 وتى: جوانوو ماينىكى بوو
 وتى: تانجىيە زەردم ماوہ
 وتى: ھەمىشە لە راوہ
 كابرالە خوشتيانا وەك ھار
 دەمى بۆ پاروو كورد بە چوار
 تىكەى زلى بەيەكـا دا
 ھىچ بەشى كورپەى لى نەدا
 ئەوى لەبەرى مـايەوہ
 نايە ھەگبە و پىچايەوہ
 كورپە ھىجگارى ھەپەسا
 دلى تىكەل ھات لە برسـا
 لەو كاتەدا ئاسكىك رابوورد
 كابرالە عارەب سەيرى ئەكرد
 كورپە وتى تف لەم دنيايە
 ئىستە تانجىيە زەرد بىايە
 نەى ئەھىشت ئەم ئاسكە بىروا

عارەب پرسى چى لى قەوما
 كورپە وتى: رۆحى سىپارد
 گوشتى ماينەكەتى زۆر خوارد
 وتى: ئەى ماينەكەم چى بوو؟
 وتى فىي لى ھات و شىت بوو
 لەقەى لە كورپەكەت دابوو
 كورپە گىانى تىا نەمابوو
 پۆلىس ھاتن ماينيان كوشت
 خەبەرى راستىم نايە مشت
 زاتەن ژنەكەت نەمابوو
 خانووى بەسەردا رووخابوو
 عارەب بەگرىان بۆى دەرچوو
 نان و ھىلكەى ھەموو بىر چوو
 كورپە مـيراتى پى برا
 ئەوئەندەى خوارد ھەتا بچىرا
 رۆلە ئامـۆزگاريت وابى
 وەختى نان خەلكت لە لا بى
 بە رووخوشى بلى فەرموون
 بەوہ خەلك لىت ئەبى مەمنوون
 چاويش مەبەرە نانى كەس
 ئەوى خوا داويە بىخۆ و بەس
 سەيرى بەخىل چى لى قەوما
 بۆ كورپەى چاوبرسىشى نەما

خه یال پلاو

بیری چیرۆکه که وەرگیراوه^(۱)

۱۹۲۶

عابیدی کونجی مزگه و تیکی گرت
به شه و به رۆژ عیباده تی کرد
به قالیکیش بوو دراوسیتی مزگه وت
جار به جار چاوی به عابید نه که وت
وتی ئەم پیاوه کاسبی ناکا
چاوه پتی خیره بۆ من وا چاکه
به خیری مردووم هه موو ئیواران
هه نگوینی به من له گه ل دوو سی نان
به لکو تیر بخوا و ببوو ژیتته وه
ئاگری برسیتی بکوژیتته وه
به دلکی تیر بۆ شه و نوێژ هه لسی
به دو عای نه و خه لق له خه م بره خسی
به و نیه ته وه له پتی خوا دا
نان و هه نگوینی به عابید نه دا
چه ند رۆژی عابید نه فسی خوێ تیر کرد
کووپه له ی هینا و پاشه که وتی کرد
نانی وشکی خوارد هه نگوینی هه لگرت
زۆری پتی نه چوو کووپه له ی پر کرد
رۆژی که روانی وا کاسه ی پر بوو
نه فسی غالب بوو ته مای^(۲) لئ خپ بوو
کووپه هه نگوینی له تا قا دانا
بۆی که وته خه یال چاوی خوێ لیک نا
وتی ئیستا ئەم هه نگوینه جوانه
ده روپیه م به نئ هیشتا هه رزانه
واچاکه نه مرۆ ببه م بیفرۆشم
بیده م به مه ری شییری بدۆشم

سالی ئاینده مه ر نه بی به دووان
زاووزی نه که هه ن بۆم نه بن به ران
رۆن و خورییان نه که م به پاره
نه یده م به مو لکی خورگه و ناوباره
مو لک له ده ست ناغا و به گزاده نه برم
مو لکی مه لیککی خه یالیش نه کریم
مو هه ندیس دینم له نه و روپاوه
به سه رگرده که ی لای کانی (با) وه
قه سری^(۳) راکیشم خه وهر نه قدار ی
ناوی خو م نه نیم شای کورده واری
خه یال بی و بۆر بی، زۆر بی باخام بی
پیاوی خه یال باز نه بی ناکام بی
بایدایه وه سه ر خه یالی هه نگوین
خۆی برده رتیه ی شای ساحیب نگین^(۴)
ناردی کچی شای عه جه می هینا
نه دی و بدی بوو ناخیری نه هینا
حازر و بزر کوو پکی لئ بوو
بۆ جینشینی ئومیدی پتی بوو
کورده که ی رۆژی له روویا وه ستا
جینیوی پتی دا، قینی لئ هه ستا
دارتیکی لئ دا به ده م داره وه
هه نگوین به ریشیا هاته خواره وه
تومه ز داره که ی که وت له کووپه له
هه نگوینه که ی بوو به دلۆپه ی په له
به قالی سابهون، ریشی پابوه وه
هه نگوین و خه یال، لیک جیابوه وه
ئیواره ی لئ هات به سکی برسی
له شه و نوێژ که ی پيشووی نه پرسی
قه سر و ژنه که ی که وته وه فیکری^(۵)
نه مجا نه یزانی بۆ کامیان بگری

به نائومییدی له نویتژی لادا
به بهنگ و باده خه می به با دا
به شوین خه یالا که و ته بهنگ کیچی
شاهی له دهست چوو که و ته دهرویشی
پین هه لخنینه وه سهه سهی ئیبلیس
ریشی ته ماعکار به قنگی موفلیس

- (۱) له کاتی خۆیدا که پیره میترد ئهم شیعهی بلاو کردۆته وه ئاماژهی بۆ سه رچاوه کهی نه کردوه!
(۲) ته ما: ته ماع
(۳) لای م. ه. نو سراوه (کوژکیک) به لام له ئه سه له کهی پیره میترد (قه سر) نو سراوه.
(۴) وشه ی (ساحیب) بووه به (خاوه ن)!
(۵) وشه ی: (فیکری) لای م. ه. بووه به (بیری).

***

به رد تاش (۱)

۱۹۴۲

به رد تاشیک عه شقی خوای که و ته سه ر
خوای خۆش ئه ویست و له را بی خه به ر
بۆ خوا په رستی چوو که یوی (طور)
شاخه که ی تاشی بۆ خۆی کرد به ژوو ر
وای ئه زانی خوا وه ک ئیمه وایه
ده ربه سستی نان و نویتژ و که وایه
ئه بیوت خوای خۆم بینایی چاوان
رۆژتیک وه ره لام ببه به میوان
دهست و پیت ئه شۆم به سا بوون و ئاو
نالچه ی پیللاوت ئه خه مه سه رچاو
ئه چم له لای شوان شیرت بۆ دینم
عوود و بخوردت بۆ ئه سووتینم
ماندووی سه ر خه ویتیک بشکینه له لام
ئیشکت ئه گرم، مه ترسه نازام

ئه پارایه وه و هه روا ئه ینالا ن
به سوژ و گریان جه رگی ئه سووتان
تا رۆژی موسا چوو که یوی طور
گویتی له دهنگی بوو، ئه ینالا ن له دوور
چوو پیتی وت کابرا: بۆچ تۆ نازانی
خوا به شه ر نییه بیت به میوانی
جارتیک من وتم خۆتم نیشانده
فه رمووی، نامبینی، خۆت ئه زیهت مه ده
سه نگ ته راش گریا به دلشکاوی
خوا فه رمووی موسا تۆ ناته واوی
خۆشه ویستی من بۆچ ئه ره نجینیی
ئه و دلله ی منی تیمام ئه بیشکینیی
ئه وی به زیان زکری من ئه کا
هیچه، ئهم بۆ من، وا کیو کون ئه کا

(۱) پیره میترد ئهم چیرۆکه ی له کتیبی (ئیسماعیل نامه) وه و ده رگرتوه. که چیرۆکیکی تیا به به ناوی (سه نگ
ته راش) وه.

***

په ند و ئامۆزگاری بۆ بازرگان (۱)

پیاویکی کورد چوو بۆ به سرا
سه به ینان شیری ئه گپرا
یه کاو یه ک ئاوی تی ئه کرد
قازانجی زۆری لی ئه کرد
سه رمایه ی بوو به سه د لی ره
هه سستا بیته وه بۆ ئیره
سواری پا پۆر بوو بۆ به غدا
شه ویتیک له به ر مانگه شه ودا
خه ریک بوو پا ره بژمیتیرئ
خوا خراب بۆ خراب ئه نیتیرئ

وهرگيراهه، كابرش كورد نه بووه. بهلام پيره ميترد له رتي نه چيرۆكه هونراوهوه نامۆژگاري بازرگانه كاني خۆماني كردهوه كه فروفيل نه كهن.

***

مهيموون و دارتاش

«له عه ره بيبه وه هرگيراهه»

۱۹۳۷

پياويكي دارتاش مهيموونتيكي بوو
بو هه موو نيشيكي له گه ليا نه چوو
هۆگري بووبوو لاي هه لوه ستابوو
مهيموون شاگرد بوو دارتاش وه ستا بوو
كه نه يوت ته شو، زوو بو ي نه هينا
شه قهي مشاري بو دانه هينا
رۆژتيك وه ستاكي داري نه قلاشت
جار جاره به پواز له ننگه ري نه داشت
به ته ور داره كي نه قلنيشانده وه
به پواز له يه كي نه ره وانده وه
وه ختي نيوهرۆ چوو بوو بو سه ر ئاو
مهيموون هاته جيبي وهك وه ستاي ته واو
خوي قيت كرده وه له جيبي نه و دانبيشت
كلكي خوي به شوين قلنيشدا داهيشت
پوازي ده رهينا و كلكي پيوه بوو
كه وته قيژ و هوور ناگري تي به ربوو
قلنيشي جيبي پواز يه كدگير بووبوو
كلكي مهيمووني تونگ تي چه سپي بوو
مهيمووني غه شيم بوو به فاقه وه
نه ينالان به دهم واقه واقه وه
له واقه ي مهيموون خه لك گردبوونه وه
چوونه پيشه وه، لتي ورد بوونه وه
كلكي گيرابوو، له قلنيشي دار
رنگه ي نه ده بوو كه وتبووه هاوار

مهيمووني قه پتان په يدا بوو
نه و كيسه ي ليره كي تيا بوو
فراني و به دارا هه لگه را
كوره ئارامي لي برا
ريشي رنيه وه به گريان
هاواري برده بهر قه پتان
قه پتان هه ر چه ند لتي توند نه بوو
مهيموون به ره و ژوورتر نه چوو
تا گه بيبه ته وقه سه ري دار
ليره يه كي بو خسته خوار
يه كيكي هاويشته ناو ئاو
تا سه د ليره كي كرد ته واو
يه كيكي بو ئاو يه كيكي بو كورد
ئا به م پييه به شي نه كرد
كوره شيت بوو له تاوانا
هه ستا چوو به گز قه پتانا
قه پتان هه ر وا واقی و رما
له م هه رايه سه ري سو رما
به كورده ي وت: تو خوا به دبه خت
نه م پاره يه ت له كوئ ده ستكه وت
وتي: شير فروشيم نه كرد
به چه ند سالم گرده وه كرد
وتي: تيگه يشتم چيبه
سووچي مهيمووني تيا نيبه
نيوه ي هي ئاو بوو كه وته ئاو
توش به شي خوت وهرگرت ته واو
كاسب خو شه ويستي خوايه
حه رام بو كه سب ناگر و كايه

(۱) مامۆستا م. ه. ده رباره ي نه م شيعره له لاپه ره ۴۲۴ ي ديواني پيره ميترددا نووسيوه: نه م چيرۆكه له بيتگانه وه

وهستا له تاوا سهراوى نه كرد
 هاته وه پوازي ليدا دهست وبرد
 مهيمون رزگار بوو به كوله مه رگي
 به لام ژانه كه ي گه بشتبووه جه رگي
 مهيمون چون نه بيت به وه ستاي دارتاش
 بولبول و قازو^(۱) نابن به يولداش
 ناگاته پايه مه ردي ناحساب
 نان بو نانه وا گوشته يش بو قه سباب
 قهت رتيك ناكه ون حوشتر و قه زازي
 هه ورامى و سواري، مه لا و رمبازي

(۱) لاي م. ه. نووسراوه (بولبول و له قلهق).

***

شيعره نايينيه كانى پيره ميڤرد

دليكم نه وي^(۱)

۱

۱۹۳۷

په روه ردگارا دليكم نه وي
 كه ناگري هه وا رتي تى نه كه وي
 ئابروويه كى بي زرق و ريا
 تو، تو بناسى و پادشا، گه دا
 خوابه خواستى تو به به ها نه يه
 ده كردنيشت به به هانه يه!
 نه گهر ليم پرسن، قارتيكم نييه^(۲)
 نيشزانم مايه ي بنده گيم چييه
 نجا كه و ابي چون نه گه مه تو
 كه واته به خوم بل يم ره نجهرؤ
 ديسان من له تو ناهومي يد نام
 به خوام ناسيوى هه ر ده بي چابم

نه گهر پيم بل يى مه يكه و پيم بكه ي
 دهسته لاتي من چون ژوور خوت نه خه ي^(۳)
 كرده وه ي منت خوت قه رار داوه
 ئيتر ناره زوى من له كوئى ماوه
 رؤحم به ره زاي تووه سر وشته
 ناره زوى نه فسم حوزى به هه شته
 لي قاي تو كه خوئى به رؤح نه نويني
 ئيتر ناره زوى نه فسم ناميني
 له جه هه نه مـدا به يادى تووه
 كوئى به هه شتت ناكه م به بووه
 خه لك وا ده زانن نور عباده ته
 نازانن دادت به عـينا يه ته
 زؤرمان بيست عابيد به گوميرا ده رچوو
 ساف دلپه سه ندى لاي باره گات بوو

(۱) نه م شيعره له ديوانى پيره ميڤردى م. ه. دا بلاونه كراوه ته وه.

(۲) قارت: كارت. مه به ستي له وه يه كه كرده وه ي باشى نه مه نده نييه بچيته به هه شت.

(۳) پيره ميڤرد نه م شيعره نايينيه كانى خوئى ناو ناوه (نالهي پيري پيران).

***

په روه ردگارا ته ماشا نه كه م^(۱)

۲

۱۹۳۷

په روه ردگارا ته ماشا نه كه م
 خوم له كرده وه ي خوم حاشا نه كه م
 دل و زيانى تو داوتسه به من
 به هه وا و هه وه س ليم بوون به دوژمن
 نه مه وي دل م ته نها توئى تيا بي
 له يادى غه يري تو ته وه لالا بي

ئەوسا زبەنم زىكرى تۆدەكە
 ئەتوانم بىممە بەندەى بارەگا
 ئەگىنە ھەروا بىنمە ھەو
 تۆۋى بەدنامى ئەچىنمە ھەو
 چەند خۆشە نەشئەى تۆم لە دلا بى
 شەقم لە چەند و چوونى ھەلدابى
 ئازادە سەھەر وەك بەرزەكى بانان
 بىكەومە سەوداى ئارەزووى جانان
 تاجى ئەدھەمى بىنمە سەھەر سەھەر
 فەرمەنرەوا بىم لە بەحر و لە بەر
 ياخو پەروانەى نوورى لقات بىم
 رۆحم پەروانە و خۆشەم فيدات بىم
 زۆر كەس پەروانەن بۆ شەم جەمەلى
 با منىش بىممە سفتەى جەمەلى

(۱) ئەم شىعەرە لە دىۋانى پىرەمىردى م.ھ.دا بلاۋنەكراۋەتەۋە.

***

نالەى پىرى پىران

۳

۱۹۳۷

پەرۋەردگاراۋا بەرە بەرە (۱)
 سەوداى ناسىنى تۆم لەسەھەر سەھەر
 دلم ھەمىشە رەزى تۆى ئەوئ
 گىيان لەبەدەنما ساتى ناسرەوئ
 ئەگەر لە خاكەم گىيايە پروئ
 بەزىانى حال لە زىكرت ئەدوئ
 ھەر ماكىنەيەك كە گوتى لى دەگرم
 ئاھەنگى زىكرى تۆى لى ۋەردەگرم

مەستىكىم بادەى ئارەقم ناوئ
 سارد نابىتتەۋە، دل بەھىچ ناوئ
 چەند خۆشە لەتۆپى پەردەى نىھاندا
 شەو نوور ئەبىنم لە ئاسماندا
 عەينى تەجەللا، ئاگرى كۆى (طور)ە
 ئەم نىزىكتەرە و لە شارەزورە
 كەسى نىزىك بىم بە بەندەگى خۆى
 تۆ نىزىكتەرى لە جىسمى خۆى بۆى
 خەلكى بەعەشقى حسنى شىت ئەبن
 لىقاي تۆ وجود دەردىنى لە بن
 كە وجود نەما جا نۆبەى جانە (۲)
 جان جىي تەجەللای جلوھى جانانە
 ھەرچى كە قووتى رۆحى تىا نەبى
 بى تام و كامە لايبە با نەبى

(۱) ئەم شىعەرە لە دىۋانى پىرەمىردى م.ھ.دا بلاۋنەكراۋەتەۋە.

(۲) جان: واتە گىيان، رۆح.

***

خوداى بى نىياز (۱)

۴

۱۹۳۷

خوداى بى نىياز بى خويش و ھامپراز
 بە (دوو) خەلكى چاك بىكە سەرفراز
 يەككىيان ئەمەى غەرەزم نەبى
 لە راستى ھىچ كەس (عوض)م نەبى
 كەس لە كەردەۋەم، زىان نەبىنى
 دلم ژەنگ نەگرى بە بوغز و كىنى
 ھەرچى دەربارەى من بەد ئەندىش بى
 بەتسىرى قەھرى تۆ دلەى رىش بى

دووه قهناعهت له ئاز ئازاد بم
 هەر چیم بدهیتتی، بهوه دلشاد بم
 که بئ نیاز بم له ئەهلی دنیا
 هەر تو دهناسم بهتاقی ته نیا
 ئەوسا بۆ هیچ کەس ناچە تەشی ریس
 له هه موو مالتی ناچە کاسه لیس
 له تو ناسیندا خوا به زۆر کاسم
 هۆش ییکم بهری تو ی بئ بناسم
 هەر تو ره بهری له کاری چاکا
 (به دی) ش خۆم نه یکه م هیچ کەس بئیم ناکا
 ئەگەر خراپه م به ئەمەری تو بئ
 چۆن ئەبئ جه زام دیسان به تو بئ
 حاشا ئیسنادی زۆلم به تو نادەم
 نه فسم نایه لئ له گونا ه لادەم
 خوا به مه رته به ی ره زام بدهری
 له ده وله مه ندی و گه دایم گه ری
 «خوا به ئەم دلە ی که تو داوتم
 نام هوی بۆش بئ له یادت دەمن
 ئەم هوی گولئ له گلم دهر بئ
 ره نگ و بۆ یادی رای تو ی له سه ربئ
 کردگار فه رمووت بیکه نه ته هیشت
 فه رمووت مه یکه ، شه ی تانت تی هیشت»

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه. دا بلاو نه کراوه ته وه .

***

بۆ میعراج (۱)

۵

۱۹۴۹

سبه ی شه و ، شه وی ، ئەسرای میعراج
 به هیچ (نه بی) یه ک ، نه درا ئەو تاجه

59

مه وله وی (۲) فه رمووی به علم الیقین
 صار رحمۃً، علی العالمین
 من المسجد الحرام الأنفس
 الی المسجد الأقصى المقدس
 ئەمه (صریح) ی (نص) ی قورئانه
 ئەوی ئینکاری، کرد بئ ئیمان
 شه وه و خه لوه تی، به ینی یاران
 جیی راز و نیاز، دهر ده دارانه
 «شه وه و خه لوه ته ، مال بئ ئەغیاره
 گشت عالم نوستوو، دۆست خه به رداره» (۳)
 - نه عتی - عصمتی بخاری - خو شه
 های های له و عه شق و جو ش و خرۆشه

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه. دا بلاو نه کراوه ته وه .

(۲، ۳) به سه رهاتی ئەم زیاره ته ی مه وله وی بۆ لای سه یید فه تاحی جه باری زۆر بلاوه و به چه ند شتوه یه ک باس
 کراوه . ته نانه ت مامۆستا مه لا عه بدولکه رمی موده رس له دیوانی مه وله ویدا ، زیاره تی مه وله وی و خو ئینده وه ی

تاکه شیعره که ی (بئسارانی) بۆ لای (شیخ عه بدولر حمان خالصی تاله بانئ) زانیوه !!

به لام راستی کاره سات به و جو زه یه که له دیوانی (*) (سه یید فه تاحی جه باری) دا نوو سراوه : مه وله وی ده جیت بۆ
 لای سه یید فه تاحی جه باری له ناو چه ی جه باری ، له وی پرسیار له مالی سه یید فه تاح ده کات ، ده لئین چوو ده ته دئیی
 تاو ئیره رز مه وله وی له گه ل ئەوه شدا که سه رله ئیواره و ناوه خت ئەبئ له ویوه ئەجیت بۆ ئەو دئیه ، له وئیش ده لئین
 خه لکی ئاوی به مو له (به هاره هه وارن) ، مه لایش له گه لئیه . مه وله وی کاتئ له چیغ و جیگای سه یید فه تاح
 نزیک ده بئته وه ده بئنی به و نیوه شه وه خه ربکی خوا په رستبیه ، بۆیه ئەم شیعره ی بئسارانی ده خو ئینتته وه :

«شه وه ن ، خه لوه ته ن ، مال بئ ئەغیاره ن

ئا له م گه رد و ته ن ، دوس خه به رداره ن»

مه لایش به ی وه ستان وه لامی ده داته وه :

«ئیراده م ئیده ن وه ی که له پوسه وه

شه ونالین وه شه ن وه لای دوسه وه»

(*) دیوانی مه لای جه باری - عه بدولجه بار محمه د جه باری ل ۱۹ - ۲۰ سالی ۱۹۶۸ .

***

60

خوای گهوره و بزورگ پادشای ږی نیاز(١)
 بی هاویهش، بی کەس، بی شوین بی هاواراز
 تیگهیشنتنت دامی تیبتبگه
 پیم لی نا هەر توئی، بی زیاد و کەم
 چاوم هەلبیری، ئاسمانم دی
 وتم بی وهستتانهاتوته دی
 ئەگەر کردهوهی بی (گا) (٢) نهبوايه
 ئەشیا بی ستوون رانهوهستایه
 دیاره هەر چهرخى پیاو دروستی کا
 کاتیکت زانی سوا و تیکشکا
 چهرخى ماکنهی ئەم ږۆژ و شسهوه
 بی هەلم و بهنزین ئەخولیتتهوه
 چهوری پی ناوی، هیچ ژهنگ ناگرئی
 لیک هەلناوهشی دهستت تى نابری
 هەر لهو ږۆژهوه، کە تیکخراوه
 هیشتا جهریکی لی نهگۆراوه
 هەر بهو پیودانه، کە بۆت داناوه
 وا دیت و دهچى، هیچ نهوهستتاوه
 بی گوره و بره بی چریه و بی دهنگ
 تیکرا له کاران یهک رهنگ یهک ناههنگ
 تو نهبوویتایه چۆن تیک ئەخرا
 ئەمانه له کوئی پیکهوه ئەنرا
 چۆن چهرخى گهردوون بی دهستت وهستا
 له کارا ئەبوو ههتاکو ئیستا
 ئاش بی ئاش وهستتاناږتتهوه
 (گا) بی (هۆ) جوتیار ناگهږتتهوه
 سهدهزار ههزار ئەستتیرهناسان

ئەو دیو خییوهتیان نهدی بهئاسان
 منیش ئەگهږیم کەه تو بناسم
 ناتدۆزمهوه کویر و کەساسم
 چاویکم بهری توئی پی ببینم
 (أرنی) (٣) بیتر نیم، کردهوه بینم
 دهستم پی گرتووی شهرمندهم مهکه
 بو بهخشین (گونای) (٤) زۆر و کەم یهکه
 هەر کردهوهیهک له من پرووی داوه
 لهپیش کوردا، لای تو نووسراوه
 که لهو تهختهیهی (٥) لای تو نووسرا بی
 کی ږی دهکهوهی بلتی وانابی

(*) له لاپهږه ٣٧٦ی دیوانی پیره مێرددا پیش ئەم شیعره بهیتیک ههیه ئەلین:

«ئەگەر خوات ناسی پیاږیرهوه

بهزمانی خۆت بلاییرهوه»

(١) ئەم شیعره له دیوانی پیره مێردی م.ه.دا له لاپهږه ٣٧٦دا بلاو کراوتهوه.

(٢) گوايه ئەلین زهوی له سهږ پشتی گایه و گایه کەش له سهږ پشتی ماسیبه. که دیاره زانست له م سهږدهمه دا ئەو
 جۆره خهیا له کۆناهی پوچ کردۆتهوه.

(٣) أرنی: ئاماژهیه بۆ واتای ههزردتی موسا که داوای له خوا کردوه خۆی نیشان بدات، خواش به واتای «لن
 ترانی» وهلامی داوتهوه.

(٤) گونا: گونا، خهتا، تاوان.

(٥) خیام له چوارینه یهکیدا بهیتیکی ههیه لهو واتایه دهچى. بهیتکه دهلین:

«چاکه و خراپه ههږچی که ئەیکه م

یهک، یهک، تو نووسیت، من ئەکهی بهدناو»

***

جهزنى مهولود (١)

ئەمرۆ مهولودى پيغهمبهرمانه
 ئەو پيغهمبهرى كه رهه بهرمانه

خوا فەر مووی ئەگەر تۆم شک نە ئەبرد
 چەرخى ئەفلاکم دروست نە ئەکرد
 بۆبەکم ناردیە ئەم سەر زەمىنە
 بلىن (رحمة للعالمین) ه
 دیارە رەحمەتى خوا هەر وا ئەبى
 ئەم دینە پاکى لى پەیدا ئەبى
 هەر لە رۆژەهلات، هەتا رۆژئاوا
 چرای ئەم دینە تىیا هەلکراوه
 ئەگەر دینە کەى وا چاک نەبوايه
 چون ئەم برهوى ئەخسسته کایه
 تىفلێکی بیکەس (۲) خۆى نەخویندەوار
 خودا بەو دینە، کردى بە سەردار
 کاتى موعجیزهى قورئانى نواند
 ئاینى هەموو، مىللەتى شىواند
 ئاگر و ئاوى کرد بە هەرەمە
 هەرچی بۆ بلىن، هیشتا هەر کەمە
 خوا پى سروشتى لە دەست خۆى ناوه
 هەرچونى وىستى، هەر وا خوئقاوه
 بە ئایهى عەدلیى کەوا دىرێکە
 موشرىکەکانى هینایه رێگە
 بۆچ فەخر نە کەین بەو پىغەمبەرە
 کە بۆ ئەنبییا هەر ئەو سەرورە
 موسلمان ئەبى، کردەوى چاک بى
 موسلمانەتى بەقسە نابى
 کە (واى) (متى) ی ئەو ئەهاتە بەر گویم
 لە شەرمەزارى نازانم لە کویم
 حەیفە دین ئەمە و خۆمان بەدکار بین
 رۆژى شەفاعەت لای شەرمەزار بین

با لەم رۆژەدا بەچاوتى تەرى
 رۆحى مەولەوى بکەین بەر ایه

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه. دا بلاو نەکراوه تەوه.

(۲) مەبەست لە پىغەمبەر (محەمەد) ه (ص).

***

ئەگەر (۱)

۸

۱۹۴۷

ئەگەر گوناھکار ببی ئەو هۆشە
 بزانی عەفوم چەند لە لا خۆشە
 گوناھ و تۆبە ئەکا بە عەمدى
 تا ئارەزووى من بەییتى تە دى
 هەندىکیش ئەلین خوا لە هەقى خۆى
 خۆش ئەبى و نایبى هەقى من و تۆى
 مسقالتە زەررە (شراً) یەرەبە
 زۆر ورد دەنوسسرا ئەم لاپەرەبە
 راستە کەى وایه کە ئەم دوعايه
 سزا و لىبووردن هەمووى بەخوايه
 پىغەمبەرى وا هەیه قاتلە
 لە (أولو العزم) کەچى داخلى
 تۆخوا بنییره دلى ویرانە
 مەروانە حىکمەت هەر وا کویرانە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه. دا بلاو نەکراوه تەوه.

عه شقی تو (۱)

۹

۱۹۴۸

رۆژی ئەزەل بوو سەرەتای عەدەم
 من و عەشقی تو هاتبووینە بەرھەم
 ئیستا کە بەرۆژ بیکەسم و پرغەم
 بەرۆژ یادی تو بوو بەھاو دەم
 خوایە لە قاپیت شتتیکم ئەوئ
 دەست پادشاھ و مالداری ناکەوئ
 ئەوان خواھیشتیان بەمولک و مالە
 منیش بەتەنھا مەیلی تو خەیاڵە
 من ھەر چیم بوئ کە تو نەتەوئ
 دیارە بیشمرم چنگم ناکەوئ
 ئەو نەدەم ئەوئ کەوا مەبەخشی
 چاکەییە و زەرەر لە تو ناکەوئ

.....
 (۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ. دا بلاو نەکراوەتەوہ.

***

بانگیک لە لاهووتەوہ

۱۰

نووریک ئەبینم لە رووی جیھاندا (۱)
 بە رووی زەمین و بە ئاسماندا
 گویم لە بانگیکە لە لاهووتەوہ
 تیکرا ناسووتی پی بزوتەوہ
 دوای «لا الہ الا اللہ» ئەلی
 پەسول اللہیە محەمەد بەلی
 ئەم محەمەدە کە خودای گەورە
 لەگەڵ فریشتەیی ئاسمان بەدەورە

سەلەواتیان دا، لە دیداری ئەو
 رۆژی جەمالی ئەو ھەلدی ئەمشەو
 ھیلالی مەکە و بەدری مەدینە
 لە مەغریب ھاتە مەشرق ئەم دینە
 خوا فەرمووی ئەگەر توۆم شک نەئەبرد
 چەرخێ ئەفلاکم دروست نەئەکرد
 بۆیەکم ناردیە ئەو سەر زەمینە
 بلیین «رحمة للعالمین» ھ
 دیارە رەحمەتی خوا ھەروا ئەبی
 ئەم دینە پاکەیی لی پەیدا ئەبی
 لە ئادەمەوہ دین قال کراوہ
 ئالتوونی تیزاب ھەر بەو دراوہ
 ئا ئەمە بوەتە دەلیل و ئیسپات
 پیغەمبەری تر لە دوای ئەو نەھات
 غلەیی غایەیی ئیجاد وا دەرکەوت
 خاتەمی خەتیی ئەنبیای بەرکەوت
 بی باوک و دایک ھەم نەخویندەوار
 خوا بەم ئاینە کردی بە سەردار
 ھەر موعجیزەیکە لە پیش ئەودا بوو
 بە ئایەتیککی قورئان بەسەرچوو
 پروانن ئایەیی عەدلی دپیریکە
 چۆن بتسپەرسستی ھینایە ریکە
 ئای ئەوسایە دین چەن بەقووت بوو
 خەیبەریان ئەگرت بەیاھووی یاھوو
 داخەکەم ھەول و قووتمان تیکچوو
 شێرە شەرزەکان ناوێرنە جوو
 ئەوسایە بانگی (اللہ اکبر)
 (بەدر و حەنینی) ئەکرد موسەخەر
 چونکو لامان دا لە خوا شوناسی
 خوایش بۆیە ئیمەیی خستە کەساسی

ئەگىنا خوا خۆى، فەرمووى موسولمان
 بىستيان دوو سەدە بۆ رۆژى مەيدان
 دەواى ئەم دەردە پەشيمانىيە
 چارەى رىسگارى رېى رەحمانىيە
 با لەم شەو دەدا بەدەيدەى غناک
 ھانا بەرىنە بەر شاھى لەولاک

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پېرەمىردى م.ھ.دا بلاو نەکراو تەوہ.

***

خۆشەويستى خوا^(۱)

۱۱

۱۹۴۹

پىغەمبەرەكەى خۆشەويستى خوا
 فرىمان كەوہ توو بيت و خوا
 سەراى (سبحان الذى اسرا)ى تۆ
 رېى زيارەتى خزمەت خوداى تۆ
 ئىستا بەخوتىنى ئىسلام گولگونە
 (بيت المقدس) ھەوراي ھەيونە
 قەومى نەجىبت كەوتە تەنگانە
 جوولەكە كوژيان ئەكەن ئامانە
 (صلاح الدين)ى كورد بەو خزمەتە
 ئىمەى روو سوور كرد وا بەو خزمەتە
 بەم رەنگە كورد و ەرەبى عىراق
 بۆ فەيداكارى كەوتنە ئىتىفاق
 تۆش لە پشتيان بە بۆ ئەم جىھادە
 بەم يەكەتە تىيە رۆحى تۆش شادە
 يا ەلى خۆ تۆى (فاتح)ى خەبەر
 (ذوالفقار) لە تۆى كالان بېنە دەر

ناخ چى بکەم ئەگەر پشتيان ناگرن
 بەرگەى شەقەتکى كورگەل ناگرن
 من بەپەژارەى ھاو حالىيەوہ
 بە عومرى ھەشتا و سى سالىيەوہ
 فرمىسکم بەسەر رېشى سپىدا
 دادەپژىنم لە رووى نەبىدا
 گورزى گۆدريان لى بکەوتتە کار
 زاتەن ھەر چل شەو ئەژى سەگى ھار
 (بخت النصر) يان (گىو)ى گودرزە
 پەپرەوى گىوى كورد لامان فەرزە

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پېرەمىردى م.ھ.دا بلاو نەکراو تەوہ.

***

خوا ئىمەى^(۱)

۱۲

۱۹۳۹

خوا ئىمەى رەنگ رەنگ سروشت پىداوہ
 رەنگى ھىچ كەسى بەكەس نەداوہ
 ئەبىنى دوو كەس بەيەك ئەشوبھىن
 كەچى بەكردار لەيەكتەرى جوپن
 يەكئ ئارەزووى بە شىرىنىيە
 ئەوى ترمەيلى شىرىنى نىيە
 يەكئ وەك بىزووكەر ترشى ئەوى
 نە، ناوى مەبە، ئامان نامەوى
 يەكئ سەودايى شىعەرى مەوزوونە
 يەكئ بەتيرى شىعەر دلخوونە
 ھىوامان ھەبە بە كەشە مرە
 ئەلى پىت و تووم كەشە تۆجرە

سا توخوا مره و بمره چهن دوورن
 ههر چهند كولانه و گۆر ههر دوو ژوورن
 كۆنه پياويكمان، به تهقهه قه زوان
 نه ديني له لا، ماوه، نه ئيمان
 مه لايه كمان بوو، ته توت سنج پاره
 ته هاته ويزهت به نيهزه ياره
 ره حمهت له سوڤي ياره زرتپوش
 بو ي رام ته كردين ئيستري چه موش
 ئيستا دهستهه (توري) كه م سروهت
 به قه مچي يارهش نايه نه سهر رهوت
 ياره مرد له لاي نامهرد نه نيژرا
 بو گرد ياره چهند شيعر بيژرا
 خوژگه ته مزاني ته م سره چيه
 ناوي هيچ كه سه له ناوا نيه
 كه چي تو ته لئي باميه كه م ترشه
 ته م هه موو خه لكه رووي له تو گرژه
 ده، باوكم ئيره خو كه ركوك نيه
 (مه لا باميه) ي بي بهو تووره بيه
 يا ته گهر ترشي و ترسي خراپه
 رووي خو ت ترش مه كه شيرين به چاكه
 ته گينه كه تو موون و ترش رووي
 ده م كه س كيسه نيه بيدرووي
 هي وامان هه به كه له خوا ته دوو
 پسگاري له خوا بو كي ته بپري
 بوچ پيغه مبه ريان له شار به دوور كرد
 ئيمان ناهينري به كه س ده ستوبرد

(١) ته م شيعره له ديواني پيره ميتردي م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

***

ئه و كه سه ي (١)

١٣

١٩٤٨

ئه و كه سه ي كه وا فه قير نه وازه
 له گه ل فريشته ي عه رشا هامرازه
 وهك كوئير به ريدا مه رو وريا به
 تا نه كه ويه چال، بانگ كه ي ته ي بابه
 له ژير سه قفيكداين كو له كه ي نيه
 ته گهر برووخي ده سه لات چيه
 ته م سه قفه كه وا بي كو له كه يه
 نازاني بو تو سايه ي تا كه يه
 كاتيک ته زاني ته هاويژنه چال
 يا كفت ته به ي، يا بي په شته مال
 ماري گور ناري دو زه خ له به ره
 بو ته م دوو ده رده چي چاره سه ره
 ته گهر ماجووني خوا په رستيت برد
 خو ت له و دوو ئيشه پاراست و ده ركرد
 زور خو ت مه خه ره گيژي دنيا وه
 چهند مه له واني تي دا خنكا وه
 نه فسست ماريكه پيكوره ي شه يتان
 گهر فرسه ته ت دا ته گه زي به ددان
 خوا پيمان ته لي، رتي چاكه بگري
 بو ئيمه يه تي ته زاني ته مرين
 ته گينه دياره ته و باكي نيه
 ئيحتيا جيكي پياو چاكي نيه
 باري گونا هي قورسمان كه وته سهر
 ته بين به كه ري شه لي بار نه بهر
 سووچي خو ت له پيش خه لكه ببينه
 هه سوود ده رباره ي پياو چاك به قينه

به چاوبرسيه تي هه لمه كوتهره ناو
 مورغ بو دانه يه كه وپتته داو
 كه له كاروانا پارته پي نه بوو
 هيچ ترست نه بي بي پشتين بنوو
 ته گهر زبانت له كهسي دابي
 توش دپتته وه پيت روتكت مابي
 رازي دهروونت مهلي له لاي كهس
 دهم دراو مهبه خوت بزانه و بهس
 وربابه وهك كوپتر به پيدا مهرو
 داوي شهيتان و چال زوره بو تو
 له ژير سه قفيكدا كوله كه ي نيه
 كه رووخا رووخا رووگيري چيه
 هم سه قفه كونه بي كوله كه يه
 له گهل كوله كه ي تودا تاكه يه
 تيبگه ريگه ي دوورت له بهره
 چاكه بو نه ولا توپشوي سه فهره
 خوا فه رمويه تي رتي چاكه بگري
 بو ئيمه يه تي كه داوي نه مري
 ته گينه له بهر پيغهمبه نه بي
 چ ئيحتياجي به ئيمه نه بي
 باري گونا همان كه كه وته سه رشان
 ناچارين نه بين به كه ري شهيتان

(۱) پيره ميترد چهند جاريك هم شيعره ي بلاو كردوته وه: سالي ۱۹۴۲ له ژيني ژماره ۱۶۸۲.د. سالي ۱۹۴۶
 نوسخه ي ديواني م. ه. سالي ۱۹۴۸ له ژيني ژماره ۱۹۲۶.د. له نوسخه ي م. ه. دا شيعره كه ناته واوه و بريتيه
 له نو بهيت. به لام نهوي ئيمه نوسيو مانه حه قده به يته و له زور جيگادا له و جيا وازه. نهوا ليره دا نوسخه
 ناته واوه كه ي ديواني پيره ميتردي م. ه. ده نووسينه وه كه له لاپه ردي ۱۳۸۴.د. بلاوي كردوته وه

«نهو خوا پيداوه ي برسي نه وازه
 له گهل فريشته ي عه رشا هه مراره
 بته وي له گهل خوادا خه ريكي بي
 نه بي له پياوي به دكار ته ريكي بي

شيخ و سؤفي (۱)

۱۴

۱۹۴۷

شيخ چاو له دهستي سؤفي نه فامه
 تيشزاني نه وه ي ته يخوا هه رامه
 وه كيلی خوايه، به هه شت نه فروشي
 وهك مانگاي گه لباخ موريد نه دوشي
 به لي مه شهوره كه سوال كيمي ايه
 به پاره ي موريد خاوه ن دنيا يه
 ته گهر مه ردي خواي سوالت بوچ نه وي
 پاريز و ترشي چون ريكي ته كه وي
 تا هم حاله مان هه روا بميني
 تا واته خوازين به وه زعي دويني

(۱) هم شيعره له ديواني پيره ميتردي م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

***

خوشه ويستي خوا (۱)

۱۵

۱۹۴۸

پيغهمبه ره كه ي خوشه ويستي خوا
 هيچ كه سي ترت نه هاتوه له دوا
 دياره هه ر كاريك خوا پتي سپاردي
 وات كرد كه س نه ي كرد بو يه كي ناردي
 فرماني خواي خوت وا هينا يه دي
 ناردي كه سي دي پيوست نه دي
 هه ر چون ويستي تو وات كرد ده ركه وت
 به وه خاته ميي خاته مييت به ركه وت
 توپش خوت چون ويست سروشتت وايه
 همه خاتيمه ي لوتفي خودايه

خوئی و فریشته‌ی به‌دیاری تو
 سلاواتیان دا له دیداری تو
 وایمیش ئەمری خوا به‌جی دینین
 سه‌له‌وات ئەده‌بین مه‌ولوود ئەخوینین
 به‌لام تاریکه هه‌موو لایه‌کمان
 وا (جوو) یش ته‌ماعی کردۆته لاکمان!

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌میردی م.ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

***

خوا کاتی ویستی (۱)

۱۶

۱۹۴۹

خوا کاتی ویستی خوایی بنوینتی
 ئەمرۆی بو داناین له شوینتی دوینتی
 ویستی پرووی زه‌مین بی به‌کارزار
 نه‌وه‌ی ئاده‌می هینایه پرووی کار
 دنیا به‌یه‌کدا هاتوووه و ئەژهنی
 خویشی له‌سه‌ردا پیتی پی ئەکه‌نی
 له‌و میانه‌دا دانای هه‌لبژارد
 ری پیشاندانی خوئی به‌وان سپارد
 ئنجا ئەوانه‌ی که خوا ئەناسن
 ده‌ستی ئەوانه ئەگرن که کاسن
 ئەیانبه‌ن بو سه‌ر پتی عیلم و زانین
 بو تویشووی ریگای ئەولا پیک هانین
 دوو پتیبه هه‌ردوو سه‌ریه‌ک ئەچنه‌وه
 کویرایی نه‌بی لیک جوئی نابنه‌وه
 یه‌کی ته‌ریقه‌ت، یه‌کی شه‌ریعه‌ت
 ناشکرا و په‌نه‌ان هه‌ردوو حه‌قیقه‌ت
 حه‌قیقه‌ت ده‌ریا و شه‌ریعه‌ت گه‌می
 ته‌ریقه‌ت غه‌رقه‌ گه‌ر لادا که‌می

73

ته‌ریقه‌ت له‌سه‌ر سی قوه‌ت به‌نده
 به‌و سییه‌ خوای خوئی ئەناسی به‌نده
 یه‌که‌میان فه‌نا و دووه‌میان وه‌فا
 سییه‌م لیقایه سه‌مه‌ره‌ی جه‌فا
 فه‌نا خو به‌خو رسگار کردنه
 به‌کوشتنی نه‌فس گه‌ره‌و بردنه
 وه‌فا په‌یمان و شه‌رت به‌جیه‌تینان
 ئنجا ئەگه‌یه‌ته لای لیقای به‌زدان
 که له خوئی برای دۆست لات حازره
 جاو شووا و کوترا ئنجا گازره
 ئەوی که ئەهله، گشت کاری سه‌هله
 خودبینی پیشه‌ی شه‌یتانه جله
 که نه‌فست فرۆشت زیویکی قالی
 خو فرۆشیت کرد دیزه‌ی به‌تالی
 نوپژت به‌قه‌زا ئەگه‌ریتسه‌وه
 دلی دۆست ره‌نجا ئەه‌ریتسه‌وه
 مایه‌ی خو شبه‌ختی قه‌له‌نده‌رییه
 هه‌رچه‌ند له ریش و سمیل به‌رییه
 که هاته سه‌ر پتی ره‌زا و قه‌ناعه‌ت
 پادشاهیکه بی ره‌نج و می‌حنه‌ت
 دنیا هه‌ر چۆنی، بیگری وا ئەروا
 که دووی نه‌که‌وتی ئەوت دی له دوا

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌میردی م.ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

***

نالهی کۆن

۱۷

۱۹۴۵

خوایه‌ زینده‌گی بده به‌دلم
 هینده دل مردووم بو خۆم خه‌جلم

74

من خۆم نازانم داواى چیت لى بکهه
 هەر ئهوهه ئهوى رى لای تو دهرکههه
 شىتى وا ههيه شهق ئهوشىنى
 عاشقه و شىوهى شىتى ئهونىنى
 من دىوانهى تو به تاقى تهنىيا
 وا شهق ههلهدهه له ههردوو دنيا
 ئه و رۆزهى گلى لهشت دارشتم
 توژىک له لىقاي خووت تى خستم
 وا به و مايهيه ، گهيشتمه مهرام
 تهنها تو ئهوى بههشت پهشمه لام
 ئهوهى بهمالى دنيا بايىيه
 چاوى له گهنج و پادشايىيه
 پيشهه ههلهکردى من گهدايىيه
 مهىلى تو بو من شادى و شايىيه
 ئهزانم منت بو خووت دروست کرد
 ههول و ههسوودىت له دلم لابرده
 تو بو دانابووم من بهشى خووم برد
 كهوايو ههچمان زيانمان نه کرد
 خووت له قورئانا وههات فرموبوو (۱)
 «رضي الله عنهم ورضوا عنه»

(۱) له لاپهريه ۳۸۲ى ديوانى پيهره ميري م. ه. دا نووسراوه: (خوت له قورئاندا ئاوههات فرموو)

***

سه ره مه ستى رووسوور

۱۸

۱۹۴۳

خوایه ئهه دلهه ههژىكى بهرى
 كه غهه له ناو خووى بكاته دهرى

من خۆم نازانم چى بو من چاكه
 تو به مهىلى خووت دلم ئاواكه
 پايهى تو ناسين ئه گهر دهركهوى
 ئىتركى دنيا و دىنارى ئهوى؟
 من كه دىوانهى تويم به تهنىيا
 شهقىك ههلهدهه له ههردوو دنيا
 دلم هه مېشه يادى تو ئهكا
 گيان له رى تو دا جستوجو ئهكا
 لهه خووشيانه دا ئه گهر بى و بېرم
 بوئى تو لى دى گياكهى سه ره بېرم (۱)
 بههشت مه دح ئه كهه به ناو و داوى
 من لىقاي خوام بى بههشتى ناوى
 عاشق كه به راست دهستى له گيان شت
 پهكى سه يران و گهرانى خووى خست
 دياره كه يارى ئه و وهفايهى دى
 كامى ويسالى بو دىنىته دى
 خوايه ئه يزانى كه من تو ئهوى
 مه عشوق چه رايهى به تو ئه كهوى
 خوايه نامهوى تا عه تم زور بى
 نه وه كا نه فسم به وه مه غرور بى
 خووم به گونا هكار ئه ده مه قه لهه
 تو خووت فرموتته هه ز له عه فوه كههه

(۱) ئهه بهيته له ديوانى م. ه. دا چاپ نه كرابوو.

***

بو مه ولوود

۱۹

۱۹۴۵

پهغه مبه ره كهى خوشه ويستى خوا
 ههچ كهسى ترت نه هاتوو له دوا

زۆر پیتغه مبهەر هات بهرودوا تیکرا
 خاتهمی خاتهم، بههیچ کەس نەبرا
 بهر لهوهی ئادهم کەوا «صفی» بوو
 تۆ «مصطفی» بووی بهلام خەفی بوو
 مایه‌ی خیلقه‌تی ئەفلاک «لولاک» ه
 به «الم نشرح» سه‌دری تۆ پاکه
 «والضحی» سوتندی پر نووری رووته
 «واللیل» بۆ طوره‌ی سه‌ودای مووته
 نیرگز «مازاغ البصر» جوانی کرد
 سوورمه‌ی طور چاوی تۆ هه‌رزانی کرد^(۱)
 مانگ به‌په‌نجهی تۆ دوو کهرت و شه‌ق بوو
 په‌رویز^(۲) به‌نامه‌ی تۆ جیبی پێ له‌ق بوو
 بوومه‌له‌رزهی تۆ که‌وته دنیاوه
 له‌وساوه گۆلی «ساوه» هه‌ستاوه
 «سبحان الذی أسرى» سه‌راته
 «قاب قوسی» نبیش، (أذنی) جیگاته
 سوورهی «والنجم» ت ئەدره‌وشیته‌وه
 گۆلی ئاینت ئەگه‌شیته‌وه
 «انا فتحنا» ت طوره‌ی به‌یداغه
 ئایه‌ی «مزمل» که‌وای شیرداغه
 خوا سلاواتی له دیدارت دا
 ئەو نووره‌ی دیاره له دیدارت دا
 تۆ نه‌بوویتایه، به‌ئاگری نه‌مروود
 نه‌سلی ئیبراهیم نه‌ده‌بوو مه‌وجود
 ئەو ئیبراهیمه‌ی تۆ نه‌وه‌ی ئه‌وی
 له کوردستاندا ده‌رکه‌وت بره‌وی^(۳)
 باپیره گه‌وره‌ت فه‌خری کوردانه
 مه‌ل‌به‌ندی ئه‌وه ئەم جی و مه‌کانه
 توخوا هه‌ر له‌به‌ر دل‌ی ئیبراهیم
 ده‌ردمان ده‌واکه، که هه‌ر تۆی هه‌کیم
 تۆ و ئەم رۆژه‌ی تۆی تیا هاتیه دنیا

چارمان که هیوای به‌تۆبه ته‌نیا
 هه‌روهک (رحمة للعالمین) ی
 دیاره ته‌نگانه‌ی ئیمه‌ش ئەبینی
 تۆ خۆت ئەزانی که کورد دیندارن
 به ئاینی تۆ سه‌ه‌لابه‌تدارن
 خۆمان به‌ئه‌هلی ئیمان ئەناسین
 که‌چی که‌چره‌وین بۆبه که‌ساسین
 که تۆ له لای خوا خاترت ئەگیری
 وا بکه نیفاقمان له‌ناو هه‌لگیری
 ئەوسا ئەبینی چه ئومه‌تیکین
 له رپی خزمه‌تی ئاینده به‌کین

- (۱) که تیشکی خوا له چپای (طور)ی داوه له سینا. چپاکه هه‌مووی سووتاوه و بووه به کل. له‌به‌ر ئه‌و هۆبه له کۆنه‌وه له کورده‌واریدا کل به شتیکی پیروژ دانراوه.
- (۲) په‌رویز: مه‌به‌ست له‌و نامه‌یه‌یه که پیتغه‌مبه‌ر بۆ (خه‌سه‌ره‌وی په‌رویز)ی شای ئیرانی نارد، هه‌تا موسولمان ببیت شاعیری مه‌زنی کورد (خانای قوبادی) له کتیبی (شیرین و خه‌سه‌ره‌و)دا باسی ئەم رووداوه ده‌کات. بڕوانه ئه‌و کتیبه که به‌ریتز ئەدیبه‌ی قه‌ل‌ه‌م رهنگین (محهم‌ده‌ی مه‌لا که‌ریم) پیتشه‌کی بۆ نووسیه‌وه و ساغی کردۆته‌وه و له چاپی داوه.
- (۳) له قورئاندا هاتوه ده‌لالت: ما کان ابراهیم یهودياً، ئەمه به‌لای پیره‌مێرده‌وه و هه‌ساغ بۆته‌وه که ئیبراهیم کورد بووه.

***

ناله‌ی پیری پیران

۲۰

۱۹۳۷

ئهی به‌خشاینده‌ی خاوه‌ندی عه‌تا
 ئهی خوداوه‌ندی پۆشنده‌ی خه‌تا
 ئهی بچ نیازی ته‌واو نه‌ناسراو
 ئهی ته‌نه‌های ناودار هه‌زار و به‌ک ناو
 ئهی ده‌سه‌لاتدار، ده‌ست ناگاته تۆ
 ئهی په‌روه‌ردگار، هانای گشت به‌تۆ
 نه‌شئه‌یه‌ک بده به‌گیانی مردووم
 پروناکی چاوی هه‌وا کوپه‌ر کردووم
 خه‌وايه نازانم چیم له تۆ بوئ؟
 هه‌ر چیم بده‌یتێ من ئه‌وه‌م ئه‌وی

پهروهردگارا عوزرم پهسه ندىكه
له راستى گوناھ جلّه وم توندكه
هموو عومرى خوّم خوّم دام به بادا
هيششتاكو شه يتان يه خه م به رنادا
بوون و نه بوونم له لايه كسان كه
له وهختى غه مدا شاديم ئاسان كه
خوايه نه ترسم له گوناھى خوّم
دهستم راكيشه دهسته وسانى توّم
خوايه خو ماري توّم وا له سهردا
شيعرى سوپاسى توّم وا له به ردا
سهر و زمانم به فكر و سه نات
ههر وا بيلاه وه هه تا ديمه لات
نهنگى دنيايى له لاي من خو شه
به نهنگى لاي خو ت من دامه پو شه
سهرم به سه ودای عه شقى تو گيژه
خاكي روزه ردیم پيادا مه بيژه
خوشه ويستی توّم هه لبارد بو خوّم
له رتي ره زاتا هه روا به لاجوّم
(گه مئ) يه كى نوح، بره خسي نه بوّم
له گيژ سه ركه وم نه كه ومه بن گوّم
پهروهردگارا ههر چيت هه لبارد
خه رماني هه ستي نه وهت دا به باد
به وه موفلسن خه لك كه نييانه
من به بوونى زور مالم ويرانه
فه زلت بي گران شو كرت بي زبان
غه يري تو كه سم نييه له جيهان
خوايه نه وه كه سه ي كه تو نه ناسي
كه سي تر ناكري به له ته داسي
مه يلى تو وا بي بجمه جه هه ننه م
به هه شتم ناوي به ره زا به نده م

خوايه دانام كه، نهك داناي به دحال
بيناييم به ري پتي نه كه ومه چال

***

نالهي پيري پيران

۲۱

۱۹۳۷

پهروهردگارا نه گهر ههر موويي
زبان يكم بي شوكرانه گو يي
شوكرى نيعمه تي تو ته واو ناكه م
له چيت سروشت دام من ههر نه و خاكه م
نه و زبانه ي من شوكرى بي نه كه م
تو پيت به خشيو م بي زياد و كه م
خوايه سري خوّم لاي هه ركه سيك وت
خومي بي سوو تام وهك سه ره بزووت
ههر تو ي ميرووله يش رازي به تو يه
سووتاوي شه وقت سازي به تو يه
دهرگاي بزورگان شه و دائه خري
قاي تو به شه و هاناي بو دبري
گه وره ي دنيايى ده ستي بچووك نه گرن
به و چاكه يه خه لك له به ريان نه مرن
تو خودا وه ندى كه خه لقت كر دووين
شه يتان گه وره يي تو ي له ياد بردووين
له گه ل نه وه شدا ههر تو به خشنده ي
ناتمان نا پريت كه ره م كووننده ي
خوايه پيم خو شه، سه رم به ره
په رده ي نامووسم به خه لك مه دره
خو ت نه زاني خه لك چه ند بي مروه تن
هه ليان بو هه لكه وت چه ند كه م فرسه تن

بهسکی برسی دامنئی لهسهه بهرد
بهلام مهخه دهست پیاوی نامهرد

***

نالهی پیری پیران

۲۲

۱۹۳۷

خوایه هاوارم تهنهها بهتویه
تونهبی عاالم بهچل و چویه
دوو بالم بهری که پیتی بفرم
بالی دوو تهبری نهحسی پی بفرم
یهکه م کۆلارهی تهماعی نهگهت
دووهم سیسارکه کهچهلهی شههوت
ئهگهه ئه دووانهه توانی بال شکاند
نیچیری مهردیم له دنیا فراند
خۆ ئهگهه ههروا ئه دووانهه سوار بی
ئهبی ناوی من کههری ژیر بار بی
خوایه وا من خۆم تهماعم ناوی
فهرموو ئهه وازم لی بینتی تاوی
روو بکاته شوتینی که ئهویان ئهوی
شهه و رۆژ دلیمان بۆ ئهه نهسههوی
تهماع پارهیان پی کۆ بکاتهوه
ههتا له تویمان دوور ئهخاتهوه
له بهر مهههگ حالی دنیا ئهگۆری
خۆ دیاره پاره ناچیتته گۆری

***

نالهی پیری پیران

۲۳

پههنومای گومبووی ههردهی ههواپی
ئهله کهتتیریکی تهلی بینایی

پیم لی شیواوه و گردهنشینم
بیناییم لیله و توپی ناینم
ریگام نیشان ده پادشای بزورگ
گورگی بۆزت کرد بهدهلیل بۆ تورک
(یونس)ت له ناو زگی ماسیدا
ژیان و چرای لیقای خۆت پیتدا
ئهه «لا اله الا انت» هی گوت
بهزه بیت پیا هات رهحمت بۆی بزووت
من له ئه زه لدا ئه مههه کورده بهر
بویه باوهرم کرد به پیغه مه بهر
نامه وی بیشبیم به فرستادهت
تهنها سهه رخۆش بم به نه شهی بادهت
هۆشیکت داومی که دنیا م نهوی
خۆشه ویستی تۆم ئه گهه بهر که وی
با وجود میههت پیاو ئه سووتینی
که لکی خوار دنی خۆشی نامینی
قهینا کا ئیتر هیچی خۆش ناخۆم
تهنها مه یلیکی خۆت بنیره بۆم

***

نالهی پیری پیران

۲۴

تهنها خوایه کههی زهوی و ئاسمان
له هه موو شوتینی، پهیدا بیت و په نهان
له بهنده گییدا بهوه سهه ره رزم
کهه له دیوانی تۆدا ئه له رزم
ئامان چهنه خۆشه که راده وه ستم
جار جاره بۆ تۆ نویتژ داده به ستم
الحمد ئه خوتیم، روو له تۆ ئه کهه
به غائبانه هه مدت بۆ ئه کهه

82

81

که گه یه نه وهی بلتیم -ایاک-ه
 به نه شئه ی جزوور دلتم روونا که
 چونکه نهو ده مه وام له جزوورا
 دلتم خۆی ته شوا له ده ریای نوورا
 نه چمه لای پیاوی که وا گه وره بی
 به فه یزی خوایی گه وره ی ده وره بی
 خۆ نه گه ر وهک من جلی چلکن بی
 به ریش و سمیل چاره ی کولکن بی
 له لای قاپیه وان هه ر ده رکراوه
 هه ر قاپی تویه که نه گیراوه
 به نه ندامتیکه ی پر گونا هه وه
 بو نویت نه چینه ریزی شاهه وه
 من که لیقای تۆم هه رزان ده سکه وی
 له بورده بازی به ندهت چیم نه وی
 خوایه وام له بکه ناگام له خۆم بی
 که وتم (الله) هه ر له گه ل تۆم بی
 نه وهک به زبان دو عا بخوینم
 له دلدا رهگی خه لکی ده ریتم
 به ره زامه ندی دلتم پر جوش بی
 هه رچی تۆ بیکه ی نه وهم لا خوش بی
 که هه ر چیت کرد و به چاکم زانی
 ده ستم ماچ نه کات خوشگوزرانی
 نه گه ر شیته ی بی شیته ی ته واو شیته
 خاک و خار و زیخ نه که ونه بهر پیته

***

نالهی پیری پیران

۲۵

۱۹۳۷

خوایه به عه قل ریم پی نه بردی
 پیرتزانه بروام پی کردی
 دوای نه وهی زانیم که وا تۆ خوای
 بو بیتکه س که سی و بو داماو په نای
 ئیتر زۆر وردی ناخوینمه وه
 گوریسی حیکمهت نا هۆنمه وه
 چونکه پیغه مبه ر عه قلای کوللی بوو
 له تۆ ناسیندا عه قلای کولی بوو
 «قاب قوسین او ادنی لدیک»
 فه رموی، « لا اخصی ثناء علیک»
 نامه وی کونه ی زانت بزاتم
 له گه وره بیته دا مات و هه یرانم
 به لام نه مه وی به سۆزتیکی عه شق
 خوشه ویستی تۆم بیته به سه رمه شق
 سه رمه شقی عه شقی په نهانی وایی
 که س پیم نه زانی و تۆم له دلا بی
 نه و (سه نگ ته راشه) ی (۱) له کتوی طوور بوو
 به عه شقی تۆوه له عاله م دوور بوو
 نه یگوت: تۆ وه ره لام به میوانی
 نه چوو له لای شوان شیریه هانی
 شوکور من نالتیم وهک من نه وسنی
 نه یزانم دائم میوانی منی
 یه عنی حازری هه میشه له لام
 به لام من بو نه وس له تۆ ته وه لام
 تو خوا تۆ هه رچهنه که، لامه کانی
 که بو خانه ی دل ته شریفته هانی

فهرموو ههچ کهسی تیاپه با ههستی
 نهنگه لای ئاغا نۆکهه بوهستی
 (اذا جاء الحق زهق الباطل)
 زاخاوی دلی پی ئه بی حاسل
 ئه و زهوقه ی نووری مه عریفهت ئه پیدای
 گه نجی پرووی زه مین پیتی نابیی په پیدای
 یاخوا به بادهی عه شقت سه رخۆش بم
 تا ئه چمه ژیر خاک مه ست و مه دهۆش بم
 من که له زهوقی دنیا موسته غنیم (۱)
 ئیتر به لیقای مه یلی تو ئه ژیم
 کهس له قاپی تو، نا ئومید نابیی
 با ئه م داوایه ی منیش ره واییی

(۱) نیشانه یه بو ئه و چیرۆکه فارسییه ی که ناوی (سهنگ تهراش) ه. ئه و چیرۆکه هه لبه سته و سه ره تاکه ی
 ئه لی:

سهنگ تهراشی بوود اندر کۆهی طور
 سهنگ تهراشی کرد گفتا یا غفور

کورتی چیرۆکه که ئه و به کابرایه کی دێوانه له بهرد قاپ و قاچاگی داتاشیوه و له شوانه کان شیری په پیدای کردوه
 و زیافه تی بو خوا کردوه که بیته به میوانی و له ناو ئه و قاپه بهردانه دا ئه و خۆرشتانه ی بو په پیدای کردوه که
 بیخوات ئه م چیرۆکه به شیکه له چیرۆکه کانی ناو کتیبی (ئیسماعیل نامه) م. ه.
 (۱) ئه م به یته له نوسخه ی م. ه. دا چاپ نه کراوه.

***

نالهی پیری پیران

۲۶

خوایه ئه وانهی که بی باوهرن
 هیچیان نه دیوه وا هه له وه درن
 ئه گینا سه یری باغیکی گول کهن
 ته ماشایه کی به عه قل و دل کهن
 ئه و رهنگه جوانه ی په ره ی (هه رجایی) (۱)
 به زه ره بینه ی تی شکی بینایی

لیی ورد بینه وه که ئه و سنعه ته
 کئی ده لی زاده ی خووی ته بیعه ته؟
 گه لای (گول په سه ند) (۲) کام مه قه ست پری
 (په رده عروسی) (۳) کئی په رده ی دپری
 کئی هات (لاولوی) (۴) به دارا ئالان
 کام ده ست گه رده نی (وه نه وشه) ی شکان
 ئه مانه نه یسا بلتین بی گیانن
 ماده به ک پرووی دا زۆر کهس ئه یزانن
 ئاغای شیوه که ل یه کتیکیان تیا بوو
 که ئاغال ئاغای قادر اغای ناو بوو
 پیتی بریندار بوو، لیی کرد به خۆره
 ئه هاتنه سه ری سه کیم به نۆره
 رۆژتیک (مه وله وی) سه کیمی بانه
 پیتی وت ره حمت بی به م منالانه
 ئه م دهرده پیسه ئه ته نیته وه
 پیوا ئه بی لییان دوور که ویتته وه
 ئاغای له دوور دی چووه بن داری
 راکشا و روانی بو ی کشا ماری
 ئه میش بیزار بوو چاوی لی قووچان
 تا هاته سه رپیتی خۆی هیچ نه جوولان
 هه رچه ند خه لک و خوا له دوور په پیدای بوو
 تا ئه وان هاتن مار پیوه ی دابوو
 پیتی چاک بووه وه وه ک دۆخی جاردی
 خۆ نالین ئه مه ش ته بیعه ت ناردی
 به رده زله که ی ناو ئاوی دووکان
 که بو ئه ندازه ی ئا و بووه به نیشان
 شاره میرووله ی له ناودا ئه ژی
 ئه ویش ته بیعه ت هیناویه ته دی؟
 ئه م ئاسمانه که بی ستوونه
 بو کـرـده وه ی تو بوو به نمونه

چه رخی ماکینهی ئەم رۆژ و شهوه
بێ هەلم و بەنزی ئەسوورپیتەوه
چهوری بێ ناوی هیچ ژەنگ ناگرێ
لیک هەلناوێشی دەستی تی نابری
ئاش بێ ئاش وەستا ناسوورپیتەوه
گا جووت بێ جوتیار ناگەرپیتەوه

.....
(٤،٣،٢،١) ئەوانە ناوی گۆلن.

***

نالەه پیران

٢٧

١٩٣٧

خوابه فەرمووته، خۆت له قورئانا
له پەرسستشی جن و ئینسانا
خەلقى جن و ئینس، بۆ عیبادهته
پەرسستنی تۆ ریتی سەعادهته
حەدییسی قودسیش هەردوو یەك باسن
كەنزی پەنهان بووم ویستم میناسن
ئەو بۆ عیبادهت، ئەم بۆ ناسینه
ئەم دوو ئایهته بۆ یەك ئایینه
(خلقت الحق لکي أعرف)
بۆ كێ دەست ئەدا هەروا زوو بەزوو
سا مەگەر رشتەهێ هیدایهتی تۆ
بۆ ئەو رایهله بێت به تان و پۆ
«ئەگینا بێ تۆ ئەو ریتی رەحمهته
نوقتههێ دپته سەر دیاره زەحمهته» (١)
تو خوا با رەحمهت نه بێ به زەحمهت
(نبی) ت به رەحمهت ناردوو بۆ ئوممهت

دیاره موحتاجی دوعای عهبدت نیت
ئەگەر نه تناسن تۆ دەر به سستی چیت؟
ئەزانم بۆچی وا لوتف ئەنوێنی
دەستنیتری خۆتن نایانشکێنی
دیاره ئاو خەلقى پەرورەدگار
سنعه تیکی وای لیتوه دیاره
«ئەو دارههێ که خۆی هیناییتیه بهر
نوقومی ناکا ئەببخاته سەر سەر» (٢)
دیسان فەرمووته که پەرورەدگار
زۆر له لای خۆشه عهفوی گوناهاکار
بزانه زهوقی عهفوی من چهنده
گوناهاکار ئەبێ به عهفوی بهنده
خۆ من ناوێرم ئەمه بێنمه دی
ئەگینا منیش عهفوی تۆم ئەدی
بهلام ئەویشه باسیکی جوتیه
ئەو پیاوههێ لهوه بگات له کوپیه؟!
من له مانهم چی پیررێژانه
ئەتناسم ناچمه سەر گوپسه وانه
من ئەمهه بهسه ههتاكو دهمرم
زهوقیتیک له یادی عهشقت وهدرگرم
خۆش گوزهرانی به دلخۆشییه
ئالاندنه دنیا فەرامۆشییه
دنیا داویکه که وتووینه ناوی
دینمان ئەخهینه بهها و پیناوی
حه دیسه دنیا و دین یهک ناگرن
هەر لایههێ داویک له یهک دائه برن

.....
(١) پیره مێرد ئەو شیعرههێ له مهوله و بیهوه وهدرگرتوو و هەر خۆی له شوپینیکێ تردا ئەو شیعرههێ له هه ورامیههوه
گۆریوه بۆ شپوههێ سلیمانی بهم جۆره:

رەحمەت و زەحمەت نوقتههێان فەرق بوو
ئەو نوقتههێه بوو که لهمن تهوق بوو

من له (ز)بئی زهحمت نوقتەم ئەکران

به (ر)ای رهحمتدا ئەو مېشی ئەریان

(۲) ئەو بەیتە بیرەکی شیعریکی فارسییە و وایزانم شیعری حەکیمانە (سەعدی)یە و سەرەتای شیعریکی کوردی خۆی دەست پێ کردوو. هەرۆها (مەولانا خالیدی نەقشبەندی) له شیعریکیدا بەفارسی دەلیت:

«گویند چوب زاب بو دپورش پذیر

اورا ازان خرونبرد آب خوشگوار» (*)

(*) یادی مەردان. مەلا عەبدولکەریمی مودەریس بەرگی یەکەم ل ۵۲۱.

***

نالەهێ پیران

۲۸

۱۹۳۸

خوایە من زۆرجار دێمە سەر ئەو
ئەوێ ئەببینم پێی بلتیم خەو
هەموو کەردەوێ تۆ عەدالەتە
هەموو دەوریکیش زالم، ئالەتە!
تا یەکیک نەدە ی بەکوشت بەوی تر
کەس کورسی جاھی بۆ نابێ ئیتر
تا لەقەسە نەدات بەدارا یەکی
تۆ بۆ ئەوانە ی ژێر دار ناتەکی
بە دێمە ئەمە عەدالەت نییە
بەلام بەمەنا کەچ دیدەنییە
ئێمە تیناگەین لە ئەسراری غەیب
هەر خۆت ئەیزانی حاکمی بێ غەیب
غەیری تۆ حاکم کییە دائم بێ
تا ئەبەد لە شوێن خۆیدا قایم بێ
هەموو حاکمیک تابعی ئەمرن(۱)
یا عەزل ئەکرێن یا خو هەر ئەمرن
کەس لەتۆ ناکا و، تۆ لە کەس ناکە ی
ئەو خوداوەندە، گەورە و بێ باکە ی

ئەزەلییەت سەرەتای نییە
ئەبەدییەت مونتەهای نییە
شوێن ئەزەل کەوتین هەر سەر بەرە و ژوور
گەردی رێگە شمان نەئەدی لە دوور
گەراپنەو سەر ئەبەد سەرە و خوار
لەرێدا گوم بووین کەوتینە هاوار
داد لە دەست سەری عیلمی ئیبتیدا
بێداد لە رێستە ی توولی ئینتیها(۲)
کەوا بوو ئێمە رەخنە ی چی بگرین
ئێمە نازانین خۆمان کە ی ئەمرین
کە زیندە گیمان بەئەمری تۆ بێ
پیشە مان بۆچی هەر چل و چۆ بێ
لوتف دەبارە ی خراب بنوینی
مالی هەژاری پێی برووخینی
ئەگەر بێت کەسیک بلتی: چی ئەکە ی؟
بە زالم دەلێتی تێی هەلەدە سا دە ی
مال مالی خۆتە و بەندە بەندە ی خۆت
چی دەکە ی بیکە خو و لواوە بۆت
(لایسأل) بوو بە قفلی دەمان
هەلەدە کەین لە گەل شعوری کەمان
بەلام خۆت سەرمان بشکینە بە بەرد
مەمانخەرە دەست هەتیوچە ی نامەرد(۳)
پیرتێژن ئەلیت: خوا خە تا پۆشە
هەرچی لای خواوە، بێ پیمان خۆشە

(۱) لەو بەیتەدا دووجار -هەموو- نووسرا بوو واتە لە نوسخە ی م. ه. دا

«هەموو حاکمیک تابعی ئەمرن

یا عەزل ئەکرێن یا هەموو ئەمرن»

بەلام ئەو ئێمە نووسیمان راستییە کە یەتی لە ژینی ژمارە ۵۴۸ ی سالی ۱۹۳۸ دا.

(۲) قافیە ی ئەو بەیتە لای م. ه. بریتی بوو لە (ئیبیتیدا، مونتەها) بەلام لە رۆژنامە کەدا نووسرا بوو، ئیبیتیدا، ئینتیها.

(۳) لای م. ه. ئەو بەیتە لە شیعەرە کەدا نەبوو. بەلام لە رۆژنامە کەدا پیرەمێرد خۆی بلاوی کردبوو دە.

مانگی پوژوو

۲۹

مانگی پوژوو به چلهی هاوین
 ناگری جهه نهم پیتی ئه بی، بی تین^(۱)
 ئه وی به پوژوو ئه بووریتسه وه
 ده رگای به هه شتی بو ئه کریتسه وه
 لیسوی پوژوو وان که به لئغ ئه گری
 په ردهی قاپی خوای بو لا ئه بری
 که دست و دم و زمانت پاراست
 ئه وسا ئه توانی بلتی پوژوو و راست
 خوت برسی بیت و هه ژارت تیر کرد
 ئه وسا بزانه ئیمانته دهر برد
 پوژوو په پیره وی پیتی یه زدانیه
 وهک نویتژ و پوژوو ربایی تیا نییه

(۱) لای م. ه. نووسرابوو ناگری جهه نهم پیتی ئه بی، به تین که دیاره ئه وه پیچه وانیه مه به سته که ی پیره میترده و راستییه که ی ئه وه یه که ئیمه نووسیمان.

***

ئو عه شقه

۳۰

۱۹۴۷

ئو عه شقه ی له گه ل جنسی به شه ره
 به هه وای نه فسه، دوایی به شه ره
 خو شه ویستی خوا، که به گیان به نده
 وهک شه راب هه تا کون بی په سه نده
 ئه و سه رمه ستییه ی که له روخا بی
 دل ئاوا ئه کا، هه ر چه ند رووخابی

که یادی خودا، هاته دله وه
 به سوژ و ناله و جوش و کوله وه
 ژهنگی دل له گه ل فرمیسیکی چاوا
 پاک ئه کاتسه وه و ئه ییدا به ئاوا
 دل پاک بیته وه و ژهنگی نه مینتی
 عه رشی کردگار یه کسه ر ئه بینتی
 های له و خو شییه و له و لیتقای خوایه
 سه لته نه تیکی ئه وتوی تیدایه
 شا به سه پانی خو ی راناگری
 ئه م رووی زه مینه به فلسی ناکری
 ئنجا با خاوه ن پایه ی جیهانی
 بتوانتی شاننی بدا له شاننی
 ئه وانیه ی که واه به مه سنهت بایین
 له گه ل چه رخ^(۱) گوررا، گشت چه رخی^(۲) یابین
 خوایه شوکرانه ی تو ته واه ناکه م
 له سایه ی تو وه من ئه و بی باکه م
 که ئه م فه له که پیتی نه لیم وه له ک
 شه کری چاییشم بووه به (به له ک)^(۳)
 هه ر له ژوو وه دم هاوین و زستان
 هه رچی ئازایه بزم بیته مه یدان^(۴)
 جلی هاوینه م گوری زستانه
 ئه ویش هی خه لکه وای پینج سالانه^(۵)
 زور جل و به رگی تازه ئه بینتی
 له شی له ش پیسی تیدا نه بینتی
 که مه رگ ئه و به رگه ی لی ئه کاته وه
 تاته شو ر له شی پاک ئه کاته وه

(۱) چه رخ: پوژگار، سه رده م.

(۲) چه رخی: جو ره پاره یه کی کاتی ده ولته تی عوسمانی بووه به رامبه ری بیست فلس بووه. واتا که پوژگار گورا و ده رچه رخوا هیج کامیان یه ک چه رخی ناهیتن.

(۳) مامۆستا م. ه. ده‌ریاره‌ی (به‌له‌ک) ده‌نووسیت! له‌ شه‌ری جیهانی دووه‌مدا فریای ئه‌وه نه‌ده‌که‌وتن که له‌ شویتنی خۆیدا شه‌کر بپالێون و سپی بکه‌ن، به‌لکو هه‌ر به‌زه‌ردی ئه‌یاننارد و تامی له‌ شیرینی پره‌گی به‌له‌ک نه‌چوو. لای خۆمان ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ته‌موین ئه‌و جۆره‌ شه‌کره‌ی دابه‌ش نه‌کرد.

(۴) پیره‌میترد وه‌ک له‌ زۆر شویتنی شیعر و په‌خشانه‌کانیدا ناماژه‌ی بۆ کردووه‌ هه‌میشه‌ و چوار وه‌رز له‌ ژووری قه‌له‌نده‌رخانه‌که‌یدا بووه‌.

(۵) مامۆستا م. ه. له‌م باره‌یه‌وه‌ نووسیوه‌: لام وایه‌ ئه‌و قاته‌ جله‌ی که‌ پیره‌میترد له‌و دێره‌دا باسی ئه‌کات ئه‌و چاکه‌ت و پانتۆله‌یه‌ (به‌هائه‌دین نووری) که‌ متصرفی سلیمانی بوو له‌ سالانی ۱۹۴۲-۱۹۴۳ دا پیتشکه‌شی کردووه‌ به‌پیره‌میترد و قاتیکیش بۆ (بیکه‌س) بۆ ته‌قدیریان.

***

"ناسینه‌وه‌ی شیعرێ چهند شاعیرێک له‌ شیعره‌کانی پیره‌میتردا و ئه‌و شیعرانه‌ی که‌ پیره‌میترد وه‌ری گێراون"

«ئهم به‌شه‌ بریتییه‌ له‌ ده‌ستینیشان کردن و نووسینه‌وه‌ی ده‌قی ئه‌و شیعره‌ فارسی و هه‌ورامییانه‌ی که‌ پیره‌میترد وه‌ری گرتوون و وه‌ری گێراون، له‌ کاتی خۆیدا پیره‌میترد ناماژه‌ی بۆ ناو و شیعرێ شاعیره‌که‌ کردووه‌ و مامۆستا محمه‌د ره‌سول هاواریش په‌یره‌وی ناوێردنه‌کانی پیره‌میتردی کردووه‌. به‌لام به‌داخه‌وه‌ هه‌ندیک له‌و شیعرانه‌ له‌ کاتی خۆیدا نه‌ پیره‌میترد ناماژه‌ی بۆ ناوی شاعیر و شیعره‌که‌ کردووه‌، واته‌ وه‌ک شیعرێ خۆی بلاوی کردووه‌وه‌ و نه‌مامۆستا هاواریش بۆیان گه‌راوه‌ هه‌تا ناوی شاعیر و ده‌قه‌کان بدۆزیته‌وه‌، بۆیه‌کا له‌ دیوانه‌که‌یدا وه‌ک به‌ره‌می پیره‌میترد ناسراوه‌.

ئێمه‌ پاش هه‌ول و به‌شویندا گه‌ران و ماندوو بوونیکێ زۆر توانیمان ئهم کیشه‌به‌ ساغ بکه‌ینه‌وه‌. هه‌روه‌ها به‌ئهمانه‌ته‌وه‌ ناوی ئه‌و به‌رێژانه‌مان هێناوه‌ که‌ پیتش ئێمه‌ هه‌ندیک له‌و ده‌قانه‌یان دۆزیه‌ته‌وه‌ و له‌ جیگای خۆیدا ده‌قی کاره‌کانیاغان نووسیوه‌.

(شیعره‌کانی مه‌وله‌وی) (۱)

یه‌که‌م:

هاوده‌می فه‌ره‌اد (*)

۱۹۳۹

هاوده‌می فه‌ره‌اد، سه‌رکرده‌که‌ی خه‌م
پینه‌که‌وت خه‌مان، جه‌مه‌کین له‌گه‌ل خه‌م
«هی‌وایه‌کم بوو بۆم نه‌چوو سه‌ر
ئهم‌ویست به‌بۆنه‌ی بۆنکزی بی‌که‌ده‌ر»

«ئای به‌و یاده‌وه‌ ئیسته‌ش سه‌رخۆشم
به‌و شنۆی بایه‌، هێشتا مه‌ده‌خۆشم»
کاتیک به‌و گه‌ردن زیوی سافه‌وه
وه‌ک ئاسکی خوته‌ن به‌یۆی نافه‌وه
«له‌و توون بۆ ئه‌و توون گوومه‌ته‌ی ئه‌به‌ست
عه‌تر ئامیژ بوو رووی کۆ و هه‌رد و ده‌شت»
ئه‌و بۆنه‌ خۆشه‌، شه‌مال ئه‌پیه‌خشان
ده‌رمانی ده‌ردی دووری ئه‌گه‌یان
په‌رده‌ی دلت‌ه‌نگی لا ئه‌برده‌وه
هه‌رده‌م ژبانی نوێ ئه‌که‌رده‌وه
دره‌نگت پی چوو، چه‌واشه‌ی چه‌په‌گه‌رد
ته‌سه‌له‌لایه‌ک بوو، ئه‌ویشی لا برد
ئیس‌تا ئه‌و گه‌نجه‌، ئه‌و لار و له‌نجه
به‌سه‌ر په‌نجه‌ی زۆر دلت کرد په‌نجه
ئای له‌ش پر برین، دل به‌خه‌ریکی
دیدار به‌م دووری، مه‌رگ به‌و نزیک
ئه‌لای کێ به‌رین، داخوازی ته‌دبیر؟
هه‌ی داد له‌ ته‌دبیر، هه‌ی رۆ له‌ ته‌قدیر
خۆ ئه‌م به‌دیه‌خته‌ی خۆشی نه‌دیوه
به‌خته‌ی ره‌شی خۆی زۆرتر ناسیوه
له‌م چاره‌نوسه‌ی قوربانی دولبه‌ر
نه‌ک جارێک چوار جار (الله اکبر)
«له‌ گێژی ده‌ریای ئاشووبی زه‌مان
بۆ که‌شته‌ی خه‌لاس ئه‌بووه‌ بادبان»

(۱) ئهم ناسینه‌وه‌ و ساغکردنه‌وانه‌ په‌یوه‌ندی به‌شیعره‌کانی ناو دیوانی (پیره‌میتردی م. ه.) وه‌ هه‌یه‌ نه‌ک شیعره‌کانی کتییی -رۆحی مه‌وله‌وی- که‌ پیره‌میترد خۆی له‌ سالی ۱۹۳۵ دا چاپی کردووه‌.

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ژبان و شیعرێ مه‌وله‌وی ته‌ماشای ئهم دوو سه‌رچاوه‌یه‌ بکه‌:

۱- دیوانی مه‌وله‌وی: مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمی موده‌ریس ۱۹۶۱ ی زاینی.

۲- یادی مه‌ردان: مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمی موده‌ریس لاپه‌ره ۳۶۲ (یادی مه‌وله‌وی).

(*) ئەم شیعەرە ۋەك دەبىنى چوارده بەیتە. چوار بەیتی شیعری پیرەمیتردە كە تېكەھەلكتیشی كرددوۋە لەگەلئى و دەبىنى گۆرینی شیعریكى مەولەویبە بەناوی (خالتۆی مەنزل چى، سەركردهكەى دەرد) ۋە لەلاپەرە ۲۱۵ى دیوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىسدا بلاوكراۋەتەو. لە لاپەرە ۱۸۸ى دیوانى پیرەمیتردى نەمرى محەمەد رسول ھاواردا ئەم شیعەرە بەشیعری پیرەمیترد دانراۋە و نووسەر تەنھا نامازەى بۆ نبو دەتیرتک كرددوۋە كە پیرەمیترد لە مەولەوى ۋەدرگرتوۋە كە نبو دەتیرى ئەك جارێك چوار جار (الله اكبر) ه مامۆستا (عوسمان ھورامى) لە گۆفارى (بەیان)ى ژمارە ۹۵ى سالى ۱۹۸۴ ل ۳۲ل ۱۳۲د ئەو ەى ديارى كرددوۋە كە ئەو شیعری مەولەویبە و دەستتیشانى دیوانى مەولەوى و لاپەرەكەى كرددوۋە، بەلام دەقى شیعەرەكان و بەیتەكانى مەولەوى و پیرەمیتردى جوئى نەكردۆتەو و نەبنووسیبونەو ئنجا ئەو بەیتانەى لەم دیوانەدا خراوتەتە كەوانەو شیعری پیرەمیتردە ئەمەش دەقى شیعەرەكەى مەولەویبە:

خالتۆی مەنزلچى، سەركردهكەى دەرد
تەمام بەتۆبى، ئای یە چیتشت كەرد
وختتې بەو گەردەن، سیم صافەو
چون ۋەش غەزالان، ۋە بۆى نافەو
دەورم دا ۋە پیتچ، ئەو كاو و بەردە
بۆ پەخشانیس بى، ئەى ھەرد بەو ھەردە
ئەو بۆ جەو تەرەف صوب نەسیم ماو ھەرد
ھەر جە دوورەو، زام سارپتیش مەكەرد
خەیلێ دیرت كەرد، ئافەربین چەپگەرد
بەو بۆ دلشاد بيم، ئەویشت لا بەرد
ئیسە ئەو گەنجە، بەو لار و لەنجە
رەنجە كەرد پەنجە، شى پەرى (پەنجە)
ئیسە تەن ۋەى زام، دل ۋەى خەرىكى
دیدار ۋەى دوورى، مەرگ ۋەى نزىكى
ئەو لا كۆ بەروون ئەى راو تەدبیرە
ناخ جەى تەدبیرە، داخ جەى تەقدیرە
خەیر، مەینەت زەدەى، جە گیان ھەراسان
بەختە سیاكەى ویش، زووتەر ناسان
پەى فەناى ئەوھەم، جە دوورى دل بەر
نەك جارێ، چوار جار، الله اكبر

دیوانى مەولەوى - مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس لاپەرە ۱۹۵

تەكایە بۆ تینگەیشتن لە واتاكانى ھەر بەیتىك لە شیعەرەكە تەماشای دیوانەكەى مەولەوى بکە. بەلام ئەوى پتویست بێت سەبارەت بەمونا سەبەى وتنى ئەم شیعەرە، مامۆستا لە دیوانەكەى مەولەویدا ۋەھای باس دەكات:

لەم قەسیدەبەو ۋە دەردەكەوئ كە لە لاواندەو ەى لاوتیک لە شیعەرەكانى (پەنجە) و (پاپالە) دا وتراي. ئەو لاو ە كەوتبیتە خوار و لەشى تیکشكایى و براپیتەو بۆ مالم و لەوئى مردبى، ۋە ۋا دەرتەكەوئ لە سەفەرێكى راوا رووى

دابى، ۋە مەولەوى بەم قەسیدەبە گەلئى لە كابرای بەنى راوچیبەكان بكا كە بۆچى ئاگادارى ئەو كورە نەبوو تا وای بەسەر ھات.

ھەر ھەلا پیرەمیترد ئەم شیعەرەى جارێكى تریش گۆرپو ە و لە ژبنى ژمارە ۸۳۴ى سالى ۱۹۴۶ بلاوى كرددۆتەو. ئەم شیعەرەى لەژێر ناوى (مەولەوى) دا بلاو كرددۆتەو. ئەوا بۆ بەروارد ئەویش دەنووسیبونەو:

«شۆخى دیدەبان، سەركردهكەى دەرد
ھیوام بەتۆبو، ناخ ھەناسەى سەرد
وختتې بەو گەردن سیم صافەو
ۋەك ناسكى خوتەن بەبۆى نافەو
ھەزارەت ئەكرد لەسەر شاخ و بەرد
پرچت پەخش ئەبو لەم ھەرد بۆ ئەو ھەرد
ئەو بۆنە خۆشە شەمال ئەبھیتنا
ھیندە نەدەمما دوورى لەبەینا
چەپگەرد دەردێكى ھیتنا دەستویرد
بەو بۆنە شاد بووم، ئەویشى لا برد
ئیسستا ئەو گەنجە، ئەو لارولەنجە
پەنجەى رەنجە كەرد بردى بۆ پەنجە
ئیسستا لەش برین دل بەو خەرىكى
دیدار بەو دوورى مەرگ بەو نزىكى
ھانا بەرمە كوئى بۆ ئەم تەدبیرە
ناخ لەم تەدبیرە داخ لەم تەقدیرە
ھەر چەندە لە كەس رام نەپرسیو
بەلام بەختى خۆم زۆرتەر ناسیو
ملكەچى تیغم لە دوورى دل بەر
نەك جارێ چوار جار (الله اكبر)

***

تى چين

لە دیوانى (رۆحى مەولەوى) پیرەمیتردا، دەقى ھورامى ئەم چواربەنەبە نەنووسراو ە و پیرەمیترد ناوى ناو ە (تى چين) واتا شیعری خۆبەتى و لەگەل شیعری مەولەویدا تى چینی كرددو ە. بەلام ۋەك ئەبیبین چواربەنەكە تەواو كاربگەرى مەولەوى لەسەرە!

«وام زانى ئارەق خویناوى دل مە

زەدەى پەيكانى موزگانى دل مە

وتم دل تامی زامی بردهوه
ناخ بای باوهشین ساردی کردهوه»

***

بلاوه كهوته ناو هاومالانم

ئەم شیعەرەى مەولەوى دەقەكەى لەلاپەرە ٥٤٠ى (دیوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەریمى مودەریس)دا نووسراوه. پیرەمێرد دووجار گۆریبەتى بۆ سەر شیبەى سلیمانى، جارتیک لەلاپەرە ٢٢٣ى دیوانى پیرەمێردى م.ه.دا بلاوکراوتەوه بەناوى (وا دوا بەدوا) و مامۆستا هاوار بەناوى پیرەمێردەوه بلاوى کردۆتەوه. جارتیکیش پیرەمێرد لە ژمارە ٩٥٧ى رۆژنامەكەیدا (ژین) لە سالى ١٩٤٩ دا بەجۆرتیکى جیباوازتر بلاوى کردۆتەوه. بۆ ساغکردنەوهى لێرەدا هەرسێ دەقەكە دەنوسین هەتا خۆیتەر بەراوردەكەى بۆ دەرکەوئى:
شیعەرەكەى مەولەوى:

یاران بەرشییەن جەى زێد و زامن
گرد تەفرەقە بین چون خەيالئى من
گەرد کۆچشان ئانا دیارەن
دەک لیللاویت بۆ چۆنت قەرارەن
سەنگى بارهۆش، پێش بار فامت
دەوارى شادى چىخى ئارامت
لوان چەنى کۆچ، خالۆکەى هام فەرد
ئێستە بار وستەن نەههوارگەى هەرد
تۆ چیش مەکەرى کەم هۆشى کەم فام
پەرى عەیب و عار مەندەنى جەلام
سـاچەنى ئەرۆح یاوه وەیاران
باتەن بۆ وەسەنگ مەندەى هەواران

دیوانى مەولەوى ل ٥٤٠

دەقى دیوانى پیرەمێردى م.ه.

وا دوا بەدوا

وا دوا بەدواى بەک کۆچیان کرد ئاوەل
تەنھەا من ماوم پێم رۆچۆتە گل

یاران بەپەلى دەورانى دوژمن
بلاوبوونەوه وەک خەيالئى من
تۆزى دواى کۆچى ئەوان دیارە
بەو تۆزە چاوى دل بى قەرارە
شۆین هەوارگەیان، کۆچک و کەلەکە
بەردى پر دەردى دەشتى فەلەکە
ئەو بەردە رەشەى کۆچکى ئاگردان
هەم بەختى منە و یادی هام فەردان
بەوه تەسەللای دلئى خۆم ئەدەم
کەوتوومە دوايان بەماوهى زۆر کەم
رۆیین باشتەرە لە زویرى و زارى
مەرگ لەگەل ئاوەل جەژنە و کەیفدارى

لەو گۆرینەى پێشوو دا پیرەمێرد بىر و کەشى شیعەرەكەى مەولەوى وەرگرتوو و خۆى دای
رشتۆتەوه. بەلام لەم گۆرینەدا کە سالى ١٩٤٩ بلاوى کردۆتەوه خۆى بەستۆتەوه بەدەقى
شیعەرەكەى مەولەویبەوه و (دە) بەیتى لەو دوانزە بەیتە گۆریبە و لە دواى بەیتى دەیه مەوه هەتا
بەیتى بیستەم واتە دە بەیتى دواى ئەوه شیعەرى خۆبەتى و پەیوەندى بەدەقەكەى مەولەویبەوه
نەماوه. پیرەمێرد ئەم جۆرە بۆ زیاد کردنى شیعەرە گۆرپراوانەى زۆرجار پەپرەو کردوو. دەقى
گۆرینەكەى شیعەرى مەولەوى و (دە) بەیتى دوایبەكەى خۆى:

بلاوه کەوتە ناو هاومالانم
تەفروتوونا بوون وەک خەيالانم
کۆچیان کرد، ها، ها، تۆزبان دیارە
هاوار من جیمام لەم شۆین هەوارە
بارى قورسى هۆش، پێش بارى فامم
دەوارى بەخت و چىغى ئارامم
هەمووم نارد لەگەل کۆچى خالۆما
مامەوه لە تەک تەنیاى خۆما
ئەگەر زوو نەگەم بەقافلەى یاران
ئەبم بەکۆچکى، مەندەى هەواران
دەردا کە مردم لە دوورى ئەوان

ئالوگۆرپىكى كەمى تىادا كىردۈۈ. ۋە لە كاتى خۆيدا ھونەرمەندى دەنگخۆش (پەشۋىل) ئەم شىعەرى بەمە قامىكى خۆش دەگوت. لىرەدا دەقى شىعەرەكەى مەۋلەۋى ۋ ھەردوۋ گۆزىنەكە دەنوۋسېن.

مەۋلەۋى:

خەرامان ناما نەتۋى پەردەۋە
نىقاب جەصەفحەى جەمىن كەردەۋە
چىھەرى دلەى زار خوى گەرمى پىدا
عەكسش ھوۋىدا منمانا تىدا
باۋەشىن مەكەرد ئەۋ صەفحەى بىن گەرد
نازكىش جەباد ئىحتىياط مەكەرد
نەتۋى ئاينەى جەمىنى چۈن گول
كەم مەكەرد نەم خوى روخسارى دل

ۋەرگىپرانى يەكەم: ۱۹۳۵

خەرامان دەرکەۋت لە توتى پەردەۋە
نىقابى لەسەر روۋى لاۋرەۋە
دلەى من نىشتە سەر ئارەق ۋەك ئاۋ
عەكسى ئەۋى تىا دىارى دا تەۋاۋ
ھىندە نازك بوۋ بە باى باۋەشىن
سەر كۆلمى ئالى پىر ئەبوۋ لە خوتىن
لە توتى ئاۋىنەى روخسارى ۋەك گول
ۋشك ئەبۋەۋە ئارەقەكەى دل

گۆزىنى دوۋەم: ۱۹۴۶

بەرىكەۋت دەرکەۋت لە گۆشەى رەشمال
ۋەك مانگ لە ھەۋرا بنوتىن جەمال
كاتى نىقابى حىجاب ئەپۆشى
بە نىگای خەيال گۆنای ئەرووشى
ھىندە ناسك بوۋ بەباى باۋەشىن
سەر كۆلمى ئالى پىر ئەبوۋ لە خوتىن
ئارەقى دلەم ئەمەندە سەرکەۋت
ئەۋ شىۋە جوانەى ئەۋى تىا دەرکەۋت

دەرد بۆم ئەگەرى ۋەك مال دىراۋان
ساقى بەجۋانى من تۆم نەدىۋە
بەپىرىش (بىرى) بىرم تەپىۋە
كەۋاتە ئىستا، لەماۋەى بەرزان
جامىك بەرى، بەلام بەھەرزان
تىنىخ بەخەرە جەرگ ۋ ھەناۋم
لە كاروان براۋ زۆر بەجىماۋم
ھى تاكەى نوۋست ھەلسە درەنگە
بەنوۋكى قەلەم بۆ ئىل بچەنگە

***

دوۋ بەيتا لە شىعەرىك

پىرەمىرد ئەم دوۋ بەيتەى دوۋى شىعەرىكى مەۋلەۋى ۋەرگىپراۋە لە كاتى خۇيدا دەستنىشانى سەرچاۋەكەى نەكردۋە.

لىرەدا دەقى دوۋ شىعەرەكە ۋ گۆزىنەكە دەنوۋسېن. ۋە تەۋاۋى ئەم شىعەرە لە دىۋانى مەۋلەۋى لاۋپەرە ۳۳۰ بلاۋكراۋەتەۋە.

«خەستەى خارى خەم، خەم خەيالە ۋىم
ۋەكزەى دەرۋون، تەن زوۋخالە ۋىم
بىن ئەبىزى ھىلال، ئەۋ نىھالە ۋىم
نىەت نادروست عىد بەتالە ۋىم

گۆزىنەكەى پىرەمىرد:

«خەستەى خارى خەم، دل مەلالە خۆم
بەكزەى دەرۋون، لەش زوۋخالە خۆم
بىن ئەبىزى ھىلال، ئەۋ نەۋھالە خۆم
نىەت نادروست، عىد بەتالە خۆم»

***

بەندى خاۋكەر

سالى (۱۹۳۵) كە پىرەمىرد دىۋانى (رۆخى مەۋلەۋى) چاپ كىرد لە لاۋپەرە ۳۱۸-۳۱۹ دا دەقى ھەۋرامى شىعەرەكە ۋ گۆزىنەكەى خۆى بلاۋكردەۋە. ۋە لەسالى ۱۹۴۶ دا لە ژمارە ۸۱۹ ى (ژىن) دا بەناۋى بەندى خاۋكەرەۋە دوانزە دىپى بلاۋكردۋەتەۋە كە ھەر ھەمان شىعەرە بەلام

وتم: ئۆخەى، ئەم ئارەقى گۈلە
خوتناوى تىرى موڭگانى دڭە
وا دڭم تامى زامى بردهوه
ئاخ باى باوہشپن ساردى كردهوه!

***

لە فەيزى مەولەوييەوہ بو شېخ نوورى شېخ سالح

م. نوورى

«مامۆستاي سەرئەيل»

پېرەمپىرد لە كاتى خۆيدا ئەم شىعەرى مەولەوى وەرگىتراوہ و لە (رۆحى مەولەوى) دا لە لاپەرە
۳۳۷-۳۳۹ دا بلاوى كردۆتەوہ. ھەرۈھە لە ژمارە ۴۳۱ى (ژين)ى سالى ۱۹۳۵دا لەژئير ناوى
(لە فەيزى مەولەوييەوہ بو شېخ نوورى) بلاوى كردۆتەوہ. بەلام ئەمجارە لەشەش بەيتەوہ بوو بە
ھەشت بەيت، واتە پېرەمپىرد دوو بەيتى خۆى تېھەلكىش كردوہ و لە چەند جېيەكدا دەستكارى
دەقەكەشى كردوہ. بۆ بەراورد ھەرسى دەقەكە دەنوسىن و دوو بەيتەكەى پېرەمپىردىش
دەستنىشان دەكەين: ھەرۈھە لە نوسىنەوہى ھەموو دەقە ھەورامىيەكاندا پشتمان بەديوانى
مەولەوى (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس) بەستوہ.

مەولەوى:

مامۆستاي سەرئەيل، شىرىن كەلامان
تەشرىفى خەيرت، باوہر وەلامان
نە شنۆى بەدكار، نەبۆى بەدوازەن
وہحشيان ھەم پاز، تەيران دەم سازەن
شەتاوان چوون سەيل ديدەمەن جارى
پيچ مەدان چەنى زامانى كارى
تۆ نە سەرگوزەشت سزاي دەردى لەيل
من نە حىكايەت ئازيزى بى مەيل
ساتى پەى وئما بنىشمى وەشاد
بەو پازانەوہ خەم بەدەين وەباد
تا فەلەك ديسان نەى راگوزەردا
بوئىمى چيششى ھانە ژئير سەردا

(ديوانى مەولەوى مەلا - عەبدولكەرىمى مودەرىس) لاپەرە ۳۹۷

گۆزىنى يەكەم:

مامۆستاي سەرئەيل شىرىن كەلامان
تەشرىفى خەيرت بېنەرە لامان
نە شنۆى بەدكار نە رېى بەدخواھان
وہحشيان ھەمپراز تەيران ھەمراھان
شەتاو وەك لافاو ديدەى من جارى
پيچ ئەدا لەگەل، برىنى كارى
تۆ لە سەرگوزەشت، سزاي دەردى لەيل
من لە گلەيى ئازيزى بى مەيل
ساتى بۆ خۆمان دانىشپن بەشاد
بەو وردە پازە، خەم بەدەين بە باد
تا فەلەك ديسان لەرې گوزەردا
ئاخۆ چى ترى وا لەژئير سەردا؟!

گۆزىنى دووہم: ئەو دوو بەيتەى خراوہتە كەوانەوہ شىعەرى پېرەمپىردە

بۆ م. نوورى شوياتى ۱۹۳۵

مامۆستاي سەرئەيل شىرىن كەلامان
دەمەو بەھارە، فەرموہ لامان
«وام بەگەردەكەى سۆفى يارەوہ
دوورم لە يارى، دل ئەغيارەوہ»
نە شنۆى بەدكار نەبۆى بەد خواھان
نە تانەى وەزير، نە حوكمى شاھان
ئاوى ساف وەك سەيل دەدەى من جارى
پروو لە دجلەكەى، مەيل ناديارى
وہرە، ھەردوو كمان بېينە ھام فەرد
تۆ، دل بەسزاي لەبىلت پى لەدەرد
«من بەئەفسانەى وەتەن خواگرتوو
بە رەنجەرېيى لە جيھان بووردوو»
ساتى بۆ خۆمان، بنىشپن بەشاد
بەھامپرازي يەك خەم بەدەين بەباد

بزانین فهلهک ئەمجاره چیمان
بۆ ته‌رتیپ ئەدا و دینیته‌هه‌ ریمان

***

سه‌رداری زومره‌ی فه‌لاکه‌ت کیشان بۆ مه‌حموود جه‌وده‌ت

پیره‌میت‌رد دوو جار ئەم شیع‌ره‌ی مه‌وله‌وی وه‌رگیت‌پراوه‌. جارێک له‌ سالی ١٩٣٥ دا ته‌واوی شیع‌ره‌که‌ی له‌ (رۆحی مه‌وله‌وی) دا بلا‌وک‌رده‌وه‌. وه‌ له‌ سالی ١٩٣٧ به‌ه‌زی له‌ سیداره‌دانی نیشتمانی‌هه‌روه‌ر (مه‌حموود جه‌وده‌ت) ه‌وه‌ جارێکی تر بلا‌وی ک‌رده‌وه‌. به‌لام ئەمجاره‌یان هه‌تا به‌یتی چوارده‌هه‌م (جگه‌ له‌ به‌یتی ٦-٧) وه‌رگیت‌پراوی شیع‌ری مه‌وله‌وییه‌ وه‌ له‌وه‌ به‌دوا هه‌تا کۆتایی شیع‌ره‌که‌ شیع‌ری پیره‌میت‌رد خۆبه‌تی. وه‌ بچ‌ ئه‌وه‌ی مامۆستا م. ه‌ دیاری بکات له‌ دیوانه‌که‌دا به‌ناوی پیره‌میت‌رده‌وه‌ دایناوه‌. هه‌روه‌ها پیره‌میت‌رد مه‌به‌ست و مانای شیع‌ره‌که‌ی له‌ لاواندنه‌وه‌ گۆرپوه‌ بۆ بی‌ری نیشتمانی. به‌م جۆره‌ سه‌ ده‌قی شیع‌ره‌که‌ ده‌بیته‌ بخه‌ینه‌ پێش چاو. هه‌ورامیه‌که‌ی مه‌وله‌وی و هه‌ردوو گۆرپه‌که‌ی پیره‌میت‌رد. هه‌روه‌ها له‌ پێش ئێمه‌دا له‌ ژماره‌ ٩٥ ی گۆفاری (به‌یان) ی سالی ١٩٨٤ دا مامۆستا عوسمان هه‌ورامی ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه‌ ک‌رده‌وه‌ که‌ ئه‌و شیع‌ره‌ی لاپه‌ره‌ ٣١٤ ی دیوانی پیره‌میت‌رد به‌شیکه‌ له‌ شیع‌ریکی مه‌وله‌وی به‌لام مامۆستا ده‌قی شیع‌ره‌کان و ده‌ستکاری و ته‌واوک‌رده‌که‌ی پیره‌میت‌ردی نووسیه‌وه‌. ئێمه‌ لێره‌دا بۆ به‌روارد ده‌بنوسین.

مه‌وله‌وی:

سه‌ردار زومره‌ی، مصیبه‌ت کیشان
فه‌رمان فه‌رمای مولک، ده‌روون پر ئیشان
باده‌ی خه‌م وه‌رده‌ی، مه‌رگ ناکامان
زام ناسۆر که‌فته‌ی، ده‌روون پر زامان
په‌رده‌ی دڵ وه‌نیش، مه‌ودای خه‌م پاره
چار نه‌به‌رده‌ی ده‌رد دله‌ی بی‌چاره
وه‌ختی سه‌هیل چه‌م ده‌روون پر خاران
تاو مه‌وست چوون تاو، ئه‌وه‌ل به‌هاران
بۆی کزه‌ی که‌واو، جه‌رگم چوون جاران
هه‌م، وه‌ی، ته‌م مه‌وست، ئه‌و رووی ستاران
بۆ پرووز جه‌رگ، قه‌رچه‌ی پارچه‌ی دڵ
بۆی هوون جو‌شیا‌ی، ده‌روون پر چقل

ئید چون تۆف سه‌خت ته‌م وست ئه‌و کووان
ئه‌و وینه‌ی لافساو، بالایی تو‌ر په‌وان
هه‌ناسه‌ی سیا‌ی، سه‌رد دلسۆزی
به‌ردم دا وه‌به‌رد (برد العجوز) ی
یانئ نامه‌که‌ی، خه‌م ئینشا ک‌رده‌وه‌
مه‌رقووم قه‌له‌م، وه‌ خه‌م شه‌ق وه‌رده‌وه‌
شۆله‌دا وه‌گه‌ر شه‌ره‌ره‌ی نارم
ده‌میا و جو‌شدا دله‌ی خه‌مبارم
من وه‌رجه‌ ئامای نامه‌ی زگاریت
زووته‌ر جه‌ خه‌به‌ر کۆس دیاریت
خاترم چه‌ند رۆ خه‌سته‌ی خه‌مان بی
چه‌مانم چوون تاف، صاف چه‌مان بی
جه‌ ئامای نامه‌ت چه‌مه‌ریم به‌رز بی
شادیم شیبو شینم سه‌د ته‌رز بی
شه‌مع شام شووم، ماته‌م هۆر گه‌ریا
تای ته‌ل سه‌متوور، شادی و زه‌وق بریا
شای شادیم شکیا، سوپای خه‌م جه‌م بی
به‌یداخ ده‌ماخ، شیبوه‌ی ماته‌م بی
ده‌خیل بيم وه‌ نوتق، خه‌مان لال ک‌رده‌م
لالام جه‌ خه‌یال، خه‌م غاره‌ت به‌رده‌م
نامه‌رد، یه‌واده‌ی شین بی شو‌مه‌ن
هیچ کۆسم نیه‌ن، یه‌کۆس نۆمه‌ن
ساده‌ی، هه‌ی په‌ی که‌ی هه‌ریه‌ک جه‌لایی
باوه‌رین ئه‌وساز شیوه‌ن سه‌دایی
خه‌یال غه‌مگین بی، نوطق ئاما وه‌ده‌نگ
ئید موات وه‌ سۆز زایلته‌ی سه‌د ره‌نگ
ناکام ئه‌یام کامه‌رانیم رۆ
به‌ر نه‌وه‌رده‌ی باغ، نه‌وجوانیم رۆ

...هتد...

سهردارى زومرهى، فهلاكهت كيشان
فهрман، فهرمای مولك، دهروون پر ئيشان
بادهى خهه خوردهى، مهركى ناكامان
برينى ناسۆر، دهروون پر زامان
پهردهى دۆ به ئيش، دهروون خهه مباره
دهردى بى دهواى، دلهى سههه پاره
وهختى لافاوى، چاوى پر باران
جوشا وهك تاوى، ئهوه ل به هاران
قرچهى كه بابى، جهرگم ته مى كرد
بهرى ئهستيرهى، ئاسمانى گرت
هه ناسهه رهى، ساردى دلسۆزى
بهرى دا له بهرد (برد العجوز)ى
په عنى نامه كهى، غهه ئيشا كردوو
زادهى قهله مى، به غهه شهق بردوو
شوعلهى دا به گر، شه رارهى نارم
به مووشه ده مهى، دلهى غهه مبارم
من له پيش ئه وهى، كه نامهى تۆ بى
به ره له وه به ره، كه كۆستى نۆ بى
چهند رۆژى دۆم، تهنگ و گيرا بوو
چاوم ده فرى و گربانى تيا بوو
كاغه زه كهت هات ئينجا به به قين
شايم لى گه را، به چه مه رى شين
چراى ئيسوارهى، شاديم وه رگه را
ته لى سهه متوورى، شه وق و زه وق برا
شای شاديم شكا، رووى كرده فيرار
به پداخى شاديم، كه وته نيه وهى دار
ده خيل بووم به نوتق، دهنگى لى نه هات
هانام برده بهر، خه يال ئه و يش مات

به پرووزى جهرگ قرچهى پارچهى دۆ
به جوشى خوئى، دهروونى پر چل
ئهم وهك طه و فى سهخت، ته مى سه ر كيتوان
ئهو لافا و قورى، كرد به قور پيتوان
نامراران وادهى، شينى بى شوومه
كه سم نه مردوو، وا كۆستى نۆمه
سا دهى شين بۆ كهى؟؟ هه ربهك له لايى
بينينه جونبوش، گريه و سه داين
خه يال غه مگين بوو، نوتقم هاته دهنگ
ئه يلا وانده وه، به سۆزى سههه رهنگ
ناكامى ئه يام، كامه رانيم رۆ
به ره نه خواردوى باغ، زينده گانيم رۆ
...هتد...

گۆرینی ستيهه:

ئهم شيعره له لاپه ره ۳۱۴ى (ديوانى پيره ميتردى محمههه ره سول هاوار) دا بلا و كراوه ته وه.
به لام ئامارهى ئه وه نه كراوه كه چوارده به يتى جگه له به يتى ۶، ۷ گۆرینی شيعرىكى مه وله وييه و
هه ره به ناوى شيعرى پيره ميترده وه بلا و كراوه ته.

بۆ مهركى مههه ووود جهودهت

۱۹۳۷

سهردارى زومرهى، فهلاكهت كيشان
فهрман، فهرمای مولك، دهروون پر ئيشان(۱)
بادهى غهه خوردهى، مهركى ناكامان
برينى ناسۆر، جهرگى پر زامان
پهردهى دۆ به ئيش، مهوداى غهه پاره
دهرد له بانى دهرد، دلهى ئاواره
وهختى لافاوى، چاوم وهك باران
ته مى ئه به سهته، سهه رووى ستاران
هه ناسهه سيام، له بۆ كر وو زدا
بهردى دا به رۆح (برد العجوز) دا

«دەرامەتییەكەى، ئازىزم دەركەوت بارانى گىرىەى، يارانم بەركەوت»
 «خۆ من دەمىك بوو، چاوم ئەفەرى فرمىسكى خوتىم، لە چاوم ئەسەرى»
 خاترم چەند رۆژ، خەستەى خەمان بوو چاوانى سەرم، وەك چاوان وابوو ئەمجا واوئەيلا و، چەمەرم بەرز بوو ژيانم شەيوا، شەينم لافەرز بوو چەراى پرووناكىم لى كوژاىەو دەرگەى ژيانم داخەراىەو شەى شادىم شەكا، روى كەردە فەرار بەيداغى شادىم هاتە نەوئەى دار بەى پەروا نالام، بەلاوانەو كەوئە شەيەونى ناو لاوانەو ئەم چەند شەيرانەى ئەخوتىد بەگرىان دلى دلبەردى، ئەكەرد بەگرىان ناكامى ئەيام، كامەرانىم رۆ بەر نەخواردوى باغ، زىندەگانىم رۆ لىرە بەدواو دەبەت بەشەرى پەرمەرد:

فەداى وئەن و دلسۆزى مەللەت نمونەى سەخا و ئازابى و غەيرەت سەر و مالى خۆى، بوئەمە دانا بە، بەدەمەكى نەمانوت: دانا ئۆف ئاگرى لەناو جەرگا ئەگرى زوبانم سووتا و قسەم بو ناكرى نازانم پەشەى مەردى تەق و كەم بەيادى چارەى جەرگى سووتاوكەم وا من تارى شەرم بەراو شەوى تارم هات، نۆرم تەواو

دەردى مەرگەمە، رۆينم ديارە توخوا سا پەشۆل نۆرەى قەتارە هەى رۆ رۆبەك بەكە، بلاوتەنەو سەنگى سەختى دل بتاوتەنەو سەرسامى ماتەم، زمانى بەستووم پەكى زاىەلەى مەرسەى خستووم لام ئاشكراىە، كە ئىتر ئەمەرم ئاگر بەرپۆتە توامارى شەرم

(۱) لای م. ه بەهەلە نووسراو: فرمانى ملك دەروون پە ئىشان.

***

سۆزى پەرمەرد

ئەم شەرى لە لاپەرە ۱۶۴ى (دەوانى پەرمەردى نەمى مەمەد رەسول ھاوار) دا بەشەرى پەرمەرد ناسراو و هەچ شەتىك لەبارەىەو نەنووسراو. بەلام ئەمە ساغمان كەردەو كە لەو چوارە بەتەى شەرىكە هەشت بەتەى بەكەمى شەرى (ئەمەد بەگى كۆمەسى) بە. بەتەى نۆبەم شەرىكى (مەولەوى) بە. ئەو پەنج بەتەى دوايشى شەرى پەرمەردە. واتا پەرمەرد لە كاتى كۆرەنى شەرىكەدا شەرى خۆى و مەولەوى تەكەل كەردو. بە ئەوئەى دەستەشانىان بەكات و بە ئەوئەى مامۆستا ھاوارىش لە دەوانەكەيدا ئەمەى ئاگا لى بوو. ئەمە لىرەدا دەقى ھاوئەمى شەرىكەى كۆمەسى و كۆرەنەكەى پەرمەرد دەنووسەن كە نەجمەددەن مەلا لە كەشكۆلى (خەمە سالىخ ئاغى قەلجى) دا لە لاپەرە ۱۹۶ى بۆ توامار كەردو.

لەلاىەكى تەرشەو، شەرى دەوانەكەى م. ه دەنووسەنەو و لە شوئەنى خۆيدا ئامازە بو شەرىكەنى كۆمەسى و مەولەوى و پەرمەرد دەكەين. ھاوئەم ئەم شەرى (ھاوئەمى) بەكەى لە دەوانى مەولەوى مامۆستا (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس) دا لە تەبەى (پ) دا بەشەرى مەولەوى ناسراو و چاپ كراو. بەراى من كە ئوسلوپى شەرىكە و دەستەپەردى لە هەى مەولەوى ناچەت و بە بەلگەى دەستەنوسەكەى مامۆستا نەجمەددەن مەلا بەشەرى كۆمەسى دەزانم. ھاوئەم مامۆستا (عوسمان ھاوئەمى) لە بەيانى ژمارە ۹۵ى سالى ۱۹۸۴ى روى كەردۆتەو كە ئەو شەرى (كۆمەسى) بە و دەقى ھاوئەمى بەر دەوانى مەولەوى نووسەتەو و كۆرەنەكەى پەرمەردى نووسەو. لە كەشكۆلە دەستەنوسەكەى (كۆمەسى) دا لە لاپەرە ۱۹۶ى نەجمەددەن مەلا بەم شەرى ھاوئەم دەقە وەرگەتەرەكەى نووسەو كە ديارە كۆرەنەكە لە كاتى خۆيدا ھاو پەرمەرد خۆى بلاوى كەردۆتەو.

***

ئەحمەد بەگى كۆمىسى

ئەم شاعىرە لەتەك مەولەوى، ھاو زەمانن، لەگەل يەك شەرە شىعەريان كەردووه (۱) حاجى قادىرى كۆيى، ئەلئى:

دوو وەھىدن محەممەد (۲) و ئەحمەد (۳)
يەكى (كۆمىسى) يە، يەكى (دەرىند)
***

«پەژارەت شادىم جە بىخ ئاوەردەن (۴)
دووریت رېشەى دل، خەمە كەن كەردەن
فیراقت فەرەم، وە تووتیا كەرد
جیاییت نازام جەھەم جیا كەرد
وہ سواسەت وەى تەور، ئیش دان وە جەرگم
وہ مەرگت قەسەم، رازىم وە مەرگم
وئیت بدەر ئىنساف نەو نەمام نۆ
مەردەن خاستەرەن، ياخۆ دوورى تۆ؟
مەردەن يەك ساتەن، ئەرواحەكەى وئیم
دووریت ھەرساتى سەد مەرگەن پەرىم
مەر جەستەى خەستەى من جە فۆلادەن
بەند دووریت وئىنۆ ھىمان دلشادەن
دەك پەحمەت ئەو قەبر گشت وەفاداران
خسوسەن ئەو كەس، شای وەفاداران

(۱) وىستوويە بلئى شىعەرى دۆستايەتى خۆشەويستىيان بۆ يەك ناردووه.

(۲، ۳) مەبەست لە حەمە ئاغای دەرىند فەقەرە و ئەحمەد بەگى كۆمىسىيە.

(۴) ديوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس ل ۱۰۸-۱۰۹.

گۆرىنەكەى پىرەمىرد:

لە حەد دەرچووه،...

دوورى تۆ ھىجگار لە حەد دەرچووه
پەژارەت شادى لە دلدا نەھىشت
رۆحم عەزابى جەھەننەمى چىشت
فیراقت فەرەقى كەرد بە تووتیا
ئەعزام بەعەزاب لىك بوونەوہ جیا

تىرىكى وەھات داوہ لە جەرگم
بەمەرگت قەسەم رازىم بەمەرگم
توخوا خۆت بلئى نەونەمامى نۆ
مردن خۆشترە ياخود دوورى تۆ
ساتىكە و جارىك ئاكامى مردن
دووریت ساتىكى مەرگىكە بۆ من
بۆچ جەستەى خەستەى من لە پۆلايە؟!
بەگورزى ھىجران ھىچى لئى نايە
قەبرت پىر نووربى شای سىنە سافان
مىرزا ياقووبى ئەدىبى جافان
شىعەرى دلئۆزىت حەسى حالئە
وئىردى زوبانى بەستە و لائمە
چەرخى چەپ بۆ من چىنوبە كەلەك
من بەردم داوہ لە شووشەى فەلەك؟!
پەھەندەى كەردم لە رووى بەھانە
گاھى (ئەسفەھان) گاھى بۆ (بانە)
فرسەتم نادا ساتى بتبىنم
تۆزى بەرپىكەت بەچاومما بىنم
يا شەرحى شەوى دوورى دووبارە
عەرزكەم بۆ تەسكىن، دلەى ئاوارە!
دووریت ئاگرى بەردايە ناو جەرگ
خوایە يا وىسال يا تاقەت يا مەرگ

گۆرىنى دووھى پىرەمىرد:

«ھاوار تىپەرى، ھاوار تىپەرى
دوورى بالاكەت، لە حەد تىپەرى
پەژارەت ھىزى، لە ئەژنۆم بىرى
لە ھىلانەى دل، شەوقى دل فرى
فیراقت فەرەقى، كەرد بەكۆى مەفرەق
دل بەشەوقى غەم، وەك شەبەق بوو شەق

تۆ جوئی بووینتهوه و، گیان جیا بووهوه
 پوژی پرووناکم، تاریک بووهوه
 تیرتکی وههات، داوه له جهه رگم
 بیتزارم له ژین لام خووشه مه رگم
 توخوا خوۆت بیلتی نه ونه مامی نو
 مردن خووشتره یاخود دووری تو
 مردن جاریکه و زوو ئه بریتتهوه
 دووریت دهر دیکه، ئه ته نیستهوه
 «رهنگه جهستهی من، شووشه ی پولا بی
 هیند بیره نجین، هیشتا هر مابین»
 «چه رخی چه پ کردار خستوومیه سه ما
 وهک به ردم دابین له شووشه ی سه ما»
 «نایه لئی ساتیک بسرهوم بو خووم
 ئه مه سالتیکه من چاوه ریتی تووم
 باشه ویک له لات دهردم هه لپوژم
 تامی شه که ری پازت بچیتوژم
 ئنجا بشمرم هیچ باکم نابین
 گهرمه گورمه، نان و که بابین
 ئیستا له داخا، هیچم پین ناخوری
 نهوسن چۆن به رگه ی برسیتی ئه گری
 «دوو شته ریگه ی رزگاری من بین
 یا یار هی من بین، یا یار هیمن بین!»

مهولهوی:

واده ی سفیدی شکوفه ی پیرین
 شکوفه ی باخچه ی پیری دلگیرین
 شکوفه ی باخچه ی پیری سفیدهن
 سه رمایه ی میوه ی عیرفان هه ر ئیدهن
 نه باخچه ی سونبول تار مودی تاردا
 سپی شکوفه ی پیریم دیاردا

باقه ی زویری و زاری و دلگیریم
 په ی په ی زیاد که رد په ژاره ی پیریم
 ئاخو رۆی وه هار نه وجوانیمه ن
 ئه وه ل پۆی پایز زینده گانیمه ن
 هه ناسه م چون بای خه زان مه خیزۆ
 په ی په ی به رگ شاخ شادیم مه ریزۆ
 خه دهنگ بالام چه مان که مان وه رد
 راست وه نیشانه ی فه نا روو ئاوه رد
 که م که م پیری خه م، وه قامه ت مدۆ
 دهم دهم وه عده ی رۆی قیامه ت مدۆ
 پیری یه کسه ر زۆر جه زانووم سه نده ن
 سه ر وه گه ردندا هه ر وه زۆر مه نده ن
 ساقی پام به سته ی، زنجیر پیرین
 ده سم دامانت واده ی ده سگیرین
 چابوک به و ره فتار بین درهنگه وه
 خه رامان به و ناز بالای شهنگه وه
 جامه ت جه م ئاسا له بریز که ره جه مه ی
 پیتم نۆش که ره وه یاد به زم ئاراکه ی
 مه سته ی وه پیران، جوانی مدۆ
 هیتیز دووباره ی زرانی مدۆ
 پیتم دهر تا په ی په ی پیتوه هه ی که روون
 رای سه خت سارای مه حشه ر طه ی که روون
 هتند...

پیره میترد بهیتی هه شته م و نۆیه می ئه و شیعه ری وه رنه گپراوه و شیعه ره که خوئی بیست به یته ،
 له و بیست به یته پیره میترد دوانزه ی وه رگپراوه . ئنجا شیعه ره وه رگپراوه که دنووسین و سی
 به یته که ی پیره میترد له ناو که وانه دا دیاری ده که بین .

خه دهنگی بالام، وهک که مان خه م بوو
 روو له نیشانه ی ئه و دنیا یه م بوو
 سامی وا پیری لیم بوو به زنجیر
 ده ستم داوینت ته نها توئی ده ستگیر

زووکه به له نجه ی بی دره نکه وه
 به ئال و والای بالای شه نکه وه
 به جامی جه می جه مسه ری سه رجه م
 ره گی نه نامم تیک به سته به هه م
 وام گورج که ره وه به مه سته جوانی
 تازه کاته وه نه م پی ره ی فانی
 پی م بده تا پی م هی زی پی به ی کا
 بی وچان پله ی پی مه حشه ر ته ی کا
 «ناخ ره شول سا توش به قه تاره وه
 تا ده مرم خۆتم لی مه شاره وه»
 ***

گیانه دلکه م

۱۹۴۳

پی ره میترد نه م شیعه ری مه وله وی دوو جار وه رگیترا وه . گۆرینی به که م زۆر له ده قه وه نزیکه و
 نه وه ی دوو م هه ندی ده سته کاری تیدا کردو وه . لی ره دا هه ردوو وه رگیترا نه که و ده قی شیعه ره که ی
 مه وله وی ده نووسین .

هه روه ها مامۆستا محمه د ره سول ها واریش له لاپه ره ۱۹۷ ی دیوانی پی ره میترد دا هه ردوو
 وه رگیترا نه که و ده قه که ی مه وله وی نووسیوه . به لام له بهر نه وه ی له ده قی هه ورامییه که دا هه ندی
 هه له ی تیدا هه یه ، بو ته مه ش په نامان برده بهر دیوانی (مه وله وی) مامۆستا (عه بدولکه ری می
 موده ریس) ل ۵۴ .
 مه وله وی:

نازیز وه مه رگت، دل نه خرۆشه ن
 ئاره زووی خه ده نگ، په نجه که ی توشه ن
 خه یلیتوه ن ئامان نیره که ت، ئامان
 ئامان وه سه ر وه خت، بیما ر زامان
 وه خته ن ساکن بو، قوربان ساتی ری
 ده ماخش به رزن، ده خیل زنجی ری
 نه ووجه حیکه مه ت بهر بشو وه بهر
 جار جار وه تی ری دل نه واییش که ر

وهش وهش تایی توغرای ویت بنمانه پیش
 با هه ر ناسۆر بو، زوو نه بو ساری پیش

گۆرینی به که می پی ره میترد:

نازیز دلکه م کلۆکوۆبه تی
 ئاره زووی تی ری په نجه ی تۆبه تی
 ده می که تی ری تۆی لی برا وه
 برینی کۆن بوو، ئی شی نه ما وه
 لووتی زۆر به رزه، سا قوربان تی ری
 په ل نه بزیتۆی ئامان زنجی ری
 به تایی کی زولف زوو مه هاری که
 به تی ری کی تر کۆله واری که
 تا توو ری زولفت بکه به دامی
 با ساری تر نه بی، ناسۆر بی زامی

گۆرینی دوو م:

گیانه، دلکه م، کۆلوکوۆبه تی
 ئاره زووی تی ری په نجه ی تۆبه تی
 ده می که گی شه ی تی ره که ت نایه
 چی بکه م ژیر نابی به لایه لایه
 به سته و مه ته وه به هه وا به نی
 به ملا و به و لادا، هه روا مل نه نی
 من وام نه زانی که دل پی ره نه بی
 نه گه ری ته وه، لای من ژیر نه بی
 که چی ناسره وی سا قوربان تی ری
 زۆر سه ره رۆبه ئامان زنجی ری
 تاو تاو توو ری تایی پی شانده تار تار
 لووتی زۆر به رزه بو بکه به مه هار
 ***

ئه پرسى چۆن

نه م شیعه ره له لاپه ره ۱۷۶، ۱۷۷ ی دیوانی پی ره میتردی مامۆستا ها واردا بلاو کرا وه ته وه

به شیعی پیرو میگرد داتراوه.

شیعره که چوار بهیته. بهلام له (که شکۆلی قزلجی مامۆستا نه جمه ددین مهلا) دا له لاپه ره
(۸۸) ی بهشی شیعره کانی مهوله ویدا، به شیعی مهوله وی داتراوه. مامۆستا ته نها رۆحه که ی
نوسیه، واته گۆرینه که ی پیرو میگرد. هه ورامیه که ی مهوله وی نه نوسیه، دیاره شاره زایه کی
وهک نه جمه ددین مهلا هه روا له خۆ به وه ئه م شیعی به شیعی مهوله وی دانه ناوه و ئیمه ش که
ته ماشای شیوه و ریبازی شیعره که مان کرد راست بۆ ئه وه چوین که شیعی مهوله و ییبه، ئیمه
گۆرینه که ی پیرو میگرد له رۆشنایی ده ستنوو سه که ی مامۆستا نه جمه ددین مهلا دا دنوو سینه وه هه تا
ده که که ی مهوله و یمان ده ست ده که ویت، وه چهند جیا وازی به که له نیوان شیعی که ی لای نه جمه ددین
مهلا و دیوانه که ی پیرو میگردی مامۆستا (هاوار) دا هه یه. هه ردوو ده که که دنوو سین:

ئه پرسی چۆن

مامۆستا (نه جمه ددین مهلا) شیعره که ی له ژیر ناوی (خه یالیککی ورد) دا نووسیه:

«ئه پرسی، چۆن، له ش و دیده و دل
دل، ژیر برۆتی کردوو به مه نزل
تو خوا لیبی گه رین، له سۆز و تابدا
زاری په سه نده، له ژیر میحرابدا
فرمی سکی دیده ش، به سه ره به دده ندا
هاژه ی کرد، لافاو، دهستی پی به ردا
گر، هاژه ی دلت، داچاله کینئ
هه ره س، زۆر سه نگی، سه خت ئه جوو لیبئ

شیعره که - له دیوانی پیرو میگردی م. ه. دا:

«ئه پرسی، چۆن، له ش و دیده و دل
دل، ژیر برۆتی کردوو به مه نزل
تو خوا لیبی گه رئ، له سۆز و تابدا
دوعا، گیرایه، له ژیر میحرابدا
چاویش لافاوی، فرمی سک زۆری سه ند
پیلوو ی گلینه ی، له ریشه هه لکه ند
هاژه ی ئه و، دلت، دانه له رزینئ
هه ره س زۆر به ردی، قورس ئه جوو لیبئ

***

ناسینه وه ی شیعره کانی وه لی دیوانه له شیعره کانی پیرو میگردا

۱- هه ی نا ئومیدی:

ئه م شیعی وه لی دیوانه و هه ردوو گۆرینه که ی پیرو میگردمان له م دیوانه دا نووسیه و
به وار دمان کردوو له بهر ئه وه به پیتوبستمان نه زانی دووباره لیره دا بینوو سینه وه.

۲- بایه قوش نالان:

ئه م شیعی له دیوانی پیرو میگردی مامۆستا هاواردا له لاپه ره ۲۰۳، ۲۰۴ دا بلا و کراوه ته وه
ته وای شیعی که به شیعی پیرو میگرد داتراوه و به ناوی (تاق تاق که ره) وه چاپ کراوه. به لام
له راستیدا شیعی که دوانزه بهیته و دوو به شه. به شیکیان شیعی پیرو میگرد و به شیککی گۆرینی
چهند به ییتکی شیعی (بایه قوش نالان) ی وه لی دیوانه یه.

بهیته یه که م و دوو م و سبیه م و هه وته م و نۆبه م و ده به م و یانزه و دوانزه واته هه شت بهیته
پیرو میگرد. بهیته چواره م و پینجه م و شه شه م و هه شته م شیعی وه لی دیوانه یه. واته چوار بهیته
وه لی دیوانه یه.

لیره دا ئه و چوار بهیته ی شیعی که ی (وه لی) به شیوه ی خۆی دنوو سینه وه و ته وای دوانزه
بهیته که ی شیعی دیوانه که ی پیرو میگردیش به رانه بهری دنوو سین هه تا خۆینه ره وهرگرتنه که ی ته وای
بۆ ساغ بینه وه. پیتوبسته بلتین ئه م دیرانه مان له دیوانی (وه لی - عوسمان هه ورامی) وهرگرتوو
و به ریزیان له گۆفاری (به یان) ی ژماره ۹۵ دا ئاماره یان بۆ ئه م وهرگرتنه کردوو.

«من خیل شادیم شه خسی که رد تالان
تو چیش پیت ئامان، هامده رد سالان!
من په روانه ی شه وق، شه م جه مالتیکم
کوشته ی نیگای ناز، سۆسه ن خالتیکم
نالهم جه سوکن، سه ودای ئه و یارهن
دلهم جه دووری ئه و بی قه راره ن
من سفته ی سۆزان شو له ی ئه و نوورم
به رۆ هه راسان به شه و ده یجوورم»

دیوانی وه لی دیوانه ئاماده کردنی عوسمان هه ورامی ل ۲۹ سالی ۱۹۷۶

***

تاق تاق کهره کهی، سهررداری کانی
 بوچ نه نالینی، هه تا به یانی
 هیچ کهس ناتوانی، تا رۆژ بنالی
 مه گهر عاشقی، سه و دایی خالی
 نه و امن دیاره، بو یار نه نالم
 تو په یجوری کی، هاوار به مالم
 «من گنجی شادیم جهرده بهک بردی
 تو چیت لی قهوما، کی وای لی کردی»
 «من روخساریکی وینهی شه م دی
 دهردی په روانه م لی هاتوته دی»
 «نالهی من له شهوق نه و روخساره به
 ناهم له دووری نه و دیداره به»
 تو کی دهر وونی واهه لقرچاندووی
 کام کافر^(۱) واهم دهردی گه یاندووی
 «من سووتاوی نه و، شوعله و نه و نوورم
 دیوانه ی جه زبه ی، نه و کیوی (طوور) هم»
 موسا (ارنی) ی وت، که وته تکا
 به (لن ترانی) ئابرووی تکا
 منیش ته مه نای، دیدارم نه کرد
 له جیاتی دیدار، نه عه شقه م وهرگرت
 دیاره من و تو ههر دوو هام فهر دین
 ههر دوو کمان و هک یهک، تووشی یهک دهر دین
 وهره ههر دوو کمان، ناله مان یهک خه یین
 به لکو بهم عه شقه، نیشتمان سه رخه یین

(۱) لای م. ه. نووسرابوو (کام بهفر واهم دهردی گه یاندووی) که دیاره وشه ی بهفر هه له یه و - کافر راسته.

***

۳- ههروه ها پیره میرد له شیعره کانیدا گه لی جار بهیت یاخود نیوه بهیتی وهلی دیوانه ی

به کارهیتناوه یاخود بیری عه شقی رۆحی لی وهرگرتوو و له شیعره ی خویدا وهستیایانه
 تواندوو به تیه وه.

***

شیرین ناوی شه م

پیره میرد نه م شیعره ی له رۆژنامه ی ژبنی ژماره (۶۰۷) ی ئابی سالی ۱۹۴۰ د به ناوی
 (دهباشانیه وه) بلا و کردوته وه. به لام له راستیدا بریتیبه له وهرگیزانی شیعره ی (بارک الله شه م) ی
 وهلی دیوانه. هه ندی ئالگوگۆری تیدا کردوو و له دواییشدا چوار بهیتی خو ی له کو تایی
 شیعره که وه بو زیاد دهکات و له ماناشدا نه و بهیتانه له رهوتی مانای شیعره که ی وهلی دوور
 ده که ویتته وه و له دلداریبه وه ده چیت بو نیشتمانی. دهقی شیعره هه ورامیبه که ی (وهلی) و
 وهرگیزانه که ی پیره میرد دهنوسین. نه م شیعره له دیوانی پیره میردی ماموستا هاواردا
 بلاونه کراوته وه.

بارک الله شه م^(۱)

بنازوون به و زات، خولقنایش چون شه م
 نه قاش قودره ت، کیشانیش ره قه م
 جه ی سهر زه مینه، وینه و میسلت که م
 جه شهوق پیشان، نوور سو یحده م
 قه وس ئاسمان، پیچ وهرده ن چون خه م
 نه برۆت چون که مان، خالق نه عزه م
 خه دهنگ مه شانۆ، نه دلهی پر خه م
 دل ت چون ئاهو، مودیر ماس ره م
 نیم نیگات نه فسوون جادووی هاروت که م
 خه دهنگ موژگان چنگ پیکان جه سته م
 بی په روا پیکۆ به جه ور و سته م
 زولفت پۆشنا ئافستاب چون ته م
 وینه ی زیبایی مه سیحای مه ره به م
 روخسار به وینه ی مانگ چارده هه م
 دهه ن چون حوقه، سه رچه شمه ی زه مزه م
 سی و دوو دندان ت مرواری سه رجه م
 له ب یا قوتت پیاله ی عه جه م

خالت سوله یمان که ردش به خاتهم
دوو قه ندیل نوور پیتش مه و اچان چه م
دوو سیب سینت، نه ورهس گول به دهم
بیللا وینه شان تاجه به ههشت که م
خودا وند بهی ته ور توش ناردی فه ره هم
ساهر بهی ته رزه نامش نیای شه م
به نامت دنیا ره وشه نه ن سهرجه م
نو تقت گیان به خشه ن، جه خواوه مهرهم

(۱) ئەم دەقە لە دیوانی وهلی دێوانه‌ی عوسمان هه‌ورامیبه‌وه وه‌رگیراوه.

وه‌رگیرانه‌که‌ی پیره‌مێرد ۱۹۴۰

شیرین ناوی شه م

چهند خو شه دایکی، ناوی ناوه شه م
ناوی خو ش موله هم، له له و ح و قه له م
دهستی قودره تی، خوا کردی به شه م
تا خوا سوره تی خه لک ته کا ره قه م
له نه قشی خودا، وینه ی ته و زور که م
شه وقی ته و تلی، نووری سو یحده م
قه وس و قه زه حی جه مین خه م به خه م
که وانی برژی سه هریان داوه هم
دلێ سه ودا کارتر له ترس و خه م
چاو وهک ته و ئاسکه ی به ناز ته کا ره م
برووسکه ی رۆژی من ته خاته ته م
برژانگ وهک تیری ئاو دراو به سه م
جه رگی عاشقان، ته برن به سته م
زولفی به عه تری گه ردنێ پر نه م
لووتی ده سته کردی پرگار و قه له م
سه ر گونای وینه ی مانگی چوارده هم
قوتووی له علی ئال، ناویان ناوه دهم

سی و دوو مرواری له ده مدا سه رجه م
له پووکی کاللا چه سپیوه مه حکه م
واته ی گیان به خش وهک عیسا ی مره م
موع جیزه به که، خوا کردی که ره م
فه رمان ره وایه لای شاهی عه جه م
خالێ لای لیوی نو قته ی رووی خاتهم
له سینه ی دوو سیو تازه ی گول به دهم
(مه م) کوژه، بو یه، ناویان ناوه مه م
شیرین و بی شیر، شیرین بو ی، سه نه م
هیشته هه یج که سی نه ی ناوه ته دهم
بالا نه مامی نه و توولی ئی ره م
نه مامی عه رعه ر له سو جده ی داخه م
به خه یال ناف ئاو ده زیتته دهم
به لام به شییوه ی ته دهب نامه حره م
ئه م سه راپایه، مه دحیکه زور که م
له مه به و لاوه، نه یته وانی قه له م

«من وه سلّم ناوی، عه شقم ده بی که م
ته و ناوی شه مه، من ده وره ی ته دهم
جا وهک په روانه بو بیته به ره هم
بسووتیم به گری گیانم فیداکه م
بوو به به ده خشان ده باشان سه رجه م
بردی، بوو به له عل شیعه ری موله هم
به لام ئاخ قه درێ نازانن چی بکه م
ئاخ ولاته که م، داخ ولاته که م»

***

یاران نه و به هار(*)

پیره‌مێرد دوو جار ئەم شیعەری وه‌رگیراوه. جاریک له ژبێنی ژماره ۵۶۹ ی حوزەیرانی ۱۹۳۹ دا
و جاریکیش له ژماره ۸۶۳ ی مارتی ۱۹۴۷ دا هه‌ردوو جاره‌که ده‌ستنیسانی کردووه که شیعەری

(وهلی دیوانه) یه به لām له گۆرینه که ی ۱۹۴۷ دا زۆری له شیعره که لاداووه و گه لێ بهیت و مه بهستی شیعریی خۆی تیکه ل کردووه. بۆ بهروارد ههر سێ دهقه که ده نووسین:

«یاران نه وه هار»^(۱)، ...
ئه مسال وه به ختم، بێ فه ر نه وه هار
ئاماو ده دامان، کۆچ ته لمیت بار
هه رچه ند نیگام که رد، نه دیم کۆچ یار
خیلان گشت ئامان وه ریز دامان
په خش بین وه دامان بارگه ی ئیمامان
نه کۆچ یار بی، نه ده نگ یاران
وه هار وه نه م بی، وه ژار مـاران
هه ر گول به رهنگی بهر ئامانه خاک
ئه وان گول خه ندان، من دیده نه مناک
هه ر خوئنجی وه نه م بی وه په یکانی
هه ر گول وه نیش خار هیجرانی
هه ر لالی داخین، وه سه ده هه زار داخ
داخ منیان وه دل، سه سه ده تکیشم ئاخ
سونبول چون نیشته ر نیش مه دۆم نه دل
تیشته رهن جه خار نه پام به گ گول
نه رگس مه وینۆ، ئه ندووم به رز مه بۆ
ئاهه ر وه جه سه ته م، قه قنه س ته رز مه بۆ
سو سه نان زوان تانه کی شان لیم
جه ده داخ دووری دوور وه لات ویم
سه بیر چه مه ن پیم چون ژار مارهن
هه ر ئید مه ژنه ون قاچان وه هارهن
په ی چیش! جه دووری شای (شه م) جه مینم
هاوه خته ن به رشو، گیان شیرینم
یاران، هامسه ران، ساچۆن مه بۆ چوون
من (طه به س) جامه ن، شه م کۆت ئه و سه ر توون

(۱) ئه م شیعره له دیوانی وه لی دیوانه ی عوسمان هه ورامیبه وه وه رگیراوه.

* ئه م شیعر وه رگیترانه له دیوانی په ره میتدی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

وه رگیترانی ۱۹۴۷

یاران نه وه هار
ئه مسال وه به ختم، بێ فه ر نه وه به هار
زه وقی زینده گیم بوو به ژاری مار
دنیا جه دیده م چۆل و ته نگ و تار
هه ر گول به رهنگی، سه رکیشا له خاک
ئه وان گول خه ندان دیده ی من مناک
هه ر خوئنجه بۆ من، بوو به په یکانی
په ره ی هه ر گول، خاری هیجرانی
هه ر لاله داخی به سه ده هه زار داخ
داخی نا له دل سه سه ده تکیشم ئاخ
گول نه ورۆز و لاله و گه زیزه
سو وریان به خوین جه رگی ئازیزه
من ئه مسال به هار شادیم ناشاده
نه ورۆزم ناوی ره نجم به باده
رۆله ی شیرین و گشت هاوه لانه م
ته فر و توونا بوون وه ک خه یالانه م
به هاری وه ی ته ور ئیلیم لێ دوور بی
له ناو جه رگمدا گری ته ندوور بی
سه ده خو زگه م به سال نه وه به هار پار
له گه ل گه ل و خویش سه یرانی گولزار
به هاری ئه مسال جه سه ته م په شیه
چه وته کاره که م، نایب له ریه

وه رگیترانی سالی ۱۹۳۹

یاران نه وه به هار، ...
ئه مسال له به ختم، بێ شه وقه به هار
هاتنه خواره وه، کۆچی بارگه دار
هه ر چه نده روانیم نه مدی کۆچی یار

خیلان هاتنه وه گه بیینه گهرمیان
 بهزین له دهوری دوانزه ئیمامان
 نه کۆچی شه م بوو نه شیوهی نه و یار
 عه یشی به هارم بوو به ژاری مار
 گول سه ری کیشا له تویی په رده ی خاک
 گشت گولێ خه ندان دیده ی من نمناک
 هه ر گول خونه چه یه بو من په یکانی
 هه ر په رده ی گولێ درکی هیجرانی
 هه ر گولاله یه ک داخی بو دلّم
 هه ر هه ورێ به رقی له رووی مه نزلّم
 نه رگس نه بیئم چاوم کوویر نه بی
 هه لوای گولّه زه رد له لام سوویر نه بی
 سه وه سه ن زبانی تانه نه کیشی
 به بوئی سووبول سه رم ده ئیشی
 سه یری چیمه ن ئیم وه ک نه قسی ماره
 هینده نه زانم نه لاین به هاره
 چونکو له دووری شای شه م جه مینم
 هه ر وه خته ده رچی گیانی شیرینم
 وینه ی په ژاره ی مه بعوسی مه ئیووس
 به گریانه وه که و تمه هه رده ی طووس
 هیوامان که و ته به هاریکی تر
 زستان ده ست نه ژنو، نیشته ی گوئی ناگر
 هه ر نه وه ی چاکه به ئومید نه ژین
 ئومید نه مینتی ئیمه ش وا نابین
 ***

نازداری جافان

پیره میرد له سالی ۱۹۴۷دا ئەم شیعره ی وه لی دتیوانه ی وه رگێپراوه . چوار به یته ی دوایی
 شیعره که هی پیره میرده . هه ندی جیا وازیش له نیوان شیعره که و وه رگێپراوه که دا هه یه . جگه له وه ی
 که پیره میرد ناوی وه لی دتیوانه ی نه نووسیوه و شیعره که ی به ناوی (هه رمه) وه بلاوکردۆته وه .

ئهمه ش ده قی شیعره که و وه رگێپراوه که یه تی.

مه حبووب جافان (۱).....

مه حبووب بی عه یب، تایفه ی جافان
 سه ر قه تار رهم، عه نه به ر بو نافعان
 سه ر کیش ره وێل، موشکین کالافان
 ناهووی موود برماس، مه کان نه هه رده
 چووژه ی سووبول چه ر، نه سا سل که رده
 خاویر و خالدار (خه تا و خوته ن) مال
 ته تار (تایف)، شوخ شیرین خال
 وه ته ن نه زامه ن، سه ر به رز له ییلاخ
 سه یر سه ر کوان، سه یادان وه داخ
 چه رخ و چه م سیا، جوست و چالاک په ر
 شه یدای شکار دۆز، چنگ وه هونا و ته ر
 لاچین شه ش دانگ سه حه ر جه لات خیز
 شه مقار تیز بال ته یر توند گوریز
 شه مع شاپه سه ند گشت سیا یانان
 نام تۆن نه به زم خوسره وان، خانان
 به شه وق جه مین (شه م) روخساره وه
 کیت نه دا وه ده م گه ی ناره وه
 به و قاش قه تران دل بی ئیشاوه
 ستوون یانه ی کیت نه کیشاوه
 به و دیده ی سیا ی سورمه سای سیوه نگ
 موژانت وه هوون کت نه که رده ن ره نگ
 به و نیم نیگای ناز به و له نجه ولاره
 ئاخه ر جه رگ کیت، نه که رده ن پاره
 به و نیم نیگای ناز پیوار نه په رده
 ئاخه ر کیت نه که رد وه نازیز مه رده
 به و بالای نه و توول وه نه و ره سته وه
 به و کوکوئی کلاف ده سته ده سته وه

واچه دلی کیت نهستانان وه زوور
ئاخر یانهی کیت نه کهردهن خاپوور
من دیوانه بیم، جسه داخ تووه
داخ نیای وه بان دهماخ جه نووه

(۱) دهقی ئەم شیعره له دیوانی وهلی دیوانه‌ی عوسمان هه‌ورامیبه‌وه وه‌رگیراوه.

***

وه‌رگیرانه‌که‌ی پیره‌میرد: ۱۹۴۷

نازداری جافان....

نه‌وه‌ی نه‌و خالان، سه‌ر ئیلتی جافان
سه‌ر جه‌له‌ی ره‌وه‌ی عه‌نبه‌رین تافان
شه‌وقی پیشانی شیرین کالافان
به‌و چاوه ره‌شه‌ی دل پیتی ئیشاوه
ستوونی ره‌شمال، کیت نه‌کیشاوه
به‌نیم نیگای ئاز، قه‌درت په‌روه‌رده
ئازیز کیت نه‌که‌رد به‌ئازیز مه‌رده
به‌ شیه‌وه‌ی شیرین شه‌م روخساره‌وه
کیت نه‌دا به‌ده‌م، گه‌ری ناره‌وه
به‌و تیری دیده‌ی سورمه‌سای سیوه‌نگ
په‌یکانت به‌خوین کیت نه‌کرد گول ره‌نگ
به‌و لاروله‌نجه‌ی خه‌رامانه‌وه
کیت نه‌دایه‌ خاک به‌زامانه‌وه

«من نه‌مزانیبوو، تو‌وا کوشنده‌ی
ریشه‌ی جه‌رگ و داو زولفان که‌شنده‌ی
بو‌خوم ته‌رویم، به‌ریگای خو‌ما
له‌ پر تیشک‌ئی هات، کیشای به‌رووما
به‌ده‌م ده‌رده‌وه، دل‌م راچه‌نی
ئاوری دایه‌وه و تیر پیم پیکه‌نی

تومه‌ز ده‌ستی خو‌ی لی وه‌شان‌دبووم
دلی به‌زامی تیر ئیشا‌ندبووم»

***

کوچکی هه‌واران

۱۹۴۸

پیره‌میرد سالی ۱۹۴۸ ئەم شیعره‌ی وه‌لی وه‌رگیراوه. به‌لام شه‌ش به‌یتی خو‌ی تیه‌ه‌لک‌تیش
کردوووه و له‌ شوینی خو‌یدا خستوو‌مانه‌ که‌وانه‌وه. پیره‌میرد له‌م شیعره‌دا ئاماژه‌ی بو‌ئوه‌ کردوووه
که‌ شیعره‌ی وه‌لی دیوانه‌یه و ئەم چهن‌د دیره‌ی له‌ پیشه‌که‌بیه‌که‌یدا نووسیه‌وه:

«ره‌نگه‌ جارێکی تریش من ئەم ناله‌ی به‌سو‌زه‌ی وه‌لی دیوانه‌م نووسیه‌یته‌وه، به‌لام چون‌کو
خو‌یشم وه‌ک ئەو داخی پشیوی ئیلتی جافم له‌ دل‌دایه‌ هه‌موو سالی واده‌ی خیتله‌ و خواری ماله‌
گه‌وره‌ ئەم شیوه‌نه‌ بو‌خوم ته‌نووسمه‌وه. هه‌ر منیش ماوم بو‌یان بگ‌ریم».

شیعره‌که‌ی وه‌لی ده‌نووسین و ئنجا وه‌رگیرانه‌که‌ی پیره‌میرد:

سه‌نگ هه‌واران^(۱)، ...

سه‌نگ سیاسه‌نگ، سفته‌ی هه‌واران
مه‌لوول ماتهم، په‌س مه‌نده‌ی یاران
چون من هام شه‌ریک، ده‌رد په‌ژاران
تو‌سه‌نگ، یه‌کام هه‌وارهن
یه‌ په‌ی کت ره‌نگت، ئازیه‌ت بارهن؟!
سفته‌ی سه‌ودای عه‌شق کامین نه‌و هالی
بئ ده‌نگ و به‌دره‌نگ، مات و مه‌لالی
تو‌جه‌داخ کت سفته‌ و سو‌زانی؟
په‌س مه‌نده‌ی هه‌وار کامین هو‌زانی؟
راس واچه هجران، کیت نه‌ دل‌ داخن؟
جه هجران کت به‌رکت قه‌لاخن!
سه‌نگ وات سیا، به‌خت سته‌مک‌تیش خه‌م
په‌روانه‌ی په‌شیو، دوور که‌فته‌ی پای شه‌م
مه‌ر نه‌زانی، لی‌لاویت لی‌له‌ن
یه‌ ئەی جامه‌سکه‌ن گوزه‌رگای خیتله‌ن
یو‌رت و چراگای خیتل جافانه‌ن
جای عه‌یش و نیشات عه‌نبه‌ر نافانه‌ن

ههوارگه‌ی ره‌وتیل خیل مورادین
 ماوای شه‌وق و زه‌وق زومره‌ی دلشادین
 من هه‌وار شه‌م شای په‌روانانم
 خان خال‌خاسان، سیا یانانم
 پایز کۆچ خیل مه‌بان وه دامان
 ته‌شریف ماوه‌ران وه‌ی زید و زامان
 من سفته‌ی نه‌و شه‌وق شۆله‌ی شه‌م چاره‌م
 داخین نه‌و نوور سه‌ه‌ه‌ر ستاره‌م
 ئید ک‌ه‌واتش پیم، سه‌نگ هه‌واران
 من جه نه‌و به‌ته‌ر لال بیم جه زوان
 زانام سفته‌ی شه‌وق نه‌و شه‌م روخساره‌ن
 داخدار داخمای ده‌ست نه‌و یاره‌ن
 منیچ نه‌ه‌یجران شای شه‌م روخساران
 هابیم وه هام‌ره‌نگ سه‌نگ هه‌واران
 ته‌ن چوون سیاسه‌نگ هه‌واران من
 پادشای خه‌مکیش، خه‌مداران من

(۱) ده‌قی نه‌م شیعره له دیوانی وه‌لی دیوانه‌ی عوسمان هه‌ورامی وه‌رگیراوه.

***

وه‌رگیرانه‌که:

کوچکی هه‌واران (۱)

سه‌ختی به‌خت ره‌ش، شوفته‌ی هه‌واران
 مه‌لوولی ماته‌م دوور که‌وته‌ی یاران
 وه‌ک من هام شه‌ریک خه‌م و په‌ژاران
 توخوا کوچکی کبی، له کام هه‌واری
 وا به‌دوودی ئاه، سیا هه‌مباری
 تو له داخی کئ، سووتوای سوۆزی
 جیموای ماوای، کام خیل و هوۆزی
 راست بلئ داخی کئ له دل‌تیايه
 بو له‌یلی کام ئیل به‌رگت سیایه

وتی سیا به‌خت، سته‌مکیشی خه‌م
 په‌روانه‌ی په‌شپو، دوورکه‌وتووی پرووی شه‌م
 بۆچی نازانیت، لیلایت لیله
 نه‌م شوینه ماوا و گوزه‌رگای خیله
 شوین ماله‌ گه‌وره‌ی ئیلی جافانه
 هه‌وارگه‌ی په‌ری زولف گولانه
 پاز که‌م کۆچیان دیته‌ دوو ئاوان
 دینه له‌نجسه و لار نازداری باوان
 «شه‌وقی جه‌مالیان نه‌دا له پرووی ئاو
 په‌ری ئاسمان نه‌کشینه ژیر داو»
 «که سه‌ر ده‌ردین له گۆشه‌ی ره‌شمال
 وه‌ک مانگ له هه‌ورا نه‌نوین جه‌مال (۲)»
 «چه‌م و هه‌وارگه پر نه‌که‌ن له نوور
 هه‌ر چراخانه له نزیک و دوور»
 «هیشته‌نا نه‌یدیوه دیده‌ی نه‌م ده‌وره
 زه‌مه‌مه‌ی عه‌یش و سه‌فا به‌م (طه‌وره)»
 «نه‌ترسم (که‌چ) یی چه‌رخ‌ی رۆژگار
 چاوکی پیسیان لئ بخاته کار»
 به‌زانی حال به‌ردی بی زبان
 نه‌مه‌ی گوت منی هینایه‌ گریان
 زانیم که نه‌ویش یار و هاوده‌مه
 وه‌ک من په‌روانه‌ی دیداری شه‌مه
 هه‌ردوو به‌ردیکین سفته‌ی دل سه‌ردین
 هه‌ردوو گرفتار ئیشی یه‌ک ده‌ردین
 «پیریکی تریش مانده‌ی نه‌و ده‌وره
 گشت سالت نه‌گری بۆ ماله‌ گه‌وره»

(۱) نه‌م شیعره له دیوانی پیره‌میردی م.ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(۲) پیره‌میردی نه‌م به‌یتیه‌ی له شیعریکی تریشدا به‌کار هیناوه و سه‌ره‌تای شیعری (به‌ندی خاوه‌ری) به‌و به‌یتیه‌ ده‌ست پیکردوووه و ده‌چینه‌وه سه‌ر به‌یتیکی مه‌وله‌وی.

بیزاری ھۆزان

پیرەمیترد ئەم شیعەری لە ساڵی ۱۹۳۷دا وەرگێراوە.

دەقی شیعەرە ھەورامییەکە (وەلی) بیست و دوو بەیتە. ئەم کردووێ بەشانزە بەیت و بەیت و نیو بەیتی خۆشی تیکەڵ کردوو لێرەدا بۆ بەراورد دەقی شیعەرەکە و گۆرپنەکە دەنوسین. وەلی:

بیزای ھۆزان^(۱)

ھا بێم وە مەجنون، بیزای ھۆزان
ئەگەر وە دۆزام، بەیان دلسۆزان
مەگەر نە ھەردەئە نەجدم بدۆزان
ئەرباران یەکی ئەو یادم ئاران
یا ھام جەھەردان یا جە کۆساران
ھەر جاییە مەقام ماوای مەجنون بۆ
مەزلەگە مەجنون، مات و مەحزوون بۆ
ئەو مەزلە مەقام، ئەو مەزلە جامەن
ئەو ماوا و مەکان یۆرت و ماوامەن
ھەر جاییە خاک زەمین پەرنەم بۆ
جە ھەر کۆ کۆمەئە وەحشیان جەم بۆ
ئەوجا، جایی سەیلەت گریان منەن
ئەو کۆ ماکۆ مای دیوان منەن
ھەر سنگی چەگی دەس یارم بۆ
یاران ھەر کەس یار خەم گوسارم بۆ
ئامانەت ھەوال من پەرسان چیش
مەر ئەو بواجۆ حال و یلیم پیش
ئەر بەی نیشانان نیشانەم نەبۆ
ئاساری جە یۆرت و یرانەم نەبۆ
تاقی بزاتان بۆ شەرت و شوونم
بۆ سەودا جە فیکر سەودای مەجنونم

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی وەلی دیوانە عوسمان ھەورامییە وە وەرگێراوە.

وەرگێرانە کە ی پیرەمیترد:

بیزاری ھۆزان

وا بووم بە شییەتی بیزاری ھۆزان
بێنە پێ و شوینم خویش و دلسۆزان
مەگەر لە ھەردەئە نەجدم بدۆزان
ئەگەر یادم کەن دۆست و خەمخواران
یاوام لە ھەردان یا لە کۆساران
ھەر جاییە خاکی زەمینی تەر بۆ
ھەر گردی (کەلی) وەحشی لەسەر بۆ
ئەویان ئناکی گـریانی منە
ئەمیان کۆمەئە دیوانی منە
ئەگەر بەم رەنگە نیشانەم نەبۆ
ئەوونە یانەئە و یرانەم نەبۆ
ئەجا بزاتن بۆ سەر و شوینم
گەردن ئازاد بۆ شەمەم لە خوینم
ھەر ئۆبالی من بە ئەستۆی ئەو بۆ
بەختی من ھەر شەو ئەو ماھی نەو بۆ

***

یاشا لە نۆو

پیرەمیترد ئەم شیعەری وەلی دیوانە لە ساڵی ۱۹۳۷دا وەرگێراوە. دەقەکە ۲۴ بەیتە. گۆرپنەکە ی پیرەمیتردیش ھەر بیست و چوار بەیتە. وەک شیعەرەکانی پیشوو ھەندێ جار لە بەیت و اتا و نیو بەیتدا لە شیعەرەکە دوور کەوتۆتەو. دەقی ھەورامی ئەم شیعەرەم لە کەشکۆلی (مەحمود پاشای جاف) ھو وەرگرت، کە بەرێز (عەلی بەگی حسین بەگی جاف) خستیە بەردەستمان و نەک ھەر ئەم شیعەری وەلی بەلکە بۆ زۆر دەقی ھەورامی ئەو شیعەرە ی پیرەمیترد وەری گێراون سوودمان لێ وەرگرت. وە ھەر دەقیک لە کەشکۆلە کە ی پاشای (لای عەلی بەگ) ھو وەرمان گرتبێ ئاماژە ی بۆ دەکەین و بەراستی ئەو جۆرە پیاو دلسۆزانە ی وەک عەلی بەگ شایانی ھەموو رێزێکن.

یاشا جە نۆو

یاشا جە نۆو،...

یاشا نەو پایز باوەر جە نۆو

طوف تهر نهنگیز په یدا ببووه
نهو نم باران بو وه سارا و کوه
بوارو قه تهری نهونم نه سهردا
وه کو کوی کلاف پر نه عه نه بردا
بوارو سهر دبی نهو پایز جه نو
سپی تهم پو شوق سارا و کهژ و کو
بشپونو زهوق شادی له یلاخان
نه بورج له یلاخ نیلان بو داخان
وه رنه گشت نیلی، نیل مرادی
به بیان وه دامان وه زهوق و شادی
پهم پهم ره ویلان ته لمیت دار جاف
پول پول قه تاران کوی که وتوون کلاف
به بیان وه دامان قیبله م جه نیشان
شادبان وه مه کان قه دیم جای و نیشان
تا منیچ وه دین شای شه م جه مینم
پوشن بو دیده دنیای پی وینم
یاشا وه حاجه ت شای دولدول سوار
حاسل کهی مراد په روانه ی هه ژار
زوو به یو هه وای پایز جه نووه
تا دیده م وه دین شه م شاد ببووه
نهوان شاد وه زهوق، من شاد وه شه م بام
تا ساکن به خه یر چه رخ هه فته م بام

وه رگیزانه کهی پیره میترد:

یاشا له نوپوه،...

پایزیکي نو، بینه له نوپوه
بیکا به توف و په هیله ی باران
لافاو هه لسینی له کو هساران
باران بیاری به خور له سهردا
به توی کلافه ی پر له عه نه بردا

کهژ و کو و سارا، بیبه ستی سه هول
نازدار کولوانه، بیبه ستی ته کول
بشپوی شادی و خوشی له یلاخان
شه م و باوانی بگرین له داخان
نیلی مرادی خورپه ی تی کهوی
له تاوی سهر ما هیچ کهس نه سره وی
بار و بارخانه ی ره ویلانی جاف
پولی په ری گهل، گشت سورمه کلاف
بینه خواروه له هه موو سهردا
بکه ونه شادی و قیبله م له ته کدا
سا به لکو منیش شای شه م جه مینم
به دیده دنیای ره وشه ن بیینم
یاشا به حاجه ت شای دولدول سوار
ره واکه ی نیاز په روانه ی هه ژار
جا به م ره نگه زوو پایز بنییره
با دیسان شه م بیینم لییره
هه موو نیلی جاف شاد بی هه کهسه
من ته نها نووری شه می خوم به سه

***

قیبله کهم هه ی شه م

پیره میترد له سالی ۱۹۴۹ دا ئەم شیعره ی وهلی وه رگیزاوه. دهقی شیعره که ی وهلی ۱۳ به یته. لای پیره میترد بووه به ۱۸ به یته. واته پینج به یته یاخود ده دپری لی زیاد کردوو. هه ردوو دهقه که دهنوسین. هه روه ها وهک پیشتر نووسیمان سالی ۱۹۴۰ دیسان ئەم شیعره ی گوزپوه و ناوی ناوه (شیرین ناوی شه م). تکایه بروانه وه رگیزانه که ی لاپه ره (۹۰).

بارک الله شه م،...

بنازون به و زات خولقنایش چون شه م
نه قاش قودرته، کیشانیش ره قه م
جه ی سهر زه مینه، وینه و میسلت که م
جه شهوق پیشان نوور سو بحدم
قه وس ناسمان پیچ وهرده ن چون خه م

ئەبرۆت چون كەمان خالق ئەعزەم
 خەدەنگ مە شانۆ نە دلەى پر خەم
 دلت چوون تاهوو مودبەر ماس پرەم
 نيم نېگات ئەفسوون جادووى هارووت كەم
 خە دەنگ موژگان چنگ پيكان جەستەم
 بى پەروا پيكنۆ بەجەور و ستەم
 زولفت پوژشنا ئافتاب چوون تەم
 وینەى زيبايى مەسيحاي مەريەم
 پرووخسار بەوینەى مانگ چاردهەم
 دەهەن چون حوقە ، سەر چەشمەى زەمزەم
 سى و دوو دندانت مروارى سەرجهم
 لەب ياقووتت پيالەى عەجەم
 خالت سولەيمان كەردش بەخاتەم
 دوو قەنديل نوور پيش مەواچان چەم
 دوو سيب سينەت نەورەس گول بەدەم
 بيللا وینەشان تاجە بەهەشت كەم
 خوداوند بەى تەور توش ئاردى فەرهم
 سا هەر بەى تەرزە نامش نيای شەم
 بە نامت دنيا رەوشەنەن سەرجهم
 نوتقت گيان بەخشەن جە خواوہ مەرهم

وەرگيرانه كه :

قيبله كەم هەى شەم
 خۆت بەشيوەى شەم ناوہكە بشت شەم
 نەقاشى سروشت تا كيشاي رەقەم
 نەقشى وا نيبه بو بى نيشى كەم
 جەبينت فەجرى سپى سويحدم
 قەوس و قەزەجى لە سەردا بو خەم
 برۆت دوو قەوسە هەردوو سەريەهەم
 دل و دەروونم پر لە خەم و هەم

دیدەت دیدەى ئاسك سل کردووى بەرەم
 پيچى پرچەكەت بەپيچ وەك ئەرقەم
 برژانگت وەك تير ئاودراو بە سەم
 لە ئەنگاوتندا پر زۆر و ستەم
 ئەگرىجەت زولمات بەحەيات پر تەم
 لووتت بەپرگسار درا لە قەلەم
 گۆنات دوو مانگن حەوت حەوت چواردهەم
 دەمت نوقتەى وەهم پر ئاوى زەمزەم
 سى و دوو ددانت جەواھيرى جەم
 شاباشى جلوہى مولكى جەم سەرجهم
 دەنگت رۆح ئەدا وەك عيساي مريەم
 خوا ئەو موعجزەى پى کردووى كەرەم
 ليوت ياقووتى كانى سەر ئادەم
 بو زامى دلى عاشقان مەرهم
 لە راستى رازت سەد سويحان ئەبکەم
 هەر چەند تەعريفى بکەم هيشتا كەم
 خالت بو سەجعى سلتيمان خاتەم
 وا سلتيمان خستە ژير قەدەم
 دوو سيبوى سەردەشت تازەى گول بەدەم
 لەسەر سنگتايە ناويان ناون مەم
 سەرگەردى مەمت خاتوو زینى مەم
 وەلى ديوانەت داگير کرد لە شەم
 بالات بەئال و والا وەك عەلەم
 گا لەرزان، گا لار، گا راست و گا خەم
 سەرپات شيوەى رۆژتيكى بى تەم
 بە تەمى عالەم ئەخاتە ماتەم
 بنازم بەسونع خەلاقى عالەم
 شەمى هەلگيرساند ناويشى نا (شەم)

***

یاران تاریکه

هامسه ران تارهن، ...

ئه مسال نه وه هار نه دیدم تارهن
 زهوق زینده گیم، چون ژار مارهن
 دنیا نه دیدم (وادی القهار) هن
 گشت عالم نه وهخت فهسل نه وه هار
 شاد مهبؤ وه زهوق گولان گولزار
 من ئه مسال وه هار شادیم ناشادی
 په ریشان جه گشت، ره نجم وه باد بی
 بلبل شاد وه گول، من ره نجه رهۆ بیم
 ره نجه رهۆ جه زهوق وه هار نو بیم
 ئه مسال نه وه هار فیشته ره جه سالان
 رازانش ره ونهق رهنگ گولالان
 ههردان ههله تان، ساران، ههواران
 خهیمه گول پویشان خاسته ره جاران
 من هه ره کا وپوه نه دیدم خار بی
 هه ره سه وزی وه نه م وه ژار مار بی
 هه ره چه مهن سه ودای جوانیم چاخ که رهۆ
 هه ره لالی سه ردا، دهروون داخ که رهۆ
 هه ره شکوفی شوق شیوهی (شهم) پیش بی
 مدیه و نه پیشدا خاترم ریش بی
 وه هاری وهی ته ور، نه وه جه لام دوور بی
 چمان نه دیدم نیش زه نیوور بی
 من وه شله بیم وه سال نه وه هار پار
 هه ره رۆسوب سه حه ره مه دیام بالایی یار
 وه هار ئه مسال په شیوه جه سته نان
 دوور جه دنیا و دین تاوات وه سته نان

(۱) دهقی شیعره کهی (وهلی) مان له دیوانی وهلی دپوانه ی عوسمان هه ور امیبیه وه وه رگرت.

یاران تاریکه، یاران تاریکه
 ئیمسال بیناییم، لیل و تاریکه
 روشته ی زینده گیم خاو و تاریکه
 دل له شه پۆلی خه مدا خه ریکه
 عالم به شه ووقی فه سالی نه وه به هار
 که وتۆته سه یران چیمهن و گولزار
 من له به هاردا شادیم ناشاد بوو
 کز و نائومی سد ره نجم به باد بوو
 بولبول شاد به گول من ره نجه رهۆ بووم
 ناکامی ژین و به هاری نو بووم
 ئیمسال نه وه به هار خوشتتر له سالان
 رازاندوو یه وه رهنگی گولالان
 هه ردوو هه له ت و لووتکه ی هه واران
 سه وز و سوور پویشن باشتر له جاران
 من گول و گولزار له چاو ما خار بوو
 سه وزه ی نه ورۆزی لام ژه هری مار بوو
 ته لئی وه نه وشه م، لا سه رنگون بوو
 گولالهم له لا داخی دهروون بوو
 په لکی یاسه مهن شیوه ی شه می بوو
 ئه مدی به حه سره ت دیدم ته می بوو
 به هار هات و شه م له لای من دوور بوو
 وه ک په روانه ی کوتر دیدم بی نور بوو
 سه د خوژگه و حه سره ت به به هاری یار
 هه موو به بیانیه ئه مدی بالایی یار
 ئیمسال نووری شه م نه یدا له چاو م
 دوور له دنیا و دین نائومی سد ماوم

***

هەر من ناشادم (۱)

هەر من ناشادم،...
 گشت عالەم شادن، هەر من ناشادم
 هەر من نه ییاوان وهلای ههق دادم
 هەر من ناموراد قاپی مورادم
 هەر من بازی باز، نهردن نه باره
 هەر من رای شهش دهر، بهندن نه چاره
 هەر من ناسازن، فهلهک وهبه ختم
 هەر من گیرۆدهی تازار سه ختم
 هەر من چهرخ چهپ چه نیم وهقینه
 هەر من تالهم پهست خاک زه مینه
 هەر من ستاره م سیایی نه سه
 هەر من فریشته م، کهفته نه دهره دهر
 هەر من ئیقبالم خاویز و خهفته
 هەر من نه رووی ئهرز رای راسم چهفته
 هەر من خه میدی، دهر گهر دوونم
 هەر من جورعه نوش جام مه جنوونم
 هەر من پهروانهی په شیبو حال جهسته م
 هەر من په سفتهی خه مناک و خهسته م
 هەر من چون بلبل یهک فه سلّم وهسلنه
 هەر من سی فه سلّم عه مرم بی ئه سلنه
 هەر من رۆی رهوشه نه وه دیدم تاره
 هەر من زینده گیم چون ژار ماره
 هەر من گرفتار جه ور عازوم
 هەر من په رهی دۆست دیده لیبلاوم
 هەر من سزاکیش دوود داخانم
 هەر من چه مه رای رای له یلا خانم
 هەر من په رهی دۆست له یلاخ نشینم

ها وه خته نه به رشۆ گیان شیرینم
 تا ئه ورۆ که خیل مه یان وه دامان
 من هام نه سزا و جه ور بی سامان
 هەر موشکل گوشاد بدۆم مرادم
 وهرنه تا مه ردهن خاتر ناشادم

(۱) دیوانی وهلی دێوانه، عوسمان هه ورامی - لاپه ره ۷۹ .

***

وه رگێرانه که ی پیره میتد:

هەر من ناشادم، هەر من ناشادم
 هه موو که س شاده، هەر من ناشادم
 هەر من ناگاته لای خوا دادم
 هەر من نائومیید قاپی مرادم
 هەر من یاره که ی به ختم تۆراوه
 هەر من شهش دهری نه رد م گیراوه
 هەر من وا چه وته فه لهک به به ختم
 هەر من گیرۆدهی عه زابی سه ختم
 هەر من چه رخی چه پ وا لیم به قینه
 هەر من ناله سه خت جیگه م زه منیه
 هەر من ئه ستیهره م ره شه سه ره سه ره
 هەر من فریشته م و تله دهره دهر
 هەر من ئیقبالم شوین نه هات که وته
 هەر من سه رگه ردان ریی راستم چه وته
 هەر من گهرد و خول ریی توونا و توونم
 هەر من باده نوش جامی مه جنوونم
 هەر من وهک بولبول وه سلّم یهک فه سلنه
 هەر من سی فه سلّم عه مرم بی ئه سلنه
 هەر من هه راسان پای هه رده و توونم
 هەر من له یاری خه م سه رن گوونم

هەر من به پەرداخ ویلی داخانم
 هەر من چاوه پروان ریتی ئیلاخانم
 هەر من به بی دۆست ئیلاخ نوشینم
 نزیکه دەرچیت، گیانی شیرینم
 تا ئەو رۆژە خیل ئەگەر پیتەوه
 من دەرگای شادیم لی ناکریتەوه
 مەگەر خوداوەند بدات مرادم
 ئەگینا هەتا مەحشەر ناشادم
 ***

هەمی شەمی شەوان (۱)

وهلی:

هەمی شەمی شەوان،...
 هەمی شەم پر شەوق، چل چرای شەوان
 هەمی زیندەگی من، هەمی رۆح پەوان
 هەمی مەردومەک دیدە بی خەوان
 هەمی ئاهووی مودبەر نە سایە سلکەر
 هەمی هەوای بەرز لەیلاخان نە سەر
 هەمی عەنبەرین خال سۆسەن کلاف
 هەمی رۆشنایی سیامال جاف
 هەمی من پەروانەمی پەر نە تاو تو
 هەمی من گیسرۆدەمی زولف خاو تو
 تو جاری نامای وه سەر وەخت من
 گۆش نەدای بە ئاه، زام سەخت من
 نە پەرسای داخو من پەمی تو چوونم
 بی باک بای جەتین قەرچەمی دەر وونم
 هەوای لەیلاخان دەماخ کەردی شاد
 بەخوا جەبفت کەرد منت شی جە یاد
 بی مروەتیت کەرد ئەمی شەم دەر بارەم
 من پەمی تو قەیس سیاستارەم

وادهی من و تو دیوان خوا بو
 مەر من جەو دیوان دادم پەوا بو
 وەرنە هائیسه تو م بەسلامەت
 با ئەمی هەق مانتو تا رۆمی قیامەت

(۱) دیوانی وهلی دپوانه، عوسمان هه ورامی لاپه ره ۸۳ .

وه گپړانه که می پیره میرد:

هەمی شەمی شەوان، هەمی شەمی شەوان
 هەمی شەمی بەشەوق چل چرای شەوان
 هەمی زیندەگی من، هەمی رۆحی پەوان
 هەمی گلپنە کەمی دیدەمی بی خەوان
 هەمی وەک بەختی من سەرگەشتەمی سارا
 هەمی زولف پر له بۆن عەنبەرین سارا
 هەمی ئاسکی سرکی له سیبەر سلکەر
 هەمی هەوای بەرز لەیلاخان لەسەر
 هەمی عەنبەرین خال سۆسەنی کلاف
 هەمی رووناکایی رەشمالانی جاف
 هەمی من پەروانەمی پەر سوتوای تو
 هەمی من گیسرۆدەمی زولفی خاو تو
 تو جارێک نایەمی بەسەر وەختی من
 گوێ ناگری له ئاه، زامی سەختی من
 ناپرسی ئاخو، من بی تو چوونم
 بی باکی له تین قەرچەمی دەر وونم
 هەوای کویتستانت وا بو بوووه
 جەبفت کرد منت لەبیر چووهوه
 بی مروەتیت کرد ئەمی شەم دەر بارەم
 من بو تو قەیس سیاستارەم
 وەعدی من و تو دیوانی خوا بیت
 مەگەر ئەو رۆژە دادم پەوا بیت

ئەگىنا ئىستا تۆ بەسە لامەت
وا ئەم ھەقەى من كەوتە قىامەت

***

ياران لە جەرگم

لە دەقى ھەورامى شىعرەكەى وەلى دىوانەدا شىعرى (ياران لە جەرگم و ياران وەسىيەتم ئەمە بى لاتان)، بەك شىعرە. بەلام بەھۆى نەشارەزايىيەوہ لە ديوانى وەلى ديوانەى (مەحمود خاكى و.س.ع. شادمان)دا كراوہ بەدوو شىعر. لىرەدا دەقى راستى شىعرەكە و گۆرپىنەكەى پىرەمىردىش دەنووسىنەوہ.

ياران نە جەرگم (۱)

ياران نە جەرگم،.....

تير (شەم) ئەمشەو دريا نە جەرگم
بەو خەدەنگ ئاما، ئاكام مەرگم
شەھىدم كەفەن مەكەن وە بەرگم
شەھىد وەبى غەسل، بى كەفەن خاسەن
ھەر كەس شەھىدەن، ھون بى قەساسەن
تەنيا بەھون زام جەرگەوہ
بىسپاردىم وە خاك ھون وە بەرگەوہ
با بەو ئەندام گول رەنگىمەوہ
پەروانە ئاسا بى دەنگىمەوہ
شوشتەن نەگىلنو ھون زامانم
بەى تەور پەسەند گشت شەھىدانم
بەلام وەسىيەتم ئىدەن جەلاتان
ھەر چەند كەفتەن دوور وەلاتان
با گلگۆم تەنيا، جە راي خىلان بۆ
نزىك ھەوارگەى سەر رەوتلان بۆ
مىلى بەئەنداز، بەژن و بالاي شەم
بنىەن جە فەرگم، بەبى زىاد و كەم
تاقى بەوینەى، تاق برۆى ئەو
كە سوجدەگاھ گيانم بۆ بەشەو

بنويسن بەھون جەرگ سەر كەردەم
كەمن بەتير شەست شەم مەردەم
پەى چىش ئەو شەمە تاتار چىنەن
جە زىد بىزارەن، جەبەل نشىنەن
بەلكم ئەو قىبلەم جە راگوزارى
راش گنۆ، وە سەر گلگۆى من جارى
بزاق زەدەى شەست ویشەنان
داخ وە گل بەردە، حەسەرەتكىشەنان

(۱) ئەم دەقە لە ديوانى وەلى ديوانەى عوسمان ھورامىيەوہ وەرگىراوہ.

وەرگىرانەكەى پىرەمىرد:

ياران لە جەرگم، ياران لە جەرگم
تيرى شەم ئەمشەو، درا لە جەرگم
بەو تيرە گەبىمە ئاكامى مەرگم
شەھىدم كفن مەكەن بەبەرگم
من ئەو شەھىدەم بوومە پىناوئ
ئەوى شەھىدە كفننى پى ناوئ
ھەروا بەخوئىنى زامى جەرگەوہ
بىنەنە ژىر خاك، خوئىن بەبەرگەوہ
با بەو ئەندامەى گول رەنگىمەوہ
پەروانە ئاساى بى دەنگىمەوہ
شتن نەىگۆرئ خوئىنى زامانم
بەوہ پەسەندى ناو شەھىدانم
بەلام وەسىيەتم ئەمە بىت لاتان
ھەر چەند كەوتوومە دوورە ولاتان
تەنيا گۆرەكەم لە رىتى خىلان بى
نزىك ھەوارگەى سەر رەوتلان بى
كىلىكى بەرزىش بەقەت بالاي شەم
لە ژوور سەرم بىت بى زىاد و بى كەم

تاقییکیش وینه‌ی تاقی نه‌برۆی نهو
 که سوجده‌گاهی گیانم بیت به‌شه و
 بنووسن به‌خوین جه‌رگی سر کردووم
 که من به‌تیری دهستی شه‌م مردووم
 چونکه نهو شه‌مه تاتاری چینه
 له دهشت بی‌زاره هه‌وار نشینه
 به‌لکو هه‌لکه‌وئ له ری گوزاری
 ریگه‌ی بخاته سه‌ر گۆرم جاری
 بزانی کوشته‌ی دهستی خو‌یه‌تی
 له خاکا مه‌یلی ره‌نگ و بو‌یه‌تی
 جوایی سوئالی گۆریشم وایه (۱)
 دیاری مه‌حشه‌رم شو‌ری له‌بلایه

(۱) نه‌م به‌یته له دهقی شیعه‌که‌ی (وه‌لی) دا‌نبیه . دیاره که شیعی (پیره‌میت‌رد) ه.

***

یاران مه‌جنوونم (۱)

یاران مه‌جنوونم، ...
 دپوانه، واریس قه‌ومی مه‌جنوونم
 ناخکی‌ش زۆخ نۆش زام نه‌ ده‌روونم
 وینه‌ی مه‌جنوون ویل ئا‌واره‌ی توونم
 نه‌ورۆکه مه‌جنوون زۆخ زام قنیات
 جورعه‌ی نه‌جه‌ل چه‌شت، شی نه‌رۆی مه‌مات
 من که‌رد به‌وارس، خاس و که‌ست ویش
 گشت وه من سپه‌رد، هه‌رچی ئاما پیش
 خه‌م چه‌نی هجران، په‌ژاره و خه‌یال
 ناخ و داخ و ده‌رد، دل‌گیری مه‌لال
 ویلی و چول‌گه‌ردی و سه‌رگه‌ردان سه‌ر
 سه‌ودا و سیاسه‌ت یه‌ک جه‌ یه‌ک به‌ته‌ر

بی‌خوردی رۆوان، بی‌خاوی شه‌وان
 په‌فیق زومره‌ی ده‌یری سه‌ر کوان
 شین و واوه‌یلا و زام په‌ر نه‌سه‌و
 فه‌ریاد نه‌به‌رد، ئیش کۆنه و نو
 یه‌ک یه‌ک جه‌م که‌ردم، ته‌مام سه‌راسه‌ر
 نه‌و وه‌هون دل، نویشت وه‌ ده‌فته‌ر
 وات من مه‌جنوونم، تو دپوانه به
 هام‌پرای وه‌حشییان بیدیانه به
 ئاله‌م گشت ته‌مام یه‌کسه‌ر مزانو
 که‌س نه‌ بیش تاقه‌ن جای نه‌و بسانو
 من که‌ردم حه‌رام جه‌ ویم خورد و خه‌و
 هابیم وه‌ وارس، نیشته‌م نه‌جای نه‌و
 به‌لئ خه‌مم هه‌ن نه‌ی دنیای فانی
 هه‌م فانی که‌ره‌ مه‌جنوون سانی
 فرۆزان ده‌ور دنیا پامال بو
 وه‌بی من یا‌گه‌ی مه‌جنون به‌تال بو

(۱) نه‌م شیعه‌ی وه‌لی چواره به‌یته . به‌لام له وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌میت‌رددا بووه به‌هه‌ژده به‌یت، دیاره که چوار به‌یتی
 لی زیاد کردووه و هه‌ندئ جیا‌وازی له نیتوانیاندا هه‌یه . هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامییه‌که له دیوانی وه‌لی دپوانه‌ی
 عوسمان هه‌ورامییه‌وه وه‌رگێراوه .

وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌میت‌رد:

یاران مه‌جنوونم

یاران مه‌جنوونم، یاران مه‌جنوونم
 دپوانه و واریس، قه‌ومی مه‌جنوونم
 ناخکی‌شی زووخ نۆش زامی ده‌روونم
 وه‌ک مه‌جنوون ویل و ئا‌واره‌ی توونم
 مه‌جنوون خه‌فه‌تی، کرد بوو به‌قنیات
 پیاله‌ی مه‌رگی چه‌شت که‌وته رووی مه‌مات
 شیتی و خه‌مباری و مه‌حروومی ویسال
 دای به‌من به‌ئیرس کردی به‌ها‌حوال

خەم و هيجران و پهژاره و مهلال
 ناخ و داخ و دهر، پهشيوى خهيال
 وپل و چولگهردى و بهلاى ئىخهگر
 سهوداى سياسهت يهك له يهك بهدتر (۱)
 نادابى مهينهت جهفای رۆژگار
 كزه و سۆزه و تاو دلّهى بى قهرار
 برسيتى رۆژان، بى خهوى شهوان
 فرميسكى ديدى وهك تاوى رهوان
 شين و واوهيلاي زامى هاتووه سو
 هاوارى تازار زامى كوونه و نو
 گردى كردهوه يهك يهك سهراسهر
 به خوئينى دلى نووسيه دهفتهر
 داى به من وتى، جينشينم به
 لهسهه ر ئهه ئيرسه توئه مينم به
 ئبستا مهجنون مرد من له جيبى ماوم
 زۆرى عهشقى خۆم ئه مهى پى داوم
 زۆركهس ههولّى دا، كهس لايهق نه بوو
 هيج كهس به دلّيبى پاك عاشق نه بوو
 خه و خۆراكم له خۆم ههرا م كرد
 له گهه چه پگهردى چه رخا دهرم برد
 تاكو ئهه فيزهم له وهوه دهست كهوت
 قابيليهتى، جنونم بهر كهوت
 ئاى مهجنون رۆحت به جهنتهت شاد بى
 چاكهى توّم تا مههه رگ ئه بى له ياد بى
 بهلام ئه ترسم ئهه دنياى فانى
 هينده نه ژينى مهجنونى سانى
 سهه داى جنونى پهى دهر به دهر بى
 جگهه ر گۆشه كههه، ئاه دهر به دهر بى

(۱) لهو نيوه بهيتهدا بهناشكرا دياره كه چۆن پيره ميترد ويستويهتى بههۆى شيعرى دلدارى وهلبههوه مهبهستى
 سياسى خۆى دهر پريت.

***

ئۆف برينداره

بهلاى منهوه ئهه شيعره، ئهوهنده ئوسلوب و واتاى پيره ميتردى تيايه رهنگه شيعرى پيره ميترد
 بيت و لاسايى وهلى ديوانهى كرديتهوه. جگه له وهى له هيج لايهكهوه دهقى ههواراميهكهى ئهه
 شيعرهى وهلى چنگ ناكهويت و تهنها ئهوهى پيره ميترد تا ئبستا له ئارادايه.

ئۆف برينداره

ئۆف برينداره، ئۆف برينداره
 تووى جهه رگى منه، وا برينداره
 ههه چاوى منه، له خهه بيزاره
 ههه دلى منه پر له هاواره
 ههه ئاهى منه سهه مای گرتووه
 سهه قفى گهه ر دوونى كون كون كردهوه
 ههه نالهى منه دنياى بيزران
 ناقووسى ديترى به شيوهه زران
 شيوهه نى منه به كهه ژ و كووه
 دهه به هاوارى له ييل و رۆرۆوه
 تا ئهه رۆرۆهى خيل ديتته خوارهوه
 رووى شهه ئهه بينم له كهه نارهوه
 ههه روا سهه رشيت و خوئينيه بهه رگم
 له هيجرانى شهه هه سهههت بهه مهه رگم

***

چۆل نشينه خۆم (۱)

وهلى:

چۆل نشين ويم،.....
 چون قههيس مهجنون، چۆل نشين ويم

بهخت سیا و شووم، دل خه مین ویم
 مه حرووم دیدار، دنیا و دین ویم
 ئه رامهندهی دهور، بی ویا نه ویم
 ره فیهیق وه حشی، ویران یانه ویم
 پایه ست زنجیر، مه کر لیوه ویم
 سه رسام و سادار زدهی دیوه ویم
 دوور که فتهی وه تن هه راسان ویم
 مه حرووم مه جلس گشت خاسان ویم
 سه رتاپا سفتهی گرهی نار ویم
 دل پارهی قولاپ نیش یار ویم
 قامهت خه مزده، رسوای عام ویم
 شهیدای بی هوش و عهقل و فام ویم
 وه تیر تانهی ناکه سان ویم
 دؤساخ هه ردهی کورده ستان ویم
 مه حبووس زنجیر خه یالان ویم
 پرووزهرد دیوان هامسه ران ویم
 گیرودهی مهینهت دلگران ویم
 بی قه در و قیمهت جه لای ناس ویم
 تن لوخت عوربان بی کراس ویم
 گیرودهی فه رهنگ تازه دیل ویم
 که شتی شکستهی به حر نیل ویم
 مایه لاو به رده، بی هاومال ویم
 دل سیا قه قنهس، کوی زوخال ویم
 شهرمه ندهی عه شرت سهر ئه قگنده ویم
 رووسیای دهرمال خودا و بهنده ویم

(۱) ئه م دهقه له دیوانی وهلی دیوانه‌ی عوسمان هه ورامیبیه وه وه رگیراوه.

وه رگیرا نه که‌ی پیره میترد:

چۆل نشینه خۆم، چۆل نشینه خۆم
 چون قه یسی مه جنوون چۆل نشینه خۆم
 بهختی سیا و شووم دل خه مینه خۆم
 مه حروومی دیدار دنیا و دینه خۆم
 ئاره مندهی دوور بی دیانه خۆم
 ره فیهیقی وه حشی ویران یانه خۆم
 سه رسامی سادار زدهی دیوه خۆم
 پایه ستی زنجیر مه کر و پتوه خۆم
 دوور که فتهن وه تن هه راسانه خۆم
 مه حروومی مه جلس گشت خاسانه خۆم
 سه رتاپا سفتهی گرهی نار خۆم
 دل پارهی قولاپ نیشی پاره خۆم
 قامهت خه م زده رسوای عامه خۆم
 شهیدای بی هوشی عهقل و فامه خۆم
 وه تیری تانهی ناکه سانه خۆم
 ده ستاخ هه ردهی کوردستانه خۆم
 مه حبووسی زنجیر، خه یالانه خۆم
 مایه‌ی فیکر و هوش وه تالانه خۆم
 پرووزهردی دیوان هام سه رانه خۆم
 گیرودهی مهینهت دل گرانه خۆم
 بی قه در و قیمهت جه لای ناسه خۆم
 تن لوختی عوربان بی کراسه خۆم
 گیرودهی فه رهنگ تازه دیله خۆم
 که شتی شکستهی به حر نیله خۆم
 مایه‌ی لاو برده بی هاوماله خۆم
 دل سیا قه قنهس کوی زوخاله خۆم
 شهرمه ندهی عه شرت سهر ئه قگنده خۆم
 رووسیای دهرمال خودا و بهنده خۆم

پهري ږهشمالان

ناونيشانى دهقى نهم شيعرهى وهلى (شای سیا يانان) ه. له وهرگيرانهكهی (پيره ميترد) دا بووه
به (پهري ږهشمالان) شيعرهكهی وهلى ده بهيته و وهرگيراووهكه نو بهيته.

شای سیا يانان^(۱)

شای سیا يانان، شای سیا يانان
شوڅ شيرين شوق، شای سیا يانان
(شهم) شيفا بهخش، شادی پهروانان
سهركيش رهويڼ، ديده قهترانان
تهتار (طایف)، تايففه تهتار
سپی ماس سل، سوب نهسهه قهتار
راز ريزهى نهبات، رهند رهويڼان
ناز و نهزاکهت، نازدار خيالان
جهيران چهريده وهردهبي لهيلاخ
دلگيران ودهرد سهيادان جهداخ
ناهوئ گهرمهسيتر، ههرده و ههلهت دهير
شاهين شهش دانگ، شوڅ ديده تهير
داخى تو نيای وه ريشهه جههرگم
سارپتش نه بو تاوهروى مهرگم
من ناشى سهياد، تو صهيد قوچاخ
بهرشيت جهدهستم، سهه جار ناخ و داخ
مهروههه خوداوهند كهرامات بي شو
نهم جار شاد كهرو ديدهى من بهتو
وهرنه من سهياد سههركهشتهى سارام
جهداخت تا مهرگ جههجران دارام

(۱) ديوانى وهلى ديوانه، عوسمان ههورامى لاپهريه ۵۶

وهرگيرانهكهی پيره ميترد:

پهري ږهشمالان، پهري ږهشمالان
نهستيرهى گهشى بورجى ږهشمالان

شه مى شيفا بهخش شايي پهريان
دهليلهه قهتار، ديده قهترانان
راز وينهه نهبات رهندي رهويڼان
ناز و نهزاکهت، نازداري خيالان
ههيرانى ههردهه پهروهدهه ئيلاخ
عاشقانت پر دهرد، راوکهه ران بهداخ
ناسکهكهی گهرميان ههرده و ههلات سهير
شاهيني شهش دانگ، شوڅى ديده تهير
داخى تو ناوته له ريشهه جههرگم
سارپژ نابيت تا سهه وادهى مهرگم
من خه شيم راوکهه تو چاكي نيچير
ههر چند ههولم دا بزم نههاتيه گير
مهه ره و خواهيهه بهخشندهه كههرهه
ههرخوى من و تو دلشاد كا بهههم
نهگينا وا من شوينم سههحرايه
تا نه مرم پيشههه ههر واوهيلايه

***

به كوى زوخال بيت

دهقى شيعرهكهی وهلى ههشت بهيته، له وهرگيرانهكهی پيره ميترد دا بوته ده بهيت.
وهلى:

قيبلهه زوخال بو،^(۱)...
يانهه باوانت، وه كوى زوخال بو
دايهت نابينا، زوانش لال بو
باوه مهدهباي، شاديت بهتال بو
هانام بهو خوداي، بي تهناف مالهن
نهرجه من سهردى مهيلت خهيالهن
دوور جهه بالاي تو باوانت چول بو
چون قهيس ناسا و كه لپوس نهكول بو
بهى تهوور بي كهس، باي كهست نهمانو

بایه قوش نه شۆن باوانت وانۆ
تا نه کهه ی هه وای بورج له یلاخان
چون من خه مین بای دل پر نه داخان
وه رنه تو به و بورج به و ده ماخه وه
به و بورج ده ماخ پای له یلاخه وه
دهردینی چون من دیتوانه ی ناشاد
جه ئاستانه ی تو که ی مه گنۆ وه یاد

(۱) دیوانی وهلی دیتوانه، عوسمان هه ورامی لاپه ره - ۶۴ -
وه رگێرانه که ی پیره مێرد:

به کۆی زوخال بێت، به کۆی زوخال بێت
مالی باوکه که ت به کۆی زوخال بێت
دایکت نابینا، زویانی لال بێت
باوک مردوو بیت، خوشیتان تال بێت
به و خوییه قه سته م، مال بی ته نافه
ئه گه ره گه ل من، مه یلت خیا لافه
دوور له بالای خۆت، باوانت چۆل بێت
خزمان وینه ی قه بس پۆستیان له کۆل بێت
خپلی خویشتانت، تووشی تالان بن
به پهنگی عیبرهت کورد و گۆران بن
بی که س دامینی، که ست نه مینتی
بایه قوش له شوین مالتان بخوینتی
بشزانای ئه وه به دو عای منه
وا بی که س ماوی خوشیت لی ونه
ئه گینا تو به و شا ده ماخه وه
به بورجی ئیلاخ پای له یلاخه وه
تو چۆن ئه بینی دیتوانه ی نا شاد
له وئ چۆن منت ئه که ویتته یاد
چۆن رازی ئه بی به منی دیتوانه
واریسی مه جنوون قه یسی زه مانه

شعیره کانی (بیسارانی) له (دیوانی پیره مێردی نه مر) دا و ئه و شاعرانه ی بیسارانی که پیره مێرد وه ری گێراون

ئای تیری تانه

پیره مێرد له سالی ۱۹۴۸ دا له ژماره ۹۳۱ ی رۆژنامه که یدا ئه م شیعره ی بلا و کردۆته وه . به لام
نه ی نووسیوه که شیعری (بیسارانی) یه . ئیمه دهقی هه ورامی شیعره که مان دۆزییه وه و شیعری
(بیسارانی) یه . لێره دا شیعره که ی بیسارانی و وه رگێرانه که ی پیره مێرد بلا و ده که ی نه وه . شیعره که
شه ش به یته . پیره مێرد چوار به یتی خۆی بۆ زیاد کردوو و له مه به سته ی بنه رته ی شیعره که لای
داوه . شیعره که سکا لایه کی دلداریه یه و ئه م کردوویه به با سته کی سیاسی .

ههروه ها بۆ به هه له ئه م شیعره له لاپه ره ۵۷ ی دیوانی وهلی دیتوانه ی (مه محمود خاکی) دا - چاپی
دووم به شیعری (وهلی) دانراوه .

ههروه ها بۆ به لگه ی راستی بیرو رای ئیمه مامۆستای شاره زا (عوسمان هه ورامی) له لاپه ره
(۵) ی دیوانی وهلی دیتوانه دا ئاماژه ی بۆ ئه وه کردوو که ئه و شیعره ، شیعری بیسارانیه نه ک
وهلی دیتوانه .

نه داروو تانه...

نه داروو تا قسه ت ته وانای تانه
به وینه ی مه جنوون و ئیل و دیتوانه
مه شوون وه چۆل دا مه سازوو یانه
به رگی ته ت جه وه لگ دره ختانی چۆل
په ی ویم مه ورازووت، مه گیر و و نه کۆل
یه ک سیاسه نگی منیه و نه بالین
ته ک مده و پیتوه په ردی شه ونالین
په ی دیم مه گیتوو، سه روه ش نه کاوان
مه ر مه لان مه رده ن بیدیشان ماوان!!
خاوم به راحه ت، گه شتم به دل واز
نه نه زان ره فیه ق، نه ره قیب ده مساز! (*)

(*) عوسمان هه ورامی، دیوانی بیسارانی - ده سنووس - .

نای تیری تانه،.....(۱)

تاقه تم تاق بوو، له تیږی تانه
 مه گهر وهک مه جنوون وپل و دیوانه
 روو بکه مه سه حرا، دهرچم نازانه
 له ناوهدانی، دهرچم بچمه چول
 سهر رووت پی خاوس، لونگ بگرمه کول
 «له گهر دوو خولی دهور بی خه بهر بم
 بی خه م و خه یال، نازاده سه ربم»
 شهو ته نیا سه نگي بکه م به بالین
 له گهل مورغاندا ده ست بکه م به نالین
 که روژم لی هات روو بکه مه کتیوان
 ریم نه که ویتته، گوزه رگی دیوان
 «له ته ک دیواندا بيم به هام پراز
 نهک له گهل پیاوی دوو رووی حیله باز»
 «نیستا هاو دهر د و خه مخوار نه ماوه
 درو و ده له سه و جاسووسی باوه»
 «نازانم تاکه ی نه بن نه مانه
 وا دهرده که وئ تاخر زه مانه»
 «یا هادی مه هدی بنییره زووکه
 (خو) په کیش له ناو کوهم لی (جوو) که!»

(۱) نهو بهیتانه ی له که وانه دان شیعی پیره میږد-ن.

***

له ناو ره زانا

له لاپهړه ۱۵۰ ی دیوانی پیره میږدی ماموستا (هاوار) دا شیعی ریک بلا وکراوه ته وه به ناوی
 (له ناو ره زانا)، به بی نه وهی نامازه بکریت بو سالی نووسینی شیعه که و خاوه نی شیعه که!
 واته ههر به شیعی پیره میږد دانراوه! به لام له راستیدا شیعی (چراغ وهره زان) ی

(بیسارانی) یه. پیره میږد بیرو و شیوه ی شیعه که ی وهرگرتوه و له سپه ریا نه و شیعه ری
 نووسیوه. وه له ژماره ۵۸۵ ی سالی ۱۹۳۹ ی روژنامه که پیدا بلاوی کردو ته وه. هه روه ها جار یکی
 تریش له ژماره ۸۸۷ ی سالی ۱۹۴۷ ی روژنامه که پیدا شه ش دپری له و شیعه وهرگپراوه و شه ش
 دپری خو ی بو زیاد کردوه! شیعه که ی بیسارانی هه ژده دپره واته نو به یته. وهرگپراوی یه که می
 پیره میږد بریتییبه له چل دپره واته بیست به یته. وهرگپراوی دووه می بریتییبه له دوانزه دپره واته
 شه ش به یته. نیمه ههر سی ده که ده خه یه پیش چاوی خوینه ر.

چراغ وهره زان(۱)

چراغ وهره زان،.....

نارو راگه م که فت، شپام وهره زان
 به زوان حال په رسام نه ی خه زان
 تن بیه م مه جروح چون ماران گه زان
 واتم نه ی خه زان، ره زیده ی چه مهن
 نوستاد نه قاش په لره م یه مهن
 سه به ب جه چیشنه رننگ زگارهی
 سه رتاپا هوونین دل نه فگارهی
 واتش نه ی بی مه یل ناگا جه رو ی
 دیم ناما ویه رد زولف نه شه د بو ی
 خه رامان ویه رد به سه د نازه وه
 به دیده ی سپه ننگ سرمه سازه وه
 مه ودا ی موژانش نیشته ن نه جه رگم
 به هوون نه وه دن ره ژبان به رگم
 سامن زایفیم جه بو نه ی له یلن
 عامیان مه و اچان ره شته ی سو یله ن
 نیمه یچ چون نه وان هوون دل وهردیم
 جه دووری یاران داخ وه گل به ردیم

(۱) دیوانی بیسارانی - عوسمان هه ورامی - ده سنووس.

پیره میږد:

له ناو ره زانا، له ناو ره زانا
 نه گه رام به ناو، رستی میوانا

میوم دی له تویی، شیوهی عوریا نا
 گرز بوویو له ناو گه لا پیزانا
 وهختی به وه ززی ته ززی خوش ته ززی
 سه ری بهرز نه کرد به بهرگی سه وزی
 هیشووی مرواری گهردنی به ززی
 به بای غروری شوخی نه له ززی
 تیف تیفه ی نه دا نم نه ی باران
 بو تامه تامه ی گرو ی مه ی خو ران
 گه لای بو خه نه ی زولفی نازداران
 تریکه ی نه بوو به دیاری یاران
 ئیستا بی بهر و بی سه ر و سامان
 رهنگ زه ردی وه ره م سه ر تا به دامان
 به شنوی خه زان وینه ی نه مامان
 نه له ززیتسه وه نامان سه د نامان
 پرسیم: نه ی هه له م، دانه ت بی هه له م
 بوچ زه رد هه لگه رای به ده ردی وه ره م؟
 شه راب له میوه ی تو دیتسه به ره م
 نه بی به شفا ی په ژاره و نه له م
 تو خوا پیتم بلتی، چیه نه م ده رده؟
 نه م په شیویه و نه م رهنگه زه رده؟
 نه م بی رهنگیه. به م قه وزه ی سه رده؟
 نه م مه لوولیه چوون نازیز مه رده
 وتی: لیم گه ری، ده روون له غه م که یل
 منیش هه ر وه ک تو که وتمه سه ودای له یل
 عاشق بووم به رووی نه ستیره ی سیوه یل
 شو ری که وتبووه دلته که ی پر مه یل
 پرشنگی جلوه ی هه لی قـرچاندم
 سه ودای دلدار ی جه رگی سووتاندم
 دوایی بی مه یلی خو ی پی نواندم
 بای بی وه فایه ی هه لی وه راندم

وه سیه تی من بی جوانت خوش نه وی
 کی دیویه وه فا لای جوان ده سکه وی
 گیر دده ت نه کا به ته نه ها شه وی
 له پر وه ک ناسکی سل لیت نه ره وی
 ئیستا وه ک جوانان روله ی زه مانه
 که مه ندت نه که ن به گیانه گیانه
 بو ئیش پیلاوت له سه ر چاوانه
 که ئیشیان نه ما ئیسکت گرانه

وه رگی پرائی دووهم:

پیتم که وته باخنی،.....
 چول و بی په رزین، له په نای شاخنی
 ناگا، چاوم که وت، به گوله باخنی
 په ل و پو شکاو ده روون پر داخنی
 گه لای زه رد بوو بوو، رذابووه خواری
 سه ری هه لدابوو له جه رگی خواری
 «خار له شوینی گول، دل پر جه خواری
 ده ک فه له ک یاخوا، به ردت لی باری»
 گولخونچه له ده ست، گولین نه سینی
 روله ی نازیزی دایکان نه مرینی
 چیغ و ده واری کورد نه رووخینی!
 پیتم بلتی، توله ی چیه؟! نه بسینی!؟

***

دلته ی بی نه دبیر

نه م شیعه ی (بیسارانی) له ژماره ۹۶۸ ی سالی ۱۹۴۹ ی روظنامه ی (ژین) دا پیره میرد بلاوی
 کردو ته وه و نه ی نو سیوه که شیعه ی (بیسارانی) یه. هه روه ها وه ری گپراوه بو سه ر شیوه ی
 سلیمانی و له دوا ی شیعه که ی بیسارانییه وه بیست و دوو دپری خو ی بو شیعه که زیاد کردووه،
 که شیعه که خو ی ده دپره.

دلته ی که مته ر ویر (۱)

دلته ی که مته ر ویر،...
 دلته ی که م خه یال، که م فام و که م ویر

شۆ جانفیدایی جه پهروانه گیر
پهروانه دارۆ، جه شۆلهی ئاییر
وینهی پهروانه، پهڕ مهیل و وهفا
پهردی وهسلتی دۆس بکیشه جهفا
تا بهئیری عهشق دل بهند نه سۆزۆ
کهی ساکن مهیۆ، دۆسهش مهیۆزۆ
ویت دهر به ئاییر وینهی پهروانان
تا جه تایفهی مهجنونت وانان

(۱) دیوانی بیسارانی (عوسمان هورامی) دهستوس.

وهرگیترا نه کهی پیره میترد:

دلّه ی بی ته دبیر،...
دلّه ی کهم خه یال، کهم هۆش و کهم بییر
«پیریش بووی ههمدیس بی بهینه ت و پیر
نایه یته سه ربار، به شیر و به تیر» (۱)
هیچ نه بی له پتی دلا به شهوق به
وینهی پهروانه، به عهشق و زهوق به
پهروانه بۆ لای دۆست بی پهروایه
بۆ ته جری جانان هیند به پروایه
گرگر به دهوری گرا ته گه پتی
ئه لئین ئه سووتی، ئه لئ لیم گه پتی
گیانئ بۆ گیانان نه یه ته خه یال
لئی گه پتی یاخوا بی به کۆی زوخال
هونهر ئه وهیه، ئه سووتی بی دهنگ
هاواری نییه، بی ناله و ئاههنگ
ئیمه به عهشقی جوان دل گهرم ئه بین (۲)
هیند هاوار ئه که بین که بی شهرم ئه بین
که تو بۆ عهشقی ههق تی ئه کۆشی
لهوی وهرگره، شیوهی خامۆشی

ئهو بی دهنگییه و سۆزی پهروانه
له دهرسی عهشقا بوو به ئهفسانه
دلّه، که نیته عهشقی پهروانه
سهرت هه لگره و بچۆره ویرانه
هه تا ئه توانی لهوی هاوار که
له گه ل گه ل مه به، ته رکی هاوار که
تۆ که پیریکی واکۆنه سالی
هیشتا له سه ودای ئه گریجه و خالی
برینی کۆنت تازه که ره وه
له درۆنه کان گره و به ره وه
به پیری تیری وه رگره له یار
بۆ پۆژی هه شرت بی به یادگار
بی زه خمی خه دهنگ موژهی ماه په یکه ر
عه ره به ده شتی مه حشه ردا گوزهر
بی زه خمی خه دهنگ موژهی ماه رووان
نه نگه ن وه سه حرای قیامهت لوان

(۱) ئهو به یته شیعی پیره میترده.

(۲) لیره به دو اوه شیعی پیره میترده.

گیانه ئهو پۆزه ی

ئهم شیعه ی (بیسارانی) دهقه که ی چوار به یته، له وهرگیترا نی پیره میتردا بۆته نو به یته. به یته ی
به کهم و دووهم و سییه م شیعه رکه ی وهرگیترا وه و وازی له به یته چوارهم هیناوه. لیره دا ته نها
به یته کانی بیسارانی ده خه ینه که وانه وه.

پیره میترد سالی ۱۹۴۹ له ژماره ۹۶۹ ی پۆژنامه که یدا له ژیر ناوی (بیسارانی) دا ئهم شیعه ر
بلاو کردۆته وه.

***

چراغ ئه رساتی (۱)

چراغ ئه رساتی دوور گنونه جه ته تو
نه مانون شه لالا، بوینون ئه ورۆ

خیال چون نیشسته، دل مه کا و نو
دل جه دیدهم سهیل، زوخ مه تاو نو
دیدهم بیناوی، تیش نمه مانو
په رویال نه دور، زولمات مه شانو
به شقی شای شاهان، هر بهر گوزیده
بیناییم توئی، بو شوم وه دیده

(۱) دیوانی (بیتسارانی کیومرث) لاپه ره ۸۲

وه رگپرانه که ی پیره میترد:

«گیانه نهو روزهی توئی تیا نابینم
خوا بکا نه بیینم بر نه کا ژینم»
«خه یال نهو روزه، دینن به دلدا
وهک هه لچه قق چقل به گولدا»
گرپیک نه خاتنه ناو جه رگمه وه
وه خسته پال بدا به مه رگمه وه
زیانم نابن له گهل کسهس بدووم
هه وئی هه والی نه فهس بهک و دووم
«چاوم بینایی، تیدا نامینن
هوشم نازانن، نه مپریه یا دوی»
خو دیاره وا تویش که وتیه بی مهیلی
له وه فا و مهیلا تویش هاوتای لهیلی
که واته با من تفر و توونا بم
تهنها شتیک ما که به ته ما بم
تو خوا دوا ی مه رگم به راگوزاری
پن بنن به سه ر خاکمدا جارن
گوئی بگره له دنگ نه شیده ی عه شقم
بزانه بو عه شقی پاک من سه رمه شقم

***

یاران حالی دهرد

پیره میترد نه شیعردی به ناوی (بیتسارانی) یه وه له ژماره ۹۹۰ ی سالی ۱۹۴۹ ی روزه نامه که ییدا
بلا و کرد و ته وه. نیمه دهقی هه ورامی نه شیعردمان له دیوانی بیتسارانیدا دوزییه وه. شیعردکه و
گوزینه که هر بهک پینج به بته. به لام له دوا بهیتی شیعردکه دا پیره میترد مانا که ی به پیچه وانه وه
تینگه ییوه. بیتسارانی دهلیت (خواجه نه بی نازی غولامی بکیشیت) پیره میترد نووسیویه: ناغا
ناکیشن نازی غولامان.

بیتسارانی:

چراغ حالی دهرد (۱)، ...

بی خه بهر جه دهرد، نه زان حالی دهرد
جه پرووی نازه وه، نه ر من نازم که دهرد
خاس نیهن جه و ناز، خاتر گپروت گهرد
کرده ی گوستاخیم، جه پرووی نازه وهن
نازم هر بهر بهر رنج، بی نه ندازه وهن
نه گهر نمه بی، وهیا گه ی نازم
که ی ناز مه که روون، هه ی تاوات وازم
نه ی سوخن په ندهن، جه قه دیم تامان
(خواجان) مه کیشان، ناز غولامان

(۱) دیوانی بیتسارانی (کیومرث) لاپه ره / ۸۵

پیره میترد:

یاران حالی دهرد، ...

له کوی به زمی، بی خه م حالی دهرد
له پرووی زهرد و له هه ناسه ی سه رد
نازانم بوچی دلت گرتی گهرد
من دهردی دووری به بی نه ندازه
هینامیه سه ر نه م ورده رازه
نه گینه توخوا به کی نه نازم
په نای من هر توئی تاواته خوازم
په ندی پیشینان په سه نده لامان
ناغا ناکیشن نازی غولامان

مهيلت كۆن نابى

پيره مئيرد ئەم شيعەرى لە ژمارە ۷۸۷ى سالى ۱۹۴۵ى رۆژنامەكەيدا لە ژنير ناوى (بئيسارانى) دا بلاو كردۆتەوه. ئيمه دەقى شيعەرەكەمان لە ديوانى بئيسارانيدا دۆزيبهوه. لەو دەقهدا شەش بەيتە، پيره مئيرد بەيتىكى خۆى بۆ زياد كردوو و بووه بەحهوت. ئەمەش هەردوو دەقهكە.

چراخم جهوير (۱)

چراخم جهوير،...

جە دماى مەردەن ئەشيم جەوير
ئەگەر وەگەلکۆم رات گنۆتە قەدیر
خاک ئەلەم مەبووت دامان گیر
زەنهار وە گەلکۆم پانە کەرى کەم
رۆح رەوانم مەدارۆت وە چەم
نەواچى مەردەن، ها نە ژنير گل
هيمای مهيل تۆم بەرنەشەن جە دل
ئەورۆ جە ئەلەد سەر ماروو وەبەر
وە مهيل تۆوه مەشووون وە مەحشەر
جە بۆنەى تۆوه بەهەشت مەدان پيتم
وەرنە چ کارەم، کى زانۆم کىم

(۱) ديوانى بئيسارانى، عوسمان هەورامى - دەسنووس.

وەرگێڕانەكەى پيره مئيرد:

مهيلت كۆن نابى بەسەد سالى پيرى
بیشمەرم لەولا هەر تۆم لە بىرى
لە شىرە خۆرى هەتاکو ژبىرى
مەيلم لای تۆبە، بەبى زویرى
دواى مەرگم ئەگەر بئیتە سەر گۆرم
زیندوو ئەمەوه کەفن ئەگۆرم
نەلێتى مردوو کەوتۆتە ژنير گل
گیان دەرچوو، مهيلت، دەرناچى لە دل

ئەو رۆژەى ئەجمە سەحراى قیامت
قەد و قامەتە، بۆ من قەد قامەت
بە عەشقى تۆوه بەهەشت ئەدەن پيتم
ئەگینە من چىم؟! کى ئەزانى کىم
باوجود ئەگەر دۆزەخ بى جىگام
بەيادى تۆوه بەهەشتە لەلام

***

لە هیلانەى دل

ئەم شيعەرە لە لاپەرە ۱۶۶ى ديوانى پيره مئيردى مامۆستا (هاوار) دا بلاو كراو تەوه. وە ئاماژەى بۆ كراوه كە شيعەرى پيره مئيردە و بەناوى بئيسارانىبەوه نووسراوه. بەلام مامۆستا هاوار كەوتۆتە دوو هەلەوه كە لێرەدا راستيان دەكەينهوه.

لە سەرەتای شيعەرەكەدا نووسيوه: «ئەم هەلبەستەى خوارەو دەش لە كاتى خۆيدا پيره مئيرد بەناوى بئيسارانىبەوه بلاوى كردۆتەوه، بەلام هى خۆبەتى، تەنھا دىرى چوارەم هى مەولەوبىه و تىهەلکيشى کردوو. لەگەل ئەو دىرانەى تردا».

يەكەم: وەك لێرەدا دەبين، وە دەقى هەورامى شيعەرەكە دەنووسين شيعەرەكە شيعەرى بئيسارانىبە و پيره مئيرد وەرى گێراوه و خۆشى هەر بەناوى بئيسارانىبەوه بلاوى كردۆتەوه.

دووم: لەبەر ئەوهى ئەو بەيتەى كە مامۆستا هاوار دەلێت شيعەرى مەولەوبىه، هەر خۆى لە دەقه هەورامىبەكەى بئيسارانيدا هەيه وە بئيسارانى پيش مەولەوى بووه ئبتر چۆن ئەگونجى شيعەرى ئەو لەناو شيعەرى خۆيدا دانیت. بەلكو بەپيچەوانەوه مەولەوى گەلج جار ناوى بئيسارانى لە شيعەرى خۆيدا هانىوه و شيعەرى ئەوى هیناوتە ناو شيعەرى خۆبەوه. وە ناگونجى بلێين پيره مئيرد ئەو بەيتەى لەناو شيعەرەكەى بئيسارانيدا دانابیت چونكە وەك وتمان لە دەقى شيعەرەكە خۆيدا ئەو بەيتە هەيه. هەر وەها پيره مئيرد ئەو شيعەرە وەرگێراوهى لە رۆژنامەكەيدا بلاو كردۆتەوه. بروانە ژبنى ژمارە ۵۵۹ى سالى ۱۹۳۹. شيعەرەكەى بئيسارانى بریتىبە لە حەوت بەيت، پيره مئيرد پيتم بەيتى لى وەرگێراوه. لە برى دوو بەيتەكەى دواى شيعەرەكە دوو بەيتى خۆى لە جى داناوه.

چراخم نە دل (۱)

چراخم نە دل،...

دل پەر ئاھرن، بۆ، وەس شۆم نە دل
نازکەتەرەنى تۆ جە پەرەى گول
نەدارى تاقت زولف شاخ سونبول

دل ئاه مه كيشو گر مه يو وه بهر
 نه با، نه يشه لالا پيت ياو زهره
 تيدا مه نيشه، هه ي بهرگوزيده
 بو باجات كه روت، وه باني ديده
 مژم هه م برؤم، كه روت وه په رچين
 تا پيت نه ياؤ و ناواكسي به دبين
 نه وسا ته ماشاي سه رجوي ره وان كه
 بالات وينه ي نه ي دهسته نيشان كه
 عه جب يا گه تن نه مامي وا يه م
 پايه بلندياي په رى سه ر سا يه م

(۱) ديوانى بيسارانى، عوسمان هه ورامى، ده سنووس.

پيره ميترد:

له هيلانه ي دل، له هيلانه ي دل
 شابازى گيانى، له هيلانه ي دل
 نه وه شه جوانه ي ناسكتر له گول
 له ئاهى گهرمى دله ي پر سكل
 كه واپى بارى نه ي بهرگوزيده
 بگوپزه ره وه گلينه ي ديده
 برژانگه كانم نه بى به په رژين
 رى گوزهر نادا به ديده ي به دبين
 «به هه ر چوار ده ورا له ئاوى ديده م
 جزيره يكت بو دينمه به ره م»
 له وى وهك په رى جزيره ي واق واق
 چونكه تاقانه ي دانيشه به تاق»

***

گه لاي دره ختان

پيره ميترد ئه م شيعره ي له (بيسارانى) يه وه، وه رگرتوه، نه گهرچى ده قادهق شيعره كه ي
 وه رنه گيراوه، به لام وه رگرتنه كه به ئاشكرا دياره. هه روه ها چهند به يتى خوشى تيكه ل كر دووه، وهك

له شيعره كانى پيشوودا كر دبووى. ئه مه ش دهقى شيعره كه ي بيسارانى و نه وى پيره ميترده. وه ته نها
 ئه م كهوت به يته په يوه ندى به وه رگيران و وه رگرتنه كه وه هه يه.

پاره پاره ش كه رد، ولگى جامه ي دار (۱)
 ريزه ريزه بى گورد ئاما به وار
 ستونان مه نندن، سه رتاپا سىا
 وينه ي غولامان جه هه به ش زىا
 منيچ چون ته وان، ده روون سفته نان
 به يادى غه زه ب سه د جار كه فته نان
 په ل په ل خه زانان مه ريزان به خاك
 مه كه ران به نيش په رده ي دل چاك چاك
 دل جه زامى گاز په رده ي جه سته ي ويش
 كه تره كه تره هوون جىا مه بو ليش
 مه يونه ده ورا ن ديده ي پر خومار
 مه وارؤ پرووى زه رد خه زانى خه م بار
 هه ر خه زان وه لگى زار مه رزيو
 دل ده رووش به دين نه وه مه خي زيو»

(۱) ديوانى بيسارانى كيومرث، لاپه ره - ۵۰ -

پيره ميترد:

گه لاي دره ختان هه لوه ريه سه ر خاك
 من بويان نه گريم به ديده ي غه مناك
 به جارى سووتا جه رگ و هه ناوم
 تك تك وهك فرميسك خوين دى له چاوم
 چونكو منيش وهك، گه لاي نه وه داره
 به ندى جگهرم كه هوت، برينداره
 دؤستى هاومالم، لى بوو به دوشمن
 به ختمان وه رگه را هه ردوو سه ر و بن
 ته فره ي شه يتانه قايبيل و هايبيل
 شه رى دوو برا ده رديكه، هايل

من هیواداری شوان بووم، کهچی شوان
ئەو لە پیش گورگا دامیبه بهر گۆچان
یارەب به حاجەت سای سەرەواله
نوشست نه یه نئی ئەم بنه ماله
ئەم جارە برا له پشت برا بوو
به لام بلتیم چی قه زای خودا بوو

***

گیانه وهنه وشه و چنور له گه ل گول

ئەم شیعری بیسارانی له لاپه ره ۱۵۷ ی دیوانی پیره میتدی نه مردا به ناوی پیره میتده وه بلاو
کراوه ته وه و ماموستا هاوار له پیشه کییه که یدا نووسیویه:
له کاتی خۆیدا ئەم هه لبه سته ی (واته پیره میتدی) به ناوی بیسارانیه وه له رۆژنامه که یدا بلاو
کردۆته وه. به لام له راستیدا زاده ی هه ست و بیری خۆیه تی.»

- لیره دا ماموستا (هاوار) که وتۆته چەند هه لبه که وه.
- ۱- شیعره که شیعری بیسارانیه نه ک پیره میتدی. وه ده قاده ق پیره میتدی وه ری گێراوه بو سه ر
شێوه ی سلیمانی.
  - ۲- شیعره که به ناو نیشانی (دیاری) یه وه بلاو کراوه ته وه به لام له راستیدا پیره میتدی خۆی
نووسیویه (بو بانوی جاف).
  - ۳- به یتی سییه می وه رگێرانه که ی پیره میتدی نه نووسیویه و چۆته سه ر به یتی چواره م. ئەمه ش
به یتی سییه مه.

هه ر سیکیان تیکرا گفترگوژیانه
هه ولئی هاتنی خزمه ت تۆبانه

«دهقی شیعره هه ورامیه که له گۆفاری به یاندا ژماره (۷۹) لاپه ره ۴۳، له نووسینی عوسمان
هه ورامی وه رگێراوه.»

چراخ وهنه وشه و چنور چه نی گول
عه زمی رای ویصال تۆشان ها نه دل
چنور جه سه رکۆ، وهنه وشه جه چه م
گول جه گولستان وهه م بییه ن جه م
واتشان به من، به نده ی فالانی
چوون حالزنه نی به حال مزانی
بونه رای ئەللا بکه ره ککاری
بیاموی وه لای ئەو دولبه ر جاری

چراخ ها هه رسیم به سته ن به ده سته
چ ده سته، ده سته ی زوگاران به سته
هه رسیم ها ناوه رد چوون خاکه ساران
هه ر یۆ مایه ی وئ وه چه م مداران
چنور په ی زولفت په شیوه حالشنه
وه نه وشه سه ودای خال خیالشنه
گول په ی جه مینت مه سوچو چوون شه م
جه دووریت نیشته ن نه رووش خاری خه م
ساحیب مایه نی بلند بو پایه ت
باوايه گێران، هه ر یۆ جه سایه ت

وه رگێرانه که ی پیره میتدی:

گیانه وهنه وشه و چنور له گه ل گول
سه ودای دیده نی تۆبان که وه ته دل
چنور له کێوان، وهنه وشه له چه م
گول له گولستان یه کیان گرت سه رجه م
هه ر سیکیان تیکرا گفترگوژیانه
هه ولئی هاتنی خزمه ت تۆبانه
هاتنه لام وتیان: تۆ رابه رمانبه
ئهمه مان بو بکه و تاجی سه رمانبه
ئه وا هه رسیکم به ستق به ده سته
هاتنه خزمه ت به ده سته ی به سته
هه ر یه ک به رهنگی مه رامی پیته
بو نیازی خۆی خاکی به ر پیته^(۱)
چنور بو زولفت، لوول و په شیوه
وهنه وشه، ملکه چ، خالی لای لیوه
گول که نازکی گۆنای تۆی دیوه
چقلی خۆی له ژیر پیی هه لچه قیه وه
تۆ سایه به رزی شای شیرین ئەندام
با له سایه تا بگه ن به مه رام

(۱) له نوسخه ی لای ئیمه دا نووسرا بو «گیانیان به دیاری خاکی به ر پیته».

لیتره دا پیتیوسته ئه وه پروون بکه یه نه وه که ماموستا (عوسمان هورامی) له گۆقاری به یانی ژماره ۷۹ ی سالی ۱۹۸۲ دا سۆ هۆنراوه ی بیتسانی و هۆنراوه یه کی فخر العلمای کوردستانی (مهردۆخی) ساغ کردبوه وه. شیعره کانی بیتسانی بریتی بوون له (چراغ وه نه وشه و چنووور چه نی گۆل، وه ی من دهرده دار، چراغ شه هید). ههروهها شیعری (نازک سارا و دهشت) ی فخر العلمای ساغ کردۆته وه. ئیمه لیتره دا دهقی شیعری (وه ی من دهرده دار) ی بیتسانی و (نازک سارا و دهشت) ی فخر العلمای مهردۆخیمان له نووسینه که ی ماموستا عوسمان هورامیه وه وه رگرت که له ژماره یه ی (به یان) دا بلاوی کردبۆه.

***

وهک من دهرده دار

ئهم شیعره له لاپه ره ۱۶۰ ی دیوانی پیره میتدی ماموستا هاواردا بلاو کراوه ته وه. ئه گه رچی نووسراوه (به ناوی بیتسانی) یه وه بلاوی کردۆته وه به لام نووسه ره به شیعری پیره میتدی داناوه. له راستیدا ئه و شیعره پیره میتدی له شیعریکی بیتسانییه وه وه ری گپراوه و له رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره ۵۶۵ ی سالی ۱۹۳۹ دا بلاوی کردۆته وه. دهقی شیعره که و وه رگپراوه که ی پیره میتدی دهنووسین هه تا بۆ به راورد نزیک ی دووری وه رگپراوه که له دهقه که وه دیار بیت:

وه ی من دهرده دار،... (۱)

وه ی من سا به یای که سیو دهرده دار
بدیا به شییوه ی نه قشی نه و وه هار
هورگرتا مایه ی دهرده و خه م هه زار
جه نه و گولان رهنگ، جه نه ورۆزان ناخ
جه شه ونم ئه سرین، جه دوود ته م و ناخ
جه وه نه وشه خه م، جه نه رگس خومار
جه گوللان هون، دیده ی شه و بیدار
جه خونچه په یکان، جه سۆسه ن خاری
خاری نه دل بۆ، جه زه خمی یاری
جه بالای نه مام، تیری خاری جه رگ
جه گولگون هونانو، گول گول گه رده ن به رگ
جه دهرده داران هه ر منه نان وه س
مدیه و مه وینو و هه نئ نیه ن که س

تهن وه داخ و دهرده خه مان مه سپاروون
چه نی بی دهرده ان هیچ کار نه داروون

(۱) گۆقاری به یان ژماره ۷۹ ی سالی ۱۹۸۲ عوسمان هورامی.

پیره میتدی:

وهک من دهرده دار، وهک من دهرده دار
ئای بۆ یاریکی، وهک من دهرده دار (۱)
سه یری به هار که ن، دیاره و دیار
گولان ببینن، رهنگ رهنگ به قه تار
له هه رهنگیکیان، خه می وه رگربین
به هه ره میکی تیر و پر بگربین
له وه نه وشه شین، له نیرگس خومار
گولاله خوتنی، دیده ی شه و بیدار
له غونچه په یکان، له سۆسه ن گول خار (۲)
له نه ورۆز (۳) بۆ دل زامی پر نازار
چنووور وهک پیوه ند، چنار سیداره
هه می شه به هار، وهک وه ره مداره
ریحانه په لکی شینی ماتم بی
مینا مینای غه م با نه شئه ی که م بی
به لام هه ر ته نه ها خۆم دهرده دار بم
هه ر غه م به یاری غه مان غه مبار بم

(۱) دپیری دووه م و چواره م به هه له لای م. ه پاش و پیتش که وتبوو له به ر نوسخه ی رۆژنامه که راستمان کرده وه.

(۲) لای م. ه نووسرا بوو: له گول سۆسه ن خار.

(۳) نه ورۆز: گوله نه ورۆز، مه به ست له جو ره گولیکه که پیتی ئه لیتن (نه ورۆز) لیتره دا مه به ست له جه ژنی نه ورۆز نبیه.

***

گیانه ئه ژمیرم

له لاپه ره ۱۶۶ ی دیوانی پیره میتدی م. ه دا ئه م شیعره به شیعری پیره میتدی داناوه. به لام له راستیدا شیعری بیتسانییه و پیره میتدی وه ری گرتووه و خۆی دا پرشتۆته وه و له هه ندی شویندا به ییت و نیوه به ییتی وهک خۆی گۆپوه. له دهقه که دا شیعره که ده دپیره، لای پیره میتدی بووه به شانزه

هیچ کهس ناتوانى بلنى کورى کىتى
يا خه لکى کام دىتى؟ يا له کوپوه دىتى

نازک سارا و دهشت

نهم شيعره له لاپهړه ۱۷۱ى ديوانى پيره ميتردى ماموستا هواردا بلاو کراوته وه. به شيعرى پيره ميترد دانراوه. ليته دا سه بارهت بهم شيعره سهرنج و تيبينى خومان به چنه خالتيک روون ده کهينه وه.

۱- شيعره که شيعرى پيره ميترد نيبه و شيعرى (فخر العلمای مهردوخى) شاعيره که نازناوه کهى حهيران بووه. وهک ماموستا عوسمان هورامى له و ژماره بهى گوڅارى به ياندا نووسيوپه، شيعره که به شپوهى تايبه تى ناوچهى سنه نووسراوه.

۲- پيره ميترد سى جار نهم شيعره و هرگيپراوه، وه له رېژنامه که يدا بلاوى کردو ته وه. له هر سى جار که دا تالگوڅرى له شپوهى و هرگيپراوه که دا کردوه و به تاره زوى خوى، چوئى بو هاتوه به يتى خوى تبادا داناوه و به يتى له دهقه که فرپداوه و به يتى مهوله وى به يى تاماژه بوکردن تبادا داناوه. به لام هر له يه کهم و هرگيپراوه نووسيوپه که نه وه و هرگيپراوى شيعرى فخر العلمايه. نه مهش نه و جارانه يه که بلاوى کردو ته وه.

ا- ژيان - ژماره ۵۶۷ سالى ۱۹۳۹.

ب- ژين - ژماره ۶۲۷ سالى ۱۹۴۱.

ج- ژين - ژماره ۹۵۴ سالى ۱۹۴۹.

۳- مهوله وى شيعر تى که هيه بهم جوړه دهست پى دهکات:

نازک ته دارهک، فسه سل وه هاران

شيرين ناراييش هه رده و کوساران

جوړه نزيکيبه که هيه له نيوان نهم شيعره و نه وى (فخر العلمای) دا. که شاعير چنه به يتي تى که مهوله وى له شيعره کهى خويدا داناوه. وه له کاتى خويدا پيره ميترد نه و شيعره وى مهوله وى و هرگيپراوه بو سهر شپوهى سليمانى و به شپوه کهى خوى دهست کارى شيعره کهى کردوه له کاتى و هرگيپراوه له باه تى وه سف و عه شقى دلدارى مهوله ويپه وه برديوپه ته سهر باسى نيشتمانى و سکالائى دللى خوى. نوسخه يه کى نهم و هرگيپراوه مان له که شکولتى نه جمه ددين مهلاوه و هرگرت، که به خه تى خوى له لاپهړه ۴۴ دا نووسيوپه تيه وه. وه که شکولته کهى پيشکهش به (حه مه سالح ناغاي قزلجى) کردوه. هه روه ها جارتى تريبش له روحي مهوله ويده و هرى گيپراوه و نه مه يان زور نزيکه له دهقه که وه.

۴- به پيى نهم ساغکردنه وانه نيستا نيمه نهم دهقانه مان له بهر دهستدايه و بو به راورد و

چراغ شهيد (۱)

چراغ شهيد، چراغ شهيد، وهختى و هنيگات مه کهريم شهيد بو به شقى خوداى حه ميد و مه جيده جه زولفى سيات يهک تايى وه حيد بوزم نه گهردهن به وينه زوننار به و زوناره وه بشوو وه مه زار تا نه رمله کهان به يانيم وه سهر وينان به زوننار تويم به ستهن که مهر شهرمى زولفى ديز، سيات که راننى عه زابى دوزهخ، پيم نه ده زاننى

(۱) گوڅارى به يان ژماره ۷۹ى سالى ۱۹۸۲، عوسمان هورامى

وهرگيپران و دارشته وه کهى پيره ميترد:

گيانه نه ژميترم، گيانه نه ژميترم بو ناکامى مهرگ، نه فهس نه ژميترم کاتى به نيگاي، تو گيان نه سپيترم تىپى فريشته گشت دينه سه يرم خوم به شه هيدى عه شق نه ژميترم مه قبولى مزگهوت په سهندي دترم تا و تىک له و زولفه وى سه وداى زهره تار له گهردنا بيت به وينه زوننار قه باله و عيسا و نه حمه وى موختار پاريزگارم بن له دوو توپى مه زار نه وسا فريشته دينه سه رينم تا ليم بپرسن ريگاي نايينم شهرمى تاي زولفى لوولى وهک زوننار فريشته کانم لى نه کا به يار

ئەمانەتی ئەدەبی ھەمووی دەخەینە پێش چاوی خۆپنەرەن.

۱- دەقی شیعەرەکی (فخر العلما) و ھەرسی وەرگێرانەکی پیرەمێرد.

۲- دەقی شیعەرەکی مەولەوی و ھەردوو وەرگێرانەکی پیرەمێرد. وە لە بەشی شیعەرە وەرگێراوەکانی مەولەویدا ئەم دوو وەرگێرانەکی پیرەمێردمان نەنووسی، بەو مەبەستەکی لێرەدا بینووسین و خۆپنەر باشتەر لە نزیککی و جیاوازییەکان بگات.

ھەروەھا ئەو بەیتانەکی لە کەوانەدا دامناون شیعری مەولەوین.

بەم جۆرە بۆ مەبەستیکی ئەدەبی و بەراوردی زانستی، دەربارەکی ساغکردنەوی یەک شیعەر ھەوت دەقمان خستە بەر چاوی خۆپنەر.

دەقی شیعەرەکی شاعیر (فخر العلما مەردۆخی).

نازک سارا و دەشت، شیرین کۆساری^(۱)
سەفای بەھەشتی، تێدا دەباری
«گۆل شیوەی روخسار، نازیز دەنوینئ
بولبول وە روویدا، چون من دەخوینئ»
لالە کەم کەم چاو، وەلاو دەکاتۆ
دەویژی مەستە و شەراو دەخواتۆ
شەتاو، وەک فرمیسک چاوم ئەدا جۆش
سەیلای ھەروەک خوین دڵ ھاتۆ خرۆش
ھەر پالی بەردی، ھەر رووی قەدپالی
پەیی سەفای خاتر سەیرکەر دەنالئ
ئاخ بۆ دڵخۆشی ئازاری نەوئ
غوصصەیی بی مەیلی، ئازاری نەوئ
دەستی یەک بگرن ھەردوو لەگەڵ یار
سەیری وەھار کەن دیارە و دیار
نەک وەک من ھەر یەند خەم لێم بیەن کۆ
گۆل فیشتەر زامم تێرئ وە ستۆ
«سا نەچی، دەی نەیی، سا دەرویش دەفی
قەزای پەنجەتان، لە ئەعزام کەفی»
«تۆ بەو سەدای دەف، ئەو بەو نالەیی نەیی
جەرگم لەت لەت کەن، ریشەیی دڵ کەن پەیی»

بەل وەھا کەمەیی زامم ساکن بۆ
ساتیککیچ دنیا وە کامی من بۆ
نەموت بیتشەیی عەشق خاری شیر گێرەن
چلەیی چنگۆلی قوللاپەیی شیرەن
چلەیی لەناو دڵ ھەر کەس مەحکەم کرد
دەستی ھەلنەگرت، ریشەیی دەرھوارد

(۱) گۆقاری بەیان ژمارە ۷۹ سالی (۱۹۸۲) عوسمان ھەورامی.

وەرگێرانی یەکەم: سالی ۱۹۳۹ نوسخەیی دیوانی پیرەمێردی م. ھ.
نازک تەدارەک، فەسلی بەھارە
زەریف ئارایش، ھەردە و کۆسارە
گۆل شیوەی روخسار نازیز ئەنوینئ
بولبول بەروویا وەک من ئەخوینئ
گۆلالە شەونم سەرمەستی ئەکا
دەلئ رووی یارم بەدمەستی ئەکا
فرمیسکی چاوم شەتاو ئەدا جۆش
وہنەوشە لەتاو دەردی من شین پۆش
ئای بۆ دڵخۆشی کە زاری نەبی
غوصصەیی بی مەیلی دلداری نەبی
بدا بە قیبلەم عەرزەیی زەلیلیم
باش تیی گەییئ لە ھەردە گیلیم
بەلکو ریک کەوین رۆژیک لەگەڵ یار
سەیری بەھار کەین دیارە و دیار
«سا نەچی دەی نەیی ھای درویش دەفی
قەزای پەنجەتان لە گیانم کەفی»
تۆ بەسەدای دەف ئەو بەنەوای نەیی
جەرگم لەت لەت کەن ریشەیی دڵ کەن پەیی
ئای بۆ ساقیە چوار دە سالە بی
بینی شەرابی پری پیالە بی

به لّام شه رابی کۆن و چل ساله
 به لّکو رزگار بم له دهست ئەم حاله
 ئەموت پیشه‌ی عه‌شق خاری شیر گیره
 چنگی چنگ نییه قولاپی شیره
 په‌نجه‌ی له‌ناو جه‌رگ هه‌ر که‌سیک گیرکرد
 ئامانی نادا پیشه‌ی ده‌هاورد

وه‌رگیرانی دووهمی: ۱۹۴۱

نازک ته‌داره‌ک، فه‌سالی به‌هاره
 زه‌ریف ئارایش، هه‌رده و کۆه‌ساره
 گول شیه‌ی روخسار دل‌به‌ر ئەنوین
 بولبول به‌روویدا، وه‌ک من ئەخوین
 گولاله‌ چاوی، بلاو کورده‌وه
 له شه‌ونم باده‌ی عه‌شقی خواردوه
 شه‌تاو وه‌ک فرمیسک، چاوم هاته‌ جو‌ش
 گولاو وه‌ک خوین، دل که‌وته‌ خرۆش
 به‌ شنۆی نه‌سیم، چنوو له‌رز
 ئەمدیوه و دیویه، هه‌ر ته‌لێ ته‌رز
 ئای بۆ دل‌سۆزی، قه‌راری نه‌ب
 ده‌ردی بێ، میسلی دل‌داری نه‌ب
 بدا به‌قیبله‌م نامه‌ی زه‌لیلم
 بیگه‌ینیتتی، شه‌رحی مه‌لوولیم
 ده‌ستی یه‌ک بگرین هه‌ردوو له‌گه‌ل یار
 سه‌یری به‌هار که‌هین دیاره و دیار
 به‌ باده‌ی مه‌ستی، هه‌ستی، بستین
 به‌لکو چه‌ند رۆژی دل‌شاد بمین
 با وجود دنیا، له‌ راحه‌ت دووره
 ئەوی لێی دووره، ئەو په‌نگی سووره

وه‌رگیرانی سێهه‌م: ۱۹۴۹

نازک ته‌داره‌ک، فه‌سالی به‌هاره
 شیرین ئارایش، هه‌رده و کۆه‌ساره

گول شیه‌ی، روخسار نازیز ئەنوین
 بولبول به‌روویدا، وه‌ک من ئەخوین
 گولاله‌ ورد ورد، چاو ئەکاته‌وه
 به‌ باده‌ی شه‌ونم مه‌ی ئەخواته‌وه
 به‌ شنۆی شه‌مال چنوو له‌رز
 ئەم دیوه و دیویه هه‌ر تایی به‌ته‌رز
 شه‌تاو وه‌ک فرمیسک چاوم خرۆشا
 گولاو وه‌ک کولی دلی من جو‌شا
 گولشه‌ن به‌رگی سه‌وز پۆشا له‌نوین
 هه‌ر چلی گولێ، بولبولێ پێوه
 به‌ په‌زا به‌و چین توغرای تاو تاوه
 که‌وته‌ته‌ له‌نجه‌ به‌م لا و به‌و لاوه
 ئای بۆ دل‌سۆزی قه‌راری نه‌ب
 خه‌می بێ مه‌یلی دل‌داری نه‌ب
 ده‌ستی یه‌ک بگرین هه‌ردوو له‌ گولزار
 سه‌یری به‌هار که‌هین، دیاره و دیار
 پێکه‌وه خه‌می دل‌ بده‌هین به‌ باد
 ساتی له‌ قه‌یدی جیهان سه‌ر نازاد
 نه‌ک وه‌ک ئیستای من کز و په‌نجه‌رۆ
 سه‌یری گول زامم دینیته‌وه سو
 «ساقی مه‌ی، موتریب نه‌ی ده‌رویش ده‌فی
 قه‌زای په‌نجه‌تان له‌ گیانم که‌وی
 مه‌ی و نه‌ی و هه‌ی، که‌ف و ده‌ف و زه‌ف
 هه‌ر شه‌ش له‌ ده‌ورین له‌ هه‌ر شه‌ش ته‌ره‌ف
 سا به‌لکو که‌مێ، دل‌م ساکن بێ
 ساتیکیش دنیا به‌کامی من بێ
 نه‌موت پیشه‌ی عه‌شق خاری شیرگیره
 چنگی چنگ نییه، قولاپی شیره
 په‌نجه‌ی بۆ جه‌رگی هه‌ر که‌س راکیشا
 ئامانی نه‌دا، ریشه‌ی ده‌رکیشا

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لّ وه‌هاران^(۱)
 شیرین نارایش هه‌رده و کۆساران
 گولّ چون رووی نازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان
 وه فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشان
 مدیان گولّالان نه‌پای دهره‌ندان
 ئه‌و به‌کته‌ر وینه‌ی ناره‌زوومه‌ندان
 چ خاس خاس شنیو نه‌ئیواراندا
 سه‌وزه وه رووی خاک جه‌رگه‌ی یاراندا
 بوین ره‌عشه‌ی وه‌جد دلّه‌ی پاکشان
 عه‌یان نه‌شنیای سه‌وزه‌ی خاکشان
 جه‌ی گۆشه‌ خاسته‌ر نیه‌ن مه‌سکه‌نئ
 ساقی گیان نامان خومار ئه‌شکه‌نئ
 هۆرتزه، سو‌بچه‌ن، دلّ تازه خواهن
 شنۆی پای کاوه‌ن، گۆشه‌ی سه‌راوه‌ن
 سه‌وزه‌ی خاک پاک یاران هام فه‌رد
 فره‌مان وه فه‌رش به‌زم ویمان که‌رد
 که‌و سه‌وزه‌ی ئیمه‌یج نه‌کام هه‌ردئ یۆ؟
 وه‌فه‌رش مه‌جلیس کام هام فه‌ردئ یۆ؟

(۱) دیوانی مهوله‌وی - مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس - ل ۴۳۱ .

وه‌رگێرانی به‌که‌م ۱۹۳۵

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لّ به‌هاره
 زه‌ریف نارایش هه‌رده و کۆساره
 گولّ وه‌ک رووی نازیز نه‌زاکه‌ت پۆشه
 به‌فراو وه‌ک لافاو دیده‌م به‌جۆشه
 سه‌یرکه‌ن گولّالان له‌ پای دهره‌ندان
 پیکه‌وه‌ن وینه‌ی ناره‌زوومه‌ندان
 چه‌ند جوان ئه‌شنئ له‌ ئیواراندا
 سه‌وزه به‌رووی خاک گه‌لی یاراندا

بروانه ره‌عشه‌ی دهروونی پاکیان
 دیاره له‌ جلوه‌ی سه‌وزایی خاکیان
 هه‌لّسه به‌یانه دلّ تازه خواوه
 شنۆی به‌رکاوه، گۆشه‌ی سه‌راوه
 له‌م گۆشه‌ خۆشته‌ر نییه‌ سه‌که‌نئ
 ده‌خیل هه‌ی ساقی: خومار شکه‌نئ
 سه‌وزه‌ی خاکی پاک یارانئ هام فه‌رد
 چه‌ند جارمان به‌فه‌رش به‌زمی خۆمان کرد
 که‌ی سه‌وزه‌ی ئیمه‌ش له‌کام هه‌ردئ بی
 فه‌رشئ مه‌جلیس کام هام فه‌ردئ بی

وه‌رگێرانی دووه‌م ۱۹۳۶

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لّ به‌هاره^(۱)
 شیرین نارایش هه‌رده و کۆساره
 گولّ وه‌ک رووی بولبول نه‌زاکه‌ت پۆشا
 به‌ فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشا
 شاخه‌ی شه‌تاوان، بۆی عه‌تری شه‌وبۆ
 خه‌یمه‌ی گولّالان له‌ داوینئ کۆ
 پرچی به‌ره‌زا له‌ سایه‌ی دهره‌ندان
 ده‌ست له‌ملائن وه‌ک هه‌سه‌رت مه‌ندان
 گولّ به‌سه‌رمه‌ستی خه‌نده به‌لیوه
 هه‌ر چلئ گولّ بولبولئ پیتوه
 له‌ ورشه‌ی شه‌ونم له‌تۆی په‌رده‌وه
 نی‌رگس به‌مه‌ستی چاوی کرده‌وه
 لاوان به‌عه‌شقی نیشتمان سه‌رمه‌ست
 بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز روویان کرده‌ ده‌شت
 هه‌لّسن به‌یانه دلّ تازه خواوه
 شنۆی بای کاوه‌ گۆشه‌ی سه‌راوه
 له‌م گۆشه‌ خۆشته‌ر نییه‌ مه‌سکه‌نئ
 ساقی گیان قوربان خومار شکه‌نئ

توخوا گۆینده، تۆش قه تاره كهت
سه دای سوب سه حەر پای كۆساره كهت
به لكو بیته جۆش نهوجه وانامان
بیته رتی خزمهت بۆ خانامان

(۱) كه شكۆلی نهجه ددین مه لال. ۴۴ دهستنوسه كه لای مامۆستا عبدالرقيب يوسف پارێزراوه.

***

گیانه له پرخه‌ی خه‌وی خامدا

ئهم شیعره له دیوانی پیره‌می‌ردی مامۆستا هاواردا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه. به‌لام پیره‌می‌رد سالی ۱۹۳۹ وه‌رگێرانی ئهم شیعره‌ی بلاو کردۆته‌وه. وه‌رگێرانه‌که‌ی ئه‌وه‌نده شاعیرانه بوو كه شیعره‌که له‌ناو کۆر و کۆمه‌لانی ئه‌دیبه و ئه‌ده‌ب په‌روه‌راندایه‌میشه به‌سه‌ر زاوه‌وه بوو و ده‌گوترايه‌وه. له‌م دواییه‌شدا هونه‌رمه‌ندی ده‌نگخۆش که‌ریم کابان به‌ناوی خه‌نه‌به‌ندانه‌وه ئاوازی بۆ دانا و کردیه گۆرانیه‌کی خۆش.

چراخ دا‌جاری^(۱)

چراخ دا‌جاری بۆ وه‌خاومدا
پا بنیه وه بان هه‌ردوو چاومدا
مه‌واجه موژه‌ت تیشته‌ره‌ن جه خار
بای گۆل ئه‌ندامم مده‌ره‌ۆ ئازار
من به‌ی موژه‌ی خار یه‌خه‌یلی وه‌خته‌ن
به‌ جاپو کاری نه‌رای تۆم جه‌خته‌ن
شه‌و و رۆ نه‌رات په‌ره‌ی ئه‌ی سه‌ودا
یه‌ک یه‌ک بی‌تی شکسته‌ مه‌ودا
بۆ وه بی ئه‌ندیش، پا بنیه لیشان
بدیه بینایی، هیج مه‌نده‌ن تیشان؟
ئه‌گه‌ر تیشان بۆ، غه‌یر جه‌هون فیشته‌ر
هیجرانت فیشته‌ر، لیش مه‌دۆ نیشته‌ر
سه‌حه‌ر مه‌زانی، بالا زه‌ر ستوون
پات وینه‌ی حه‌نا رۆبا بو به‌هون

(۱) عوسمان هه‌ورمی - دیوانی بیسارانی - ده‌سنوس.

وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌می‌رد:

گیانه له پرخه‌ی خه‌وی خامدا
پی بنی وه‌بان هه‌ردوو چاومدا
مه‌لێ برژانگت تیژه وه‌ک چقل
ئه‌چه‌قیته پی پی نازکی وه‌ک گۆل
به‌ برژانگی تیژ بۆیه خۆش‌حالم
خاکی به‌ر ده‌رگای تۆ پی ئه‌مالم
هه‌ر چه‌ند تیژیش بی بۆ پی تۆ نه‌رمه
بۆ تی هه‌لسوونی به‌رپیته دل گه‌رمه
سا فه‌رموو پییه بنی سه‌ر دیدم
ئهو دیدی بی تۆ هیج که‌س نه‌دیدم
ئه‌گه‌ر نه‌قشیکه‌ی غه‌یری تۆی تیابین
توخوا کویری که‌ با نابینا بی
که‌ پیته هه‌لبی سه‌یرکه چه‌ند جوانه
به‌ خوینی دیدم خه‌نه‌به‌ندانه
***

یاری په‌رجه‌م لوول

(یاری په‌رجه‌م لوول) ناو‌نیشانی ئه‌و شیعره‌یه که پیره‌می‌رد وه‌ری گێراوه و له‌ لاپه‌ره‌ ۲۱۰ ی می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردی مامۆستا (علاء‌الدین سجادی) دا به‌ناو‌نیشانی (شیرین زولف لوول) نووسراوه. لی‌ره‌دا ده‌قی هه‌ورامی شیعره‌که و وه‌رگێرانه‌که ده‌نوسین. ده‌قه‌که یانزه به‌یته وه‌رگێرانه‌که پینج به‌یته.

«شیرین زولف لوول...» (۱)

فیدای زولفت بام، گا گرژهن گا لوول
گا چون سیمار په‌شیه‌وه مه‌لوول
گا وینه‌ی لۆلاو مه‌پێچی‌ۆنه توول
گا گا په‌خش مه‌بو نه‌ ده‌وری جه‌مین
گا لوول وه‌رده‌ن چین وه‌ بانی چین
گا گا جه‌م وه‌رده‌ن چون چه‌مه‌ره‌ی چین
گا په‌ی جه‌مینت بییه‌ن وه‌ په‌رچین

گاهی په شپږمه گاهي گرنجه ن
 گا گاملمانه نه ده وری زنجنه
 گا تاتان نه دهس گهردشی شه مال
 گا خه فته ن ساکن نه ده ورائی خال
 دیدم چیش مه بو تایی جه و زولفه
 جه و زولف وه شبو لولوی سهر کولفه
 وزیم نه گهرده ن، عه مری ویه رده م
 ته جدید بو په ی دفع هو ناوان وهرده م
 شای شیرین په یکه ر جه مین جامی ساف
 بکیانه په یم تایی جه و کلاف
 بدان به ده ستم ئه ی به رگوزیده م
 چون ته و افچیان مالووش نه دیدم
 مالووش نه چه م ساکن بو جه ده رد
 دل بی به زوخال، با نه بو به گهرد

(۱) دیوانی بیسارانی - عوسمان هورامی - ده سنوس.

پیره میرد:

یاری په رچه م لول، ...
 فیدای پرچت بم گا گرزه گا لول
 گا وهک سیامار په شپږمه و مه لول
 گه وینه ی لاولاو به پیچ و به تول
 گاهي خه م بووه وهک چه مه ره ی چین
 گاه له ده وری روت بووه به په رزین
 گاهي په شپږمه له دهستی شه مال
 گاهي خه وتووه له ده ورائی خال
 شای شیرین په یکه ر جه مین جامی ساف
 چی نه بی گیانه تایی له و کلاف

***

های له به یاندا

له دیوانی پیره میردی ماموستا هواردا لاپه ری ۲۸۶ ئه م شیعه ری بیسارانی و وهرگیترانه که ی
 پیره میرد نو سراهه . به لام له که شکولی که له پووری کوردی ماموستا (محمدهد علی قهره داغی) دا
 لاپه ری ۲۲۱ ئه م شیعه ره به شیعی (حه سه ن که نوش) دائراوه و له په راویزدا نو سراهه . ئه م
 پارچه له که شکولی (مه لا عه زیزی ریشاوی) وهرگیراوه . ئیمه پشتمان به دیوانی بیسارانی
 ماموستا عوسمان هورامی به ستووه لیته دا. وه هردوو ده که که و وهرگیترانه که ی پیره میرد
 ده نو سین. هردوو ده که که هه ر به ک چوار به یته . لای پیره میرد بووه به شه ش به یته!

بیسارانی:

جه به یانه وه، ...

حالی پیتم یاوان جه به یانه وه
 حالی دیم جه به یین دوو به یانه وه
 مه دره وشو چون نه جم وه به یانه وه
 حه یان لول وهرده ن وه به یانه وه
 وه بان به ییدا مه شنیا نه وه
 حه کاکان ده ور گرد به یانه وه
 کی دین مه غریب وه به یانه وه
 مسته فا^(۱) هه تا سهر نیانه وه
 هه رها وه سه رته ئه و به یانه وه

(۱) مسته فا: مصطفی، مه لا مسته فای بیسارانی

حه سه ن که نوش:

جه به یانه وه، جه به یانه وه
 حالی پیتم یاوا، جه به یانه وه
 حالی دیم نه به یین دوو به یانه وه
 چون نه جم مه دره وشو وه به یانه وه
 حه کاکان ده ور گشت به یانه وه
 کی دین مه غریب وه به یانه وه؟
 تا (حه سه ن) وه خاک سهر منیا نه وه
 هه روا م وه سه رته ئه و به یانه وه

های له بهیاندای، های له بهیاندای
 های له بهیاندای، دیم له بهیاندای
 خالی له مابهین جووته بهیاندای
 نهستییره ی بهیان له تویی بهیاندای
 دوو مار به حلقه دهوری بهیان دا
 تا ریتی بهی نه بی دز له بهیاندای
 کئی توانی نه مه شهرج و بهیان دا
 ره شه ئی سواره له دم بهیاندای
 ماری لای بهیان بویه نیهان دا
 ههر کهس دس بهرئ ماری لی هان دا
 نه مه وئ له خوا مهرگم نیشان دا
 سهر له بهیاندای سهر له بهیاندای

***

دلّه داخی نۆ

نهم شیعره له دیوانی وهلی دیوانه ی (خاکی و، س.ع. شادمان) دا به شیعره ی وهلی دانراوه. وهک زۆریه ی ناته و او بییه کانی نه و دیوانه که له ژماره نایه. به تاییه تی چاپی دووهمی ۱۹۸۳ دهقی هه ورامی شیعره که نه نووسراوه. له وهش دلتیا نیم ناخۆ پیره میترد وهری گپراوته سهر شیوه ی سلیمانی یاخود که سیککی تر. به لام ماموستا عوسمان هه ورامی که شاره زایبیه کی ته و او ی هه یه له ناسین و راستی و ناراستی نووسینه وه و شیوه ی دهقی شیعره هه ورامییه کاندای (که به گشتی شیوه ی کرمانجی سه روو) ی پین ده لئین له لایه ره پینجی دیوانه که بیدای (دیوانی وهلی دیوانه)، نامازه ی بو نه وه کردوه، که نه و شیعره به هه له که وتۆته دیوانی (وهلی، خاکی) به وه و شیعره ی بیسارانییه. هه وه ها له ژماره ۹۵۸ ی سالی ۱۹۴۹ ی رۆژنامه که بیدای، پیره میترد ده قتیکی جیاوازی نهم شیعره ی به شیوه ی سلیمانی بلا و کردۆته وه و نووسیویه شیعره ی بیسارانییه وه یه که م دپری به م جوړه دهست پین ده کات:

«دلّه داخی نۆ، دلّه داخی نۆ»

دلّه داخی نۆ

دلّه داخی نۆ، دلّه داخی نۆ
 چه ند هاوارم کرد، شه وان تا به رۆ

به ریتی نار هفتسه و چه وتیدا مهرۆ
 برینی جه رگت هینامه وه سو
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو
 به دهردی تو وه، زامداری خه مم
 گیرۆده ی داوی، جه ور و سته مم
 چاو نه بیناوی ته می ماته مم
 چاوه ریتی دهستی، دۆست و مهره مم
 تو وا له سه ودای زولفی عه نبه ر بو
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو
 چه ند م وت دلّه، هۆشت بی نامان
 لاده له به لای بالا نه مامان
 ژورنالی دووری فتنه و نه مامان
 هیند له کارایه، بی حه د و سامان
 تو تووش نه بی و من نه که ومه رۆرۆ
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو
 چارت نه وه یه شه و هه سته له خه و
 خوا له لای خو شه ناله ی نیوه شه و
 به سوژی ده روون ها ورکه ره نه و
 که ره مکار نه وه هیه وادار به له و
 به لکو بیسته وه حاله خۆت له نۆ
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو

دهقی دیوانی وهلی:

دلّه زامی نۆ

دلّه زامی نۆ، دلّه زامی نۆ
 بی زار و زاری کـــردم زامی نۆ
 تیری زامی تو کۆ کۆ بو وهک کۆ
 ناخ بو به خستی خۆم، دلّه داخ بو تو
 حه کیمان که دین، نه بین سزام
 دلّیان نه سووتن بو به خستی سیام

سا بگری، بگره دست به زامه وه
 به زامی تیری نه ونه مامه وه
 که وتوومه داوی، زولفی عه نبر بۆ
 ئاخ بۆ به ختی خوّم، دلّه داخ بۆ تو
 بی یار بی یاوهر، بی جیگا بی وهر
 وهک ماران گهستهی زامی پر خه تهر
 هه کیمئ نییه بیت بۆ دهوای زام
 خه مخۆرێک نییه دانیشی له لام
 دهقی هه ورامی شیعره کهی بیسارانئ:

دلّه زامی نو، دلّه زامی نو(۱)
 زایف و زه بوون، زه دهی زامی نو
 چهند تیری کاریت، نه دل گرتن کو
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو؟...
 من زار و خه مناک، زه دهی تیری خار
 پیکای په یکان، تایفه ی کوففار
 دهروون سیاداخ، سوچیای خه مان
 بی زهوق و کهم چاخ، خاری سته مان
 کهردات و هسه مه شق، زه مانه ی بی شو
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو...
 فره م وات دلّه، مروه تت نامان
 بۆ، مه وزه نه گیچ به حری بی سامان
 هه ر یه ند تاوی عه شق نه ده روون خزبای
 تاوه شو له ی شه م چراخان گریای
 تن بی به زوخال، سیا سفته ی کو
 ئاخ پهی به ختی دیم، دلّه داخ پهی تو...
 ئایری دووریت سه ره که رده ن نه دل
 جه رگم چون که باب پیکیان وه چل
 نازاران خه شم و غه زه ب گرتن لیم
 بی وهرمی شه وان بییه ن به خدی م

جه تاوی زولفان سیای عه نبر بۆ
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو...
 هه کیمان مه یان، مه وینان سزام
 شادته ماوهران وه سفته ی سیام
 ئیسه بگریه دهس وه زامه وه
 به زامی خه دهنگ نه ونه مامه وه
 هه ر یه ند کیشه ئاه شه وان تا به رۆ
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو

(۱) ئەم شیعره مان به هۆی مامۆستا عوسمان هه ورامییه وه دهست کهوت که به ریزبان له ریکه وتی
 ۱۴/۹/۱۹۸۷ به دهسته ختی خو ی بۆ نووسینه وه.

***

دوووری پر دهرده

پیره مپیرد ئەم شیعره ی له ژماره ۹۴۳ ی سالی ۱۹۴۸ ی رۆژنامه کهیدا له ژیر ناوی
 (بیسارانئ) دا بلاو کردۆته وه. دهقی هه ورامی ئەم شیعره مان دهست نه کهوت.

دوووری پر دهرده،...

له داخی دووری دهروون پر دهرده
 په رنگم وهک گه لای پایزان زه رده
 نه به ردی به ختته به بگره و به رده
 ته می ماته مم، دنیا ی تاریک کرد
 کویره وه ری خه م، قه دمی باریک کرد
 «هیجران له جه رگم، هینده ی کردووه کار
 مات و بی ده نگم، وهک نه خشی دیوار» (۱)
 ناله ی ئینتیزار ئه کیشم وهک نه ی
 چاوم به فرمی سک بووه پیاله ی مه ی
 له ت له تی جه رگم کردووه به که باب
 ئەمه نه ی و مه ی که باب و شه راب
 «سا توخوا فه رموو، سه وئی خه رامان
 قه دهم ره نجه که، مروه ته نامان» (۲)

ناخ نه مردمايه تا وه كو جارئ
 رتكه وتى تالع ئه يكرده كـارئ
 دابنیشتمايه له گهل تۆ شهوئ
 بئ ئه وهى دهستم له دهستت كهوئ
 من به سوؤى عهشق تۆ به شيرين راز
 گاهئ له تۆ ناز، گاه له من نياز
 تير سهرم دانيم، له خاكى پيتا
 به شاد مه رگى بمرم له ريتا
 ئه وسا پيم ئه لئىن شه هيدى عه شقه
 بۆ عه شقى به راست ئه مه سه رمه شقه

(١، ٢) ئه و دوو به يتهى له كه وانه دان شيعرى (بيسارانى) ن به لام ته وائى شيعره كه مان دهست نه كه وت.

***

پيره ميژد و شيعره كانى مه لا و له و خان (مه لا ولدخان)

ئه و نه دهى من ناگدار بم پيره ميژد چوار شيعرى ئه م شاعيره و وه رگيژاوه. دهقى هه ورامى هه ر
 چوار شيعره كه مان دۆزيبه وه و بۆ به راورد و نيشاندانى شيوه و وه رگيژاوه كه هه ربه ك له شوئى
 خۆيدا ده نووسين.

ده ربارهى ژيان و به سه رهاتى ئه م شاعيره شتتئى ئه و تۆمان به دهسته وه نيبه، جگه له چه ند
 دپيژك نه بئى كه نه جمه ددين مه لا له كه شكۆلى (ميناى شكسته) و كه شكۆلى (حه مه سالح
 ئاغاي قزئجى) دا نووسيوه.

له يه كه مدا ده لئيت: «ئه م زاته له گهل مه وله وى (سه يد عه بدولر حيم) دا هاو عه سر - هاو چاخن،
 شيعره كانى زۆر ورد و ئاهه نگداره. له سه ر ئوسلوب و شيوه و مه وله وى شيعرى وتوه. ل ٢٠٠» .
 دووهم: «ئه م شاعيره له گهل مه وله وى (سه يد عه بدولر حيم) هاو وه ختن، شيعره كانى زۆرى له
 شيعرى مه وله وى ئه چئ، پي مه عنايه. ل ٩٥» .

شيرين به نازه

پيره ميژد له ژماره ٨٩٢ى سالى ١٩٤٧ى رۆژنامه كه يدا ئه م شيعره وى (مه لا و له و خان)ى
 به ناوى (يارى خوا نه ناس) هوه بلاو كردۆته وه، به بئى ئه وهى ناوى شاعيره كه بنووسئ. به لام ئيمه
 دۆزيمانه وه كه شيعرى پيره ميژد نيبه و شيعرى مه لا و له و خان و له لاپه ره ١٠١ى به شى يه كه مى
 كتئيبى كه شكۆلى كه له پووړى ئه ده بى كوردى مامۆستا (مه مده عه لى قه ره داغى) دا دهقى

هه ورامى شيعره كه بلاو كراوه ته وه. شيعره كه بيست و هه شت دپه و لاي پيره ميژد شانزه دپه و
 ته نها ئه و دپه رانه ده نووسين كه په يوه ندى به وه رگيژاوه كه وه هه به.

شيرين نيگاته ن، شيرين نيگاته ن
 چه ند وه خته ن چون باز شپروان نيگاته ن
 مه علومه ن عيصمه ت نه پيشمى پاته ن
 نه زانام په ي حال كئ ته مه ننا ته ن
 حه يفه ن تۆ وه ته خت بلئد جا يئوه
 ته ن وه تۆى خه فتان تورمه ي شاهيئوه
 ده س كوئا بكه، يه ره فتار نيبه
 ئامشؤى وه گه رم صوب ئيوار نيبه
 ميرشكارت كئين؟ كئ فامت به رده ن؟
 مه علومه ن هه وائى شكارت كه رده ن
 راسه ن سه وداى عه شق جه ئه زه ل بيه ن
 (مه لالا) هام مه قه ر هام وه زنت نيه ن

وه رگيژاوه كه ي پيره ميژد:

شيرين به نازه، ...

روانينى نيگاي، شيرروانى بازه
 ناز له سه ر رتيدا وه ك سه راندازه
 نازانم (صيدي) كئى لا نياز
 به م شيوه يه خؤى (صيدي) نيچير ئه كا
 هه زاران شه يداى عه شق زنجير ئه كا
 كارى ته سخيري شه خس و پير ئه كا
 كه چى خؤى له لاي پير ئه سير ئه كا
 گيانه حه يف بۆ تۆ كه بلئد جاھى
 بۆ ناو دل به ران له ريزه و شاهى
 گه رده ن كه چى تۆن له ماه تا ماهى
 نازانم كئى تۆى خسته گومراهى
 لاده له م رتبه كه چ ره فتارييه
 دوايى نه تيجه ي كه فته كارييه

عالم له عهشقی تو هاواریه
تو بو کیتته ئەم شین و زارییه
***

سهوزەڵەهێ چاوپرەش

له دیوانی (پیره‌مێردی نه‌مر)ی مامۆستا هاواردا لاپه‌ره‌ی ١٦٩ شیعریک بلاو کراوه‌ته‌وه به‌ناوی (سه‌وزه‌ڵه‌ی چاوپرەش) وه به‌شعیری پیره‌مێرد دانراوه و هیچی له‌باره‌وه نه‌نووسراوه. به‌لام ئەو شیعره شیعری (سه‌وزه‌ی سیاچەم)ی (مه‌لا و له‌وخانه) و له‌ لاپه‌ره‌ ١١١ی که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئەده‌بی کوردی مامۆستا محمەد علی قه‌ره‌داغیدا ده‌قه‌که‌ی بلاو کراوه‌ته‌وه. ده‌قه‌که‌ حه‌فده‌ به‌یته و وه‌رگێرانه‌که‌ چوارده‌ به‌یته. ئیمه دوو ده‌قی وه‌رگێراوی ئەم شیعره‌مان لایه. یه‌کیکیان له‌ دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاوار دایه و ئەوی تریان به‌ده‌سته‌خه‌تی پیره‌مێرد خۆبه‌تی که‌ وینه‌که‌ی لێره‌دا نیشان ده‌ده‌ین و شیعره‌که‌ش دنووسینه‌وه.

سه‌وزه‌ی سیاچەم،...

من داخین که‌رده‌ن سه‌وزه‌ی سیاچەم
وه‌ختی زولف و پرچ لوول مده‌ی وه‌هه‌م
عالم به‌دحاله‌ن، وه‌خالت قه‌سه‌م
پرچت لوول مه‌که‌ر، عالم په‌شیوه‌ن
لیتوت مه‌فانه مه‌للا پیتش لیوه‌ن
به‌و دیده‌ت وه‌ که‌یل سورمه‌ی بین مه‌که‌ر
پرچت وه‌ په‌رچین رووی جه‌مین مه‌که‌ر
ده‌س ماوه‌ر وه‌زولف سیا زوخالدا
پرچت لوول مه‌که‌ر وه‌رووی ده‌سمالدا
پرچت لوول مه‌که‌ر گل مه‌لوولته‌ن
مه‌لوولیم وینه‌ی پرچ لوولته‌ن
وینه‌ی داخیان دل داخین مه‌که‌ر
(مه‌للا) داخی زولف قازاخی مه‌که‌ر
هه‌نی ده‌سه‌ن ناز ئیشاره‌ی چاوان
ئاخر زه‌ره‌رت وه‌ (مه‌للا) باوان
سه‌وزه‌ی سیاچەم، پرچ لوولی، چاومه‌ست
پرچی لوولی تو من کوشته‌ن وه‌ قه‌ست

ئیشاره‌ی دیده‌ت وه‌ من منماني
مه‌گه‌ر وه‌ ئەنقه‌ست گیانم مستانی
(مه‌للا) مکیشو نازت وه‌ ئەنداز
پرچ لوول تو من کوشته‌ن وه‌ ناز
هه‌ر هام وه‌و حالات په‌شیوه‌ حاله‌وه
وه‌س ته‌مه‌نناکه‌ر نه‌ ده‌رماله‌وه
جه‌رگ و دلّم دای وه‌ په‌یکانه‌وه
وه‌س ته‌مه‌نناکه‌ر نه‌ ئه‌یوانه‌وه
سه‌وزه ناز مه‌که‌ر، ناز کیتشت کییه‌ن
نازکیتشت مه‌للان، مه‌لا شیت بییه‌ن
به‌و قورئان قه‌سه‌م، شای شه‌که‌ر رازان
هه‌ر کفن مه‌نده‌ن، په‌ریم بدرازان
نه‌پای ئامشوو، نه‌رای دل نیه‌ن
مه‌للا ئینتیزار سه‌وزه‌ی پرچ لوبله‌ن
هانای هامسه‌ران وییه‌رده‌م نه‌گشت
سه‌وزه‌ی پرچ لوول وه‌للا مه‌للاش کوشت

وه‌رگێرانی یه‌که‌م:

سه‌وزه‌ڵه‌ی چاوپرەش، سه‌وزه‌ڵه‌ی چاوپرەش
رۆژی ره‌ش کردم، سه‌وزه‌ڵه‌ی چاوپرەش
وه‌ختی زولف و پرچ، لیت ئەبن به‌نه‌خش
عه‌قل و هۆشی من، هه‌ردوو ئەبن په‌خش
پرچت لوول مه‌که‌، حالّم په‌شیوه
کی ناشیوتینی ئەو طوره و شیوه؟
(روح القدس) ه‌ سرپری ئەو لیوه
هه‌ر تایی زولفیکت دلّیکی پیوه
ره‌شی به‌خستی من کلی چاوته
رشته‌ی حه‌یاتم زولفی خاوته
ئەم چه‌ند رۆژه‌یه، که‌ه‌وا باوته
دلّم مه‌شکینه‌ که‌ پیناوته

کوشته‌ی نازی خۆت زۆر مه‌ده نازار
 زولفت نه‌بیتته په‌رژینی روخسار
 با رۆژ نه‌گیری و نه‌که‌ومه‌ هاوار
 عاشق له نازار زوو ده‌بی بیزار
 پرچت لوول مه‌که، دلهم مه‌لووله
 شیوه‌ی مه‌لوولیم وه‌ک پرچی لووله
 تۆماری شه‌رحی ده‌ردم به‌تووله
 ته‌ریبی وه‌سل و به‌ختم شه‌فتووله
 به‌سم بکوژه به‌تیری غه‌مزه
 غه‌مزته نه‌ندامی هینامه‌ له‌رزه
 قه‌تلی دلدارت له لای تو فه‌رزه
 سه‌وزه‌ی بی به‌ینه‌ت ناخ داخه سه‌وزه
 ئیشاره‌ی دیدته به‌من نه‌نوینی
 خه‌ریکی نه‌وه‌ی گیانم بستینی
 وا گیانم دایتی هه‌ر تو بمینی
 به‌شه‌رتی له‌سه‌ر قه‌برم بخوینی (۱)

(۱) لای م.ه نووسراوه (په‌مه‌رجی له‌سه‌ر قه‌برم بخوینی). واته وشه‌ی (شه‌رت) ی گۆریوه به‌مه‌رج.

***

وه‌رگێرانی دووه‌می پیره‌مێرد، که شاعیرانه‌تر و نزیک‌تره له ده‌قه‌که‌وه: وه‌ک له فووتۆی
 ده‌ست‌خه‌ته‌که‌یدا ده‌ییبینی له ژێر ناو‌نیشانی (مه‌لا وه‌له‌وخان) ی راسته‌قینه‌دا وه‌ری گێراوه.

سه‌وزه‌ی سیاچه‌م، سه‌وزه‌ی سیاچه‌م
 ناخ داخه زۆره، سه‌وزه‌ی سیاچه‌م
 کاتێ زولف و پرچ لوول نه‌ده‌ی وه‌هم
 حاله‌م به‌د‌حاله، به‌خالت قه‌سه‌م
 پرچت لوول مه‌که، حاله‌م په‌شیوه
 لێو مه‌نێ سه‌ر لێو، گیان له‌سه‌ر لێو
 نه‌و دیده سیات سوورمه‌بین مه‌که
 پرچت پر چینی، رووی جه‌بین مه‌که

ده‌ست مه‌به‌ره سه‌ر، زولفی زوخالدا؟
 پرچت لوول مه‌که، دلهم مه‌لووله
 مه‌لوولیم وینه‌ی، نه‌گریجه‌ی لووله
 به‌سیه‌تی نازی ئیشاره‌ی چاوان
 مه‌لا (۱) مه‌کوژه، بی گونا (۲) و تاوان
 سه‌وزه‌ی سیاچه‌م، پرچ لوولی چاومه‌ست
 بو پیتوه‌ندی من، لوولیه‌که‌ی به‌قه‌ست
 کاتێ تیلا‌ی چاو، به‌من نه‌نوینی
 تیر نه‌ده‌ی له‌دل، گیانم نه‌سینی
 هه‌ر چه‌ند نه‌و تیره، به‌شیوه‌ی نازه
 به‌لام نازیش بی، ناز، به‌نه‌ندازه
 مردم به‌م حاله‌ی، په‌شیوه‌ حاله‌وه
 هه‌ر گه‌رد و خووله، له ده‌رماله‌وه
 جه‌رگت له‌ت ک‌ردم به‌په‌یکانه‌وه
 خۆتم بو ده‌رخه‌ له‌ ئه‌یوانه‌وه
 سه‌وزه، ناز مه‌که، ئیتر بو کیتته؟
 ناز بو (مه‌لا) بوو، وا، نه‌ویش شیتته!
 سویندم به‌قورئان، هینده کوشته‌ی تو
 هه‌ر کفن ماوه، که بیدروون بو
 نه‌پیتی ئاموشو، نه‌پیتی ده‌لیله
 مه‌لا له دووریت که‌فته و زه‌لیله
 هاوارم به‌رن بو برای هاو‌پشت
 سه‌وزه‌ی سیاچه‌م، براکه‌تی کوشته
 با نه‌ویش شوین خوین برای خۆی که‌وی
 به‌لکو تیرتیکی غه‌مزه‌ی به‌ر که‌وی

(۱) مه‌لا: مه‌به‌ست خۆیه‌تی - مه‌لا وه‌له‌وخان

(۲) گونا: گونا‌ه-

***

شای وه‌له‌د چاوان

پیره‌میرد له ژماره ۵۷۲ ی سالی ۱۹۳۹ ی رۆژنامه‌که‌یدا ئەم شیعره‌ی (مه‌لا وله‌وخان) ی وه‌رگێراوه. ده‌قی شیعره‌که‌ بیست به‌یته. وه‌رگێراوه‌که‌ شانزه‌ به‌یته. هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامی شیعره‌که‌ مان له‌ کتێبی (که‌شکو‌لی که‌له‌پووری ئەده‌بی کوردی) مامۆستا (محهم‌مه‌د عه‌لی قه‌رداغی) یه‌وه وه‌رگرت. لاپه‌ره‌ی ۱۰۹.

«شای وه‌له‌د چاوان، شای وه‌له‌د چاوان
غه‌زاله‌ی خوته‌ن، شای وه‌له‌د چاوان
شیوه‌ت مه‌ر (شیرین) ئەرمه‌نی باوان
نیم نیگات (فه‌ره‌اد) کوشت وه‌بی تاوان
ئهو شه‌رت و ئیقرار، شیرین ئهو یاد که‌ر
عیشق و دل‌داریت، دانگێ زیاد که‌ر
ئاره‌زووی دیدار، دین (فه‌ره‌اد) که‌ر
(شه‌ودیز) نه‌ حه‌لقه‌ی که‌مه‌ند نازاد که‌ر
وێت بیۆش وه‌ په‌خت شه‌و په‌نگ شه‌تاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد، کوشت به‌بی تاوان
شه‌ودیزت زین که‌رد وه‌ تفاقه‌وه
وه‌و په‌خت و په‌شمه‌ی ته‌مته‌راقه‌وه
ده‌ماخت وه‌ بو‌رج کۆی ئافاقه‌وه
بی خه‌وف نه‌رزه‌نگیبه‌ نه‌و سه‌رتاقه‌وه
شه‌مال بۆی عه‌ترت وه‌ (کۆکه‌ن) یاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌ بی تاوان
چون شیرین نه‌بو‌رج په‌نجه‌ره‌ی جام‌پیز
وه‌س که‌ر نیگای ناز عه‌ین ئاهو و بی‌ز
وه‌س ده‌رسته‌تیزه‌ی (شیرۆ) ی شه‌ره‌نگیز
با نه‌وه‌رۆ هون خوسه‌ره‌و په‌رویز
شیرۆ په‌ریت جه‌رگ خوسه‌ره‌و شکاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌بی تاوان
شیوه‌ی مه‌حبووبیت ها وه‌خاله‌وه
په‌سمت مه‌نشوورن نه‌ی مه‌خاله‌وه

قه‌تاره‌ی گۆله‌نگ لال و باله‌وه
ته‌شریف به‌ر وه‌زید (چه‌مچه‌مال) ه‌وه
چه‌مچه‌مال نه‌ شاه‌سه‌ندت نه‌ باوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌بی تاوان
شیوه‌ی مه‌حبووبیت وه‌شیرینه‌وه
قه‌ده‌م په‌نجه‌که‌ر نه‌ (هه‌رسین) ه‌وه
ته‌شریف به‌ر وه‌کاو بی‌سته‌توبنه‌وه
وه‌ مه‌یل وه‌رین فه‌ره‌اد وینه‌وه
وه‌ ناز نازه‌وه چه‌رخنای چاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌بی تاوان
حه‌یفه‌ن په‌ی شه‌خسێ ساحیب جه‌مین بۆ
وه‌ قامه‌ت له‌بلی وه‌ په‌نگ شیرین بۆ
عیشق و دل‌داریش وه‌ خه‌شم و قین بۆ
چون شیرین قاتل فه‌ره‌اد چین بۆ
حسابت ئیده‌ن نه‌ پای حساوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشت وه‌ بی تاوان

وه‌رگێراوه‌که‌ی پیره‌میرد:

شای وه‌له‌د چاوان، شای وه‌له‌د چاوان
غه‌زاله‌ی خوته‌ن، شای وه‌له‌د چاوان
شیوه‌ت وه‌ک شیرین، ئەرمه‌نی باوان
غه‌مزته‌ فه‌ره‌ادی کوشت به‌بی تاوان
دل‌سۆزی و شه‌رتی شیرین به‌یادکه‌
شه‌ودیز له‌په‌شمه‌ و پیوه‌ند نازادکه‌
به‌رگێ بی‌پۆشه‌، په‌نگی شه‌تاوان
عیشوه‌ت فه‌ره‌ادی کوشت به‌بی تاوان
شه‌ودیزت زین که‌ به‌تفاقه‌وه
به‌په‌خت و په‌شمه‌ی ته‌مته‌راقه‌وه
ده‌ماخت به‌ بو‌رج کۆی ئافاقه‌وه
بی خه‌وف له‌ زه‌نگی بانی تاقه‌وه

شه‌مال بونی توژی له‌فهرهاد پژان نازت فه‌رهادی کوشت به‌بی تاوان وه‌ک شیرین له بورج په‌نجه‌ره‌ی جامپیز به‌س بچه‌رخینه چاوی ئاهو و بیز به‌س بده هانه‌ی شیرۆی شه‌رانگیز با نه‌پژئی خوینی خه‌سه‌ره‌وی په‌رویز شیرۆ خه‌سه‌ره‌وی بۆت خسته ئامان عه‌شقت فه‌رهادی کوشت به‌بی تاوان شیوه‌ی شیرینت وا به‌خاله‌وه ناوت مه‌شه‌وره له‌م مه‌خاله‌وه به‌بالی باهووی له‌علی ئاله‌وه بنیشه به‌سه‌ر (چه‌مچه‌مال) هوه چه‌مچه‌مال بۆ توژیازی باوان نیگات فه‌رهادی کوشت به‌بی تاوان حه‌یفه بۆ که‌سی خاوه‌ند جه‌بین بی به‌قامه‌ت له‌یلی به‌رهنگ شیرین بی له‌گه‌ل عاشقان به‌خه‌شم و قین بی به‌عشق کوشنده‌ی فه‌رهادی چین بی وا ناوت که‌وته ریزه‌ی به‌دناوان عه‌شقت فه‌رهادی کوشت به‌بی تاوان

***

بادی لیلاخان (بادی له‌یلاخان)

ئهم شیعره که پیره‌مێرد دووجار وه‌رگێرانه‌که‌ی بلاوکردۆته‌وه به‌هۆی سی سهرچاوه‌وه سی بیروپام له‌لا دروست بوو.

سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م بریتییه له‌که‌شکوژی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که بۆ حه‌مه‌ سالح ئاغای قزلجی نووسیه و له‌ به‌شی (ئه‌سل و رۆحی) مه‌وله‌ویدا به‌شیعری مه‌وله‌وی داناوه و ده‌قی هه‌ورامی و وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێردی نووسیه. بروانه‌ل ۳۸، ل ۳۹ به‌یادی مه‌لا ولدخان.

سه‌رچاوه‌ی دووهم، دیوانی مه‌لای جه‌باریه، که له‌ لاپه‌ره‌ی ۳۹دا ئهو شیعره به‌هه‌ندی جیساوازییه‌وه، به‌ناوی (بادی له‌یلاخان) هوه به‌شیعری (مه‌لا فه‌تاحی جه‌باری) دانراوه و له

په‌راویزیا نووسراوه «مه‌لا فه‌تاح له‌ کاتی‌کدا ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی بۆ دۆسته‌که‌ی (له‌یلا خان) نووسیه‌ته‌وه خۆی له‌ ولاتی رۆم بووه و بیبری نیشتمان و دۆست و ئه‌غبارانی کردوه».

سه‌رچاوه‌ی سێیه‌م، دوو ژماره‌ی رۆژنامه‌که‌ی پیره‌مێرد خۆیه‌تی، یه‌که‌م، ژماره ۳۸۴ی سالی ۱۹۳۳، دووهم ژماره ۸۶۴ی سالی ۱۹۴۷، که له‌ هه‌ریه‌ک له‌و ژمارانه‌دا ئهو شیعره‌ی (مه‌لا ولدخان)ی بلاو کردۆته‌وه. له‌ نوسخه‌ی ۳۸۴دا شه‌ش به‌یتی یه‌که‌می وه‌ک خۆی هه‌یشتۆته‌وه و وه‌ری نه‌گێراوه و له‌ویوه که ده‌لیت «ئاخ زۆر ده‌می‌که‌ دوورکه‌وته‌ی له‌یلم» وه‌ری گێراوه‌ته‌ سه‌ر شێوه‌ی سلیمانی.

وه له‌پیشه‌کیدا نووسیه «ئه‌مه‌ش به‌یادی مه‌لا ولدخان» ئیتر نه‌ینووسیه که ئه‌مه شیعری مه‌وله‌وییه یان نا؟ به‌و پێیه ده‌بی شیعری مه‌لا ولدخان بیت، چونکه له‌ شیعره‌که‌شدا دیاره که شاعیر باسی خۆی ده‌کات و ناوی مه‌لا ولدخان ده‌هینیت. بۆ ئه‌وه‌ش که ره‌نگه شیعری مه‌وله‌وی نه‌بیت، له‌ دیوانی مه‌وله‌وی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ری می‌موده‌رسدا ئهو شیعره به‌رچاو ناکه‌وی و له‌ دیوانی مه‌وله‌وی و رۆحی مه‌وله‌وی پیره‌مێردیشدا ئهو شیعره نابینرێ. به‌هه‌ر حال ئیتمه به‌ناوی مه‌لا ولدخان هوه بلاوی ده‌که‌ینه‌وه هه‌تا له‌ داها‌توودا خۆمان یا براهی‌کی ئه‌دیبه به‌به‌لگه‌یی له‌م به‌لگانه‌ی ئیستای من باشته‌ ئهم باسه ده‌سه‌لمینیت. هه‌روه‌ها له‌وه ده‌چیت که نه‌جمه‌ددین مه‌لا ئهو شیعره‌ی له‌ نوسخه‌ی ژماره ۳۸۴ی رۆژنامه‌که‌وه راگۆتستبیته که‌شکوژه‌که‌وه!

لێره‌دا ده‌قی شیعره‌که‌ی مه‌لا ولدخان و مه‌لا فه‌تاحی جه‌باری ده‌نووسین و وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد که له‌ده‌قی هه‌ورامی ناو که‌شکوژه‌که‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا وه‌ری گرتوه بلاو ده‌که‌ینه‌وه.

مه‌لا ولدخان:

بادی له‌یلاخان، بادی له‌یلاخان
بادی عه‌نبه‌ر بۆی، بورجی له‌یلاخان
مه‌شاطه‌ی چه‌ره‌ی بێند ده‌ماخان
شانه‌زه‌ن وه‌ زولف به‌رازه‌ی شاخان
شنیایی گیسووی چنوو‌ری زاخان
ته‌سکین ده‌ی زامداری داخان
پیشدادی نه‌فخه‌ی نه‌و خونچه‌ی باخان
ره‌هه‌به‌ر و شقه‌ی شه‌وبۆی ئیلاخان
ده‌قاق شه‌هید سۆنه و کولاخان
چاروکه‌ش وه‌ گرد نه‌و حجله و کاخان
یه‌ خه‌یلی وه‌خته‌ن دوور که‌فته‌ی له‌یلم
ئاو‌اره‌ی وه‌ته‌ن، وێلی دوجه‌یلم

گومکردهی یاران سهرگه شتهی بیدم
 غهیر نه تو کس نیهن ئومیدم
 نامهیی نه شهرح دلّهی پر دهردم
 سۆزئ نه هجران هه ناسهی سهردم
 نویسام وههون زامانی کاریم
 به رهش پهی یاران تو وه دیاریم
 بوره بگریباش وه هوزانه وه
 بدهرهش وه دهست دلّسـۆزانه وه
 ههر کس جهو دهمدا سۆزهش ته دلّ بو
 دیکى دهروونش پهی من وه کولّ بو
 مگروان ماچان لیلالیم لیلهن
 په نامهی مه لّان جه ههردان ویلهن
 دهخیله شه مالّ نه رووی دلّشادی
 باوهره نامهیی گهردن نازادی
 ئهر زانوی چه نییم ها وهراوه
 ئاردی ورودی پهیکى جه لاهه
 کئى زانو چون بو ئهئى دنیای یادی
 با بیوت نه بهین گهردن نازادی
 نهک ئه جهل دهردم وه ترست زانو
 دینی یارانم وه حهسرهت مانو

وهرگێرانه کهی پیره میترد:

بادی له ییلا خان، بادی له ییلا خان
 بادی عهنبهر بۆی بورجی له ییلا خان
 مه شاطهیی چه رهیی بلند ده ماخان
 شا زهن به زولف به رهزای شاخان
 شینیای گیسووی چنوووری زاخان
 مه رهه می دلّهی زامداری داخان
 له رهه پێشووی خاو تارای به ییلاخان
 له رهزه زنجیرهیی ئاوی شتاخان

پیشدادی نه فخرهیی، نهو خونچهی باخان
 ره هبهری شقهی شه و بۆی ئیلاخان
 ده قاقی شاپه پ سه قهر و کلاخان
 جاروگش وه کرد نهو حجله و کاخان
 ئاخ زۆر ده میکه دوور که وتهی له ییلم
 ئاره زووی دیار ویلی دوجسه ییلم
 یاران لیلم گوم بوو سهرگوشتهی به ییلم
 ته نهها بۆ تو به هیوا و ئومیدم
 نامهیه له شهرح دلّهی پر دهردم
 سۆزی له هیجران هه ناسهی سهردم
 نووسیومه به خوین برینی کاریم
 بیسه بۆ یارم له بری دیاریم
 بیگێره مالّ مالّ به هوزانه وه
 به قهوم و قیله و دلّسـۆزانه وه
 ههرچی ده بینی که سۆز له دلّ
 بۆ سهرگهردانیم جهرگی به کولّه
 به گریان ده لّی لیلالیم لیله
 نامهیی مه لاکهیی له ههردان که ییله
 بیده ره دهستی بلّی وه سیته
 (مه لاولدخان) ره نجه پۆ و شیتته
 سه ره تایی زووخواو نه جهرگش سهردان
 بکه ونه فریاش یاران هام فهردان
 دهخیله شه مالّ له رووی دلّشادی
 بۆم بیته نامهیی گهردن نازادی
 ئه گهر بزانی چه ن چاوه پیتی تۆم
 زوو هه والئیکى له ییلا دینی بۆم
 وا چه رخ له گهلّ من که وتۆته ساردی
 با له بهینا بی گهردن نازادی
 نهک ئه جهل لیلمان ببینی فرسهت
 دیده نی یاران بخاته حهسرهت

بادی له‌یلا خان، بادی له‌یلا خان
 بادی عه‌نبر باد، بورج له‌یلا خان
 مشنیای تای ریز به‌ره‌زای شاخان
 مه‌شاته‌ی گیسوی بلند ده‌ماخان
 نه‌سیم مه‌حرووم مابه‌بین یاران
 شاره‌زای شوقه‌ی شه‌وبو نه‌وه‌الان
 نامه‌یه‌ک نه شه‌رح دل‌هی پر دهردم
 شه‌رحی نه سه‌ودای هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 یه‌خه‌یلخی وه‌ختنه دوور که‌فته‌ی زیدم
 غه‌یر جه تو وه که‌س نیه‌ن ئوم‌یدم
 نوسنانم وه زوخ زامان ک‌کاری
 بره‌ش وه زامن تون وه دیاری
 نامهم بگ‌یلان وه هوزانه‌وه
 بده‌روش وه دس دلس‌وزانه‌وه
 وه سو‌سوز سینه‌ی دل خه‌راشه‌وه
 هامسه‌ران یه‌ک یه‌ک بواناشه‌وه
 هه‌ر که‌س دلس‌وز بوو سوزیش نه دل بوو
 دیک دهر وونش په‌ی من وه‌کول بوو
 بگره‌وان باچان لیلاییم لیل‌نه
 به‌نامه‌ی مه‌للان نه‌زانی ویت‌نه
 شه‌مال ده‌خیله تو وه دل‌شادی
 باوه‌ر نامه‌یه‌ک گه‌ردن نازادی
 نه‌وه من ری‌سیم وه‌لای (رؤمه‌وه)
 مه‌ر دوعای خویشان باوه‌رؤمه‌وه
 سه‌رنیام وه‌پای مولک رؤمه‌وه
 هه‌ر دوعای خاسان باوه‌رؤمه‌وه

(۱) بروانه دیوانی مه‌لای جه‌باری، ناماده‌کردنی (عبدالوجه‌بار محمده‌ جه‌باری). ل ۳۹ .

***

پیره‌میرد و شیعره‌کانی میرزا شه‌فیع

پیره‌میرد چهند شیعرتیکی (میرزا شه‌فیع)ی وه‌رگیتراوه و له‌ رۆژنامه‌که‌یدا بلاو کردۆته‌وه.
 نه‌وه‌نده‌ی من ئاگادار بم چوار شیعره‌ی ئه‌م شاعیره‌ی وه‌رگیتراوه‌ته سه‌ر شیتوه‌ی سلیمانی و بلاوی
 کردۆته‌وه.

- ۱- ره‌عنای دل په‌یکه‌ر.
- ۲- شیرین پی‌ی داوه.
- ۳- میرزام زامی حه‌ی.
- ۴- سیوه‌یل وه‌ختیه‌تی.

هه‌ریه‌ک له‌ شیعره‌ی دووه‌م و سێیه‌می چهند جارێک وه‌رگیتراوه.

سه‌باره‌ت به‌ژبان و به‌ره‌می ئه‌م شاعیره‌ی برای ئه‌دیب (ئومیدی کاکه‌ره‌ش) له‌ هاوکاری ژماره
 ۸۴۴ ی ۱۹/۶/۱۹۸۶ نووسیه‌وه.

«ئه‌م شاعیره‌ له‌ سالی ۱۷۸۵ی^(۱) زاینیدا له‌ ناوچه‌ی ئیلاخ هاتۆته‌ دنیاوه و بوئێتیکی
 به‌ناوبانگی هه‌ورامانه. خاوه‌نی زانست و ئه‌ده‌بیاتی به‌رز بووه شیعره‌ی به‌کوردی و فارسی هه‌یه،
 برای (ئه‌لماس خان)ی شاعیره‌، له‌ سالی ۱۸۳۵ی زاینیدا کۆچی دوایی کردوه، په‌نجا سال
 ژیاوه».

(۱) له‌ رۆژنامه‌که‌دا نووسرابوو ۱۷۸۵ - ۱۸۳۵ی کۆچی. که‌ دیاره‌ هه‌له‌یه و ساله‌کان سالی زاینین.

***

یاری دل په‌یکه‌ر

له‌ دیوانی پیره‌میردی مامۆستا هاواردا لاپه‌ره‌ی ۱۷۵، شیعرتیکی له‌ژیر ناوی (یاری دل
 په‌یکه‌ر)دا بلاو کراوه‌ته‌وه، وه‌ به‌شیعره‌ی پیره‌میرد دانراوه و هیچی له‌ باره‌وه نه‌نووسراوه. به‌لام له
 راستیدا شیعره‌ی (میرزا شه‌فیع)ه و پیره‌میرد وه‌ری گیتراوه. شیعره‌که‌ی شه‌فیع بیست و شه‌ش
 به‌یته و وه‌رگیتراوه‌که‌ی پیره‌میرد بیست و یه‌ک به‌یته.
 شه‌فیع:

ره‌عنای دل په‌یکه‌ر^(۱)...

ره‌عنای دل فریب، ریشه‌ی دل په‌یکه‌ر
 زولف وه هه‌فت له‌شکر، رای ده‌شت ره‌ی که‌ر
 یانه‌ی ده‌ردینان وه خاک نه‌ی که‌ر
 هه‌رفی مو‌اچوو وه نه‌ت نه‌یۆ قار

بگيیرهش نه گۆش، پهري رۆزگار
 دهقيقتي جهم كهر ته فرده قهي هۆشت
 باپه ند (شه فسيح) به يو نه گۆشت
 عومرم عه زيزم نوور ديده و دل
 هه چي مه عشووقه ن، نمانو چون گول
 هه ركه س كه رۆ پۆش بهر ته رده ف مه يو
 ژاكي اي بي عه تر، بي شه رده ف مه يو
 ئه ر سه د جه ي فيشته ر پر هۆش و فامي
 يه ك ته ن قوبول كهر په ري غولامي
 ئه ويچ يه كئي بو جي هان ديده بو
 سر پۆش خامۆش ئاراميده بو
 بزانو به قه در ديده ي خومارت
 نه وانۆ په ي كه س تۆمار كارت
 مه بو تو ره نجش مه غدوور بداري
 تاكه رۆت وه شه وق خزمه ت گوزاري
 رۆ جه رۆبيشته ر مه يل تو پيش بو
 دل به ند قوللاب غولامي و تيش بو
 ئامانه ت مه رزه ن ده ين ت وه گه رده ن
 به تال كهر خه يال فرده كه س كه رده ن
 بايه ك به دهن بو رۆحت چه ني دۆست
 به ويته ي بادام دوو مه غز و يه ك پۆست
 چون مه يو مه فتوول پيچيان وه هم
 زه رده ي مه يل تان جه هم نه بو كه م
 حه يفه ن فرده كه س بوينو رهنگت
 دووربا دوور جه تو مه ز يو زه نگت
 هه رزه ي هه رزه كار هه رجايي مه بي
 داخل وه مه يدان رسوايي مه بي
 ئينته هاي ئاخه هه مسه ران ويت
 تيترتانه ي تال موزان په ريت

خاترشاد مه كهر وه هه رزه كاران
 مه كه رۆت وه پوول ناره واي شاران
 ويت مه دهر وه ده ست فرده كه س خه يلئ
 با وه ره وه ياد مه جنوون و له يلئ
 شه رت و وه فاشان تا رۆي مه رده ن بي
 فيكر و زيكرشان زاري كه رده ن بي
 هه زار مه شاخ نه تيجه ي عه رهب
 ساحيب شه وق و زه وق ته رانه ي ته رهب
 ساق گه رده نشان چون بلوور ساف
 جه دوور مه دره و شان بي لاف و كه زاف
 په ي چيش كه له يلئ كه س نه بي چه ني
 ته مه نا نه كه رد ئه و شه خسي هه ني
 مه جنوون لۆنگي داشت عه سا و كه شكۆلئ
 مه گرتش مه كان نه هه رده ي چۆلئ
 له يلئ هه زار كه س ته مه نا مه كه رده ش
 هه ر مه واتش قه يس تا گيان سپه رده ش
 (شه فسيح) ئه ي ره نجه په ري تۆش به رده ن
 نه سيحه ت خاس په ري تۆش كه رده ن

(۱) دهقي ئه م شيعره له كه شكۆلئ (مه محمود پاشاي جاف) ده وه وه رگيراهه .

وه رگيرانه كه ي پيره ميترد:

ياري دل په يكه ر، ياري دل په يكه ر
 ياري دل فريب، ريشه ي دل په يكه ر
 نمونه ي نه خشي خوداي باني سه ر
 شيوه ي شيرينت خوسره و شه يدا كه ر
 سي اي زولفانت پتي تاري زولمات
 ده مت له ناويا سه رچاوه ي حه يات
 حه وت گورزي پرچت حه وت له شكري ره ي
 بازو و شكيني سه د كاوسي كه ي

سیوت نارنجی زوله یخای په ست کرد
 پژوی پروت مانگی که نغانی مه ست کرد
 جه مالت مه جال بئ نوقته نه کا
 جه لای جه لالت دل پوخته نه کا
 نه مهت پی نه لیم به دل سوزانه
 توورپیی نه بی و توژ و به هانه (۱)
 قینت هه لنه سستی گوی بگره له من
 پابه ندی من بی نه که به ندی دوشمن
 گوله که م، ناوت لای عاشقان گوله
 ناوی لای به ندهت وه که به ندی دل
 گول که وته دهستی خراب و چاک
 بونی نامینی ئیتر نه ژاک
 گول بۆ که سیکه که دری بزانی
 پیدا له سهر وه که چقه ی سولتانی
 هندی سهرسهری دوی جوان نه که وی
 گولی بۆ بونی سه عاتیک نه وی
 دوی نه وه که وته دهستی و بونی کرد
 هه لیه پچورکینی وه که شیت ده ستوبرد
 به نای نارپه و ناوی نه زری
 په رده ی عیسمهت و جوانی نه دپری
 تو خوت مه ده دهست هه رزه ی هه رزه کار
 دوور با نه بیسته په ندی پژگار
 دۆستی یه کییک به، دانا و سر پۆش بی
 هه رچی بیینی مات و خاموش بی
 تو ماری شوخیت نه خوینیت ته وه
 وه که به ندهت تاسهر بمینیت ته وه
 پژ له پژ پیشتر عه شقی زیاد بی
 هه میشه مه یلی ئیوه ی له یاد بی
 یه که به دن یه که رۆح یه که نه فهس یه که دۆست
 بینه بادامی دوو مه غز و یه که پۆست

ته نها مه جنونیتک لیوه ی لۆنگ به شان
 نه که لووتو پووتی نارپه وای شاهان
 خو نه گهر سالی ژوور سی بست که وی
 چاو باشقال نابیی ته نها توئی نه وی

(۱) لای م. ه. نه م نیوه به یته به هه لته نووسرابوو - توورپیی نه بی و توژ به هانه -

***

شیرین پی داوه

پیره میرد سی جار وهرگیپانی نه م شیعری بلاو کردۆته وه یه که م جار له ژماره ۵۶۸ ی
 رۆژنامه که پیدا سالی ۱۹۳۹ . دووهم جار له ژماره ۷۶۰ ی رۆژنامه که پیدا سالی ۱۹۴۴ نه م جار
 دهستکاری دهقه که ی کردووه و لپی زیاد کردووه . سییه م جار له گه لاوتیز .

نه وی جاری دووهم و سییه م وه که یه که له بهر نه وه دوو وهرگیپانی بلاو ده که یه وه . هه روه ها له
 که شکۆلی که له پووری نه ده بی کوردی مامۆستا (محه مه د عه لی قه رداغی) دا ته نها وهرگیپانه که ی
 پیره میرد بلاو کراوه ته وه . پروانه بهرگی دووهمی ل ۱۳۳ . نه وه ش هه مان وهرگیپانی ژماره
 ۵۶۸ ی رۆژنامه ی (ژین) ه .

وهرگیپانی یه که م:

شیرین پی داوه، شیرین پی داوه
 نه و جووته سیوه ی که خوا پی پی داوه
 سه د سه نغان له دین بوی وهرگه راوه
 شاهان شعوربان ناوه به لاوه
 سیو له سهر سینهی نه مام رواوه
 نه و سیوه پیشه ی دلی کیشاوه
 دوو شه کره سیوی تازه ی گول به دهم
 پیست ته نک ناسک نمونه ی ئیرهم
 له توپی کراسی که تانی عه جه م
 نه دره وشین وینه ی نه ستیهری ناو ته م
 ده وریان به دوگمه ی زیوین ته نراوه
 نه و سیوه پیشه ی دلی کیشاوه
 نه قشی سیو وه که له وح به زادی نه رزنگ
 کالای سهر بالای نالای شوخ و شه نگ

بنازم به سونع نیگارندهی پهنگ
 مهحکی کرد به سیتو سیوهیلی سیتونهنگ
 ته لای دهست نهوشار باوی نه ماوه
 نهو سیتوهی پیشهی جهرگی کیشاوه
 سیتوی شارراوهی ژیر سوخمهی نه تلّهس
 عالهم بۆ مردووی بۆن نه کردووی کهس
 بالا توول نهی پری ههواو هه وهس
 سیتو له رزی به بای هه ناسهی نه فهس
 بید موشک لای نهو بۆنی نه ماوه
 نهو سیتوه پیشهی پۆچی کیشاوه
 وهک قه ندیلی زیو هه لاهه سراوه
 به چلتی گولتی داری توپاوه
 که زانی په نجیهی بۆ راکیشراوه
 نه تویتته وه وهک شه کر به چاوه
 لای شاعیر توخمهی تفاحی ناوه
 نهو سیتوه پیشهی دلّی کیشاوه
 گول له شهرمی نهو که وتوته عهرهق
 وهک سیتوی به ههشت پر نوور و په ونهق
 سه ر گول په مهیی وهک په نگه شقق
 قه بیتانی دهوری رشتهی لبقای ههق
 شکلی دوو ماری له دهور کیشاوه
 نهو سیتوه پیشهی دلّی کیشاوه

وه رگپرانای دووهم:

لاساوی توحفه‌ی تفاح

نهو کچه جوانه‌ی که به (س)ی ناوه (۱)
 له سینیی سینیه‌ی، که، زیوی خاوه
 دوو سیتوی تازه‌ی تیا دانراوه
 له کرده‌وهی خوا سه رم سورماوه

له قالیبی دور سیتو دارپژراوه
 پیشه‌ی جهرگمی پچ راکیشراوه
 شیتوهی سیتو له وحی به هزادی نه رژه‌نگ
 سیحری هه لاله گیانداره و بی دهنگ
 جلوه‌ی له ئیعجاز (ید بیضا) وه
 نهو نووره گیانی منی کیشاوه (۲)
 هه ر له دهست تو دئ فهردی فریاد پهس
 توحفه‌یه کی وا لوكس و نه نفهس
 له دوور نه پرووشی به شنۆی نه فهس
 که چی نه ژاکتی به سه ر په نجیهی کهس
 دامام له پرووی سنعی خوداوه
 نهو سیتوه گیانی منی کیشاوه
 نه مامی (سه رو) ه و سیتو موتوربه‌یه
 مه لّین نهو سیتوه ها وره‌نگی به‌یه
 به هیتی پروزه رد چۆن رایه‌ی نه وه‌یه
 تامی (نۆشداروی) (کاوس) ی (که‌ی) یه
 چی بکه م مار هه لقه‌ی له دهوری داوه
 رتی دهست درپژی ده ستم برپاوه
 نه لّین به هه شتیش سیتوی وای تیا یه
 من ته نیا نه مه م نه وئ له و خوا یه
 نهو سیتو ده باتی هه ر له م دنیا یه
 حازر به قه رزدان لام نار په وایه
 هاوار زۆر ناخ و داخم کیشاوه
 تاسه‌ی نهو سیتوه گیانی کیشاوه

(۱) پیره‌مێرد دیاره له‌م وه‌رگپرانده‌دا ویستویه لاسایی شیتوه‌ی شیع‌ر دانانه‌که‌ی (شه‌فیح) بکاته‌وه. بۆیه له ده‌قه‌که
 دوور که‌وتوته‌وه و نه‌و جار‌ه‌ش که له گۆفاری گه‌لاوتیژدا بلاوی کردۆته‌وه. ناوی (میرزا شه‌فیح) ی نه‌هیتاوه!!.

(۲) له‌و پارچه‌یه‌دا شیع‌ره‌که بووه به‌دوو به‌یت، که ده‌بوا سح به‌یت بوایه.

***

میرزام زامی حەیی

لە شیبووی (گۆران) دا کەوا باوە پیتی ئەلین شیبووی (هەورامی) سێ دەقی ئەم شیعەرە هەیه، ئەگەرچی لە ناوەڕۆک و باسەکاندا جیاوازییان هەیه بەلام هەر بەهەمان شیبو و جۆری قافیە و تراون و لەو دەجێ یەک لاسایی ئەوی تری کردبیتەو. پیرەمێرد لە ژمارە ٦٩١ ی رۆژنامه کەیدا سالی (١٩٤٢) دەقه هەورامییەکی بەلاو کردۆتەو نووسیویە (بەندیکی میرزا شەفیع بەزانی خۆی). وە لەژمارە ٩٨٦ ی سالی ١٩٤٨ دا وەری گیتراوە بۆ سەر شیبووی سلیمانی و پیرەمێرد دەقه کە لە کەشکۆلی مەحموود پاشای جافەو وەرگرتووە.

دەقیکی کە ئەم شیعەرە لە کەشکۆلی کە لە پووری کوردی (محەممەد عەلی قەرەداغی) ل ١٣٨ بەناوی (غولام شاخان) هەو بەلاو کراوەتەو. وە ناماژە بۆ ئەو کراوە کە ئەم شیعەرە و ئەوی (شەفیع) زۆر لە یەک نزیکن وە لە هاوکاری رۆژی ١٥/١/١٩٨١ دا کاک (محەممەد صالح عەبدوڵکەریم) جۆریکی تری ئەم شیعەرە بەناوی (پارچە شیعریکی بەلاو نەکراوەی ئەلماس خان) هەو بەلاو کردۆتەو.

لێرەدا دەقی شیعەرە کە (میرزا شەفیع) لە بەر کەشکۆلی (مەحموود پاشای جاف) دەنووسینەو و وەرگیتراوە کە لە سالی ١٩٤٩ دا بەلاوی کردۆتەو دەنووسین.

«میرزام زام حەیی،...

کەس نیەن چون من، زەدەیی زامی حەیی
 تیبی حەیی چون تیب، هەفت لەشکەری رەیی
 پیننج ریشەیی نەخل عومرم کەردەن پەیی
 سالی حەیی وە حوکم سەرنوشت حەیی
 دەمای شەهریوەر نەهەنگامەیی دەیی
 مەعلووم بۆ جەلات دڵ بێ هۆش خەیی
 من زامم جەحەیی کەیی ئاوەردەن کەیی
 دڵەیی کۆسەل کۆس کەفتەیی وەیی بەوہیی
 ئاوەرد نەخەییال سەیر باخچەیی بەیی
 دوو بەیی دیم نە شاخ عەرعر ئاسای نەیی
 نە فەوق نەمام جفتی سیاحەیی
 مەئموورەن وە ئەمر موستەحفیز بەیی
 دڵ وات هەیی دەردین مدارا تاکەیی
 من وە فتوای دڵ دەس بەردم پەیی بەیی
 بەیی نەخۆف دەس شی نەپەنای حەیی

حەیی شنیاپەیی دەس وەفەر موودەیی نەیی
 دڵ کەفت نە قوللاب تورک سیاحەیی
 لەرزم سستی زام شیم نە بەحر خۆیی
 کەلیمەیی تەوحید و انام پەیاپەیی
 هانام کەرد هەیی دۆس هەیی دلسۆزان هەیی
 دڵ چیش کەرد بەویش نە تەماشای بەیی
 ئیستە نەهیجران حەیی و بەیی و نەیی
 دڵ مەشۆ نەهۆش هەردەم پەیاپەیی
 پەیی دەرمان دڵ کەوتەیی وەیی بەوہیی
 پۆشام لۆنگ پۆس دنیا کەردم تەیی
 قەدیم حەکیمان وەدەرد بەردەن پەیی
 پەنەم واتشان هەیی بێ خەبەر هەیی
 ئەگەر ئەفلاتوون جەنە و مەبۆ حەیی
 نۆش داردوش نەگەنج خوسرەوان کەیی
 مەرتیزۆت نە حەلق هەردەم پەیاپەیی
 زام ئەفەعی یان تەک پەروردەیی نەیی
 ئالوورەیی عەرەق عەرتر زەردەیی بەیی
 سارپیش نە بۆ کێ کەردەن کێ کەیی
 مەزانی (شەفیع) دڵ بێ هۆش خوەیی
 کەیی مەبۆ سارپیش زەردەیی زام حەیی
 کۆ بۆو بەلات خاک وە بەرزی نەیی
 تا فەسل دیوان مەحشەر مەبۆ طەیی

وەرگیتراوە کەیی پیرەمێرد:

میرزام زامی حەیی

کەس نییە وەک من گەستەیی زامی حەیی
 تیبی حەیی وەک تیب حەوت لەشکری رەیی
 ریشەیی نەمامی عومری کەردم تەیی
 حوکمی حەیی بەحوکم سەرنوشتی حەیی
 لە دوای مانگی لە هەنگامەیی دەیی

دلهم زامار و وا كهوته وهى وهى
 ههر بهداخه وهم كهى بئ بكرئ كهى
 دلهى كووست كهوتهم بهئاوازى نهى
 كهوته خه يالى سهيرى باخچهى بهى
 دوو بهى له لقي عهر عهر ئاساى نهى
 پاسه وانپانه جووتئ سىا حهى
 مهئموورن بهئهمر كردگارى حهى
 ناتوانى بهيان بهشه وپش دهر كهى
 من بهته فرهى دل دهستم برد بؤ بهى
 بهى به وهى وهى خؤى خسته پهنای حهى
 حهى گهستى دهست و گهرمى هه ناسهى
 كوئله وارى كرد كولى كرد په نجهى
 دهست له رزى و دهستى بهردا له يه خهى
 كه وئمه كه ليمهى شاده به حهى حهى
 وا ههر چند ئه كه م بؤم ناكري چارهى
 ههر هاواريه به رزه چريكهى
 ده ليم گؤرت بئ بگرى تۆ وادهى
 مه گهر به شيرى مه مان ده وای كهى

***

به هارى نوئ رهنگ

له ديوانى پيره ميتردى مامؤستا هاواردا لاپه رهى ۲۳۶ شيعريك بلاو كراوه ته وه به ناوى
 (به هار، به هار تازه رهنگ) وهه يچى له باره وه نه نووسراوه و به شيعرى پيره ميترد دانراوه. به لام
 ئيمه دهقى هه ورامى ئه و شيعره مان له كه شكؤلى (مه محمود پاشاى جاف) دا دؤزيبه وه. پيره ميترد
 دوو جارى جياواز له يه كتر ئه و شيعرهى وه رگيپراوه و بلاو كردؤته وه. جاريك له سالى
 (۱۹۴۲) دا و جاريك له سالى (۱۹۴۹) دا. سه بارهت به ژيانى ئه م (ميرزا موسا) يه، ههر
 ئه وهنده زانراوه كه نازناوى (بيمار) بووه و خه لكى زهردياواى قهره داغ بووه.

وه هار جه نۆ رهنگ،

ديسان نه وه هار هه م مانا رهنگ

تهرز ته موورهى تاف وهش ئاههنگ
 لاله بهراما چون لال جه رووى سهنگ
 شكؤفهى باخان وه رهق شكاو كهرد
 ههر چلئ جه لئ، منمانؤ وه فرهرد
 ههر گول مويى بي داره ن جه خاو
 چه مه نان كه يله ن جه بؤى نافهى ناو
 وه نه وشهى وه نه وش ئه سربن نه سربن
 بيهن وه زينته سه حن به ساتين
 نه ورؤزى گولان خه يمى سئ ستوون
 پهى به زم ئارايى هؤردانه هاموون
 ما باقى گولان ديدهى نيم خه و
 چون مهستان جه به زم بادهى كه بخوسره و
 گشت تورمهى قرمز عهره ق چين وه سه ر
 له ب ئالوودهى مهى عه قيق ئه حمه ر
 بولبول وه نه غمهى هونين (ماهور) (۱)
 چون شيرين نه پاى خوسره و گرته ن (موور) (۲)
 ته ئسير نالهى مورغان چه مه ن
 ئايرهن پهى دل دوور كه فتهى وه ته ن
 كه يف و سه رمه ستي فه سل نه و وه هار
 گشتان نه ده شتان سه ير سه و زه دار
 پهى كه سئ وه شه ن دل وه ئوميد بؤ
 نه ك چون من غه ريب دوور كه فتهى زي د بؤ

(۱) ماهور مهقاميكي مؤسقاى نارام به خشه.

(۲) شيوه ن كه بؤ مردو ئه كرى.

وه رگيپرانى يه كه م: ۱۹۴۲

به هار تازه رهنگ، به هار تازه رهنگ
 ديسان نواندى به هار تازه رهنگ
 وپنهى ته مووره تافگهى خوئش ئاههنگ
 لالهى ئال دهرهات وهك لال له رووى سهنگ

گوپکەى درهختان ئاوس بەگەلان
 با ئەيکاتەوہ بۆنەشئەى دلان
 گولان خەوالو لە خەو ھەلساوان
 بۆژەنگى دلان وەک نەرمە ساوان
 وەنەوشە بەنۆش ئەسرینى نەسرین
 سەرخۆشە و گەردن کەچە بۆتايين
 بولبول بەنەغمەى شۆرى پەھلەوى
 (قەتارى رەشۆل) بەنيوہ شەوى
 تەئسىرى نالەى مورغانى چەمەن
 ئاگرە بۆ دل دوورکەوتەى وەتەن
 کەيف و سەرمەستى^(۱) فەسلى نەوبەھار
 سەيرى سەبزەزار ديارە و ديار
 بۆکەسى خۆشە دل بەئوميد بى
 نە وەک من غەمبار ئاوارەى زید بى

(۱) سەرمەستى، بەھەلە نووسراوہ سەربەستى

وەرگێرانی دووہمی:

بەھارى نووى رەنگ
 ديسان نەوبەھار، ئەنوینى رەنگ رەنگ
 تاف بەخوردەى ساف سازى خۆش ئاھەنگ
 لالە ئەرەقسى لەسەر سەحنەى سەنگ
 درەختى باخان وا گوپکەى دەرکرد
 ھەر چلنى جلى تازەى لەبەر کورد
 کۆرپەى گول تازە ھەلئەسن لە خەو
 دەم و چاو ئەشۆن بەئاونگى شەو
 وەنەوشە لەبەر ئەسرینى نەسرین
 گەردن کەچ ئەکا ماتەمین سەرشین
 لەولاوہ خونچە پیتی پى دەکەنى
 لەنجەى قەھقەھەيش شۆخى ئەنوینى

تییى گولانى چەمەن نیوہ خەو
 دەچن بۆ بەزمى شیرینی خەسەرەو
 تەئسىرى نالەى مورغانى چەمەن
 گرى دلە بۆ شىویای وەتەن
 کەيف و سەرمەستى فەسلى نەوبەھار
 گەشتى دەشت لەگەل دەستى دۆست و یار
 بۆکەسى خۆشە دل بەھیوا بى
 نەک بەبەردى دەرد لانەى شىواو بى

***

لەخەو ھەستا بوم

لە دیوانى پیرەمێردى مامۆستا ھاواردا لەلایە پەرى ۲۲۱دا شیعەرىک بەناوى (قەمبەر
 عەلى) یەوہ بلاو کراوہتەوہ. لەویدا نووسراوہ کە ئەوہ شیعەرى پیرەمێردە و بەناوى قەمبەر
 عەللییەوہ وتوویە. بەلام لە راستیدا قەمبەر عەلى یەکیکە لە شاعیرەکانى شىوہى گۆران و ئەو
 شیعەرى شیعەرى ئەوہ و پیرەمێرد وەرى گێراوہ. وەمامۆستا ھاوار بەمەى نەزانىوہ و ھەر بەشیعەرى
 پیرەمێردى داناوہ. وە ئەم شاعیرە بە (قەمبەر عەلى رەوانى) ناویانگى ھەيە. پیرەمێرد لە
 (ژین)ى ژمارە ۵۷۷ى سالى ۱۹۳۹دا، وەرگێرانی ئەم شیعەرى بلاوکردۆتەوہ.

ھەرودھا جارى دووہم لە ژینى ۹۸۱ى سالى ۱۹۴۹دا بلاوى کردۆتەوہ. ئەمە شیعەرەکەى
 (قەمبەر عەلى) یە وەک لە کەشکۆلى (مەحمود پاشای جاف)دا نووسراوہ.

«بێدار کەردەوہ،...»

ئیمشەو باد بەختم بێدار کەردەوہ
 شەو شەقەى شەرم جەویش بەردەوہ
 صوب لەب وەخەندەى شەفەق زەردەوہ
 بەرق پيش خانەى شەو صوب ستیزا
 سوپای ستاران لەرزو گوریتزا
 جەسەر مناران بلند بى نەدەر
 خیتزا بانگ بەرز (اللہ اکبر)
 بولبول وە نەغمەى خۆش ئاواز بەرز
 وەندەوہ جەبام سەر مەفتول طەرز
 جیھان دیدەگان، جیھان ئافەربین
 گرد کەوتن ئەو شۆن فکر دنیا و دین

کەسێ داوای تەخت پادشاهیشەن
 کەسێ فکری ویر بێ نهواییشەن
 کەسێ وهخەرمەن جەواهیتر دارۆ
 کەسێ ستارەش سەنگ لێش مەوارۆ
 شیخ نەفکری ویر کەشف و کەرەمات
 موتریبان ئەو پای نەغمە و مەقامات
 بت پەرستان گرد کلێسیایانە
 مەهێ نۆشان سەرمەست کونج مەبخانە
 عاشقان بێ هۆش پا جەسەر نەناس
 ڕەقیبان را چەفت ڕەهەند وە ناخاس
 بەدکار ئەوپای بەد خێر ئەندیش ئەو خەیر
 حاجیبان ئەو حەج دەیری یان ئەو دەیر
 گەردوون وەهەرکەس کارێ سپەردەن
 بەگشت سەرنوشت ڕووی پەشتی پەردەن
 من شووم ستارەهێ سەر زەمینانم
 کەس نەزانۆ جە کامینانم!؟

وەرگێڕانەکی پیرەمێرد:

لەخەو هەستابووم، لەخەو هەستابووم
 بەر لە بەیان بوو، لە خەو هەستابووم
 شعور لە کەللەهێ خالی پەستابووم
 گویم ڕاگرتبوو، بۆ بانگ وەستابووم
 شەوشەق، کراسی خومی خۆی داکنند (۱)
 ئوفوق بەشەفەق کەوتە شەکەر خەند
 بەرقی پێشخانەهێ سەحەر ستیزا
 سوپای ئەستێران لە رۆژ گوریزا
 لەسەر منارە سەربەرزێ بێ دەر
 بلند بوو بانگی (الله اکبر)
 بولبول بەنەغمەهێ خۆش ئاوازی بەرز
 ئەبخویند لەسەر چل بەنالەهێ سەد تەرز

ئافەریدەگان هەریەک بەرەنگی
 بۆ کرد و کۆشی دەنگ و ئاهەنگی
 یەکی ئەکەوتە شوێن خولبای شایی
 یەکی ئەگـریا لە بێ نەوایی
 یەکی هەستابوو پارەهێ ئەژمارد
 یەکی دامابوو بۆ نیو هۆقە ئارد
 شیخ لە ڕایستەهێ کەشف و کەرەمات
 گۆرانی بیژیش شەیدای مەقامات
 بت پەرست هەولێ کلێسیایانە
 عەرەق خۆرەکان مەستی مەبخانە
 بەد کار شوێن بەدی و خێرەومەند بۆ خێر
 حاجی بۆ کەعبە ڕاهبان بۆ دێر
 هەر کەس کارێکی بێ سپێراوە
 لە رۆژی ئەزەل خـوا بۆی داناوە
 هەر من بێ کارم وەک کاربای پیرەم
 خۆشم نازانم کە لە کام تیرەم!؟

(۱) لای م. ه ئەم بەیتە بەم جۆرە دەستکاری کراوە:

شەو شەو کراسی خومی خۆی داکنند
 ئاسۆ بەشەفەق کەوتە شەکەر خەند

وەرگێڕانی دووهمی پیرەمێرد: ۱۹۴۹

بێـداری کـردم،...
 بای سەختی بەختم بیداری کردم
 زەنگی شەو زەنگ و شیارێ کردم
 تووشی خەيالێ دلدارێ کردم
 شەوی تاریک و دەردی دووری یار
 لە بارەگای هەق خستیمە هاوار
 پەردەهێ لیلی شەو هەلپێچرایەو
 دەرگای ڕەحمەتی خوا کرایەو

ههروهها پیره میترده ئه م شیعره وهرگیتراره ی (میرزا موسا) ی له ژماره ۷۴۶ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۴ د بلاو کردۆته وه.

دیده م تو خودات بههق ناسیوه
تۆی سازاند به بی مانه ند و شیوه
تۆی کرد به سه رمه شق گولی به هاران
به سه رقافله ی تیپی نازداران
شوکرانه ی جوانیت شهوی چوارده ی مانگ
وهه ماله که م به یانی پییش بانگ
تا به کامی دل سوجدت بو بهرم
پیللو و نازت بخه مه سه سه رم
من رۆژی ئه وه ل که تو م دی به چاو
تیرتکم درا له جه رگ و هه ناو
به داو و دهرمان ساپتشی نایی
مه گهر تو چاره ی بکه ی به نیگایی
ره شی به خستی من له خالی تۆیه
ره نگ زهر دیم لیمۆی ره نگ کالی تۆیه
زه عیفیم وینه ی گه لای پایزه
خه م و مه ی نه ت و هیجران به ریزه
هیناومیانه ته کاتی گیانه لالا
یاخوا بالای تو دوور بی له به لا
تایی له توره ی زولفی موشکینت
له و کلافه ی خاو بو عه نبه رینت
پیم بده نه زری به زری بالات بی
زه کاتی حوسنی خالی ثالات بی
ئه وسایه هیچت له سه ره نامینتی
خوا خوینی منیش له تو ناسینتی

***

های قوربان تاکه ی

پیره میترده له ژماره ۶۹۱ ی سالی ۱۹۴۲ ی رۆژنامه کهیدا شیعریکی وهرگیتراره و ناوی

بهرقی پیشخانه ی سه ره ستیزا
سویای ستاره له رزا و گوریزا
له سه ره مناره ی بلندی بی سه ره
به رز بوو ئاوازه ی (الله اکبر)
بولبول به نه غمه ی عه شقی گوله وه
جووشی ئه خسته که لله و دله وه
به جاری ئه هلی جیهان خرۆشا
هه ره که س بو رۆژی خو ی تیده کو شا
دوله مه ند سوودی لیک ئه دایه وه
فه قیر بو نایک ئه سوورایه وه
عابد به ناله ی (یا هوو، یا من هوو)
موترب بو به زمی مه یخۆران ئه چوو
بت په رست له پای بتدا سه ره به خاک
زیکری دهرۆشان ئه گه بییه ئه فلاک
حاجی بو جه ج و دز بو جه رده یی
کارخانه ییش کاریان به بی په رده یی
هه ره که س کاریکی پی سپیترابوو
گه ر دوون وه ک رۆژان هه ره له ده ورا بوو
هه ره چیت ئه پروانی ئه یزانی چییه
هه ره منم شوینی مه علومم نییه
خۆیشم نازانم که چیم و له کویم
دهنگی دۆستی راست نه هاتۆته گویم
«یا دۆست نه ماوه یا من نه مدیوه»^(۱)
فران فران له م دیوه و دیوه
کلاوم نییه دهستی پیابگرم
ئه یشرانم که وای کفن ئه مرم
تهن ته ن و ته نه خه لک ئه یفرۆشی
هی وایشمان هه یه نییریش ئه دۆشی»

(۱) شیعره که خۆی له ویدا ته واد ده بی و ئه وسی به یته شیعری پیره میترده.

شاعیره که شی نووسیوه بهم جوړه «شاعیرئ ههیه که (صرعی) ناوه، ئەمه هی ئەوه، پۆ ئەو بیژراوه». ئیمه له کهشکۆلی مهحموود پاشای جافدا، دهقی ههورامی ئەو شیعره مان دۆزییه وه. بهلام سهبارت بهژیان و بهرهه می ئەم شاعیره ههچمان دهست نهکوت. ئەمه دهقی شیعره که و وەرگێرانه کهی پیره مێرد.

های قوریان تاکه ی ئەی ئینتیزاری
تای تاقت بریان که ی ته شریف ماری
فیدات بام سادە ی پۆ نه ی سهرده مدا
خه فته بهر وه جهرگ به زمه که ی جه مدا
خه یلپوهن دیدە ی هه راسانه که ت
مه حروومهن جه گهر د بهر ئاسانه که ت
بخراممه وه ناز ئە ی بهرگوزیدە م
پا بنیه ر وه بان بینایی دیدە م
به ل جه مه میه نه ت گه ر ی پالا که ت
ره وشه ن پۆ په ی دین به ژن بالاکه ت
ئەر باری ته شریف شه معه که ی دینم
ها وه خته ن ئە جه ل پۆ وه سه رینم
ئەو مه کیشای جه ور هه جرانه که ی ویت
مزانای وه حال دیتوانه که ی ویت
ئیسه چون هه جران دووربت نه وهرده ن
سه ر مه ودای په یکان نه دل نه ویه رده ن
ئبتر نیت وه ته نگ بی قه راری من
وه ی زایه له ی به رز شین و زاری من
ها وه خته ن جه یو من هه جرانه که ی ویت
سه ر سلا مه تیبی من بوزان لیت
ئەمجار جه و دما چیش مه که ی جه ده ست
فه ربادی (صرعی) و عه ده که ی ئە له ست

وەرگێرانه که ی:

های قوریان تاکه ی وا چاوه ری ب
تای تاقت بریا وه خته به ری ب

فیدات بام سادە ی شه وی ئە نا کا
له شیوه ی جلوه ی مانگی روونا کا
به رووی شه مالا بکه به مالا
مل له ده سمالا، پین له خر خالا
به لاروله نجسه هه ی بهرگوزیده
دیده که م پیتی به بنی سه ر دیدە
به سه رگه ردت بام با گه ردی که وش ت
چا و روون کا پۆ دین بالای بی خه وش ت
هینده بزانه ئە گه ر بی و نه یه ی
به زۆر ئە مکوژی و ئە بیه پیاوکوژی پیتی
ناخ چی بکه م خۆزگه تۆیش عاشق ئە بووی
ئەوسا پۆ پرسه ی عاشقی خۆت ئە چی
ئیسستا نازانی سه ودای عه شق چیه
هه زار هاوار که م تۆ باکت نییه
زۆری نه ماوه ئە مر م و ئە مبه ن
دیاره سه ر خۆشیی من له تۆ ئە که ن
ئەوا من پۆ بیم تۆ به سه لامه ت
چۆنی له ترسی پرسی قیامه ت

***

پیره مێرد و مه جندووبی شاعیر

(مه جندووب) شاعیرێکی شێوهی (گۆزان) هه ورامیه. شاعیرێکی ههیه به ناوی (قیبله م هلال) پۆ که پیره مێرد سێ جار وه ری گێراوه، جارێک له دیوانی پیره مێردی مامۆستا هاواردا له لاپه ری ۱۷۰ دلاو کراوه ته وه به ناوی (وهک ژهر تال بێ) نووسراوه به ناوی مه جندووبه وه بلاوی کردۆته وه. واته به لای مامۆستا هاواره وه شاعیری پیره مێرده و به ناوی ئەو شاعیره وه نووسیوه. به لام وهک لیته دا دهقی هه ورامیه که ی دهنوسین شاعیری مه جندووبه و پیره مێرد وه ری گێراوه. جاری دووم پیره مێرد ئەم شاعیره ی له پۆژنامه که یدا ژماره ۵۸۰ ی سالی ۱۹۳۹ دلاو کردۆته وه. جاری سێیه م له ژینی ژماره ۷۴۰ ی سالی ۱۹۴۴ دلاوی کردۆته وه. ئیمه وەرگێرانی دیوانه که و ئەوی سێیه م جار دهنوسین.

مه جڏووب

قيبله م مه لال ٻو،... (۱)

دلئي غه یر جه خه م خالت مه لال ٻو
 ٽه و دل ٽه دانه ی شه و چرای لال ٻو
 تو خودا بازهش یا وه زوخال ٻو
 دیدي دایما نه دینو پالات
 هه رده م نه ره ٽيو وه گه ردي پالات
 ٽه و دیده دیدی جه یر توند خیز ٻو
 تو خودا بازهش باسو ما بیز ٻو
 سه ری و سه ری که مان ٻو هه ر ٻو
 شه وان سه ر نه دٻو وه ئاستانه ی تو
 ٽه و سه ر ٽه ر سه ردار ده وران دوون ٻو
 تو خودا بازهش با سه رن گون ٻو
 ده ستی ده س نه دوت نه که مه ر په یوه س
 نه شو ت وه گه رده ن په یا په ی، ده س ده س
 ٽه و ده سته ٽه رده س جه لاد به ور ٻو
 تو خودا بازهش با به سته ی جه ور ٻو
 پایي په ی په ی ره و تو نه ٻو، وه پا
 وه رای یانه ی تو نه شو و وه پارا
 ٽه و پا ٽه ر پای پاک به در مونیر ٻو
 تو خودا بازهش با نه زنجیر ٻو
 قیبله م با ده سم جه دامانت ٻو
 (مه جڏووب) نه زومره ی غولامانت ٻو

(۱) ٽه م شیعره به هله له دیوانی وه لی دپوانه ی ماموستا عوسمان هه ور امیدا به شیعری وه لی دانراوه. به لام ماموستا عوسمان هه ور امی خو ی له گو قاری (به یان) دا ژماره ۹۵ ی سالی ۱۹۸۴ د رونی کرد ٻو ته وه که ٽه و شیعره، شیعری مه جڏووبه و به هله له له ویدا دانراوه.

وه رگپرانه که ی پیره میترد:

وهک ژه هر تال بی، وهک ژه هر تال بی
 تامی زبانم با هه ر وا تال بی

دلئي بي غه می خالت مه لال بي
 ٽه و دل ٽه دانه ی شه و چرای لال بي
 با گه وه هری تاج رو سته می زال بي
 تو خوا ليی گه ری با به زوخال بي
 سه ری سه ربه رز بی ت ٻو باره گای تو
 به شه و سه ر نه دا له باره گای تو
 ٽه و سه ر سه ردار ده ورانی دوون بي
 تو خوا ليی گه ری با سه رن گون بي
 دیدم دیدی هک نه بی نی چاوت
 چا و نه ری ٽي به گه ردي پیلاوت
 ٽه و دیده دیدی ٽاهووی ته نی یا بي
 تو خوا ليی گه ری با نابینا بي
 ده ستی پر نووری یدی بیضا بي
 ٽه گه ر له ده سته ی زولفت جودابی
 هه ر چنه ن فرعه ونی پی پر نازابی
 ٽه و ده سته با هه ر به سته ی قه زابی
 په ی په ی په ی جه سورت نه بی په یا په ی
 وهک سیبه ر ریگات نه پیوی په ی په ی
 ٽه و پایه پایه ی عه رشی ره حمان بي
 یاخوا پا به سته ی کو تی زیندان بي

وه رگپرانی سیبه می پیره میترد سالی ۱۹۴۴

دلئي مه لال بي

دلئي له خالت، خالي مه لال بي
 تو خوا ليی گه ری با به زوخال بي
 ٽه و دل ٽه دانه ی شه و چرای لال بي
 سه ر، سه ر مه ست نه بی به مه ی مه ی خانه ت
 به شه و سه ر نه دا له ئاستانه ت
 ٽه و سه ر سه ری سه رداري چه رخ بي
 له سه ر پریندا وهک سه ری به رخ بي

دیدم دیده‌ک نه‌بینی بالات
 دائم نه‌پژرئی به‌گه‌ردی بالات
 ئەو چاوه ئەگه‌ر چاوی شایبی بی
 یاخوا هه‌ر کوێر و بی بینایی بی
 دەستی که دەستی تو نه‌نیتته دەست
 بو خزمه‌تی تو نه‌جوولتی په‌یوه‌ست
 ئەو ده‌سته ئەگه‌ر (یدی بیضا) بی
 یاخوا ئەو ده‌سته هه‌ر به‌سزا بی
 پتیه‌ک که له‌رپی تو دا دیل نه‌بی
 وەک قه‌یسی دوجه‌یل ئارا گیل نه‌بی
 ئەو پتیه‌ک ئەگه‌ر پتی فریشته بی
 له‌خشته چوویی و هه‌ر شکسته بی
 (مه‌جدووب) له‌زومره‌ی غولامانت بی
 ده‌ستی به‌نده‌گی به‌دامانت بی
 ***

پیره‌مێرد و (داخی) شاعیر

له‌دیوانی (پیره‌مێردی نه‌مری مامۆستا هاوار) دا لاپه‌ره‌ی ۲۴۴ شیعریک بلاو کراوه‌ته‌وه به‌ناوی (دله‌ با به‌س بی) وه‌ به‌شاعیری پیره‌مێرد دانراوه. به‌لام له‌ راستیدا ئەو شاعیره‌ شیعری (داخی) شاعیره. وه‌ پیره‌مێرد دووجار ئەو شاعیره‌ی وه‌رگێراوه و له‌ رۆژنامه‌که‌یدا بلاوی کردۆته‌وه.

جاری یه‌که‌م: ژین ژماره‌ ۸۱۲ سالی ۱۹۴۵.

جاری دووهم: ژین ژماره‌ ۹۳۰ سالی ۱۹۴۸.

جاری دووهم نووسیبوه‌ شیعری (داخی به‌راست) واته‌ شیعری داخییه‌ و به‌ناوی داخییه‌ وه‌ هه‌لنه‌به‌ستراوه و نه‌نووسراوه.

لیته‌دا پتیبسته‌ ئەوه‌نده‌ی که به‌ده‌ستمانه‌وه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌داخی و ژبان و به‌ره‌مه‌می بخه‌ینه‌ پێش چاوی خوێنه‌ران:

۱- له‌ کتیبی (یادی مه‌ردان) ی مامۆستای پایه‌به‌رز (مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمی موده‌رپس) دا به‌رگی دووهم لاپه‌ره‌ی ۴۱۲، ۴۱۳ دا سه‌باره‌ت به‌داخی و ئەو شاعیره‌ نووسراوه:

«دۆستیکی تری مه‌وله‌وی (شیخ عبدالله‌ی داخی) یه‌ که شاعیریکی به‌رز بووه و هه‌ر چه‌ند

به‌باشی بۆم ساغ نه‌بووه‌ته‌وه‌ کتیه‌، به‌هه‌ندئ نیشانه‌دا وا دیاره‌ شیخ عبدالله‌ی مراد وه‌یسی خالۆزای مه‌وله‌وی بی. به‌نیشانه‌ی ئەوه‌شا که مه‌وله‌وی گه‌لچ پارچه‌ شیعری خوێ بۆ ئەم نووسیبوه، ئەبێ ئەمیش شیعری زۆری بۆ ئەو نووسیبی». هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌و شاعیره‌ی لیته‌دا مه‌به‌ستمانه‌ و ده‌ق و وه‌رگێرانه‌که‌ی ده‌نوسین له‌ لاپه‌ره‌ ۴۱۲- ۴۱۳- دا مامۆستا ده‌فه‌رموی «ئیمه‌ وای بۆ ئەچین داخی ئەم پارچه‌ شاعیره‌ی به‌بۆنه‌ی کۆچی دواپی مه‌وله‌وییه‌وه و بۆ لاوانده‌وه‌ی وتی».

هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان هه‌ورامی له‌ گۆڤاری (به‌یان) ی ژماره‌ ۹۵ ی سالی ۱۹۸۴ دا له‌م باره‌یه‌وه‌ نووسیبوه «ئەم شاعیره‌مان هاوچه‌رخ و هاوده‌می مه‌وله‌وی بووه و نامه‌ و هۆنراوه‌شیا بۆ یه‌کتر ناردوووه. له‌ دیوانی مه‌وله‌وییدا لاپه‌ره‌ ۱۰۲، ۱۰۵ هۆنراوه‌یه‌کی مه‌وله‌وی تو‌مار کراوه‌ که بۆ ئەم شاعیره‌ی نووسیبوه، له‌به‌ر ئەوه‌ی زۆر په‌یوه‌ندی به‌م به‌شه‌وه‌ هه‌یه، به‌پتیبستم زانی لیته‌دا بینوسمه‌وه: مه‌وله‌وی ئەم پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌ی له‌ وه‌رامی شیخ عه‌بدوڵلای داخییا نووسیبوه، که شاعیریکی به‌رز بووه، وه‌ زۆر جار نامه‌ی به‌هه‌لبه‌ست بۆ مه‌وله‌وی ناردوووه و ئەویش وه‌رامی داوه‌ته‌وه. جارێکیان مه‌وله‌وی له‌ وه‌رامدانه‌وه‌دا دوا ئەکه‌وی. داخییش غه‌زه‌لیکی بۆ ئەنیری وه‌ له‌ غه‌زه‌له‌که‌یا گله‌بی ئەکا به‌رامبه‌ر به‌دواکه‌وتنه‌که‌ی».

هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان ده‌نوسیت «له‌م هۆنراوه‌یه‌دا نو‌به‌یت شیعری مه‌وله‌وی به‌ر چا و ئەکه‌ون، نه‌ک تاچه‌ شیعریکی داخی بۆ خوێ ناماژه‌ی هه‌موو هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی ئەکات».

لیته‌دا ده‌قی هۆنراوه‌که‌ی (داخی) ده‌نوسین، وه‌ک مامۆستا عوسمان نووسیبوه و له‌ پال ئه‌ویشدا مه‌به‌ستی خۆمان که هه‌ردوو وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرده‌ ده‌نوسین:

«دله‌ باوه‌س بو، دله‌ باوه‌س بو(۱)
 هوشیار به‌ر واده‌ی مه‌ستیت باوه‌س بوو
 زیامت باوه‌س وده‌س هه‌وه‌س بوو
 وه‌س فامت نه‌ فیکرکه‌رده‌ی عه‌به‌س بوو
 باوه‌س خه‌یالت خه‌یالتی خال بوو
 وه‌س حالت په‌ی زولف زوخال به‌د حال بوو
 وه‌س وه‌ته‌مای وه‌سل نازک نه‌وه‌الان
 سه‌رمایه‌ی عومرت بده‌ر وه‌ تالان
 بدیه‌ هامده‌ردان، هام فه‌ردی هام مه‌شق
 نازک خه‌یالان ده‌روون ده‌ریای عه‌شق
 گه‌ردین وه‌ خه‌یال نازک که‌رده‌وه
 وه‌ باری فیراق ئەندۆی ده‌رده‌وه

هه‌ریه‌ک وه خه‌یال نه‌وه‌ه‌الی‌که‌وه
 وه په‌ژاره‌ی خه‌م بووم لالی‌که‌وه
 مه‌زه‌ی باده‌ی ناب حه‌قیقی چه‌شته‌ن
 نه‌ی وارگه‌ی په‌رشو‌ر وه ناکام وه‌شته‌ن
 خالی بی‌یاگه‌ی نازک خه‌یالان
 بی مه‌دداح مه‌نده‌ن نه‌و نوخته‌ی خالان
 مه‌یخانه خالی، مه‌یخواران بی شه‌وق
 باده‌که‌ش ماته‌م باده‌نو‌ش بی زه‌وق
 زیاد جه‌گردین شای سینه‌ سافان
 مه‌خدوومی (مه‌عدووم) (مه‌وله‌وی) (۲) جافان
 جاداری ره‌ویه‌ی (بی‌سارانی) بی
 ساحیب ته‌ریکه‌ی هادی و ثانی بی
 ئه‌شعاری (یوسف) (ئه‌بیاتی) خانا
 جه‌خه‌یال خاسیش وه‌هیچ مه‌نمانا
 فه‌ردی وه‌ش مه‌زموون (مه‌لا) که‌ی گۆران
 ئه‌بیاتی ته‌رکه‌ی مه‌دداحی بو‌ران
 واتای واجیوه‌ند (خانا) ی دل خه‌مین
 فه‌رمووده‌ی (شه‌فیع) ده‌روون ماته‌مین
 ئه‌فکارا به‌کار (صالح) ی که‌رده
 ئه‌بیاتی نه‌بات - نه‌جه‌ف - په‌روه‌رده
 بی نموون جه‌فیکر خه‌یال خاسیش بین
 بی وجود جه‌لای خاسان خاسیش بین
 واده‌ی موناجات (قاضی الحاجات)
 وه کزه‌ی ده‌روون سه‌دده‌ق دل هه‌رسات
 ئه‌ی دانه‌ی نه‌فیس شه‌فافته‌ر جه‌لال
 مه‌سفت وه‌قه‌له‌م سه‌رنوکی خه‌یال
 «یا جه‌گۆنای من که‌ره‌م ناوانته‌ر
 ره‌حمت جه‌تاوان من فراوانته‌ر»
 «تۆم هه‌نی وه‌تاک دانا و توانا
 تۆم هه‌نی، هه‌نی وه‌کیم بوو هانا»

نه‌فه‌سلی فیراق وه‌سه‌د زاری و ده‌رد
 ئه‌ی لاله نه‌گه‌نج خاتر به‌ر ماوه‌رد
 «تاقه‌ت بی وه‌هون جه‌سه‌ختی زامان
 تک تک چه‌نی هه‌رس ریتزا وه‌دامان»
 نه‌وه‌ختی هه‌یجران خاتر نا شادی
 وه‌ی چه‌ند به‌یت مه‌وات گه‌رده‌ن نازادی
 «من شه‌وی ناله‌م جو‌ش ناوه‌رده بوو
 سه‌گی ئاسانه‌ت بیدار که‌رده بوو»
 چوون واده‌ی هه‌وه‌س باده‌ی حه‌قیقی
 ماماش وه‌خاتر جیلوه‌ی ته‌حقیقی
 ته‌نخوا‌ی وه‌جه‌ی مه‌ی مه‌یخانه‌ی باقی
 ئه‌ی دانه‌مدا شاپاش وه‌ساقی
 «یاران و به‌ردن نو‌به‌مه‌ن وه‌ی ده‌ی
 ئیسه‌ وه‌کاره‌ن ساقی نه‌شه‌ی مه‌ی»
 واده‌ی ئاره‌زووی دیده‌ی جه‌مین گول
 چوون واز که‌ر قفل سندووقخانه‌ی دل
 ئه‌ی لولوی نه‌خت په‌سه‌نده‌ی خاسان
 په‌یدا که‌رده‌ی سه‌عی بی شوی غه‌واسان
 مه‌وست ئه‌و سه‌حرا په‌ره‌ی حه‌کاکان
 تا بوو وه‌زینه‌ت جه‌رگه‌ی دلپاکان
 «باله‌خانه‌ی چه‌م دپوانه‌که‌ی توو
 پا نه‌نا وه‌و گل ئاسانه‌که‌ی توو»
 «تکه‌ش عاجز که‌رد خه‌یالت تیشدا
 نازیز بو‌جاری پا بنیه‌ر پیشدا»
 ته‌عریفی تفه‌نگ خالی هه‌یجرانبار
 وه‌ی فه‌رده مه‌که‌رد نه‌عالم ئیظهار
 «خاراوی خانان، طاق قوول، لول وهرده
 چوون نیگای دل‌به‌ر هه‌زاره که‌رده»
 «دروستی و هه‌لمه‌ت قه‌ضا خه‌یال طهور
 نار و ناله و دوود ره‌عد و به‌رق و هه‌ور»

بدیه (مهولهوی) بهو خه یالنه وه
 وهی گشت جه واهیر دانهی لاله وه
 غه یوری مه عشوق حه قیقی حازر
 وه نیم ته جه لاله نه صورهی ظاهر
 دیت چهنی کوورهی دهروونش کهرد سهرد
 چوون پای خه یالان نازک گهردش بهرد
 ئینصافهن وه سهن ههرزهی بی مایه
 وهس عومرت وهی طهور بدر وهزایه
 بی به ده لهن عومر، خاسش ههر پاسهن
 باختش پهی مه عشوق بی به دهل خاسهن

(۱) ئەم شیعره بریتییە لە چل و یەک بەیت، لە نوسخەی کەشکۆلی مەحموود پاشای جافدا سی و حەوت - ۳۷ -
 بەیت بوو.

(۲) ئەو ناوانەی لە نێوان دوو کەوانە نووسراون هەمووی ناوی شاعیرن و ئەو بەیتانەی لە ناو کەوانەی بچوو کدان
 بەیتی (مهولهوی) ن.

وه‌رگێڕانی یه‌که‌می:

دله با بهس بی، دله با بهس بی
 هۆشت بی ئیتر مه‌ستیت با بهس بی
 هه‌وسارت با بهس به‌دهس هه‌وهس بی
 بهس هاو‌نشینت له‌گه‌ڵ ناکه‌س بی
 با بهس خه‌یالت به‌دحالی خالّ بی
 بهس مه‌تالی عومر پامالی مالّ بی
 بهس ئاره‌زووی وه‌سلّ نه‌وبه‌ر نه‌مامان
 به‌تخاته قورا و سه‌رتا به‌دامان
 سه‌یرکه هام فه‌ردان هام ده‌رس و هام مه‌شق
 نازک خه‌یالان ده‌روون ده‌ریای عه‌شق
 هه‌موو به‌نالّه و ئاهی سه‌رده‌وه
 به سۆزی دووری و که‌زی ده‌رده‌وه
 ههر که‌س به‌مه‌یلی نه‌و خالیکه‌وه
 به په‌ژاره‌ی خالّ چاو کالیکه‌وه

به نابه‌کامی باده‌ی مه‌رگیان چیشته
 هه‌وارگه‌ی پر شو‌ر جیهانیان جی هیشته
 شو‌نیششیان گوم و نازک خه‌یالان
 ده‌وره‌یان چۆلّ بوو پی‌روژه خالان
 مه‌یخانه خالی مه‌یخواران بی شه‌وق
 ساقی ناباقی خالّ خاسان بی زه‌وق
 کوچی دوایی کرد شای سینه سافان
 مه‌خدوومی (مه‌عدووم) مه‌وله‌وی جافان
 (بی‌ساران‌ی) بوو، شیخی بی‌ساران
 زه‌مه‌زه‌مه‌ی ئه‌بیات نه‌ما وه‌ک جاران
 ئه‌شعاری (یوسف) شعاری (خانا)
 له‌ ریتی ئه‌ده‌بدا گ‌ورج و ته‌وانا
 واتهی (وه‌له‌وخان) خانی شاعیران
 فه‌رمووده‌ی (شه‌فیع) پیری ماهران
 ئه‌بکار ئه‌فکار (صالح) ی‌کوردده
 نه‌باتی ئه‌بیات (نه‌جه‌ف) په‌روه‌رده
 سۆزی ده‌روونی (دییانه‌که‌ی شه‌م)
 که‌ته‌ی (ره‌نجووری) ده‌روون ده‌ریای خه‌م
 شاعیری به‌رزی کوردیمان زۆر بوون
 له‌ ریتی ئه‌ده‌بدا به‌زات و زۆر بوون
 په‌ی ده‌ریای که‌وته‌نه‌ ریتی نه‌و دنیاوه
 وه‌ک تاق تاق که‌ره ههر (داخی) ماوه
 داخه‌که‌م ئه‌ویش که‌ پی‌ره‌می‌رده
 له‌ داخی ئه‌وان به‌ئاه و ده‌رده
 رووی وا له‌ قایی (قاضي الحاجات)
 به‌ ناله‌ی شه‌وان که‌وته‌ مونا‌جات
 ئه‌پارێتته‌وه‌ بو‌زید و مه‌ل‌به‌ند
 گ‌یرۆده‌ی جه‌هلن، رزگار بن له‌ به‌ند
 ئه‌لّی ئه‌ی خودای مولک و ئینس و جان
 بمانپارێزه‌ له‌ ته‌فه‌ره‌ی شه‌یتان

به‌ژانی زامان خویشی لیم بی‌زرا
 پیالته‌ی عه‌یشم وەرگه‌را و ریژرا
 تاقت بوو به‌خوین له ئیشی زامان
 له‌گه‌ل فرمی‌سکا، رژایه دامان
 به‌ناهی سارد و به‌فرمی‌سکی گهرم
 به‌ریشی سپی که لیبی ئه‌کرئ شه‌رم
 نۆرده‌ی به‌زه‌بی و ره‌حمی تو‌مانه
 ئه‌گینه‌ی رۆ‌رۆی دوایی رۆ‌مانه

وهرگیترانی دووه‌می: که له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو کراوته‌وه:

دلّه با به‌س بی، دلّه با به‌س بی
 وهره‌وه هۆش خۆت دلّه با به‌س بی
 جلّه‌وت با به‌س به‌ده‌س هه‌وه‌س بی
 به‌گری سه‌ودا دلّت قه‌قنه‌س بی
 با به‌س خه‌یالت خه‌یالی خالّ بی
 به‌پیری عه‌قالت وړکی منالّ بی
 تاکه‌ی په‌یجوری دیدی بازانی
 تاکه‌ی گیرۆده‌ی گه‌ردن قازانی
 سه‌یرکه‌هه‌م فهران هه‌م دهرد و هه‌م مه‌شق
 نازک خه‌یالان ماسی دهریای عه‌شق
 هه‌ریه‌که‌به‌داخ له‌یلتیکی بی مه‌یل
 دهردی پر میحنه‌ت دلّ له هه‌یجران که‌یل
 به‌ره‌و دوا چوونه هه‌وارگه‌ی ژیر خاک
 ناوی ون کوردن، دهورانی بی باک
 خالییه شوینی نازک خه‌یالان
 نه‌ما گۆرانی ئه‌گریجه و خالان
 له هه‌مووان پیشتر شای سینه‌ی سافان
 مه‌خووومی (مه‌عدووم) مه‌وله‌وی جافان
 جینشینی ئه‌و (بی‌سارانی) بوو
 خاوه‌ن ته‌ریکه‌ی هادی ثانی بوو

ئهبیاتی (یوسف)، دیوانی (خانا)
 (مه‌لاکه‌ی گۆران) شاعیری دانا
 ئه‌شعاری ره‌نگین (دیوانه‌که‌ی شه‌م)
 واته‌ی (ره‌نجووری) دهره‌ون پر له‌خه‌م
 من که له شیعردا ناگه‌مه‌ ئه‌وان
 هاوار ئه‌به‌مه‌ باره‌گای به‌زدان
 هانام به‌تۆبه‌ ئه‌ی خودای بی‌چوون
 عه‌فوت له تاوان به‌نده‌گان ئه‌فزوون
 منیش دواي ئه‌وان ئه‌رۆم به‌نۆبه
 له گونا‌ه تۆبه، به‌خشنده‌ش، تو، به

ئو شاعیرانه‌ی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای داخی ناوی هه‌ینان ئه‌مانه‌ن: مه‌وله‌وی، بی‌سارانی، یوسف،
 خانا، مه‌لاکه‌ی گۆران، وه‌لی دیوانه، ره‌نجووری، شه‌فیع، مه‌لا ولدخان، نه‌جه‌ف، صالح.

***

پیره‌مێرد و شیعرێکی (پیر میکائیل)

پیره‌مێرد له رۆژنامه‌که‌یدا^(١) شیعرێکی ئه‌م شاعیره‌ی شیشه‌ی (گۆران) ی وهرگیتراوه و
 پیشه‌کییه‌کی کورتی بۆ شیعره‌که‌ نووسیه‌، به‌م جۆره‌:

«ئیمه‌ پیر میکایلیکمان بووه‌ که ئه‌م ئیلی جافه‌ له ته‌نگانه‌دا هاواری ئه‌که‌ن، ئه‌م زاته‌ وه‌کو
 له ویلایه‌تدا که‌رامه‌تداره‌، له شیعریشا به‌شداره‌. جار جار هه‌ندی شیعی ئه‌و ئه‌نووسم، هه‌ممه‌ت
 و به‌ره‌که‌تی حازر بی ئه‌مه‌ته»^(٢).

هه‌روه‌ها مامۆستا محه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی نووسیه‌ «ده‌رباره‌ی ئه‌م شاعیره‌یش شتیکی
 ئه‌وتۆم ده‌ست نه‌که‌وت. ئه‌م شیعرانه‌یش که‌ لی‌ره‌دا ده‌یان‌نووسم له‌ که‌شکۆلی مه‌لا عه‌زیزی
 ریشاوی وهرگیرون و به‌روونی ناوی (مه‌لا میکاییل) یان له‌سه‌ر نووسراوه»^(٣).

ئنجنا مامۆستا نۆ پارچه‌ شیعی ئه‌و شاعیره‌ی هه‌ر به‌شیه‌که‌ی خۆی نووسیه‌ به‌لام ئیمه‌ له
 دیوانی ته‌واوی بی‌سارانیدا که‌ مامۆستا عوسمان هه‌ورامی ئاماده‌ی کردووه‌ و ده‌سنووسه‌، ده‌قی
 ئه‌م شیعره‌ ده‌نووسینه‌وه‌.

مه‌ولام گول‌خونجی ساوا و نه‌شکوفته
 سه‌ودای چه‌ند بلبل تیدا نه‌هوفته
 هه‌یمای نه‌بریان نامش به‌گولئی
 نه‌ژنه‌وان به‌گۆش ناله‌ی بلبلئی

به نیم نیگای ویش هیچ نه زانو
چهند شیخ سنعان ئیمان مهستانو
نهر بلبل نه رووش نه غمه بوانو
دین دینداران باتل مه مانوو
ئانه که سیوهن نه شکوفته ساوا
داخو یانهی کی پیش مه بوو ئاوا

(۱، ۲) پروانه ژین ژماره ۸۶۶ سالی ۱۹۴۷ .

(۳) که شکوئی که له پووری ئه ده بی کوردی محمد علی قهره داغی ل ۲۲۷ .

وه رگپرانه که ی:

مه ولام گولخونچهی ساوای نه شکوفته
وه بۆن عه ترش یانهی دل روفته
سه ودا ی چهند بولبول تیشدا نوهوفته
نهرگس شه و بیدار ئه و هیمان خوفته
ناوی نانری هیششتا به گولئی
نه که وتۆته گوتی ناله ی بولبولئی
بای به یان که ئه و له خه و ههستیئی
له شیخی سنعان ئیمان ههستیئی
ده رده دار له سه ر نه و شکوفته ی وا
به بۆنی عه تری خه م ئه دهن به با
گول خونچه یه که نه شکوفته ی ساوا
ئاخو مالتی کی پی ده بی ئاوا

***

پیره میرد و شیعیکی حه سه ن ئه فه ندی مامی

پیره میرد چهند جار تیک باسی ئه م حه سه ن ئه فه ندی مامه ی کردوه که شاعیر بووه و به لام
شیعه کانی فه وتاون، له یه کئ له ژماره کانی رۆژنامه که بیدا (۱). به ناوی (یادی رابووردوو) هوه
باسیکی کورت و شیعیکی مامی نووسیوه: «دراوسیه کمان بوو، (حه مه ی قاله به نا) ی ناو

بوو، دهنگی زۆر خۆش بوو حه سه ن ئه فه ندی مام خوی دابوویه فیتری مه قامات و شیعی خۆشی
کردبوو. به عاده تی ئه وسایه دوو ژنی هه بوو هه ردوو کیشیان جوان بوون، رۆژی قینی هه لده سی
به جارئ هه ردوو کیان ته لاق ئه دا، شه وی به سه را دی که سیانی لا نبیه، ناگری تی به رنه بی، ده ست
ئه کا به شیوه ن، گۆرانیه کی (حه سه ب حالئ) خۆی نازانئ، دیته لای مام چهند شیعیکی
به شیوه ی شیوه ن بۆ ئه نووسی ئنجا به سۆزه وه ئه یگوت، زۆر ته ئسیری بوو هه ندیکم له بییر ماوه،
ئه مه بوو:

به دوو تییر دل بریندارم، ره وانه خوین له دامانم
له ناو فرمیسیکی خو ما غه رقه، سه ر تا به دامانم
وه سیته دوو ژنه ی دوو دل، دل ئاسوده نییه یه ک ده م
منیش ئه و دوو دل ئه ی ویرانه مال بووم وا په شییمانم
خودا تا دای به من، وای دا به جارئ وه سلتی دوو دولیه ر
ده سه یری چی به سه ر هینام فه له ک چۆن کردی تالانم
ئه میشم چوو، ئه ویشم چوو، وه کو کوردی له جه ژنان بوو
بینای ژین و ژیان تیکچوو به جارئ مالتی ویرانم

(۱) پروانه ژین ژماره ۸۴۴ ئابی ۱۹۴۷

***

نه و به هار ره شه (۱)

۱۹۳۹

پیره میرد وه رگپرانئ ئه م شیعه ی (بیتسارانی) له رۆژنامه که بیدا بلاو کردۆته وه و خۆی نووسیویه
که شیعی (بیتسارانی) یه، ئیمه ده قی هه ورامی شیعه که مان له دیوانی بیتسارانی ماموستا
عوسمان هه ورامیدا دۆزییه وه و بۆ به راورد ده ینووسین.

«نه و به هار ره شه، نه و به هار ره شه
له پیش چاوی من، نه و به هار ره شه
هه وری ماتهم ره نگ روو له گه رده شه
من به سه ر گولدا، گریانم به شه
نووری بیناییم له جییدا نه ما
ئه ستیره ی به ختم وا له ناو ته ما
پیتی شادیم کووره له داوی خه ما
ره نگم به هییه، له ده ست وه ره ما

هەر چەند ئەببەنم پەرهی خونچەهێ گول
 وێنەهێ ئەو گولە، لەت لەت ئەبێ دڵ
 ماته می و بەهار دەردیکە مشکل
 بولبول، مەخوێنە، پتر لەسەر چل
 هەر گول ناسۆرێ هەر سۆسەن خاری
 هەر گولشەن زامان هەر لاولاو ماری
 هەر رۆژێ شەوێ، هەر شەوێ تاری
 بە دەست دنیاو، لە گیان بیتاری

(١) بروانە ژین ٥٦١ سالی ١٩٣٩ .

دهقی شیعرهکه:

نەو وەهار سیان،...
 ئەمسال وە تالەم نەو وەهار سیان
 نوور بینایی جە دیدەم جیان
 بە هیچ رەنگیدا مەتاو و دیان
 من هەر یەند مەگنوم چەم بەدین گول
 چوون خونچەهێ نەوخیز لەت لەت مەبو دڵ
 هەرگول نەشتەرێ، هەر سۆسەن خاری
 هەر چەمەن زیندان، هەر شەتاو ماری
 وە بەختم بدیە تەور شییویان
 سپای مەینەتان وەنەم دیویان

***

لەیل بەجەمال

١٩٤٤

ئەم شیعەرە بەناشکرا دیارە کە شیعری یەکی لە شاعیرانی شیوەی (گۆران - هەورامی) یە و پیرەمێرد وەری گێراوە، بەلام وەک گەلێ پارچە شیعری تر کە لەبەر دەستماندا یە، پیرەمێرد ناوی کەسی لەسەر شیعەرە کە نەنوسیبووە؟! گەلێ گەراپن و ماندوو بووین دەقی هەورامیبیە کە یان نەدۆزیبەو!

مه‌هموود پاشای جاف

نەجەمەددین مەلا
 لە نەوڕۆزی سلیمانیدا

له ییل به جه مال، له ییل به جه مال^(۱)
 ده رکهوت له روویدا، جلوهی زولف و خال
 دلی به ند ته کرد به ریشوی ده سمال
 نیم نیگای شیخی ته خسته خه یال
 ته گریجهی جه رگی ته کرد به زووخال
 پیکه نینیتیکی بو خهم و مه لال
 جاریک بو به کجار هر وهک مشت و مال
 هه زار روسته می ته خسته ناو چال
 له گه ل دره ختان ته یسمی شغال
 گولاو ته فشانی گولی گونای نال
 پیتی به بون ته کهوت ته مرد دایکی نال^(۲)
 تیری برژانگی وهک خه دهنگی زال
 عاشقانی خوئی ته خست لال و پال
 پرشنگی چاوی به خوماری کال
 سه رانهی ته سه ند له دیدهی غه زال
 واتهی تهو ده مه و به دوو لیوی نال
 لوقمانی پهک خست له ته قل و که مال
 (حجر الأسود) بووی بوو به خال
 حاجی ته وافی خوئی ته کرد به تال
 مینای گهر دنی به جلوهی جه لال
 قوربانی پیایوی بوو ده بوو جه لال
 له دوگمهی سوخمه و کوزمه ی به بیی کال
 عه تری شه مامه ی ته با بای شه مال
 میخهک به ند له سه ر سینه ی زیوی قال
 خرنگه ی دی له گه ل پاوانه و خرخال
 شیرینی ته رهن که و ته گروگال
 به لایه لایه ی بانوی چه مچه مال
 خوئی نواند وهک مانگ له بورجی ره شمال
 کوردستان پر بوو له شه وق و جه مال

به قه له می سوور به په نجه ی شمشال
 فتوای مهرگی دام وهک نایه ی قتال

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۶۶ سالی ۱۹۴۴

(۲) له کاتی خویدا که مندالی ساوا ته مرد و وهک نیستا دکتور و ده رمان نه بوو ده بانگوت (شهوه) یاخود (نال)
 گرتوویه تی. ته مانه شتیکی ته فسانه یی بوون.

***

زیلله ی زایه له^(۱)

پیره میترد دوو جار ته م شیعره ی شاعیر (کلاشی) ی، وه رگی پراوه، جاریک له سالی ۱۹۳۷ د و جاریکیش سالی ۱۹۴۵. له که شکوئی مه محمود پاشای جافدا شیعیتریک هه به به ناوی (نهویه نه مامی) له سه ریه وه نو سراوه (شیعیر مه لا مسته فای کلاشی)، تارمایی و کاریگه ری تهو شیعه ره له شیعه ره که ی پیره میتردا دیاره. به لام سی به ییتی دوا ی شیعه ره که ی پیره میترد په یوه ندی بهو ده قه وه نییه.

زیلله ی زایه له ی له رزانه و لاگیر
 پزبله و تاسه سه ر به ن له رزی و سی تیر
 زه ی قه تاره و لاره ی ژتیر گهر دن
 چهنه که سی خسته چه له مه ی مردن
 به شه وقی سینه و بوئی میخه کبه ند
 شیخی کرد به په ند، سوئی کرد پا به ند
 هاوارم به خوا له لاره له نجه
 په نام به یه زدان له غه مزه و خه نجه
 ره گی گیانی به ست به ده ست و په نجه
 چاو هه لئه خلیسکی بوو سه ر تهو گه نجه
 به تای داوی زولف که مه ندی گورگیر
 دلی چهنه که سی کردووه به نیچیر
 به شیرری برۆی وهک گوناهاکاران
 له ت له تی کوردووه جگه ری یاران
 بوو به دبه ختی سهخت به دئیقبالی من
 بوو ره نجه پزویی و ویران مالیی من

له پټې گوزهرېک روژې تووشې بووم
 وهک برووسکهی هور شهوقی دا له پروم
 تیری برژانگی کیشایه ناو دهست
 نایه کهوانی سهختی برژی مهست
 گوش و گوش کیشای په نجهی لی بهردا
 وهک گیغهی شمقار کشا له سهردا
 دای له په رهی دل جیگا کهی خه تهر
 له گازی پشتم نووکی چووه دهر
 دهستی زه لیلیم گرت به زامه وه
 به لنگه فرتی بوی تلامه وه
 ئیستاش برینم که وتوته ناسور
 له گیانه لادام وا به دهستی زور
 دکتوری نییه بیت بو دهوای زام
 خه مخواری نییه دانیشی له لام
 بی یار بی رفیق بی ماوا و بی دهر
 وهک ماران گهستهی زامی پر خه تهر
 «لیفه شپه کهم ته دم به سهردا
 به خه یال ته ویش دینم له دهردا
 چی بکه م جیگا کهم ری بهو ناکه وی
 بیکه م به میوان بو تاقه شه وی
 توخوا لپی گهری با ههر خه یال بی
 نامه وی عه شقم کزی ویسالی بی»

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۷۳ سالی ۱۹۴۵ .

***

بهندی نای نای (۱)

پیره میترد هم شیعری له شپوهی (گوزان) هوه ودرگپراوه بو سهر شپوهی سلیمانی. به لام وهک
 خوی نووسیویه خاوه نه کهی نه زانراوه کتیه. نیمه دوزیمانوه که شیعری بیسارانییه (۲). پیره میترد
 نووسیویه «به کورینی، به ندیکی نای نای-م، له نای نای بیژه کانی وهک، مچه نورهی، و باوه
 زهینه ل، بیستبو، ئیستایش نازانم هی کتیه؟! وا ته وندهی که له بهرم ماوه، به شپوهی خومان

ته پیوسمه وه، خوزگه یه کتیک بوی ته دوزیمه وه هی کتیه؟!». .

ته مشه و گریکی وام که وته دهر وون
 بلتیهی گه بییه توی سه قفی گهر وون
 له کلپه ی ناگر، که زوری هانی
 هاوارم ته کورد هه ی ناوه دانی
 نای خیره ومه ندی نه هلی په حمه تی
 گوزیه ناوم بگه یه نیستی
 به هاوارم هوه هات نه وهاله یی
 شیرین نه ندای چوارده ساله یی
 چوست و چالاکي به گورجی و به تاو
 په لاماری برد بو گوزیه یی ناو
 گوزهی هه لبری و کردیه سهرما زوو
 وهیزانی ناوه، تومزه نهوت بوو
 من له دووره وه بونی نه وتم کورد
 به لام نه و رشتی پیما دهستو برد
 به دهست و زبان نه لالامه وه
 نه وتم پیا مکه که نه پارامه وه
 له بهر بهختی من، نه هاتی نه جهل
 هاوارمی نه بیست له بهر په له پهل
 که نهوت نزیکی ناگر که وته وه
 ناگر سهرله نوی گری بهسته وه
 ئیستاش سووتاوی نه و ناگری عه شقم
 له راو و رسما پوخته ی نه و مه شقم
 لافی عاشقی بی سهره نجامه
 تا، وا نه سووتی ناپوخته و خامه

(۱) پروانه ژین ژماره ۸۸۵ سالی ۱۹۴۷ .

(۲) هم شیعره مان له دیوانی بیسارانی ماموستا عوسمان هورامی ودرگرتووه.

دهقی شیعره کهی بیسارانی برتیهی له نوبهیت، وهک له دیوانی دهستنووسی ماموستا عوسمان
 هورامیدا نووسراوه، به لام لای پیره میترد بووه به دوانزه بهیت. واتا سی بهیتی لی زیاد کردووه.

ئەمشە و ئایرئ گری بەست نە دەروون
بلیسەش یاوا وەسە قفی گەردوون
جە کورە ی ئایر، جە بلیسە ی نار
ستیزام چوون بەرق، ئاو کەردم هاوار
جە هاوار هاوار شفا و لالە ی من
جە هە ی ئاو هە ی ئاو شین و زالە ی من
تمەز مژ نەوۆ یەک خودا تەرسئ
مسلمان سیفەت راگە ی هەق پەرسئ
ماوەرۆ گۆزە ی نەفت (بیت المال)
مە شانۆ وەرۆوی گری بەستە ی شەمال
پێسە مەزانو یە گۆزە ی ئاوەن
تمەز یە خۆ نەفت تەوون پێ تاوەن
گۆزە ی نەفتش کەرد وە بلیسە مەدا
قرچە ی گۆزە ی نەفت یەند ستیزە مەدا
هەر تا سەحەر بی هەر سۆزام بەسۆز
سەحەر سفتە ی کۆم باد بەردش چوون تۆز
هەر کەس وینە ی من ئیقبالش چەفتەن
مەوا چووه ی ئاو نەسیسش نەفتەن

***

پیرەمێرد و شیعریکی یوسف بەگی ئیمامی

پیرەمێرد لە رۆژنامە کەیدا لەژێر ناوی شاعیریکی نەناسراودا شیعریکی وەرگێراوە. شیعەرە کە
خۆی یانزە بەیتە، پیرەمێرد سیانزە بەیتی لێ زیاد کردوو و بۆتە بیست و چوار بەیت، ئیمە
نیشانەمان لە نیتوانیاندا داناوە.

دەقی شیعەر هەورامیبە کەمان دەست نەکەوتوو، بەلام لەهەر لایەک کە بلاوکر او تەووە بەشیتوی
سلیمانی هەر یانزە بەیتە.

سەبارەت بەژبانی ئەم شاعیرە ئەوەندەمان دەست کەوت کە لێرەدا دەینوسین: «یوسف بەگی
ئیمامی لە تیرە ی ئیمامیبە کە یەکیکە لە ئێتلی جاف لە دەوری محەممەد پاشای کورێ
کە یخوسرە بەگدا ژباوە پیاویکی بەجەرگ بوو، جاریک برا یەکی لە چیا دەبێ پلنگ دەیکوژئ،

بۆ رۆژی دوایی یوسف بەگ ئەچیتە هەمان شوێن و لەوێ پلنگە کە دەکوژئ و بەو بۆتە یەو
شیعری دەلی» (١).

(١) پروانە هاوکاری ژمارە-٨٤٤-١٩/٦/١٩٨٦ چەند سەرنجیک لە کەشکۆلی کە لەپووری ئەدەبی کوردی -
ئومید کاکە رەش.

***

کەوتە ئارایش (١)

کەوتە ئارایش، کەوتە ئارایش
نازداری جافان کەوتە ئارایش
لە پاش ئارایش هاتە فەرمايش
تەلمیت بەندانە بۆ لای دیزبایش
خۆی خستە بەرگی سەفەر یەو
بە لارولەنجە ی دل بەریبەو
تافتە ی ئال و تاقە ی هندی زەرد
پۆشای بەبالای عەرەری بێ گەرد
تاجی لە سورمە ی کشمیری سەد رەنگ
لە وینە ی نەخشە ی بەهزادی ئەرژەنگ
شەدە و سرکە یی کیشا بەدەورا
رۆژ شیرینتر بوو لە هالە ی هەورا
دەسمالی شیلە ی عەنکە بووتی رەنگ
کیشای بەدووشا شاهانە ئەو رەنگ
بەو ئال و والای شوخی شیرین تەرز
دلی شێردلی ئەهینایە لەرز
پیشە ی جگەری ئەپساند بەپێو
برژانگی گیانی ئەبرد لە جێو
ئاسکی شیروانە چاو بەنیگاوە
گاگا لە رووی ناز ئاوپی ئەداوە
قەد و قامەتی بوو بەقەدقامەت: (قدقامت)
کە هەستا، هەستا شوژی قیامەت

.....

به و گرشمه و ناز خه رامانه وه
 كسه وته پئ له پئى دواوانه وه
 پئى نايه ركاب سوار بو دهستورد
 پهرى ئاسمانى ئاوزهنگى بو گرت
 خوئ خورشيدى بو باره پيشى شبرى
 بوراقى ميعراج، به خواى ئه سپيرئ
 شير و خورشيدى شيعارى ئيران
 له و شيوه وه هاتوته مهيدان
 كهلى شاكهلى پر كردبو له نوور
 دهشتى گهرمىيان بو به وادى (طور)
 به پئى خواسى چووم به ره و پيرى
 نه متوانى راكه م داد له دهست پيرى
 ئه و به سه يادى هه لوه ستا يه وه
 كه وانى برؤى توند كيشا يه وه
 تيرى برژانگى هات دل مى پيكا
 دل و دهروونى هه لدر و پيكا
 ئيستايش زامى تير نا ديارمه
 يادى ئه و تيره ي يادگارمه
 ئاخ دهستى چهرخ و تيره بارانى
 نه ئه و ئيله ي هيشت نه نازدارانى
 شوين ماله گه وه ي كزه گاي چاومه ستان
 بوو به مه كوگاي جهرده و خارستان
 دهك فه لهك به قين، كو پراييت دا به
 بوچ وا به زه بييت به كه سه سا نايه
 له جيتى به گزاده و شيرين سواران
 پر له چه قه ل و گورگه هه واران

(۱) له كه شكۆلى كه له پوورى ئه ده بى كوردى مامۆستا محمه د عه لى قه ره داغيدا ل ۱۱۹ ئه م شيعره به ناوى
 عبدالله به گى ئيسماعيل به گه وه نووسراوه ته وه .

***

يار شيوه ي چۆنه؟!

پيره ميترد دوو جار ئه م شيعره ي له رۆژنامه كهيدا بلاو كردۆته وه . له جارى يه كه مدا كه بلاوى
 كردۆته وه سالى ۱۹۴۳، ناوى شاعيره كه ي نه نووسيوه . جارى دووهم كه سالى ۱۹۴۹ بلاوى
 كردۆته وه ناوى شاعيره كه ي نووسيوه و توويه «شاعيرى نه خوئينده وار حه سه ن كه نۆش» له راستيدا
 به وه رگيترانه كه دا دياره كه (حسه ن كه نۆش) ي خاوه نى ئه و شيعره ، هه ر چه نده نه خوئينده وار بووه ،
 به لام شيعره كه ي زۆر جوان و شاعيرانه يه . شتيكى ئه و تو سه باره ت به ژيانى ئه م شاعيره
 به دهسته وه نيبه . ياخود رهنگه هه بچ و ئيمه دهستمان پيدا نه گه يشتبى . به داخه وه دهقه
 هه وراميبه كه ي ئه م شيعره جوانه مان دهست نه كه وت .

له لايه كى تريشه وه مامۆستا محمه د ره سول هاوار له ديوانى پيره ميتردى نه مردا لاپه ردى
 ۱۷۳، شيعره كه ي به هى پيره ميترد داناوه و ئاگادارى ئه وه نه بووه كه ئه وه شيعرى پيره ميترد نيبه .
 هه روه ها په راوتيزى بو شيعره كه كردووه و باسى ئه وه ي كردووه كه پيره ميترد نه بوستووه له
 وه سفه كهيدا له خوار سنگى ئافره ته كه وه باس بكات!!.

***

يار شيوه ي چۆنه (*)

وه رگيترانى يه كه مى سالى ۱۹۴۳

يار شيوه ي چۆنه ، يار شيوه ي چۆنه
 بچ چاوينى بچ ، يار شيوه ي چۆنه
 برؤى مالى جيم ، چاوخانه ي نوونه
 گولنكه ي پووشين كلابتوونه
 كارخانه ي دهستى خوداي سروشته
 له به شه ر ناكا حوړى به هه شته
 هه ر چه ند له نه سلى دا يكه حه وايه
 به لام نمونه ي نه قششى خوايه
 ئافه ريده سونع ، بچ هاوتاي ئيزه د
 دووربچ له حوكمى چاوه زارى به د
 جله وى جه ده ولى چاوى سوورمه پيژ
 چاوى ئاسكى كردووه گيژ و ويژ
 برژانگ سىافام به سوورمه ي كوژى (طور)
 به تيرى نيگاي دل خانه ي زه نبوور

پرووی سفیددی سویح، به شهفهق قرمز
 شیرینتر له پرووی شیرینی هورمز
 لووت ته لای خسره و قالی نهوجه لا
 زمرووتبه ند بووه له گۆشه ی ته لا
 هه ناسه ی دهوای دلله ی پر خه مه
 به نه موسستیه له ناوی مره مه
 دوو په ره ی گولنار ناوی ناوه لیو
 ماچیکی لیوی شیخ نه خاته کیو
 سی و دوو ددانی دانه ی مرواری
 له قوتووی له علا جلوه ی دیاری
 هه ر چوار ته ره فی یاقووت ته نیویه
 یاقووت یاقووتی گیانه کی دیویه
 چه ناگه ی زیوی سپی قال بی خال
 کوی غه بغه ب مینای پاکتاوی زولال
 گهردن گهردی ناسکی خوته ن گیل
 یا گهردی قاز ده لیلله ی ره ویل
 سونعی شیرینی دهستی سروشته
 وینه ی جه مالی حوری به هه شته
 کی نه لی نه سلی جنسی هه وایه
 ئافه ریده ی دهست زاتی خوایه
 های له و وهستایه ی چند سعته سازه
 سه بر که ن نه و شیوه و گرشمه و نازه
 سه بری جه دوه لی دیده ی سوورمه ریژ
 له چاویا چاوی غه زال گیژ و ویژ
 برژانگ ریژراوه به کلی کوی (طور)
 دل کون کون نه که ن وهک شانه ی زه نیوور
 سه ر گونای سپی نالوده ی قرمز
 داخی نایه دل شیرینی هورمز
 لووتی ته لای قال جه لادراوه
 زوم پرووتی له سه ر ته لا داناوه

هه ناسه ی دهوای سه رعی و سه رسه ری
 سلیمان موری نایه سه ر سه ری
 چالی تینویتی ناوی حه یاته
 قه تره ی ناره قی دهوای مه ماته
 قول به بازیه ند دانه ی لاله وه
 په نجبه به ره نگی خه نه ی ناله وه
 سنگ ته خته ی عاجی شه تره نجی شاهان
 شاماتی شاهان نه خاته نامان
 دوو سیو له و سنگه ته لیسم به نده
 کهس نه یزانیوه به های سیو چه نده
 له وه به ره و خوار بو کهس نه بینرا
 په رده ی نه ده بی به سه را کی شرا

(*) پیره میژد جاری سییه له ژماره ۶۳۱ ی ژینی سالی ۱۹۴۱ د ئه م شیعره ی بلاو کردۆته وه.

وه رگیژانی دووه می ۱۹۴۹

جه مالی چۆنه، جه مالی چۆنه
 تبارک الله، جه مالی چۆنه
 برۆی سه ری جیم چاو مالی نوونه
 جن دهستی وه شان، به شم جنوونه
 دوو په ره ی گولنار ناوی ناوه لیو
 په ری سه رقافی بو که ووتۆته کیو
 سی و دوو ددانی لولوی گه وه ره
 به زه رده خه نه گیان و دل به ره
 دهوری به حه لقه ی یاقووت ته نراوه
 (طلسم) ه و له ده و زه مزه م به ستراره
 چه ناگه ی گوی زیو که میکی چاله
 خالیکی تیایه هاوار له و خاله
 گهردن گهردوونه ی ناھوی خوته ن کیل
 گهردن که چیه تی سه د شیرین و له یل

پریسه وه له لای راستی نه و ریگاوه که له پریسه وه نه رویت (بو نه ورۆلی پارچه) به خاک سپیتر اوه».

نه سه ر دیاری، نه سه ر دیاری
نارۆ شه خسی دیم نه سه ر دیاری
چون چه شمه ی حیات خال زه نه خ داری
چه رخ چه م چون باز که وتوون مه ی تاری
شه ونم نه رووی به رگ گول باغ به هاری
سه یادی سه یدان چون من هه زاری
جه سه فحه ی جه بین ساکار سامانی
مه کتوب بی وه نه مر شای لامه کانی
سه ریالی ره ویل زولف کلافانی
شه م شیوه شیرین نه سل جافانی
دیم دهس وه سه سه ر که مان گرت مه حکم
کیشا تا سه ر سه ر کیش سه ردان وه هه م
خه میا و هه وادا عه له م که رد قامه ت
شه صتی نه وکه مان په ی که رده ی زامه ت
سه سه ر سارای تن وه هه ونا و وه رد
په ره په ره ی جه رگ په ران په ران که رد
تا چه رخی چه پگه رد مدران وه پاوه
گل مده ون وه زام ناسۆر نماوه
(مه جذوب) م جه زه ل، هه ر دوور نه شادیم
کوشته ی سه ر ره ویل نیل مرادیم

(۱) بروانه ژین ژماره ۹۶۶ سالی ۱۹۴۹ .

(۲) بروانه یادی مهران، مه لا عه بدولکه ره می موده پریس، به شی دووم لاپه ره ی ۴۸۸ .

وه ریگاوه که ی پیره میترد:

له سه ر دیاری، ...

نه سه ر دیاری
دهم کانی حیات گه ردن خال داری
دیده ی دیده ی باز دلان شکاری

چالی تینوبه تی چه شمه ی حه یاته
له شییرینی دا ئوی نه باته
قول به بازبسه ند دانه ی لاله وه
حله قه ی زولف به سه ر لیمۆی کاله وه
دهست دهسته وانه ی زه ردووی تیدا
مره م خۆی دهستی هیناوه پیدا
گواره ی گوپی کاتی نه له ریته وه
ره گی گیان به ناز نه کی شیشه وه
سنگ بلووری ساف ئاوینه ی زیوه
مانگ عه کسی شیوه ی خۆی تیدا دیوه
با شاعیری شی (حه سه ن که نوش) بی
له وه لا، نه شی هه ر په رده پۆش بی
خوایه سنعه تی خۆت به پاریزه
مه یده به ناته هل گیانی عه زیه
نه سپه رده ت بارگه ی دوانزه نیمام بی
تا قهرنی دوایی دنیای به کام بی

***

له سه ر دیاری

پیره میترد نه م شیعه ری وه ریگاوه و له روژنامه که یدا^(۱) بلاوی کردۆته وه به بی نه وه ی ناوی شاعیره که بنووسیت، یاخود باسی نه وه بکات که شیعه رکه وه ریگاوه! ئیمه له نه نجامی گه ران و پشکنین دهقی هه ورامی نه و شیعه ر و خاوه نه که میان دۆزبیه وه که شیعه ری شاعیر (نه حمه د پریسی) یه و (پریس) دبییه که له نزیک هه له بجه . نه م شاعیره هاوچه رخی مه وله وی بووه . و اتا (مه جذوب) ی شاعیره .

مامۆستا مه لا عه بدولکه ره می موده پریس ده فه رمۆی «نه حمه د پریسی کوپی خه سه ره و چاوه ش و له خیتلی میکایلی جافه و له دبی پریس له ناو هۆزی نه ورۆلیدا دانیشتوه»^(۲). هه روه ها مامۆستا له کتیبه به نرخه که یدا (یادی مهران) به شی دووم لاپه ره ی ۴۹۱ هه تا ۴۹۷، شه ش پارچه شیعه ری نه م شاعیره ی بلاو کردۆته وه . له دوا لاپه ره یدا نووسیویه :

«سالی له دایکبون و مردنی نه حمه د پریسی نازانم، نه حمه د پریسی له دبی پریس دانیشتوه و هه ر له ویش کۆچی دوایی کردوه . له گۆرستانه که ی (مله ی مزار) له ژوور دبی

صیادی نیچیر وهک من ههژاری
 شیوهی لاهووتی تهرلان تهواری
 سهر رهوتلی ئیل زولف کلافانی
 شه شیهوی شیرین نهسلی جافانی
 دیم بهلهنجسهولار له راگوزاری
 بزگیان کیشانی من هاته خواری
 کهوانی برۆی کیشا بههه ودا
 تیری برژانگی هاویشته لهسهردا
 گقهی کرد و هات درا له جهرگم
 بهخوتناوی دل گولگون بوو بهرگم
 شههیدی عهشقم کفتم پی ناوی
 پایه بلندم بهناو و داوی

پیره میژد و چهند شیعریکی (حهمه ئاغای دهر بهند فهقه ره) و (ئهحمهد بهگی کۆماسی)

حهمه ئاغای دهر بهند فهقه ره (تالعی) ۱۷۳۲ - ۱۷۶۵ ی زاینی. پیره میژد له کاتی خویدا، چهند جارێک (گلکۆی تازهی لهیل) ی به ناوی (حهمه ئاغای دهر بهند فهقه ره) وه وهرگتپراوه. یه کهم جار له تورکیا له ژماره ۱۲ ی سالی ۱۳۳۵ ی رۆمی که دهکاته سالی ۱۹۱۹ ی زاینی ههر به شیوهی خوئی شیعره کهی بلاو کردۆته وه و دپر به دپر به رانسه ری کردوو به تورکی. وه پیشه کییه کی کورتی بو نووسیوه به تورکی تیایدا باسی شاعیره نه خوتینده واره کانی کورد دهکات که به و حاله شه وه زیرک بوون و شیعی جوانیان داناوه. وه نووسیوه ئه وه دهقه هه موو شیعره که نییه و ئه وه ههر ئه وه ندهی له یاده. که هاتووشه ته وه بز سلیمانی چهند جارێک ههر به ناوی حه مه ئاغاه و گلکۆی تازهی له یلی بلاو کردۆته وه. به لام له دواییه دا چهند نووسهر و شاعیری که وتنه سو راغی خاوه نی راسته قینه ی و ههردوو دهقی (گلکۆی تازهی لهیل) ی ئهحمهد بهگی کۆماسی و (گلکۆی تازهی یار) ی حه مه ئاغایان به شیوهی خو بان بلاو کرده وه. له و مامۆستا بهر پترانه (ئه بویه کر هه وری) له کتیبی (شیعی کۆن و نوئی) دا که سالی ۱۹۷۵ دهرچوو به باسی ژبان و به سه رهاتی ههر یهک له و دوو شاعیره ی کردوو، وه ئیمه سه رنجی خوتنه ر بو ئه و کتیبه پاده کیشین و نامانه وئی لپه ردا دووباره ی بکه ینه وه و تکایه پروانه لاپه ره کانی ئه و کتیبه. ته نیا سه رنجیک که من سه باره ت به و کاره ی خوا لیخوشبوو هه مه ئه وه یه که مافی پیره میژد له وهرگتپرا نه که دا خورا وه. چونکه هه موو ئه وه دهقه وهرگتپرا وانه ی شیعره که بو سه ر شیوه ی سلیمانی له لایه ن پیره میژده وه بووه.

ههروه ها (س. ع. شادمان) چهند جارێک له گوشار و رۆژنامه کوردییه کاندایه م باسه ی

کردۆته وه و بیرو پای نوئی و شیواوی قسه له سه رکردنی دهر پریوه له گوشاری (به یان) یشدا له م سالانه ی دواییدا هه ریهک له مامۆستایان مسته فا نه ریمان و مهحمود زامدار لیکنۆلینه وه و ساغ کردنه وه یان له م باره یه وه نووسیوه. پروانه ژماره کانی ۱۰۱، ۱۰۶، ۱۱۱ ی به یان. ههروه ها مامۆستا عوسمان هه ورامی له (رۆشنیبری نوئی) ی ژماره ۴۵ ی سالی ۱۹۷۵ دا دهقی تهواوی شیعی (گلکۆ) ی ئهحمهد بهگی کۆماسی بلاو کرده وه. له بهر دوور و درێژی شیعره که تنه ها وهرگتپرا نه که ی پیره میژد بلاو ده که ینه وه.

پیره میژد جگه له پیشه کی و شیعره که ی گوشاری (ژین) ی ئهسته مو ل که نووسیوه و وه ری گتپرا وه بو تورکی، له م ژمارانه ی رۆژنامه که یدا ئه م باسه ی هینا وه ته پیشی.

۱- ژبان ژماره ۴۶۷ ی سالی ۱۹۳۶

۲- ژین ژماره ۶۱۳ ی سالی ۱۹۴۰

ئه و ئیستا شیعره که ی (ئهحمهد بهگی کۆماسی) که پیره میژد به شیعی (حه مه ئاغای دهر بهند فهقه ره) ی زانیوه و وه ری گتپرا وه ته سه ر شیوه ی سلیمانی دهنووسین، له نوسخه که ی (ژبان) ی سالی ۱۹۳۶ دا شیعره که ی به ناته واوی وهرگتپرا وه، به لام له کتیبه که ی مامۆستا (هه وری) دا به ته واوی بلاو کرا وه ته وه.

گلکۆی تازهی لهیل،...

رۆژێک چوومه سه ر گلکۆی تازهی لهیل
 چوومه سه ر قه بری له یله که ی پر مه یل
 له دیدم باری فرمیسک وینه ی سه یل
 چوومه سه رینه به دلله ی پر جۆش
 کیلی مه زاریم ماچ کرد به په رۆش
 وتم ئه ی ئازیز ئه لماسی ناو خو ل
 موباره کت بی یانه ی ته نیای چۆل
 سه ریک هه لپه سه ولی خه رامان
 وا مه جنونه که ت هات به قور پیوان
 کۆچی بی واده ت کاریکی وای کرد
 دپوانه ی کوردم هۆشی له دهس برد
 بلتیه ی عه شق و دووری بالای تو
 گری خسته ته لاشه و تان و پو
 وهخته وهک قه قنهس له ش بی به زوخال
 شاد بی به توژی لاشه که م شه مال

یا وه کو مه جنوون شیستی لۆنگ به کۆل
 لهش بێ به خۆراک وه حشیشیانی چۆل
 سویند نه خۆم نهی له ییل به یادی پیروژ
 بهو نه گریجانیهی ژاکاوی ئالۆز
 بهو دانه خالهی پیروژه رهنگهت
 بهو جیی تاریکهی کش و بێ دهنگهت
 به یادی جوانی له دهس دهرچووم
 به جیگهی له ییلی تازه کۆچ کردووم
 لهو ساوه چهرخه چهپی بێ ئامان
 تۆوی جوانی تۆی له خاکا روان
 لهو ساوه که تۆی به زۆر لی سهندم
 رهگ و پیشهی دل جهرگی هه لکه ندم
 تۆی برد بۆ خانووی تازهی ناو مهزار
 منی هیشتهوه بۆ جهوری رۆژگار
 به وینهی مه جنوون دهروون له غه م که ییل
 ههر له ییل له یلمه له ههردهی دوجه ییل
 وینهی بێ گهردت هامرایی رامه
 له گه ل جهفا و جهور دايم سه و دامه
 دل پر له خه م و دهروون زوخالم
 کافر به زه بیی دیتۆ به حال م
 شهوان زاری و شین رۆژان رۆ رۆمه
 یه کجار له دووری بالا کهی تۆمه
 مال ویرانیم و به ختی شیواوم
 وهک ئاهوی سه حرا له رهو جیماوم
 جیی ههسانه وه م چیا و دهشت و ههرد
 خۆراک و ناوم چه ره سه ره و دهرد
 حاللی تۆ چۆنه شای وه فاداران
 کئی هاوارته سووچ و ئیواران
 لهو جیی تاریکه تۆ به په نهانی
 له گه ل کئی نه کهیت رازی نیهانی

له باتی قۆلی قه یسی غه مگینت
 کام به ردی نه لحه د وا له سه رینت
 داخم نهو داخه له ییلی خاتر نهنگ
 بۆ زولفی رهشی شیواوی ژیر سهنگ
 به ده می شانه که دات نه هینا
 نه تکرد به په رژین به پرووی جه بینا
 نهو چاوه ره شهی ئاهو بیزی تۆ
 نهو قهوسی نه برۆی شهو نهنگیزی تۆ
 ئیسته به دهستی چه رخی نیلی رهنگ
 بێ په ونه ق بووه وهک نه قشی رووی سهنگ
 ئیتر بۆ سو مای دیدم تار نه بێ
 زینده گی له لام زه هری مار نه بێ
 نهو لاشه جوانه ی نازکتر له گول
 بێ به خۆراک مار و میرووی گل
 منیش سه رسام و هه لۆ خواردوو بم
 به لاشه مردووی به گیان زیندوو بم
 تۆ بهو زامه وه مه زار جیگهت بێ
 من بهم نازه وه کۆسار ریگه م بێ
 خولاسه ههر چهند شین و زاریم کرد
 خۆم تلانه وه و بێ قه راریم کرد
 خۆلی قه بره که م نه کرد به سه رما
 به نینۆک جلم نه دری له به رما
 نه جوابی کم بیست نه راز نه دهنگی
 نه خشه ی پووشی نه له ره ی سهنگی
 به دهس ئه م ماللی به پرووی جه بینما
 خۆلم تیکه ل کرد له گه ل نه سرینما
 هیچ که لکی نه بوو شین و گریه و رۆ
 لئی پارامه وه دیسان سه ره له نو
 وتم نهی نازدار، له یله کهی دل سوژ
 چه کیمی دهرمان دهردی مه جنوون دۆز

له بهر چی مه یلم له لات سارد بووه؟!
 په یمانی پيشووت له یاد دهرچووه؟!
 من بهم دلته خا و بئ قه راره وه
 به برینه که ی ئیسته و پاره وه
 وا له ژوور سه رت نه گریم نه نالم
 خاکی قه بره که ت به لیتو نه مالم
 تو هیچ دهر به ست نیت به بئ قه راریم
 به قورپیوان و شیوهن و زاریم
 زور پارامه وه به دلته مه حزوون
 هه تا بلایسه م گه یشته گه ردوون
 دیم وا دهنگه هات له ژیر خا که وه
 له و قه بری تاریک هه سه رنه تا که وه
 وا هاته بهر گویم وه ک رازی جار ان
 وتی نه ی مه جنوون ویلی کوساران
 سویند به و یه زدانه بئ هاوتا و ته نیا
 که بالای منی له تو کردووه جیا
 نه وه نده خاکم له جهسته باره
 نه ریگه ی وه لام نه ریگی گوفتاره
 وام له ژیر خاک و هه وای ساردی سه ننگ
 ئیتر من چی بکه م که نه تگاتئ دهنگ
 له ناو خانووی خوژ ئه سیر کراوم
 به تای زولفی خوژ زنجیر کراوم
 نازانم بوچی وام لی کراوه
 مل و قاچ و دس زنجیر کراوه
 نازانم بوچی ئیسته بهم په ننگه
 له ش جنراوی ژیر ته رافه ی سه ننگه
 گونا هم چی بوو له دنیا ی فانی
 غه یری دلدار ی به بئ په نهانی
 بوچی نه م دنیا وایی وه فایه
 له جیاتی وه فا به شی جه فایه

به لئ تو هه رچهنه که نه که ی زاری
 شاران نه گه ری به بئ قه راری
 بهس که لکی چیه؟ سوودی نادا پیت
 بچو بگری بو به ختی ره شی خوژ
 له و دنیا هیچ کهس به ناوات ناگا
 لیره شا هیچ کهس به فریات ناگا
 هه رکهس له دایک بی یا بوو بیت
 بو شاری ئیمه ئاخری هه ردیت
 هه رچهنه تو ئیستا زور بئ قه راری
 له گیانی خوژ و دنیا بی زاری
 کاتی تو ش هه ردی روژئ له روژان
 له شاری ئیمه نه بی به میوان
 ئیتر نه ی نه حمه د بو کوچی شازن
 نه بئ شیوهن که ی تا روژئ مردن

***

پیره میرد و شیعیکی طالعی

"حه مه ناغای دهر به نده فه قه ره"

پیره میرد له سالی ۱۹۴۷ د ۱۱م شیعری بلاو کردو ته وه و نازناوی (طالع) یا (طالعی) له
 کو تایی شیعره که دا هاتو وه که دیاره شیعی حه مه ناغای دهر به نده فه قه ره یه . به لام پیره میرد له م
 وه رگیترا نه دا زور له ده قی شیعره که دوور که وتوته وه!

«قیبله م ئیتیفاق،...
 قیبله م نه ر مه بوژت چه نیم ئیتیفاق
 نه ر ده واکه ری دهر دانی فیراق
 مه بوون وه سه رگه رد خالانی طاق طاق
 بینایی دیدم، گوزیده ی ئافاق
 دل به تو ن مایل هم به تو ن عوشاق
 تایی جه تاتای گیسووی پر نیفاق
 یا بوچی نه عه کس خالان نه رزاق
 عه لاکه ر وه حال جهسته ی ئینحیراق

باعیثهن پهی که یف دلّ مدان مه ذاق
تاکه ی ههر دهنگت بهرز بوّ جه نفاق
ههر طاق طاقمه ن چوون طهیری طاق طاق
(طالیع) تا زیندهی دهوری نفاقه ن
چون طهیری طاق طاق ویردش ههر طاقه ن

وهرگیترا نه که ی:

نازیز موشتاقه،.....

دلّ بوّ ته وافی که عبت موشتاقه
سه برم نه ماوه، تاقه تم تاقه
وهک تاق تاقکه ره ویردم تاق تاقه
له شم سووتاوی ناگری فیراقه
گیرۆدهی عه زاب دهوری نفاقه
قوربان زانیومه به ئیتیفاقه
ههر چهنده ته کلیفی (ما لایطاق) ه
له دهستی زولفت ههر تایب تاقه
هه ودا ی به قیه ی زام دلّی عوشاقه
به تاقی برۆت که تاقی سه رتاقه
سوجه گای راستی زومره ی عوشاقه
تا طالع (۱) زیندووی جه ور و موشتاقه
موشتاقی زولفی بیگهردی تاقه

(۱) طالع یا خود طالعی: نازناوی شیعی (همه ناغای دهری نده فقه ره) بووه.

***

دیسان، پیره میرد و شیعیکی شه فیع

پیره میرد سالی ۱۹۴۷ ئەم شیعه ی وهرگیترا وه، به لام ناوی شاعیر و سه رچا وه که ی نه نووسیوه،
ئیمه له که شکۆلی (مه حموود پاشای جاف) دا دهقی شیعه که مان دۆزییه وه، که شیعی (میرزا
شه فیع) ه و پیشتریش ههر له م دیوانه دا چهنده شیعیکی وهرگیتراوی شه فیعمان له لایهن
پیره میرد وه نووسی.

«سووه ییل جه ختشنه،.....»

روئ نهو سووه ییل جه ههد و جه ختشنه

خرید کالای زهر پین ره ختشنه
رهزا ئینتزار واده ی وه ختشنه
گرده ی یه راقش لوا وه شاران
په ی پۆشاک ی بهرگ عه رعه ر چناران
صوف جه شام ناوهر د، به کره س جه (باکو)
تورمه جه کشمیر، ته خت هولاکو
موقه ددهم جه میسر، لۆی جه له نگاهوور
دیبا جه ده که ن، نه کسون جه لاهوور
نه طلّه س جه فهرنگ، سووتی جه طه به س
جه مه لتان قه له م خت زه ده ی سه د ره س
خارا جه جوار ره خ مه خمه ل جه قزله ر
ئه و ره نگ باف جه نه سلّ به حره ی ن به نده ر
جه کاخ ت ماهوون، نه لّماس نیلی
جه سماقی که توون، نالای خه لیلی
جه کاشان زه رپاف، زه مین طه لایی
جه نه سراب ناوهر د نه قش دووتایی (۱)

(۱) شیعه که دوورو درتزه و تنها نه وهنده مان لئ نووسیوه.

وهرگیترا نه که ی پیره میرد:

سیوه ییل وه ختیه تی،...

سیوه یلی پایز، جه ههد و جه ختیه تی
فریدی پارچه زرین ره ختیه تی
گه لاپیزانه وهریزان به ختیه تی
جار درا قوماش بیّن له شاران
بیپۆشن بهرگی عه رعه ر چناران
ناوریشم له شام نیلی له باکو
تورمه له کشمیر ته ختی هولاکو
زیه فت له میسر لونگ له لنگاهوور
دیبا له (دهکا) ئاسووت له لاهوور

ئەتلەس لە فەرەنگ گەرمەسوت لەتەس
 لە مەلتان قەلەم خەت زەددەى نەورەس
 خارا لە خوارزم مەخمەل لە قزلەر
 ئەورەنگ باف لە ئەسل بەحرەين بەندەر
 لە کاخ ماھوت پو، ئەلماسى فەبلى
 لە شماخ كەتان ئالای خەلبلى
 لە كاشان زەرەفت زەمىن تەلایى
 لە اسراباد جاو بەرى دووشایى
 لە شیروان پارچەى كویەكچى ئابى
 لە بەسرە جانفیس توحفەى عەنابى
 لە تەوریز قوماش قوتنى وەزیری
 لە موسل شالى ریسى جزیرى
 خەتایى لە مولك خاقانى فەغفور
 لە بابل قەسەب شاھانە دەستوور
 متبەق لە موور ئەحرامیش لەبەن
 لە جیھان ئاباد پشت لیفى گولكەن
 كیخوا لە مەعرەز بازارى سەردەشت
 زنجیرەى زەریف لە كارخانەى رەشت
 ئەسفەهان دىبای نیمچە مەداخل
 لە كرمان شالى ئالای ھەزار گول

***

بیدی مەجنوونی (۱)

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ۲۹۴ى دیوانى پیرەمێردى مامۆستا ھاواردا بلاو کراوەتەو و نووسراوە
 (بەناوی بیسارانىیەو و توویە) و اتا شیعری پیرەمێردە و بەناوی بیسارانىیەو بلاوی کردۆتەو.
 بەلام ئیتمە دەقی ھەورامى شیعەرەكەى (بیسارانى)مان (۲) دۆزییەو و پیرەمێرد لەگەل ھەندى
 دەستكاریدا شیعەرەكەى وەرگێراو.

بیدی مەجنوونی، بیدی مەجنوونی
 بالابەرەز و نەرم، زار و زەبوونی
 بە لارولەنجە، لەیلا نموونی
 بەلام لە داخى دل سەرنگوونی

ئاوارە و لەرزەن بەگوى تافەو
 پەخشان بەشنۆى ھەوای سافەو
 عەنبەربار بەبۆى مسكى نافەو
 رەخشان بەپەلكى زەركلافەو
 بە دەنگى تافگەى ساز و سەمتوورى
 ئەینۆشى بادەى ئاوى بلوورى
 سایە بانى بان تەختى گەنجوورى
 بەلام تامت تال بەدەردى دوورى
 وتم: شۆرەبى، دەستنىشانى دۆست
 سێبەر دەوای (تا) (۳) سەلفات و زىنك (۴) پۆست
 درەختان سەربەرز بەبى قۆرت بى سۆست
 بۆچ سەرت شۆرە وینەى كەفتەكۆست (۵)
 جىوابى داىەو بەزىانى حال
 بۆچ تۆ نازانى پىرى كۆنەسال
 من سەربەرزىك بووم شىربىن پەر و بال
 سوچدەم برده بەر بالای سۆسەن خال (۶)

(۱) بیدی مەجنوونی: شۆرەبى

(۲) ژین ژمارە ۸۴۷ سالى ۱۹۴۶ .

(۳) وا بەناویانگە كە سېبەرى درەختى (بى) بۆ (تادار) باشە و كە بچیتە ژىرى (تا) كەى لە كۆل ئەكەرى.

(۴) سەلفات و زىنك: ھەبىكى زەردم كە دەدرت بە تا لیتھاتوو.

(۵) كەفتە كۆست: كۆست كەوتوو.

(۶) شیعەرەكە تەواو نەبوو و پیرەمێرد ئەوئەندەى لى وەرگێراو.

شیعەرەكەى بیسارانى: (۱)

تەرز بید تار،...

تەرز بید چوون زولف، مەلەرز و بەتار
 بە ھەوای پرشنگ تاف بى قەرار
 نەپای بالوول كۆسەخت وەرنسار
 وەلگ بید زایف، تەرز توول زەبوون
 زەبوونتەر جە تەرز تاي گولاو توون

مهلهرز و بهباد سهرد سهبایی
نه پرووی گول سۆز ساق مینایی
په رسام ئه رهه ی بید ده سنیشان دهست
تهرک تهر ئه ندام سای سه هه ند په یوهست
چیشهن دره ختان پرووشان نه بالان
تۆ سهر سه راویز پرووی زه مین مالان
بید ئاما جواب به زوان لال
چوون په رسات حاله بوا چوون هه وال
منیچ نه نه مام نازک نه و ئاو بیم
سهر ته رز له رزان تاف سه راو بیم
ناگا په ی ته قدیر دیده سیاوی
خاو ئالوودی سوب خیزا جه خاوی
ئامانه سایه م مه خسه ل دا خالان
کۆ کۆ، کۆی خه رمه ن خه مان دا تالان
جه و ساوه جۆیای ئه و نازاره نان
پوچی سه راویز بی قه راره نان

(۱) دیوانی بیسارانی، عوسمان هه ورامی، ده سنووس.

***

خودایه، بههار

پیره میترد ئه م شیعه ری به ناوی (بیسارانی) یه وه وتووه، له وهش ده چی که شیعه ری بیسارانی
بیته، ماموستا م. ه نووسیویه که پیره میترد ئه م شیعه ری له به هاری دوا ی شه شی ئه یلوولدا وتووه.
له کاتیکدا شیعه که سالی ۱۹۳۹ بلاو کراوه ته وه. ته نها به لگه ش ئه وه یه که سروشتی
شیعه که ی بیسارانی بو کۆست که وتن و ماته مه و نیوه دپری دوا بییشی که ده لیت «بههار خه زانی
حوزنی ئه یلووله» له واتای پیره میترد ده چیته.

خودایه بههار، خودایه بههار
بگه رپته وه بو زستان بههار
وهک هه وری بههار بو خۆی بگری زار
رۆژی پروونکی بیته شهوی تار

وه نه وشه ی شین پۆش مل که چ نگوون سار
سۆسه ن کون کون بی، به نینۆکی خار
دهنگی که و بی ری له ده وری کۆسار
سروه ی با نه بی له سه ر په لکی دار
ئه ستیره ی سیوه یل وینه ی تازیدار
په شپۆش بی شه وقی نه بی نی دیار
هه وته وانه لیک بی ری، تارومار
له یلا به ئاهی مه جنوونی هه ژار
له ئاسماندا بو ی نه بی قه رار
زراوی زوه ره (۱) بتسۆقی به قار
دجله که ف چین و لیل دیوانه وار
پی له زنجیردا بنالیننی زار
قیبله که م رۆیی دل م مه لووله
بههار خه زانی حوزنی ئه یلووله

(۱) زوه ره: مه به ست له ئه ستیره ی زوه ره یه.

***

پیره میترد و شیعه که ی مهحموود پاشای جاف

له لاپه ره ۳۳۸ ی دیوانی پیره میتردی ماموستا هاواردا، شیعه ریک بلاو کراوه ته وه به ناو نیشانی
(یادی مهحموود پاشای جاف) وه ماموستا هاوار وه های زانیوه که شیعه ری پیره میترده و بو یادی
مهحموود پاشای وتووه، به للام له راستیدا ئه و شیعه ره شیعه ری مهحموود پاشا خۆیه تی و له
لاواندنه وه و شینی شه ش برابدا وتوویه، که مهحموود پاشا مه رگی هه ر شه شیانی بینیه، ئه و
شه ش برابیه شی بریتین له: وه سمان پاشا، هسه ن بهگ، حه مه عه لی بهگ، سلیمان بهگ، فه تاح
بهگ، قادر بهگ، وه ئه م قادر بهگه ئه وه نییه که مه وه لوی شیعه ریکی شین و لاواندنه وه ی زۆر
به رزی له کاره ساتی کۆچکردنیدا وتووه، به لکو ئه میان برای مهحموود پاشا بووه و قادر بهگی،
لای مه وه لوی مامی مهحموود پاشا بووه. به م پیتی ده بیته، مهحموود پاشا شیعه ری تریشی
هه بیته، ئنجا یاخود ئیمه ده ستمان نه که وتوون، یاخود له کاتی خۆیدا ون بوون!

ئه وا لیترده ده قی شیعه که ی مهحموود پاشا و هه رگێرانه که ی پیره میترد ده نووسین.

ههروه ها ده قی هه ورامی ئه م شیعه ره مان له که شه کۆله که ی (مهحموود پاشای جاف) خۆیه وه
وه رگرت، که ماموستای دل سۆز و به ریز (عه لی بهگی حسین بهگی جاف) خسته یه به رده ستمان

وادهی خیلّه و خوار

وادهی خیلّه و خوار ئیلاخ بیژانه
 وادهی گهرمه سیڕ سهحرای شیروانه
 براکانم هیچ کهسیان نییهن دیار
 وهک جاران سوار بن یۆ راووشکار
 هانا هاسی بهور، سی نامدارم رۆ
 سی پلّهنگ هیممهت شپیر کردارم رۆ
 سی شاهین، سی باز، شیروان ماوام رۆ
 سی پلّهنگ نههیب، وهقت داوام رۆ
 سی (سهعد وهقاص) سهر ئاوردهم رۆ
 سی رۆ نهزولفان داخان بهردهم رۆ
 ئیلا (سولهیمان) ئه و بی ئه ندیته
 ئه و جههد و غیرهت عه داوهت کیشه
 ئه و شمقار شوخ نهیمان شیمه
 ئه و مهرد مهیدان بی خهوف و بیمه
 ئه و شوژه سواره گورجی نهزینه
 ئه و حاتم هیممهت سهرحه د نشینه
 هاره ی یه دهکان نیه اش وه تاوبی
 سه رزمین به عه شق هات هات راوبی
 ئیسته نادیار رووی سهر بیساته
 تالعش نه گپیچ نهرد ناهاته
 نه نه فهتاه بهگ ئه و پوسته م پهنگه
 ئه و پیله تنه تن بورز و نه ههنگه
 ئه و هه لۆ هیممهت قه هار قینه
 ئه و دهست و بازووی شوخ پهنگینه
 سه رتاپا ته یار وینه ی فلامه رز
 جه سه همش ماتهن زهواره ی گۆده رز
 ئیسته نادیار دهشت شیروانه

داخ ئه و سه رمه شق کول ده ورانه
 نه نه حه سه ن بهگ ئه و نه وجوانه
 ئه و شیوه ی شیرین، ئه و میهره بانه
 ئه و مییر مه زن ئه و توول لاوه
 ئه و باهوو به دهن، ئه و چه رخ و چاوه
 ئه و فه غفور نه ژاد مه نشووری جه عام
 دنیای پر مهینه ت وه نه ش نه دا کام
 نه نه قادر بهگ ئه و ته یار شه خته
 ئه و کهس بی کهس یانه ش دهر به سته
 خانمان خه ریک نه هاتی بی دهر دهن
 ئیش فه تاح بهگ عه لاوه ی دهر دهن
 جه زویان لال بم که چه ن کارتان
 مه ندهن وه بی سهر ده سته ی سوارتان
 فه لکه هانه فیکر سه ودا ی مه کر و فه ن
 خاک وه بی زنجیر شیر مه کرۆ به ن (۱)
 ده ی لی بۆ جه په نگ سایه نیشانتان
 هۆردارۆ ماردم ئاته ش ئه فشانتان
 وه لالا ئه ر فه لکه براییش مه رد
 یا چون تو، ئاه سه مه رد مه کر د
 ئه ویش سیفته ی جه رگ ویش مشنه فته وه
 تا ئه به د جه مه رگ دوور مکه فته وه
 برا، چون فه لکه که سه ش نه مه رده ن
 مه رگ جوانان وه عاده ت که رده ن

(۱) بهن: بهند، زنجیر.

وه رگی پرا نه که ی پیره میتر د:

وادهی خیلّه و خوار، ئیلی جافانه
 ده می گهرمه سیڕ دهشتی شیروانه
 له براکانم کهسیان نییهن دیار
 وهک جاران سوار بن یۆ راو و شکار

هانا، برابان شوین نادیارم رۆ
 سی پلنگ هه بیهت شیر شکارم رۆ
 سی شاهین سی باز شیروانی ماوا
 فهلهک له زۆریان کهوتبووه داوا
 نای سلیمان بهگ عه دالهت پیشه
 له دیوی کیتی قاف بی نه ندیشه
 ئەو شوۆره سواره زینه تی زینه
 ئەو حاتم هیممهت سهرحه د نشینه
 چابووک سواری بهناو و داو بوو
 له شیروانه دا هات هاتی راو بوو
 ئیستا نادیار سهر رووی بیساته
 له دواي ئەو عه شرهت رووی له نه هاته
 هه جگار فه تاح بهگ ئەو رۆسته م رهنگه
 ئەو پیله تهنه ی شیوه نه ههنگه
 ئەو شاباز هیممهت ئەو هه لۆ قینه
 ئەو شان و باهوو ئەو سه هم گینه
 سه رتاپا بلند وینه ی فه رامورز
 ئەهاته له رزه له نه عره ی ئەلبورز
 ئەوی تیا نییه دهشتی شیروانه
 بۆیه له لای من چۆل و ویرانه
 ئاخ بۆ قادر بهگ دۆستی مه وله وی
 گهردن که چی بوون شیر سهر زه وی
 ههر ئەو زانیویه شینی بۆ بکا
 ههر به یتیک جامی فرمیسک له تهکا
 خانمان خه ریک شین و هاواره
 داخی فه تاح بهگ له سه ر گشت باره
 ناخ لال بم له کوین شوۆره سوارانیان
 بینه نگ و ئاههنگ گه لی یارانیان
 بهو خواجه فه لهک گهر برای ئەمرد
 به ناله دنیای هه راسان ئەکرد

دهستی نه ئەچوو به مه رگی جوانان
 ویران نه ئەبوو جیتی خان و مانان
 خۆی که سی نییه و جهرگی بی ئیشه
 مه رگی مه ردانی کردوو به پیشه

***

پیره میرد و شیریکی مه لای جهباری

گه لێ جار لهو کتیبانه ی که چاپ کراون و له که شکۆل و دهستنوسدا شیعی (مه لا ولدخان) و (مه لای جهباری) تیکه ل بوون، وه شیعی ئەم کراوه به هی ئەو و به پێچه وانه شه وه.

هۆی ئەم تیکه لیه ئەوه که هه ردوو شاعیر له کۆتایی شیعه کانیاندا نازناوی (مه لا) یان به کار هه تیاوه. هه روه ها ئوسلوبی شیعر دانان و سروشتی شیعه کانیان که زۆر رۆمانتیکیه نزیکن له یه که وه و بگره هه ر له یهک ده چن. له بهر ئەوه هه ر له م دیوانه دا که شیعی (بادی له یلا خان) ی مه لا ولدخان نووسرا، ته ماشامان کرد له لاپه ره ۳۹ ی دیوانی (مه لای جهباری) دا دهقی شیعه که چاپ کراوه. هه روه ها شیعی (شیرین به سته وه)، هه ر به هه مان شیوه.

لێره شدا شیریکی مه لای جهباری به شیوه ی خۆی و وه رگێرانه که ی پیره میرد ده نووسین. ئەو وه رگێرانه مان له که شکۆلی (حه مه صالح ئاغای قزنجی) دا دۆزییه وه لاپه ره ی ۹۵ که نه جمه ددین مه لا به خه تی خۆی سالی ۱۹۳۷ بۆی نووسیوه ته وه. لهو که شکۆله دا مامۆستا نه جمه ددین مه لا شیعه که ی به شیعی مه لا ولدخان داناوه. ئەویش له پیره میردیه وه وه رگرتوو به لام له راستیدا شیعه که هی (مه لای جهباری) یه و پیره میرد به نازناوی (مه لا) که دا لیبی تیک چوو. وه دهقی شیعه که به شیوه ی خۆی له لاپه ره ۳۵ ی (دیوانی مه لای جهباری) دا (۱) تۆمار کراوه. له بهر ئەوه ی مه لای جهباری شیعه کانی ناسک و هه لقوقلای سۆز و نه ندیشه یه کی خاوین و قوول بووه، له نێوان زۆر شیعه را ده ناسرتینه وه. هه روه ها مامۆستا (علاء الدین سجادی) له (میژووی ئەدهبی کوردی) دا (۲) لاپه ره (۳۰۷ - ۳۱۸) دا شیعی (میرزام یا وه عده ی نه وه هارانه ن) و شیعی (شیرین تاتا کرد) ی نووسیوه و گه لێ وه سفی شاعیرییه تی مه لای جهباری کردوو.

ئنجما بۆ ساغ کردنه وه ی ئەم شیعه که شیعی مه لای جهباریه و بۆ ده رخسنتی چۆنیه تی وه رگێرانه که ی پیره میرد هه ردوو ده قه که ده نووسینه وه.

(۱) پروانه (دیوانی مه لای جهباری) ئاماده کردنی عه بدولجه بار محمه د جهباری.

(۲) میژووی ئەدهبی کوردی - علاء الدین سجادی ل ۳۰۷ - ۳۱۸.

***

به‌هار

ساقی ساددی شی وه‌هار ئام‌اوه
گولان سه‌رکیشان نه‌تۆی سه‌حراوه
هه‌وای دل‌گوشاد ئه‌رد به‌هه‌شته‌ن
فه‌ر وه‌رووی سه‌حرای گه‌رمه‌سی‌ر وه‌شته‌ن
واده‌ی باده‌ی ناب سه‌ه‌یر وه‌هاره‌ن
سه‌ر زه‌مین مه‌زه‌هر لقای دل‌داره‌ن
زه‌مزه‌مه‌ی مه‌زاق دل‌ ئه‌فگارانه‌ن
سه‌دای ته‌پل‌ تیپ ده‌رده‌دارانه‌ن
وه‌قت نوشاونوش سه‌بوی قه‌رقه‌فه‌ن
ده‌نگ زه‌له‌ی زیل دائره و ده‌فه‌ن
دره‌خته‌ن، سه‌وزه‌ن، شنۆی شه‌تاوه‌ن
نه‌ورۆزه‌ن سوزه‌ن هه‌وای پای کاوه‌ن
مه‌یه‌ن، مه‌عشوقه‌ن، موحبه‌ته‌ن مه‌یله‌ن
خه‌مان له‌پریزه‌ن، پیالان که‌یله‌ن
شه‌ره‌ن شورشه‌ن غه‌وغان غریبه‌ن
مه‌ر جلوه‌ی جه‌مال دلان فریبه‌ن
نه‌ گشت دیاری ته‌جه‌لای تووره‌ن
فیتنه‌ی گیرودار قه‌تل مه‌نسوره‌ن^(۱)
- فنا في الله - هان مه‌ست دله‌فگا
بی باک مه‌واچان (أني أنا الله)
په‌ندان سه‌رمه‌ست جان فیدای جانان
(أنا الحق) چون زکر زاهید مه‌وانان
بو‌تا بگی‌رین خسه‌ره‌وی به‌زمی
چه‌نی هه‌سته‌ییه‌ بکه‌رین په‌زمی
به‌زمی چون مه‌جلس به‌همه‌ن وه‌کام بو
گاه جه‌دیس جه‌م، گاه باسی جام بو
گاگوش نه‌ سه‌دای چه‌قانه و چه‌نگ بو
چه‌م نه‌ ته‌ماشای ساقی گول‌په‌نگ بو
ئهی ساقی ده‌خیل من وه‌ی زامه‌وه

التفاتی که‌ر بو وه‌لامه‌وه
عیلاجی پیم ده‌ر سوودمه‌ندم بو
باعث حه‌یات قه‌یدبه‌ندم بو
پستگارم که‌ له‌ی به‌ند و دامه
قه‌ده‌م ره‌نجان که‌ر وه‌عه‌دم ته‌مامه
ته‌ش‌ریف باوه‌ره وه‌و سه‌بووته‌وه
وه‌و پیاله‌ی گول‌په‌نگ چون یاقووته‌وه
وه‌و سینه‌ی سیمین زه‌رف زپه‌وه
وه‌و جام گول‌ فام بو‌ی عه‌نبه‌ره‌وه
هه‌ر که‌س بگی‌لو جامی په‌ی کامی
ده‌رمان په‌ی ئیش هه‌ر ده‌رد و زامی
موتریب تو‌یش وه‌ چنگ دل‌نه‌وازه‌وه
وه‌و سوز سه‌متوور سه‌دای سازه‌وه
وه‌و موزیقه‌ی مه‌شق سه‌د قانونه‌وه
ده‌م وه‌ سه‌دای ساز ئه‌رغه‌نوونه‌وه
مه‌ر باچان (مه‌لا) یش نه‌هه‌ستی هوبش ره‌ست
بی وه‌کاسه‌لیس مه‌ستان ئه‌له‌ست
مه‌یلن که‌ به‌ناز به‌سه‌بووته‌وه
به‌و ده‌می گول‌په‌نگ وه‌ک یاقووته‌وه

(۱) مه‌به‌ست له‌ شه‌هیدکردنی (مه‌نسوی حه‌للاج) ه.

***

به‌هار

ساقی ساددی وا به‌هار هاته‌وه
گول‌ سه‌ریان کیشا له‌ بساته‌وه^(۱)
لیق‌ای دل‌گوشای ئوردی به‌هه‌شته
ته‌جه‌للای جه‌لای دل‌ جه‌لای گه‌شته
شه‌ونم خشلی کرد به‌سه‌ر سونبو‌لدا
بولبول بانگی دا به‌گو‌پچکه‌ی گول‌دا

وادهی بادهی ناب سههیری به هاره
 چیمه ن فهرشی سهوز بهر پی پی دلداره
 ده می نوشانوش شنه ی قهرقه فه
 فه سلّی زره ی زیل دائره و ده فه
 زه مزه مه ی جوّشی دلّ نه فگارانه
 دهنگی ته پلّی تیپ دهرده دارانه
 شوّره، شوّرشه، داوایه شه ره
 جلوه ی جه مالّی دلّ فپرینه ره
 گولّه بولبوله به هاره سهیره
 له گولّشه ن دهنگی (صبح الخیر) ه
 مه یه، مه عشووقه، نیگایه، مه یله
 مهستی چاوی مهستی پیالّه ی که یله
 دهرختان سهوز و شنوی شه تاوان
 نه ورۆزه، سوّزه، هه وای پای کاوان
 له ههر وادیه ته جه للالی (طور) ه
 فیتنه، گیرودار، داری (منصور) ه
 (فنا فی الله) یه، مهستی دلّ نه کا
 بی په روا ده لّین (انی أنا الله)
 په ندانی سهرمهستی جانفدای جانان
 وهک زکری دهر ویش (انا الحق) واتان
 هه ی ساقی ده خیل من بهم زامه وه
 دامانگی رتم بی به لامه وه
 جامی کم بهرّی بۆم سوودمه ند بی
 مایه ی په هاییم له قهید و به ند بی
 مه یلی که، بۆ ناز به سبوته وه
 به و ده می گولّره نگ وهک یاقوته وه
 به و سینه ی سیمین زهر فی زهرده وه
 به و باده ی گولّ ناب بۆن عه نه ره وه
 موتریب توّش به و چه نگ دلّخوازه وه

به و سوّزی سهه متوور سه دای سازه وه
 به و موسیقی مه شق سه د قانونه وه
 به و نه وای پر عه شق ساز نه رغوونه وه
 به زمی وهک عه یشی به هه من به کام بی
 گاه جه دیسی عه شق، گاه به حسی جام بی
 گاه مه جلیس مه خمور، دیده ی ساقی بی
 گاه مه ست و مه دهوّش باده ی باقی بی
 ههر کهس وهرگری جامی بۆ کامی
 دهرمانی دهر د و مه ره مه می زامی
 رپی فه نا و مهستی سه ریکی لیدهین
 عار و نامووسی ههستی فریدهین
 خه لک با ههر بلّین (مه لا) چو له ده ست
 بوو به کاسه لیس مه ستانی نه له ست

(۱) به لای منه وه گهر بینووسیا به - گولّ سه ربان کیشا له توپی خاکه وه - جوانتر بوو.

***

میرزا یاقووب

نه جمه ددین مه لا له که شکوّلّی (قرنجی) دا لاپه رده ی ۹۷ نووسیویه: (هاوزه مانن له گه لّ حاجی قادری کوّبی). له شیعریکیا (واته حاجی) نه لّی:

حیکمهت و نه زمی میرزا یه عقووب
 وهک فه لانونه شیعره کان وهک

نه م شیعره ی (میرزا) بریتیبه له سیانزه بهیت، دوو نیوه بهیتمان له بهر نه ماننی به شیکی لاپه رده که ده ست نه که وت. دیاره که شیعره کهش (پیره میترد) وهری گپراوه (۱).

دلّ مهستی یار بوو،...

نه مشه و دلّ مه ی نوّش، سهرمهستی یار بوو
 به باده ی گولّره نگ، لیوم سپ شاد بوو
 ده می ده ما دم، بۆسه و که نار بوو
 دلّ گه ییوه گه نج وه سلّی حه بیبی
 گاهّی له بالا، گاهّی نشیبی!

كوردی مامۆستا محهمەد علی قەرەداغییدا تۆمار کراوه. وه له پەراوێژدا نووسراوه: ئەم پارچە له (نووسراوی پەڕێشان) وەرگیراوه و دەسکاری شیبوه هه‌ورامیبه‌که‌ی ئاشکرایه‌».

زلیخای سانی،...

زلیخای میسری دەوری جوانی
ریشووی پیتی سەر به‌ست دەوری پێشانی
ریزی به‌ست وینه‌ی سوپای ئیرانی
برۆ شیبوه‌ی قه‌وس ئوستادی مانی
په‌ریبوه‌ته‌ سه‌ر دیدهی قه‌ترانی
برژانگ وه‌ک تیری چه‌رکه‌س که‌مانی
په‌ره‌ی جه‌گ سمی، لاهوت مه‌کانی
عه‌ین عه‌ینی وه‌ک عه‌ین، شابازی لانی
به‌ نیچیر ئه‌گرئ شه‌هلای شیروانی
ئه‌نف ئه‌لف نه‌قش ئوستادی مانی
عه‌ره‌قی ره‌ونه‌ق عه‌تری ریحانی
ده‌م قه‌تره‌ی نهای مای زینده‌گانی
گیان ئه‌دا به‌سه‌د سه‌دساله‌ی فانی
لیتو له‌علی یه‌مه‌ن به‌ده‌خشی کانی
وه‌ک یاقیق له‌ ده‌ور دانه‌ی رومانی
گه‌ردن وه‌ک بلوور بادهی که‌یانی
به‌ جووته‌ سیوه‌ی باغی جینانی
همیلا‌ی ساحیر بابلستانی
خانات خسته‌ دووی شیخی سه‌نعانی

***

که‌هانته‌

له‌ به‌شی شیعی (تایینی) پیره‌مێرددا ئەم شیعی (که‌هانته‌) هه‌مان له‌یاد چووبوو. لێره‌دا ده‌ینوسینه‌وه‌. ئینجا په‌یوه‌ندی بابه‌ت و ناوه‌ڕۆکی ئەم شیعه‌ و شیعه‌که‌ی (عیل به‌گی جاف) و بیروراکانی مامۆستا محهمەد ره‌سول هاوار که‌ له‌ لاپه‌ره‌ ٢٥٦ی دیوانی پیره‌مێردی نه‌مردا نووسیویه‌، وه‌ باری سه‌رنج و تییینی خۆمان، ده‌ریاره‌ی، له‌ پێشه‌کی ئەم دیوانه‌دا له‌ به‌شی پیره‌مێرد و شیعه‌را ده‌نووسین. ئەمه‌ش ده‌قی شیعه‌که‌ی پیره‌مێرد که‌ تارمایی شیعی (هه‌روا

گا ده‌سته‌ی زولفان سیای چوون عه‌نبه‌ر
وه‌ک خه‌رمانه‌ی مانگ له‌ ده‌وری ئه‌خته‌ر
ئه‌یکرد به‌ده‌سته‌ یار به‌ده‌ستی خۆی
ئه‌پێچایه‌ زام ساریش ئه‌بوو بۆی
دولبه‌ر وه‌ک ساقی خۆی مه‌ی ده‌گیرا
منی وه‌ک (سه‌نعان) له‌ دین وەرگیرا
ئه‌و ساقی و ئه‌و جام ئه‌و بادهی گولنار
ئه‌دره‌وشایه‌وه‌، عه‌که‌سی... (٢)
ناگا، نه‌ردی به‌د، خال خالی هینا
به‌یانی کزه‌ی شه‌مالی هینا
گویم لێ بوو ده‌نگی سۆفی ده‌ریا دل
بانگی کرد هه‌لسه‌ بنوسه‌ به‌دل
هه‌لسه‌م به‌دله‌ی له‌تویه‌ته‌وه
زوبان به‌که‌فـf
نه‌، مه‌ی، نه‌ مه‌ینۆش، نه‌ مه‌ی په‌رست بوو
شیشه‌ی دل به‌ده‌ست دل به‌ر له‌ت له‌ت بوو
پا په‌ریم له‌خه‌و سه‌رسام و مه‌ده‌هۆش
نه‌ له‌یل، نه‌ ساقی، نه‌ سۆفی نه‌ جۆش
منیش له‌ زێد (٤) و وه‌ته‌ن ئاواره
وه‌ک ئاسکه‌ی ته‌نیا که‌ه‌تقه‌ هه‌زاره

(١) ده‌قی هه‌ورامی ئەم شیعه‌مان ده‌ست نه‌که‌وت

(٢، ٣) ئەم شوێنانه‌ له‌ ده‌ستنووسه‌که‌ی نه‌جه‌ددین مه‌لادا نه‌ما بوون.

(٤) زێد: نیشتمان، شوینی له‌دایکبوون.

***

شیعریکی خانای قوبادی

له‌ که‌شکۆلی (نه‌جه‌ددین مه‌لا) دا که‌ بۆ (حه‌مه‌ صالح ئاغای قزلجی)، نووسیوه‌ له‌ لاپه‌ره‌ ٩٦دا شیعریکی (خانای قوبادی) نووسراوه، دیاره‌ ئه‌ویش له‌ که‌ل شیعه‌کانی هاوشانی خۆیدا پیره‌مێرد وه‌ری گێراون و نه‌جه‌ددین مه‌لا له‌ رۆژنامه‌کانی (ژبان) ی وەرگرتوون، یاخود له‌ هه‌ندی ده‌ستنوسی پیره‌مێرده‌وه‌. هه‌روه‌ها ئەم شیعه‌ له‌ لاپه‌ره‌ ٤٠ی که‌شکۆلی که‌ له‌ پووری ئه‌ده‌بی

هه رچی پیغه مبهه خه بهری داوه
له باسی کاری دنیا و عوقباوه
فه رمووی نیشانهی تیکچوونی جیهان
بج باوه ریبه و زه عیفی ئیمان
زۆر کهم ئه مینئ نوێژ و جه ماعت
له ئه مانه تیش ئه کهن خیانهت
عزت ئه چیته لای پیاوی زالم
قه در و ئیمانی نامینئ عالم
بره و ئه ستینئ شهراب و قومار
مال گران ئه بن له شار و بازار
کوشتن و دزی و تالانی و درۆ
فه قییر و هه ژار ده خاته رۆ رۆ
دهوله مند زه کات نادهن به ئیحسان
راستی نامینئ زۆر ئه بن بوختان
گۆرانی سووک و قسهی نارهوا
په سه ندر ئه بن له زبکری خوا
پیاو به ئه مری ژن ئه چیت به پتوه
له مه جلیسدا نان ئه خوئن به پتوه
پیاو دانه نیشئ و ژنان ئه گه رین
شهرم نامینئ ژن و پیاو هاو رین
دایک و باب قه دریان لای کوپ نامینئ
کهس له مه کته بدا قورئان ناخوینئ
پیت و به ره که هت ئه روا له ئه رزی
کوپ و کچ پینک دین له پرووی بن عه رزی
ئه مه نیشانهی ئاخه زه مانه
وادهی ده جال و فیتنه ی شهیتانه
له ته م و دوو که ل دنیا پر ئه بن
له سئ جیگادا زه وی رۆ ئه چئ

کهس گوئ له ئه مری چاکه ناگرئ
له نه هی عاله م، نه هی ئه کرئ
په حم و به زه بی لای کهس نامینئ
هه ره سه به شی خوئ ئه فرینئ

***

دیسان - مهولهوی و چهند شیعریک

نامه یهک و شیعریک:

پیره میترد له سالی ۱۹۴۹د (۱) به سه ره ها تیکی مهولهوی و نامه یهکی توژمار دهکات، نامه و شیعره که به فارسییه و پیره میترد وهی گتیراوه و نووسیویه «داخه کهم ئه م کاغه زهیش فارسییه، هیشتا ئه وسایه مهولهوی نه که وتۆته کوردی نووسین، ناچار!، ئه بن وهک ئاساره کانی تری ئه مهیش بکه بن به کوردی» (۲).

لیته دا پیره میترد زانیارییه کی نوئ و خالیکی گرنگمان بو توژمار دهکات که مهولهوی له سه ره تای ته مه نی ئه ده بی خویدا به فارسی نووسیویه. «نامه فارسییه کانی له یادی مهردانی مامۆستا (عه بدولکه رمی مده رس) دا زۆریه ی بلا و کراوه ته وه» (۳). پیره میترد نامه شیعرییه که مان به م جوژه بو و هر ده گتیرتته سه ره شیوه ی سلیمانی:

مهولهوی

کاغه زیکی زۆر خوئ و سه یری مهوله وییه، که له وه ری (زه هاو) وه ئه گوئیرتته وه ده وری هه له بجه، ئه وسایه شیخ عه لی ئه بابه یلن قائمقامی هه له بجه ئه بن، ده وروپشتی سالی ۱۲۷۴- ۱۲۷۵ دوا ی ئه وه که محمه مد به گی که یخوسره و به گ به عنی (حه مه پاشای باوکی مه حموود پاشا) و ئه وانی تر ئه کهن به قائمقام، خوئ سه رتیلئ به جئ نایه لئ وه سمانی خانه ئه کا به کاریه ده ست. و ایزانم ئه م وه سمانی خانه یه یا برا یا باوکی دایکه پیرو زه یه، شاوه یس برای بووه، که ماده ی عه زیزی شاوه یس و کوژرانی حه مه پاشا، ته ئریخییه، ئه و عوسمانی خانه یه گه لی به دکردار و ناهه مواری بو خویشانی مهولهوی ئه بن. ئنجا مهولهوی و مه حموود پاشا ئه ناسئ و مه حموود پاشایش دیاره چهند مهولهوی خوئ ویستروه، کاغه زیکی بو مه حموود پاشا نووسیوه دوو فه سه له، یه کتیکیان به شیعره که ماجه رای ره زالهت و قرپ و جری عوسمانی خاله و شاوه یسی برای پهت و گوربس و جل و هۆر و هه مانه کوکردنه وه و مولکی خه لکی داگیرکردنی ئه حمه دی کامه ران و ره سوول و خله مالی تیا نووسیوه. فه سلئ دووه میان (نشر و نظم) ه و نکته و جناس و حکمت و فه لسه فه یه. داخه کهم ئه و کاغه زهیش فارسییه، هیشتا ئه وسایه مهولهوی نه که وتۆته کوردی نووسین، ناچار، ئه بن وهک ئاساره کانی تری ئه مهیش بکه بن به کوردی:

موهاجیر بووین که هاتین، خواستی خوا بوو
 (عەلی) (٤) مان دی، خەلافەت بەو درابوو
 لە تەئسیری (محەممەد) (٥)، میری گەورە
 خەلافەت گەیبی، سەر (عوسمان) (٦) بەدەورە
 دلی ساداتی ئیمە، هیندە پەنجاند
 بەهەشتی سەر زەمینمان بوو بەزندان
 بە جاری پیکوری خۆی خستە سەرکار
 هەراچی خستە ناو، وەک قاری بازار
 هەموویشی کەوتە دەس شاوہیسی خانە
 گوریس و پەت، جل و هۆز و هەمانە
 موانە و چەورە سانە و بزە دووخە
 لەگەڵ سوورانە، خەرجی مەردە لەوخە
 هەمووی تەسلیمی ئەحمەد کامەران بوو
 خەمالی پەسولیش ناشەوان بوو
 لەهەر شویتنی بەراویکیان ئەبینی
 ئەیانگوت مولکی باوکمانە یەقینی
 بە ئیرس هی ئیمە یە ئەم شویتن هەوارە
 مەری تیا سەرپریوہ خوتینی دیارە
 کە باوکم، گای زبانی لیرەدا کوشت
 لەسەر ئەم جۆگە، دایکم، ورگەکە ی شوشت
 نیشامان وایی، دایکم، ورگی تەر کرد
 گەمالە بازکیش ریخۆلەکە ی برد
 غەریب و بیکەس و داماو لە ناوا
 هەموو پەنج و هیوامان چوو بەئاوا
 لە خوا پاراپنەوہ، کاتی دوعا بوو
 دوعامان لای خودا، گیرا بوو چا بوو
 ئیتر بەگزادە، نانوتین لە لای ئەو
 ستەمگەر پۆژی تاریک بوو وەکو شەو
 ئەمە سەرپوتی ئەوزاعی غەریبی
 وەتەن ئاوارە ی دەردی بی نسیبی

ئەمە (مەعدوومی) یە عینوانی ئەسلی
 بە بەدبەختی هەمیشە دوور لە وەسلی

- .....
- (١) پروانە ژین ژمارە ٩٥٥ شویاتی ١٩٤٩ .
 (٢) هەمان سەرچاوە.
 (٣) پروانە یادی مەردان مەلا عەبدولکەریمی مودەریس.
 (٦) مەبەست لە (شیخ عەلی ئەبابەیلی) یە.
 (٥) محەممەد: مەبەست لە حەمە پاشای جافە. محەممەد بەگی کە یخوسرەو بەگ.
 (٤) عوسمان: وەسمانی خانە.

***

هاوین، ها وینەم

مەولەوی لەم شیعەرەیدا پەیوەندییەکی جوانی گەرمی و گرە ی هاوین و گرە و سووتانی دل و
 دەروونی خۆی پیک دەهینتی، ئەم شیعەرە کار دەکاتە سەر پیرەمبێرد و ئەیگۆرتتە سەر شیبوہ ی
 سلیمانی:
 مەولەوی:

ها من، ها من وار، گەرمیش جۆش ناوہرد (١)
 فەزای نەزم، بەزم، نەو گولالان بەرد
 بوول وە یانە ی جەم، نەو گولالان شەند
 چەمەن بی نەوای نالە ی بولبول مەند
 تاي بەرەزای شەنگ نەسای مەغاران
 شیبوہ چون زولف تەعزبە داران
 ها، کاوان، کاوان دل چون دلپیشان
 هەردان وە سەردا هەردان پەیوتیشان
 دووریت ئایر وست وە یانە کەسە ی من
 یانێ یانە ی دل ویرانە کەسە ی من
 هەوا ئایرین، سەر وەخت ئایرین
 دلە ئایرین، بەدبەخت ئایرین
 وە ی گشت ئایرەوہ خە یالەم خامەن
 بەختم ناپوختەن فامم نەفامەن
 وە ی بلتیسەوہ گەردیم باقییەن
 وادە ی ئایرین بادە ی ساقییەن

به شق پيالهي مهست چاوه كهت
بهو په شتيوي چين پاي كلاوه كهت
با بهي مهی به لکم ئاير مهستی
سو چنو به كسه ر خاشاك ههستی

(۱) ديوانی مهولهوی - مهلا عهبدولکه ریمی موده ریس. ل ۵۲۲ .

وه رگيرانه کهي پيره ميترد:

هاوین، ها وینه م، گهرمای تاوی سهند
نه شئی جوانی له دهست به هار سهند
ژيله موی خسته، سهر، سه رخنجهی گول
چه مهن بی نهوا، له نهوای بولبول
بای به رزه زای شهنگ له سای مغاران
شیتواوه وهک زولف تازه داران
ئاسۆ که ساسه و سه ری سو پرماوه
به شینی سه وزهی قوری پیتواوه
دووریش ئاگری بهردایه مال م
مائی دلّه کهي ویرانه مال م
ههوا ئاگرین، سه روهخت ئاگرین
دل و بهختی سهخت، تیکرا ئه گرین
بهو گشت گره وه، وجودم خامه
به ختم نابهخته فامم نه فامه
له کورهی گردا گهردم باقییه
وادهی ئاگرین بادهی ساقییه
به عه شقی پيالهي مهستی چاوه كهت
بهو په شتيوي چين بهر كلاوه كهت
با، بی، مهی به لکم ئاگری مهستی
ئاگر بهرداته خاشاکی ههستی

***

ئارایشیکی به پرووی جه بین دا (۱)

ئارایشیکی به پرووی جه بین دا
شهرمی به مانگی دوو ههفته مین دا
ئه گریجهی کۆریه ی، په ری تاوس تار
که لافهی سه وزی وهک بهندی زننار
که بای باوه شین شنۆی بو دهر د
له خو شییانا هه لپه رکیتی ئه کرد
به له نجه ئه كهوت به پرووی قه مه ردا
گاه، روو له میحراب، گاه له حه جهردا
روومهت، گاه په نهان، گاه ئه دره وش
گاه گیان ئه سین، گاه ئه یه خشی
له ژیر میحرابدا دلّه ی پر له دهر د
بهو زه ننه روه، ته وافی ئه كـرد
هه ر ئه و عه شقه بوو له مه جازه وه
خستمیه په نای بی نیازه وه
چه ن خو شه ئینسان وا بی نیاز بی
له قه بید و بهندی چه رخ سه رفراز بی
ئو دلّه ی کهوا نووری خوای تیا بی
به گهر د و باوی دهوران لیل نابی

(۱) پیره میترد نووسیویه (نازانم ئه م شیعره هی کیتییه) بروانه ژین ژماره ۸۵۰ سالی ۱۹۴۶، به لام ئیمه
دۆزیمانوه، شیعری (عهبدوللا بهگی سمایل بهگی زهنگه نه) یه.

دهقی شیعره کهي (عهبدوللا بهگی سمایل بهگ) به شتیوهی زهنگه نه.

«شیرین ئارایش صفحهی جه بین دا
خه جلهت وه پرووی ماه دوو ههفته مین دا
کوریه ئه گریجان تووک طاوس تار
سهوزه کلافان چون رستهی زه ننه ر
چون ره قاص وه سو زه دای سهنج ساز
وهبای باوه شین مامماوه په رواز

مه‌شنيئا وه‌بان قورسى قه‌مه‌ردا
گا وه‌ پرووى محراب گا وه‌ حه‌جه‌ردا
گا په‌نهان نه‌ برج گا مه‌دره‌خشاوه
گا حه‌يات مه‌ سهند گا مه‌ به‌خشاوه
هه‌ر لايى سه‌دجار دلّه‌ى پر جه‌ دهرد
به‌و زهناره‌وه‌ ته‌وافش مه‌كه‌رد

ناره‌ق وه‌ك شه‌ونم

پيره‌ميترد له‌ ژماره ۷۷۵ى سالى ۱۹۴۵ى رۆژنامه‌كه‌يدا، پيشه‌كيبه‌كى كورتى بوئه‌م شيعره نووسيوه و به‌شيعرى (شيخ مسته‌فا) تىگه‌ببوه، وه‌ نه‌ينووسيوه ئه‌و شيخ مسته‌فايه كيبه و نازناوى چيبه؟! چونكه ئه‌و سه‌رچاوه‌يه‌ى لىتى وه‌رگرتووه‌ ته‌نه‌ئا ئه‌وه‌نده‌ى وتووه‌ كه‌ شيعرى شيخ مسته‌فايه. ئيمه‌ كاتى به‌ديوانى مه‌وله‌وى (مه‌لا عه‌بدولكه‌رىمى مده‌رس) دا گه‌راين له‌ لاپه‌ره ۱۱ دا ده‌قى هه‌ورامى ئه‌و شيعره‌مان دۆزيبه‌وه‌ كه‌ له‌ ناوه‌راستى شيعه‌رىكى (مه‌وله‌وى) دا به‌ و سه‌ره‌تاي شيعره‌كه‌ ده‌لّيت.

«ئهم جار سه‌خت ته‌ره‌ن زامم جه‌ جارن»

چلّ مدوّ دايم چون گه‌سته‌ى ماران»

...هتد ۹ل

هه‌روه‌ئا ئه‌م شيعره به‌شيوه‌كه‌ى خۆى له‌ به‌رگى ۲۶ى گوڤارى ده‌نگى گيتى تازده‌دا لاپه‌ره‌ى ۴۴۷ دا ماموستا (گيوى موكرىبانى) بلاوى كردۆته‌وه، وه‌ پيشه‌كيبه‌كى كورتى بو نووسيوه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ماموستا گيو هه‌ورامى نه‌زانبوه شيعره‌كه‌ زۆر هه‌له‌ى تى كه‌وتووه به‌م پييه ئيمه سى ده‌قمان له‌به‌رده‌ستدا به، دوو ده‌قى هه‌وراميه‌كه‌ و ده‌قتى وه‌رگيپه‌راوى پيره‌ميترد. ليره‌دا ده‌قى شيعره‌كه‌ وه‌ك له‌ ديوانى مه‌وله‌وى ماموستا مه‌لا عه‌بدولكه‌رىمدا نووسراوه، ده‌نووسينه‌وه و وه‌رگيپه‌رانه‌كه‌ى پيره‌ميترديش دوا به‌دواى ده‌نووسين.

عه‌ره‌ق چون شه‌ونم، نيشته‌ن نه‌ پرووى گولّ
ته‌ر كه‌رده‌ن تاتاي توغراكه‌ى سونبولّ
جه‌ قازان خه‌م دلّ كه‌رده‌ن وه‌ ئاو
وه‌ درۆ ماچۆ مه‌گيپه‌رو و گولّاو
نازيم گولّاو بوّى خۆى كولم تۆن
ئه‌ر بوّى تۆ نه‌بوّ، بوّى گولّاو جه‌ كوّن؟!
زه‌ره‌ى بوّى زولفت كه‌فته‌ن نه‌ به‌رزان
بوّى گولّان كه‌رده‌ن جه‌ به‌رزان هه‌رزان

نازيم وه‌ مه‌رگت گه‌ر ئينسافت بوّ
هه‌نى كافيه‌ن بوّى زولفت په‌ى توّ
ئيتريج حاجه‌ت وپت مه‌ده‌ى عازاو
قه‌بوولّ كه‌رى جه‌ور مه‌گيپه‌رى گولّاو؟!

وه‌رگيپه‌رانه‌كه‌ى پيره‌ميترد و پيشه‌كيبه‌كه‌ى، كه‌ به‌هۆى ده‌ستنووسه‌كه‌ى ناو كه‌شكوّلى مه‌حموود پاشا وه، به‌هه‌له‌ به‌شيعرى شيخ مسته‌فا زانراوه!!.

«شاعيريكمان بووه، شيخ مسته‌فا، كه‌ مه‌حموود پاشا له‌ ئه‌سته‌موولّ ديوانه‌كه‌ى ئه‌وى له (موحسينى كوره‌زاي شيخ قادر) ده‌ست كه‌وتووه؟! له‌ كه‌نارى كه‌شكوّله‌كه‌ى، نووسيوه‌تبييه‌وه! ئه‌مه، غه‌زه‌لّيكبه‌تى»:

ناره‌ق وه‌ك شه‌ونم، نيشته‌وته‌ پرووى گولّ
نمى كيشاوه، تاي توپه‌ى سونبولّ
نازيم، گولّاو خۆى، بوّى كولمى توپه
ئه‌گينه‌ بوّنى خۆشى له‌ كوپيه
تايه‌كى زولفت كه‌وتووه‌ته به‌رزان
بوّنى گولّاو پى بووه هه‌رزان
نازيم به‌مه‌رگت خۆت بوّنت خۆشه
بوّنخۆشى گولّان له‌ لاي توّ بوّشه
چه‌ ئيحتياجت به‌بوّى گولّاو
بوّنى توّ له‌ پرووى جيهاندا باوه

ديسان پيره‌ميترد و دوو به‌يتى بيسارانى له‌ شيعه‌رىكى (مه‌وله‌وى) دا

مه‌وله‌وى له‌و شيعره‌دا كه‌ باسى پيرى و دلگيرى خۆى ده‌كات (۱) له‌ كوّتايى شيعره‌كه‌ى خۆيدا ده‌يكات به‌يه‌ك، وه‌ پيش سى به‌يته‌كه‌ ئاماژه بوّ ئه‌وه ده‌كات كه‌ بيسارانى (ماوا - مه‌ئوا) ئه‌مه‌ى وتووه:

پيره‌ميترد وه‌رى گيپه‌راوه‌ته سه‌ر شيوه‌ى سليمانى:

نه‌وات وپه‌رانه‌ى دلّ كه‌ره‌رو ئاو
چه‌نى به‌سته‌ى فه‌رد، بيساران (ماوا)
«ئهما گشت جه‌ وه‌خت نادانيم بييه‌ن
فه‌سل مه‌ستى و عه‌يش جوانيم بييه‌ن

ئیسە، ھا جە گشت پەشیمانیم بەرد
 فەسل پیریمەن جوانیم و بەرد
 وادە پیریمەن یاوانم نۆبە
 تۆبە مەن تۆبە، کەرەمدار تۆبە» (۲)
 ھەر چیم کرد کردە و نەو جوانیم بوو
 دەمی سەر مەستی و رووی نادانیم بوو
 ئیستا واپیریووم کەوتوومە تۆبە
 تۆبە، تۆبە مە، لێ بووردوو تۆبە

(۱) دیوانی مەولەوی - مەلا عەبدولکەریمی مودەریس ل ۱۰۸ .

(۲) دیوانی بیساران - عوسمان ھورامی - دەسنووس.

***

پیرەمێرد و شیعریک لە بارە (حەج) ەو

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ۲۳۰ی کەشکۆلی (قزلجی) نەجمەددین مەلادا نووسرابوو. لە دیوانی پیرەمێردی مامۆستا ھاواردا بلاو نەکراوەتەو. شیعەرەکە مانایەکی بەرزێ نەتەوئەبی و کۆمەڵایەتی ھەبە، کە ھەر چەند پیرەمێرد خۆی حاجی بوو و لە تەمەنی لاوتیشدا حەجی کردوو، بەلام لە پاش بەسالچوون و تاقیکردنەوێ ژبان و باری کۆمەڵایەتی نەتەوئەکی بەم جۆرە لەو مەسەلەبە گەیشتوو، کە دەنووسیت:

ئەلفی مرادت، فەرێ دا، مردی
 شوین مراد کەوتی، بۆ (دەم) مردی (۱)
 رۆژوو و نومازت کە بۆ نیاز بێ
 وەک عاشقیکی کە پیشە ی گاز بێ
 نوێژی زۆر پیشە ی پیرێژانە
 رۆژوویش ئەسلە کە ی بۆ رەمەزانە
 کابە بناغە ی برایی خەلیلە
 دل نەزەرگاہی رەبی جەلیلە
 سیاحە تی حەج سەیری جیھانە
 ئەوی بەکار بێ بەخشینی نانە
 دل دەشکینی و دەچی بۆ کابە
 مەچۆ، مەزالم، لەسەر خۆت لایە

من زیارەتی کابەم کرد بەلام
 زیارەتی دل پێشستەرە لەلام
 لە دەشتی (مینا) قوریانی دەکە ی
 بۆ گورگ و چەقەل دیاری دەبە ی
 لێرە سەری برە و بێدە بە برسی
 دەبیت بە قەلای (آیة الکرسی)
 دەزانی کەوا دنیا فانییە
 وای دەگری تا سەر زیندەگانییە
 ئەگەر تۆ تا سەر ھەر بژایتایە
 ئەشیا بۆ دوای تۆ جیگا نەمایە
 وەک پێش تۆ جیگای خۆی دابوو بە تۆ
 تۆش جیتی خۆت بدە بە یەکتی و برۆ
 ئەگەر پێ داگری بلیتی من نارۆم
 تۆش وەک یارۆکان ئەھاوانە بن گۆم
 کە لەسەر پشستی ماسی دانری
 ترە کە ئەکتی دیارە سەرنانگری

(۱) دەم: درەم - پارە.

***

لە دەرگای رەحمەت

پیرەمێرد ئەم شیعەرە ئاینییە ی خۆی لە ژمارە ۸۳۹ی سالی ۱۹۴۶ی رۆژنامە کەیدا بلاو کردۆتەو. بەلام بەداخەو شیعەرەکە لە رووی کیشەو ناتهواو، یاخود، تیکچوو، کیشەکان لە نیوان ۱۰، ۱۱، ۱۲ یاری دەکەن، نازانم پیرەمێرد چۆن ھەستی بەمە نەکردوو؟! لەوێش ناچی لە چاپی رۆژنامە کەدا تیکچوو بیت، چونکە زیاتر لە جار و دووجار ئەو ناتهواوییانە دووبارە بۆتەو. ئیمە شیعەرەکە دەنووسین و بەرانبەر ھەر دێرە شیعریک کیشە کە ی بەرگە ی خۆمان دیاری دەکەین.

لە دەرگای رەحمەت رێگایە دەرخە: ۱۰ برگە
 لە ریتی داماوایا ئەم پیرە سەرخە: ۱۰ برگە
 لە تۆو ھەرچی دەستی کەوت نیگاہی: ۱۲ برگە
 سەفای ھەردوو جیھان ناگری بەگاہی: ۱۲ برگە

له هه‌و‌ری په‌حمه‌ت باران به‌جاری: ۱۰ برگه
 به‌سه‌ر ر‌و‌حی عه‌زیزانا بباری: ۱۱ برگه
 تن‌و‌کی دو‌ای نه‌وان ب‌و‌ من ده‌وايه: ۱۱ برگه
 نه‌گینا که‌وته‌م و کارم له ده‌وايه: ۱۱ برگه
 نه‌زانم چاکه‌یه‌کم نه‌بووه ب‌و‌ خ‌و‌م: ۱۱ برگه
 به‌لام وا ئوممه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری ت‌و‌م: ۱۱ برگه
 له کرده‌وی خ‌و‌م خه‌جاله‌ت هات به‌سه‌رما: ۱۲ برگه
 نه‌ ر‌ی‌ی عوزر و نه‌ رو‌وی پارانه‌و‌م ما: ۱۱ برگه
 نه‌مه‌نده شه‌رمه‌زارم من له‌م و له‌م: ۱۱ برگه
 که‌ که‌س نه‌مبینه‌ی ب‌ن‌یره‌ جه‌ه‌نه‌م: ۱۱ برگه
 به‌لام ت‌و‌ خ‌و‌ت که‌ مبه‌خشی به‌ب‌ی پرس: ۱۲ برگه
 به‌وه‌ ر‌زگار نه‌ب‌م له‌لام نامینه‌ی ترس: ۱۲ برگه
 له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ کردو‌ومه‌ پروا: ۱۱ برگه
 که‌ مه‌ئیس نییبه‌ ب‌و‌ په‌حمه‌تی خوا: ۱۰ برگه
 نه‌مه‌م ب‌و‌ مایه‌وه‌ ئوم‌یده‌وارم: ۱۱ برگه
 که‌ خ‌و‌ت فه‌رمو‌وته‌ من ئومورنه‌گارم: ۱۱ برگه

***

قیبله‌م نه‌کیشی

پیره‌م‌یرد نه‌م شیعری له‌سالی ۱۹۴۴^(۱) دا وه‌رگ‌یراوه‌ وه‌ ناوی بی‌سارانی له‌سه‌ر شیعره‌که‌ داناوه‌.
 ئیمه‌ ده‌قی شیعره‌که‌مان له‌ که‌شک‌و‌لی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کوردیبه‌وه^(۲) ده‌ستکه‌وت. هه‌ندی
 جی‌وازی له‌نیوان ده‌قه‌که‌ وه‌رگ‌یرانه‌که‌دا هه‌یه. مام‌وستا محه‌مه‌د علی قه‌رده‌اغی له
 که‌شک‌و‌له‌که‌یدا به‌شیعری (مه‌لا میکایل) یاخود (پیر میکایل) ی داناوه‌. هه‌روه‌ها ده‌ستیشانی
 نه‌وه‌ی کردووه‌ که‌ له‌ ته‌نب‌شت نه‌م شیعره‌وه‌ له‌ که‌شک‌و‌له‌که‌ی (مه‌لا عه‌زیزی ر‌یشاوی) دا
 به‌خه‌تیکی تازه‌ نووسراوه‌ بی‌سارانی له‌ دیوانی (بی‌سارانی) مام‌وستا عوسمان هه‌وراامیدا له‌ ر‌یزی
 شیعره‌کانی (بی‌سارانی) دا نووسراوه^(۳).

قیبله‌م نه‌کیشو،...

سه‌ری که‌ سه‌ودای خاله‌ت نه‌کیشو

خاطری به‌غمه‌م ت‌و‌ نه‌یه‌ندی‌شو
 به‌ زام ناواک صوب سه‌حه‌ر ئیشو
 سه‌ری وه‌لای ت‌و‌ سه‌ر نه‌دو شه‌وان
 پایی که‌ نه‌دیو وه‌لات وه‌ ده‌وان
 نه‌و پاسه‌ر سه‌رنگوون کل‌کو‌ی تازه‌ بو
 نه‌و پاگه‌سته‌ی مار بی‌ ئی‌جازه‌ بو
 ده‌ستیو نه‌ که‌ر‌و سه‌یران باخت
 نه‌که‌ر‌و خ‌دمه‌ت به‌رزیی ده‌ماخت
 نه‌و ده‌سته‌ به‌سته‌ی جه‌للاد گه‌ور بو
 هه‌ر ر‌و جه‌ ن‌ووه‌ سزاش به‌ی ته‌ور بو
 د‌یدیو نه‌وینو هه‌ر سه‌حه‌ر ر‌ه‌نگت
 زیانیو نه‌بو شه‌و به‌هامده‌نگت
 نه‌و دیده‌ نه‌سه‌رش بی‌ مدارا بو
 نه‌و زوبان به‌سه‌نگ سیای سارا بو
 قیبله‌م دووری ت‌و‌یه‌کجار منش کوشت
 بیللا به‌یته‌ور بو بی‌زارم جه‌ گشت

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۴۰ سالی ۱۹۴۴.

(۲) که‌شک‌و‌لی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کوردی، محه‌مه‌د علی قه‌رده‌اغی، به‌رگی دووه‌م، لاپه‌ره ۲۲۵، ۲۳۴، ۲۳۵.

(۳) دیوانی بی‌سارانی - عوسمان هه‌ورامی. ده‌سنووس.

وه‌رگ‌یرانه‌که‌ی پیره‌م‌یرد:

قیبله‌م نه‌کیشی،...

سه‌ری که‌ سه‌ودای خاله‌ت نه‌کیشی
 دل‌ی ب‌و‌ مه‌یلت پی‌ رانه‌کی‌ش
 هه‌ردووکیان به‌ده‌رد کتوپر بی‌ش
 سه‌ری که‌ سه‌رت لی نه‌دا به‌شه‌و
 پی‌یه‌ له‌ ر‌یتا نه‌که‌و‌یته‌ ره‌و
 سه‌ر سه‌ره‌نگرتی قولله‌ی خراب بی
 پی‌ به‌ندی ژاری کوله‌وه‌یب‌اب بی

دهستى دهست نه گريى به سنگه وه بۆت
لووتى كه دايم پر نه بى له (بو) (۱) ت
ئو دهسته بهسته ئيشى شكاو بى
ئو لووته به تيغ قسه زاپراو بى

(۱) بۆ: بۆن. بۆت: بۆنت.

***

له نيوان ئه حمده به گى كۆماسى و مهولهوى دا

ئه حمده به گى كۆماسى ئه م شيعره بۆ مهولهوى دهنوسيت:

ئه گهر بۆ سووى به مه لاله وه
بگاته لاي تو به شه مال وه
ئو به بۆكرووزى سووتوى جه رگمه
(مه عدووم) (۱) مه علومه وادهى مهرگمه

(۱) مه عدووم: نازناوى شيعرى مهوله وييه.

مهولهوى وه لامي ئه داته وه:

ئاره زووى مهرگى خووتت كردووه (*)
گوايه رسكاريت وا دهرردووه
وهك من سه رسه ختى وهك من ئه خووتى
بۆسوويشت لى بى هيششتا ئه ميينى

* پيره ميترد ئه م شيعرانهى وه رگيپراوه.

***

دوو پارچه شيعرى (فخرالعلمائى كوردستاني) و (مه جذووب) كه پيره ميترد وه رى گيپراوه.
پارچه شيعرى يه كه م، ته نها به يتى يه كه مى نه بيتت كه دهقى وه رگيپرانى به يتتىكى شيعره كهى
(فخرالعلمائى) يه، ئيتتر به يتته كانى دوايى زۆر له دهقه كه دووره.

«تا، برۆ و زولفى تو ته ماشامه
مىقاتى نوپى سويع و عيشامه
به سه ئارايىش ديده كهى مه ستت
دل هه ربه كى بوو وا كه وته ده ستت

به ههر گهر دشى ئاشووبى ده كهى
ئيتتر هيچى تر نه ما كه بيبهى
دل شه و له زولفى شه وه زهنگتدا
سوئندى خوارد دلى به هيچ كهس نه دا
به يانى رۆژى روخسار داى ديار
كلام الليل يحوه النهار»

***

شيعره كانى مه جذووب

ئه گهر ئه پرسى جه ستتهى من چۆنه
دهردم گهرانه حالم زه بوونه
تا جه لاي جه بههه يار بهر كه ماله
جه ياتى مه جنوون روو له زه واله
تا دل گرفتار مه يلى جه بيبه
من مهرگم ميوان دهردم نسيبه

***

ميرزام قه لاي خاو

يه كيتك له و به نده ميژوو بيباناهى لايه نيتكى ژبانى نه ته وهى كورد و به سه رهاتى كى گرنكى
به نه مرى هيشتوتته وه، به ندى (ميرزام قه لاي خاو) ه. ئه م به نده كه به شيعر هونراوه ته وه، باسى،
شوينه وارى يه كيتك له قه لاي كانى (خان ئه حمده خان) دهكات. وهك چۆن (جه ماله دديني زه نوورى)
له به يتته كهى خويدا كه هه ر له م ديوانه نووسيمان، باسى لايه نيتكى ژبان و ئازابى خان ئه حمده
خان دهكات. پيره ميترد گرنگيبه كى زۆرى به م جوړه به ند و به يت و ميژبانانه داوه و بۆ ته وهى ون
نه بن و ژماره به كى زياترى رۆشنبيران ئاگادارى بن و سوودى لى وه رگرن، وه رى گيپراوه ته سه ر
شيوه ي سليمانى.

سه بارهت به خاوه نى به يتى يا خود به ندى (ميرزام قه لاي خاو) چهند بيرورايه ك هه يه، ئه ويش
له وه وه سه رى هه لداوه كه نازناوى (فهقى) كه شاعيره كه يه له كوئايى شيعره كه دا هاتووه،
هه نديك به (فهقى قادرى هه مه وه ندى) دى ده زانن و هه نديكيش به (فهقى ره شيد) كه به (فهقى
خه لووزه بى) يش ده ناسريت.

له مهر ئه م (فهقى) يه، سى بيرورا هه يه كه ده يخه بيه پيش چاوى خوئنه ران، و ئيمه ش بيروراى
خۆمان ديارى ده كه ين.

فەقی خەلۆوزەیی

«میرزا رەشید خەلکی دینی خەلۆوزەیی ناوچەیی مەریوانە، بەفەقی خەلۆوزەیی ناوی دەرکردووە. خۆتێندنی لە لای (مەلا ئەحمەد)ی باوکی (مەلا کاکە حەمەیی ناری) تەواو کردووە. لە سەرەتای سەدەیی چواردەهەمی کۆچیدا لە دنیا دەرچوو. ئەم هەلبەستەیی خوارووەیی باسی وێرانەیی (خاوە) ئەکا، کە یەکیەک بوو لە قەلا گەرنگەکانی (خان ئەحمەد خان) کوپری (هەلۆ خان)، حوکمداری شارەزور، ئەم قەلا یە لە سنووری پێنجویندا هەلکەوتوو. ساڵی ۱۹۳۷ی زاینی فەرەج بەگی برای مەحمود خانی کانی سانان گەلێ بەردی نووسراوی لێ دەرھێناوە.

ئەمەش هەلبەستەکیە!».

هەرۆهە لە گۆفاری بەیانی ژمارە ۷۰ی ساڵی ۱۹۸۱دا کاک (جەمال محەمەد) بیست و نۆ بەیتی لە دەقی ئەم بەندە بلاوکردۆتەو وە پێشەکیبەکی کورتی بۆ نووسیبووە کە بەشیکێ دووبارەکردنەوێ نووسینەکی (عەلی باپیر ئاغا) یە، بەبێ ئەوێ دەستنیسانی ناوی بەرپیت یاخود دەستنیسانی سەرچاوەکی بەکات!!.

لە ساڵی ۱۹۸۰دا تەواوی شیعەرەکانی (فەقی قادری هەمەوێند) لە دیوانیکدا، لەلایەن ماموستا (مەلا عەبدوڵکەرمیی مودەریس) و (فاتح عەبدوڵکەرمیی)دا چاپ و بلاو کرایەو. لەلایەن ۷۳۹ی دیوانەکەدا ئەم بەندە بلاو کراوەتەو کە بریتییە لە ۳۵ بەیت وای دياره تەواوی بەندەکیە. لە پەراوێزی شیعەرەکەدا نووسراوە «دۆستی بەرێزمان کاک محەمەد عەلی قەرەداغی ئەم پارچە شیعەری لەبەر دەستتوسیتی خوالیخۆشبوو نەجمەدەین مەلا بۆ نووسینەو کە لەلای کاک محەمەد مستەفا هۆشەنگ حەمە بۆر دیبووی. پاشان لە دەستتوسیتی کەشدا بەکەمێک جیاوازییەو دیمان درابوو پال (فەقی خەلۆوزی) یا (فەقی قەلەوزی) ناوتیک. تیکرا لامان وایە راستە شیعەرەکی فەقی قادری، بەلام ئەم دەست و ئەو دەست کردنا هەندێ گۆران بەسەر چەند وشەیکیدا هاتوو».

بەبروای تێمە ئەم بەندە، شیعەری (فەقی قادری هەمەوێند)ە. بەهۆی نازناوی (فەقی)کەوێ لەگەڵ ناوی (فەقی خەلۆوزەیی) تیکەڵ بوو. شیعەرەکان و توانای شاعیرییەتی فەقی قادر گەواهی دەدەن کە ئەم بەندە هی ئەو بییت، بەلام سەبارەت بە (فەقی خەلۆوزەیی) من هیچ شیعەر و بەرھەمیکیم نەدیو، هەتا شتیکێ لەبارەوێ بلیین.

بەندی قەلائی خاوە

میرزام قەلائی خاوە، میرزام قەلائی خاوە
نارۆشیم وە سەیر بۆر قەلائی خاوە

دل زەدەیی هیجران دەروون پر زووخاوە
کەردم خەیلان دنیای ناتەواوە
پەرسام جە سەنگی بۆر زەمانە
بێ زوق و زیننەت مەندەیی وێرانە
تۆو عیشق حەق گەردوون پەر ذات
کێ رێژا رەنگت؟ کێ نیسا بنیات؟!
کوانێ بەگلەران صاحیب سوپا و سان
کێ ئوستاد هاورد تۆش بنچینە نان
کام وەستای نادر نە سەرۆختت بی؟!
چەند خان و بەگلەر لەسەر تەختت بی؟!
کوا رەفیع راست دیدە قەطرانان؟
کوا سان مەجلیس پیر و جوانان؟
کوا خان و شاهان کەول سمووری؟
کوا قاو و قلیان چینی و فەغفووری
کوا دار کوا دیوان فەرموودەیی خانان؟
کوانێ بزورگان، کوا حوکمرانان؟
کوانێ دەرویشان بەئەللا ئەللا؟
کوانێ سەیدان، کوا شیخ کوا مەللا؟
کوا تەنگداران لە بۆر قوللە؟
لە دەنگ بارووت، لە شریخەیی گوللە؟
کوا خواجە و غولام کەمەر زبۆینان؟
کوا ترچەداران ماھ جەبێنان؟
کوا هۆ هۆی مەیدان چابوک سواران؟
کۆئەو شادی و زوق جەبەر قەراران؟
کوا شانشینت و بەردەیی زەمانە؟
کوا صاحیب تەخت قەلائی وێرانە؟
قەلادا جواب قوللەیی جارووساز
جاگەیی تۆیخانە و مەندەیی بێ ناز
وات: پەیی چیش پەرسی ئەبلەیی دێوانە
ئەحوال پەرسی شەرح و بەردەیی زەمانە؟

واتش: ئەى ھەتتو لىتوھى ھەرزەى كالت
 بىع عەقل و بىع فام دەروون پىر زووخالت
 يەقېن تۆلە خەوف خودا ناترسى
 ھەوال دەوران دنيا مە پرسى
 دەوران دنيا پەى كەس نەمەندەن
 بىنچىنەى شاھان نەبىخ ھۆركەندەن
 عەرضم ھەن خزمەت ھەر چىت ھەن نياز
 گۆش بدەر وە حەرف قەلاچەى بىع ناز
 راستە من قەدىم جاگەى جانان بىم
 شەرىك و ھەمراز شای كەيانان بىم
 ھەم سەرپەردەى ھەرەمسەرا بىم
 ھەم شانشىنگەى خان و دارا بىم
 مەكان و مەئواى مىر و سولتان بىم
 قاپى حكومەت رۆم و ئىران بىم
 ھەم سەيرانگەى خاص پۆل پەندان بىم
 دايم جەولانگەى زولف كەمەندان بىم
 دەستكار و ھەستەى قەدىم سالان بىم
 تەخت بەگلەران كەمەر لالان بىم
 شاھان موخلىصان من سازان جەنۆ
 نەققاش كارى بى چەند ماھو چەند رۆ
 بەو شایى و لۇغان پىر شەوق و زىنەت
 تا من تەمام كەرد حاكم بەحىكەت
 لە دەنگ تۆپان تەقەى دوور ئەنداز
 كەژو و كۆ و سەنگ ماما بەئاواز
 لە بوج قوللە تۆپ مەدان تاتەش
 زەمىن مەلەرزا تا ئەندام عەرش
 لوطف خوداوند وە نەم بوو ظاهىر
 من ھەم بەقەلغان تۆپ و (جزاير)
 نە قوللە ماگە و نە صاحىب تەخت
 جە كۆن سەلم و توور؟ كوا صاحىب پەخت؟

ھەركەس بوىنۆ من بەو پىرانى
 قەد دل شاد نەكا وەى دنياى فانى
 يە فەقى واتەن دەروون پىر جەفا
 پەى كەس نەمەندەن دنياى بىع وەفا
 يە (فەقى) واتەن، قەبرىش پىر نوور بۆ
 رۆحش جە عەذاب قىامەت دوور بۆ
 يە (فەقى) واتەن دەروون پىر جەخار
 (رب نجنى من عذاب النار)

پىرەمپىرد بەشىكى وەرگىپراوھ:

مىرزام قەلاى خا، مىرزام قەلاى خا
 ئەمپۆ چومە سەىر بوجى قەلاى خا
 من زەدەى ھىجران دلنى پىر زووخا
 كەوتقە خەيال دنياى ناتەوا
 پروم كەردە بارەى بوجى كۆنە سال
 پىرسىارم لى كەرد بەزوبانى حال
 وەرە پىم بلنى تۆ بىت و خودات
 كى رەنگى رشتى؟ كى ناو بە بىنات؟
 كام و ھەستەى نادر بەسەرەختت بوو؟
 چەند خان و چەند بەگ لەسەر تەختت بوو؟
 كوا، خان و شاھان كەولنى سەموورى؟
 كوا قاوھ و قلىان چىنى فەغفوورى؟
 كوا تەنگداران لە بوجى قوللە؟
 لە دەنگى بارووت، لە شرىخەى گوللە؟

***

پىرەمپىرد و شىعەرەكانى (شىخ ئەبو وەفا) ى كوردى

كتىبى (يادى مەردان) بەشى دووھى بەتايىبەتى سەرچاوبەكى گەلى بەنرخ و پىر بەھا بوو بۆ
 ناسىن و شارەزابوون لە شىخە نەقشەندىبەكانى ھەورامان و ژمارەبەكى زۆر لە ئەدىب و
 شاعىرەكانى ئەو ناچەبە، بەراستى مامۆستا (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس) و كورەكانى
 شىيانى ھەموو رىز و ستايش و پاداشتىكن، بۆ ئەو ھەموو خزمەتەيان كە بەرامبەر بەنەتەوھ و

ئه ده بیاتی نه ته وه که بیان کردوویانه. ئیمه بۆ ناسین و دیاریکردنی شیعرهکانی (شیخ ئه بو وهفا) پشتمان به و سه رچاوه به نرخه بهستوووه. مامۆستا دهفه رمۆی:

«ئهم زاته واته (شیخ عهبدو له رحمان ئه بو وهفای کورپی شیخ عوسمان سیراجوودین)، له ناو چوار کوره ئیرشادکاره که شیخ عوسمان سیراجوودیندا کورپی دووه مبانه، له وهزی بههار له پینجی موحه پرهمی ۱۲۵۳ی هیجره تدا له دایک بووه و دایکی وا مه شهووره، برازای مهولانا بووه» (۱). «حاجی شیخ عهبدو له رحمان ئه دبیتهکی ناسک و شاعیرتکی پایه بلندی چهرخی خۆی بووه، دیوانتکی شیعی به فارسی ههیه، بیستووومه لای کورهکانی شیخ صادقی برازایه تی که جاران له دتی (گولپ) دائه نیشتن» (۲) «سه د حه یف و داخ که شیعی کوردییمان دهسگیر نه بووه، جا نازانم به کوردی شیعی نه وتوووه، یا وتوویه تی و دهستی ئیمه نه که وتوو» (۳).

پیره میترد گه لئ شیعی (شیخ ئه بو وهفا) ی له فارسییه وه کردوو به کوردی، په نگه ئه وهی که پیره میتردی بۆ ئهم کاره راکتیشایت لایه نی پیرۆزی و پایه ی تاینی ئهم زاته و ته ی و پاراوی و ناسکی شیعرهکانی بوو پیت. له بهر ئه وه هه رچی ئه و شیعرانه هه یه که پیره میترد به ناوی (شیخ ئه بو وهفا) وه بلاوی کردۆته وه شیعی فارسی (شیخ ئه بو وهفا) یه و پیره میترد کردوو به کوردی، به لام له هه ندی جیگای ئه و شیعرانه دا بهیت و نیوه بهیت یا خود پارچه شیعی خۆی تیکه ل کردوو!!.

مامۆستا محمهد ره سول هاوار له زۆر جیگای دیوانی پیره میتردی نه مردا نووسیویه ئهم شیعه شیعی پیره میترد خۆیه تی به لام به ناوی ئه بو وهفا وه بلاوی کردۆته وه. به لام به داخه وه مامۆستا که وتۆته هه له وه و ئه و شیعرانه شیعی شیخ ئه بو وهفان. له لایه کی که شه وه ده بیته ئه وه بلتین که ئه و کاته ی مامۆستا هاوار ئه و دیوانه ی پیره میتردی له چاپ دا، هیج شوینه وارێک له کتیبخانه ی کوردیدا، له شیعی شیخ ئه بو وهفا نه بوو. هه تا ئهم دواییه واته سالی ۱۹۸۳ که مامۆستا مه لا عه بدولکه ریم له به شی دووه می (یادی مهردان) دا باسی ژیان و به سه رهاتنی ئهم شاعیره و به شیکی دیوانه فارسییه که ی بلاو کرده وه. به لام به داخه وه هه موو دیوانه که ی نیبه و مامۆستای گه وره مان مه لا عه بدولکه ریم هه ره ئه وه نده ی ده سته که وتبوو. له بهر ئهم هۆیه دهقی چه ند شیعی تکی وه رگیتراوی ئهم شاعیره مان واته فارسییه که ی نه دۆزیبه وه. ته نها وه رگیتراوه که ی پیره میترد ده نووسین و ئه و پارچانه ش که فارسییه که یمان به ده سته وه یه ئه وا هه ردوو دهقی فارسی و کوردیه که ده نووسین.

(۱) یادی مهردان: بهرگی دووهم، ل ۹۹.

(۱) یادی مهردان، بهرگی دووهم، ل ۱۰۵.

(۲) هه مان سه رچاوه ل ۱۰۶.

هیند، له دووری تو

ئهم شیعه ری (شیخ ئه بو وهفا) بریتیه له حه وت بهیت، پیره میترد شه ش بهیتی کردوو به کوردی. وه پینج بهیتی خۆی بۆ زیاد کردوو! له دیوانی مامۆستا هاواردا ده سته کاری شیعه که کراوه و دوا بهیتی پیره میتردیش نه نووسراوه (۱). لیره دا شیعه که وهک له رۆژنامه که دا (۲) پیره میترد خۆی نووسیوه، بلاوده که یه وه.

شیخ ئه بو وهفا:

از فراق تو چنان دیده ی خون بار گریست
که دل سنگ به حال دل من زار گریست
اشک سرخ شفق از دا من گردون بچیکید
برسیه روزی من بسکه شب تار گریست
شب هجران توام مرگ ببالین آمد
تا سحر بهر من خسته ی بیمار گریست
بر سر مزرع بختم چو گذر کرد سحاب
خشک لب دید، دلش خون شد و بسیار گریست
عقد دندان، تو در خاطر زارم بگذشت
دیده ی من همه شب گوهر شهوار گریست
تیر مژگان ترا دید چو دل باز نمود
زخم خمیازه و برخنده ی سوفار گریست
خطه مصر محبت به وفا معمور است
زانکه نیلی است بهر گوشه که یکبار گریست (۳)

(۱) دیوانی پیره میتردی نه مر محمهد ره سول هاوار ل ۳۲۷

(۲) ژین شماره ۹۸۳ سالی ۱۹۴۹.

(۳) یادی مهردان بهرگی دووهم ل ۱۲۱

وه رگیتراوه که ی پیره میترد: (۱)

شیعی (شیخ ئه بو وهفای کوردی).

هیند له دووری تو، به کول، دیدیه ی خوینبار گریا (۲)
بهردی رهق هاته زمان و به نه وای زار گریا
ئاسمانیش، له شه فهق گریه یی خوینینی هه لپشت
هیند به سه ر رۆژی ره شمدا که شه وی تار گریا

شهووی دووریت که نهجه لم هاته سهر و نهیکوشتم تا به یانی له گه لم بوو، بو دلی بیمار گریا ههور به سهر باغی گولی به ختی منا تی نه پیری به زهیی هاته وه، وا وشکه، به ناچار گریا ریزه دانی تو، شه ویک هاته خه یالی من، بویه چاو به فرمیتسکی وه کو گه وه هری شه هوار (۳) گریا خطه یی میسری موحبه ت، که به وه فا ناوایه چاوی من چاوه یی (نیل) ه (۴)، وه کو جو بار گریا دلی بیچاره له دست جهور و جه فای مه ه پروان (۵) قه بری دهرویشه وه کو گولی زریبار گریا که نه ما نووری نه قشبه ندی له هه ورامانا پیری هاوار بوو، که وا پیری له هاوار (۶) گریا قه ره داغی که ته می دیده ی شینی قه ره داغ که وته تیماری (۷) برینداری له تیمار گریا نه م هموو دهردی گرانه که له دست یار کیشام ناله یی که نه بوو بو مهینه تی من یار گریا به نه فامی که نه یان وت نه مه کوته برمی (۸) نه و نهرووخواوه، به حالیان دلی زامار گریا

به یادی کون

نه م شیعره ی (شیخ نه بو وه فا) له لاپه ره ی (۲۰۳) ی دیوانی پیره میتردی ماموستا هاواردا، به ناوی پیره میترده وه بلا وکراوه ته وه. به لام له لاپه ره ۳۳۰ ی (یادی مهردان) بهرگی دووه مه دا، دهقی فارسی شیعره که ی (شیخ ابو الوفا) مان دوزیبه وه:

کمند افگنده بر رخ زلف را، لیل و نهار است این
 فروزان کرده درشب آفتابی را، عذاراست این
 به تیر غمزه ام چشم سیه مستش زدو گفتا
 زما از گلشن ناز و تراکت یادگار است این
 بخوایم روی زیبا نیز ننماید گهی، آری
 که مزد گریه های دیده ی شب زنده دار است این
 به هنگام وداعت ناله درهر استخوان من
 چو بهلول دل از کف داده گویی نی سوار است این
 مرنج ازدل به چین زلف بی هنگام اگر ناله
 که بس بیمار و بی تاب و پریشان روزگار است این

وهرگیرانه که ی پیره میترد:

به پرویا زولفی په خشان کردوه، له یل و نه هاری که
 له شه ودا رژی په نهان کردوه، شیوه ی عوزاری که
 به تیریکی تیله ی چاوی دلی له ت کرد و بانگی کرد
 نه مه بو تویه نه م نازه له دل تا یادگاری که
 دوعاخواریت که کرد، ئیسکم به جاری که وته ناله نا
 له ناو نه و ناله دا بالولی دلخوش نه ی سواریکه
 خه یالم وابوو شه و بییته خه وم، چی بکه م خه وم نایه
 خه تای گریان و سووچی دیده ی شه و زینده داری که
 نه گهر بتوانیایه، نه مده هیششت دل هیند بنالینتی
 به لام چی لی ده که ی بی عار و شیت و که وته کاری که
 له ناو شاری دلانا جار نه دن، کی بی که هوشیار بی
 له هیچ لایه جواب نایه عه جه ب خاموش شاری که

پیره میترد له شیعریکی خویدا لاسایی نه و شیوه ی شیعر دانانه ی (شیخ نه بو وه فا) ی کردوته وه،

- (۱) ژین ژماره ۹۸۳ سالی ۱۹۴۹ .
- (۲) لای م. ه. نووسراوه به ناوی (شیخ نه بو وه فا) وه وتوویه تی.
- (۳) گه وه هری شه هوار: گه وه هری شاهانه
- (۴) نیل: پروباری (نیل) ی میسر که سهرچاوه کانی له حه به شه وه دیت.
- (۵) لیره دووه شیعر ی پیره میترده.
- (۶) هاوار: دتیبه کی زور خوشه له هه وراماندا و دانیشتوانی (کاکه یی) ن له هه له بجه وه بو ی ده ریت.
- (۷) تیمار: له کوردستاندا چند دتیبه که هه یه ناویان (تیمار) ه. لیره دا مه به ست له دتی (تیمار) ی قه ره داغه.
- (۸) برمی: به زمی خویشاندانه کانی سالانی چل و په نجاکان که نه یانوت برووخی! . جاریکیان له بهر نه زانی و دوکوه وتوویی له سالی ۱۹۴۸ دا له ده رگای مال و چاپخانه که ی پیره میتردیان نووسیبوو (برووخی پیره میترد)! پیره میتردیش له رژی نامه که یدا به نووسینی (برنادشو) وه لامی نه و هه رزه کارانه ی دابووه وه، پروانه رژی نامه ی ژین.

***

شيعره كه‌ی (بو ملك الشعرا) (په‌مزی مه‌لا مارف) وتوو.

دلّی دلّ پاگره چونكو له‌گه‌ل تۆ، كوونه يارتيكه
ده‌مى هاو‌دهم به، به‌لكو بيت نه‌لین نازرده كارتيكه

پيره‌ميترد و شيعريكي وەرگيتراوى شيخ‌ئبو وه‌فا كه سالى ۱۹۴۵ بلاوى كردۆته‌وه. به‌لام
ده‌قه‌كه‌يمان ده‌ست نه‌كه‌وت.

به‌ پۆژ زولف بي‌نيته سهر روو، ئه‌لین هاواره پۆژ گيرا
به‌شه‌و رووى ده‌رکه‌وئى، مژده ئه‌ده‌ن، وا جه‌ژنه مانگ گيرا
به‌ شه‌و ناله‌ی نه‌خوش، جيى ره‌حمه، من بي تۆ بنالينم
ئه‌لّی لاچۆ هه‌له‌وه‌ر، دهنگ مه‌که، دز ديتته سهر شوينم
وتم، تۆ ده‌رم ئه‌که‌ی، پيى من به‌ مووى ئه‌گريجه به‌ستراوه
وتى، سه‌برى درۆى كه، ئيسته ئه‌گريجه له‌ كوئى ماوه؟!
وتم، بي‌له بنووم، بي‌يته خه‌وم، شايد ته‌سه‌للام بي
وتى، مه‌عشووقه دلّيان سارده، بازار گه‌رمى ئه‌نوئين
وتم، تۆ وا بلّى، ئيمه‌ش به‌جاري لانه‌ده‌ين لي‌تان
وتى، تا مفلس هه‌ر وان، مه‌گه‌ر مالّ بي‌ته سهر ريتان
وتم، من رووى جي‌هانم بي، به‌ساتى وه‌سلى تۆى ناده‌م
وتى، كه‌م ده‌سه‌لاتييه، وا حه‌لال خۆرى به‌نى ناده‌م

***

وا، له‌ دووريت

پيره‌ميترد سالى (۱۹۴۵) ئه‌م شيعره‌ی له‌ ژماره ۷۹۶ى رۆژنامه‌كه‌يدا بلاو كردۆته‌وه، به‌بي
ئه‌وه‌ی ناوى هيچ شاعيريكي له‌سهر دابنيته!! ئيمه له‌ ديوانى (شيخ ئه‌بو وه‌فا) دا له‌ لاپه‌ره
۱۴۴ى يادى مه‌رداندا ده‌قى فارسى ئه‌م شيعره‌مان دۆزيبه‌وه، كه‌ چوارده به‌يته، پيره‌ميترد پي‌نج
به‌يتى لى وەرگيتراوه، به‌يتى، يه‌كه‌م و دووه‌م و سبه‌ه‌م و چواره‌م و حه‌وته‌م. به‌يتى پي‌نجه‌مى
وەرگيتراوه‌كه له‌ ده‌قه‌كه‌دا به‌يتى چواره‌مه.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شيعره‌كه زۆر بوو، ته‌نها ئه‌و به‌يتانه ده‌نوسين كه پيره‌ميترد وه‌رى گيتراوه!

از غم هجر به‌جان آمدم، اى جان، مددى!
گل رخان، مغ بچه‌گان، باده فروشان، مددى!
خالى از سجده‌ی روى تو نيابم سر موى!
بيج و تاب خم گيسوى پريشان، مددى!

به‌جنون دل كشم چارهء زنجير كنيد
حلقه‌ى سلسله‌ى طره‌ى پيچان مددى!
چو قناديل حرم از تو مظاهر روشن
چشم مينا، نظرى! ديدهء گريان، مددى

وەرگيتراوه‌كه‌ی پيره‌ميترد:

وا له‌ دووريت، هه‌ره‌تى مه‌رگمه هاوار(۱)
جوانه‌كان بي‌چووه موغان، باده فروشان هاوار
جازيبه‌ى عه‌شقى به‌زۆر واده‌سى گرتووم ئه‌مبا
ئه‌ى (خضر) راهبه‌رم به، شه‌ه‌ى مه‌ردان هاوار
دلّی ديوانه، كه فيى تووش بووه، زنجيري ئه‌وئى
حه‌لقه‌ى سلسله‌ى طره‌ى پيچان هاوار
وه‌كو قه‌نديلى حه‌رم، نوور له‌ هه‌موو لاره‌ دئى
چاوى تي‌ژم، وه‌ره، بنواره به‌گريان هاوار

(۱) كيشى ئه‌م شيعره، هه‌ر نبوه به‌يتيك له‌گه‌ل نبوه‌كه‌ى ترى و له‌چاو به‌يته‌كانى تردا له‌نگ و ناته‌واوه. نازانم
هه‌ر خۆى وه‌ها بووه ياخود له‌ رۆژنامه‌كه‌دا تي‌كچووه!؟

به‌وه‌م زانى

پيره‌ميترد ئه‌م شيعره‌ى (شيخ ابو الوفا)ى كردوو به‌كوردى و له‌ لاپه‌ره‌ى ۲۹۰-۲۹۱ى ديوانى
پيره‌ميتردى مامۆستا هاوار دا بلاو كراوه‌ته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ديوانى ته‌واوى ئه‌م شاعيره‌مان له
ده‌ستا نبه‌ه فارسىبه‌كه‌يمان نه‌دۆزيبه‌وه:

به‌وه‌م زانى، ئه‌وه‌ى جوانه، دلّی وه‌ك سه‌نگى خارايه
كه ئه‌لماس دولبه‌ره و شووشه برينيشى له‌ بارايه
به‌ حه‌رفى گيان ئه‌به‌خشى، قووتى ئه‌حيات له‌ زارايه
في‌دات بم، ئه‌ى موسولمان، مو‌عجيزه‌ى عيسات له‌ كارايه
ئه‌وى بووك جوان ئه‌كات مه‌نعى ته‌ماشايه، كه تارايه

***

به‌ شه‌رابى كه‌ره‌مى خواوه

شيعرى (شيخ ئه‌بو وه‌فا)ى كوردى و وەرگيتراوى پيره‌ميترد: (۱)

به‌ شه‌رابى كه‌ره‌مى خواوه وه‌ها مه‌خم‌وورم
كه سهر نازاد له سه‌ودايى به‌هه‌شت و حوورم

مهست نه گهر نه عره ده کیشی، له (مه ی) ه، نهک هی خۆی مهستی سه و دام و چه دهر بهستی مهیی نهنگوورم ناھی من ناگره بۆ عهرشی خوا، سه ر ده که وئ چیمه له وهی بائی فریشته ده سووتی، مه عزوورم (۲) رۆژ و شه و لای منه، من بۆی ده گه پیم سه رگه ردان نه مه سه ر پیکه له لامه، که چی من لیتی دوورم (روح القدس) م به که مه ندی به شه رێ که و توومه داو وه کو رۆژم که له عه شقا به سووتاو مه شه هوورم نه مه وئ په ردهیی سه ر لاده م بمناسن کیم ناخ نه ترسم که به سووتینی خه لایق نوورم (۳) دل له (طوور) ی به ده نا ویستی به نا له ی (أرني) (۴) وه کو موسا به ته مه ننا ی نه بوو ده ستوورم نه و ده مه باده یی وه حده ت گه یییه فریای من سه رخو شیکم که نه (موسا) م نه کیوی (طوور) م چوومه ناو دپیری (فهنا) لافی (أنا الحق) (۵) لی بده م عه شقی حه ق جامی لبقای دامی به وه مه نصورم واته یه کی له لیبقای سه ری (تجلی) ده رخه م تیده گه ی چۆنه له سه ر له وحی که ده م مه سطورم من که چا ویکم به نا وینه یی دلما گیرا هاته پینش چاوم که هه م (ناظر) و هه م (منظورم)

(۱) نه م شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه. دا له لاپه ره ۳۸۲-۳۸۳ دا بلاو کراوه ته وه. هه روه ها له ژینی ژماره ۷۹۶ ی سالی ۱۹۴۵ دا.

(۲) لای م. ه. له بری (مه عزوورم) به هه له نوو سراوه (مه غدوورم)

(۳) لای (م. ه.) نوو سرا بوو (طوورم).

(۴) مه به ست له هه زرده تی مووسایه که داوای له خوا کرد خۆی نیشان بدا ته ویش تۆزی له نووری خۆی ده رخست که شاخی (طوور) ی کرد به کل و سووتاندی وه خۆی نیشان نه دا و نه مه نایه تیکه له سه ره. وشه کانی (أرني) ولن ترانی و طور) له و نایه ته دایه.

(۵) واتا کانی -أنا الحق- و (منصور) و (تجلی) مه به ست له مه نسووری حه ل لاجه که له سه ر واتای (أنا الحق) شه هید کرا و سووتینرا.

***

خهوی بهخت

نه مه شیعی شیخ ابو الوفا ی کوردیییه و پیره میتدی وه ری گیتراوه به لام ماموستا هاوار له لاپه ره (۱۸۲) ی کتیبه که بیدا نووسیویه «نه م هه لبه سته ی خواره وه ی به ناوی (شیخ ابو الوفا) ی کوردیییه وه بلاو کردۆته وه به لام هه لبه سته ی خۆیه تی». شیعه رکه حه وت به یته سی به یته یه که م شیخ ابو الوفا یه و چوار به یته دوایی پیره میتدی ده:

هیتدی خهوی به ختم گرانه، سه ر بکاته کو شێ حه شر چاوی هه لئا یه به تینی ناگر و ته ئسییری به فر پیچ و تابی مه ینه تی من ده ستی چه رخی به رکه وئ تیکه ده شکینی به ره نگیک شه و له ژانی نه سه روئ تۆزی ریکه که ت به چاوما بی، جه واهر، سوورمه یه کاوله که ی خۆم لا به هه شته و گونیه، شالی توورمه یه «ناخ قه ناعه ت گه نجی باقی و ده وله تی بی مننه ته ئۆده که م توونی حه مامیش بی له لام جه ننه ته بۆیه بیزارم له مه ی نه وه ل قسومی ژارقه نده یه قه هقه هه ی ناوی سوراحی دلکش و پر خه نده یه جاری جاران بوایه من عاشق نه بووم و شیت و ویت مائی سه ربه ستی کچان ناوا که شوکرانه ی نه ویت ئیسته بۆ عاشق که مه ندی زولف نه ماوه بیگری خۆم له بهر پیی جوانه کانا، رانه کیشم بی گری!

***

پیره میتدی و چهند شیعریکی (شیخ عومهر ضیائهددین کوری شیخ عوسمان سیراجهددین)

ماموستا (مه لا عه بدولکه ری موده ریس) سه باره ت به م زاته ده فرمووی:

«نه م زاته له ریزی چوار کوره گه وره مورشیده که ی شیخ عوسمان سیراجو ددیندا، کوری سیته میان و برای باوک و دایکی شیخ موحه مده د به هاتو ددینه. له شه وی دووشه مه ی ۲۶ ی جوماده لئوولای ۱۲۵۵ دا له دپی (بیاره) له دایک بووه و له شه وی دووشه مه ی ۲۲ ی شه والی ۱۳۱۸ دا کۆچی دوایی کردووه و له ژوو ریکا له نزیک خانه قاوه له بیاره به خاک سپیتر اووه.» (۱).

«شیخ عومهر ضیائو ددین گه لی شیعی ناسک و په خسانی به رزی هه یه. په خسانه کانی هه موو له شیه ی نامه دان که بۆ نه م و نه وی نووسیوه. نازناوی شیعی (فهوزی) بووه، به لام جار جار

نازناوی تریشی داناوه. شیعی به کوردی (گۆزانی و کرمانجی) و فارسی و عهره بی ههیه» (۲).
 پیره میترد ئەم شیعی به له رۆژنامه کهیدا سالی ۱۹۴۹ بلاو کردۆته وه که وه رگێرانی شیعی ریکی
 فارسی (شیخ عومه ر) ه.

جذبه عهشق مرا کشت، حریفان مددی (۳)
 شاهد فتنه عفتان حبیبان مددی
 من در این دامگه من نیست خلاصی اصلا
 پیچ و تاب شکن زلف پریشان مددی
 ناوک چشم کند قتل من خسته بیبا
 ای بهای دیه ع خون شهیدان مددی
 نفسرا بازهوا کرد گرفتار هوس
 قبله ع شام غریبان، شه گیلان مددی
 روز بی مهر رخت همچو شب دیجور است
 شمس رو، ماه جبین، مخزن عرفان مددی
 بر لب جوی سرشکم قد دل جوی تو کو
 سرد من، نخل چمن، گلشن مستان مددی
 پرورش گر نکند شاه بخارا چکنم
 شه گیلان مددی، حضرت عثمان مددی
 معرفت گر نبود راه نه بر مقصود است
 ای دلیل کرم و خضر غریبان مددی
 (فوزی) ارنیست به خود راست ولی هست به تو
 چشمه ع رحمت و امید مریدان مددی

- (۱) یادی مردان - مهلا عه بدولکه ریمی موده پرس - بهرگی دووهه م ل ۱۴۹
 (۲) یادی مردان مهلا عه بدولکه ریمی موده پرس - بهرگی دووهه م ل ۱۶۵
 (۳) هه مان سه رچاوه ل ۱۹۴ .

پیره میترد نو بهیتی له م شیعی (شیخ عومه رضی الله عنه) وه رگێرانه سهر کوردی، شیعی که
 خۆی شانزه به یته ئیتمه ته نها دهقی ئەو به بیتانه مان نووسییه وه که پیره میترد وه ری گێراره.
 وه رگێرانه که ی پیره میترد:

جەزبە ی عەشقیە وا ئەمکوژی یاران هاوار
 شاهد مەیلی شەهادەتیە حەبیبان هاوار

که و تمه داوینکه وه پسگاری نیییه تا مردن
 وه ره پامکی شسه به زۆر زولفی پهریشان هاوار
 کوشته ی زامی دل و تیری تیلای چاویکم
 وه ره مایه ی دیه ی خوتنی شه هیدان هاوار
 به هه وای نه فسه وه گیرۆده ی داوی هه وه سم
 ناله یی شاه ی غه ربیان شه هی گه یلان هاوار
 رۆژی رووی تو نه بی رۆژ شه وی ده ی جووره له لام
 شه مس روو ماه جه بین شه معی دره خشان هاوار
 جو بیاریکه سروسکم قه دی تو ی تیا جوانه
 نه خلی گیان، سه روی ره وان زیبیتی گولستان هاوار
 روخسه تی شاه ی بوخارا، منی نارده به غدا
 شاه ی گه یلان مه ده دی حه زه تی عوسمان هاوار
 رپی شوناست که نه بی ریکه ی هه ق ده رناکه ی
 نه ی ده لیلی سه ره تای راه ی غه ربیان هاوار
 (فه وزی) وا برسی و تینوو که له رتدا ماوه
 خضری رپی چه شمه ی پر ره حمه تی ره حمان هاوار
 ***

نامه یه کی شیخ نه جمه ددین کوری شیخ عومه ر و وه لاهه که ی شیخ عومه ر (۱)

پیره میترد دوو پارچه شیعی شیخ نه جمه ددین و شیخ عومه ری باوکی له فارسییه وه کردوه
 به کوردی. ئەو شیعی رانه وه ک نامه یه ک و وه لاهه که یه تی. به لام پیره میترد نه ی نووسیوه که نایا
 هه ردوو نامه که هه ر ئەو دوو شیعی ره چوار دێره یه یه یا خو به شی په خسانی له گه لدا بووه! هه روه ها
 ئەم پیشه کییه ی بو نووسیوه:

«من له تافی جوانیدا جۆشی ده روونم، وه ک تافی قه لبه زه ی سافی شووشه ی مه ی، یا وه ک
 تافگه ی زه لم و به لئه و ئاشه به رزه که فی ئەچه ند. ریم که وته بیاره خزمه ت شیخ عومه ر. نه زه ری
 ئەو ئەو جۆش و خرۆشه ی دێوانه یییه ی بو خسته ناله ی نه ی، نه یجه ی قه لمه وه. رۆیم، ساله ها
 دوور که و تمه وه به لام هه ر نزیک بووم دوور و نزیک یه کسانه بو گیان. هاته وه به یازیکی خه تی
 شیخ نه جمه ددینم چنگ که وت له خه تی من خۆشتر، شیعی خۆی و باوکی تیا یه. ئاخ
 شیعی رکانی فارسین، ناچار کردن به کوردی. له پیشه وه نه جمه ددین بو باوکی نووسیوه، ئەلئ:

ئە ی به تۆ وه سه ری به رزه لق و پۆی ئیمانم
 بی نیگای په روه رشت (حذف) ه، حرووفی گیانم

ئیرسی باوانه که دهستم گهیییه داوینت
گەر له دهستی خۆمی بدهم مه‌رگ بێ له‌جێی میوانم

شیخ عومه‌ریش بۆی نووسیوه‌ته‌وه:

ئهی به‌تۆ راست بووه‌وه قه‌ددی وه‌کو گۆچانم
دوور له‌تۆ گزژم و شتیواو وه‌کو موو پیتیچانم
ئهو حه‌له‌ به‌رزه‌ به‌سه‌ر چه‌رخێ به‌ریندا نازم
که له (ده‌ر) داوه له‌په‌ر بییت و بلتی میوانم

(١) ژین ژماره ٨٥٦ سالی ١٩٤٧

***

پیره‌می‌رد و چهند لاپه‌ره‌یه‌ک له‌ شانامه

پیره‌می‌رد ئهم چهند لاپه‌ره‌یه‌ی له‌ شانامه‌ی فیرده‌وسییه‌وه وه‌رگێتواوه. له‌وه‌ش ده‌چیت هه‌ندی
ده‌ستکاری کردبیت و شیعی خۆی تبادا دانا بیت. هه‌روه‌ها ناوی ته‌واوی سه‌رچاوه‌که‌ی به‌م جۆزه
نووسیوه «جلد ٣، لاپه‌ره ٣٦٧، ستوون ٦، دێره ٢٤».

له‌وئ ناوداری هه‌بوو ناوی تباک
سپاداری له‌شکر ده‌روونیکی پاک
به‌سه‌ر (جه‌رم) دا بوو، بووبوه پاشا
جه‌انداری په‌هۆش و فه‌رمان په‌وا
له‌گه‌ڵ هه‌وت کورێ هه‌ر به‌که شایێ بوون
له‌سه‌ر ئهمری (به‌همه‌ن) به‌له‌شکر ئه‌چوون
که‌وا ئه‌رده‌شپیر بگرن و بۆی به‌رن
به‌رێکی له‌گه‌ڵ ئه‌رده‌وان ده‌ربه‌رن
تباک ئه‌رده‌شپیری که‌ دی تیگه‌یی
له‌ ساسانیانه به‌شپوه‌ی که‌یی
له‌ زین دابه‌زی و ده‌ستی ماچ کرد به‌قه‌در
له‌ رێدا وه‌کو به‌نده وه‌ستا به‌فه‌خر
به‌لام ئه‌رده‌شپیر ترسی لێ نیشته له‌وئ
که‌وا له‌شکرێکی له‌په‌ر هاته رێ
تباکی جه‌هان دیده‌ پییری به‌بییر
که‌ زانی ئه‌ترسی له‌وان ئه‌رده‌شپیر

وتی سویند ئه‌خۆم بۆت به (وتسا و به‌ زهند) (١)
که نابینی هه‌رگیز له‌ ئیسه‌ گه‌زه‌ند
ئیتتر ئه‌رده‌شپیر ترس و بیسی نه‌ما
وتی باوکی من به‌ له‌ رووی عاله‌ما
ئه‌ویش هات و خۆی خسته باوه‌شیه‌وه
به‌ مزگینێ پارهی گه‌لی به‌شیه‌وه
به‌ میوانی رووی کرده مالی تباک
شه‌وئ به‌زم و ئاهه‌نگ بوو تا رۆژی پاک
به‌یانی تباک بانگی کرد ده‌ستویرد
که بۆ شه‌ر ده‌چین بیسه‌وه سواری کورد؟
له‌ویدا سپه‌هدار که‌ که‌وته ژمار
سوپای کورد گه‌یشته‌بووه په‌نجا هه‌زار
تباک خۆی بۆ سه‌رله‌شکری کورده‌کان
ئه‌چوونه شه‌ری به‌همه‌نی ئه‌ردوان
نزیک که‌وته‌وه هه‌ردوو له‌شکر به‌تاو
له‌ویدا له‌شکرێکی وه‌ها که‌وته ناو
هه‌موو شاره‌زورر بوو به‌رووباری خوین
وه‌کو ناوی سوور، سوور بوو جوگه‌ی (ده‌لین)
تباک شپیری بێ باک بوو هه‌مله‌ی ده‌برد
سوپای (ئه‌ردوان) یان شکاند گوردی کورد
فراندیان گه‌یاندیاننه ئه‌سته‌خر
له‌ ته‌ئریخی کوردا ئه‌مه‌ بوو به‌ فه‌خر
که‌ کوژرا له‌وئ به‌همه‌نی نه‌وجوان
ده‌موده‌ست خه‌به‌ر گه‌یییه لای ئه‌ردوان
هه‌موو له‌شکری پارسی خسته‌ رێ
هه‌تا هات سوپای نیشته سه‌ر یه‌ک له‌ رێ
نزیک که‌وته‌وه گه‌یییه سه‌ر ئه‌رده‌شپیر
دیسان قه‌ومی کورد و تباکی دلیر

به نازایی ئەو لەشکره‌ی‌شیان شکاند (سەر) و (تاجی) شای ئەردوانیان فراند ئیتر ئەردوانیان لەویدا که گوشت سوپاکە‌ی ئەسیر بوون بەورد و درشت له پاداشی ئەو خزمەتە ئەردەشی‌یر لەوئ هاتەوه مالمی تباکی پییر له‌بەر مەردی کوردی و فەه‌ر و نوور که (جهرم) بوو ئەو ناوی نا شەه‌ره‌زوور له گۆلی زرتیبارەوه تا ئەوئ وتی نەه‌ره ئاوێکی وای پئ ئەوئ هەموو شارەزوور بێتە گولزار و باغ لەوێهه له‌غەم که‌وته ژیر ساغ و داغ هەموو خەلکی هینایه زولم و ستم ئەوا ناوی ئەو جوگه‌یه بوو به زەلم

(١) مەبەست له کتیبی ئاوێستای زەردەشته. هەر‌وه‌ها کتیبی زەند.

***

پیره‌مێرد و شیعرێکی ناصر خسرو

ئەم شیعرە‌ی (ناصر خسرو) له لاپەرە ٢٥٤ی دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاواردا، بەشیعرێ پیره‌مێرد دانراوه. وه مامۆستا هاوار پێشەکیبەکی بۆ شیعرە‌که نووسیوه. ئنجا ئیمه بۆ ساغکردنه‌وی ئەم شیعره و ساله‌کانی بلاوکردنه‌وه و شوێنه‌کانی، ئەم چەند خاله ده‌خه‌ینه پێش چاوی خوێنه‌ران و ئەو پۆشنبیرانه‌ی که سه‌بارەت به به‌ره‌می پیره‌مێرد له داهاتوودا هه‌ولێ له مانە‌ی ئیمه باشتر پێشکه‌ش ده‌که‌ن.

یه‌که‌م: راستکردنه‌وی چەند بیروپایه‌ک:

مامۆستا هاوار ئەم پێشەکیبە‌ی بۆ شیعرە‌که نووسیوه:

«ئەم هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وی پیره‌مێرد گویا له سالی ١٩٢٤ی رۆمیدا که هیشتا له تورکیا بووه، به‌زبانی کوردی وتوویه‌تی و له رۆژنامه‌یه‌کی ئەسته‌مولدا چاپی کردووه، به‌لام له‌کام رۆژنامه‌دا چاپی کردووه؟ ئەم‌ه‌یان هه‌یچ دیار نییبه و هه‌یچ به‌لگه‌یه‌که‌مان به‌ده‌سته‌وه نییبه!!»

به‌لام من له‌و باوه‌رهدام که پیره‌مێرد ئەو هه‌لبه‌سته‌ی به‌کوردی نه‌وتووه له تورکیا، خو ئەگه‌هه‌ر له تورکیا وتیبیتی دوور نییبه له پێشدا به‌تورکی وتیبیتی و له رۆژنامه‌یه‌ک یا له گۆفاریکی ئەویدا به‌تورکی بلاوی کردبێته‌وه که ساتی گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کوردستان ئەو هه‌لبه‌سته‌ی گۆپویه به‌کوردی و بلاوی کردۆته‌وه. ئەم هه‌لبه‌سته‌م له ده‌سته‌ته‌ کۆنه‌کانی پیره‌مێرد چنگ که‌وتووه و له کاتی خویدا له گۆفاری گه‌لاوێژدا هه‌ر به‌و جوهره‌ش بلاو کراوه‌ته‌وه» (١).

بۆ راستکردنه‌وی چەند هه‌لبه‌یه‌ک و ده‌رخستنی بیروپای نویی ئیمه له‌م باره‌یه‌وه ده‌لێین:

پیره‌مێرد بۆ یه‌که‌م جار له سالی ١٩٠٨ی زایینی واته ١٣٢٤ی رۆمی له رۆژنامه‌ی (کورد)دا (٢) (کورد تعاون و ترقی غزه‌ته‌سی)، ئەم شیعره‌ی، وه‌رگێڕاوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی و بلاوی کردۆته‌وه.

لای مامۆستا هاوار ١٣٢٤ی رۆمی بووه به‌ ١٩٢٤؟! که رهنه‌گه هه‌له‌ی چاپ بێت. چونکه پیره‌مێرد کاتیک له ژماره (٦،٥)ی گۆفاری گه‌لاوێژی سالی ١٩٤٢دا ئەم شیعره‌ی بلاو کردۆته‌وه نووسیویه، «له سالی ١٣٢٤ی رۆمیدا که هیشتا له تورکیه‌دا زبانی کوردی ناو و باوی نه‌بوو، پیره‌مێرد ئەم غه‌زه‌له‌ی له غه‌زه‌ته‌ی ئەسته‌مولدا له چاپ داوه» (٣) له‌مه‌دا ده‌رده‌که‌وتیت که ١٣٢٤ سالی ده‌رچوونی رۆژنامه‌ی (کورد)ه، به‌کوردی و به‌تورکی. که ده‌لێت (هیشتا له تورکیه‌دا زبانی کوردی ناو و باوی نه‌بووه) واتا له‌و کاته‌دا ئەم ده‌سته‌پێشکه‌ری کردووه و به‌کوردی شیعره‌ی بلاوکردۆته‌وه. ئنجا ده‌ سال دوا‌ی ئەوه واته سالی ١٩١٨ گۆفاری (ژین) به‌کوردی و تورکی ده‌رچوووه. به‌م پێیه وه‌لامی دوو پرسپاری مامۆستا هاوارمان دایه‌وه که شیعره‌که له رۆژنامه‌ی (کورد)دا بووه و به‌لگه‌کانیش له‌و لیکۆلێنه‌وه‌یه دایه که ئیمه سه‌بارەت به‌رۆژنامه‌ی کورد له گۆفاری به‌یانی ژماره ١١٩ی سالی ١٩٨٦ بلاومان کردووه. وه هه‌لبه‌سته‌که‌ی به‌کوردی بلاوکردۆته‌وه، واتا وه‌رگێڕانه‌که‌ی!.

وه‌هه‌ر هه‌مان شیعره که له (گه‌لاوێژ)دا بلاوی کردۆته‌وه. وه هه‌یچ ناوینشانیککی بۆ شیعره‌که دانه‌ناوه، له کاتیکدا که مامۆستا (دکتۆر ئەمین عه‌لی موتایچی) ئەم شیعره و وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێردی به‌راورد کردووه، ناوینشانی (هه‌لۆکه‌ی پیره‌مێرد)ی بۆ داناوه!! وه ئەم هه‌ولە‌ی دکتۆر ئەمین موتایچی شایانی ستایش و ئافه‌رینه. ئیمه پێش بلاو‌بوونه‌وی نووسیینه‌که‌ی دکتۆر موتایچی پشتمان به‌که‌شکۆلی (که‌ریم به‌گی فه‌تاح به‌گ) به‌ستبوو، بۆ به‌راوردی ده‌قه فارسی و کوردیه‌که. به‌لام ده‌قی شیعره‌که‌ی دکتۆر که له دیوانی چاپکراوی ناصر خسرو (٤)دا خستویه پێش چا و له ده‌ست‌نوسه‌که‌ی ناو که‌شکۆله‌که‌ باشتر و بێ هه‌له‌تر بوو، وه پشتمان به‌و به‌ست.

شیعره‌که‌ی پیره‌مێرد وه‌ک له دیوانی مامۆستا هاوار و گه‌لاوێژدا بلاو کراوه‌ته‌وه یانزه به‌یته، نۆ به‌یتی (ناصر خسرو)ه، که به‌یتی نۆبه‌می ده‌چیته‌وه سه‌ر به‌یتیککی (سه‌عدی) و ئیمه ده‌قه‌که‌ی ده‌نوسین. وه به‌یتی ده و یانزه شیعره‌ی پیره‌مێرد که بۆ شیعره‌که‌ی ناصری زیاد کردووه و مەبه‌ستی خوێ تیا ده‌بربووه. له که‌شکۆله‌که‌ی لای ئیمه‌دا ده به‌یته، له دیوانه‌که‌ی ناصردا یانزه

به‌یتنه وەرگیتپانه‌که‌ی پیره‌میتردیش هەر یانزه به‌یتنه . و وهک وتمان دوو به‌یتی خوشی بۆ زیاده کردوه .

بۆ به‌راورد و ساغکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ی ناصر خسرو و وەرگیتپانه‌که‌ی پیره‌میترد و دوو به‌یتنه زیاده‌که و به‌یتنه‌که‌ی (سه‌عدی) یش ده‌نووسین .

ناصر خسرو :

روزی ز سرسنگ عقابی به‌هوا خاست (۵)
بهر طلب طعمه پروبال بیاراست
بر راستی بال نظر کرد و چنین گفت
امروز همه‌ملک جهان زیر پر ماست
گر اوج بگیرم، بپریم از نظر شید
می بینم اگر ذره ای اندرتک دریاست
گر برسر خاشاک یکی پشه بجنید
جنبیدن آن پشه عیان در نظر ماست
بسیار منی کرد و ز تقدیر نترسید
بنگر که ازین چرخ جفا پیشه چه برخاست
ناگه ز کمینگاه یکی سخت کمانی
تیری ز قضا و قدر، انداخت بروراست
بربال عقاب آمد آن تیر جگر سوز
واز ابر مراورا به‌سوی خاک، فروکاست
بر خاک بیفتاد و بفلتید چوماهی
وانگاه پر خویش کشید از چپ و از راست
گفتا، عجبی است این که زچوب است و ز آهن
این تیزی و تند و پریدنش کجا خاست
زی تیر نگه کرد و پر خویش برو دید
گفتا، زکه نالیم، که ز ماست که برماست
خسرو تومنی راز سر خویش بدرکن
بنگر به‌عقابی که منی کرد چه‌ها خاست

(۱) پیره‌میتردی نهمر - محمدمهد ره‌سول هاوار. ل ۲۵۴

(۲) رۆژنامه‌ی کورد - ئومید ئاشنا - گۆفاری به‌یان ژماره ۱۱۷ سالی ۱۹۸۶

(۳) گۆفاری گه‌لاویژ ژماره (۶، ۵) سالی ۱۹۴۲

(۴) ناصر خسرو: له شاعیرانی به‌ناوبانگی ئیترانی سه‌ده‌ی پینجه‌مه له سالی ۳۹۴ ی کۆچی له به‌لخ له دایک بووه . وه له ۴۸۱ ی کۆچیدا کۆچی دواپی کردوه .

(۵) دیوانی (ناصر خسرو) چاپی طهران ۱۳۳۹ ی خورشیدی ل ۴۴۹ .

به‌یتنه‌که‌ی (سه‌عدی) یش ئه‌مه‌یه :

«من از بیگانگان هرگز ننالیم
که با من هرچه کرد آن آشنا کرد»

ئه‌مه‌ش وەرگیتپانه‌که‌ی پیره‌میترده :

له سه‌ر به‌ردپیک هه‌لۆیه‌ک هه‌لۆفری که‌وته هه‌وا بئ غه‌م
هه‌وا بئیککی غرووری که‌وته سه‌ر، تا که‌وته سه‌ر عالم (۱)
به‌ بائیککی خه‌رۆ و باپی بوو، خۆی ئیجگار بلند زانی
په‌ری گیف کرد و بالی لیک ئه‌دا هه‌تا‌کو ئه‌یتوانی
که‌ که‌وته عالمی خولیاوه، سه‌یری کرد هه‌موو دنیا
له‌ژئیر بالی ئه‌وايه، هه‌ر ئه‌وه له‌و ئه‌وجه‌دا ته‌نیا
وتی، ئه‌مۆ له‌من به‌رزتر، له‌ ئه‌وجی عالمه‌ما کئیه
کوره‌ی ئه‌رم له‌ژئیر پئیدايه، که‌س ناگاته ئه‌و جئیه
ئه‌گه‌ر مئیشووله‌یه‌ک بئیت و بجوولئ، نابئ نه‌بئینم
له‌سه‌ر شه‌پقه و سه‌ری ئه‌گرن په‌رپئیککی بالی ره‌نگینم
خولاسه هئینه‌ده فه‌خری کرد و خۆی بئینی له‌ نه‌خوه‌دا
که‌مانئیککی قه‌ده‌ر تیرپئیککی هاویشتن له‌ غه‌فله‌دا
هئینایه‌ خواره‌وه خوار و زه‌لیل له‌و به‌رزیه‌ له‌رزی
سه‌فیل و دل بریندار که‌وت له‌و خاک و خۆنه‌دا گه‌وزی
که‌ سه‌یری کرد په‌ری خۆی بوو له‌ناو ئه‌و نووکه په‌یکانه
وتی خۆمان به‌خۆمانی ئه‌که‌ین، بئ سووچه بئیکانه
به‌ راستی راست ئه‌کا سه‌عدی که‌ من هه‌رگیز له‌ بئیکانه
گله‌ ناکه‌م، که‌ هه‌رچی پئیم ئه‌کا خۆیه و له‌ خۆمانه
«ده‌لئین دل‌مان له‌یه‌ک پاکه، برای دینین، له‌ یه‌ک نه‌سلین
که‌چی چاومان به‌خئیری به‌کتری هه‌لنايه که‌چ بئین» (۲)

«هه تا که ی چاوی عیبره تمان له گلدا بی خوا چاری
حه کیم هه توی، به خیر چاومان هه لینه بیینه ناو جاری» (۳)

(۱) لای م. ه نووسرابوو: به بایئکی غرووری بایی بوو، تاکه و ته سهه عالم.

(۲، ۳) ئەم دوو بهیته شیعیری پیره میترده.

***

پیره میرد و شیعیکی مه خفی (۱)

له که شکۆلی نه جمه ددین مه لادا که بۆ (محهممه د ئەمین کوری حه مه سالح ئاغای قزلجی)
نووسیوه، له لاپه ره ی ۲۲۵ د ده قی شیعه که ی (مه خفی) و وه رگێرانه که ی پیره میردی نووسیوه.
هه ره ها له لاپه ره ی ۲۲۴ د له م باره یه وه نووسیویه «حاجی توفیق بگ زیاتر له ترجمه ی شعردا
وریایی هه یه، شیعی، عربی، تورکی، فارسی ته گۆریتته سهه کوردی عه ینه ن به شیعه مه عناکه ی
تییک نادا، به رگی کوردی ئەکا به به را»

مه خفی:

کنعانیان اگر گلی روی تو بو کنند
کمتتر هوای گلشنی مصر آره زوو کنند
پامال پشت پای توشد روی آفتاب
آنانکه منکرند بگو رووبه روو کنند
خیلی مالاتک از پی نظاره صف کشند
آنجا شهید عشق توراشستو شو کنند
عشقم چنان گداخت که موران تر بتم
عضونه یا فتند که ناخن در و کنند
طاعت منکران محبت قبول نیست
صدبار اگر به چشمه ی کوثر وضو کنند
چاک درونی سینه ی من به نمیشود
گیرم اگر به روسته ی مریم رفو کنند
جان آره زوو کند که تولب برلبش نهی
بعد از هزار سال که خاکش سبو کنند
این تشنه گی به جام قدح طی نمیشود
با ساقیان بگو که می دهر سبو کنند

غمهای دوست برادر دل حلقه می زند
مه خفی) بگو که خانه ی دل رفت و رو کنند
وه رگێرانه که ی پیره میرد:

کنعانیان گولی پروی تویان به ده ست که وی
باوه ر مه که که گولشه نی میسریان ئیتر بو
پرووی رۆژ به پشتی پیت شقی خوارد ئاپرووی تکا
با، پروبه پرووی بکا ئه وی باوه ر به من نه کا
جییه شه هیدی عه شقی تیا بشۆن هه موو
دهسته ی فریشته کۆمه ل ئەبه ستن به نارده زوو
عه شق وای تواندوو مه وه به شی میرووله کانی گۆر
ئیسکت نه مابوو چنگیکی لی گیر بکه ن به زۆر
نوێژی به بی محه به ت ئەبی، لا به لا به بی
ده ستنوێژی، با، به که وسه ر و مزگه وتی (کابه) بی
زانی دلم، به روسته ی مریم که دیتنه سو
برزانگی چاوی جوان ته قه لی لی بدا ئەبی
گیان وای ده وی بی به گل و پیا بروی و بی
له و خاکه گۆزه بی بگری و لیوی پتوه نی
من تینوویه تیم به جام و قه ده ح ناشکی بلین
ساقی به کوپه بی نی شه رابی خومار شکین
ده رگای دلی منه غه می دۆست هاتوو له بی ئەدا
(مه خفی) بلتی که پاکیه وه که ن بی قره و سه دا

(۱) که شکۆلی نه جمه ددین مه لا که بۆ محهممه د ئەمین کوری حه مه سالح ئاغای قزلجی نووسیوه. هه ره ها ئەم
شیعرانه له دیوانی پیره میردی (م. ه) بلاو نه کراوه ته وه.

***

پیره میرد و شیعیکی ظهیر

زانبوه غمت در سینه ام راه فغان گم شد
ز بیداد تو ام حرف شکایت در زبان گم شد
نمیدانم چه نا شایسته گی از من پدید آمد
که تسبیح از کفم افتاد و زار از میان گم شد

چنان برهم زدی هنگامه‌ی روزی قیامت‌را
 که یک سر نامه‌ی اعمال مردوم درمیانه گم شد
 ز جستجوی تو غوغا چنان افتاد در محشر
 که طومار شفاعت در کف پیغمبران گم شد
 نمیدانم کد امین خنجر مژگان هلاکم کرد
 دو صف بریک دیگر خور وند و قاتل درمیان گم شد
 بیابانی است مالا مالال دل تاخیمه‌ی لیلی
 دو صد مجنون سرگشته دران ریگ روان گم شد
 چه بیخود خفته‌یی مجنون بهوش آی و سراغی کن
 که ام شب ناقه‌ی لیلی میان کاروان گم شد
 به رویی قبر مجنون بلبل و پروانه میگفتند
 که فرد قابل و اهل محبت در میان گم شد
 ز احوال (ظهیری)ی گر کسی پرسد بگو بیدوش
 بدان افتاد آن مرغی که شب در آشیان گم شد

و در گیتی آنه‌کی پیره می‌پرد:

له سینه‌مدا غه‌مت هیند نیشته سهریه‌ک ریئ نه‌ما هاوار
 زبانیشم له ده‌س جه‌ورت سوا دادی نه‌ما ناچار
 سهرم سورماوه تیناگم که ناشایسته‌ییم چی بوو
 که ته‌سبب‌حم له ده‌س ده‌رچوو دلئی زنناریشم لی بوو
 قیامت قامه‌ت هنگامه‌ییکئی وای به‌سهر هیئا
 سهراسهر نامه‌ی نه‌عمالی تیا ون بوو سهری تینا
 که ناوت که‌وته ناو، شو‌ریشکت خسته ناو مه‌حشر
 که تو‌ماری شفاعت ون بوو لای پیغه‌مبه‌ران به‌کسه‌ر
 له‌لام مه‌علووم نیبیه کام خه‌نجه‌ری برژانگی کوشتوومی
 دوو سه‌ف دایان به‌یه‌کدا قاتلم ون بوو به‌مه‌وهومی
 بیابانیکه سهرتاسهر دلّه تا خییوه‌تی له‌بلا
 دوو سه‌د مه‌جنوونی تیا ون بوو لمی دوجه‌یلیمان شینلا
 چه بی هوش لی‌ره نووستووی هه‌لسه مه‌جنوون پرسیاریکه
 که‌ژاوه‌ی له‌یلا نه‌مشه‌و ون بووه نامهرد زووکه

که بو مه‌جنوون نه‌یان لاوانده‌وه په‌روانه و بولبول
 نه‌یانوت پادشای نه‌هلی محبه‌ت گواستیه‌وه ژیر گل
 نه‌گهر بی‌ت و که‌سج پرسی (ظهیری) کوا له‌کو‌تدایه
 بلتین مورغی که شه‌و ون بوو له هیتلان‌ه‌ی، له‌داو دایه

***

پیره می‌پرد و شیعیکی (وه‌حشی) شاعیر

له‌م باره‌یه‌وه نه‌جمه‌ددین مه‌لا نووسیه‌یه «حاجی توفیق به‌گ ته‌رجه‌مه‌ی شیعی فارسی وه‌حشی
 کردووه. وه‌حشی شاعیریکی فارسه، به‌شیعر له‌گه‌ل برا گه‌وره‌که‌ی میراتی باوکی به‌ش کردووه.
 گویا هه‌رچی چاکه داویه‌تی به‌برا گه‌وره‌که‌ی و خراپه‌که‌ی بو‌خو‌ی هه‌لگرتووه که‌چی نه‌وی خراپه
 له هه‌مووی چاکتره!! به‌راستی نه‌م غه‌زه‌له‌ی خواره‌وه فکریکئی ورده»^(۱).

گیانی برا به‌خوشی وهره ئیرسی باوکمان
 به‌ش که‌ین نه‌وی که چاکه هه‌مووی بو‌تو‌کاکه گیان
 من نه‌و برایه نیم که دزیت لی بکه‌م وهره
 من دای ده‌نیم به‌خوشی به‌شی خوتی لی به‌ره
 نه‌و جامه خالییه بو‌من و گوزه‌یش نه‌ده‌م به‌تو
 مانگای قسر به‌شی من و نو‌مه‌شکه پر له دۆ
 نه‌و ماینه پازده ساله نه‌وه تو‌هه‌لی گره
 چونکو نه‌زۆکه با به‌شی من بی نه‌و ئیستره
 فه‌رشی زه‌میننی خانوو هه‌تا بان هی منه
 تا ئاسمان له بانه‌وه بو‌تو‌که بی بنه
 نه‌و یابو^(۲) وه‌په‌ت پستینه ره‌زام با به‌رم که‌وی
 نه‌و پشیل‌یه که هۆگری باوکم بوو تو‌ی نه‌وی
 بو‌من به‌رانه‌کان و له‌سهر تو‌بی کا و جو
 سه‌بری شه‌ره به‌ران که حه‌زی لی نه‌که‌ی که تو
 نه‌و قه‌رزی زۆری باوکمه بو‌تو‌که به‌ره‌مه
 ته‌نها کری دو‌کانه‌که بو‌من که زۆر که‌مه
 فه‌خری نه‌وه‌ی خانه‌دانیه‌که‌م دا به‌تو‌به‌لام
 من بۆره پیسوی کاسب نه‌بم که‌س نه‌یه‌ته لام

(۱) که‌شکو‌لی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که بو‌مح‌مه‌د نه‌مین حه‌مه صالح ناغای قزلبجی نووسیه‌وه ل ۲۳۱

***

شیت و ژیر (۱)

شبعری سه‌عدی و وه‌رگپرانئی پیره‌میترد:

شیتیک ئه‌رۆیی به‌گۆشه‌ی شارا
دی سه‌لکی که‌ریان کردوو به‌دارا
وتی یاران من هۆشم به‌ستراوه
له‌و سه‌لکه‌ که‌ره‌ی هه‌لاوه‌سراوه
وتیان ئه‌و ئیسکه‌ بۆ‌چاوه‌ زاره
ئه‌مه‌ پارتیزی چاوی به‌دکاره
پیکه‌نی وتی ئه‌و سه‌لکه‌ که‌ره
له‌چاوه‌ ئیوه‌دا پر مه‌غه‌زتره
ئه‌و به‌زیندووویی که‌ بار ئه‌کرا
نه‌قیزه‌ی له‌ خۆی پێ مه‌نع نه‌کرا
ئیسستا چون به‌لا دوور ئه‌خاته‌وه
بۆیه قوو دره‌ به‌ ولاته‌وه

(۱) که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لا بۆ قزلجی ل ۲۲۹.

***

دوو‌باره سه‌عدی و وه‌رگپرانئی پیره‌میترد

فه‌یله‌سووفیکی ده‌ریا دل فه‌رمووی (۱)
هه‌ر چیت بده‌نی منته‌ ته‌ له‌دوی
ته‌نه‌ها جنیوه‌ که‌ بی منته‌ ته
هه‌زمکردنی ئه‌ویش زه‌حمه‌ ته
بالتووله‌ شیتته‌ پرسى له‌ هاروون
گوناهت ئه‌وئ یا زیو و ئالتوون
هارون الرشید فه‌رمووی کاکه‌ گیان
چون ئالتوون ئه‌دا به‌گونا ه‌ئینسان
بالتوول وتی مال، وه‌ختی که‌ مردی
میرات خوژ ئه‌ییا به‌ده‌ستویردی

به‌لام گوناهت به‌وه‌فاتره
له‌ قه‌بر و هه‌شرا له‌لات حازره

(۱) که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لا بۆ قزلجی. ل ۲۲۹

***

پیره‌میترد و دوو شبعری شیخ ره‌زا

ئه‌م شبعره له‌ دیوانی (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) دا له‌ لایه‌ره‌ی ۱۱۴ دا چاپ کراوه، له‌ ده‌قی
فارسییه‌ که‌یدا هه‌وت به‌یتته، لای پیره‌میترد بووه به‌شه‌ش به‌یت، به‌لام له‌ ماناکه‌ی نه‌گۆرپوه.

ماه رمضان چون گذرد نوبت عید است
پیش از رمضان آمدن عید که دید است
کرکوک چرا بر همه آفاق ننازد
امروز که آرامگه این سه حفیداست
از عید غرض صحبت آن قدوهء سادات
سردار گروه شرفا (شیخ سعید) است
صد شکر که بامقدم آن یار عزیزان
هرسال دو عید آمد و امسال سه عید است
از سعیدی آن (شیخ سعید) است که امسال
مقراض حوادث سرمویی نبرید است
با آل نبی پینجه زدن پیشهء مانیست
این واقعه، تقدیر خداوند مجید است
نسبت نه‌کنو نست بدین درد (رضا) را
در روز ازل، عاشق و درویش و مرید است

کاتئ شیخ سه‌عیدی حه‌فید و براکانی چووئه که‌رکووک شیخ ره‌زا خووش ئامه‌دی لئ
کردوون» (۱)

مانگی ره‌مه‌زان تپه‌په‌ری ئه‌وسا ده‌می عیده
هیشتا ره‌مه‌زانه‌ که‌چی عیدیکی سه‌عیده
مه‌قسه‌د له‌مه‌ من واکه‌ ده‌لیم جه‌ژنه‌ له‌لامان
ته‌شریفی حه‌فیدیکی سه‌عید شیخ سه‌عیده
که‌رکووک به‌مه‌ نازی هه‌یه‌ ئه‌مرۆ له‌ جیه‌هانا
ئارامگه‌هی پر شه‌ره‌فی چوار (۲) حه‌فیده

سه‌د شوکور له روژئی ده‌ولته‌تی دیداری عه‌زیزان
سالان دوو جه‌ژنمان نه‌بوو نه‌مسال س‌ عیده
جه‌بهه و جبه‌یان نور و سه‌عاده‌ت نه‌نوین
نوروتیکی سه‌عاده‌ت له سیاده‌تدا به‌دیده
نیمه‌ همومومان خادمی نه‌ولادی نه‌بی بووین
چی بکه‌ین نه‌مه‌ ته‌قدیری خوداوه‌ندی مه‌جیده

(۱) ژین ژماره ۸۳۴ سالی ۱۹۴۶

(۲) له ده‌قی شیعره‌که‌ی شیخ ره‌زادا نووسراوه (س‌ ح‌فید)ه.

***

شعیریک له‌نیوان شیخ ره‌زا و پیره‌میردا

له‌ یه‌ک‌یک له‌ لاپه‌ره‌کانی که‌ شکوله‌که‌ی مه‌حمود پاشای جافدا، به‌رتز حه‌سه‌ن فه‌می به‌گی
خوالیخوشبوو، به‌خه‌تی خوی چوار به‌یت شیعری فارسی شیخ ره‌زای تاله‌بانی نووسیوه و له‌ ژیریا
وه‌لامیکی پیره‌میردی به‌هه‌مان شتیوه‌ی چوار به‌یتی، بو‌ شیخ ره‌زا، نووسیوه. لیره‌دا هه‌ردوو
پارچه‌که‌ و لیکدانه‌وه‌که‌ی ده‌نووسین. شایانی باسه‌ ماموستای فارسی زانی شاره‌زا،
عه‌بدولقادی ده‌باغی شیعره‌کانی بو‌ ساغ کردینه‌وه‌ و مانای لیکدایه‌وه‌. شیخ ره‌زا بو‌ (وه‌سمان
پاشا)ی جافی نووسیوه:

کجا شد آن عنایت های پیشین
کجا شد آن کرامت های دیرین
نه‌گاهی پرسدم خانم نه‌ پاشا
نه‌ یادم می‌کند خسرو نه‌ شیرین
و زین جانب نمیدانم سبب چیست
وزان جانب مگر ملائی بیدین
نترسد از زبان آتشینم
-جعلناها رجوماً للشیاطین-

وه‌لامی پیره‌میرد:

رضای تلخ کامت خواند شیرین
دهانش ریش باد ان مرد کج بین
که‌ کیخسرو به‌کیخسرو شبیه‌ است
کجا شیرین بود چون حوری عین

توان حوری که از پاداش خیرات
زجنت ام‌دی با فرو تمکین
ملا محمل کش و نادر ندیت
رضا بنود که خوانندش شیاطین

مانای شیعره‌کان:

شیخ ره‌زا نامه‌به‌ک بو‌ وه‌سمان پاشای جاف ده‌نوس‌ و گله‌یی لی‌ ده‌کا که نه‌ خوی و نه‌ خانم
واتا (خانگی وه‌سمان پاشا)، هه‌والیان نه‌پرسیوه و پاشا و خانم به‌شیرین و خوسره‌و داده‌نی و
ده‌لی من هیچ له‌خومدا شک نابه‌م ره‌نگه‌ مه‌لای بی‌ دین سو‌فاری کردبی و نیتوه‌ی ده‌ره‌ق به‌من
بی‌ لوتف کردبی، مه‌گر مه‌لا ناترس‌ له‌ زمانی ناگرینم که وه‌ک برووسکه‌ی ناسمان ره‌جمی
شه‌یاتین ده‌کا!؟

شعیره‌کانی زور ره‌وان و پر مه‌عنایه و ده‌سه‌لاتی شاعیر به‌سه‌ر زمانی فارسیدا به‌باشی
ده‌گه‌یه‌نی. به‌لام پیره‌میرد دوا‌ی کوجی دوا‌یی شیخ ره‌زا وه‌لامی ده‌داته‌وه‌! خانگی وه‌سمان پاشا
هه‌لده‌کیشی و ده‌لی:

ره‌زا که ده‌می تال بووه، له‌ به‌ر نه‌ناردنی دیاری، تو‌ی له‌ جینگه‌ی شیرین داناوه، که ده‌م بریندار
بی‌ چونکه‌ که‌بخوسره‌و به‌که‌بخوسره‌و ده‌شویه‌ی به‌لام که‌ی شیرین ده‌بیتته‌ خوری به‌هه‌شت؟! تو‌ نه‌و
فریشته‌ی که‌ له‌ جه‌زای کرده‌وی پر خیرت که‌ له‌ به‌هه‌شته‌وه‌ که‌وتوویته‌ سه‌ر زه‌وی مه‌لا که‌ژاوه‌ت
پاده‌کیشی و نادر له‌ به‌ر ده‌ستندایه‌ و رازی ناب‌ که‌ پییان بیژن شه‌یتان و به‌شه‌یاتینی ناویان لی‌
بنین.

پیره‌میرد هه‌له‌به‌کی کرده‌وه‌ که‌ له‌ باری میژوو‌ییبه‌وه‌ جینگای سه‌رنجه‌ چونکه‌ مه‌به‌ستی شیخ
ره‌زا له‌ خه‌سره‌و، خه‌سره‌وی په‌رویزی به‌ناوبانگه‌ به‌لام که‌بخوسره‌و له‌ میژووی ئیراندا
که‌بخوسره‌وی پیشداییه‌ که‌ دوا‌ی که‌یکاوس بووه به‌ شای ئیران. به‌داخه‌وه‌ شیخ ره‌زا نه‌مابوو
ده‌نا وه‌لامی ده‌دایه‌وه‌»

عه‌بدولقادی ده‌باغی ۱۹۸۷

پیره‌میرد و چهند شیعریکی موخته‌شه‌می کاشانی

پیره‌میرد له‌ ژماره ۴۶۵ ی (ژیان)ی سالی ۱۹۳۶د، بو‌ مه‌به‌ستی به‌راوردکاری چوار شاعیر،
که‌ هه‌ر چواریان، چوار شیعریان بو‌ یه‌ک مه‌به‌ست وتووه، نه‌ویش کوچکردنی خوشه‌ویسته‌کانیان
بووه. شاعیره‌کان بریتی بوون له:

- ۱- عه‌بدولح‌ق حامدی (تورک).
- ۲- موخته‌شه‌می کاشانی (فارس).
- ۳- حه‌مه‌ ناغای ده‌ریه‌ندفه‌قهره (گلکوی تازه‌ی له‌یل).
- ۴- شیعریکی عه‌ره‌بی که‌ ناوی شاعیره‌که‌ی نه‌نوسیه‌وه.

شيعره‌کەى موخته‌شەم لە لايەنى بەند و کيشەوه پينج بەشە. بەيتى يەکەم و دووهم بەندىکە، سيبەم و چوارەم و پينجەم بەندىکە، شەشەم بەندىکە، حەوتەم بەندىکە.

شيعره‌کەى موخته‌شەم و وەرگيرانه‌کەى پيره‌ميترد بەم جوژه‌يه:

«اهل حرم دريده گريبان گشاده مود
فرياد بر در حرم کي سرديا شود
روح الامين نهاده بزانو سر حجاب
تاريک شد زديدن او چشم آفتاب
چون خون زحلق تشنه ء او بر زمين رسيد
جوش از زمين به ذروه ء عرش برين رسيد
نخل بلند اوجو خسان بر زمين زدند
طوفان به آسمان زغبار زمين رسيد
باد آن غبار را بمزار نبى رساند
گرد از مدينه فلک هفتمين رسيد
هست از ملال گر چه بر ذات ذو الجلال
او در دل است و هيچ دلى نيست بى ملال
ترسم جزاى قاتل او چون رقم زند
يکبارە بر جریده ء رحمت قلم زند

وەرگيرانه‌کەى پيره‌ميترد:

ئەهلى حەرەم بەپرچى براو و يەخەى دراو
شينيان گەيشتە عەرش و ئەويش سۆزى كەوتە ناو
(روح الامين) سەرى لەسەر ئەژنۆ بوو شەرمى كرد
تاريک و ليل بوو رۆژ كە تەماشاي ئەوى كرد
ئەو گەر ووه وشكە خويى رژا، كەوتە سەر زەمىن
جۆش و خرۆشى خاك گەيبى بارەگاي بەرىن
ئەو نەو نەمامەيان كە بەسەر خاكدا رماند
گەردى غەمى بەحەو تەبەقەى ئاسمان گەياند
ئەو گەردەلوولە با سەرى خست گەيبى پيغەمبەر
يەكسەر لەوتيوە گونبەدى ئەفلاكى گرتە بەر
هەرچەندە خوا لە غەم بەربىيە و غەم دوورە لەو
جيبى ئەو دلە و دلبيش غەمى تيايە دەگاتە ئەو

رەنگە لە كرده‌وى بەدى قاتل بخوڤينه‌وه
تۆمارى رەحمەتى هەموو عالەم پيچنەوه(۱)

(۱) پيره‌ميترد ئەگەرچى ئەم شيعره‌ى موخته‌شەمى بۆ شيوەن هيناو تەوه بەلام موخته‌شەم ليرەدا شيوەنى هاوسەر، ياخود خۆشەويستەكەى ناكات بەلكو شيعره‌كەى بۆ شەهيد بوونى كارساتى كەربەلا و شەهيد بوونى (حسين) وتوو. وه لە مەبەستى پيره‌ميترد دوور دەكەوتەوه. بەلام پيره‌ميترد ديارە هەر نيازى لە بابەتى شيعره‌كە بووه كە (شين)ە.

***

وەرگيرانى شيعرى دووهمى موخته‌شەم(۱)

پيره‌ميترد لە پيشەكى ئەم شيعره‌دا نووسيوه:

«مندال بووم، لای مەلا حسینه گۆجە ئەم خوڤند، باوكم سالتىكيان لە كەربەلاوه دوازده بەندى
شيوەنى (محتشمى كاشانى) بۆ ناردبووم، ئەوه‌نده بەسۆزه ئيستاييش لە بەرمە تەنانەت پار
كردبووم بەكوردى».

خوايه، چه شۆرشىكە؟ كە بۆ جملە عالەمە!!
ديسان چه نەوحەيەك و تەمىك و چه ماتەمە؟
ديسان چه شيوەنىكە؟ چه مەحشەرىكە؟ پرووى زەمىن
بى دەنگى صور هەراى لە سەراى عەرشى ئەعزەمە
گوایه كە خۆر لە خاوەرى خواروه هەلات كەوا
ئاشووبى شيوەنىكە، قيامەت بلتیی مە
ناوى بنيم، قيامەتى دنيا، ئەلئين بەلتی
ئەم مانگی شينە، وا رەشه، ناوى موخە پرەمە
ديوانى خوا كە جيتى خەفت و خەم نيبه لەويش
پۆلى فرېشته، سەر لەسەر ئەژنۆى عەزا و خەمە
جن و مەلەك، بەشيوەنى ئيمە لە گريه‌دان
بۆ ماتەمىكى ئەشرفى ئەولادى ئادەمە
رووناكى ئاسمان و زەوى رۆژى مشرقين
باوهش نشين و ريشەى جەرگی (بنى) حسين

(۱) ژين ژمارە - ۸۴۹ - سالى ۱۹۴۶ .

پيره‌ميترد دواى ئەم شيعره وەرگيرراوه، شيعرىكى فارسى خۆى دەنووسيت، ئيمە شيعره‌كە

پیره‌مێرد، بەم شێوەیە دەست پێ دەکات:

«خۆبیشم لە قەسیدەبەهێکی فارسییدا که تەسویری سینه‌مای دەورانم کردووه، هه‌موو پێغه‌مبەرەکان، له سه‌حنه‌دا حاله‌تی دنیای خۆیان پێ نیشان داوه، تا هاتۆته سه‌ر زه‌مانی پێغه‌مبەر له‌ویدا له شه‌ره‌فی ئه‌وه‌وه سه‌حنه‌ی سینه‌ما هه‌لگیراوه و وتوومه:

انگه‌ زه‌ین منزلت اشـرف رـسـوـل
بر خورد صحنه‌ لیک نه‌هان گریه‌ بتول
هوشم برود ولرزده‌ در آفتـاد بریدن
از بانگ وا حسین فلک گشت نوحه‌ زن
آن ماجرا که رفت بر اولاد مجتبی
چون گویم آن گروه بود از قوم مصطفی؟
صد آخرین به محتشم، محتشم که گفت
شد سبـحه‌ کف ملک آن گوهری که سفت
ترسم جزای قاتل اوچون رقم زنند
یکباره بر جریده‌ی رحمت قلم زنند

مانای شیعره‌کان:

له شیعره‌ی هه‌وه‌ل هه‌روه‌ک پیره‌مێرد خۆی ده‌لێ، سه‌حنه‌ی شینه‌که‌ی گۆزیوه‌ و به‌به‌ره‌که‌تی هاتنه‌ سه‌ر دنیای پێغه‌مبهری مه‌زنی ئیسلام، شێوه‌ی شین به‌خۆشی و پێکه‌نێن ده‌گۆڕێ، به‌لام له هه‌مان کاتدا (به‌توول) و اتا سه‌زه‌تی فاته‌می کچی پێغه‌مبهری مه‌زن به‌نه‌یتنی ده‌گری و فرمێسک ده‌بارێتی. له شیعره‌ی دووه‌مدا: چاوپێکه‌وتنی ئه‌و سه‌حنه‌ و اتا ئه‌سربینی سه‌زه‌تی فاته‌م، پیره‌مێرد سه‌رسام ده‌کا و هۆشی لێ ده‌ستێتی و (چوارچێوه‌ی) له‌شی ده‌خاته له‌رزین و به‌گویی دل هاواری (حسین رۆ) له هه‌موو سه‌روشتدا ده‌بێستێ. له شیعره‌ی سێیه‌مدا ده‌لێ: ئه‌و کاره‌ساته‌ دلته‌زێنه‌ که به‌سه‌ر ئه‌ولادی (سه‌زه‌تی عه‌لی) دا هات، من چۆن ئه‌و قاتلانێ (داروده‌سته‌ی یه‌زید) به‌خزم و نزیکی پێغه‌مبهر بزانم؟!

له شیعره‌ی چواره‌مدا: پیره‌مێرد ئافه‌ربین له (محتشمی کاشانی) شاعیری تازه‌بێژی ده‌رباری سه‌فه‌ووبیه‌کان ده‌کا و ده‌لێ: ئه‌و شیعره‌ی (محتشم) ه، بووه به‌زیکری مه‌لایه‌که‌ و ته‌سبیحاتی پێده‌که‌ن، که و توویه‌تی.

شیعره‌ی پینجه‌م: هه‌ر شیعره‌که‌ی (محتشم) ه، که پیره‌مێردیش دووپاتی ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لێ: ده‌ترسم له‌ رۆژی قیامه‌تدا کاتێ که سه‌زای قاتله‌کانی سه‌زه‌تی حوسه‌بێن ده‌نوسن و پرای

ده‌گه‌یه‌نن، غه‌زه‌بی خوا وا بیه‌ته‌ جو‌ش که ئیدی ده‌فته‌ری به‌خشین و په‌رحمه‌ت بپێچنه‌وه‌ و که‌سه‌ نه‌به‌خشن».

ئنجا مامۆستای فارسی زانی شاره‌زا (عه‌بدولقادری ده‌باغی) سه‌باره‌ت به‌شیعره‌کانی، پیره‌مێرد، ده‌نوسیت «شیعره‌کانی پیره‌مێرد له‌ باری شیعریه‌یه‌وه‌ به‌رز، به‌لام شه‌قلی کوردیه‌یه‌که‌ی پێوه‌ دیاره‌ و ناگاته‌ راده‌ی شیعره‌ی سه‌عدی یا حافظ به‌تایبه‌تی که ئه‌ده‌بیاتی فارسی سه‌د ساڵ له‌مه‌وپێش هه‌یشتا له‌ژێر ده‌سه‌لاتی ناخونده‌کاندا ده‌ینالاند، چونکه‌ له سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌ووبیه‌کانه‌وه‌ تا سه‌ره‌تای ده‌وری مه‌شرووتیه‌ت نزیکه‌ی چوارسه‌د ساڵ له ئه‌ده‌بیاتی فارسییدا به‌ده‌وره‌ی (فته‌رت) ناسراوه‌ و له‌و ماوه‌ دوور و درێژه‌دا شاعیر یا زانایه‌کی نوێ نه‌هاته‌ مه‌یدان و ته‌واوی شیعر و ئه‌ده‌بیات بۆ نه‌وحه‌ بێژی و تازه‌بیری و له‌ سینگ کۆتان ته‌رخان کرابوو. پیره‌مێردیش دیاره‌ له‌ژێر تیشکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ئه‌ده‌بیاتی فارسییدا ژیاوه‌. به‌لام له‌م ئاخیه‌دا که دیوانی شاعیرانی وه‌ک، میرزاده‌ی عه‌شقی، ئیره‌ج میرزا و به‌هار و عارف و فه‌روخی دیوه‌. ئه‌گه‌ر شیعره‌ی فارسی وه‌رگیرایێ شه‌قلی نوێخوازی و نوێبێژی پێوه‌ دیاره‌».

پیره‌مێرد، گه‌لێ شیعره‌ی به‌فارسی و تووه‌ و به‌لام زۆر که‌می لێ بلاوکرده‌وته‌وه‌ و له کاتی‌کدا که له‌ تورکیا بووه‌، شیعر و نووسینی نارووه‌ بۆ هه‌ر یه‌ک له‌م رۆژنامه‌ و گۆقاره‌ فارسیانه‌ی که له ئیبران ده‌رچوو. وه‌ک: رۆژنامه‌ی (شمس) و (شه‌فه‌ق سرخ) و گۆقاری (فه‌ره‌نگ). پیره‌مێرد خۆی له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌نوسیت «غه‌زه‌ته‌ی کوه‌ستان که له تارانێ پایته‌ختی ئیبران ده‌رده‌چێ، تا ئیستا نه‌مه‌دیوو، ئه‌م چه‌ندانه‌، چاوم پێ که‌وت، با بلێم چاوم پێ روون بووه‌وه‌، چونکه‌ من مه‌فتوونی زبانی فارسیم و کاتێ له ئه‌سته‌مول بووم گه‌لێ خزمه‌تی غه‌زه‌ته‌ی (شمس) م ئه‌کرد، که (سید حسینی ئیرانی) خاوه‌ندی بوو. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ که رۆژنامه‌ی (شه‌فه‌ق سرخ) و مجله‌ی (فه‌ره‌نگ) له تاران ده‌رده‌چوو، هه‌میشه‌ من له ئه‌سته‌موله‌وه‌ مه‌قاله‌ و شیعرم بۆ نه‌ناردن. به‌ئیمزای (سلیمانی توفیق) یاخود (س.ت). هه‌نگامی، هه‌نگامه‌ی تیریز و مه‌شرووتیه‌ت و په‌حیم خان چوه‌ سه‌ر (ستارخان) من له (شه‌فه‌ق سرخ)دا نووسیویوم:

هر خنجری که برتن تبریزیان زنند

تبریز جان ماست که بس بی امان زنند

ئێستا خوا به‌رخورداری کا دکتۆر (اسماعیل ئه‌رده‌لانی) کوه‌ستانی سه‌ربلند ده‌ردێنی (البرزیکه‌) ئینشائه‌للا ژبنی (ژین)ی ئه‌بێ. که بیست و یه‌ک ساڵه‌ و خۆشی پیری پیره‌مێردی ئاخیر ده‌بێ» (۱)

هر خنجری که برتن تبریزیان زنند

تبریز جان ماست که بس بی امان زنند

سردار رحم کن جگر خویش میدری

باهوش باش بر سرداری و می بری

نامت رحیم و رحم نداری بهانه چیست
این نام و نطفه ات بگمانم زمزمس نیست

(۱) ژین - ژماره - ۸۵۵ - سالی ۱۹۴۷ .

***

مانای شیعه‌کان و چند وشیه‌کی پیشه‌کی:

پیره‌میترد له‌گه‌ل رۆژنامه‌ی به‌ناوبانگی (شفق سرخ) و اتا (ناسۆی سوور) هاوکاری کردوو و ته‌نانه‌ت له‌کاتیکدا (په‌حیم خان) که سهررداری عه‌شره‌تیککی نازهربایجانیه‌یه له‌لایهن شای ئیرانه‌وه ئیجازه‌ی پێ دهره‌ی که بچیتته سهر نازادیخوازانی ئیران له شاری ته‌وریز که (ستارخان) سهرداریان بوو و هه‌موویان بکوژئ، پیره‌میترد لایه‌نگری خۆی له مه‌شرووته‌خوازانی ئیران دهرده‌پړئ و به‌دل‌سۆزیه‌وه ده‌لئ: ته‌وریز گیانی ئیمه‌یه، و اتا رۆحی نازادیخوازانه و ههر خه‌نجهریککی لی بدن وهک له گیانی گشت نازادیخوازیککی بدن وایه که به‌بێ به‌زیی ده‌یوه‌شین. له به‌یتی دووه‌مدا، ده‌لئ: سهردار په‌حم بکه و به‌زه‌بیته به‌خه‌لکدا بیته، ته‌وه‌نه‌فامی جه‌رگی خۆبشت دهری، هۆشت هه‌بێ که به‌سهر داروه‌یت و لقی ژیر پێی خۆت ده‌پریته‌وه. که خۆبشت ده‌که‌ویته خواره‌وه و ملت ده‌شکئ. لیره‌دا پیره‌میترد مامۆستا‌پانه و دل‌سۆزانه مامۆزگاری ده‌کات و ئیشاره به‌شیعه‌که‌ی شیخی سه‌عدی ده‌کات.

به‌لام له شیعی سینه‌مدا تووره‌ ده‌بێ و ده‌لئ: ناوت په‌حیمه، به‌لام په‌حمت نییه، بیانوت چیه‌؟! و ابزانم ئەم ناوه و ئەم توخمه هی فارس نییه، له توخمیککی بیتگانه بووی.

له‌رووی شیعه‌وه ئەم سێ شیعه‌ری به‌رزتره له‌وانی دیکه‌ی و ئەوه ده‌گه‌یه‌نئ که پیره‌میترد ئینسانیککی نازادیخواز و دیوکرات و دژی مله‌پوری و ههر چه‌شنه دیکتاتوریه‌ک بووه. سهرکه‌وتنی مه‌شرووته‌خوازانی چ له رۆم و چ له عه‌جم به‌لاوه به‌سهرکه‌وتنی نازادی و مرۆفایه‌تی و فه‌وتانی زولم و زۆر و چه‌وسانه‌وه زانیوه و پیتی شادمان بووه. ئەو هه‌سته پیره‌میتره شیعه‌کانی وه‌به‌ر دلان خستوو. ئەینا له‌باری شیعه‌یه‌وه ئەو چهن شیعه‌ری سهرکه‌وتوو نییه به‌لام دلنیام که شیعی فارسی پیره‌میترد زۆر و به‌داخه‌وه فه‌وتاون، چونکه ئەو چوار دیره‌ی که سه‌بارده به‌شینی ده‌شتی که‌ریه‌لا هۆنیوه‌ته‌وه ئەوه دهرده‌خا و دیاره که غه‌زه‌له‌که ناته‌واوه و له پیشدا چهن شیعه‌ریکی دیکه هه‌بووه چونکه ده‌لئ (انگه‌ زمین) و اتا ئەو وه‌خته به‌پیره‌زی و فه‌ری... لام وایه که شیعه‌ پاشه‌نده‌که‌ی (محتشم کاشانی) کردبیتته پاشه‌نده‌یککی خۆی و ویستویه‌تی لاسایی یا په‌یره‌وی شیخ په‌زای تاله‌بانی بکاته‌وه. به‌لام زانیویه‌تی که هاوتایی و به‌رانبه‌رکئ له‌گه‌ل شۆره‌سواریککی وهک شیخ په‌زای کاری شاعیره فارسییه‌کانیش نییه. بۆ وینه غه‌زه‌له‌که‌ی شیخ په‌زا له‌ژیر سهردیتری «عشق حضرت حسین» له لاپه‌ره‌ی (۱۱۲)ی دیوانه‌که‌ی، که له‌لایهن (عه‌لی تاله‌بانی) و به‌چاودیتری (فه‌تحو‌ل‌لا نه‌سه‌عد) چاپ کراوه، گه‌رچی پر هه‌له‌ی چاپیه به‌لام گه‌ر

بیت و بۆ به‌رانبه‌رکئ له‌گه‌ل ئەو چوار شیعه‌ری پیره‌میترد هه‌لی سه‌نگینی، ده‌بێ پیره‌میترد و ته‌نی بیژین، کوجا مه‌رحه‌با و یا به‌فه‌رموده‌ی نالی په‌تک و هه‌ودایه.
عبدالقادری ده‌باغی ۱۹۸۷ زاینی ۱۳۶۶ هه‌تاوی

***

پیره‌میترد و شیعه‌ری مه‌ستووهره (ماه شه‌ره‌ف خانمی نه‌رده‌لانی)

له سالی ۱۹۴۶دا پیره‌میترد، له یه‌ک‌یک له نووسینه‌کانیدا باسی ئەو دیوانه جوانه‌ی (مه‌ستووهره) ده‌کات، که مه‌ستووهره به‌چه جوژه خه‌تیککی جوان نووسیویه‌تییه‌وه. هه‌روه‌ها کورته‌یه‌کی ژبانی تایبه‌تی و شاعیرییه‌تی. (ماه شه‌ره‌ف‌خان) ده‌نووسیت، له کۆتایی نووسینه‌که‌یدا چهن شیعه‌ریکی ئەو شاعیره‌مان پیشکه‌ش ده‌کات که په‌یوه‌ندی به‌خۆشه‌ویستی نیوان مه‌ستووهره و (خه‌سه‌رو خانمی والی سنه) وه هه‌یه. به‌داخه‌وه ئەو دیوانه نایابه‌ی که به‌و خه‌ته جوانه لای پیره‌میترد بووه و باسی ده‌کات، نازانین که‌وتۆته کوئ و لای کتیه‌؟! به‌لام وه‌ک باسی ده‌کهن ئەو دیوانه و گه‌لئ ده‌ستنوسی نایابی کتیبخانه چکۆله‌که‌ی پیره‌میترد که‌وتۆته لای (شیخ محمه‌دی خال)، جگه له‌وه هه‌موو کتیب و ده‌ستنوسه نایابانه‌ی (نه‌جمه‌دین مه‌لا)، که هه‌مووی گوێزایه‌وه مالی شیخ محمه‌دی خال و وهک ده‌لئ کتیبخانه‌که‌ی شیخ محمه‌دی خال ده‌ریایه هه‌رچی تیکه‌وت دهره‌ته‌وه‌ی نییه!!

ئەوا ئەو کورته باسه‌ گرنه‌گی پیره‌میترد پیشکه‌ش ده‌کهن و مانای ئەو شیعه‌رانه‌ی (مه‌ستووهره)ش لیکه‌ده‌ده‌نه‌وه که به‌فارسی نووسراوه.

جه‌وه‌ری کوردی (۱)

کورد، که تازه ته‌توانین، ناو و ئاساری ته‌ده‌بیاتیان بنوسین، سه‌رده‌فته‌ری خۆپنده‌واره به‌رزه‌کان و سه‌رمایه‌ی فه‌خر و ستایشی کوردان (ئه‌مین زه‌کی به‌گ) یاخوا مه‌رگی نه‌بینم له‌به‌ره‌وه، به‌ره به‌ره، خۆمانی پێ ناسیوین، وه مه‌رحوومی جه‌ننه‌ت مه‌کان (مه‌حمود پاشای جاف) یش، ههر له سالی (۱۲۷۰) هه‌ تا وه‌فاتی کردوو، هه‌رچی شاعیری کورد هه‌یه به‌خه‌تی خۆی له چهن که‌شکۆلێکدا کوئ کردۆته‌وه. نیشان به‌و نیشان ئه‌مرو که‌شکۆله‌ گه‌وره‌که‌ی لای منه و بچکۆله‌که‌ی لای حه‌سه‌ن به‌گی کورده‌زای.

هیشتا زۆری وامان هه‌یه بۆمان نه‌ها‌تۆته نووسین. له میانه‌ی ئەوانه‌دا کچه کوردیککی وه‌ک تیشکی رۆژ له ئاسمانی کوردستاندا بدره‌وشیتته‌وه به‌شاعر و، له شیعه‌رکانی زیاتر به‌خه‌تی شکستی فارسی، که ته‌وانم بلێم له هه‌موو ئیراندا وینه‌ی ئەو خه‌ته جوانه نه‌بینراوه. گه‌وه‌ریکی شه‌وچراغی کوردستانه، مه‌ستووهری ناوه، به‌ش به‌حالی خۆم که خه‌تی فارسی تعلیق و شکسته‌ی و خه‌تی دیوانی و (ثلث) و تورکی و چی و چی باش ته‌نووسم و له

جوانیبیه که‌ی زی‌تر شار‌ه‌زای قاعده و سه‌بک و شیوه‌یانم ناگه‌مه پایه‌ی نووسینی مه‌ستووره و شیعه‌کانیشی زور بالاییه. چندیک به‌ره به‌ره له (ژین) دا کردوومه به‌کوردی بۆ ئه‌مه‌ی دوا‌ی من به‌کیتک له (ژین) دا کۆبان بکاته‌وه، له چاپی بدا. ئه‌م مه‌ستووره‌یه به‌پر‌سیار که‌میکی شار‌ه‌زا بووم، ناوی (ماه شه‌ره‌ف خانم) ه و ئه‌سلیمان له نه‌وه‌ی (سلیمانی ئه‌لیاس ناغای گه‌ورهن) و له سلیمانییه‌وه چونه‌ته (سنه) و له شیعه‌کانیا وا ده‌رئه‌که‌وئ که مه‌ریوتیه‌تی یا عه‌شق و عیلاقه‌ی به‌خه‌سره‌و خانی والی (سنه) وه هه‌بووه به‌ری‌وایه‌تیک سکر‌تیری والی بووه. به‌مالی شیعه‌کانی ژنی بووه. له به‌یازه‌که‌دا له پیشه‌وه بیست و پینج غه‌زله‌ی له به‌حری (ئه‌لف) وه تا به‌حری (سین) له ئه‌شعاری خه‌سره‌و خان نووسیوه، دوا‌ی ئه‌و له‌ژئیر سه‌ره‌له‌وحه‌ی (من افکار مذینه الراقمه) دا دیوانی خو‌ی به‌و خه‌ته‌ جوانه نووسیوه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر مینم ئه‌و خه‌ته به‌فتوگراف ئه‌که‌م به‌کل‌تیشه و چاپی ئه‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی فیری مه‌شقی ئه‌و خه‌ته بین.

ئه‌و خه‌ته له ئه‌وه‌ل دپه‌روه تا دوا‌یی دپیری یه‌ک نه‌سه‌ق و یه‌ک ره‌نگ که‌لیمه‌یه‌ک و حه‌رفیکی نار‌پیک و غه‌له‌تی تیا نییه. دوا‌یی شیعه‌ی ده‌ریاره‌ی خه‌سره‌و خان ئه‌لئ:

کی رهد هندی در بزم خسرو
خاصان حضرت خدام درگاه

له‌جیبه‌کی تر‌دا ئه‌لئ:

«گر خسروم از مهر دهد بار به‌مشکو
خنده به‌بساط جم و کی می‌کنم امشب»

یه‌کیتیکی تر:

گرم خسرو چو شیرین از وفا پاپست ننمودی
به عالم خویش را رسواتر از فرهاد می‌کردم
گرم زان خسرو خوبان پیامی باد آوردی
به مژده جان شیرین را نثار باد می‌کردم

مانای شیعه‌کان:

له شیعه‌ی هه‌وه‌له‌وه وا ده‌رده‌که‌وئ که مه‌ستووره حه‌زی له خه‌سره‌و خانی والی کردووه و ره‌نگه دل‌داری یه‌کتر بووین و وا ده‌رده‌که‌وئ که ئه‌م شیعه‌ سه‌ره‌تای غه‌زل یا قه‌سیده‌یه‌ک بئ که ئاره‌زووی دل‌ی خو‌ی بۆچوونه لای خه‌سره‌و خانی تیدا ده‌ری‌پروه و سکا‌لای له هاونشینه‌کان و ده‌رگا‌وانه‌کانی خه‌سره‌و خان کردووه که ده‌لئ: که‌ی رتگه‌ی من ده‌دن بچمه نیو به‌زمی خه‌سره‌و، هاونشینه‌کانی تاییه‌تی و پیاوه ده‌رگا‌وانه‌کانی.

له شیعه‌ی دووه‌مدا ده‌لئ: ئه‌گه‌ر خه‌سره‌و له رووی خو‌شه‌ویستییه‌وه رتگام بدا بۆ کو‌شکی

تاییه‌تی خو‌ی، ئیدی ئه‌مشه‌و له خو‌شییاندا به‌به‌زمی جه‌مشیدی جه‌م و که‌یک‌اوس پیده‌که‌نم. له دوو شیعه‌ی غه‌زله‌ی سیته‌مدا ده‌لئ:

ئه‌گه‌ر خه‌سره‌و چه‌شنی شیرین پیتی نه‌ده‌به‌ستمه‌وه، له دنیا‌دا خو‌م له فه‌ره‌اد ریسواتر ده‌کرد. لیره‌دا ئیشاره به‌هه‌ق‌ایه‌تی شیرین و فه‌ره‌اد ده‌کات. له شیعه‌ی ئاخردا تامه‌زرۆبی خو‌ی بۆ وه‌لامیکی خه‌سره‌و خان ده‌رده‌برئ و ده‌لئ: ئه‌گه‌ر (با) له لایه‌ن ئه‌و خه‌سره‌وی چاکانه‌وه په‌یام‌یکم بۆ بیتی، گیانی شیرینم له مزگینیدا، وه‌ک قوربانینی پیشکه‌شی با ئه‌کرد. وشه‌کانی شیرین و خه‌سره‌و و فه‌ره‌اد جیناسیکی جوانه که به‌وه‌ستایییه‌کی بئ وینه‌وه به‌یانی کردووه.

(۱) ژین ژماره‌ ۸۳۳ سالی ۱۹۴۶

***

شه‌وقی چرا

پیره‌میرد له سالی (۱۹۴۹) دا ئه‌م شیعه‌ی بلاو کردۆته‌وه. وه له دیوانی پیره‌میردی نه‌مری، مامۆستا هاواردا (له لاپه‌ره‌ی ۲۲۳) دا چاپ کراوه، وه به‌شیعه‌ی پیره‌میرد دانراوه. به‌لام ئه‌گه‌ر به‌وردی ته‌ماشای شیعه‌که‌ بکه‌ین ئه‌بینین وشه و سه‌بک و شیوه‌ی شیعه‌که‌ و ته‌نانه‌ت بابه‌ته‌که‌ی زور نزیکه له شیعه‌تیکی فارسییه‌وه. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته که‌وتینه پر‌سیار بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌قه فارسییه‌که، به‌لام به‌داخه‌وه له‌به‌ر نه‌زانینی ناوی شاعیره‌که نه‌ماندۆزییه‌وه. پیره‌میرد شیعه‌که‌ی له ژماره ۹۷۹ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۹ دا به‌ناوی (ئه‌حه‌ی جاو) وه‌وه بلاو کردۆته‌وه. هیوادارین له داها‌توودا به‌هۆی دلسۆزی ئه‌ده‌ب دۆستانه‌وه ده‌قه‌که‌پمان ده‌ست که‌ویت:

فه‌زل و هونه‌ر له‌ناو ته‌م و غه‌مدا دیار ئه‌بی
شه‌وقی چرا له‌گه‌ل شه‌وی تارا به‌کار ئه‌بی
پووشینی ره‌ش به‌ده‌وری سه‌ری قیبله‌ما گه‌را
به‌ختی ره‌شم له قیننی ئه‌وه داغدار ئه‌بی
می‌حراب له راستی تا‌قی برۆی ئه‌و چه‌مایه‌وه
پشتی شکاو و کۆم به‌دیوار ئیستوار ئه‌بی
چاو‌م له دانه نه‌بووه، به‌دانه‌ی ئه‌زل قه‌سه‌م
پیم بۆچ به‌دوا‌ی دانه گرفتار و خوار ئه‌بی؟
میوه که‌ کال و ره‌ق بئ، لقی به‌رزه ته‌ختگای
ده‌ردی ته‌کامله، که‌ گه‌بی خاکسار ئه‌بی

مانگ تا هه موو شهوئ هه لئ، بچ قه دره لای عه وام
که که و ته په ناوه بوئ ته گه پتین تا دیار ته بی
نان لای خوا پراوه ته وه روو له که س مه نی
هه رچی که نانی منه تی خوارد شه رمه زار ته بی

***

په چه ت لاده

پیره میترد له ژماره ۹۹۵ ی سالی ۱۹۵۰ ی رۆژنامه کهیدا، ئەم شیعری بلای کردۆته وه. به بی
ئه وهی هیچی له باره وه بلئ، وهک ناوی شاعیر، سه رچاوهی شیعری که! ئیمه ئەم شیعری
به وه رگی پراوی شیعریکی فارسی ده زانین، هه تا ده قه فارسییه که یان ده ست ده که ویت، ئەوا
وه رگی پراوه که ی پیره میترد ده نووسین:

په چه ت لاده، له روو، بنواره رۆژی هه شری هه سه ره تکار
له هه شرا ترسی ناگر، لیره شه و قی ناگری رو خسار
که بییته باخه وه ناگر ده خه یته جه رگی گول ئه وسا
په ره ی گول ده بنه په روانه به ده ورتدا وه کو پرگار
که دهنگی تو م له گوئ بی وهک غراموفون ره گی رۆحم
وهی ته گری و شه وی ته نهایی دیسان بو ئه کا تکرار
که شانهم دا له ریشم بوئی عه تری لی ده هات زانیم
که شانهبش وهک خه یالم پی که وتبووه زولفی یار
به بی حسی جه مال ناوینه عه کسی ناگری هه ر من
ئهوا ناوینه ی دل عه کسی تو ئه نوینی جاروبار
که من تو م بی ئیتر به سمه هه موو دنیا له لام په شمه
له هه شت باخچه ی به هه شتم چی، من و ژوریک چی چوار دیوار
هه وام ناوی، هه وام دینئ، که ته نهها دوورم و ته نهها
مه به موئس به ته نهها ئینس و (تصحیف) ئاته شه زینههار

***

نه عتیکی سه نایی

پیره میترد وه رگی پراوی ئەم نه عته ی (سه نایی) شاعیری گه وره ی سو فی، له ژماره ۹۹۳ ی سالی
۱۹۴۹ ی رۆژنامه کهیدا بلای کردۆته وه، ده قی فارسییه که ی نه نووسیوو، هه رووه ها سه رچاوه که یشی
دیاری نه کردبوو هه تا وه ده سته ی بخه یین.

ئه ی تاج به خشی نه نبیا، ئە ی نووری دیده ی ئه صفیا
ئه و رۆژه ی تیا ئه درئ جه زا، بو عاسییان هه ر تو ی په نا
ئه حکامی تو، (حسبل المتین)، ئاینی تو، رینگای به قین
تو (رحمة للعالمین)، هه ر تو ی ئیمامی ئه نبیا
خوا که فه رموویه تی (لولاک) دیاره که تو ی مایه ی ئه فلاک
به (الم نشرح)، سینه ت پاک، گیانی منت بی فیدا
نووری چاوی ئاده م هه ر تو ی، ژهنگی دلئ ئومه ت ئه شو ی
له گول جوانتر به رینگ و بو ی، هه لبرژاره ی سنفی خودا
کردگاری جان ئافه رین، خو ی به تو ی فه رموو ئافه رین
به هیوای رجای تو ئه ژین، بو ده ردی دل مان تو ی دهوا

***

پیره میترد و شیعریکی شاهه زههر

ئه م شیعری وه رگی پراوه دوو جار بلای کرداوه ته وه، جاری به که م له ژماره ۳۸۰ ی رۆژنامه ی (ژیان) دا
له سالی ۱۹۳۳، جاری دوو هه م له دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاواردا لاپه ره ی ۲۱۸.

پیره میترد له سه ردی پری شیعری که دا نووسیویه (په پیره ی شاهه زههر) به لام وهک ئیمه پرس و پامان
له باره یه وه کرد بو مان ده رکه وت که پیره میترد ده فاوده ق وه ری گپراوه. وه شیعری که ش به کتیکه له
شیعری به ناویانگه کان و شاعیره که ش هه رووه ها.

به روو پۆشینی تو، رۆژم شه وه زهنگیکه تی سه ره وتار
وه کو تاوس که هه وری دی، ئه نا ئینئ، به گریه و زار
په چه ت رو خساری دا پۆشیت و من ده رد م گرانت تر بوو
به لئ دیاره که رۆژئاوا بوو، ده ردی قورس ئه بی بیمار
ره گی رۆحم به دیده ی تو وه په یوه سته و به سه رمه سته ی
به سه د لادا ته راندت، ناپسئ سه خته وه کو بزمار
له ده وری بیستوندا، شه و که دهنگیکه به سو ز ئه بییه ی
ئه وه گیانی منه، بو بیکه سی فه ره هاد ئه کا هاوار
له دوجه یلا که ناقه ی مه حمه لیکم دی ئه لیم له یله
به ره و پیری ده چم، ئه شعاری قه یسی بو ده که م تیکرار
له جیتی قه یید خه ری زنجیری شیتیم هیند له لا خو شه
له گه ل جوو لام زه ی زنجیره که م، پر ده کا ده ر و دیوار

ئەگەر شیعیتی تەواو شیعیت بی، لەلایان هیندە ماقوولی بەری پیت ماچ ئەکەن درکی بیابان و سوپاهی خار بە پەنجەى نازکی دولبەر، تەلى بى گىيان ئەنالینى منى زیندوو بەدەنگى چۆن ئەکەم سۆرى جنون (اظھار) ئەمانە شیعری مۆدەى کۆنە، وەک من پیر بوو ئەستا نە شیدەت بۆ و تەن بى باشە، بەلکو پیتی بى رزگار هەموو عالەم لە دووی نازادی و تەلە بۆچی من وەک شیعیت کەمەندی زولف لە ئەستۆی خۆم خەم، بېسە کەرى ژیر بار

***

عەشقی راست

پیرەمێرد دووجار ئەم شیعەری وەرگێراوە و بلاوی کردۆتەووە. جاری یەکەم حوزەیرانی ۱۹۳۵ . جاری دووھەم، حوزەیرانی ۱۹۴۴ .

جاری یەکەم ناوی ناوە (عەشقی راست) و نووسیبووە کە (شیعەری مەولانا خالد)ە و سێ بەیتی فارسی دەقی شیعەرەکەى مەولانای لە تەکدا نووسیبووە. جاری دووھەم ناوی ناوە (فەلسەفە) و ناوی شاعیرەکەى نەنووسیبووە. جاری یەکەم شەش بەیتە و جاری دووھەم هەشت بەیتە، لە دیوانى مەولانا خالدى نەقشەندى (مەلا عەبدولکەریمی مەدەرس)دا، ئەم شیعەرەمان بەرچاو نەکەوت.

عەشقی راست

چو مەجنون شەد بەخلوتخانە ە خاک
ندا آمد براو از ایزد پاک
کە ای مەجنون چە آوردی بدرگاہ
بر آمد ازدل مەجنون یکی آھ
کە چندان شوری لیلی دەرسم بود
کجا پروای روز مەحشرم بود

وەرگێرانی ۱۹۴۱:

کە مەجنون کەوتە خەلوەتخانەیی خاک
نیدا یە هات لە قوببەى بارەگای پاک
وتی شیعیتە کە دیاری کردەووەت کوا؟
سەرئیکى هەلبیری رووی کردە لای خوا

وتی تۆ خۆت ئەزانى شۆرى لەیلا
سەرى وا گێژ و بژ کردم لە مەيلا
نە بیری رووی جیھانم بوو نەمەحشەر
خەیاڵم عەشقی لەیلا بوو سەرانسەر
لە لای خوا خۆش بوو ئەم جوابە رەوانە
بوو ئەستێرە بۆ ئەم ئاسمانە
چە خۆشە شۆرشى ئەم عەشقه پاکە
بەلئى عەشقی کە پاک بى دیارە چاکە

وەرگێرانی سالی ۱۹۴۴

کە مەجنون، دوایی هات و کەوتە تویی خاک
لێیان پرسى فریشتەى یەزدانى پاک
ئەرى شیعیتە کە، دیاری کردەووەت کوا
سەرئیکى هەلبیری، رووی کردە لای خوا
وتی تۆ خۆت بەشۆرى عەشقی لەیلا
سەرت واگێژ و وێر کردم لە مەيلا
نەبیری خۆم و دنیاى بوو نە مەحشەر
سەر و دل پر لە لەیلا بوو سەرانسەر
لەلای خوا خۆش بوو ئەم واتەى رەوانە
بوو ئەستێرەیهک لەم ئاسمانە

لەو دەچى شیعەرە کە لێرەو شیعەری پیرەمێرد بیت:

منیش خۆزگە لە عەشقی نیشتمانا
بە کردەووەى خۆم نەزانیا یە لە مانا
بەلئى، مەجنون کە ئەستێرەى سەمایە
جیایە، و تەلئى، لەیلئى بەهایە
هونەر وایە کەسئى کە مەرد گوزین بى
بە چاکە و خزمەت ئەستێرەى زەمین بى

***

نەعتى فارسی بە کوردی^(۱)

ئەى پادشاهی خاوەرى ژیر بورجى تەجەللا
قەسرت فەلە کە پال ئەدەبە عەرشى موعەللا

خه قمی هه موو پیغه مبهه و پئی دۆزه ره وهی خوا
 شابازی (دنی) که وتیه ئه وجی (فتدلن)
 هه ندی له به یانی شه وی میعراجی تو (والنجم)
 بادت بووه (بس) و به یداخی (فتحننا)
 سویندیکه به مووی ریش و سه رت ئایه تی (واللیل)
 (والشمس) ی به رۆی تو وتوو بهاری (تعالی)
 تاجی سه ره (حامیم) و که وات نوری (مزمل)
 شه رحه به (الم نشرح)، ئه لقابته (طه)
 قه د سه روی په وانی له بی رووباری (مدثر)
 میحرابی برۆیشت، بووه (قوسین او ادنی)
 شایانی به رت خه له عه تی (لولاک و لعمرک)
 ده ربانی ده رت (یوشع و ذوالکفل و مسیحا)
 نه ختیکی له جه مالت گه بییه (ته له عه تی یوسف)
 ئه و ئاگره بوو خسته یه ناو گیانی زلیخا
 کپنۆشی فریشته که ئه یان برده بهر ئا دم
 بو گه وه ره که ی تو بوو له ناو جه بهه ی ئه و دا
 (یونس) له شه تی موسلدا نه خنکا به هه وای تو
 پسگار بوو له ته نگانه که و ما سی فریو دا
 موسا به عه سای هیمه ته تی تو نیلی دوو له ت کرد
 به و هیمه ته وه سیحری به تال کرد (یدی بیضا)

(۱) ژین ژماره (۹۵۲) سالی ۱۹۴۹

***

پیره میرد و شهش چوارینی بابا تاهیری هه مه دانی (عوریان) (۱)

پیره میرد شهش چوارینه ی بابا تاهیری و ده رگی راوه و پی شه کیسه کی کورتی بو نووسیوه،
 پی شه کیسه که ی له کتیبی دیوانی بابا تاهیری (رهزا توفیق) وه و ده رگرتوو، که به تورکی
 چوارینه کانی بابا تاهیر و خه یامی له به رگی کدا له چاپداوه.

پیره میرد نووسیویه «رهزا توفیقی فه یله سوف و زور شاعیر، دیوانی بابا تاهیری ته رجه مه
 کردوو به تورکی، له ئه سته مو ل ته یع کراوه، له گه ل چوار خسته کی خه یام پی که وه له به رگی کدان.
 ئه بی ئه مین زه کی به گ ئه وه ی به رچاو نه که وتبی. رهزا توفیق زور جوانی ته رجه مه کردوو، جا

نازانم شیوهی کوردییه که ی به هۆی کوردیکی سلیمانیه وه هه ل کردوو یا هه ر خۆی شاره زای
 هه موو زمانیکه . ئه سلی شیوه که ی (راجی) یه . رهزا توفیقیش به زبانی (راجی) داناوه و
 (نازه ری) خاوه نی ئاته شکه ده که بش هه ر به راجی داناوه و به هه مه دانی ئه ناسی و ته خه لوسی
 شیعی (عوریان) بووه.

نازه ر ئه لئ: بابا طاهر دیوانه یه کی فرزانه و هه مه دانییه کی هه مه دانه . به عاشقی شه یدا
 ناویراوه. لکی ته ریخی پیشه ی من نییه، ئه وه خوا به ئه مین زه کی به گی داوه. ته نها ئه مه نده
 ئه زانم که بابا تاهیر برای (شیخ عه لیه کۆسه ی دۆلپه مو) ه و که راماتی زور بووه! . ئیتر به شی
 من له شیعه رکانیا یه، و ئه یگێر مه سه ر شیوه ی خۆمان:

۱

چه خۆشه، خۆشه و یستی، هه ردوو سه ر بی
 به یه کسه ر خۆشه و یستی ده ردی سه ر بی
 ئه گه ر مه جنوون دلئ شۆرپکی تیا بوو
 دلئ له یلا له وه ش—ۆریده تر بی

۲

نه سیمی له و په ریشان کاکۆله دیت
 گه لئ خۆشتر له بو نی سونوله دیت
 خه یالی تو یه شه و ده یگر مه با وه ش
 له دۆشه کما، به رۆژ، بی نی، گوله دیت

۳

من و عه شق و دلئکی گیژ و و یژی
 که برژانگ لیک ئه نیم، لافاو ئه پژی
 دلئ عاشق به داری ته ر ئه شو به ی
 سه ری سووتا، سه ری خویناو ئه پژی

۴

گولاله ی کۆهساران هه فته یه که
 وه نه وشه ی جو یباران هه فته یه که
 له ناو شاری دلاندا جا دراوه
 وه فای سیمین غه داران هه فته یه که

۵

به لایه دل، به لایه، دل به لایه
گوناهی چاوه، دل و امویته لایه
نه گهر چاوه روومه تی شیرین نه بین
له کوئی دل تووش نه بوو بهو هه لوه لایه

۶

که زولفی تو له گه ل رووت بوو به هاوه ل
به سه ر گولدا په ریشان ماوه سونبول
نه زانم بۆچ له سه ر رووتدا بلاوه
که هه ر داویکی، داوی دانئی بو دل

(۱) ژین ژماره ۶۰۳ ی سالی ۱۹۴۰

***

پیره میترد و نو چوارینه ی خواجا عبیداللهی نه نصار(۱)

سالی ۱۹۴۷ پیره میترد نو چوارینه ی خواجای وه رگیتراوه، به لام دهقه کانی له ته کدا تو مار نه کردوون، هه تا ئیمه ش بیان نووسینه وه و به راوردیان بکه یین:

۱

خوایه ئه وی من له تو م ئه وی ئه یزانی
لام داوه له زینه تی جیهانی فانی
بئی قه دره له لام ده بده بی شاهانی
خانه ی دل م چاوه پرتیه بو میوانی

۲

هه ر چه نده که تنگه تاوی ژیر باری جه فام
به م باره وه سا بر و ره زامه ندی خودام
هه ر چوئی بئی به س نییه له نامه ردان دوورم
نائه هلم نه گه ر له لای بئی، مه رگ خو شه له لام

۳

که و توومه که مه ندی گه ردشی دنیا وه
دوو هه لقه یه ده ست و پی می بئی به سترا وه
شه و که و توومه ناو کوئی قومار و مهستی
ئه م عومره عه زیزه سه بیری چو ن دژرا وه

۴

پئی بئی ئه ده بی ونه، به جایی ناگا
دور پیکه ئه ده ب به ده س گه دایی ناگا
بئی پلیکه ی ته ختی پادشاهی ئه ده به
تاجیکه به غه بیری پادشاهی ناگا

۵

یادت بوو به هامده می دلی غه مگینم
توئی تیا نه بئی هه رچی که هه یه نایبینم
فریادمه یادی تو بگاته فریام
شه معی غه می تو یه شه و له سه ر بالینم

۶

لای من سه رو سه ودای که، که سی تر نابئی
پئی عه شقه که په روا ی که که سی تر نابئی
پیت که و توته ناو دل م ئیتر من به سمه
دل پر له سه فایه جای که سی تر نابئی

۷

تیکه ل مه به به م خه لکه نه وه ک مه غروور بی
گیرۆده ی خه لکی بیی، ئه بئی له و دوور بی
پازی دل ت به که س مه لئی، بئی هووده یه
هیچیش له که س مه خوازه نه وه ک مه غفوور بی

دهنکئی گهفی کهست که له گهردندا بئ
قهسرت له بههشتا که له کردندا بئ
ئهو قهسره ئهرووختن به پهلی (حق الناس)
زۆردار ئه بئ بهختی له سههر و بندا بئ

به فهقر و به لا که هاوونشینت کردم
بئ خزم و کهس و کار و قهرینت کردم
فهرمووت ئه مه جئی ئه وه په خوشم ئه وئیی
چاکه چئیه؟! وا گرده نشینت کردم

(۱) ژین ژماره ۸۷۸ ی سالی ۱۹۴۷

***

چوارینه یه که له فارسئیه وه

پیره مئیرد ئه م چوارینه و گه لی شیعری له و باه ته ی ناو ناوه (شیعری کۆنی عاشقانه)،
سه رچاوه ی ئه م چوارینه یه و ناوی شاعیره که ی نه نووسیوه، ته نها وه ری گئیرا وه ته سه ر کوردی:

«ئه گه ر بئ ئاهئ هه لکئ شم وه کو بهرگی گه لا ئیزان (۱)
له سئنه م دهرده هئینئ پارچه پارچه ی جهه رگی سوو تاوم
ئهو ند پئ ترس و بئمه ته هله که ی وای تئیا په کووچه ی عه شق
که مه رگئیش ناوئیرئ روو بکاته عاشق، بۆیه وا ماوم!»

(۱) ژین ژماره ۸۹۵ - سالی ۱۹۴۷

***

پیره مئیرد و چوارینه کانی (شیخ سه عید ئه بولخه یر)

پیره مئیرد له سالی ۱۹۴۸ د، شهست و پئنج چوارینه ی شاعئیری سۆفی (شیخ سه عید
ئه بولخه یر) ی له فارسئیه وه وه رگئیرا وه ته سه ر کوردی. هه ر چوارئینئک، ده قه که ی و به رامبه ری
وه رگئیرانه که ی، نووسیوه. هه روه ها پئشه کئیه کی جوانی بۆ ناسئین و به ره مه می ئه م شاعیره سۆفئیه
نووسیوه. له م دیوانه دا ئه و پئشه کئیه و ده قئ شیعره کان و وه رگئیرانه کانی پیره مئیرد ده خه ینه پئش
چاوی خوئنه ران:

«زۆر ده مئیک بوو روباعئاتی شیخ سه عئیدی ابوالخیرم له م لاو له و لا ئه بئست، یا له هه ندئ
گۆشه ی به یاز و که شکۆلدا به رچاوم ئه که وت. له دوو سئ جئیه ته وه، ته ئسئیری ئه کرده دلئمه وه،
جاری له نوقته ی ئه ده بیاته وه، هه ندئ نوقته ی وای تئیا په من له هئچ شاعئیرئکی ترم نه بئستوه.
دوای ئه وه هه ندئ موناجاتی هه یه، سه رانسهر مه عنه وئیات و ئئیلا هیاته، که ئه گه ر که سئ به دل و
ده رووئئکی پاک بئخوئئیتته وه له باره گای خوا دا، ده نگ ئه داته وه و فرئشته کانی عالمی بالا
ئه ینه ها و نا ئه و ها و ده نگ، له به ر ئه وه په که ده سته په ک له ئه هلی ئئیمان بۆ هه ر مه رامئکی دنیا
بئ، روباعئیه کی ئه وئیان دانا وه که ئه گه ر ئه وه نده جاره بئخوئئنه وه خوا سئئیان دئته دی، ئه م
نه وعه زاتانه که وا له په رده ی په نه انئیدا زوه د و ته قوا و له دواییدا ئئرشاد ئه که ن.

مه سله ک و را و ته رئقه تی موخته لیفه یان هه یه که هه ریه که به ناوئیک ناو ئه برئین مه زه به ی ئه بو
سه عئید سۆفی بووه که له ئه بی ئه لفه ضلی کورئ حه سه نی شاگردئ ئه بی نه صری سه راجئ
وه رگرتوه.

ئه وئیش ئه چئته وه سه ر (جئید) ی به غدا دی. به لئ ئه م نه وعه پرستشه چونکه په نه انئیه و پئتی
راسئتی شه ربه عته ی ئئسه لامئیش ئاشکرایه، خه لک له و مه عنه وئیا ته ی (تصوف) ه ناگه ن.
نه شاره زان، زۆر تر به (زندئق) یان ئه ژمئیرن. ته نانه ت شیخ ئه بو سه عئید شئبان به وه ئئته ام کرد
لای (مه حموودی غه زنه وی) شکاتئیان لئ کرد، که ئه مه له سه ر رئنگای شه رع ناروا و ئه مئیش
گوا په به ئه بو عه لی ئئین سئینای وتوه کافره و ئئین سئیناش به و روباعئیه مه شه هو ره جوابی
دا وه ته وه، که له ئه ده بیاتی فرسا شئوه ی (رباعئی) چوار خشته کی زۆر په سه ند، له رباعئیا تئشدا
دوو زات له پئش هه موو شاعیره کانه وه ن. شیخ ئه بو سه عئید و عومه ر خه یام. ئه و روپایی زۆر تر بان
ئه دبیه کانی ئئنگلئیز روباعئاتی خه یامئیان له لا په سه ندتره. که به هه موو زبانی ته رجه مه کرا وه،
به للام له عالمی ئئسه لامدا دیاره شیخ ئه بو سه عئید پئشتره و قئیاسی له گه ل خه یامدا ناکرئ. ئه م
به هه موو مه عنا په که وه پئباوی خوا و پئیری ته رئقه ت بووه. چوارده سال به جه زه ی (فنا فی الله) وه
له ده شت و بئبابانی خا و راندا به نا ئه ی مه حبه ته ی ئئیلا هییه وه سه حرانه وه رد بووه و به گۆگیا ژبا وه.
روباعئاته کانی هه موو فئوضاتی عه شقی خوای تئیا په و الحاصل ئه م نه وعه اعاظمه وه ک
(فارابی) و (ابن سئنا) و (شیخ ئه بو سه عئید) فه لسه فه و تصوفیان له شه رقدا هئنا وه ته
مه یدان. که عه وام له که نه ی ناگا و حه زره تی مه ولانا خالئیدی خۆمان که (مجدد) ی ته رئقه تی
نه قشبه ندئیه، ئه فه رموئ،: هه ر ته رئقه یه تار و پۆکه ی نه چئته وه سه ر شه ربه عت ئئلحاده. بۆیه
ئئمه که خوا و هئمه ته ی مشابخان فرسه تی دا ئن دیوانی مه وله وی و مه ولانا خالئیدمان کردو وه
به کوردی ئه مانه وئ روباعئاتی شیخ سه عئیدی ئه بولخه یرئش بکه ین به کوردی. روباعئاتی خه یام
زۆر که س به هه موو زبانی ته رجه مه یان کردو وه. ته نانه ت شیخ ئه حمه دی شیخ سه لام له پئشدا و
شیخ سه لام له پاشدا کردو وئانه به کوردی به للام ئه م روباعئاتی شیخ ئه بو سه عئیده نه کرا وه.

۱

شب خیز، که عاشقان به شب راز کنند
گردد درو بام دوست پرواز کنند
هر جا که دری هست به شب در بندند
الا در دوست را که شب باز کنند

۱

شهو ههسته، که شهو نیازی عاشق رازه
رؤحی له دهری دؤست به هه وای په رواجه
شهو، داده خری دهرکی هه موو جیگایی
ده رواجهی دؤسته واه شهو دهرواجه

۲

هنگام سپیده دم فرس سحری
دانی که چرا همی کند نوحه گری
یعنی که نمایاند در آیه نئی صبح
کز عومهر شپی گذشت و توبی خبری

۲

رووناکی به یانی که له شیری سه حهری!
زانیوته که بؤچ نه کا نوحه کهری!
یه عنی که له ناوینهی رؤژا دیویه
عومرت شهویکی تیپه ری توبین خه بهری!

۳

ای آنکه برانده نئی حاجات توئی
هم قاضی و هم کان مهمات توئی
من راز دل خویش چه گویم باتو
چون عالم سرّ و الخفیات توئی

۳

ئه ی خوابه، به جیهینه ری حاجات هه ر توئی
هه م قازی و ریکخه ری مهمات هه ر توئی
پیتی نائی، من رازی دلئی خوم لای تو بلتیم
هیچ کاریکی شارراوه نیبه لات، هه ر توئی

۴

ای جمله نئی بیکسان عالم راکس
یک جو کرمات تمام عالم را بس
من بیکسم و تو بیکسانرا یاری
یارب تو به فریاد من بیکس رس

۴

ئه ی بو هه موو بیکه سانی عالم توئی که س
که متر که ره مت بو هه موو مه خلوقت به س
من بیکه سم و که سی هه موو بیکه س توئی
مه م نیره وه لای که سی تر ئه ی فریاد ره س

۵

ما بامی و مستی سر تقوی داریم
دنیا طلبیم و میل عقبی داریم
کی دنیا و دین هر دو به هم جمع شوند
این است که نه دین و نه دنیا داریم

۵

ئیمه که به مهستی مه یلی ته قوامانه
دنیا نه گرین و هه ولی عوقه بامانه
چون بیکه وه؟! دینه دهس دنیا و دین
به و دو دلّیسه، نه دین، نه دنیا مانه

۶

ای در صفت و ذات تو حیران کهومه
از هردو جهان خدمت درگاه تویه
علت توستانی شفاهم تو دهی
یارب تو به لطف خویش یستان و بده

۶

حهیرانی سیفات و ذاتی تون ورد و درشت
لام خوشتره خزمهت له دنیا و له بههشت
تو دهرده نهدهی و دهوا و شفایش لای تویه
دهرد لابه بده شفا و زهنی بهپرشت

۷

ای خالق ذوالجلال و ای بارخدای
تا چند روم دربهدر و جای بهجای
یا خانهئی امیید مرا در دریند
یا قفل مهمات مرا در بگشای

۷

نهی خوابیه که کردگار و فرمانداری
تاکه‌ی بگه‌ریم بهنانی خزمه‌تکاری
یا دهرکی نهم نومیتده له‌سه‌ر من داخه
یا بوم بکه‌روه قاپیه‌که‌ی رسگاری

۸

مازار دلی راکه تو جاننش باشی
معشوقه‌ی پیدای و نهانش باشی
زان من ترسم که از دل آزاری تو
دل خون شود و تو در میانش باشی

۸

تازاری مه‌ده، نهو دلّه تو، گیانی بی
مه‌عشوقه‌ی ناشکرا و په‌نهانی بی
ترسم له‌وه‌یه نهو دلّه تازاری نه‌دهی
خویناو بی نه‌زیبی که تو میوانی بی

۹

سیما بی شد هوا و زنکاری دشت
ایدوست بیاو بگذر از هرچه گذشت
گر میل و وفاداری اینک دل و جان
ور عزم جفاداری اینک سر و طشت

۹

زیبینه هه‌وا و ره‌نگی زه‌نگاره دهشت
دوستم وهره با بلتین گوزه‌شته که گوزه‌شت
گهر بیت و وه‌فادار بی نه‌وه گیان و دل
خو بیت و جه‌فاکار بی نه‌وه‌یشه سه‌ر و ته‌شت

۱۰

راه تو بهر قدم که پویند خوش است
وصل تو بهر سبب که خویند خوش است
روی تو بهر دیده که بینند خوش است
نام تو بهر زبانی که گویند خوش است

۱۰

رتی تو چه به‌سه‌ر بی، چه به‌پی بی خوشه
وه‌سلت سه‌به‌بی بی و به‌جی بی خوشه
رووت دهر‌که‌وی هه‌ر چونی بی نووری چاوه
ناوت بپریت و گویتی لی بی خوشه

۱۱

غمناکم و از کسوی تو باغم نروم
جز شاد و امیدوار و خزم نروم
در درگه هم چو تو کریمی هرگز
نومید کس نرفت و من هم نروم

۱۱

دلته نگم و هاتووم به دلته نگ ناروم
لای تووه دلم خوش نه بیی بیی دهنگ ناروم
دهرگای که ره مت که ناهومیدی نابیی
دلخوش نه بم و نه یکمه مه ناههنگ ناروم

۱۲

با من بك حاجتي و روحي بيديك
اعرضت من الخلق واقبلت اليك
مالي عمل صالح استظهر به
قد جئتك واجباً توكلت عليك

۱۲

ئهی ئه و که سهی کاروبار و گیامت به دهسه
لام داوه له خه لک و رووم له تو کردووه بهسه
هیچ کرده و هی کم نییبه پشت ئه ستوور بم
هاتوومه ته وه کولم فه ریاد رهسه

۱۳

من بی تو قرار نتوانم کرد
از درگه تو قرار نتوانم کرد
گر برتن من زبان شود هر موئی
یک شکر تو از هزار نتوانم کرد

۱۳

بیی راز و نیازی تو دلم ناگریی قهرار
سه برم نییبه بیی سوودیشه تو ران و فرار
ئه گهر بیی و هه موو مووی به دهنم بیی به زبان
ناژم پیروی سوپاس به کیکی له هه زار

۱۴

ای انکه بحال دل نالان دانی
ازار و غم شکسته بالان دانی
گر خوانمت از سینه ئی سوزان شنوی
در دم نزنم زبان لالان دانی

۱۴

ئهی خوایه خه بهر دهری دلی نالانی
ته سکینی خه می دهر وونی که م حالانی
بانگت بکه می به سوزوه گویت لییبه
ده نگیش نه که م ناشنای زبان لالانی

۱۵

سرتا سردشت خاوران سنگی نیست
کز خون دل و دیده بران رنگی نیست
در هیچ زمین و هیچ فرسنگی نیست
کز دست غمت نشسته دلتنگی نیست

۱۵

نابینی له ده شتی خاوه ردا به ردی
بیی خوینی دل و هه ناسه سه ردی
هه ر بسته زه مینی که گیای لیی دهردی
تیا که و تووه له داخی تو دهر وون پر دهردی

۱۶

جانم به لب از لب خموش تورسید
وز لعل خموش باده نوش تورسید
گوش تو شنیده ام که دردی دارد
درد دل من مگر به گوش تورسید

۱۶

گیان گه یوه ته سهر لیو له له بی خاموشت
ئه و له علی خه موشی مهستی سه هبا نوشت
بیستومه که خوا نه خواسته گویت نیشاوه
دهردی دلی من مه گهر گه یشته گوشت

۱۷

ای سرّ تو در سینه ئی هر محرم راز
پیوسته در رحمت تو بربرمه باز
هرکس که بدرگاه تو آید به نیاز
محروم زدرگاه توکی گردد باز

۱۷

سرّ له دهروونی مه حره مانی رازه
دهروازی ره حمهت شهو و روژ وازه
ههرچی که له دهرگات به نیاز و نازه
وا دیاره که نائومید نییه مومتازه

۱۸

گر من گنه جمله جهان کردستم
لطف تو امید است که گیرد دستم
گفتی که بوقت عجر دستت گیرم
عاجز تراز این مخواه کاکنون هستم

۱۸

من ، ههرچی گونا هه یه له ئه ستوم باره
هیوام به وه یه مه رحه مه تی توم باره
فه رمووته له تن گانه دا دهست ئه گرم
زیاتر له مه مه مه پله وه دوایی کاره

۱۹

افعال بدم زخلق پنهان میکن
دشواری دهر پیشم اسان میکن
امروز خوشم بدار فردا انجا
انچه از کرم تو آید احسان میکن

۱۹

ئه خلاقی به دم له چاوی خه لک پنهان که
کاری که گران و سهخته بوم ناسان که
ئه مرّ له جیهان با به خوشتی بیبه مه سهر
باقی که ره مم سبه یینی پی نیحسان که

۲۰

ای آنکه به کنهت ترسد ادراکی
کونین به پیش کرمت خاشاکی
از روی کرم اگر بیخشی همه را
بخشنده بود لطف تو مشتی خاکی

۲۰

ئه ی خوایه که تیت نه گه ییوه هیچ ئیدراکی
نیسبهت به سه خات ههردوو جهان پیتاکی
گهر بیت و هه مووی بیه خشی به که ره م
بی قه دره لات ههروه کو مستی خاکی

۲۱

یارب به کرم برمن درویش نگر
برحال من خسته‌ئی دلریش نگر
هرچند نیم لایق بخشایش تو
برمن منگر برکرم خویش نگر

۲۱

خوایه به که رهم سه‌یری منی درویش که
ره‌حمی به منی ناره‌حه‌تی دلریش که
هر چه‌نده که شایسته‌ی به‌خشینت نیم
مه‌روانه من گه‌ورده‌یی خوت درویش که

۲۲

غازی زپی شهادت اندر تک و پوست
غافل که شهید عشق فاضلتر از دوست
در روز قیامت این به‌اوکی ماند
این کشته‌ئی دشمن است و کشته‌ئی دوست

۲۲

غازی به‌هیوای شه‌هیدی که‌وته‌ک و دهو
نازانی شه‌هیدی عه‌شق‌گه‌لی پیشتره لهو
ئه‌و کوشته‌ی دوژمنه ، برینی دیاره
خوشبه‌خته ، به‌دهستی دؤستی کورژاره ئه‌و

۲۳

ای انکه دواى درد منندان دانسی
درمان و علاج مستمندان دانی
من شرح دل خویش چه اظهار کنم
نا گفته دوصد هزار چندان دانی

۲۳

ئه‌ی تو که ده‌وای ده‌رده‌داران زانی
ده‌رمان و عیلاجی بی‌قه‌راران زانی
پیتی ناوی که من رازی دلّم ئیزهارکه‌م
من نه‌بشیلّیم تو ده‌ردی هه‌ژاران زانی

۲۴

من کیستم آتش بدل افروخته‌ئی
برخر من عشق چشم خود دوخته‌ئی
در راه وفا چو سنگ و آتش گزدم
شاید که رسم به‌صحبت سوخته‌ئی

۲۴

من کیم له‌دلا ، ناگری هه‌لگیرساوی
بو خزمه‌تی عه‌شق چاو له پّیدا ماوی
بو ناگری وه‌فا خۆم نه‌که‌مه ئه‌ستی و به‌رد
به‌لکو بگه‌مه سوحبه‌تی دلّسووتاوی

۲۵

یارب ز دوکون بی‌نیازم گردان
از افسر فقر سرفرازم گردان
در راه طلب محرم رازم گردان
راهی که نه‌سوی توست بازم گردان

۲۵

خوایه له دوو لاهه بی‌نیازیم بده‌ری
تاجیکی له‌فقری سه‌رفرازیم بده‌ری
لای تو به‌هیوام مه‌هره‌می یازیم بده‌ری
رتی راستی نزدیک و چاره‌سازیم بده‌ری

دارم گنهی ز قطره‌ئی باران بیش
از شرم گنه‌فکنده ام سر در پیش
آواز آمد غم مـخور ای درویش
تو در خور خود کنی و مادر خور خویش

بارانی گونا، شه‌سته ره‌پیل‌هی بوو بوم
له‌ش تهر، سړی سه‌رما و له شه‌ر مامل کوم
ده‌نگی‌کی له غه‌بیه‌وه وتی ئه‌ی دهر‌ویش
تو قاییلی خؤ ئه‌که‌یت و من لایه‌قی خؤم

یارب زگناه زشت خود منفعلم
وز فعل بدو خوی بد خود خجلم
فیضی بدلم ز عالم قدس رسان
تا محوشود خیال باطل ز دلم

یاره‌بی له کرده‌وه‌ی به‌د شه‌رمنده‌م
به‌م باری گونا‌هه قورسه‌وه دهرمه‌نده‌م
فه‌یزی بخه‌ره دلم له قودسیه‌تی خؤت
ده‌رکا له دلم خه‌یالی چون و چه‌ندم

یارب زقناعتم تو انگر گردان
وز نور یقین دلم هنور گردان
احوال من سوخته‌ئی سرگردان
بی منت مخلوق میسر گردان

خوایه به‌قه‌ناعه‌ت له فه‌قی‌ریم دهرکه
نوور‌یکی یه‌قینم له دلا ره‌ه‌به‌ر که
تا ده‌ست له‌م و له‌و نه‌گر‌مه‌وه بو‌نانی
بی‌منه‌تی خه‌لکی کاری من مه‌بسه‌ر که

این گنبد گبراز کجا پیدا شد
وین صورت قبر از کجا پیدا شد
خورشید مرز چشم من کرد نهان
این لکه‌ئی ابر از کجا پیدا شد

ئهم گوممه‌زی گاوره له کوئی هاته‌ه‌ ظهور
ئهم صوره‌تی قه‌بره‌ دل‌می وا خسته‌ه‌ فتوور
پوژی منیان له چاوی من په‌نهان کرد
ئهو هه‌وره ره‌شه له کؤپه‌ه‌ په‌یدا بوو له دوور

یارب بگشا گره زکار من زار
رحمی که زخلق عاجزم در همه کار
جز درگه تونیست مرا درگاهی
محروم از این درم مکن یا غفار

تو بوم که‌ره‌وه خوایه گری‌که‌ی کارم
که‌س که‌لکی که‌س ناگرنی، له خه‌لک بی‌زارم
هه‌رتوم هه‌ی و دهرگای که‌ره‌می تو شک ئه‌به‌م
رووم کردووه‌ته قاپیت بگه‌ره هاوارم

۳۱

مردان خدا ز خاکدان دگرند
مرغان هوا ز آشیان دگرند
منگر تو از این چشم برایشان کایشان
فارغ ز دوکون و درمکان دگرند

۳۱

پیاوانی خودا له سهر زه‌مینیکی ترن
مورغای هه‌وا له‌لانه‌ی به‌رز ئه‌فرن
مه‌روانه وان به‌چاوی خه‌لک چونکو ئه‌وان
باکیان له دنیا نییه، جیی تر ده‌گرن

۳۲

گردست تضرع به‌دعا بردارم
بیخ و بن کوه را زجا بردارم
لکن ز تفضلات معبود احد
(فاصبر صبراً جمیلاً) از بردارم

۳۲

گهر دهستی ته‌مه‌ننا به‌دوعا به‌رز که‌مه‌وه
ره‌نگه ره‌گی کیوی به‌رز له‌سه‌ر ئه‌رز که‌مه‌وه
ئه‌مما که خودا دهستی و یقاری دامی
(فاصبر صبراً جمیلاً) با به‌رز که‌مه‌وه

۳۳

ای ذات رفیع تو نه‌جوهر نه‌عرض
فضل و کرمت نیست معلل به‌عرض
هرکس که نباشد تو عوض باشی ازو
وانرا که نباشی تو کسی نیست عوض

۳۳

ئهی زاتی بلندی تو نه‌جه‌وه‌هر نه‌عرض
چاکه و ره‌وشت پاکه له کین و له غرض
تو هه‌ی له بری ئه‌وه‌ی ئه‌لی من هیج نیم
گهر توئی نه‌بی بیشیی، که‌س نابی به‌عوض

۳۴

آمد سحری ندا ز میخانه‌ی ما
کای رند خراباتی دیوانه‌ی ما
خیز که پرکنیم پیمان‌ه‌ی می
زان پیش که پرکنند پیمان‌ه‌ی ما

۳۴

ده‌نگی‌کم ئه‌بیست به‌یانی لای مه‌یخانه
ئه‌یگوت وهره ئه‌ی قه‌له‌نده‌ری دپوانه
با به‌ر له‌وه‌ی په‌یمان‌ه‌ی ئیمه پرکه‌ن
پرکه‌ین له مه‌ی موحیبه‌تا په‌یمان‌ه

۳۵

ای فضلی تو خلق را هدایت کرده
مارا به‌لقای خود حمایت کرده
انعام تو عام است و سزا و کرمت
با مؤمن و گبر صد‌عنایت کرده

۳۵

ئهی فه‌زلی تو پتی هی‌دایه‌ته بو‌گشت که‌س
(حفظت) که په‌نای حیمایه‌ته بو‌من به‌س
رزق و نیعمه‌ت عامه به‌سه‌ر دنیا‌دا
بو‌مسلم و گاور که‌ره‌مت فریاد ره‌س

۴۱

گر لاف زخم که یار خویش خوا نمت نهئی
با من به و وفا و مهر نیکو است نهئی
وین طرفه تر آنکه از برای تو به من
خلقی همه دشمنند و تو دوست نهئی

۴۱

گهر بیم و بلیم که دوستی دلداری نیت
یاخو که له گهل منا و وفا کاری نیت
داخی نه وه کوشتوومی له پرووی تۆوه خهلک
لیم دوژمنن به تۆیش بلیم یاری نیت

۴۲

در سینه توئی و گرنه پر خون کنم
در دیده توئی و گرنه جیمون کنم
امید وصال تست جانرا ورنه
ازتن به هزار حیلله بیرون کنم

۴۲

تۆم وای له دلا نه گینه پر خوینی نه کم
چاو نه بینن، کویر و بن سه روشوینی نه کم
گیان بیت و به دهوری سه ری تۆدا نه گه ری
نایگرمه وه خۆم و پر شق و جوینی نه کم

۴۳

اسرار ازل را نه تو دانی و نه من
این حرف معما نه تو دانی و نه من
هست این همه حرف، گفتگوی من و تو
چون پرده بر افتد نه تو دانی و نه من

۴۳

سپری نه زهلی نه تو نه زانیت و نه من
حرفیکه نه مند قولنه نه سه ری دیاره نه بن
واته ی من و تو نه مننده پیتی دپتته و تن
تا پرده هله نه گرن نه قسه ی تۆیه نه من

۴۴

زاهد بووم، ترانه گویم کردی
سردفتر بزم هرزه گویم کردی
سجاده نشین یار قابل بودم
بازبچه ی کودکان کریم کردی

۴۴

زاهید بووم و تو گۆرانی بیژت کردم
که وتبوومه به زم و گپژ و ویژت کردم
یاری به وبقار و پیری سه به مال بووم
مندالت وروژاند و له نویتزت کردم

۴۵

در کعبه اگر دل سوی غیراست نزا
طاعت همه فسق، کعبه دیراست نزا
ور دل به خدا و ساکن میکده ای
خوش باش که عاقبت به خیراست نزا

۴۵

دل بیت و له که عبه ی یادی غهیری خوا بی
نویتی وه کو کفری دهیره گیرا نابین
خۆ بیت و له مه یخانه له گهل خوی خوی بی
تا کاتی ده رفهت و خیر خوی خوی لابین

۴۶

چون دایره ما زیوست پوشان تویم
در دایرهئی حلقه به گوشان تویم
گر بنوازی هم از خروشان تویم
ور ننوازی هم از خموشان تویم

۴۶

نیمه وه کوهف له پۆست پۆشانی توین
لهو دائرهدا حلقه به گوشانی توین
په نجه که له دل کهوئ، خرۆشانی توین
لاواندهودت نه بی خه مویشانی توین

۴۷

ای از قلم وجود بر لوح عدم
تصویر کمونات را کرده رقم
از رحمت خود نامه سیاهی چومرا
نومید مکن به حرمت لوح و قلم

۴۷

ئهی خامهی ئیجادی له سهد له وحی عهدهم
ههرچی له جیهانا ههیه کردوو به ره قههه
لهو خیلقه ته دا خواجه نه گهر نامه، سیا-م
بمکه به سپی، به حورمه تی له وح و قه لهه

۴۸

دیری است که زخم دل مانا سوز است
از پای فتاده ایم و منزل دور است
احوال خود از کسی چه پنهان دارم
چون زلف پریشانی ما مشهور است

۴۸

چه ندیکه برینی دلی من ناسووره
بی هیتم و بیتم خستووه مه نزلتی دووره
نایشارمه وه حالی خۆم که وا مه نزووره
وهک نه گریجه شیواویی من مه شهووره

۴۹

این یار که عهد دوستداری بشکست
میرفت و منش گرفته دا من در دست
میگفت که بعد از این به خوا بمبینی
پنداشت که بعد از این مرا خوا بی هست

۴۹

یار عه هدی شکاند و وتم دلّم نه شکینی
داوینم نه گرت و که وتبوومه شوینی
لیتم توند بوو، وتی مه گهر به خه و بمبینی
پیتم گوت، من و خه و، نه وه خه وه نه ببینی

۵۰

مارا خواهی همه حدیث ماکن
خو، با ماکن، و زدگران، خو واکن
ما زیبائیم و یادما زیبا کن
باما، دو دله مباحش و دل یکتاکن

۵۰

گهر راست نه کهی و منت نه وی من یادکه
خووی خۆت بدهره من و دلی خۆت شادکه
من جوانم و کاشانهی جوان بنیادکه
یهک دل به دلت له دوودلی نازادکه

مشهور و خفی چو گنج دقیانوسم
پیداونهان چو شعله درفانوسم
القصه درین چمن چو بید مجنون
بنالم و در ترقی معکوسم

پنهان و عه‌یان له گه نجی ته‌قیانوسم
بی ناله نه‌سوتیم گری ناو فانوسم
لهم باخی جنونه به‌یده مه‌جنونیکم
سهر شورپی غمی ته‌رقیبی مه‌عکوسم

باستر توهر سوخته رازی دارد
باراز توهر بنده نیازی دارد
ای رازق بخشنده تو نومید مکن
انرا که به‌درگهت نیازی دارد

سوتاوی لیاقت هه‌یه که رازیکی هه‌یه
هه‌یه به‌نده‌یه به‌و رازه نیازیکی هه‌یه
به‌خشنده که تو بی ناهومیدی ناکه‌ی
چونکو به‌هه‌وات سوز و گودازیکی هه‌یه

باکوی توهر کرا سروکار افتد
از مسجد و دیر و کعبه بیزار افتد
گر زلف تو در کعبه فشانند دا من
اسلام به‌دست و پای زنار افتد

هه‌رچی که له‌گه‌ل نگاه‌ی تو هه‌وچه‌شمه
ده‌یره و حه‌رم و مائی خودای لا په‌شمه
داوین که له که‌عبه هه‌لته‌کینن نیسلام
روو ناکه‌نه، که‌عبه‌وه، نه‌زانن خه‌شمه

بیگانه‌ئی بیگانه تو گرد ماگرد
برگرد زخلق و آشنای ماگرد
طول امل دنیای دون کوته‌کن
این کوجه دری ندارد ازوی واگرد

بیگانه له بیگانه به‌ده‌ورما بگه‌ری
بو من به‌ره ناشنا له خه‌لکی بگه‌ری
توولی نه‌میلی جیهانی دون کورت که‌ره‌وه
کولانیکه ده‌رناچی، وه‌ره لیتی وه‌رگه‌ری

مائیم که فیل برنتا بدلت ما
برعدش برین برند هرشب کت ما
گر مورچه در اید انور خط ما
ان مورچه شیر گردد از هیبت ما

فیل هیزی نیبه هه‌لگری که‌رت و له‌تی من
شه‌و عه‌رشی به‌رینه شوین و ماواو په‌تی من
میرووله که که‌وته ژیر په‌ناه و خه‌تی من
نه‌و میرووله شیره له‌گه‌ل هه‌بیه‌تی من

۵۶

بی پاد سران دشت خون اشامی
مردند به حسرت غم و ناکامی
محنت زدگان وادی عشق نزا
هجران کشد و اجل برد بدنامی

۵۶

بی پی و سهره‌کانی دهشتی بی نارامی
مردن به سزای دووریه‌وه و ناکامی
محبه‌ت زده‌کانی ویلی دهشتی عه‌شقت
کوشته‌ی غمی تون و بوئه‌جمل به‌دنامی

۵۷

ای بر امدیت تو شاهد همه ذات
تشکیک مشکک نکند نعت صفات
ذات تو در اندمی که اید به صفت
هم ذات ترا ذات تو باشد مرآت

۵۷

ته‌نهایییه‌کعت به‌زانت باوهر دینتی
شوبه‌هی‌ئوی نه‌تناسی‌ئوسهر نانوینتی
بوئه‌و که‌سه‌وا له‌دووی سفاتت‌ئو‌گه‌پری
ئاویته‌ی‌زاتی‌خووته‌زات‌ئو‌نوینتی

۵۸

انروز که آتش محبت افروخت
عاشق روش عشق ز محبوب آسوخت
از جانب دوست سر زد این سوزوگداز
تا، در نگرفت شمع، پروانه نه‌سوخت

۵۸

ئو و رۆژه که ناگری مه‌حبه‌ت دهرکه‌وت
عاشق به‌نیگای دلبری عه‌شقی به‌رکه‌وت
جلوه‌ی‌روخی‌دۆسته‌ئو‌ناگری‌وا‌رپیکه‌وت
په‌روانه‌چرای‌دی،‌تا‌نه‌سووتا‌نه‌سره‌وت

۵۹

ای نیکی نکرده و بدیها کرده
وانگاه خلاص خود تمنا کرده
بر عفو من تویه‌که‌هرگز بنود
ناگرده‌چو‌کرده،‌کرده‌چون‌ناکرده

۵۹

ئهی‌پی‌او‌ی‌خراب‌له‌چاکه‌هیچ‌نادانی
هه‌روا‌به‌نیازی‌به‌خششی‌یه‌زدانی
باوهر‌مه‌که،‌عه‌فویه‌که‌تۆ‌نایزانی
خوا‌هه‌ر‌ه‌قی‌خۆ‌ی‌ئو‌به‌خشی‌نه‌ک‌ئینسانی

۶۰

یارب به‌مه‌مه‌د و علی و زهرا
یارب به‌حسین و حسن و آل‌عبا
از لطف برار حاجتم در دو سرا
بی‌مستت‌خلق‌یا‌علی‌الاعلی

۶۰

خوایه به‌مه‌مه‌د و عه‌لی و زه‌ه‌را
یاره‌ب به‌حسین و حه‌سه‌ن و ثالی‌عه‌با
بۆم‌سووک و ره‌واکه‌کاروباری‌دوسرا
بی‌مننه‌ت‌پیگانه‌خودای‌عوقده‌گوشا

گرهر سحری باتو همیگویم راز
در حضرت تو همین کنم عرض نیاز
بی منت بندگانت ای بنده نواز
کار من سرگشته‌ئی بیچاره بساز

بۆم بلوی به بیان بیان له تهک تۆدا راز
تهنها ئەمه به که له خزمه تا عه ززی نیاز
بی منه تی به بنده کانت ئەی به بنده نهواز
بی چاره م و کارم به که رهم خۆت بده ساز

سریست زسنگ خاوران دانه بی لال
چون دانه بی اشک عاشقان درمه و سال
بنمود جلال دوست از پرده جمال
چون صورت حال من شدش صورت حال

سریکه که به دری خاوه ران له علی نال
ئه نوینی له رهنگی ئەشکی عشق مانگ و سال
کاتی که جه مائی دوست له روو پوشی جه لال
دهر که وت بووه حالی من سوورده تی جه مال

ای آنکه منزهی و بی هم تائی
کسرا بنود ملک بدین زیبائی
خلقان همه خفته اند و در رابسته
یارب تو در رزق به من بگشائی

ئەی داوهری ته نهایی و بی هاوتایی
بۆ کهس نه لئاوه مولکی وا تا دوا بی
خه لکی هه موو نووستون به خه بهر تۆ ماوی
لیم بیسه دو عا به خه لوه تی ته نهایی

رفتم به کلیسه های ترسا و یهود
ترسا و یهود را همه رو به سوی تو بود
اندر بی عشق تو به میخانه شدم
تسبیح ملک زمزمه ی عشق تو بود

ریم که وته که نیشته و کلّیسه ی گاور و جوو
ته سبیح و سجوودی هه ردوو لا بۆ تۆ بوو
بۆ تۆ ده گه رام که چوممه ناو مه یخانه
نه عره ی دلّی مه ست له لام بووه (الا هو)

روزی که چراغ عشق خاموش شود
در بستر مرگ عقل مدهوش شود
با بیدر دان مکن خدایا حشرم
ترسم که محبتم فراموش شود

ئەو رۆژه چرای ژیانم ئەکوژتینییه وه
دوو باره به عومری نوتیوه ئەمژیه نییه وه
بۆ حه شر و حساب مه مخه ره ناو بی دهر دان
نهک تۆم به فه رامۆشینییه وه لی بسینییه وه

چهند تیبینه ک له سهر نهم چوارینه

- ۱- چوارینهی (۳۳) سه بک و دارشتنی له هی شیخ سه عید ناکات.
- ۲- چوارینهی (۵۷، ۵۴) له وه ناچی شیعی شیخ سه عید ابوالخیر بیت ههروه ها چوارینهی (۵۹).
- ۳- چوارینهی (۶۰) له شیعی شاعیریکی شیعه دهچیت.
- ۴- چوارینهی (۳۴) به کیکه له چوارینه کانی خه یام و تیکه ل به چوارینهی شیخ بووه.

***

پینج خشته کی سالم له سهر شیعی مهولانا خالد و وه رگپراوه که ی پیره میرد

پیره میرد سی جار نهم شیعه هی وه رگپراوه و بلاوی کردو ته وه و هه ر سی جار که له دهقه که ی گۆپروه. یا بهیتی لابر دووه یا لیتی زیاد کردووه!

جاری به که م دهقی شیعه که ی وه رگپراوه و به ک بهیتی خوی بو زیاد کردووه. له شهش بهیته وه کردووه به حوت. به لام پینج کیبه کی کورتی بو نووسیوه و باسی نهم بهیته ی خوی دهکات. به م جزه: «تیمه فهیز و به هره به کی و امان له روحی مهوله وی وه رگرت، توانیمان پایه به ک زورتر سه ر بکه وینه ناسوی پرشنگی روحی مهولانا خالید. خوا یار بی دیوانه که ی نهم ویش وه رگپراوه سه ر کوردی. نهم ناره زووی منه له مه عه ویاتی نهم رچه خالیده یه، وا نهم جار ه غه زه لیتی که مه شهووری که سوز و تاسه ی سه ر چنار و به که رجو و یادی نیشتمانه، نووسیمان ه وه ته نها به ک شیعی تازه به که نهم ویش له رابیته ی که راماتی خوی وه یا ته و فیک، ته و فیکی له خواهه یه».

جاری دووه پینج خشته کیبه که ی سالمی له سهر شیعه که ی مهولانا بلاو کردو ته وه به لام نهم جار له شهش پارچه ی پینج خشته کیبه که وه بووه پینج. واتا پیره میرد پینج خشته کی شه شه می نه نووسیوه، یا خود بلتین وه رنه گپراوه که نازناوی سالم و هم مهولانا شی تبادیه. جگه له وه ی دهستکاری شپوه و نووسینی کوردیه که ی سالمی کردووه. له نووسینی کوردی (شیعی کوردی نهم سه رده مه ی سالم) هوه هیناویه ته سه ر کوردی سالانی چله کانی نهم چهره!!.

جاری سیبیه م به وه دهستکاریانه شه وه، له شیعه که نه گه راره و پینج خشته کیبه کی خوی هاویشتوته ناو پینج خشته کیبه که ی (سالم) هوه. وه بوته حوت به ند!!.

لیردها هه ر سی وه رگپراوه که ی پیره میرد بلاو ده که ی نه وه، ههروه ها دهقی پینج خشته کیبه که ی سالم (وه ک خوی بی دهستکاری) ده خه یه پیش چاوی خوینه ران له ته ک دهقی شیعه که ی مهولانا دا هه تا پینج ده قمان له بهر دهستا هه بیت و بتوانین به راوردیان بکه یین و جیاوازیبه کا مان بو درکه ویت.

دهقی شیعه که ی مهولانا:

موسم عید است وها نومیید از دیدار یار
عالمی در عیش و نوش و مادو چشم اشکبار
هرکسی با یار درگشت و گلستان است و من
ز اشک سرخم شدکنار از داغ هجران لاله زار
جان نثار مقدم جانان نکرده دم بدم
چیست بهره از تفرجهای تخت جان نثار (۱)
بی نوا و دل پر از خار و غریب و درد مند
دست بردل، سر بزانو، چشم درره، دل فگار
سینه، سوزان، دل فروزان، کوچه کوچه، دربدر
کس مبادا همچو من آواره از یار و دیار
(بکره جویی) شد زهر چشم روان از خون دل
عاقبت کردم دوا، داغ فراق سرچنار
(خالدا) گر نیستی دیوانه و صحرا نورد
توکجا و کابل و غزنین و خاک قندهار

(۱) نهم بهیته له تخمیسه که ی (سالم) دا نه نووسرابوو. به لام له دیوانی مهولانا خالدی یادی مهردانی مه لا عه بدولکه ری موده پسدا نووسرابوو. ماموستا عبدالقادی ده باغی ده لیت نهم بهیته به شیعی مهولانا نازانم! وه رگپراوه یه که می پیره میرد:

جه ننه من و انا هومیید و بی بهشی دیداری یار
خه لکی خورپرهم، من به خورپرهم، ناو له چاوم دیته خوار
گشت له گه شتی ده شته داوین پر گولاله ی نال و من
نهم شکی سووری داخی دووری هه وری کردمه لاله زار
بی نه واو و دل له خه م که یل و غه رب و بی نسیب
دهست له سه ر دل سه ر له نهم نهم چاوه له ریگا پر سیار
دل سووتاو و جه رگ براو، کولان به کولان ده ربه دهر
که س به دهردی من نه چی دوور که وه ته بی یار و دیار
خوینی دل واهات به چاوما بوو به جوگه ی به که ره جو
هه ر دوو سه ر چاوه ی چه می کن کردمه تاسه ی سه ر چنار
باوه مرده ی (باوه مرده) م نال بوو لاغی چاوه که م
خوزگه نهم مدی پیم بلتین و (باوه گیلدی) گه بیبه شار (۱)

نهو نیهالی شادمانیم با، نهکا (با) ریشه‌کهن
گشت له گهشتی دهشته داوین پر گولاله‌ی ئال و من
ئەشکی سووری داخی دووری کردمه لاله‌زار

۳

لهو ده‌مه‌ی ده‌وران له داوی دووریا خستوویمه به‌ند
نه‌بووه ئارام به‌ئانی قهت له ئافات و گه‌زه‌ند
رۆژ و شه‌و که‌وتووومه او‌ه‌یلا به‌ئاوازی بول‌ه‌ند
بی نه‌وا و دل پر له غم که‌یل و غه‌ریب و ده‌رده‌مه‌ند
ده‌ست له‌سه‌ر دل سه‌رله‌ئه‌ژنۆ چاو له ریگه‌ی پرسیار

۴

ئەم جیهانه جه‌ننه‌ته بو‌ه‌ر که‌سی و بو‌ من سه‌قه‌ر
عومری شیرینم به‌تالی چوو له‌به‌ر ئه‌رکی سه‌فه‌ر
قه‌ت له موده‌ی عومری خو‌مدا هه‌فته‌یه نه‌مدی هه‌زه‌ر
دل سووتاو و جه‌رگ براو کۆلان به‌کۆلان ده‌ربه‌ده‌ر
که‌س به‌ده‌ردی من نه‌چی دوورکه‌وته‌یی یار و دیار

۵

چهند به‌سوژه ئە‌ی دل‌ه‌ی سووتاو کزه و هاواری تو
دیده! ئە‌ی تو ئە‌م هه‌موو ئاوه‌ی که‌ کردووته به‌ جو
ئاوی زه‌لم و تانجه‌رۆ وشکن له چاوتا بی درۆ
خوینی دل واهات به‌چاوما بوو به‌ جوگه‌ی به‌که‌ره‌جو
هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی چه‌میکن!! کردمه تاسه‌ی سه‌رچنار

وه‌رگیترانی سییه‌می پیره‌مێرد به‌ده‌ستکارییه‌وه: (۱)

دل له میحنه‌ت که‌یله، پیم که‌ن به‌لکو، زوو ده‌رجم، له‌شار
ئه‌م‌رۆ رۆژتیکه له جه‌معی مه‌ردومان بگرم که‌نار
ده‌سته‌ئه‌ژنۆ دانیشم، بو‌ حالی خو‌م بگرم به‌زار
رۆژی جه‌ژنه و من که‌ساس و بی به‌شی دیداری یار
خه‌لکی خوورده‌م، من به‌خوورده‌م ئاو له چاو دیتته خوار

ئە‌ی ره‌فیقان، بینه فریام، چاری ئە‌م بیچاره‌ که‌ن
نوقمی لیته‌ی ده‌ردی دووریم، تیی چه‌قیم سه‌ر تا به‌ده‌ن
نه‌و نه‌الی شادمانیم با نه‌کا، با، ریشه‌کهن
گشت له گه‌شتی ده‌شته، داوین پر گولاله‌ی ئال و من
ئەشکی سووری داخی دووری، ده‌وری کردمه لاله‌زار

له‌و ده‌مه‌ی ده‌وران له داوی میحنه‌تا خستوویمه به‌ند
نه‌بووه ئارام و سه‌ره‌وتم هیچ له ئافات و گه‌زه‌ند
رۆژ و شه‌و که‌وتووومه او‌ه‌یلا به‌ئاوازی بل‌ه‌ند
بی نه‌وا و دل له غم که‌یل و غه‌ریب و موسته‌مه‌ند
ده‌ست له‌سه‌ر دل، سه‌رله‌ئه‌ژنۆ چاو له ریگه‌ی پرسیار

ئە‌م جیهانه، جه‌ننه‌ته، بو‌ه‌ر که‌س و بو‌ من سه‌قه‌ر
عومری شیرینم به‌تالی چوو، له‌به‌ر ئه‌رکی سه‌فه‌ر
قه‌ت له موده‌ی عومری خو‌ما، هه‌فته‌یه‌ک نه‌مدی (حضر)
دل سووتاو و جه‌رگ براو، کۆلان به‌کۆلان ده‌ربه‌ده‌ر
که‌س به‌ده‌ردی من نه‌چی، دوورکه‌وته‌یی یار و دیار

چهند به‌سوژه، ئە‌ی دل‌ه‌ی سووتاو، کزه و هاواری تو
دیده! ئە‌ی تو؟! ئە‌م هه‌موو ئاوه، که‌ کردووته به‌ جو (۲)
ئاوی زه‌لم و تانجه‌رۆ، وشکن له چاوتا بی درۆ
خوینی دل واهات به‌چاوما بوو به‌ جوگه‌ی به‌که‌ره‌جو
هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی چه‌میکن، کردمه تاسه‌ی سه‌رچنار

(شیوه سوور) ه ئەشکی دیدم، په‌په‌وی لافاو ئە‌که‌م
شه‌و بل‌یسه‌م به‌رزه وینه‌ی، باوه‌گورگور ناو ئە‌که‌م
ده‌ست شکسته‌م بو‌یه مه‌یلی (مومیا) ی دی خاو ئە‌که‌م
باوه‌م‌رده‌ی باوه‌م‌رده‌م (ئالبلولاخ) ه چاوه‌که‌م
خۆزگه ئە‌مبیه‌ست پیم بل‌ین (وا باوه‌گلدی) گه‌بییه‌ شار

کەس نەبێ (سالم) لە دنیا دا، وەکو من تووشی دەرد
 دوو رەفییقی غوربەتن، رۆژی سیاھ و رەنگی زەرد
 شیعری مەولانا دەخوینم، هەڵدەکێشم ناھی سەرد
 پێم بلێ (خالد) ئەگەر تۆ، شیت نەبی و سەحرانە وەرد
 تۆ لە کوێ و غەزەنەین و کابل، خاکی هیند و قەندەھار؟!

---

(۱) دەنگی گیتی تازە بەرگی ۲۶ لاپەردی ۱۸۳.

(۲) بە جۆ: بەجۆگە، بە چەم.

***

بە زولفم وت

لە فارسییەوه (۱):

بەزولفم وت لە بەرچی روو رەشی؟! گرژ بوو وتی چیبکەم
 هەمیشە وام لە بەر رۆژا، بە ناھی خەلکی گیراوم
 بە دەوری دیدەما پەرژینی برژانگ پاسەوانیکە
 ئیتر ئەو پتی نییە راو کا و خەویش ناییتە ناو چاوم

---

(۱) پیرەمێرد ناوی شاعیرەکی نەنوسیوه و مامۆستا هاواریش لە کتێبە کەیدا تەنھا ئەوەندە نووسیوه. (ئەم
 دوو دێرە لە شیعریکی فارسییەوه وەرگرتووه).

***

پیرەمێرد و وەلامیک بۆ شیخ مەحموودی نەمەر

لە سەرەتای ئەم دیوانەدا شیعری (لە گویم دێ دەنگی لای لایە و تەن) مان نوسی، کە لە
 کاتی خۆیدا پیرەمێرد سەبارەت بە هەندێ رەخنە و گەلی خۆی بۆ شیخی مەزنی نووسیبوو.
 دواییش بۆ دلدانەوهی شیخ و روونکردنەوهی هەقیقەتی مەبەست و خواستی شیعەرەکی، ئەم
 شیعری (ئەبێ بەخشنده) بۆ شیخ دەنوسی. شیعری گەلیبە کە زادە بی و قەلەمی پیرەمێرد
 خۆپەتی، بەلام داوای بەخشین و راستکردنەوهی، کە بە یەکیک لە شیعەرە پڕ لە وردەکاری و
 حیکمەتەکانی پیرەمێرد دادەنریت لە راستیدا وەرگێراوی شیعریکی فارسییە و پیرەمێرد وەک
 زۆر شیعری وەرگێراوی کە، هەندێ بەیت یاخود واتای خۆی تێدا بەکار هێناوه، شیعەرە
 فارسییە کە مان نەدۆزیبەوه، گەلی هەولمان دا، هەندێ کەس دەیاننوانی ئەو دەقەمان و دەدست
 بخەن، بەلام نازانم بۆ بەدەنگمانەوه نەهاتن!! سەبارەت بەو شیعەرە دوو بەیتی فارسیمان
 بەدەستەوهیە. یەکیکیان بەیتی ناو دەقی ئەو شیعەرە فارسییە یە کە پیرەمێرد شیعەرە کوردییەکی

لێ وەرگرتووه، بەیتە کە ئەمە یە:

«چوب را آب فرو نمی برد دانی چيست؟!

شرم دارد که فرو برد دهی خویش!»

هەر وەها (مەولانا خالیدی نەقشبەندی) بەیتێکی هەیه، لەو بابەتی پەند و حیکمەتە کە
 دەلێت:

«گـویند چوب زاب بود پرورش پذیر

اورا ازان فرو نبرد آب خوشگوار» (۱)

«ئاو دار لەسەر سەر ئەگرێ نوقوم نابی بۆ ئەوهی

پەر وەر دەیه تی، نوقمی بکا، بۆی دەبێ بە عار» (۲)

لێرەدا شیعەرە وەرگێراوە کە دەنوسین، هەتا لە داها توودا، لە لاپە کەوه، دەقە فارسییە کە
 سەر هەڵدەدات!!

نا بێ ئەو شەمان لە یاد بچیت کە مامۆستا محەممەد رەسول هاوار لە لاپەردی (۷۳) ی دیوانی
 پیرەمێرددا ئاماژە ی بۆ ئەم دەقی فارسی شیعەرە و وەرگرتنە ی پیرەمێرد کردووه و نووسیوه «ئەم
 هەلەبەستە زۆر بەرزە ی پیرەمێرد بیروباوهری هەندێ لە دێرەکانی لە هەلبەستێکی فارسییەوه
 وەرگرتووه».

«ئەبێ بەخشنده مل کەچ کا، لە راستی مووچە خۆری خۆی

سوراحی، بۆ پیالە، سەر فرۆ دیت، کە تیکا بۆی (۳)

کە ئاوداری لەسەر سەر، گرتووه، ئەزانێ چی تیا یە (۴)

لە لای نەنگە کە پەر وەر دە ی نوقم کا گەورە یی وایە

لقی شوێری درەخت میوه ی ئەخۆن بێ ئەرکی بەرد و دار

پەلی بەرد بۆ پەلی بەرزە، لە قەبەشە بۆ لقی بەردار (۵)

لە دەردی دووربیا، بێزار و بێزاراوم، ئەمەند زارم (۶)

ئەجەل دێ بکوژێ، نامناسی، چی بکەم، نامرم ماوم

لە بەر ئاشووبی خیلّم، هیچ شەوێ خەو نایە تە چاوم

خەوی ناخۆش ئەبینم، بەم پەریشان خاویبە، خام

ئومیدی سەر لەسەر دەرکەن، ئەوانە ی راست و رووناکن

قەلەم، هەر سەر قەلەم، مۆم بۆ مقەست، هەر بۆ ئەویش چاکن

ئەلێن مورغی سلیمان ناو لە ژێر خاكا ئەبینی ئەو

منیش حەوت سالا رێ دوور بێ، بەچاوی دل ئەبینم ئەو

چرا رووناکى بۆ ژۆر خۆى نىييه رهحمهت له بابى با
ئەوى رووناکى كەچ بينايه، گۆره رهنجى با بىبا
به جوت پەروانه و ماسى كه دلداهى چرا و گۆلن
نزىكى ئەم سووتىنى، له دوورى ئاو ئەوان گۆلن

(١) يادى مەردان - مەلا عەبدولكەرىمى مەدەرس، بەشى يەكەم ل ٥٢١

(٢) ژين ژماره ٨٤٠- سالى ١٩٤٦

(٣) لای م.ه. ئەم نيوه بەيته بەم جۆره نووسرابوو:

سوراحى سەر فروو دىنى له بۆ پىاله، كه تىكا بۆى

(٤) (٥، ٦) ئەم نيوه بەيتانه له لاپەرهى ٧٣-ى ديوانى پىره مێردى (م.ه.دا) جۆرىكى جياوازان.

***

ئەمشەو

ئەم شىعەرە يەكێكە له شىعەرە بەناوبانگەكانى ناو ئەدەبىياتى فارسى، پىره مێردى كەردوو يە
بەكوردى و له ژماره ٦٠٥ى سالى ١٩٤٠دا بلاوى كەردۆتهوه. وه پيشكهشى (نهجمه دىنى
مهلا)ى كەردوو.

مامۆستا هاوار له ديوانى پىره مێردى نه مردا نووسىويه: «له حوزەيرانى سالى ١٩٤٥دا ئەم
شىعەرەى بلاو كەردۆتهوه!. نازانين مامۆستا هاوار ئەو مېترۆوهى له كام سەرچاوه وەرگرتوه.
هەر وهها له پەراوێزى شىعەرە كەدا ئاماژەى بۆ ئەوه كەردوو كه پىره مێرد ئەو شىعەرەى له فارسىيه وه
وەرگرتوه!. بەلام ناوى شاعير و سەرچاوهى ئەم شىعەرە هەتا ئىستا ئاشكرا نىييه!. جگه له وهى
گەلێ جياوازى هەيه له نىوان ئەم نوسخه يەى ئىمه و ئەوى مامۆستا هاوار بۆ بەراورد خويتهر
دەتوانى تەماشای لاپەره (٢٠٦)ى ديوانى پىره مێردى مامۆستا هاوار بكات.

خەيالێ واهه باخه لهما، له تويى (پىراهن)ه(١) ئەمشەو
بەوه سلیكى خەيال دەورەم، سەرانسەر گۆلشەنه ئەمشەو
هەموو موویه كى ئەندامم، له خۆشيانا خەدەنگێكە(٢)
ئەگەر ئازايه خۆى دەرخوا، ئەوى وا دوژمنه ئەمشەو
شكستى زولفی تۆيهى پى شكاندم، تۆيه لهو تۆيه
دلى شىخ و ملی (مل) (٣) تىك شكا، هەر بشكه نه ئەمشەو
بەسەر مەستى كه دەستم كەوت له ناری نار و نوور دەر كەوت
(یدی بیضا)یه، دەستم، بۆیه دنیا رهوشه نه ئەمشەو

تەجەلیی (نووری) (طور) (٤) بەم طهوره (٥) طورپهه عه شقى پيشاندام
به پهروازى جنوون، جلوهم له (وادى ائین)ه(٦) ئەمشەو
له دەورى بىستوون دەنگى قولنگى رۆخى فەرهاد دى
قه وانیکى غەرامه فونى (شۆخى ئەرمەن)ه(٧) ئەمشەو
كه گوتم زرنگایه وه، وا دەنگى زەنگى ناخه ی له یل هات
ئەوا لهو لایشه وه، مەجنوونە ئەگرى، شىوه نه ئەمشەو
بەسەر شاخى ئاراراتدا، بەلاوك پىره مێرد سەر كەوت
ئەلێ شوینم كەون كورگەل، شەوى سەر كەوتنه ئەمشەو

(١) پىراهن: كراس

(٢) خەدەنگ: تىر

(٣) مل، مول: شوشه شەراب

(٤) طور: شاخى سينا

(٥) طهور: شىوه. جۆره

(٦) وادى ائین: واتا ئەو دۆله پىرۆزى له شاخى سينا دابه.

(٧) شۆخى ئەرمەن: شىرىنى ئەرمەن.

***

بەيادى كۆن(١)

دڵ بريندار بى نه وهك ناسۆرى تىرى تانه بى
سینه چاکی چاکه، بۆ برژانگی ئەو نيشانه بى
عەشق كه كهوتە كەلله وه، هەر پىهك بگرى رپى ئەوه
يەك سىياقه هەق پەرستى، كه عبه يا بتخانه بى
خوایه رستى باتنیکى پاک و بى گەردى ئەوى
(سبحه) تهوقى زاھده سەد جار ئەگەر سەددا نه بى
بۆ سەوادى تارى تورپهه زولفی جوانان كاشكى
يەك له سەر يەك زامى دڵ توى توى بى ویتەى شانه بى
پىكە نىنى دولبەران مىقدارى عيسمهت كەم ئەكا
لپوى خونچه هەر ئەوه نده نازكە تاوا نه بى
خاله كانت دانه دانەن، چاوه كەم چاوى منيش
با بلىين چاوه لهو ئەكا فرميسكه كهى بادانه بى

خوا ره قییب ئاواره‌کا، توژی له چاوما، توژ، نه بی
بی غه‌مم، ئه و تا، نه بی، تاکه‌ی له چاوما، تانه، بی

(۱) پیره‌میرد ئه‌م شیعره‌ی له فارسییه‌وه وەرگرتوو. به‌لام ناوی شاعیره‌که‌ی نه‌نووسیوه. له لایه‌ره ۲۰۸ ی
پیره‌میردی (م.ه) دا نووسراوه سالی ۱۹۴۸، به‌لام ئه‌م شیعره له ژماره ۸۹۶ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۷ دا
بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

***

شهو‌ی یه‌لدا‌ی سالم

پیره‌میرد چوار به‌یت له شیعره‌ی شه‌وی یه‌لدا (شب یلدا) ی (سالم) ی له کو‌تایی په‌خشانی
(شیر و فه‌ن) دا نووسیوه و باسی ئه‌و ریکه‌وته ده‌کات که بو‌یه‌که‌م جار ئه‌و شیعره‌ی گو‌ی لی
بووه، به‌م جو‌ره له «خانه‌قاوه ئه‌چوم‌ه ئه‌سته‌مو‌ل له (باطوم) سواری پاپو‌ر بووین ئی‌واره له
سه‌ربانی پاپو‌ره‌که پیاسه‌م ئه‌کرد، زاتیکی به‌شکو‌ و سیمای به‌کزیه‌وه شیعره‌ی فارسی ده‌گوت، لام
خوش هات، نزیکی که‌ه‌وه، ئاشنایی. فه‌رمو‌ی، کو‌ینده‌ریت؟! و تم سلیمانی، وتی، دوو
شاعیر، یه‌کتی ساحیب قه‌سیده‌ی شاهو ماهی شیخ ره‌زا و دوو‌م غه‌زه‌لی (شب یلدا) ی سالم. من
قه‌سیده‌ی شاهو ماهی شیخ ره‌زام بیستبوو به‌لام (شب یلدا) م نه‌ئه‌زانی، بو‌ی خو‌ینده‌مه‌وه:

بر سر مصحف رو زلف چلیپا داری
تو پرچهره مگر دین مسیما داری
زده ای طره‌ئی شبرنگ بران صفحه‌ء رخ
روز و شب مجلس کافر به‌کلیسا داری
قصد قتل نه به‌تنها کند ان دیده‌ء مست
خون صد طایفه در گردن مینا داری
زلف یلدا بر رخ سال توان ریدشبی
این چه سربست به‌یک ماده دو یلدا داری

لیکدانه‌وه‌ی مانای شیعره‌کان:

- ۱- له‌سه‌ر رووی وه‌کو قورعان پاک و پیرۆزت، زولفی وه‌ک سه‌لیبت داناوه، مه‌گه‌ر تو‌که وه‌ک
فریشته‌ی و ئیسلامیت ئایینی مه‌سیحیت هه‌یه؟
- ۲- له‌سه‌ر روومای روونی وه‌ک روژت، تو‌رره‌ی وینه‌ی شه‌وت داناوه یا لیداوه، شه‌و و روژ،
کو‌بو‌نه‌وه‌ی کافران له کلیسا گرتوو.
- ۳- ئه‌و چاوه مه‌ستانه‌ت قه‌سدی کو‌شتنی ته‌نیا میان نه‌کردوو، به‌لکو‌ خو‌ینی سه‌د تایفه له
گه‌ردنی وه‌کو مینای تو‌دایه.

۴- له سالی‌کدا ته‌نیا شه‌ویکی یه‌لدا‌ی تی‌دایه که وه‌ک زولفی ره‌ش به‌سه‌ر روومای ساله‌وه
دیاره ئه‌مه چ ره‌مزیکه که تو‌ به‌مانگی‌ک دوو یه‌لدا‌ت هه‌یه؟ شاعیری هونه‌رمه‌ند رووی
یاره‌که‌ی به‌مانگ شو‌به‌اندوو که به‌دوو لا زولفی لاداوه که له ره‌شی و درێژیدا وه‌ک شه‌وی
یه‌لدا‌ن که درێژترین شه‌وی ساله‌. له‌م چوار دیره‌وه ده‌توانم بلێم که سالم له‌گه‌ل گه‌وره‌ترین
شاعیری فارسی هاوچه‌رخ‌ی خو‌یدا ئه‌گه‌ر له پیشتر نه‌بی له‌پاشتر نییه. ئه‌و چوار دیره‌ پره له
جوانکاری و ورده‌کاری هونه‌رمه‌ندانه‌ی شاعیری کوردی فارسی بیژی که‌م هاوتا».

***

دوو چوارین له فارسییه‌وه (۱)

۱

«به زولقم گوت، له‌به‌رچی روو ره‌شی؟ گرژ بوو، وتی چی بکه‌م
هه‌میشه‌ وام له‌به‌ر روژا، به‌ئاهی خه‌لکی گیراوم
به‌دووری دیده‌ما په‌رژینی برژانگ پاسه‌وانیکه
ئیت‌ر ئه‌و ریتی نییه‌ ده‌رچی، خه‌ویش نایه‌ته‌ نیتو چاوم»

۲

«ئه‌ی تالی‌بی دنی‌ا به‌ه‌وا ره‌نج‌ووری
ئه‌ی تالی‌بی عوق‌بی له‌هه‌قیقه‌ت دووری
ئه‌ی به‌نده‌ی خوا به‌مه‌یلی ئه‌وه مه‌سووری
تو‌هه‌ردوو جیه‌هانت هه‌یه، تو‌ مه‌نس‌ووری»

(۱) ده‌قی فارسی ئه‌م دوو چوارینه‌یه‌مان نه‌دۆزیه‌وه. پیره‌میرد کاتێ کردوو‌یه به‌کوردی نه‌نووسیوه ئه‌مانه‌ شیعره‌
کام شاعیرن!!

***

پیره‌میرد و چه‌ند به‌ی‌تیک له شیعره‌ی فارسی

- ۱- ابرو کمند رستم و گیو کمندی زال
مژگان سنان گیو و زرخ چاه بیژن است
برۆی وه‌ک که‌مه‌ندی رو‌سته‌م و زولف و گیسووی وه‌ک که‌مه‌ندی زال، مژۆلی چه‌شنی رمی گیو
و چالی چه‌ناگه‌ی وه‌ک ئه‌و چاله‌یه که‌ بیژنه‌ی کوری گیوی تیدا به‌دیلبی گیرابوو. وا دیتته‌ بیرم که
که‌مه‌ندی هه‌وه‌ل هه‌له‌یه و که‌مانه، و اتا ئه‌و که‌مانه‌ی رو‌سته‌م که‌ که‌س نه‌یتوانیوه بیکی‌ش.
- ۲- گرین تیر ترکش رستمی است
نه‌بر مرده بر زنده باید گریست

واتا: ئەگەر ئەم تیرە که هاویشتی له تیردانی رۆستەم بێ، دەبێ بۆ زیندوووەکان بگرین نه بۆ مردوووەکان. ئەو شیعەری فیردەوسی هی کاتیکی که رۆستەم له بەر ماندوویی رەخش دلی نه هات بیباته شهڕ و به پیاوهی رۆشت. ئەشکه‌بووسی پالەوانی تورک پیتی گوت، پیادهی کهس نه ناس و بێ ئەسپ تۆ بۆ هاتووینته میدان، رۆستەم له وهلامدا ده‌لێ: تووسی نه‌وزەر بۆیه منی به‌پیاوه ناردوو که تۆ بکوژم و ئەسپه‌که‌ت لێ بستینم، جا، که به‌تیرێ کوشتی، سپاسالاری تورک گوتی: ئەگەر ئەم تیرهاویژە رۆستەم بێ... هتد.

پیره‌می‌رد ئەو دوو به‌ینته‌ی لێرده‌دا بۆیه به‌نمونه هیناوه‌ته‌وه که نرخ و بایه‌خی شیعری نوێ ده‌ریخات و به‌راوردیان بکات له‌گه‌ڵ ئوسلوبی شیعری کۆندا که ته‌شبهه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆیان کردوو به‌ شتی وه‌ها له‌بری ئەوه‌ی که خۆیتنه‌ر ئەو ئافره‌ته‌ی به‌دلا بچیت و به‌جوانی بزانی وه‌ک دێو و درنج و کاره‌ساتی جه‌نگ و که‌لوپه‌لی جه‌نگی بێته‌ به‌رچاو.

***

به‌ینیکی (کایم) ی هه‌مه‌دانی

سپاه غمزه است اندر هزیمت فتح من یابد

شکست افتاد بر دلهی چویر گردید مژگانم

واتا: له‌شکری غمزه و نازت کاتی که شکا، هیشتا گرتنی من ده‌بینی چونکه ئەو کاته‌ی که تۆ مژۆلی چاوه‌کانت بۆ هه‌ر لایه‌ک وه‌رگێری دلان ده‌که‌ونه له‌رزین و ده‌شکین.

آسمانرا حق بودگر خون ببارد برزمین

بر زوال ملک مستعصم امیر المؤمنین

شێخی سه‌عدی ئەم شیعەری له‌ لاواندنه‌وه‌ی (مستعصم) ی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی گوتوو و قه‌سیده‌یه‌که، واتا عاسمان حقی خۆیه‌تی ئەگەر خۆین ببارینتته‌ سه‌ر زه‌وی بۆ له‌ناوچوونی ولانی مستعصم که ئەمیری موسولمانانه که به‌ده‌ست هۆلاکو کوزرا.

***

پیره‌می‌رد شیعریکی (رشید و طواط) ی وه‌رگێراوه و به‌نمونه‌ی شیعری باش له‌ په‌خشانی (گه‌لاویژ پینج سالانه‌) دا نووسیویه. ئاماژه‌ی بۆ سه‌رچاوه‌که‌ی نه‌کردوو و ده‌قه فارسییه‌که‌ی نه‌نووسیویه.

ده‌وری به‌ده‌به‌به‌ی شه‌هی مه‌حمودی غه‌زنه‌وی

پر بوو له پالەوانی بلندیایه‌ رووی زه‌وی

ئەم شه‌ه‌ریار و ئەم هه‌موو ناوداره وه‌ک به‌هار

باویان نه‌ما، تانه‌وه وه‌ک به‌فری سالی پار

ئێستا نه‌ده‌نگ و نه‌ره‌نگ و نه‌شوتن و هه‌یکه‌لی ته‌پل و نه‌قاره‌ ماوه‌ته‌وه سه‌ر قه‌ه‌ی (قه‌ل) ی ته‌نیا به‌شیعری عه‌سری یادیان ئەکه‌ینه‌وه زیندوون به‌ناو ئەگه‌رچی زه‌مان که‌وته به‌ینه‌وه ناوی گوزه‌شته شیعره‌که زیندووی ئەکاته‌وه پێوسیسته هۆشی، خۆشی شیعری بێ به‌لاته‌وه

***

چوارینیکی سه‌دید (١)

پیره‌می‌رد سالی ١٩٣٦ ئەم چوارینه‌یه ده‌کاته کوردی و ناوی شاعیره‌که‌ش ده‌نوسیت که (سه‌دید) ه. من له باره‌ی ئەم شاعیره‌وه، که پیره‌می‌رد له شیعرا به‌هاوشانی (مه‌ولانا خالید) ی داناوه، هه‌یچم ده‌ست نه‌که‌وت، دیاره که به‌ره‌می هه‌یه و ئیمه‌ ئاگاداری نین یاخود له ده‌وروشتی ئیمه‌دا نییه یا ده‌بێ فه‌وتابیت. به‌واتای پیره‌می‌رد ئەم شاعیره یه‌کیک بووه له‌و شاعیره باشانه‌ی که کورد بووه و به‌فارسی شیعری زۆر جوانی نووسیوه، پیره‌می‌رد ده‌لێت:

«له‌ شوعه‌رای زۆر کۆنی کورد له‌ ئاتشکده، چهند که‌سیکم دی، له‌وانه‌ن تاجی ئەده‌بیاتی کورد بن، جه‌زیکی شاره‌زوریمان بووه (مه‌به‌ستی له‌ مه‌ولانا خالد) له‌ شجاعه‌ت و شاعریدا زۆر ناودار بووه که‌وتۆته هندستان. سه‌دید ناویکی ترمان بووه له‌ قه‌بیله‌ی کرمانج شیعری جوانی هه‌یه، روباعیه‌کی هه‌یه، ده‌لێ:

«گویند که برد میداز گل خارش

جرمیست که‌می تهن‌د بر گلزارش

چون رخساریش همیشه در چشم من است

عکس مژده‌ی من است بر رخسارش

وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌می‌رد:

ئه‌لین له‌سه‌ر گه‌ول چقل رواوه

خوا هه‌لناگرێ ئەم به‌ند و باوه

چونکو روخساری له‌ناو چاومایه

عه‌کسی برژانگی بن له‌ ئاومایه!

(١) ژبان (٤٦٣) ی سالی ١٩٣٦ .

***

شيعريکي شيخ عومەر ضياءالدينی بياره بۆ حاجی شيخ مستهفای شيخ عبدالسه مەدی قازی

شيخ عومەر ئەم شيعرهی له گەڵ نامەيه کدا بۆ شيخ مستهفا ناردوو. پيره ميترد نامە که و شيعره کهی کردوو به کوردی. ليره دا تنهها شيعره که دنوسين وه دهقه فارسويه که يمان نه دۆزيبه وه.

ئەو به يادی دۆست هينده سه رخۆشه
هه رچی دروست کا، ئەوهی لا خۆشه
پرسیاری حال، ئەگه ر ئەفه رموون
هیچ کهس نابینی، له جيهان مه منوون
به گهرد و خولی چه رخی بی وه فا
جه فا به ته سه ر قافلە ی سه فا
سلام علی الذین اصطفی
خصوص بۆ زاتیک سمی مصطفی

***

دوو چوارینی خه یام

۱۹۳۹

پيره ميترد له وه رگيرانی ئەو دوو چوارينه يه دا هه ندی ده ستکاری کردوو به لام مانای چوارينه کان وهک خویان ماونه ته وه. ليره دا بۆ به راورد دهقی فارسی چوارينه کان و وه رگيرانه کهی پيره ميترد هه روه ها (شيخ سه لام) دنوسين:

۱- خه یام:

دو شينه پی شراب میگر دیدم
افسرده گلی، کنا آتش دیدم
گفتم که چه کرده ی که می سوزدنت؟
گفتا، نفسی درین چمن خندیدم

۲- پيره ميترد:

گولم دی له ناو کولێ مه نجه لا
ئه يان کولاند و گه ری له دلا
وتم چیت کردوو و ئەتسووتین
وتی پیکه نيم، له عه رشی چلا

۳- شيخ سه لام:

دوئ شهو بۆ شه راب من له گه راندا
گولتیکم بينی، به ئاگه رداندا

365

هه لقه رچا و پيم وت، بۆ ئەتسووتین
وتی، پیکه نيم له ناو باخاندا

۱- خه یام:

گل گفت: به از لقای من روئی نیست
چندین ستم گلا بگر باز ز چيست؟
بولبول به زبان حال با او میگفت
یک روز که خندید که سالی نگریت؟

۲- پيره ميترد:

بولبول به گولێ وت: به لوت و پوت
ناز کهم که گه لێ گول وهک تو پشکووت
گول وتی راسته، ئەم ته عنهت به لام
کهی عاشق ئەمه ی به مه عشووقه ی وت

۳- شيخ سه لام:

گول وتی: سه يری ره نگم چه ند جوانه
زولمی گولا و گه ر لای من تاوانه
بلبلێ پیتی وت، به زبانی حال
رۆژی پیکه نين، سالی گه ريانه

ماموستا (عبدولقادی ده باغی) سه يارهت بهم چوارينه يه ده لیت: چوارينه کهی پيره ميترد له و چوارينه يه ی (خه یام) هوه دووره و، ئەوه وه رگيرانی چوارينه يه کی دیکه ی خه يامه که به داخه وه فارسويه که يمان ده ست نه که وت.

***

پيره ميترد و مه ته ل

مه ته ل به شیکه له ئەده بی فۆلکلۆری کوردی. ئەو کاته ی ژبانی کۆمه لێ کورده واری وهک ئیستا نه بووه که پر له هه زاران گه رگه رت و مرۆف هه ر به وه دا راده گات که ژبانی رۆژانه و نان و به رگی خۆی و خه يزانی مسۆگه ر بکات. ژبانی ئەو کاته ی کۆمه لێ کورده واری ساده و ئاسان بووه کاتیکي باشيان به دهسته وه بووه بۆ به رکردنه وه و داھینان، بۆ دروستکردنی مه ته ل و ریکه خستنی به يت و گه يره وه ی چه رۆکی پر له په ند و ئامۆزگاری، خه لکه که دل و ده روونيان وهک ئیستای ئيمه پيس و ژهنگاوی نه بووه. به کتریان خۆشويستوه، يارمه تی به کتریان داوه. به ته نگ ليقه ومان و ناخۆشی به کتره وه هاتوون. جگه له مانه ش هۆبه کانی رادیۆ و ته له فزین و سینه ما و شانۆ و

366

فیدو و ریکۆردەر و...هتد، ئەمانە نەبوو هەتا کاتی دەستبەتالی خۆی پێتو بەسەر بەریت. لەبەر ئەوە گرنگیان داو بەداهتییانی مەتەل و گێڕانەوی چیرۆکی هەمەجۆر بەتایبەتی لە شەوانی دوور و درێژی زستاندا کە لە گۆی ئاگردان و بەدیار قوتیلەو هەتا داوی نیووی شەو ماونەتەو. پیرەمێردیش لە سەردەمی مندالی خۆیدا لە دەورو بەر و جیھانیکی وەھادا چاوی کردۆتەو و پێگەبێو. تەمەن و حالەتی پیری بەھیچ چەشنیک کاری لە بیری تیژ و بێرەوەرێبەکانی نەکردوو. زۆرجار لە رۆژنامەکەیدا ژبانی ئەو کاتە کۆمەڵی کوردەواری و مندالی خۆی بەپەخشانی زۆر ناسک و جوان نووسیو.

لە لایەکی کەشەو پیرەمێرد لە ژبانی ئەدەبی خۆیدا گرنگییەکی زۆری داو بەبووژاندنەو و زیندوکردنەو فۆلکلۆری کوردی. چەندەھا نووسین و ھەزارەھا پەندی پێشینیان و ئەو ھەموو چیرۆکە فۆلکلۆرییانە گەواھی ئەم راستییەن.

ئنجما ئەوئەندە بۆی لوابی لە رۆژنامەکەیدا ئەو مەتەلانی کە بێرماون و ھەندیکیش کە خۆی دروستی کردوون بلاوکردۆتەو. وە سەبارەت بەمەتەلی کوردی، کورتە نووسین و بێرورایەکی جوانی ھەیە، کە لێرەدا دەینووسین و ئەو مەتەلانی کە دەستمان کەوتوون بلاویان دەکەینەو. پیرەمێرد لەم بارەو دەفەر موویت: «کورد ھەندێ سنجی و سەکتەر و نوکتە خۆی ھەیە، کە بەزبانی خۆی دايناو، لە کەم میللەتی تردا بێنراو. چەندیک لەناو فورس و عەرەدا (معما) و (لغز) باو بوو، ئەمەندە (مغلق) و گرفت و بێ تام و بۆبوو، پیاو دلی تیکەل ئەھات. یەکن لە معما فارسییەکان ئەمە بوو (زلعل یار جستم ضد شرقی)، ئنجا گۆیتان لێ بێ (ضد شرقی، غربی، غربی عربی، عربی ربیع، ربیع بەھار، بہار نہار، نہار رۆژ، رۆژ یوم، یوم موی، موی شەعر، شەعر شیعر، شیعر بەیت، بیت دار، دار راد، راد زاد، زاد توشە، توشە بوسە)، دە وەرئە سەیری ئەم گوریس کیشە! کیشە؟! ئیمە ھەندێ مەتەلمان ھەیە زۆرجوان و ریکوییک و بەوہزن و قافیە و پرمەنا، لەپیشەو کۆتوپر لە مەرام و مەعناکە ناگە، دوایی کە زانیت بەچی ئەلین فەرھەتیک ئەخاتە دلئەو، جا ئیمە ئەمانەوئ وەکو بەرگوزیدەکە خۆم شیخ محمدی خال، لە دووی ئەودالە، لە لایە کیشەو ئیمە ئەو مەتەلانی کوردیە کۆیکەینەو، بەرە بەرە لە (ژین)دا بیانووسین ئیمە، کە پێچی مێرەریکمان ماو، بیکەن بەکتیبی وەک مێزەر، لەناو نەچی، من خۆم ھەرچیم لەبیرە ئەینووسم، بەلام بەتەنیا پیک نایە، ھەرچی شارەزایە و مەتەلی لایە، بێنیری بۆژین. وا لەم جارەو بەیاریدەوی خوا دەست پێدەکەین، چونکە لە نووسین ئەدواین با لە پیشەو مەتەلیکی کاغەز و مەرەکەب، قەلەم نووسەکی بلیین»(۱).

۱

زەوی سپی، توپی سیا
ئاودی پیاو، بیلی گیا

تۆتا دوی کەوی ئەو سەھەرەوێبە
رووی لێ وەرگێری ئەو لە دووی تۆبە(۲)

۲

ئەسووریتەو بەدەورە وەک ئاش
فیشکە فیشکیەتی بەھەول و تەلاش
ماریکی رەشی لە مل ئالاو
وا پیاوئیکیش پیتی بەپیا ناو
بلیمەتیکە ھیند زۆری زۆرە
(زەنگی) پیاو ئەخوا، ئەو ئاسن خۆرە
سەر لە پۆلای سەخت ناپێچیتەو
لە قینا ئاگری لێ ئەبیتەو(۳)

۳

وشک تەر دەبی لە بەراوردی
ئەو تەری تیخە بەوشکی دەردی(۴)

۴

دەمی ھەییە دانێ نیییە
ھەناسە ھەییە گیانی نیییە
گوانی ھەییە و بی شییرە
ئەگری و بەئاگر ژیرە
پەنجە لە قوون توند ئەکەن
ھەناسە پی بەند ئەکەن
سابرینە زلە تووک و پووک کەمە
بێ سات و سەودا نابیتە گەمە(۵)

۵

زیندوویە مردووی بردە قەراغ شار
ئەوی ناشت و خۆی لێ گرتە کەنار

به لّام باوكيكي فيشال و به ده
 خه لک لتي بيزاره و بو چاو ره مه ده
 سيانيان بالنده يي له پيوهنده
 به کوشنده يي لامان په سه نده
 بو په رينه وه ي جوگاش به کاره
 وهري گي پيه وه ناوي پروباره
 چواري سه ره تاي گالتهي منالان
 چواري دو اييشي خه ساره بومان
 سياني پيشه وه و به کيكي دو ايي
 زينه تي دهستي کچه بو شايي
 دوواني سه ره وه و به کيكي پايين
 نووستني خوشه بو شه وي هاوين
 به دوو خالي رهش ته سكي ناميني
 برنجيي ده خوا هه چي هه ليني!

۱۴

نم مه ته له مان ديه كي كونه
 كه م كهس نه زاني ناوبانگي چونه
 حه رفي وهك ريگاي هه ر چهوت چاره كه
 له وي شايييه و ژني ماره كه
 يهك و دووي دائم له ژيره وه يه
 به سه ر بي سه ري به تيره وه يه
 سياني وه ستايه بلند پايه يه
 هه م ده ستر دپكي نه وه وه ستايه يه
 چواري داريكه خه رجي گوجانه
 كه سه ري نه بي خاسه ي ئينسانه
 شه شه م و حه وته م ناوي ميلله ته
 جاران فه وتابوو ئيستا ده ولته ته
 نه گه ر نه مانه دادت بو نادا
 شوين داركه ر كه وه پيشانت نه دا

نه وه ي بي زاني و جواب بداته وه
 تير له كانيه كه ي ناو نه خواته وه

۱۵

نم مه ته له مان جييه كي خوشه
 به لّام نم ده مه نه سفيد پوشه
 به ئيملاي كونه حه وته وانه يه
 تازه ي هه شت به هه شت جاودانه يه
 يهك و دوو يه كه هه ر يهك په يكه ره
 سيانيان سه رله نو ي برين نو ي كهره
 چواريان كه وته يهك پرووي ئاسماني گرت
 ۴ ، ۵ ، ۶ هيمن به بي جرت و فرت
 نه و سيانه نه گه ر هه لگي پيه ته وه
 وه زندي زوره نه دا پيه ته وه
 به چواري دو ايي نه كه وه يه هاوار
 هاوارت ده چي بو شاري هاوار
 شه ش و پيچ و يهك قه مه ر ته لعه ته
 شه ش و حه وت و هه شت نه كري نه گبه ته
 سيانه كه ي دو ايي وه رگي پيه ته وه
 هيچ بو ي مه گه ري نه دا پيه ته وه
 كه هه لتان هينا هاويني وه رن
 نه تانبه م سه فاي نه وي دهر به رن

۱۶

نم مه ته له مان شويني كه خوا كرد
 دوو شا شاعيري به داخه وه مرد
 ئيمامي عه لي لتي دابه زيوه
 شه ش پاي به حريشي لي هه لقلويه
 شيرين پيا رابوورد له وي دا خو ي شت
 مه م چوو بو لاي زين له وي شيري كوشت

بهن او سه‌ریه‌رزه و به له‌ش شه‌ش پایه
 مه‌ل‌ب‌ندی کۆنه و تازه ئاوايه
 يه‌ک و دوو پارچه‌ی به‌ده‌نی پيااوه
 سه‌ره‌تا و دوايش ديسان ئه‌و ناوه
 شه‌ش و پينج و يه‌ک به‌زيانتي‌کی تر
 هه‌ر ئه‌وه و خه‌ر وه‌ک هه‌تلکه‌ی مامر
 سئ پیتی دوايي وه‌رگه‌ی پیت‌ه‌وه
 دوو شتی تریش ئه‌دۆزیت‌ه‌وه
 يه‌ک‌ي‌کیان ديسان پارچه‌ی به‌ده‌نه
 دووهم مه‌رگه‌له بیکه‌ره بنه
 ئه‌و سئ پیت‌ه راست بيخوینیت‌ه‌وه
 به زبانی به‌غدا گه‌رم ئه‌بیت‌ه‌وه
 به زبانی خو‌مان میوه‌ی به‌هه‌شته
 دیزه‌ی دانووله‌ی یه‌زدان سه‌روشته
 يه‌ک و دوو و پينجی جی پادشایه
 سئ و پينج و شه‌شی شاری روسیایه
 سئ و شه‌ش و پينجی رووناکی ماله
 هه‌م له‌وه‌ر و هه‌م برسیتی حاله
 هه‌رچی هه‌ل‌ب‌ینئ، وتیان به‌هاره
 له‌سه‌ر خو‌م له‌وئ باد‌ه‌گساره^(۱)

۱۷

ئهم مه‌ته‌له‌مان له‌لام زۆر چاکه
 مردوو زیندووکه‌ر نوکه‌ری خاکه
 شه‌ش پیتی وای هه‌به‌ خیرا پیتی ده‌روا
 که توند بوو هه‌رچی هاته‌ پیت‌ه‌یخوا
 به شییوه‌ی کۆنه بیخوینت‌ه‌وه
 پیت‌ه‌مه‌خه‌ره جی سهر و بۆره‌وه
 يه‌ک و دووی بل‌ی ئه‌بی راوه‌ستی
 یا نیوه‌ی باره‌ چۆنی هه‌ل‌ب‌ه‌ستی

یه‌ک و دووان و سیان غه‌زه‌ته‌ی پارسه
 چواری نیشانه‌ی پادشای پارسه
 دوانه‌که‌ی دوايي ئاوازه‌ی شینه
 یاخود که په‌چه‌ی لادا بیبینه
 سئ پیتی دوايي وه‌رگه‌ی پیت‌ه‌وه
 دوو داخی تری پیا بنیت‌ه‌وه
 هه‌ل‌په‌رینه به‌م په‌مه‌زانه
 پاره وه‌رگه‌ره له جی جی جه‌ژنانه
 ئه‌گه‌ر هه‌ل‌ب‌ه‌نی ئه‌لیم زۆرزانه
 به‌خششی نییه چونکو ئاسانه^(۲)

۱۸

له‌م قه‌راغ شاره، وه‌ره بنواره
 کویت لئ دياره، مه‌ل‌ب‌ندی ياره
 له دوور دوور نیگای شیرین و به‌رزه
 نزیک که‌وتیه‌وه ئه‌تخاته له‌رزه
 ناوی گویت‌یکه‌خانه‌ی نیچیره
 باسه‌فا و پر غه‌م سه‌یرانگای زویره
 هه‌ر هه‌فته‌ی رۆژیک کۆگای ژنانه
 ئوپیرای ژنان، گۆرانی خانه
 به شه‌و پیاو خۆره رۆژ ئاوی چاوه
 ریشه‌ی دره‌ختی جه‌رگ و هه‌ناوه
 کئ هه‌ل‌ی بیتی ئیواره‌ی جومعه
 هه‌ل‌وای ئه‌ده‌می بیکا به‌لوقمه^(۳)

۱۹

ئهم مه‌ته‌له‌مان نه‌ختیک گرانه
 له قینی ئه‌وه‌ی وتیان ئاسانه
 زیان زه‌دیکی کوردی په‌تییه
 له‌جی پاساری ئهم پینج پیتییه

هه‌رچی ئه‌نووسین کوردی په‌تییه
 با پیمان بلین په‌تی و په‌تییه
 یه‌که‌م و دوو‌م له‌له‌ی ژماره
 له‌ خوار پی پیلکه سه‌دا بنواره
 وه‌ری گپ‌په‌وه پارچه‌یی له‌شته
 که ئه‌وه‌ت لی برا گریان به‌شته
 سیه‌هم بخه‌ره ناو دوو یه‌که‌وه
 بو‌جل و راخه‌ره نه‌نگه پیکه‌وه
 که سه‌ری نه‌بی کونی تی نه‌بی
 ریبی جو‌لای پی جیبه‌جی ده‌بی
 یه‌ک و سی بلای عه‌زیز به‌ و‌لاخ
 کاتیکت زانی چوو بو‌ئابلاخ
 یه‌ک و دوو و پینجی جه‌رگه‌ی زستانه
 له‌گه‌ل په‌یدا بوو چله‌ به‌ندانه
 دوو خالی نه‌بیت ئنجا ده‌عبایه
 پیاوخو‌ری شه‌تی خواری به‌غدایه
 کئی هه‌لی بیته‌ی ئه‌مجاره به‌خو
 وینه‌ی شیرینی سجوو‌قیک ئه‌خو(٤)

٢٠

سی به‌رده و به‌رد نییه
 بن ره‌قه و بو‌ته‌ور نییه
 گیا خو‌ریشه و که‌ر نییه
 هیلکه‌که‌ره و مر نییه

٢١

بیرتکی جاوین، گوریسی دارین
 دوو لچه‌که‌ی قورین سه‌ر و مل ره‌نگین
 ئیمه له‌ جیبی ئاو ئاگری ئه‌ده‌ین
 ئه‌ویش دوو‌که‌لمان ئه‌دا له‌به‌ر قین

٢٢(*)

پیاویک مرد گه‌لیک مولک و مالی بوو
 به‌شه میراتی که‌وتبووه به‌ر دوو
 یه‌کیک مامی بوو ئه‌ویتریان خال
 خال کوری مام بوو مامیش کوری خال
 ئه‌م خال و مامه عه‌قل نایگری
 بزاین ئیرسیان چۆن لی به‌ش ئه‌کری

٢٣

ئهم مه‌ته‌له‌مان نۆی تازه پیتته(٥)
 هیند به‌رزه نابیت به‌قور و لیته
 سیانی هیجایه دوانی گۆبایه(٦)
 چواری ره‌نه‌نه، پینجی پاکتایه
 دووی پیش و دووی دواي کوشته‌ی جه‌لاده
 به‌بی سی و چواری ره‌نجمان به‌باده
 سی و چوار و پینجی گه‌ردی دلانه
 پاداشی زانه‌ر نوسخه‌ی ژبانه

(*) ماموستا هاوار له‌ لاپه‌ره ٤٤١ی دیوانی پیره‌میردا له‌ باره‌ی مه‌ته‌لی ژماره ٢٢ نووسیویه: فه‌تاح تیرۆبی
 دایک و خوشکیتی هه‌بوو. پوور تلێخانی مه‌لکه‌ندیش دوو کوری هه‌بوو کورپکیان ناوی (په‌تک) بوو،
 ئه‌ویتریان ناوی (گه‌سک) بوو. خه‌لکی گه‌ره‌ک هاتن تلێخانیان ماره‌ کرد له‌ فه‌تاح تیرۆبی. فه‌تاح له‌ پوور
 تلێخانی کورپکی بوو ناوی نا (کتک). فه‌تاح دایکه‌که‌ی خۆی دا به‌ په‌تک و خوشکه‌که‌شی ماره‌ کرد له‌ گه‌سک.
 ئه‌و دوو برایش په‌تک و گه‌سک هه‌ردووکیان له‌ دایک و خوشکی فه‌تاح تیرۆبی هه‌ره‌که‌ی کورپکیان بوو. ئیسته
 ئه‌وی مردووه (گه‌سک)ه. کتکی کوری فه‌تاح له‌لایه‌که‌وه دایک برایش په‌تک و گه‌سکه‌ وه‌ مامی کوره‌که‌ی گه‌سکه
 کوره‌که‌ی گه‌سکیش خالی ئه‌وه له‌ خوشکی فه‌تاح به‌م ره‌نگه‌ خال کوری مامه و مام کوری خاله‌.

٢٤

ره‌وره‌وه‌به‌کم بینی له‌و ده‌شته
 پینج له‌ش و چوار گیان به‌هه‌نگاو هه‌شته
 ئه‌گه‌ر تو زانای هه‌شت به‌گیه‌ره
 له‌ناو مه‌لانا کام مه‌ل به‌گیه‌ره

گردیکی بهرزه دیاره لیتهوه
 له گه ل جیهانا نه سوورپتهوه
 تهنهها دیوکی پینج چاوی تیایه
 نهو سه چاوانه ناویان لیک جیایه
 دووانی سوپر دووان تال، یه کیکیان شیرین
 قوللهی (نیقل) ه و رصدی دووربین
 ماکینهی ههوا و خه لووزی جوپیه
 نهو نه سووتینتی وه کو رادوپییه
 گیای لی پواوه نه ونده سهخته
 نهیدروونهوه به بهک دوو ههفته

ناشنای نه سراری قهلبه بیگومان
 ده رته خات ماهیه تی سری نیهان
 هه ر که سن فیزی نهوی بو ریک کهوی
 پادشاهی که به گه ردوون نانهوی
 بادیه کی گه ر بنوشی بیگومان
 پیاله یه ک ناو ناهینتی مولکی جیهان
 جه وهه ری سن حه رفه یه ک حه فتا ته مام
 ناوه راستی سن سه د و دووانی به نام
 هه ر که س بیزانتی دیاره تی ده گاه
 بیگومان فیزی نه ویشی پین ته گاه

نه م ته له مان (ابن الوقتی) یه
 سی لاقی هه یه و خوی چوار پیتییه
 دووانی سه ره تای شین و واوه یلا
 تی فکری ده بی به چه ره ی زیبا

سیانیان پروناکی نه دا به دنیا
 سییه کی دوانزه که لووی پرووی سه ما
 وه ری گیی پیه وه نه بی سکنا
 حه زکه ی پیتی ده لیتی جییه کی بالا
 چواریان لغاوه به فه رمووده ی خوا
 لغاوه داماله سه یرکه چۆن نه خوا
 هه لیه نه و وه ره قه له نده ر ناوا
 شو ربای نه شکمه ت بو دانراوا

دوو ناشقه و ماشقه ده ست له ملانن
 له سه ر سینه و مه م نه رم و شانن
 به رۆژ پییکه وه دایم نه رازین
 که شه ویان لی هات له یه ک نه ترازین
 نه وه ی نه مانه لیک نه کاته وه
 گرتی سینه ی ساف لیک نه کاته وه

وهک به رداشی ناش نه سوورپتهوه
 پزیشکی ناگری لی ده بیتهوه
 ماریکی ره شی له مل نالاهوه
 هه ر ده فی شکینتی به ملا و به ولاره
 ناسن نه کرۆژی و نه پیدا له هه سان
 زۆر له کارایه به جه ژنی قوربان

زهوی سپیییه و تووی سیایه
 ناودیری پیاوه و بیلی گیایه
 هه تا تیی نه خه ی نالیتی ته واوه
 بو ناو خواردنه وه ی دل دانراوه

شەش پىچ و دوو سمى دروستكراوه
كلكى له بانى پششتى پرواوه

(۱) ئەو مەتەلە (سەرچنار)ە (سەرچنار).

(۲) ئەم مەتەلە تانجەرۆيە.

(۳) گردى (سەيوان)ە. دوايش نووسيووه:

«مەتەلى پيشوو گردى سەيوان بوو
زۆر كەس هەلپەنا و هەلواى بۆ نەچوو»

(۴) چلوورەيه.

(۵) بېژنگ بەسەر، كە ناوى شاخپەكە لە ناوچەى بازيان. لوتكەكەى تەخت و خرە لە دوورەوه لە بېژنگ ئەچى.

(۶) واتا سى پىتيان هيجايە كە (ب، ي، ن، ه بەلام (ژ، ك) لە پىتەكانى حەرفى هيجايە عەرەبى نين.

***

جارانى پيشوو

۱۹۴۱

جارانى پيشوو كە مەتەل باو بوو
موعەمماى بەناو مەتەلى ناو بوو
شيعەرىكى مەتەل كە دەرک ئەكرا
چوار ناوى گەورەى لى دەر ئەكرا
شيعەرەكە واتە، فارسى زبانه
ئەيكەين بەكوردى بلتین ئاسانە
«در برده مار زلفت سر حلقه را بدنجان
بى قرب كژدم آمد شد فرق ماه تابان»
سەر حەلقەى گرتە، ددان ماری مووت
دوویشك پىچ (قرب)ى لەگەل مانگ بوو جووت
سەر حەلقە (ح)يه، ددانيش (سن)ە
(ح) كەوتە سەر (سن) ديارە (حسن)ە
(در)ى دز برده، ماری (۱) گرتە دەم
ئەویش (ح)يىدر)ى لى هاتە بەرھەم
(عقرب) بە پىچ (قرب)، (ع)ى ئەمىنى
(ماھ)يش (قَمَر) قافى نەمىنى

سەرى (عقرب) و (قَمَر)ى بى سەر
لەگەل تىكخزان ئەبى بە (عَمَر)
حەسەن و حەسەين عومەر و حەيدەر
ناوى چوار زاتى گەورە هاتەدەر
ئەم مەتەلەلانەى، نازانرى بۆشە
مەتەلى سووكى خۆمانە خۆشە
بەكەيكى من و بەكەيكى خەرات
فەرەفرى دى، لە دەورى گۆنات
خۆى تالە و شىيرىن ئەنوتنى لەلات
لە خۆتى ئەبرى و ئەينىتە برات!

(۱) -مار- بەعەرەبى ئەبى بە (ح)ى و وشەكە دەبیتە (حيدر).

***

پىرەمپرد و بەيتى مپژووبى زەنوورى

بەيتى ياخود بەندى مپژووبى (جەمالەددىنى زەنوورى)، باسى خان ئەحمەد خان و
دروستکردنى قەلاى سەرچاوهى زەلم دەكات. پىرەمپرد دووجار (۱) لە رۆژنامەكەيدا باسى ئەم
شيعەرى زەنوورى كردوو. جارى يەكەم كورته باستىكى زەنوورى و بەيتەكەى بلاوكردۆتەوه. بەلام
شيعەرەكەى نەنووسيووه. جارى دووهم پيشەكى بۆ بەيتەكە نووسيووه و چوار بەيت شيعەرى (فارسى)
لە بارەوه نووسيووه كە دەستى كەوتوو. ئيمە لە شيعەرى (تافگەى زالم زالم)ى پىرەمپرددا لەم
ديوانەدا نووسيوومانەوه. لپردەدا پيشەكەى پىرەمپرد دەنووسين كە لە كاتى بلاوونەوهى
رۆژنامەكەى لەم رووهوه نووسيووتى: «تەعريفاتى زەنوورى و هەندى لە گوزارشاتى (خان
ئەحمەد) ئەنووسين. تەئربىخى راشد ئەلى:

كاتى سولتان مورادى چوارەم هاتە سەر بەغدا لەشكرەكەى لە بەردا لە شارەزور هەلى دا.
خان ئەحمەد تالانى كردن و راپيراندن، بارگەى سەدرى ئەعزەمى دەست كەوت» (۲).

لە بارەى زەنوورپىيووه لە كەتیبى (شاعیرە ناو ونیووه كانی كورد)ى شاعیر (علی كەمال
باپیر)دا نووسراوه: «جەمالەددىنى زەنوورى ناوى شيعەرى (زەنوورى)يه. وەكو فيرەدەوسى
مپژوونوس بووه. بەپىتى ئەم هەلبەستە كە خۆى ئەلى:

«تەئربىخى هيجەرى هەروا دەستویرد

هەزار و سەد و شەست و يەك راپورد»

لە سالى ۱۱۶۱ ی كۆچى هەلبەستىكى دوور و درىزى زمانى كوردى هەورامى وتوووه.

پیره میترد بوژی کوردی نه مر کردوویه تی به زمانی کوردی سۆرانی. ئەم ههڵبهسته باسی تاق و هه یوانی ئەکا که به بهرزیه وه سه ده گهز بهرز له سه ره شاخی له سه رچاوه ی زه لێم دروست کراوه له لایه ن خان ئەحمه د خانه وه» (۳).

دوای ئەوه هه ره له و لا په رپه یه دا نو سه ره حه وت به ی تی زه نوو ری ده نوو سی ت که دیاره به شیکی که مه له شیعه ره که.

ئیمه له که شکۆلی (مه حموود پاشای جاف) دا ته وای ده قی شیعه ره که ی زه نوو ری مان ده ست که وت، که بریتیه له ۴۶ به ی ت. به لام وه رگی پانه که ی پیره میترد بریتیه له ۲۲ به ی ت. وه ک ئەمانه تی ئەده بی هه ردو و ده که که پیشکه ش ده که ی ن. هه ره ها (مه حموود پاشای جاف) له په راویزی ئەو شیعه دا، له که شکۆله که یه دا نوو سیویه:

«له ۱۲۷۹ دا له (کانی چه قه ل) جه نابی (سه یه ده تاحی جه باری) له بهر ئەم شیعه رانه ی بو خۆتندمه وه و منیش نوو سیمه وه».

هامسه ران روئ،...

روئ په ی ته قـ دیر نه پروان روئ
چه نی به گله ران خو سه ره وان خوئ
دیم غازی نه چاک دامان کوئ
ئەوج غار نه طه رح قولله ی کۆه قاف
فه ر قش چه نی فه وق قاف مدان گه زاف
ئیسم شه ریفش (خورنه وه زان) بی
خو ر ده شت وه نوشت که یل ره زان بی
باغاتان دهور حاشیه ی دهر به ند
سه یوان میوان سه ی ساتی سه هه ند
به ره زا نه رووی طاق دهر مه غار
سه راویز چون زولف مه هوه ش نه رو خسار
شه مال مشاناش تاتا نه رووی تاش
عه طر وه رکه مه ره نه تاش مکه رد فاش
پیزه ی وه فراوان سه رتاف قه لوه ز
مه یۆنه قه لوه ز بهرز هه زار گه ز
متکبو وه به رگ به ره زای غاردا
مه ره قه طره ی شه ونم وه گی سووی یاردا

ته کیه گاه ی دیم نه پای ئەو غاردا
نه پای ئەو مه غار به رزه ده ما غدا
منیچ شه مکه ی شه رح دهوران مزانام
میحنه ت زه ده ی دهر د دل جه لاش دانام
واتم: جه ننه ت طه رز بیستوون می شال
ئافه ریده ی صو نع به ننا ی بی زه وال
فه رهاد نه قش وه نام بیستوون که نده ن
کو ی نه جد نه مه جنوون یادگار مه نده ن
میرزام بو به وشا طه رح نه وا خته ن
ئە ی ته کیه و سه نگه کێ نه سات ساخته ن
ئید شنه فت ئە حوال رو ی رو زگار ان
نالآچه نی ئاه چون دهر ده داران
وات: ئە ی راوی بار دهور و به رده
خار غه م چون ته ن جا نه جه رگ که رده
ئە ورۆ خو دا وه ند من ئافه ریده ن
به گله ران خه یلی په ی سه یرم دیدن
هه ره که س زه رپه ی ذه وق له خاطر داشته ن
ده بیتم سه یر که رده ن هه م وه جا ناسته ن
(ئهمه د به گ) نامی، جه نه وه ی (ئه لقاص)
نه بو چه نی که سه ش که ره ی باس
خولاصه ی یه ک ره نگ خاس خه یالان بی
سه ردار سو یای سیا مالان بی
فه صل به زم و ره زم که یان که ی بی
وه ئە لطف داریش حاته م طه ی بی
چه نی سه ودای عه شق قه یس و فه رهاد بی
مه رام وه ی طه وره شکار ده یار بی
وه ختی مخیزا دهر نه شه فه ق شه وق
چه نی هامسه ران په ری شادی و زه وق
خاصه غولامان دیبای حه ریر ره خت
چون په روین نه دهور خان مه هتا و به خت

هاتاهات دهننگ شکارهوانان
 منیشت نهجهل کوه و سهربانان
 گهرد پای نال سهیران میران میر
 مهر توژ سهمه ند بههرام گورگیر
 پرتاو مکهرد رهخش خوسره و بهاهوو
 پهی قهتارهی گهل دهلیلهی ئاهوو
 باد پا تازان دهرجه لوولهی مهل
 میپیکان جهیران سه دهلیلهی گهل
 طهیر جهلاد چهننگ طهوار تیژ پهر
 سای بالش مکهرد سهرسام ئاهوو بهر
 قهطههی قطمیران تازی نهژدهرگاز
 شریخههی شاهینان چهرخ بهحری باز
 بهحرییان چهنی باز بالا دهست
 مهبهردهن گوریز تیژ پهران جهبهست
 شکار مهکهردهن تاو نافتاب گهرم
 مامان وهسای من پهی مهزاق و بهزم
 سهدای موغه ننی یان ساز نهوای نهی
 یاد مهکهرد نه بیام کهبانان کهی
 نوشانوش جام فنجان فهغفور
 ساقیان نهصف مهجلیس مهبان دوور
 گا بهحث بهیاض گا نهقل فراوان
 گا راز و نیاز چهنی هامدهردان
 گا بهحث شکار ویهرده سالان
 گا مهشق خه یال خال نه وهالان
 وهختی بکهرداش عهزم باز شکار
 پهری سهر سهوزان قولهنگان شمقار
 تاو نافتاب پهر غهم مدا تالان
 ئیوار فهر مهوست نهسیا مالان
 تاکه دیارا روی نه بیامش بی

پوژان و شهوان دهور به کامش بی
 وهختی هور گیللا چهرخ چهپ رهوشت
 میر و بهگلهران ساقی و موغه ننی گشت
 یهکا یهک غهلتان خاک سارا کهرد
 چون خه یال و خه و ئاماو شی ویهرد
 (زه نووری) بهو خودا بی شوپهن و شهک
 جه سه نهی ههزار صهد و شهست و یهک
 منیش هاوعومرم یاوا وه په نجا
 دنیا م وه میزان عهقل ویم سه نجا
 جه سال هیجرهت تاکه وهی دهوره
 نهو یهک بهگلهری وهی طهرز و طهوره
 یا چون لاف گوینان من لافم واستهن
 یا شهرط ته قریر واته نیم واستهن
 (زه نووری) پو پو پهری ئیمه و تو
 پهری نهو پروان خان حاتهم خو

- (۱) جاری یهکم (ژیان) ژماره ۱۱ ۵۱ سالی ۱۹۳۷ . جاری دووم (ژین) ژماره ۷۶۳ ی سالی ۱۹۴۴
 (۲) ژین (۷۶۳) سالی ۱۹۴۴
 (۳) شاعیره ناو ونبووهکان - علی باپیر ناغا. ل ۴۰
 وهرگیترانه کهی پیره میترد:
 بههوی داستانی سهرای (خان نه حمده خان) هوه (۱).

۱۹۴۴

به سهر زه میندا، ...
 پوژیک نه گهرام به سهر زه میندا
 کیوئ له ریزه چهرخی بهریندا
 له گهل قوللهی قاف له هاو نشیندا
 غارئ له سینهی نهو کیوه بهرزه
 دلی سهیر کهری نه خسته له رزه
 نهوجی غار وینهی کیوی قاف بهسام
 هیچ کهس ناتوانی تیا بگری تارام

ئىسىمى شەرىفى (خۆرنەووزان) بوو دەورەى بەرپىزە باغى پەزان بوو ئەو باخە و باخچەى حاشىەى دەربەند هېند جوان بوو هۆشى لە رېبوار ئەسەند بەرەزا لە رووى تاقچەى موغارا سەراوئىز وەك زولف يار بەرپوخسارا رىزەى ئاوى ساف لە تاقەى قەلبەز بووبووە شەلالەى بەرزى هەزار گەز تەكىە گاهى بوو لە پای مغاردا لەسای ئەو مغار بەرزە دەماغدا پرسىم ئەى تەختى بەهەشتى مىسال ئافەرىدەى دەست (بەنا)ى بى زەوال توو ئەو وەستايەى كە خودای ناوہ ئەم سەھرا بەرزە كى وا دایناوہ؟! وتى ئەى رېبوار پىرى سەرگەشتە بۆت ئەگىرمەوہ ئەم سەرگوزەشتە (خان ئەحمەد) ناوى لە نەوہى كوردان لە شوئىنى (تەباک) پادشای گوردان هەلبژاردەى تىپ خاس خەيالان بوو سەردارى سوپای سىامالان بوو دابووى لە سەرى چقەى سولتانی پۆم و عەجەمى بەهېچ ئەزانى شكارى ئەكرد رۆژ تا ئىوارە ئەگەر اىپەوہ سەى ئەم دىوارە گۆرانىبىژ و ساز و نەواى نەى ئەىخستەوہ ياد بەزمى جەم و كەى كاتى وەرگەرا چەرخى چەپ رەوشت مىر و بەگلەر و شاهى و شایى گشت يەكا يەك بەشوئىن يەكدا دل غەمناك لەو گردەى ئەو بەر خستىە ژىر خاك

لە سالى هيجرەت تاكو ئەم دەورە خان و بەگلەران نەبوون بەم جەورە تەئرىخى هيجرى هەروا دەستوئىرد هەزار و سەد و شەست و يەك رابورد زەنوورى دادىە لە دەست ئەم ئىشە بۆ (ئەحمەد خان)ى شای حاتەم پىشە

(۱) پىرەمىرد ئەو ناوئىشانەى بۆ بەندەكە داناوہ.

***

پىرەمىرد و شىعەرى "مىرزەم تەوارى"ى ئاغای دەربەندفەقەرە

پىرەمىرد چەند جار تىك لە رۆژنامەكەيدا (۱) باسى كارەساتى ئەو شىعەرى حەمە ئاغای دەربەندفەقەرە و ئەحمەد پاشاى بابانى كردووە. بەشىكى لە دەقى شىعەرەكە نووسىووە و وەرى گىپراو تە سەر شىوہى سلىمانى.

بەلام ئىمە دەقى شىعەرەكەمان لە كەشكۆلى (مەحمود پاشاى جاف)ەوہ دەست كەوت كە برىتىبە لە ۳۴ بەيت. وەرگىپرانەكەى پىرەمىرد وەك لە كەشكۆلى (نمونهى ئەدەبىيات كوردى) (۲) مامۆستا نەجمەددىن مەلادا نووسراوہ ۳۱ بەيتە و هەروەها پىشەكىيەكى كورت سەبارەت بەكارەساتى شىعەرەكە نووسراوہ.

لە (كەشكۆلى كەلەپورى ئەدەبى كوردى) مامۆستا (مەحمەد عەلى قەرەداغى)دا لا پەرە ۹۷ هەتا ۹۹ بىست و يەك بەيت لە دەقى شىعەرەكە نووسراوہ. ئىمە دەقى تەواوى شىعەرەكە وەك لە كەشكۆلەكەى مەحمود پاشادا نووسراوہ دەخەينە بەرچاوى خوئىنەران. هەروەها هەردوو پىشەكىيەكەى پىرەمىرد و نەجمەددىن مەلا و وەرگىپرانەكەى پىرەمىرد.

(۱) ئەدەبىيات (ژىن) ژمارە ۶۱۳ سالى ۱۹۴۰.

(۲) حەمە ئاغای دەربەندفەقەرە لە نمونەى ئەدەبىياتى كوردىدا - مصطفى نەرىمان. (گۆقارى بەيان)ى ژمارە ۱۰۶ سالى ۱۹۸۵.

***

ئەدەبىيات (۱)

حەمە ئاغای دەربەندفەقەرە كە نەخوئىندەوار بوو، دەسگىرانىكى ئەبى، رۆژى ئەحمەد پاشا ئەچى بۆراوہ باز، كە ئەگەنە بەر دەربەندفەقەرە تىنوويان ئەبى، لە ئاوايىبەوہ ئا و دۆيان بۆ ئەهين. كچە كوردىكى بالا بەرزى شىرىن خەت و خال بەشىوہى مەهمان نەوازىبەوہ كاسەبەك

تاو و دۆ دینتی، نازانی ئەمه ئەحمەد پاشایە، کە پاشا ئەیروانیتتی لە پر مەحەبەتی ئەپەرپیتە دل، کویتخا بانگ ئەکا ئەلنی خوازیتینی ئەم کچەم بۆ بکە و بەخەزەندەداریش ئەلنی پارەپەکی زۆری بۆ جل و تەدارەک بەدەنی. کچە کە ئەزانی ئەمه ئەحمەد پاشایە ئەترسی، خورپە ئەدا لە بەندی جەرگی، لەو لایشەو دەلخواز و دەسگیرانی حەمە ئاغا، حەمە ئاغا کە ئەمه ئەبیەت فریاد نامەپەک ئەلنی، بۆی ئەنووسنەو ئەینتیری بۆ ئەحمەد پاشا، کە پاشا ئەیخویتیپتەو ئەمه نەدی لەلا پەسەند ئەبی دەستبەجی ئەمر ئەکا بەجل و بەرگی بووکتینیپتەو دەستگیرانەکە ی بەدەنەو، دوایی ئەو دەسگیرانە ی ئەمری.

حەمە ئاغا مەیلی ئەدەبیاتی زۆر بوو. جارجاریش شیعی بەقووەتی و توو، بیجگە لەو دەیش دیارە سەرەتای شیعرەکە بە باز دەست پین ئەکا ئەلنی:

میرزام تەواری،...
 شیروانی بازی، تەرلان تەواری
 چوست و تیز پەرواز شیر شکاری
 یاوا و دەستم نەپای کۆساری»

(۱) نمونە ی ئەدەبیاتی کوردی ۱۹۳۸ ی زاینی ۱۳۵۷ ی کۆچی - نەجمەددین مەلال ۳۲-۳۸.

«ئەم شاعیرە لە تەک ئەحمەد پاشای بابان ئاخرا حاکم ھاو زەمان، وا مەشھوورە لە سالانی ۱۲۷۰ ی هیجریدا جارتیک ئەحمەد پاشای بابان خۆی و سوپاھییەکانی ریتی ئەکەویتی دەریەندەقەرە، حەمە ئاغا لە مال نابی، ئەحمەد پاشا بەسەر سواریپەو لە مالتیک داوی کاسەپەک دۆ ئەکات. کچیکی زۆر جوان و نازەنن کاسە دۆپەکی بۆ دینتی، تومەز ئەم کچە دەسگیرانی حەمە ئاغا ئەبی، ئەحمەد پاشا کە چاوی بەکچەکە ئەکەوئی بۆی شیت ئەبی دەرحال ئەمر ئەکا کچەکە ی لنی مارە بکەن و پەوانە ی سلیمانی ئەکا. وەختی حەمە ئاغا دینتەو ئەم خەبەرە ئەزانی (منظومەپەک) ریک ئەخا پەوانە ی ئەکا بۆ ئەحمەد پاشای بابان کە شەقار بەزەکە ی فراندوو. ئەویش لەگەل (منظوم)ەکە ئەبیتنی، ئانا کچەکە پەوانە ی دەریەندەقەرە ئەکاتەو بەلام کچەکە زۆر نازی ئەمری لە خەفتا».

دەقی شیعرەکە لە کەشکۆلی (مەحمود پاشای جاف)دا

میرزام تەواری،...
 شیروانی بازی، تەرلان تەواری
 چوست تیز پەرواز شیرین شکاری
 یاوا و دەستم نەپای کۆساری
 دل بێ ئیختیار موبتەلای باز بی
 عەقل و هۆش و فام گشت نەپەروازی
 نەصوح تا وەشام، نە شام تا سەحەر
 بازدام چەنی باز وینە ی بازی گەر

وەسەد نەزاکەت تەرتیب بازدام ئەسبابش نەجورم ئەعظای ویم سازدام ئەووەل جە عەینەین عەیان کەردم جاش مەقام عەینەین کەردم وە ماواش دەورانیش پە ی حیفظ وەموژگان تەندم پە ی نشینگە ی باز شۆخ دل بەندم تایی جە تۆمار هەستی جەستەم سەند دەستم نەپای باز نەجای پارچە بەند کلاوش نە پۆست فەرەقم قەرار دام تاکە جە فەرەقەین فەرەق بۆ مودام پارچە ی ئیستخوان گەردەن کەردم واز کەردم وە ئوتراخ باز ناز پەرواز بەند ریشە ی دل کەردم وە جلفووش سازدام طەعمە ی جەرگ پە ی بانگ قووقووش وەحش بێ تەوار بێ هیمای نەزریا زەنگ میرشکار وە پاش مەزریا هیمای وەلەد بی نەبی وە جەیران پەوچی وەبێ خۆف مەکردش سەیران بازم شیرین بی شۆخ شیروانی نەکەفتەن وەدەس جەمشید ثانی شاد بیم چەنی باز شاهانە دەستوور نەخو بەو زانام نە بەهرام گورور بێ خەبەر جە مەکر چەرخ ئەفلاک بیم لاقەید جە شۆرش دائیرە ی خاک بیم ناگاہ شەقارتیک شووم بێ نارام ئاشووب دەوران ظولم کەردی بێ رام هوجوم کەرد نە چەرخ وەپەک پیر تابیش رفا نا بازم چەنی ئەسبابش من کە جەو دەمدا سەراسیمەوار غەلطان بیم نەخاک پە ی بانگ ھاوار

به عده زان خیزام وه زاری و مه لال
 كه فتم نه ده مای شمقار قه تتال
 هه رچند قوو قوم كه رد هیچ نه داشت نه شه
 عه ده م بی جعه عین باز ناز به روه ر
 بازم به رشییهن وه ته نافه وه
 سه بیاد كه گرتن وه كه وی قافه وه
 كه فیمه شونش وه یاران یاران
 پاشا پارچه په ند گیر بۆ جه داران
 كه وتمه شونش وه مه چۆ مه چۆ
 پاشا پارچه به ند گیر بخوا نه چۆ
 كه وته شونش وه یاری و خه نده
 پاشا پارچه به ند گیر بۆ جه وه به نده
 وبارا و ویه رد یانه م بی خراب
 گوم بی نه دیده م چون سه نگ توی تاب
 ئاخر بی عیلاج نه جای ویم بی ده نگ
 مات و مه دهوش بیم چون ته صویر سه نگ
 نه خه لقان واتهن بازش په میدهن
 ده روون مه وج هون دیده ش ته میدهن
 نه و بازه كه خۆم كه فته نم نه گیر
 نه هیچ قوشخانیک نه كه رده ن نه خچیر
 بازم ته وارهن سهینه پر خاله ن
 پی و شونش نییه ن حاله م به د حاله ن
 هه ر كه سه بازه كه م به دخود كه رده بۆ
 نه سه هرد پایز تازیز مه رده بۆ
 خه و او هه ند بازم به رد، بۆ ولاتی
 تاروی قیامه ت ده سم نایگاتی
 مه ربه د قودره ت مالک الأعجاز
 به نه لطف ویش باز باوه رۆ باز
 وه رنه (طالیعی) چیش مه یۆ نه ده ست
 خه سته و خه م نه دوش ضایف و ده سه ست

وه رگپرانه كه ی پیره میترد:

میرزام ته واری، میرزام ته واری
 شیروانی بازی، ته رلان ته واری
 چابووک جستوخیز شیرین شکاری
 ده ستم كه وت له شوتین پیچی کوساری
 دل بی ئیختیار مویته لای باز بوو
 عه قل و هوش و فام له لام په رواز بوو
 له شه و و رۆژ و ده می سه حه ردا
 به بازی له گه ل باز بازم نه دا
 عه شق و علاقه م هه موو به باز دا
 نه سبایم له چه رم نه عزای خۆم ساز دا
 چاوگه خانوویه کم له چاوم بۆ کرد
 چرام له نووری دیده ی خۆم بۆ برد
 ده وری نه و چاوگه م به برژانگ ته نی
 له ترسی تیری نیچیر نه فگه نی
 کلاوم له پیست فه رقم قه رار دا
 تا له فه رقه دین كه سه فه رقی نه کا
 پارچه ی ئیسقانی گه ردنی خۆم برد
 له چاوگه ی چاوا ئوتراخم بۆ کرد
 به ندی جگه رم برد، کردم به جلفوی
 جه رگیشم له ت کرد بۆ بانگی قوقوی
 وه حشی و ته وار بوو به جستوجویدا
 زه نگو له ی میرشکار نه زرا له پییدا
 بازم شیرین بوو شوخی شیروانی
 نه كه وت بووه ده ست جه مشیدی سانی
 به شاباز شاد بووم شاهانه ده ستوور
 نه شام نه ناسی، نه بارامی گوور
 بی خه به ر له مه کر چه رخی نه فلاک بووم
 لاقه یید له شوپش دائره ی خاک بووم

ئیشکمان دهگرت شهوانی تاریک
 هه ناسه ی به ترس په شیتو و باریک
 رۆحی گه ییبووه قه فه زه ی سنگی
 ده هات و ده چوو زۆر به بی دهنگی
 بانگمان کرد جوابی نه نه دایه وه
 به هات و چۆشمان نه جوو لایه وه
 ده مانویست خوین و قوتمان خه رج که بین
 له و هیلاکه ته نه وی پی ده رکه بین
 بزێ پاراینه وه رجا نه گه گه گه گه گه
 ناهومی پد رشته ی نه مه لمان برا
 نووستبوو و تمان ئیسکی مردووه
 مردبوو و امان زانی نووستووه
 سفیده ی به بیان چاوی کرده وه
 نه و چاوه ی لیک ناو هیتجگار بورده وه
 ناخر نه فه سی ده رچوو کش و مات
 فرمیسیکی چاوی ئیمه ییش به خوهر هات
 رۆژه ه لالت زه رده ی ره شی ده نواند
 بولبول ده گه ریا و کوتر ده نالاند

***

دوو شاعر له تورکییه وه

بۆ هه مان مه به سستی شیعی شیوه و به راوردی شیعی چوار نه ته وه، پیره میترد شیعیکی شاعیری گه وره (عه بدولحه ق حامد) ی کردووه به کوردی. له راستیدا شیعه که قه سیده یه کی درێژه و یه کیکه له به ره مه نه مره کانی نه و شاعیره که بۆ مه رگی (فاتمه) ی خیزانی خۆی نووسیوه.

قه سیده که له کتیبیکی سه ره به خۆدایه که ناوی (مقبر) ه. بریا پیره میترد هه مووی وهرگپرایه ته سه ر زمانی شیرینی کوردی و له گه وره یی شاعیره که ش بگه یشتینایه!. نه و کتیبه سالی ۱۳۰۳ ی رۆمی له ئه ستانبول چاپ کراوه. پیره میترد لاپه ره ۴۴-۵۵ ی کردووه به کوردی. وه دوا به یتی نه و وهرگپرانه ی خۆی له لاپه ره ۵۹ ی نه و کتیبه وهرگپراوه.

عه بدولحه ق حامد:

«اوچدی جان او مدن اول پریزاد
 بن صدمه ی رفر فیله بر باد
 عالمی خراب بنمی ویران
 بیلم صانیزم یقلدی دوران
 شم دنگری باغ اولور می آباد
 طاغلار بکا هیچ قیلار می امداد
 فریادمه کلمه ای هنرمند
 بندن طللیک هنرسه فریاد
 ای یار کور نمیور نشانه ک
 کرچک بومی شم دی آشیانه ک
 هیچ بریره المهدن خیبر بن
 سن کیتمز ایدک نه کج نه ارکن
 کوگدن کلیور بوگون نزانه ک
 اولمازمی براز بکا اعانه ک
 «عمه ر گده بنی سور ایدک سن
 عمرگ گبی باق وفا سزم بن»

وهرگپرانه که ی پیره میترد:

له هیتلانه ی رۆح په ریزاد فیری
 بای بالی هوشی له که له لم بیری
 دنیا رووخا، یا، حالی من شیتوا؟
 وه بزانه شیتتم نه دهم به کیوا!!
 له مه و دوا باغم چۆن ناوا ده بی؟
 شاخ و داخ بۆ من چۆن ماوا ده بی؟
 نامه وی بیتیته فریام هونه رمه ند
 هونه رم نییه تا بلتی به چه ند
 نه ی یار نابینم شیوه و نیشانه ت
 راسته، نه مه به ئیستا هیتلانه ت
 تو بی پرسی من هیچ کوئی نه ده چووی
 له پیتش چاوی من قهت ون نه ده بووی

ئىستا وا دەنگت له ناسمان دئ!
نابى بەزەبىت بەحالمما بى؟
بە ھەموو عومرت خوشەوېستت بووم
كەچى وەك عومرت بى وەفا دەرچووم

***

بەيتىك له تورکىيەو

«بۆ خۆم سەر ئازاد ئەبووم لەم خەفەت و ھەللايە
يا نەھاتمايە دنيا، يا له ھيچ نەگەمايە»

«شاعير و رۆژنامەنووس-معلم ناجى»

***

بۆ گۆڤارى بانگى كورد(۱)

كاتى گۆڤارى (بانگى كورد) له سالى ۱۹۱۴دا له بەغدا دەرچوو پيرەمپىرد له تورکيا بوو، بەلام لەوئ نوسخەى ئەو گۆڤارەى بينيىوو. كاتى ھاتەو سلىمانى له سالى ۱۹۴۴ دا يەكى له ژمارەکانى ئەو گۆڤارەى بەھۆى (جەمىل صائب)ى خوشکەزابەو دەست دەکەوتت. له بەشى تورکىيى گۆڤارەکەدا نووسين و شيعىرىكى (بەھائەددىن شىخ نورى شىروانى)(۲) تىدا بوو. پيرەمپىرد زۆر له تورکى نووسينەکەى رازى بوو و له ھەمان كاتيشدا لەبەر ناوەرۆکەکەى کردوو بە کوردى. ئىمە له لىكۆلېنەو دەکەماندا سەبارەت بەبانگى كورد نووسين و شيعەرەکەمان بلاو کردوو، لېرەدا تەنھا ئەو شيعەرە بلاو دەکەينەو کە پيرەمپىرد زۆر جوانى کردوو بە کوردى:

«ئەى بانگى كورد، ئەى سەدای بەرزى كوردان
گويمان ئیتە توخوا مەبرئى له گويمان
ئەى رۆژى كورد، نوورت دەرخە، بينوتینە
ھەورى نەزانى لادە، بىپەوتینە
گویتى كورد بزرنگینەرەو بەدەنگت
گیانیا تازە بىتەو بەئاهەنگت
چە؟ رەوايە پەست بى و بمرئ ئەو كوردە؟!
بازووى پۆلا مەردى رۆژى نەبەردە
ئەى مەردى كورد زووكە ھەلسە درەنگە
خەلك پيشكەوى و تۆ دواكەوى زۆر نەنگە
تەمەلى وەجاخى كوئىر كوردووينەو
رۆژمانە، رۆژ ھەورى لا بردووينەو»

ئەى رۆلەى كورد رامەو ھەستە تىكۆشە
ئەوى كەلكى قەومى نەگرئ بى ھۆشە
پروانە چۆن گەدايى دەورى داوين
ئىل و خىل و كەسوكار بى بە داوين
ترسنۆك بىن زوو لە ھەوار بار ئەكەين
تانەى دوشمەن لەسەر خۆمان بار ئەكەين
چە رەوايە پەست بى و بمرئ ئەو كوردە؟!
بازووى پۆلا مەردى رۆژى نەبەردە»

(۱) پروانە سەرەتای ئەم دیوانە پیرەمپىرد و بانگى كورد.

(۲) يەكيتىك بوو له دامەزرتینەرانى گۆڤارەكە و ماویەك مۆتەسەرىفى سلیمانى بوو.

***

بەندى پەخشان یا واتای سەربەست(۱)

۱۹۳۳

لەزىانى (تازى) يەو وەرگىراو

برووسكەيە، كە، له پى: دئ له چاوتەو، تيشكى
ئەداتە: چاوم و ئەو نوورە دیدەم چاوم

.....

گیانە، نەغمەى نەشیدەكەى رۆحت
بەندى لايلایەكە، بۆرۆحم

.....

لەگەل شتتى بەدلتا رادەبوورئ
دەمۆدەست، وا لە دلما: بووینە يەك دل
كە دل تەنگ بى. دلەكوتیم دەگاتى
له بەینى دوو دلا، راستە كە رتیە

.....

تەلى چرایەك لە شەوقى تۆو
بۆ جەهەرگ و دلما راکى شىراو
ئەو دەمەى كە تۆ بى شەوق و كزى
چراى دلى من ئەكوتیتەو

له تاریکییدا رهنجـهـرۆ و بـی کـهـس
له گـوئـی ناگـردان سهـرم کـز نهـکـهـم

تۆ بۆ من، تۆ ته نهها بۆ من، هه موو شتیکی تۆ، بۆ من
خۆشهویستی و خۆشویستم، زۆر پێخۆشه، بهلام چی بکهه؟!
ناخ هیچ کهسی تر ناناام، کهه ابوو ته نهها بۆ من تۆی!.

بنواره مانگ به شه و قه وه شه و پرووناک نه کاته وه
بنواره شه و، به یانی نزیک خۆی نه خاته وه
سهیر که، به یانی با وه شی بۆ رۆژ نه کاته وه
بنواره رۆژ، که تیشکی نه ریتیتته سه زه مین
ههنگوین و شیر و ژین و غرامی نه خاته ناو!

ئه ی تۆ، که، وتم، تۆ هه موو شتیکی منی تۆ
تۆ مانگی منی، سا، وه ره، رۆ پروونا که ره وه بۆم
تۆ شه وه به، گوناهم بخه ژیر په رده ی زولفت
پرووناکی به یانی به، جله و کیشی هه تا و به
رۆژم به، وه ره پاکمه وه که، بیه وه مندال
به و عصمه ته وه لایق عه شقی نه به دیه ت به

(۱) پیره میترد هه ره ناو نیشانه په خشانه شیعییه که ی وه رگیتراوه. پروانه (ژیان) ۳۶۱ سالی ۱۹۳۳.

***

پیره میترد و دوو شیعی شیخ مسته فای ته خته یی

پیره میترد له سالی ۱۹۴۹ (۱۱)دا ئه م شیعه ی وه رگیتراوه و ته نهها نووسیویه (شیخ مسته فا)،
ئیتتر هیچی له باره وه، نه نووسیوه. ئیمه ژماره یه کی زۆری شیعی ئه م شاعیره مان له که شکۆله که ی
مه محمود پاشای جافدا دۆزیه وه که له چل پارچه شیعی زیاتره.

له ناو ئه و شیعرانه دا ئه م شیعه شی تیادا بوو که پیره میترد وه ری گیتراوه. شیعه که هه شت
به یته، پیره میترد پینج به یته لی وه رگیتراوه. دهقی شیعه که وه رگیتراوه که ده نووسین:

پیری سوپای غه م جه م که رد و ئا وهر د

مه تای جوانی گرد وه تاراج به رد

بـی تـینـی تـینـدا وه تـینـی مـهـدا
ئه جه ل بۆی فه نا وه بی نی مه دا
قووه ت جه نه عضای به دهن گوریتزان
گولاله ی شادیم بال و په ر ریتزان
مه وه رۆ جه لام ساتی وه سالی
تامووت جه سته م بییه ن وه تالی
مه سافه ی میلی پروو وه ماهی
وه کۆهین جه لام یه ک به رگ کاهی
ئه ساسه ی فه نا یه کسه ر ئاماده ن
حه یفی ویم سوار، ئیمان پیاده ن
یاره ب بۆ به حه ق پادشای له ولاک
به عه شق شه هید سه در سینه چاک
حوسن خاتیمه م ئارایش بکه ر
خه جاله ت نه بوون جه به زم مه حشه ر

وه رگیتراوه که ی پیره میترد:

پیری له شکری خۆی کیشا و هیئا
قه لای جوانی هه لگرت له به یئا
بـی تـینـی، به تین وا درا به سه ره ما
پرووتی کردمه وه و خسته می به ره سه ره ما
هه موو ئه ساسه ی مردن دیاره
من وا پیاده م، ئیمان سواره
چۆنی ده گه مئ به هیزی که می
ناتوانم ده ریا ببـرم به گه می
سا خواجه لوتفت با نا خودام بـی
چونکو به نده ی تۆم مه یلت له لام بـی

(۱) ژین ژماره (۹۶۶) سالی ۱۹۴۹.

***

شيعری دووهمی شیخ مستهفا

پیش ئەوێ ئەم شیعەرە بنووسین، ئەوەندی کە دەستمان کەوتوووە سەبارەت بەژیان و شیعری ئەم شاعیرە دەخەینە پیش چاوی خۆینەران. مامۆستا (علی باپیر ئاغا) لە لاپەرە ۲۱ی کتێبە کەیدا (شاعیرە ناو ونبووکانی کورد) لەم بارە یەوێ لەژێر ناوینیشانی (فیراکی) دا کورتە باسیکی ئەم شیعەرە نووسیوە، کە گواوە شیخ مستهفا نازناوە کە (فیراکی) بوو، بەلام لەو شیعراوەدا کە ئێمە دیومانان تەنها ناوی مستهفا (مصطفی)ی نووسیوە. دیارە مامۆستا علی باپیر ئاغا هەر لە خۆوە ئەم نازناوەی بۆ نووسیوە و پەنگە وختی خۆی بەو نازناوە ناسراوە.

مامۆستا دەلێت: «فیراکی، ناوی (شیخ مستهفا)یە، لە بنەمالە (چۆری) کوردستانی خۆزەلات لە ناوەراستی سەدەی دوانزەهەمی کۆچیدا ژیاوە، کاتێ خۆیندنی تەواو کردوو، عاشق و سەودای (شیخ عوسمان سراج الدین) بوو، چوو بۆ تەویلە، ماوەیەکی زۆر لەوێ ماوە تەوێ تا سالی (۱۲۸۴) لەوێ تەمەنی دواوی پێ هێناوە. لە زانست و وێژەدا بێ وێنە بوو لە دەوری خۆیدا. ئەوەندە هەبە زۆرتری هەلبەستەکانی فارسییە. تەنیا ئەم هەلبەستە کوردییە. لە کەشکۆلی دەسنووسی مەحمود پاشای جاف وەرگیراوە، کە بۆ شیخ عوسمانی وتوو.»

لێرەدا دوو تێبینی سەبارەت بەو نووسینە لای ئێمە دروست بوو:

۱- زۆریە هەلبەستەکانی شیخ مستهفا کوردییە نەک فارسی، تەنها لەو بەشە کەشکۆلە کە مەحمود پاشادا کە لای ئێمە زیاتر لە چل پارچە شیعری کوردی تیاوە. نەک وەک مامۆستا نووسیوە، تەنها ئەو شیعەرە بە کوردی وتی.

۲- مەبەستی مامۆستا لە کوردی واتە شێوەی هەورامی (گۆزان)ە. کە ئەو تەنیا شیعەرە ئەو لە کتێبە کەیدا نووسیوە، خۆی بە شێوەی هەورامییە و پیرەمێرد کردوو بە شێوەی سلێمانی. نەک هەر خۆی وەها بووبێ کە ئەو نووسیوە تێبەو.

پیرەمێرد ئەو شیعەرە لە ژمارە ۹۲۵ی (ژین)ی سالی ۱۹۴۸دا وەرگیراوە و بلاوی کردۆتەو. پیشەکیبە کورتی بەم جۆرە بۆ نووسیوە «لە شاعیراندا شیخ مصطفی ناویکمان هەبوو من نایناسم، مەحمود پاشا بە خەتی خۆی دیوانە کە لە کەشکۆلە کەیا، نووسیوە تەو، ئەمە غەزەلیکی ئەو» (۱) ئنجا ئەو شیعەرە لای مامۆستا علی باپیر ئاغا و ئەمە پیرەمێرد وەری گێراوە و بلاوی کردۆتەو هەر یەک پارچە شیعەرە. لەو دەچیت ئەو کتێبە کە لە رۆژنامە کەو وەرگیراوە.

«نەقدی خەزینە تەجەللای زاتی

نامە ی پر مەعنای شانی و سیفاتی

شە پۆلێکی دا نووری هەق تیدا

هەر پەگێ شەوقی ئەگەر پیتدا

زوبان هەمیشە خەریکی ذکرە
ئەعزام سەراسەر مەربوتی فکرە
سەرۆبەدەن و مێشک و رەگو پۆست
کەوتوو نالە و زایە ئەی یادۆست
تەن وا بە جارێ خالی لە غەیرە
تەنیا تینی یار تیدا لە سەیرە
هەستی و نیستم لە دەست چوو بەک رەنگ
نەچمی هاوارە بۆ کزە ناھەنگ
لێدە نە تە، بێ نالە لە گۆشم
بەلکو بشیوی پەشیوی هۆشم
بەسۆزی نالە ئەی بنووتەو
بە نەفخە ئەغمەیی بپووتەو
زیوی قەلبی قەلب لە ناو پۆتە حال
جۆش دا و پاکتاو کا بێتە زیوی قال

(۱) ژین (۹۲۵) سالی ۱۹۴۸

***

چەند زانیارییە ک سەبارەت بە (مەحمود پاشای جاف) لە سەرچاوەیەکی پوونەو

لەم دیوانە پیرەمێرددا گەلێ جار ناوی مەحمود پاشا و کەشکۆلەکانی هاتوو، خۆینەری وریا هەست دەکات، ئەم کارە مەحمود پاشا کە ناو و بەرھەمی ئەو هەموو شاعیرە بۆ تۆمار کردوون و لە فەوتاندن و کەمی و ناتەواوی رزگاری کردوون چەندە خزمەتێکی گەورە بە ئەدەبی کوردی و چۆن بۆ هەموو سەردەمێک دەبێتە گەنجینە یەکی مێژینە ی رۆژگارێکی ئەم ئەدەبە بەرز و جوانە. ئنجا بۆ ئەوێ لە نزیکترەو و باشتەر لە مەحمود پاشا و گەورەیی کارە کە تاگادار بین، روومان نا لە بەرێز (عەلی بەگی حسین بەگی جاف) و چەند پرسیارێکمان لەم بارە یەوێ خستە پیش چاوی و ئەویش بەقەڵەمی جوان و هەستی بەرزێ خۆی وەلامەکانی بۆ نووسین، ئێمەش وەک خۆی نووسیمانەو.

پرسیاری یە کەم:

ئایا مەحمود پاشای جاف چۆن خولیای ئەدەب و کۆکردنەوێ شیعری کوردی کەوتۆتە سەر؟

وەلام: مەحمود پاشای جاف کورە گەورە حەمە پاشای جاف بوو. حەوت برا بوون بە پیتی ناوچە و پەبوەندی کۆمەلایەتی و دیمەنی جوان و رەنگینی کوردستان و بە تابیەتی ئەو هیل و

ناوچه‌یهی هۆزی جاف تیادا ئەژین و لە کاتی خۆیا تاكو ئەم سالانەى دواییهه‌ش گهرمیان و کۆیستانیان تیا ئەکرد، له ناوچهی قزهره‌بات و کفری لای خوارووی و ناوچهی مه‌ریوان و دامینى ههریمی سنه به‌جوانترین ناوچه ئەژمێردیت له وه‌رزه‌کانی سالدا، چونکه چ کاتی ئەم ناوچه‌ی جوان و رهنگین و دلگیر بوون ئەمان له‌و کاتانه‌دا تیا بوون و هاتوچۆیان تیاکردوه. به‌وینه گهرمیان له زستانا جوان و خۆشه‌تیا بوون. شاره‌زوور له به‌هار و پایزدا رهنگین و کانی خیر و پیت و به‌ره‌کته‌ت بووه. کۆیستانیش له‌هاوینا رهنگین و دلفرین و دلگیر بووه. کاتیان تیا به‌سه‌ر بردوه و ههر له کۆنیشه‌وه له پیتش ئەوه‌ی به‌گزاده‌ی جاف و هۆزه‌که‌یان بینه به‌شی عوسمانی له کوردستانی عیراق له ناوچه‌ی جوانی و باوه‌جانی و قوبادیا «که له بنه‌چه‌دا به‌ک پشتن» ئەو ناوچه‌یه‌ی به‌هه‌شته‌ی سه‌ر زهمین دانه‌ترین ئیتر چ له کۆن و که‌له‌پوور و بنه‌ره‌ته‌وه و چ له شپوه‌ی تازه‌یشا له ناوچه‌یه‌که‌دا ژیاون هه‌لخه‌ری بیری ناسک و هه‌ستی به‌جۆش و خولیاى ئەده‌ب و ئەده‌ب دۆستی له‌ناخی دهروونیا‌نا و له‌ناو ر‌ه‌گ و هه‌ست و ده‌ماریانا گه‌شه‌دار و جیگیر بووه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه به‌پیتی ده‌ستری‌یشتووی و دۆخی ئەو سه‌رده‌مه و به‌پیتی پله‌ی کۆمه‌لایه‌تییان که په‌یوه‌ندیان هه‌بووه به‌بابان و ئەرده‌لانه‌وه له کۆن و به‌ئیران و عوسمانیه‌وه له‌و سه‌رده‌مه‌دا و باری خۆیندن و خۆینده‌واری ئەو سه‌رده‌مه‌یش، له سه‌ره‌تاوه منال گۆش کراوه به‌ئامۆزگاری و شیعه‌کانی حافظ و سه‌عدی و کلیم و شاعیرانی ناوداری ئەوسا و ئیستایش و ئەو مامۆستایانه‌ی که کوره به‌گزاده‌کان لایان خۆیندووینا به‌هه‌لکه‌وتوو و بلیمه‌تی سه‌رده‌می خۆیان ژمێردراون له‌بهر ئەوه‌بوو که منالیک به‌و جۆره و له‌م ناوچه‌یه‌دا و له‌و چوارچێته‌وه‌دا په‌روه‌رده ده‌بیت، چۆن خولیاى ئەم جۆره شتانه ناکه‌وینته سه‌ری و ئەبیت بۆچی خۆی پیتو خه‌ریک نه‌کات؟! من له باوکم بیستوهه ئەبوت: کاتی به‌گزاده‌ی جاف گهرمیان و کۆیستانمان ئەکرد له‌گه‌ل جافدا کوره به‌گزاده شه‌وانی هه‌وار و ری کۆچ کاتی خۆمان به‌شه‌ره شیعه‌ر و قسه‌ی خۆش و نه‌سته‌قه‌وه به‌سه‌ر ئەبرد و کتیه‌به به‌ناوبانگه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی وه‌کو شاهنامه‌ی فیرده‌وسی و ئەسکه‌نده‌رنامه و ئەمانه‌مان ئەخۆینده‌وه. ئەبووین به‌دوو ده‌سته شه‌ره شیعه‌مان ئەکرد، کاتی وابوو هه‌واره و هه‌وار به‌رده‌وام بوو هیچ لایه‌ک لاکه‌ی تری بۆر نه‌ئه‌دا، ئەوه‌نده شیعه‌ریان له‌به‌ریو. هه‌روه‌ها بیجگه له‌مانه‌ش به‌بیری من په‌یوه‌ندی به‌گزاده‌ی جاف له‌گه‌ل زانایانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی کوردستان و تیکه‌لی و کارتی‌کردنی ئەده‌بی فارسی و بوونی که‌شکۆلی کۆن و ای لی کردوون ئەک ههر ته‌نیا مه‌حمود پاشای جاف که‌شکۆلی بیت به‌لکو ئەوانه‌ی من بزانه‌م، که‌ریم به‌گی فه‌تاح به‌گ و عبدالقادر به‌گی سلیمان به‌گ و ره‌زابه‌گی فه‌تاح به‌گ که هه‌رسێکیان برا‌زای مه‌حمود پاشان که‌شکۆلیان هه‌یه و من دیومن. نه‌ک ههر ئەمانه به‌لکو بارودۆخی له‌باری ئەو سه‌رده‌مه تاییه‌تیه‌ی وای له دهروپیستی به‌گزاده‌ی جاف کردوه هه‌تا به‌کیکی وه‌کو حاجی مه‌حمود یار وه‌یس پیاوماقوولی مه‌حمود پاشا ئەویش که‌شکۆلی هه‌یه، من دیومه که‌هه‌تتا

شیعه‌ری (سالم)ی صاحبقرانی له‌ ساله‌کانی ١٢٩٠ به‌م لاوه تیا نووسیه‌وه‌ته‌وه. ئەوه‌تا مه‌حمود پاشا ئەوه‌نده هه‌ستیار و بیرتیژ بووه سه‌رده‌م و رۆژ و کاته‌کانیشی نووسیه‌وه، بۆ وینه ئەلێت: له شاره‌زوور له کاتی مه‌ره‌زه داچاندندا به‌هار کاک ئەحمه‌دی خه‌سه‌ره و چاوه‌ش هاتوه بۆ لام ئەو شیعه‌رانه‌ی بۆ خۆیندومه‌وه و نووسیه‌مه‌ته‌وه که ته‌مه‌نی ئەو کاته‌ی له بیست سال تێپه‌ری نه‌کردوه. هه‌روه‌ها ئەلێت! له زمانکۆ فیرار بووم له‌ سالی ١٣١١ی کۆچیدا مه‌لا یوسف یاخود سه‌ید فه‌تاحی جه‌باری ئەم شیعه‌رانه‌ی وه‌لی دیوانه‌ی بۆ وتم و من نووسیه‌مه‌وه جا پیاو بیری لی بکاته‌وه مه‌حمود پاشا ئەو کاته ته‌مه‌نی چل و نۆ سال بووه به‌گۆرانی شیعه‌ری بۆ بلێن و ئەم دوا‌یی بینووسیته‌وه وه‌یان له‌کاتی ده‌سته‌به‌سه‌ریا له ئەسته‌مول ئەلێت له که‌شکۆلی فلانه‌وه ئەم شیعه‌رانه‌م له‌م کاته‌دا نووسیه‌وه.

پرسیاری دووه‌م:

ئایا ئەو که‌شکۆله‌ تا ئیستا له‌م هه‌موو سه‌رده‌مانه‌دا چۆن پارێزراره و که‌وتۆته لای چه‌ند که‌س؟.

وه‌لام: وه‌کو له‌سه‌روهه باسمان کرد چۆنیه‌تی پارێزگاری که‌شکۆله‌که تاكو سه‌رده‌می ژبانی خۆی هه‌میشه لای خۆی بووه و هه‌تا له کاتی ده‌سته‌به‌سه‌ری و دوا‌ی فیراریا ههر پیتی بووه و ئەو شیعه‌ر و باس و خوازانه‌ی تیا نووسیه‌وه‌وه. بۆ وینه که له ئەسته‌مول فیرار ئەکات ئەچیته خاکی رووس و له‌ویوه بۆ ئیران و ئنجا ئەگه‌ر پیته‌وه بۆ کوردستان، له (باکو) له به‌رگی سیاحت و گه‌شتا و هه‌تتا مه‌لا محمه‌دی سه‌یی پیاوی بووه ئەو جلی باشی له‌به‌رکردوه و خۆی خراب وه‌کو نۆکه‌ری ئەو تاكو نه‌یناسن. له باکو وینه‌ی خۆی ئەگرێ و له‌ژێریا ئەم شیعه‌ری مه‌وله‌وی ئەنوسن:

داخۆ چه‌رخ چه‌پ چه‌واشه‌ی چه‌په‌گه‌رد

په‌ی کام ده‌ردی سه‌ر نگه‌هداریم که‌رد

دوا‌ی خۆیشی، وه‌ک له‌ خوالێخۆشبوو (حه‌سه‌ن فه‌می به‌گی جاف)ی کوره‌زایم بیستوهه که‌ه‌لی به‌گی باوکی حه‌سه‌ن به‌گ کۆچی دوا‌یی ئەکات که‌شکۆله‌که ئەکه‌وینته ده‌ستی حسین به‌گی مامی ئەویش له‌به‌ره‌وه‌ی که‌مه‌تر تاقه‌تی ئەو جۆره شتانه‌ی بووه، پیره‌مێرد به‌ئه‌مانه‌ت لیبی وه‌رئه‌گریت، دوا‌یی حه‌سه‌ن به‌گ وتی: ئەو کاته که باوکم وه‌فاتی کرد ته‌مه‌نم (١٦-١٧) سال بوو به‌لام وانه‌بووم که زۆر خۆم به‌مانه‌وه خه‌ریک بکه‌م، هه‌رچه‌ند که‌شکۆله‌که‌م ئەخۆینده‌وه له کاتی خۆیا خووم له‌گه‌لیا بوو به‌لام له‌به‌ر مامم ئەوه‌نده له‌سه‌ری نه‌رۆبیم تاكو له سه‌ره‌تای سیه‌به‌کانا هه‌ستم کرد، چومه‌ لای پیره‌مێرد داوایم کرده‌وه ئەویش ئەم رۆژ بۆ ئەو رۆژ و ئەم کات بۆ ئەو کات کاتی به‌سه‌رئه‌برد و منیش گه‌ییمه سنووری وه‌رسی و یه‌ئس. ناچار هادی ئەفهن‌دی خوشکه‌زای پیره‌مێردم راسپارد و له‌گه‌لیا ریکه‌وتم بۆم بدزیته‌وه به‌بیست دیناری سه‌ره‌تای سیه‌به‌کان! به‌و جۆره ده‌ستم که‌وته‌وه. له‌وکاتیشه‌وه ههر لای حه‌سه‌ن فه‌می به‌گه و ئەویش هه‌موومان ئەزانین به‌کیک بوو له هه‌ره ئەده‌ب دۆست و ئەدیه‌به ناسکه‌کانی کورد و هه‌تا له‌شه‌وق

و تهوژمی تهدهب و تهدهب دۆستییبا شیعیربشی ههیه که کهم کهم بهفارسسی و کوردی ئیستاش دواى مهرحوومی حهسهن بهگ لای هۆشمهندی کورپهتی که تمههنی درێژ و بهختهوهر بیت زۆر له رهوشتی پاراستنی تهو جوژه شتانهی له باوکی و باپییرهوه بۆ ماوهتهوه و پاراستوونی بهتایبهتی کتییخانه گهورهکی باوکی که ئیستاش لایهتی و خهڵک زۆر کهڵکی لێ وهرتهگریت.

پرسیاری سێیه:

تکایه باسی بهسههاتی کهشکۆلهکهمان بۆ بکه له ههردوو جیگای تهستهمول و زمانکۆدا:

وهلام: کهشکۆلهکهی مهحموود پاشا تهنها له دوو جیگا نهئوسراوتهوه، له تهستهمول و له زمانکۆ چونکه پاشا بۆ ههرکوێ چوو بیت کهشکۆلهکهی لهگهڵ خۆیا بردووه. تهستهمول و زمانکۆ، جیگه ههمیشهیی پاشا نهبووه. بهلکو له تهستهمول دهستهسههه بووه، دوايي لهوئ فیاری کردووه و وهکو باسمان کرد بهریگای باکوڤا هاتوتهوه کوردستان و تهو ماوهیهشی تاکو حکومهتی عوسمانی بهخشیویهتی له زمانکۆ بووه ههندی شیعیری لهوئ تیا تۆمار کردووه بۆ وینه له روسیا بهئههمه نستاندا تیتیههه پرن مهلا محهمهدی سنییی پیاوی شاعیر بووه و کچه ئهرمهنی جوانیان زۆر دیوه، ههندی شیعیری جوانی وتوه بهشوخ و شهنگی کچه ئهرمهنییا من سی چوار بهیتیکی که مهرحوومی باوکم له بهری ماوو نووسیهتهوه ههر لهلامه. بهم بۆنهیهوه حهز تهکهم شتیکی تر بدرکیتیم، تهگهر سوودی نهیت زبانی نییه. تهویش: مهحموود پاشا بهخۆیهوه ههوت برا بوون خۆی براگهوره بووه و براکانیشی تهمانهن: وهسمان پاشا، حهسهن بهگ، سلیمان بهگ، حهمه عهلی بهگ، قادر بهگ، فهتاح بهگ، له تهنجاما مهرگی ههر شهشیانی دیوه و کهوتوهته دواي تهوان و سۆز و پهروشی کۆچکردنی تهوان وای لێ کردووه بهشیعیر شتیکیان بۆ بکات که بیست و چوار بهیته و له کهشکۆلهکهیدا ههیه و منیش لهلام ههیه وهکو سهراوهیهک بهخهتی حهسهن بهگ خۆی. پیهره میترد هاتوه تههم بیست و چوار شیعیری کردووه بهنۆزده شیعیر و پینجی لێ لایردووه و دوايش له نۆزدهکهی تر ههوتی لایردووه خۆی ههوتی بۆ زیاد کردووه واته له تیکرای بیست و چوار بهیت دوانزهی لێ لایردووه و خۆی ههوتی بۆ زیاد کردووه و له دیوانی پیهره میتردی نه مری محهمهد رهسول هوار دا بهناوی (یادی مهحموود پاشای جاف) هوه بهشیعیری پیهره میترد دانراوه. ههتا پیهره میترد قادر بهگی مامی بهقادر بهگی برای مهحموود پاشا تهزانیت تهو قادر بهگهی مامی که مهلهوی شیعیری شیوهنه بهناوبانگهکهی بۆ وتوه.

پرسیاری چواره:

تایا ریگای گهرمیان و کویتسانی جاف له کویتوه بۆ کوئی بووه؟

وهلام: هۆزیکه گهوره و فراوانن و دواي تهوهی له سهردهمی سولتان مورادی عوسمانییا له ناوچهی جوانپۆوه هاتوونهته کوردستانی تهو سهردهمه که بهش کرابوو له نیوان دهولهتی عوسمانی و ئیراندا لهسهه ههندی هۆی تاییهتی تهو سهردهمه له ناوچهی (دزیایش) - دهربهندیخانی ئیستا - دا نیشته جی بوون دوايي پهریان سهند، ورده ورده دهستیان گرتوه

بهسهه شارهزوور و گهرمیاندا، گهرمیان و کویتسانیان کردووه. دواي پهرهسهندن و گهشهکردن و زۆربوونیان و هاتنی دهسته دهستهی تیرهکانی جاف له ئیرانهوه بۆ ته ناوچهیه و دهوری (زاهیر بهگ) ی سهروکی جافی تهو سهردهمه و دامهزینهری جامی مورادی و باپییره گهورهی بهگزادهی جافی مورادی، که جاف بهم پییه دوو بهشن، جافی جوانپۆ له ئیران و جافی مورادی له عیراق. جافی ئیمه له دواي تهوهی له سهردهمی مهدهد پاشای والی عوسمانی بهغدادا که زهوی و زاریان تهفرۆشت بهنیازی نیشتهجیتی هۆزه گهرمیان و کویتسانکارهکانی تهو سهردهمه حهمه پاشا و مهحموود پاشای کورپه کهوته کپینی ههرچی زهوی و زاری قهلهمهوهی جاف ههیه و ئیستایش له سهندهکانی زهمانی عوسمانییا بهناو و سنوور و ترخی کپینیانهوه ههمووی تیا به زۆری له لایهن نهوهی خاوهنهکانیانهوه پارێزراوه. ئیستر جاف له سنووری (جبل حمرین) هوه تاکو شلیتر و (ناخوان) ههمووی بوو بهمولکی تاپۆی بهگزادهی جاف. بیجگه له ههندی جیگای تاییهتی کهم نه بیت یان بهدهست میرییهوه مایهوه یان کهسانی تر خاوهن تهکیه و پیاوماقوولانی تهو سهردهمه کپریان یاخود میری پتی بهخشیون. ئیستر جاف له (قزهربات) هوه کهوا دامینی کوردستانه تاکو شلیتر و ناخوان بهشی کوردستانی عیراق و لهو دیو سنووریشهوه ههتا ناوچهی مهربوان و گوئی زرتیار و لای خوارووی ناوچهی سنه، له زستانا له ناوچهی گهرمیانهوه لای خوارووی قزهربات و شیروانه و کهلار و پیباز و شارهزوور و پینجوین و تهو دیو سنووریش تهوانهی سهرهوه بهزستان و بههار و هاوین و پایز هاتوچۆیان تیا کردووه. بۆ چهسپاندنی تهوهش جاف چۆته ناو ئیرانیسهوه ههتا مولک و زهوی و زاریشیان لهوئ کپیه و ههیانه. بهتاییهتی ئاگاکانی گهلالی تهوهی (کلودیوس ریچ) له گهشتنامهکهیدا تهلیت: «که چوومه مالی کهبخوسهوه بهگی سهروکی هۆزی جاف هاوینی ۱۸۲۰، له کاتیکا تهچووم بۆ سنه بۆ دیدنی تهمانوللا خانی والی تهردهلان، له سنه مالی کهبخوسهوه بهگ له نزیک گوئی زرتیارهوه بوو، تهو میواندارییهم ههتا مردن له بییر ناچیتهوه». بهم بۆنهیهوه جاف بهشیکیان پهرونهتهوه ناوچهی دوکان له پارێزگای سلیمانی که تهوانیش سمایل عوزهیری بوو، جافه رهشکهن، تهوان لهو ناوچهیهوه له کاتی خۆیا گهرمیان و کویتسانیان کردووه و ئیستاش خۆیان بهجاف تهزان.

گهرمیان و کویتسانی کردنی جاف تهوهنده جیگر و چهسپاوه له ناخیانا چونکه زۆربهی که وت جاف واته ئاژهدار و مهرومالات بهخیکهه، ههتا تههم سالانهی دوايش گهرمیان و کویتسانیان نهکرد. ههر نهشوايه تاکو ناوچهی پینجوین تهچوون بۆ لهوهپخۆری ههرچهند مال و له گهرمیان جیگیر بوو بهلام هاوینان ئاژهلهکانیان، شوان کهژاوهکهژ تهیانبردن و خوشیان به(بنه) واته (مالی سووک و کهم) بهلۆزی یان عهرهبانهی تراکتۆر له گهرمیانهوه تههاتنه شارهزوور یان چاوهروانی ئاژهلهکهیان تهکرد یان لهوئ لایان تهبوون بهو نیازهی بهلکو تهگهر میری عیراق و ئیرانیس وهکو جارن ریگهیان نهدهن بۆ لهوهپخۆری بیچنه ئیران بهلکو بیچنه

ناوچهی پینجویین جا بهو بۆنیهوه ئەم شیعری مەولەوی کەوا ئەزانم یان لە شینەکەى (ئەمەنە خانى ژنى بارام بەگ) دایە، یان لە شینەکەى (قادر بەگى کە یخوسەرە بەگ) دایە کە ئەلیت:

زیرەى تەلمسیت بار کۆچ نەو هالان
تەئسیرش نیەن ئەم سالا چون سالان

داخ و حەسەرت بۆ کۆز بوون و ئالۆزاوی رێ کۆچى ئەو سالا ئەخوازیت!

پرسیاری پینجەم: ئایا چ زانیارییەکتان لەبارەى کەشکۆلى کەریم بەگى فەتاح بەگ و رەزا بەگى فەتاح بەگى براپەوه لەلایە؟

وەلام: ئەدەب دۆستی و گۆشکراوی بەگزادەى جاف بەئەدەب و شیعەر و فۆلکلۆرى کورد بوو. شتیکی ئاشکرا و لەبەردەستایە (بەپێچەوانەى برادەرتى مامۆستای هەستیار) هەو کە لە نەدووەکى تەلەفزیونیا لە سەردەمىکى تاپیەتیا ئەبوت بەهەموو تەنگاویەکەوه دەرهەگەکان شیعەر و ئەدەبى کوردییان کوشت و لەناویان برد... هتد.

حەز ئەکەم ئەو برادەرە هەندى لەو کەشکۆلانەمان پێشان بەدات کە راو بیرهکانى ئەو هەلبان گرتوو بۆ میلیلەتى بەدبەختى کورد. بۆیە کەشکۆلەکەى کەریم بەگ و رەزا بەگى براى هەر لە هەمان سەرچاوه و هەستەوه هاتوو. کەشکۆلەکەى کەریم بەگ زیاتر لە هەزار لاپەرەیه هەمە جۆر شیعەر و باس و قسەى نەستەق و بەسەرھات و شین و مەرسىیە تىبايه و هەندىکیان کۆن نووسراونەتەوه و هەندىکیشیان لەم سەردەمەى دوایىیا نووسراونەتەوه. کەشکۆل و اتا ئەوێ هەموو جۆرتیک شتى تیا بنوسریت، مەرج نییه تەنیا شیعەر بێت هەتا هەندى (خاطرات) و شت بەبیرا هاتن و مېژووى لەدایک بوون و بەسەرھاتى گرنكى ئەو سەردەمە یاخود بۆ کۆنیش ئەگەریتەوه. کەشکۆلەکەى کەریم بەگى رەحمەتى شتى پیکەنن و خۆشى تىبايه کە کەریم بەگ خۆى دروستى کردوو و دەستى تیا هەیه بەوینە ئەنووسیت بۆ باوکم کە لێرە لە سلیمانى بەشێخ سەلامى عازەبانى شاعیر بلیت هەجوى شێخ وەسمانى قەلاگە لە گەرمیان بکات بۆ بزوانى شێخ محەمەد. شێخ سەلامیش پارچەیک شیعری هەجو ئەنووسیت بۆ شێخ محەمەد ئنجا کێچ ئەچیتە کەولى شێخ محەمەد و هاوار ئەباتە بەر حەمە ئەمین بەگى کورێ کەریم بەگ «شاعیرە و دیوانى چاپ نەکراوى هەیه» ئەویش لە زمانى شێخ محەمەدەوه وەلامى شێخ سەلام ئەداتەوه و دوو پارچە شیعری گالتەى ئەتوانم بلیت کراوه و پېسن بەلام هەتا ئەمانەى تىبايه و شیعەرەکەى شێخ سەلامیش کە بەشێخدا وتوویەتى ئەو شێخەنەى ئیرشاد ئەکەن و دەرویشیان هەیه و کاک بەهائەددین شێخ نوورى باهە عەلى تەکیەى لە کاتى فەقییەتیا لەسەر شێخ و تەکیە هاتۆتە جواب ئەویشى تىبايه و خەتخۆشیان هیناوه و شتبان پى نووسوونەتەوه. بەلام کەشکۆلەکەى رەزا بەگ ئەگەر هەمووى خەتى خۆى نەبیت زۆر بەى زۆرى خەتى خۆیەتى چونکە خۆى زۆر خەتى خۆش بوو زۆر رێکوپێک و رازاوى نووسراوتەوه. هەر بەم بۆنیهوه کەشکۆلەکەى عەبدولقادر بەگى سلیمان بەگى حەمە پاشای جافیش کە لەدەورى بیستەکانا عەبدولقادر بەگ دەستى

بەنووسینەوهى کردوو زۆر شیعەر و دوعا و پارچەى پەخشانى تىادایە و هەتا ئەم دوایىیهش لای محەمەد بەگى کورێ بوو کە ئەو وەفاتى کرد نازانم کەوتە لای کۆ هەتا من موناچاتەکەى مەولانا خالید کە بەشێوهى گۆزان (هەورامى) نووسىووەتى سەد و چوار بەیتە لەو کەشکۆلەم دەرھینا. لە ئەنجاما زۆر سوپاسى مامۆستا ئومید ئاشنا ئەکەم کە ئەم هەلەى بۆ گونجاندەم ئەم لایەنانە روون بکەمەوه بەم کورتییە، هیوادارم لە دەرفەتیکى بتوانم رووناکى بخەمە سەر هەندى شتى تر لەم بارەیهوه هەر کەس لە شوتن و توانا و بۆگونجیان و بۆلوانى خۆیهوه دەستى یارمەتى بۆ کەلەپوورى نەتەوه بەدبەختەکەمان راکیشى.

***

پیرەمێردو دە پارچە شیعری مەستورە

لەلایەرە (٢٨١)ى ئەم دیوانەدا نووسینىکى پیرەمێردمان بلأوکردهوه سەبارەت بەمەستورە و دیوانەکەى. وە لە سالى ١٩٤٥دا پیرەمێرد دە پارچە شیعری مەستورەى وەرگێراوتە سەر زمانى کوردی و لەرۆژنامەکەیدا بلأوى کردۆتەوه.

ئەو دیوانە بەنرخەى کە بەو خەتە جوانەى مەستورە نووسراوتەوه و ئەو دیوانە شیعریەش کە هەر مەستورە خۆى نووسىووەتیهوه و دیوانى شیعری خەسەرە خانى والى سنەیه، بەداخهوه هەتا ئیستا لە هیچ لایەکەوه هەوال و شوینەوارى نییه. ئەوهى بۆ ئیمە ماوتەوه ئەو دە شیعەر و ئەو نووسینە کورتهى پیرەمێرد، کە چەند زانیارییهکى لەبارەى شێوهى خەتى مەستورە و دیوانەکەیهوه بلأو کردۆتەوه. ئنجا بۆ زیاتر شارەزابوون لە مەستورە و شیعەرەکانى ئیمەش لای خۆمانەوه ئەو زانیارییانەى بەدەستمان هیناوه بلأودهکەینەوه:

دکتۆر مەرف خەزەندار لە کتیبى (دیوانى نالى و فەرھەنگى نالى)دا نووسىووە «مەستورە، ناوى ماھ شەرەف خانى ئەردەلانى کوردستانىیه، کچى ئەبوخلەسەن بەگى کورێ محەمەد ئاغا، خێزانى خوسەرە خانى والى کوردستانى ئێران بوو. لە سالى ١٨٠٥ى زاینى لە شارى سنە لە دایک بوو ژنیکى یەكجار جوان و شوخ و شەنگ بوو. شیعری بەکوردی و فارسى هەیه، زۆریهى ئەو شیعراوە لە بابەت دلدارىیەوه، بەتایبەتى شیعەرە کوردییهکانى (بە شێوهى گۆرانى - هەورامى) یەكجار بەسۆزن.

خویندەوار و رۆشنییرىکى چاک بوو. شارەزابى لە زانستەکانى ئایینیدا بوو و دەستىکى درێژى لە زانستى مېژوودا بوو. شیعەرە فارسىیهکانى لە سالى ١٩٢٥دا لە تاران لە چاپ دراوه. (دیوان ماھ شرفخانم کردستانى، لئاشرە آقای حاجى شێخ یحیی معرفت، تهران، ١٣٠٤ ه.ش)، شیعەرە کوردییهکانى لە دەسنوسىکدايه لە دەورەبەرى سالى ١٩٠٠دا نووسراوتەوه. ئیستا کە لە ئێرانە و هینشتا چاپ نەکراوه. لە بارەى مېژووى بنەمالەى ئەردەلانییهوه کتیبىکى داناوه لە سالى ١٩٤٧ لە سنە لە چاپ دراوه (تارىخ آردلان، لئاشرە ناصر ئازادپور-سندج ١٣٢٦ ه.ش).

مه‌ستوره هاوچه‌رخى سولستان خانى ئه‌رده‌لانى بووه. كه خوشكى خوسرهو خانى واليهه. ئه‌مه‌ش شاعير بووه و ده‌سته خوشكىكى نزيكى مه‌ستوره بووه. ساليك پيش كوچى دوايى مه‌ستوره هاتوو بۆ سليمانى. له ۱۸۴۷د كوچى دوايى كردوو و له گردى سه‌يوان نيژراوه. ده‌بى جوړه پيوه‌نديه‌كى له‌گه‌ل ناليدا بووبى» (۱).

هه‌روه‌ها له (ديوانى نالى) ماموستا مه‌لا عه‌بدولكه‌رمى موده‌ريس و كورانييدا نووسراوه «مه‌ستوره، ناوى ماه شه‌رف خانم و كچى ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن به‌گ ناوى له‌له‌ى شازاده‌كانى ئه‌رده‌لانه و له ۱۲۴۴ى كوچى ۱۸۲۸-۱۸۲۹ى زانيدا خوسره‌وخان به‌نيازى دل‌دانه‌وه‌ى ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن به‌گى باوكى ماره‌ى كردوو. ئافره‌تكي شاعير و ئه‌ده‌ب په‌روه‌ر بووه» (۲).

له‌كتيبي ئافره‌ته ناو‌دا‌ره‌كانى كوردا نووسراوه: «رضا قولى خان هيدايه‌ت له‌به‌رگى دووى كتيبي (مجمع الفصحاء) دا له‌لاپه‌ره‌ى ۴۵۶ له باره‌ى به‌سه‌ره‌اتى مه‌ستوره‌وه نووسيوه‌تى و ئه‌لى:

مه‌ستوره‌ى كوردستانى له ئافره‌ته خانه‌دانه به‌ناويانگه‌كانى كوردستانه، كچى ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن به‌گ و ژنى خه‌سه‌ره‌وخانى والى سنه‌يه. نووسينى ده‌ستى زۆر جوان و خو‌ش بووه. شاعيريكى گه‌وره‌يه، ژنيكى ئابروو جوان و په‌روشت به‌رز بووه. ناوى (ماه شه‌رف خانم) بووه. له سالى ۱۲۶۳ى كوچيدا كوچى دوايى كردوو». ميرزا عه‌لى اكبرى صادق المللك له كتيبه‌كه‌يدا (حديقه‌ى ناصرى) كه ميژووى كوردستانه ئه‌لى: «ماه شه‌رف خانم كه ناويانگى له هه‌له‌ستا (مه‌ستوره)يه وه ناموزاى منه و به‌راستى هه‌له‌گه‌رى له‌به‌ر زبه‌ركى و وربايى و هونراوه بى هاتاكانى و ده‌سنووسه جوانه‌كه‌ى، گه‌توگو شيرينه‌كه‌ى، راست نووسين و ده‌رپينه نايابه‌كه‌ى ميژوونووسانى جيهان بۆ يادگار به‌ئاوى زير ناوى تو‌مار بكه‌ن. نزيكه‌ى بيست هه‌زار هونراوه‌ى به‌نرخى هه‌يه وه چل و چوار سال ژياوه» (۳).

هه‌روه‌ها له گوڤارى (توتونومى) ژماره ۳ سالى ۱۹۸۴د، كاك ئيسماعيل ته‌نيا نووسيوه «له‌سالى ۱۲۶۲ى كوچيدا به‌هاورپيى سه‌ين قولى خانى ئه‌رده‌لانى پورزاي خو‌ى هه‌لدت بۆ سليمانى بۆ لاى عبدالله پاشاى بابان و، له سالى ۱۲۶۳ى كوچى له ته‌مه‌نى ۲۲ سالي‌دا هه‌ر له شارى سليمانى كوچى دوايى ده‌كات و له گردى سه‌يوان ده‌نيژريت». (۴)

ئهم بيرورايه‌نى كاك ئيسماعيل له هه‌ندى جيهگه‌دا له‌وتاره‌كه‌يدا جيهگاي سه‌رنجه، ئه‌گه‌رچى ئه‌ويش، زۆريه‌ى نووسينه‌كه‌ى له‌و سه‌رچاوانه‌وه وه‌رگرتوو كه خو‌ى له‌په‌راوتزدا نووسيونى. به‌تاييه‌تى سالى مردنى مه‌ستوره، كه ۱۲۶۳ بيت و له سالى ۱۲۲۰د له‌دايك بووب، چۆن ۲۲ سال ژياوه. دياره به‌و حسابه ۴۳ سال ژياوه، ره‌نگه ئه‌و ژماره‌ى (۲۲) هه‌له‌ى چاپ بيت. به‌هه‌رحال لي‌رده‌ا ته‌نيا بيروراكانى له‌مه‌ر مه‌ستوره‌مان خسته پيش چاوى خو‌پنه‌ران و ئه‌گه‌ر ديوان و نووسينه‌كانى مه‌ستوره رۆژئ له رۆژان ده‌ركه‌ون ئه‌وا گه‌له‌ى زانبارى هه‌له‌ له‌باره‌يه‌وه راست ده‌بيته‌وه و ژيان و به‌سه‌ره‌ات و به‌ره‌مه‌كانى له نزيكتره‌وه ده‌ناسرين.

په‌ره‌مي‌رد ئه‌وه‌نده‌ى ئيمه ئاگاداريين هه‌ر ده (۱۰) پارچه شيعرى مه‌ستوره‌ى وه‌رگي‌راوه. به‌لام ديوانى ئه‌و و خه‌سه‌ره‌وخانى به‌خه‌تى مه‌ستوره له‌لا هه‌بووه.

- (۱) ديوانى نالى و فه‌ره‌نگى نالى د. مارف خه‌زنه‌دار. ۳۶۱ ل
- (۲) ديوانى نالى مه‌لا عه‌بدولكه‌رمى مده‌رس و كورانى ل ۶۰۴، كه ئه‌وانيش ئه‌و زانباريايه‌نه‌يان له ميژوو‌ه‌كه‌ى ئايت الله مه‌ردوخ وه‌رگرتوو. به‌شى دووه‌م لاپه‌ره‌ى ۱۶۱.
- (۳) «ئافره‌ته ناو‌دا‌ره‌كانى كورد» عه‌بدولجه‌بار محمه‌د جه‌بارى ل ۵۱
- (۴) گوڤارى توتونومى ژماره ۳ سالى ۱۹۸۴ ئيسماعيل ته‌نيا ل ۲۲

***

شيعره‌كانى مه‌ستوره

۱

ئه‌مه‌رۆ كه هه‌وا سارده، كزه‌ى بادي خه‌زانه
 گه‌رمم كه‌ره‌وه ساقى، ده‌مى تيك‌خه‌زانه
 گو‌ى مه‌گره له زاهد مه‌لئ مانگى په‌مه‌زان
 جه‌ژنى منه، فتوايشى له‌لاى پيرى موغانه
 ئه‌ى رۆحى په‌وان را‌حى په‌وانم بده‌رى تو
 ئه‌مه را‌حه قومىكى له برى رۆحى په‌وانه
 ئاوى حه‌يوان باده‌يه، با، ده‌ى بى له (ده‌ى) دا
 هه‌رچى نه‌يه‌وى پياو نييه تووى حه‌يوانه
 من مولكى جيهانم ئه‌ده‌مه مه‌ى له جيهانا
 چونكو روتبه و قه‌درى جيهان به‌رقى جه‌هانه
 سه‌رمه‌ستى من وا نييه ته‌نها به شه‌راب بى
 مه‌خموورى و نه‌شه‌م له نيگاي ديدهبى جوانه
 زولفت كه له‌سه‌ر شان، په‌رته‌شانه به شان
 به‌و بۆنه‌وه‌يه بادي سه‌با مشك فشانه
 له‌رزى دلم ئه‌ى گول به‌كزه‌ى باره‌شى دوورى
 وه‌ك شاخى سنه‌وه‌ر كه زه‌بوونى جه‌ولانه
 (مه‌ستوره) تيلاي چاوى ئه‌وى بۆيه له دنيا
 چاو ناترووكيئى وه‌كو نه‌رگس نگرانه

ئەى خاكى بەرى پىت كە لەسەر سەرمە وەكو تاج بەو تاجە ئەسىنم لە مەھ و مېھەر و فەلەك باج دەرگاكتە شاھانى زەمان ئەيكەنە ميعراج برژانگ كە وەكو تيرە لە قەوسەينى برۆتا گەر تيمگرى گيان حازرە بۆى ئەيكەمە ئاماج من كوشتەى دووربىتم و لای تۆ دەمى عيسا من كافرى عەشقم كە برۆى تۆ دەكەمە خاج قورىبانى تىلالى چاوتەم ئەى چاوتەم بەختم دنيا بەچراى تەلەتەى رووت روون ئەبى وەك رۆژ لادە پەچەكتە رۆژ هەلئى تا كەس نەبى محتاج كووتالى جوانيت كە بەدنيادا بلالو بەش جوئى كەرەوہى گرە (مەستوورە) دىباج

رووتە كە رووتە يا شەبەنگى مانگى ئاسمان قەدى خرامى تۆبە وەيا سەروى بوستان نەمديوە مانگ كلالوى لەسەرا بى تۆ نەبى سەرويش كە بى رەوانە وەكو تۆ نىيە رەوان فەسلئى بەھار لە دەولەتى تا سەر عەزىزترە مەعشوروقى جوان و بادە و ناوباغ و گوستان ياشيخ ئەوئەندە ناوى بەھەشتم لە لا مەبە من رووى نىگارى تۆم، بەسە، وا دام بەتۆ جنان گيانە لەوانە نيم كە بۆ گيانئى لەلات برۆم گەر تير ببارئى حازرە دل، ئەيكەمە نشان رىگەم بدەى بەخاكى بەرى پىت كە ماچى كەم پىتى خۆم بەفەخروە ئەخەمە فەرقى فەرقەدان (مەستوورە) لىو و روو و دەمى يار پىم كەرەم بكا شەھدى حەيات و ناوى بەقا و عومرى جاويدان

غەمى تۆ بۆبە ويرانەى دل ئەكاتە مەسكەن عادەتە گەنجى جىھان ئەگرئى لە ويرانە وەتەن داروپەردووى جگەر و سىنەمى سووتاند گرى عەشق ناو سكم پىر لە چەرەدووكەلە وینەى گلخەن چاوتەم كە رووى تۆى نەدى ئەيزانى چىبە؟ چاوتەم خوين دل كە تۆى تيا نەبى، ئەيزانى چىبە بەيتى حەزەن دل گەرفتارە لە ناو چالى چەناگەى تۆدا ھەر دەلئى كەوتۆتە ناو چالى ھىلاكەت بىژەن با بەھاريش بى بەمن چى گول و باى نەورۆزى تا گولئى رووى تۆبى چىمە لە سەبرى گولشەن تۆكە رووى خۆت بنوئىنى كەسى تر نانوئىنى مانگ و ئەستىرە ئەشارىتەوہ رۆزى رەوشەن خەلوەتەكم ئەوئى خالى لە كەس و بىگانە خال و مام دەرئەكەون، دەرکەوئى خالى گەردەن رۆزى من ھىند رەشە نايىتە خەيالم رۆزئى خۆى بشارىتەوہ تەنھا لە پەناى دار و دەوہن دەمى (روح القدس)ى پى ئەوئى (مەستوورە) لە خوا شىعەرى بىكرى وەكو مريەم بى لە (اعجاز سخن)

دلئى بىچارە ديسان دەستبەسەرى زنجيرە چىم لە دەست دئى كە ئەمە لازمەى تەقدىرە شەوى تەنھايى كە يادت بەدلما دىنم باعيسى نالەى شەبگيرە كە بى تەئسىرە كاتبى لەوحى ئەزەل ناوى بە (غەمبار) نووسىم سەرنووشتەيكە، نەرتى دادە، نەجىتى تەدبىرە وەرە توخوا كەرەتئى پى بنىرە سەر چاوم مالى ويرانە بەئاو چاوى لەرتى تەعميرە باى سەباھات و وتم بۆنى ئەوت لئى نايە

وتى چى بكم؟! بههه و ايش ره حمى نيهه بى پيره
چاوى مهستت كه گهلای تيكه وه پيچا و بردى
كهس خه لاس ناكا ده لايى قورعه يتيكى ره شگيره
به دلتم وت كسه منت ناوى برۆ لاي ئه و به
وتى چووم و دهري كسردم، له وه وه لیت زويره
تيرى برژانگت ئه مه نده زۆره گلم داوه ته وه
جهرگى (مهستووره) ئه لايى ئوده ي وه ستاي تيره

٦

دلى بيچاره كه بى تاب و توان له رزانه
وهك گهلای داره له دهست بادی خه زان له رزانه
باسى جوانيت كه كرا چاره نيهه من ده گريم
تويش به وه پيئده كه نى چاو و دههات له رزانه
بارى قورسى غه مى دوورى تو له سه ره ئه ستومه
هيئى ئه ندامم له بهر بارى گران له رزانه
ئاوړت دايه وه، شوړتيكى وههات خسته سه رم
شه و به ناله ي منه وا ئه هلى جي هان له رزانه
هاقمه ده رگاكه ت و شه و شيني جوانى خوم كرد
وه كو حه لقه به فغانم لاشي پان له رزانه
غيانى خوم كرده نيشانه به هيووا بو تيرت
تير له تير نابم و دل وهك ژى كه وان له رزانه
تيغى ئه برۆت كه ده بينم گوله جو به كه دلتم
ده و ره ي پى ده وى بو داسى سه ه پان له رزانه

٧

وا گسه ييم به تو له دواى ناله و ئاه
رسگار بووم له خه م الحمد لله
ئيتتر به سيه تى روو وه رمه گييره
هيئى زم نه مـ او وه بو دووريت وه الله
وهك گولخونچه ي باخ جه رگم پر خويته
به يادى ليئوى له عل ئاساى دلخواه

كهى سه روو ئه توانى بلتى بالاي توّم
كهى له رووى توّدا خوئى ئه نوينى ماه
واعييز به سيه تى ئه فسسانه ي تو به
تويه له تويه اسـ تـ غـ فـ رـ الله
له ديري مـ غـ ان زننارم دهسكهوت
ته سبيحـ مـ ناوى ئه ي شـ يـ خـ يـ گـ مـ راه
كهى ريم ئه ده نى بو به زمى خه سه ره و
پياومـ اقـ وولان و ئيشكچى ده رگاـ هـ
شو كور وا زاهد مهسته (مهستووره)
وازمـ ان لى دينى ئيتـ تر الا الله

٨

ئاره قى گـ وـ نـ اته يا دانه ي گـ وـ لـ اب
يا له سه ره گـ وـ لـ ره ونه قى شه ونم به تاب
لاى بنا گـ وـ يتـ ته ئه وه يا مانگى به در
ليئوى ئالى تويه، يا له على مـ ذـ اب
چاوى مهستت تووشى سه رخـ وـ شـ يم ئه كا
من ئه گينه نه مـ دهـ كـ رد مه يلى شه راب
چهند به جـ وـ ش و خرـ وـ شه نه ورۆز و گـ وـ لـ ان
باده و يار، قـ وـ ته تار، دهنگى رو باب
زينده گى تا سه ره ي دنيا چييه؟
يارى دلدار و گـ وـ رـ ه ي ده و ره ي شه باب
بى هيووا و مردووى به سه ره زيندوو چييه؟
پيـ رى و دوورى و ئه والى ناحـ سـ اب
بولبول و گـ وـ لـ رـ وـ بين و (مهستووره) وا
دهركى درك گـ رـ ي و نه واي بانگى غـ رـ اب

٩

به دوو چاوى مهى په رستت كه ده كه ويه تيره باران
دهمى چاوم ناترووكى وه كو نه رگس به باران

که گه‌یشتمه بنده‌یی تو ئه‌وه پادشایی منه
 که بکه‌ومه داوی تووه شاهبازی شای ته‌واران
 که ده‌سم به‌دامه‌نت گرت، بی‌بیرن، به‌ده‌سته‌که‌ی تر
 که مه‌رت ئه‌گرمه باوه‌ش وه‌کو خیرکهر و هه‌ژاران
 که به‌ئیشه زامی جه‌رگم نامه‌وی ده‌وی ته‌بیبان
 چاری ده‌ردی خووم ئه‌زانم به‌ویسه‌سالی یاره باران
 سه‌به‌بیتی سه‌بری عاشق که ده‌لین وه‌فایه وایه
 له گلی سروشتی مندا هه‌وه‌س و وه‌فا له کاران
 شه‌وی غه‌م که ده‌چمه سه‌ر جی هه‌ر ناوی تو ده‌خوینم
 وه‌کو ئایه‌تیکی (حفظه) به‌شه‌و ئاهی ناله‌کاران
 وه‌ره سه‌یری ناوی دل که له‌وی شوینی خووت بیینه
 (مه‌ستوره) پیت ئه‌خاته سه‌ری تاجی شه‌ه‌ریاران

۱۰

ئاهی دلی من هاوده‌می ناله‌ی نه‌یه ئه‌مشه‌و
 باری خه‌فه‌تم قورسه عیلاجی مه‌یه ئه‌مشه‌و
 توخوا به‌سه لیم لاده‌ن و که‌س پیم نه‌لی مه‌گری
 من شینی جه‌وانیم به‌سه‌دای (هه‌ی هه‌ی) ه ئه‌مشه‌و
 ناگر ئه‌خه‌یه سنگم و جه‌رگم ئه‌سووتینی
 هاواری بریندار به‌کزه‌ی وه‌ی وه‌یه ئه‌مشه‌و
 خوسره‌و که له‌ رووی میه‌ره‌وه ریم باتی به‌شکو
 (دارا) یه که ده‌ریانه بنده‌م که‌یه ئه‌مشه‌و
 میحرابی بروی ئه‌و ده‌که‌مه قبله‌ی حاجات
 ئه‌نواری ته‌جه‌لای ئه‌وه په‌ی ده‌ریه‌یه ئه‌مشه‌و

***

پیره‌مێرد و شیعرێکی نازی‌حه‌سه‌ن

پیره‌مێرد له‌ سالی ۱۹۴۷دا ئه‌م شیعه‌دی کردووه به‌کوردی، له‌ راستیدا که‌م شیعر هه‌یه وه‌ک
 ئه‌و شیعه‌ری (نازی خانم) که ئافه‌رت ئه‌وه‌نده به‌راسته‌گۆیی باسی خو‌ی بکات و ئه‌وه‌نده‌ش
 شانازی به‌جوانی خو‌ی بکات و ئه‌وه‌نده‌ش شاعیرانه‌ دا‌پیشه‌تی. پیره‌مێرد له‌ وه‌رگێرانه‌که‌دا هه‌قی

خو‌ی داوه‌تی و نه‌یه‌یشه‌تووه بژاکی!. هه‌روه‌ها ئه‌م پیشه‌کییه کورته‌ی بو‌ شیعه‌ره‌که‌ نووسیه‌وه.
 «ئیمه‌ فه‌لسه‌فه‌ی عه‌شقمان نووسی، له‌ به‌رامبه‌ری عه‌شقا (نازی)ی حه‌سه‌نیش پیتویه‌سته.
 ئه‌مه‌ ژنی (فه‌تح عه‌لی شا) بووه. ئه‌وه‌نده‌ی جوان بووه ئه‌مه‌نده‌یش شاعیره‌یه‌کی به‌ناز بووه.
 چه‌ند شیعرێکی نازداری وتوووه. له‌ زه‌مانی کوپتینی و زه‌وقی شیعر و عه‌شقه‌وه له‌به‌رمه، زۆرم لا
 خو‌شه، و ئه‌مه‌جاره‌ کردم به‌کوردی».

به‌بو‌نی ئه‌گرجه‌ی عه‌نبه‌رم که ئه‌یبا، با
 ئه‌خاته داوه‌وه هه‌ر موویه ئاسکیکی سه‌حرا
 به‌ره‌نگی (کل) ره‌ش ئه‌بێ رۆژگاری ئه‌هلی جیهان
 ئه‌گه‌ر به‌سوورمه‌ پرێژم دوو نه‌رگسی شه‌هلا
 به‌ ئاوری نازه‌وه من رۆح ئه‌ده‌م به‌مردووی عه‌شق
 که ده‌وری تیپه‌ری پێ ناوی بیته‌وه عیسا
 له‌ کو‌ری زکر و دوعا بچمه‌ ناو کلیسه‌وه
 به‌دینی دینمه‌ سه‌ر دینی خووم هه‌موو ته‌رسا
 هه‌وای ئه‌وه‌م له‌ سه‌ه‌رایه‌ په‌چه‌م له‌روو لاده‌م
 توخوا ئیتر به‌سه، مه‌حرومی عاشقی شه‌یدا
 ئه‌گه‌ر به‌راگوزه‌ری بچمه‌ بیسته‌تون ئه‌وسا
 ئه‌شیتوی سووره‌تی شیرین و تۆزی (با) ئه‌یبا
 به‌ناو که‌که‌بکی خه‌رامم^(۱) به‌کرده‌ شابازم
 به‌گیره‌ په‌نجه‌ی نازم له‌ جه‌رگی شاهه‌نشا

(۱) که‌بکی خه‌رام: که‌وی به‌له‌نجه‌ولار.

***

پیره‌مێرد و شیعرێکی سه‌یدییه‌ی هه‌ورامی^(۱)

پیره‌مێرد ده‌ستپیشه‌که‌رییه‌کی باشی کردووه، له‌ ناساندن و خسته‌نه‌ به‌رچاوی شیعرێ شاعیرانی
 هه‌ورامان و زه‌نگه‌نه. به‌تایبه‌تی که‌ ناوچه‌کانی دوور له‌ هه‌ورامان و گه‌رمیان له‌و کاته‌دا زۆر که‌م
 ناگاداری ئه‌م به‌ره‌مه‌ به‌رز و جوانانه‌ بوون. له‌م دیوانه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆری ده‌قی ئه‌و شیعرانه‌ و
 وه‌رگێرانه‌کانی پیره‌مێردمان بلاو کرده‌وه. ئه‌مه‌ش شیعرێکی جوانی سه‌یدییه‌ی هه‌ورامی که‌
 پیره‌مێردی نه‌مر به‌قه‌له‌می ره‌نگین و به‌پێزی خو‌ی هیناویه‌تیبه‌ سه‌ر شیتوی سلیمانی.

نازیزی بی مه‌یل، نازیزی بی مه‌یل
 شوخی بی وه‌فا، نازیزی بی مه‌یل

هه ره كه سى كه بيت نه وسا دياره
قهبرى (سهيدى) يه، كوژراوى ياره

.....
(۱) ژين ژماره ۷۲۸ سالى ۱۹۴۳

***

عه شقت له دلما وا بووه جيگير
هه رگيز ده رناچي به مه كر و ته زوير
توى مایه ی خوښی و كه یف و ژيانم
يادته هاوارازی نیوه شه وانم؟!
ئارامی گیان و سایه ی حه یاتم
دووریت نیشانه ی مهرگ و مه ماتم
مهینه تی دووری تو هینده سه خته
وام له گیان دانا مردنم وه خته
هینده زووخواوی دووری تو من خوارد
قیبله م تو خوش بی وا رۆحم سپارد
ئه وا من نه رۆم تو سه لامه ت بی
خواه نی عیشوه و به ژن و قامه ت بی
به دللی پر سه سۆز به چاوی فناک
گیانه وا نه چمه نه لحه د سه رای خاک
نه زانی خو من سه سه ره قه ندی تو م
سا له پاش مه رگم و هره سه ر گلکۆم
قه ت خه یال نه که ی شوخی جه بین گول
مه یلت سارد ناکا له ژیر خا کا دل
گوئی بگره له ده نگ سه نگی مه زارم
ئه لیم ئه ی نازین هیشتا داغدارم
هیشتا له عه شقت نه سووتی جه سته م
له داخی زولفت وه ک ماران گه سته م
به تیغی نه برۆت له ت له ته جه رگم
ماننده ی شه هید خویندنه به رگم
ئیسته ییش به ته مای چاوی مه سته ی تو م
قه دهم ره نجه که و هره سه ر گلکۆم
با له فرمی سکی دوو دیده ی دولبه ر
له خاکم نی رگس سه ر بی نیسته دهر

فهره‌نگی پیره‌میرد

ئالک و پیرئالک: ئالک دئییه‌که. پیرئالک: شه‌خسیکه ده‌کوئته پشتی چوارتاوه.

ئه‌ستیره‌ی سیوه‌یل: گه‌لاوئژ.

ئوخه‌ی پشتینه‌یه: به‌فر گه‌بشتوته پشتین، ناو قه‌دی باربوه.

ئیل: تیره، خیل، عه‌شیره‌ت.

ئه‌غبار: بیگانه.

ئاوئینه‌ی ژیر و سهر: واته که تیشکی مانگ ئه‌یدا له کانیه‌که، بووبوه ئاوئینه، کانیه‌که ئاوئینه‌ی ژیره و بووه وئینه‌ی مانگی سهر، سهره‌وه.

ئاينده: داهاتوو، پاشه‌روژ، دواروژ.

ئه‌سکه‌نده‌رنامه: یه‌کتی بووه له‌و کتیبانه‌ی، که له چایخانه‌کانی سلیمانیدا حیکایه‌تخوان ههر شه‌وه به‌شیک لی ئه‌خوئنده‌وه.

ئیسماعیل نامه: کتیبیک بوو جارن له حوجره‌دا ده‌خوئینرا و به‌فارسى نووسرابوو. باسی هه‌زهره‌تی ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوری ده‌کرد.

ئیبیراهیم ئاغای خوئیله: یه‌کتیک بووه له پیاوه ناسراوه‌کانی کاکه‌یی له سلیمانی. زور ده‌ستگیریویی هه‌ژاران و داموانی کردوو.

ئه‌ریایی فکر: روژشیر، هاویر.

ئاسووده: به‌ختیار، شادمان.

ئوردوو: سویا، له‌شکر.

ئاردی ناو درک: بلاووبونه‌وه، ده‌گوترتیت: بوونه ئاردی ناو درک، په‌رش و په‌راگه‌نده بوون، هه‌ریه‌ک که‌وته شوئینیک.

ئه‌ولیا: اولیا، پیاوچاکان، پله‌ی به‌رزی ئایینیان هه‌یه.

ئالیاوا: دئییه‌ک بووه له ناوچه‌ی قه‌رده‌اغ.

ئاگری یاره: ئاگری نه‌ورۆز که له گردی مامه‌یاره‌ی سلیمانی ده‌کرایه‌وه.

ئه‌هره‌من: هئیزی شه‌ر، به‌ره شه‌ر له ئایینی زه‌رده‌شتیدا، خوی شه‌ر.

ئه‌مین زه‌کی به‌گ: پروانه لاپه‌ره (۳۳) ی ئه‌م دیوانه.

ئاوی سهر: ئاوئیسهر، هاوینه‌هه‌وارئیکی خوئشه له سه‌رووی ته‌وتله‌وه.

ئه‌سانسۆر: مصعد.

ئه‌ستانه: ئه‌سته‌مول، استانبول.

ئه‌حمه‌د راسم: روژشیر و روژنامه‌نووسئیکی تورک بووه. یه‌کتیک بووه له هاویرئ خوئشه‌ویسته‌کانی پیره‌میرد له تورکیا له سالانی ۱۹۰۰-۱۹۲۴.

ئاسمانی بالا په‌رواز: ئاسمانی بالا و بلند.

ئه‌بابه‌یلئ: عه‌بابه‌یلئ، دئییه‌کی خوئشه له سه‌رووی هه‌له‌به‌جه‌وه. ئارامگای تابه‌ر به‌گی جاف و ئه‌حمه‌د موختار به‌گی جافی لئیه، له پئشدا ناوئیکی تری هه‌بووه. له کاتی هئیرشی له‌شکری ئیسلامدا بو ئه‌و ناوچانه، سه‌رکرده‌ی سوپا (اباعبیده) به‌ده‌ستی کورده‌کان کوژراوه و هه‌ر له‌وی ئیژراوه. دواپی

مه‌زاره‌که‌ی کراوه به‌زیاره‌تگاه و گومه‌زی هه‌یه و چوارشه‌موان زیاره‌تی ده‌کری.

ئه‌حمه‌د به‌گ: ئه‌حمه‌د موختار به‌گی جاف، شاعیر و نیشتمانپه‌روه‌ر.

ئه‌حمه‌د به‌گی توفیق به‌گ: چه‌ند جارئیک متصرفی هه‌ولیر و سلیمانی بووه پیاوئیکی خزمه‌تگوزار و

کورددئیکی دل‌سۆز بووه. هاویرئیی نزیکیی پیره‌میرد بووه.

ئه‌حمه‌د به‌گی فه‌تاح به‌گ: ئه‌حمه‌د هه‌مدی به‌گی صاحبقران، هه‌مدی شاعیر و دل‌سۆزی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌ی. هاویرئیی خوئشه‌ویستی پیره‌میرد. پروانه لاپه‌ره (۲۹) ی ئه‌م دیوانه.

ئیدریسی بتلیسی: مه‌لا ئیدریس.

ئه‌رده‌شیریی بابه‌کان: ئاوئیسئای گۆزپه‌ته‌سه‌ر زمانی په‌هله‌وی و ناوی ناوه (زه‌ند)، بژاریان کردوو و ناویان ناوه (پازه‌ند).

ئاگری مه‌رگ: خوئشه‌ویستی دایک و باوک بو منداله‌کانیان.

ئاھوتنه‌رز: شئیه ئاسک، شئیه مامز، وه‌ک ئاسک.

ئه‌م دیاره‌م لی دیاره: ئه‌م جئیه‌یه‌م لی دیاره.

ئه‌ستئ و به‌رد: به‌رد و ئه‌ستئ، پئیش دۆزینه‌وه‌ی بارووت و غاز و نه‌وت و به‌نزین، له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆنانه‌دا مرۆف به‌هۆی له‌یه‌کدانی به‌رد و ئه‌ستئیه: پڕیشکی ئاگری بو په‌یدا ئه‌بوو، به‌و پڕیشکه ئاگری ئه‌کرده‌وه.

ئیسئتری توژ: ئیسئتری چه‌مووش.

ئاته‌ش: ئاگر.

ئاره‌زووی نا به‌دید: ئاره‌زووی نا‌دیار، نه‌ببیراو، په‌نهان.

ئال: له سه‌رده‌می کۆنی کورده‌واریدا، به‌هۆی دواکه‌وتویی و نه‌بوونی زانستی پڕیشکییه‌وه که مندالی ساوا ده‌مرد ده‌یانگوت «ئال و شه‌وه گرتوبه‌تی».

ئاشه به‌ته‌نوره: یارییه‌کی کۆنی کورده‌واری بوو.

ئاش وه‌ستا: ئه‌و که‌سه‌یه که بیازی به‌رداشی ئاش ئه‌کات.

ئافه‌روژ: حه‌رام، تحریم.

ئه‌گه‌رئ به‌خه‌و: ده‌بئیت به‌خه‌و.

ئورام شالوم: جووله‌که‌یه‌کی زۆرزان بوو له سلیمانی، ده‌مراستی جووه‌کان بوو.

ئافه‌ریده‌ی کردوو: دروستی کردوو.

ئاشبه‌زخانه: چئیشخانه.

ئبلجاری: جارانی ئیل بو مه‌به‌ستی شه‌ر یاخود ئاشتی.

ئاکار: نزیک.

ئه‌ره‌قسئ: سه‌ما ئه‌کا.

ئه‌سرینی نه‌سرین: فرمئسکی گوله‌ نه‌سرین.

ئاھووی خوته‌ن: جوژه ئاسکئیکه، خوته‌ن: ناوچه‌یه‌که.

ئیزه‌د: خوا، یه‌زدان، ئیزدان.

ئازده‌کار: منال کردار، کرداری منالانه.

ئازمایئ: ئاسایی.

ئاته‌شین: ئاگراوی.

ئه‌سبئ پرتاو: ئه‌سبئ خئز، ئه‌سبئ گورج و خئرا.

ئاگریکیان چاوکرد: ئاگریکیان ببینی.

ئامانی نه‌دا: ماوه‌ی نه‌دا، مؤله‌تی نه‌دا.

ب

به‌نه‌فش: په‌نگی وه‌نه‌وشه‌یی، بنه‌فش.

بەراران: چىبايەكە دەكەۋىتتە رۆژئاۋاي سىلتىمانىيەۋە.

بەبىيون: جۆرە گۈلنىكە، بۆنىكى خۆشى ھەيە.

بەشەخەت: خەتى ورد.

بىيەم: بىيىستىم.

بەكېش: بەھېز.

بەحرى سىيا: دەرباي رەش، بحر الاسود.

بارخانەى رۆژ: كە رۆژ ھەلدېت بەخۆى و گزنگىيەۋە، باروبارخانەى دنيا رۆشن دەكاتەۋە.

بەسەلەف: بەكۆمەل.

باى داىيەۋە: گەراپەۋە.

بەپاز: دىوان كە نووسراپەۋە.

بالپىچان: لە غەربەتەۋە كە دەچى بۆ (پوشىن) ئەۋ دۆلە پىتى دەلېن دۆلى بالپىچان.

بەردى موۋچەى مەلۆ: ئەۋ بەردەى لەسەر موۋچەى مەلۆ دادەنرېت ھەتا با نەببات.

بەنەچە: پىشت، باپىران، رېشە، رەچەلەك.

بازوۋبەند: دوغايەك بوۋە لە چەرم گىراۋە و كراۋەتە قۆل.

بەدەمەۋە لىيى كەۋتم: لەپەرۋو، دەمەۋرۋو لىيى كەۋتم.

بەتۋوبى كۆن: بەياساى كۆن.

بەشكۆ: بەرېز و دەسەلات.

بالا دەست: دەسەلاتدار، دەستروېشتوۋ.

بەم پىن و دانە: بەم شىۋەيە.

باى ۋەشت: ئەۋ بايەى كە بارانى بەدەمەۋە بېت.

بەۋر: بەفر.

بەدغەك: ئەك بەحەرام، پىن ۋەفا.

بۆرەپىياۋ: رەشۋرۋوت.

بەيتالخانە: ئەۋ شۋىنەى ئازەلى نەخۆشى لى چارەسەر دەكرېت (بىطرىيە).

بېشە: جىگاي چى و لانى شىر.

بىۋىنم: بىبىنم.

بىز: بىز.

بەپىشە: باشى ئەبىر.

بەردەپشكە: بەردىكە بۆ يارى بەكاردېت دىۋىكى تەر ئەكرى و دىۋىكى وشك. ھەلئەدرېت، ئەگەر بەكى

لەۋ دوۋ كەسە يا دوۋ تىببە ئەۋ دىۋەيان بەركەۋت كە خۆيان وىستۋويانە ئەۋە سەرەتاي يارىكردن بۆ

ئەۋانە.

بىرنگ: مقەستى مەرۋ مالات بىرېنەۋە.

بەغەبىي ئەگرى: بەغەبىي ئەزانى.

بۆرەسوار: دوۋ مەبەستى ھەيە. يەكىكىيان بەكەسى دەۋترېت كە سۋارى ئەسپى بۆر دەبېت، ئەۋىترىيان

بەكەسېكى ھېچ و پوۋچ و بى ۋەفا دەۋترېت.

بابى بابى: يارىبەكى مىنالانە بوۋ. يارىبەكى كۆنى كوردەۋارى بوۋ.

بىسم اللە: مەبەست (سەيدەلى بىسم اللە) يە كە بە بىسم اللە توۋرە دەبوۋ، كرا بەقۆلچى غابات.

بىچو: جۆرە پارەيەكى كۆن بوۋ.

بەگچى: حەسەس، پاسەۋانى شەۋ.

بى پىشت: بى كەس.

باد: با، ھەۋا.

بىزراۋ: ۋەرس، دل تۆراۋ.

بەيدەستى كىر: گرتى.

بۆرەقنە: بۆرەكەلە.

بى حىجاب: بى پەچە، سفور.

بەرگوزىدە: بەرخوردار.

بەرگوزار: بەرھەم.

بىزار: بىدەم، ۋەرس.

بورجى پىرېژن: يەكىكە لە بورجەكانى سى شەش.

بەرزەكى بانان: بەۋ كەسانە دەگوتىت كە لە تەنگانەدا زوۋ خۆيان دەرباز ئەكەن.

بەگىر: باش و تىژ.

بەسەرپىشتيا تەرات ئەكرى: تەراتىن، پاكردن ئەكرى.

بەپواز لەنگەرى ئەداشت: پواى تى ئەخست.

بەلاجۆ: بەلا ھېنەر.

بەھمەنىي: سوور.

بابۆلە: پاروۋ.

بىستى برا: پەكى كەۋت.

بەخت رەف: بى بەخت.

بەداپەخىيەۋە ھاتوۋە: دەرھەقى ھاتوۋە.

بەسەر مەۋە چوۋ: بەھۆى ھاتنە دنياى مەۋە مرد.

پ

پەناگاھ: شۋىنى خۆشاردەۋە.

پەنھان: شارراۋە.

پاشەبەرە: دوا مندالى خىزان.

پىشتەسەر: جۆرە خىشلىك بوۋە لەزىۋ دروست كراۋە لە پىشتەۋە دراۋە لە فېست و شەدەى ئافرەت.

پاپەند: بەستراۋ.

پىن خاۋس: پىن پەتى.

پەيكان: نوۋكى نىزە.

پىچەكلو: بارىنى بەفر بە باۋە.

پىتا: كالە و پىتلاۋ.

پىسك: پىشك.

پايە: پە، منصب.

پۆپنە تەۋرېنى: پۆپنەى كەلەشېر كە ۋەك تەۋرېن بېت.

پەلە: لەكە، بارانى پەلە، پەلەى داۋە.

پەلپ: بىبانوۋ.

پىرنگە: پىشكى ئاۋ.

پلنگی گوستاخ: پلنگی چالاک و گورج.

په رستش: په رست.

پروژه: په رۆش.

په رواز: فرین، رفین، بالگرتن.

په روازی شاعیرانه ی کردووه: بۆته شاعیریکې باش، کۆچیکې شاعیرانه ی کردووه.

پیره زوبهیر: ناوی پیاوچاکیکه له ناوچه ی شارباژێر.

پووشووی ناوداران: پووشوو که وشکه و زۆر زوو گر ده گرت.

پیتچال: جینگای پیتی جۆلا.

پاره: کهرت، لهت، پاره پاره بوو، لهت لهت بووه، دراو، خهرجی.

په ل: بهردی گه وره که به او وێژرێ.

پیتچی مېژه: بۆ هېچ و پووجی دنیا و زوو تېپه رینی ته مهن ده گوتریت.

پاشه رۆک: ئه و کاوکۆته له ی له ئاخورد ئه مینیتته وه ئاژه ل ناخوا پیتی ده لێن پاشه رۆک.

په ری سه رقاف: په ری سه ر کتیی قاف. کچه جوانه کانی قه فقا سیا.

پووزه وانه ی خانم خاس: گۆزه و ی پوزه وانه بوو خانمان به تایبته دروستیان ئه کرد بۆ ئه و که سانه ی که

خۆشیان بووستایه.

پیرۆزانه: موباره ک باپی.

پیتکوره: پتی خه سوو، به ربوو ک.

پیتشانی زیو، سه ره پرچه می زیو.

پرته و: خیرا.

په بیجۆری راز: ئه گه رێ به دوا ی راز و نیازا.

پاسوخ: وه لام.

په تیاره: به ره لالا.

پیشه مان چلوچیتو بی: چل و چیتو کۆ بکه بینه وه.

پلنگی ئه نگیتونراو: پلنگی بریندار کراو، زامدار کراو.

تال و پۆ: به و تالّه به نانه دهوتریت که له ته ونا دیتنه خواره وه، پۆ: ئه و تالّه ده زوانه یه که له تالّه به نه که هه لده کیشرت.

ته داره ک: جیازی ناماده کراو.

ته رهن ته وهن: دیتیه که، زیاره تگای شینخیکې لیتیه.

ته گه ره: قۆرت، گبرو گرفت.

ته یمان: به و هه ژگانه دهوتریت که کۆزی کارگه ل و به رخ گه لی لیت دروست ده کړی.

ته ندووره زه نان: به گرمه گرم و ناله نال.

ته ولمان لیت مه گرنه دار: به ند و باومان لیت دامه هینن، په لپمان لیت مه گرن.

تۆکمه: پته و، قایم و باش.

تیر نه نداز: تیرها ویتژ.

ته ی کرد: بری، پایدا تپه ریی، (طی) کرد.

ته له ریحانه: چله ریحانه.

ته م و دوو: ته م و دوو که ل، ته م و مژ.

تابلۆ: ویتنه.

توانکار: به توانا.

تیه و ی بژهنی: لیتی بخورێ.

ته له سمیتکی نیهانه: سبهریکې شاررا و ده.

تاله وه که ره و خۆشه وه که ره: تال به خش و خۆش به خش.

تریمان ئه کرد به ره نگال: تریمان ئه کرد به دۆشا و.

ته راندی: په ره وازه ی کرد.

تورک: توتورک، درکه زی.

ته پللی بازگه شت: ته پللی سه رکه و تن.

ج

جرپ و جۆپ: هه له شه یی.

جیهان گه ری ده: دنیا دیو، خاوه ن تاقیکردنه وه ی ژیان.

جووت: جووتکردن، زه و ی کینلان، دووان.

جهور: زۆرداری، زولم.

جریوه ی له رزانه: بریسکه ی ئه و پوله که زیوانه ی که ئافره ت له سه ر و پیتچی خۆی ئه دات.

جهوان مه ردی: پیاو ته ی، ئازایی.

جۆشی جوانی: تافی لاوی.

جوابی دا: رازی نه بوو.

جادوو: سبهر.

جۆزه ردان: ناوی به کین له مانگه کوردییه کانه.

جووت گرتن: رابواردن.

جهخت: په له.

جامبازخانه ی ئه سپ: شوینی کرپن و فرۆشتنی ئه سپ

جوانوو: به چکه ی ماین.

جهوت: به ری دار مازوو.

ت

تیبف: به شه و ق، ساف و لووس

ته گه وسابرین: ته که، ده و ده ی شه به قی بز، سابرین نیردی بز نه که ئه په رتیرێ.

تا وانه یی: هه تا وانه یی.

تار: تاریک، ناوی ئامیتریکې مۆسیقایه.

ته لا: ئالتوون، زتیر.

تابین: پردیکه له ریتی دوکان پیتش ئه وه ی بگه یته سورداش.

تووه قوت: ناوی دیتیه که له شاره زوور، شویتیکه.

ته رزی ته رزه: به شیتوه ی ته رزه.

تاویر: به ردی گه و ده ی لاپالی چیا، که ده خریتنه خواره وه.

تارمی لاجوه ردی: ئاسمانی شینی بی گه رد.

ته ته ر: په بامبه ر و په یام هیننه ر (مراسل، مبعوث، رسول).

تاب و توان: گوپ و هیتز.

ته ریک: که نار، گۆشه گبر، دوور و په نا.

جۆلانگاھ: شوپنی راکه راکه ی ناسک و کهله کتوی.

چ

چشمه سار: سه رچاوه.
 چه شک: بۆ چیتۆ لی وه رگرتنی کاتیبی، بۆ چیشکه، ده گمن.
 چۆنت سروشت دام: چۆنت دروست کردم.
 چه مەرهداران: تازیه داران، پرسه داران.
 چرووک: ره زیل، ده ست تنگ.
 چه شم ئەنداز: دیمه، به رجه وه ند.
 چه شم: چاو.
 چروستان: ناوی دپییه که.
 چاوی ئەرشتین: کلی ئەدا له چاومان.
 چه که وکه وان: چهک، هه لاج به کاری هیناوه بۆ شیکردنه وه ی لۆکه. که وان: به و ژیبیه و تراوه که هه للاج له سه ر لۆکه که دایناوه و به چه که که لینی ئەدا.
 چاوشارکی: یارییه کی مندالانه.
 چایه کئی لی بکه ی: چایه ک لی بنیی، چایه ک ده م بکه ی.
 چقل: درک.
 چالاخ: ناوی دپییه که له سه ر رپی دوکان و سلیمانی.
 چه می مامه سنجان: چه میتکه له شارباژێر.
 چاوه زار: جۆره نوشته و دو عایه که بۆ به چاوه وه نه بوون.
 چوار میتخه ی کیشا: چوار په لی به ست به میتخه وه.
 چاتوول: دارتکی گه وره یه له ناوه راستی ختیه تدا داچه قیتراوه.
 چارشیتو: په چه، رووبه ند.
 چیرک: بالنده یه که وه ک قه له موون وایه، کتوییه.
 چه که مه رق: به پیاوانی عوسمانییان و تووه که چه که مه ی ره قه وه بوویان له پیدایا بووه.

چ

حوشتر و قه زازی: دوو شتی پیتجه وانه و نارپیک. ئەو دووانه بیان نه و تووه.
 چه و ته وانه: چه و ته ئه ستیتره له ناسمان.
 چه و ته ی چوو: مندال که له هه فته تیتیه په ری ئەلین چه و ته ی چوو.
 حاجی مامه ند: دپییه که ده که ویتته ژوو رووی به رزنجه وه.
 چه به زیوز: رۆژنامه یه کی عه ره بی پر له گالته و که پ بوو سالی ۱۹۳۵ له لایه ن (نوری ثابت) هوه ده رچوه.

خ

خه م ئالووده: خه م بار، بووه به هاوده می خه م.
 خوومی خه م: رهنگی شینی خومخانه که نیشانه ی شوومی و نه هاهه تی بوو.
 خه پله: کولیره ی گال.
 خوړج: دوو (تا) بیبه ک بوو، وه ک به ره له به ن دروست ده کرا.
 خار: درک، زه لیل.

خه یالکار: دپه نیک به خه یال دروست بکرتت.

خه راما ن خه راما ن: رۆیشتنیکی خانمانه و هپیدی هپیدی.
 خه ندان: ناوی ئافره تیک بووه، ده م به پیتکه نین. رووخۆش.
 خاشاک: ورده درک.
 خۆش نامه دی: به خبیر هاته وه، خۆش هاتن.
 خوداداد: خودا به خش.
 خۆ خۆر: میلله تیک که خۆیان به پیننه وه و دوژمنی گه وره ی خۆیان بن.
 خوا ره وای بی نی: خوا کردی.
 خه شم: قین.
 خودگیر: بیچه سپیتی، (ظبط) ی بکا.
 خانه خوئی: خاوه ن مال
 خولیا: هه وه س، که لکه له. ئاره زوو
 خانه ویران: مال و یران
 خه ره لامۆز: چیشته دروست که ره بوو له چیشته خانه یه کی سلیمانی.
 خاکیی: ساده و قه له نده ر.
 خه مشه ی بری: دوا ی بری.
 خه رامه: خه رمانه ی مانگه شه و.
 خۆرشتی گیان: پیتخۆری گیان.
 خه تیک ی گونده و خۆش خوین: خه تیک ی خۆش و جوان.
 خودای بان ی سه ر: خوا ی سه ره وه. خوا ی گه وره.
 خانه بگیر: ناشبگیر، که له ماله وه ئەده ن به سه ر خه لکدا.
 خویان: جوانان.
 خانه زا: مالی.
 خه له ساین: رزگارمان بوو.
 خوا تیمه ی ره نگ ره نگ سروشت پیداه: خوا تیمه ی جۆراو جۆر دروست کردوه.
 خه نه به ندان: کاتی کچ ده بری به بووی ده ست و پیتی له خه نه ده گیرئ.

د

دلکەش: دلگیر، دلنشین.
 دره خشان: رووناک.
 دووباد: مندالی خرین.
 دههقانی: ژبانی دیهاتی.
 دلنهواز: هه زی دل.
 داودی: دهنگی زۆر خۆش.
 دههکه ده: دپی بیجووک.
 دهسته ی مه ردم گریز: گوشه گیره کان.
 داش ده لان: سه رچاوه یه که له ئەسته مو ل، سه یرانگه یه کی خۆشه.
 دیباجه: په راوێز.
 دل به سته: ئەو که سه ی که په یانی دل داری داوه.

دتيه:ر: بهو باخانه دهلټين كه دهكهونه بهردهمی دئ. دهشتی كهوشهك: ئه و دهشتانهن كه كهوشهكي تيا ئهكرټ. دلټهري: دلداري. دانش وهران: زانايان. دورچهنهق: دهنگي باراني نيسان. دانه: تاك.

دهمههراش: دهمههر، دهمشپ.

دۆمهژن: ژني دۆم.

دهمهسوئ: كولكردن، كولي ئهكهن و له كار ئهكهوئ، بۆ تهشوي بهكاردټت.

دهرخۆنه: وهكو سهري مهجهلئ فافۆني ئيستا وابوو له قور دروست ئهكرا و سوور ئهكرايهوه، ئهخرايه سهري مهجهل لهكاتي چيشت لټناندا. وتراوه: ديزه بهدهرخۆنهكي كه: واتا سهري بنټنهره و باسي مهكه با كوټا بي.

دونهي چهور: دووگي چهور.

دگلدانه: ئه و اتايه بۆ بهشهرداني دوو كهلهشپئر ئهوترا.

دياردی: كاتي پراوكر بهدوای كهرويشكا دهگهپټ، ئهگه كهرويشكهكه بييني، هاوار دهكات: دياردی خولامي سهري پراوكران بم.

داپهري: راپهري.

دوو زهلهي لووت: برپراگهي لووت.

دۆكولسيو: چيشتيكي، خواردنيكي كوئي ناو كوردهواربييه.

دانگيكي ماوه: كهميك ماوه.

دهشتي زهلي: كه ئهچي بۆ بهرنجه، له (وهرسته) سهركهوتيت دهشتيكي پان و بهرين ئهبينيت ئه م دهشته بيئي دهوترټ دهشتي زهلي. زوپاته سوورهي زۆر ناسكي لي دهكرټ. ئيستاش باخي ميبوي زۆره.

دهستگيري: فرياد پهسي، يارمهتيدان.

دلَم له خوئي ناميني: خۆم بهمهغدور نازانم.

دلي پيش بي: دلي بريندار بي.

دهمي بۆس و كهناري جۆباره: كاتي ماچ و مووچي گوي پروباره.

دهروازه: دهركا، كراوهتهوه.

دهستهپاچه: بي دهسلات.

ديوانه وار: ديوانه ئاسا.

پ

پۆ: پۆژ.

پيولټيكي بيگانه: دهستورټيكي بيگانه.

پهنگه وا بزنان كولنهنانيم: بهو كهسه دهگوترا كه نهبوايه بهزاوا ئهچوون كولنهنانيان بۆ بانگ ئهكرد، ئه م كاريكي ئهكرد كه بي بهزاوا.

پايه: هدي ئهويه، پايه ناكهوي.

پمووزن: شتيكي ئهفسانهبييه وهك ئال و شهوه وايه.

پۆمهل غهزا: شهري زۆر خوټناوي.

پهخشان: بۆني خووش كرد.

پشينه فرميسك: نم نمي فرميسك.

پشته بهخت: دارشتني ژيان.

پۆژي قران: پۆژي قري تئخستن.

پامشگري: لارولهنجه.

پي بران: كاتي بهفر پي دهباته بهست.

پۆچيكي سهمهندهري: گيانيكي ئهفسانهبي: سهمهندهر: گيانهبهريكي ئهفسانهبييه.

پههبر: رتبهبر، رابهبر، پيشهنگ.

پيياز: پيگا.

پۆمي: توركهكان.

پهچشگاه: ئه و شوټنانهي رهنجي تيا دهدرئ ياخود كاري لي ئهكرئ وهك كارگه و ناو دوكان و كيټلگه و... هتد.

پۆچ پهرواز: گياني دهرجوو.

پۆد: پهزبل.

پهش ههر پهش: پيشهي كوئي جافييه.

ز

زاخير: بهشوټنيك دهگوتريت كه له سهروهه زيخي گهوره گهوهري هاتبيته خوارهوه. كه دټته خوارهوه زيخهكان له بهر پيدا هاره دهكهن.

زهئهفشان: گزنگي بهيانييان كه وهك ئالتوون لووتكهي چيكان زهره ئهكات.

زهردياوا: لهبنهپهتدا زهردين ئاوا بووه. واتا زهردهشتييهكان ئاوهدانيان كردوتهوه. دوايي له سهردهمي توركدان ناوهكيان كرد به (قهرداغ).

زهمهريبر شيني چلهي كرد: خاتوو زهمهريبر خوشكي چلهي زستانه دواي ئهوهي كه چلهي براي ناميني ئه م به باراني خوټهم شيني بۆ دهكات.

زهمزهمه: ههراوهژيا، رازاندنهوه.

زپافت: له زپي دروستكراو

زمووت: جۆره بهردټيكي بهنرخه

زهنگين: دهولهمهند

زادهي سروشتي ئيزدي: خودايي

زينده بهچال: بهزيندووټيني له چال نان. خستنه گۆرهوه بهزيندووټيني.

زهبوون: كهساس، ژيتردهسته.

زورهزور ئهگريا: بهكول ئهگريا.

زهورا: باخچهي (زوراء) باخيكي گهوره و بهناوبانگه له بهغدا.

زۆرخانه: شوټيني ياري و پالنهوانبازي و زۆرانبازي.

زيان كاريان كردبوو: زيانيان لي دابوو.

زماني چۆته كليله: هيچي بۆ ناوترئ.

زهروو: جۆره كرميكه كه خوټيني پيست ئه مژئ.

س

سایه: سیبهر.

سهرفراز: سهریهرز.

سهر نامرد: له ژوور ههمووانهوه.

سوورمه‌ی تور: کل، سوورمه‌ی طور، کلی چیبای طور.

سیباپوش: ره‌شپوش.

سیپه‌ی سه‌ماوهر: ده‌نگی کولانی ناو له سه‌ماوهردا.

سهرنازاد: سهرنافراز.

سهرخه‌د: سنور.

سهرگرمه: به‌شیکه له ریزه چیبای قوپی قهره‌داغ.

سفیده: سپیده.

سه‌لا: خویندنه‌وه‌ی شیعری تایینی له به‌ره‌بیاندا.

سه‌ه‌نده: به‌کانیبه‌ک ده‌وتری که ده‌وری سه‌وزایی بی و ناویکی ساردی بی و درخت سیبهری له‌سهر

کردی.

سهر ناورد: نهریت، که‌له‌پوور.

سه‌بک: دارشتن.

سه‌حه‌رخیز: به‌یانی زوو له خه و هه‌لسان.

سه‌نگ پوش: خرایه ژیر به‌رده‌وه.

سه‌ره‌ه‌ودایه‌ک: سهری تاله ده‌زوو.

سه‌رئه‌نیته‌وه: ده‌نوئ، ده‌مرئ.

سه‌قا: سهرکاری ناو.

ساده‌پهرست: ناسایی ده‌ژیا.

سه‌نگین: قورس.

سه‌روسه‌نه‌مه: پی و قه‌ده‌م.

سه‌ره‌نوئلک: جیگایه‌کی پشتگوئ خراو که خوئل و زبلی تی بکری.

سپلی لاورگ: شتی بی که‌لک.

سه‌گ مهرگ: مردنیکی وه‌ک سه‌گ. به‌ناسانی روخ نه‌دا به‌ده‌سته‌وه.

سه‌ره‌نگری: به‌ته‌وقی سه‌را که‌وتن.

سه‌ودا زه‌ده: تووشی خوئیایه‌ک بووه.

سهر فرو: سه‌ردانه‌واندن.

سهر پیز: پری، لیوان لیو، له‌پیز.

سه‌ولی خه‌رامان: شوخ و شه‌نگ.

سته‌م کیشی خه‌م: به‌رگه‌گری خه‌م.

سه‌نگه‌سار: به‌رده‌باران.

سافیلکه: ساویلکه.

سفته‌ی جه‌مال: شه‌یدای جوانی.

سازنده: چه‌نه‌باز.

سه‌رده‌فته‌ری شو‌عرا: که‌له‌شاعیر، شاعیریکی به‌رز.

سه‌ویه: تای سه‌به‌ته‌ی تری.

سونه: بالنده‌یه‌که له مراوی بچوو‌کتره.

ستون: کوله‌که، دیره‌ک.

سه‌بون: کزه‌ی با.

سه‌حرا نه‌وهرد: سه‌حراگه‌ری، ره‌وه‌ند.

ساللانه ساللانه: ورده ورده.

سهرنویش: چاره‌نووس.

ساقه‌ئه‌کا: نووچ‌ئه‌دا.

سه‌یوسیتان: دپییه‌که له قهره‌داغ.

سوورمه‌ریژ: به‌کل ریژراوه.

ساز: تاله‌تیکی مؤسیقایه

سوورکیو: ریزه چیبایه‌که له‌سهر سنور، نه‌که‌ویتته پشت (بارئ) ی‌گه‌وره و باری بچوو‌که‌وه. دیوی‌ئه‌و

دیوه له کوردستانی ئیران.

سجوق: دوشاری خه‌ست تاله ده‌زووی تی هه‌لئه‌کیشرا و گوئز و بادهم تیکه‌ل به‌دوشاوه خه‌سته‌که ده‌کرا.

سهرپاچ: سهرتاش

ش

شال: جوژه قوماشیتی ده‌ستکرده تاله‌کانی له مه‌ره‌ز ده‌ریسری.

شاته‌ره: جوژه گیایه‌که، ناوه‌که‌ی نه‌گرن و بو‌بیرۆ باشه.

شارچی: ئه‌وانه‌ی له دپیوه دین بو‌شار

شایی بی‌شالیار نابی: کار بی‌سهریه‌رشت نابی

شیبوی زپرنوک: شیویک بووه له سلیمانی

شه‌واره: دانیشتن به‌شه‌و به‌دیار مناله‌وه

شه‌وچهره: ئه‌و خواردانان‌ی به‌شه‌و بو‌میوان داده‌نرین.

شاناخسی: دپییه‌که ده‌که‌ویتته شانی مه‌روئ

شپت: کوری‌ئاده‌مه

شار گر ئه‌دا: کوتایی یاری چاوشارکیبه‌که شار گر ئه‌درئ

شهرمنده: شهرمه‌زار

شئروئ: شاخیکه له سه‌رووی هه‌له‌بجه‌وه. دپی عه‌بابه‌یلی که‌وتوته دامینی

شیری جه‌وه‌ه‌ردار: شمشیری تیژ

وشتر مورغ: نه‌عامه.

شهره‌ئ‌ییا: گر ئه‌ییا.

شه‌یپوور: مؤسیقای سویاهییه، بو‌ئاماده‌بوون بو‌شهر.

شه‌به‌یخون: له شه‌وا هه‌لمه‌تبردن بو‌سه‌ر دوژمن.

شیننی خاتوو زه‌مه‌هریر: بارانی خوری دوا‌ی چله.

شاهی له‌ولاک: پیغه‌مه‌ره، محهمه‌د (دروودی خوی لی بیت).

شیعری سه‌مه‌ن بو: شیعریکی بو‌نخوش وه‌ک بو‌نی سه‌مه‌ن.

شای ته‌قیانوه‌س: پاشایه‌کی زۆردار بووه.

شیری شه‌رزه: شیری زۆر در و چابوک.

شنوایی: بیستن.

ف

فەلەك لەگەڵما سەرگرانی ئەكا: فەلەك لەگەڵما خراپە دەكات.

فریشك: ئالوو.

فەرەنجی: جۆرە بەرگیکی دەستكردە لە كورکی بەرخ دروست كراوە، وەك پالتۆ لەبەر دەكریت. ئاو دانادا، ھاوینانیش شوان و سەپان لەبەریان دەكرد ھەتا گەرمايان نەبێ.

فابریقه: كارگە.

فامیلیا: خێزان، بئەچە، بئەمالە.

فەرزەند: مندال، كۆر و كچ.

فەریادپەس: كەسێ كە فریای تەنگانە بكەوێ.

فەری: بەرەكەت.

فەرمايشت: ئامۆژگاری.

فەتل: مال، بەخت گرتنەو.

فەھمیدە: تێگەیشتوو، فەھمیدە.

فەریك: تازەپیتگەییو، نەگەبیو.

ق

قەرگە: دێبەكە لە رۆژھەلاتی سلیمانی، لە دامینی چپای گۆژەدا. ھەموو ئاوی ویتلەدەر بەناو دینی قەرگەدا بەخوێر دیت. زۆر جار لافاو زیانیان بێ دەگەینیت، وشە قەرگە لە (خوورگە) وە ھاتوو.

قەتار: جۆرە مەقامیکی كوردییە، بەرپز، یەك لەدواى یەك.

قەلەندەر: رەند، كەسێك كە دەربەست خۆشی دنیا نەبیت.

قۆبێ: دوو پیزە شاخە لە دەربەند باسەرەو دەست پێدەكات ھەتا شانی دەربەندیخان و ھۆمەر قەلا، لەمیانەى ئەم دوو پیزە شاخەدا دۆلیکی زۆر چڕ و پڕ لە دارستان ھەبێ. سەیرانگای زۆری لێبە.

قار: قەھر، قین.

قەرپ و جەرپ: ھەلبەز و داہەز.

قەوقاز: چپای قەفقاس، قاف.

قەر و گولە زەرد: بەیتتیکی كۆنی دلداری و فۆلكلۆری كوردییە.

قەلاى توورەكە ریت: ئەو قەلایانەى كە بەتوورەكە دارپتزاون.

قەرەقاج: جۆرە دارێكە، بەتایبەتی قەفەزی كەوی لێ دروست دەكریت.

قوماندە: سەركرده.

قەلەمەرەو: ناوچەى حوكمداری.

قائكل: ئەو كلافە دەزووە ئالۆسكاوانەى لە ئالۆسكان رزگاربان بوو.

قائگ: دووكەلى كۆر بەگریا، قانگی دا.

قائانی: شاعیریکی بەناوبانگی ئێرانە.

قۆچكە: وەك كلاو وابوو ئەكرا بەسەرى منالدا و لەژێر چەناگەیدا بە تەلێ دەزوو قایم ئەكرا. تالە دەزوو كەش گری قۆلفەى لێ ئەدرا.

قەرال: سەركرده.

قاوہلتی: نان خواردن.

قلیان: قەنگە.

بەرقلیان: خواردنیکی سووك، لە پیتش قلیان كیشاندا.

قابینە: ئەنجومەنى وەزیران، كابینە.

قەزەرۆس: سەرتاشتیکی ئەرمەنى بوو لە سلیمانی.

قەلەمرداری: یاریبەكی كۆنی كوردەواری بوو.

قەمتەركراو: دەم بەستراو.

قۆرەى لێ كەوت: قۆرە نەخۆشبیەكە تەوشى گا دەبیت.

قەبالە شەجەرە.

ك

كەمەریەستە: ھۆگر.

كوچكى ھەواران: كوچك ئەو سێ بەردە بوو كە خراوەتە ژێر مەنجەل بە دووكەل رەش دەبوو.

شوفتەى ھەواران: دێوانەى ھەواران.

كەچ: پیتچەوانە، ئاوەژوو.

كشەمرە: بەو كەسانە ئەلێن كە دلێان زۆر ناسكە.

كەرەمکان: بەخشنده.

كاسەلێس: سیخوێر، چلكاوخۆر.

كۆ بەكۆ: شاخ بەشاخ.

كۆى یار: مەنزىگای یار.

كەپەنگ: جۆرە فەرەنجییەكە ئاودامان شوان لەبەرى ئەكات بۆ ئەمەى باران تەرى نەكات.

كەلەمێرد: پیاوی بەتوانا و بەسام.

كەردپ: جۆرە گیایەكە.

كەمەى سەریبێشكە: تاقي سەر بێشكە.

كەشاكەش: كیشمەكیش.

كناچەى پۆز: دەنگى خۆتێندى پۆز.

كاكە حەمەیی: ریاىی.

كلاو كورە: جۆرە بالندەبەكە، بچووكە وەك كۆتر، لە پەر كلاویك بەسەریەو بەتەى.

كەشكەك: بەگەنە كوتاو لێدەنریت، گۆشت و قاوومەى تێكەل دەكریت، بەجۆرێك دەكۆلێت ھەتا ناسك دەبیتەو.

كالای شەمامەبەند: جۆرە كەوشێك ژێرەكەى پیتستە بوو لە باتى دەزوو بەئاوریشم ئەچنراو نەخش و نیگاری زۆرى تیا بوو.

كەمۆلە: لە دار دروست دەكرا و ئاوی تیا دەخوړایەو.

كانى تەخت: یەكێكە لە ئاوكانییە خۆشەكانى قۆبى قەرەداغ.

كاخ و كاشان: كۆشك و كۆلیت. لەبەرخۆشى و جوانى ناوئراوہ كاخ.

كانى شەكراو: كانییەكە لە پشت پردەكەى ھۆمەرە كۆتەرەو بە.

كالەكى قەرەنى: قەرەنى، دێبەك بوو بەو كالەكە بەناوبانگ بوو.

كار ئەزموو دە: كارامە.

كفت و كۆ: ئیش و نازار.

كەلەژن: ئافرەتى ھەلكەوتوو.

كارى قوت: كارى زیتەلە و وریا.

کوړه کاژاو: چپایه کی بهرزه له پشت بهر زنجیه وه.
 که نشته: جیگای خواپه رستی جووله که کان.
 کلیم: شاعیرتیکي ئیرانی بووه.
 که و ته گیر: دهستی کهوت.
 که ول و پۆست: خوری ناژهل که به پیسته کهوه بیت.
 کلیسا: جیگای خواپه رستی مه سیحیبه کان.
 کیس؟! کیبه!؟
 کورتانی کهری جه جال: به شه و ئه دووریت و بهر ژ هلدوه شیتته وه.
 کتک: مشک.

که و ته گهړ: که و ته کار.

که چ بین: خراب بین، به دبین.

کونه بان: به و کونه ده لاین که گنم و کای لی ده که نه خواره وه بز ناو کاپه ن یا بز عه مباری ده غلودان.

که رته: پاژنه هه لکیش.

کړتیه: به فر و باران بهر شه باوه، زریان.

که پره شینه: جه ژنتیکي جووله که کان بووه له سهره تاي پایزدا.

که سیره: سپر.

کفت: ماندوو و شه کهت.

که و ته ته لاشه وه: که و ته هه ولدان.

که شکهک: و اتایه کی کوردی ده لیت: ئه لیبی که شکه کی بز کولاوه. چونکه له کوندان به یانیسیان زوو

که شکهک لیراوه و خواردنیکي خوش بووه.

کالا: جوړه پیتلاو تیک بووه. له پیستی گاوگوتال دروست ده کرا بز پوزانی به فر له پی ده کرا. ئه و تاله

چهرمانه ش که پیتی ده به سترای پیتان ده گوترا پیتا یا خود پیتال، تاله کانیش هه ر له چهرم بوون. به شه و

ئه خرایه ناو ناوی شله تینه وه بز ئه وهی بز به یانیسیان شل بیتته وه و له پیتی بکن.

که شکیان ئه سوه وه: دوی خهستیان به په نجه ئه گوشي له بهر هه تاو دایان دنا هه تا به ته وای ره ق ده بوو. بز

زستان له ناو سوینه دا به ناوی شله تین ئه یان خوسانده وه و ئه یان کرد به که شکهک رونی داخرکراوی ئه کرا

به سهرا خواردنیکي زور به له زهت بوو.

مه نجه لئ زنجیردار: مه نجه لئ زور گه وره بوو دوو زنجیری بیتوبوو بز هه لگرتن و داگرتن. به و زنجیرانه

به دوو کهس له سهر ناگر ده یان نه پتایه خواره وه.

که شکه لئ شیعیر: مه به ست له و ده فته ره گه وریه بووه که هه موو جوړه شیعیرتیکي تیا نووسراوه. له م

باره یه وه که شکه لئ کانی (مه محمود پاشای جاف) به ناویانگ بووه.

کاخ: پایته ختی هه زره تی سلیمان بووه.

کاشان: شاریکه له ئیران.

گ

گورگه دهر: دپیبه که له ناوچه ی شاریاژیر مه زاری شیتخیکي به ناویانگی لیبیه پیتی ده لاین (خهرقه رهش -

خهرگه رهش).

گمؤ: چپایه کی بهرزه لای دهر به ندیخان.

گهرد: تۆز.

گهردش: گهړان.

گرده شین: گردتیکه بهرانه ر ناشی بارام له سهر چه می سیوه یل.

گوزهران: ژبان.

گهردن که چ: مل که چ.

گردی مامه یاره: گردتیکه جاران ناگری نه ورؤزی لی ده کرایه وه و گوړی مامه یاره ی قاره مانئ لیبیه. ئیستا

که و توتته ناو شاری سلیمانیه وه. کاریزی وه ستا شهریف له دامینیاوو، چند سال له مه و بهر خه لکی

سلیمانی به تاییه تی رؤژانی چوارشه موان و هه ینی ده چونه سه بران بز ئه وی. پیره میترد له سهر

وه سیه تی خوی له وی نیتراوه. ههروه ها نارامگای جه میل صائب و ره حمه خانی کچی پیره میترد و

عبدالرحمن به گی نفوس (بابان) ی لیبیه. به لام به داخه وه گهردشی رؤژگار جیگا و شونئی گوړه که ی

مامه یاره ی ون کردوو. له سهر ئه و گرده بچو که دا نازانئ کامه یه گوړه که ی!!

گرؤه: کؤمه ل، دهسته، تاقم.

گیسکه مهره ز: گیسکه مهره ز به تاییه ت له ناوچه ی سیوه یل و بهر کیتودا زؤره. به ناوی (موو) ه که یه وه پیتی

ده گوتری گیسکه مهره ز چونکه مووه که ی ئم جیا وازه له مووی گیسکی تر.

گوړزه بانه: که مه ولوود ده کرا، گوړزه بانه به سهر دانیش تواندا ده به خشرایه وه. بریتی بوو له گوړز و میوژ و

نؤک و هتد.

گلا: کهوت.

گرگاشه نازک: دپیبه که دراوسیتی شاناخسی و مهروییبه.

گولده سته ی گولان: شای گولان.

گه زیزه: ناوی گولتیکه.

گهردو خول: سوورانه وه و به ده وردا هاتن.

گلنوله: کلافه.

گردکردنه وه: کؤکردنه وه.

گه نچ: ئالتون، زپو، لاو.

گهردش: فه له ک.

گارهار: دهنگی مریشک له زبیکي هیلکه کردندا.

گه لؤ: گیتو.

گه دا: همژار، دهر وازه گهړ.

گوپه ند: به زم و هه را.

گورگه لؤقه: وه کو گورگ خیرا به لؤقه دهر و ا.

گاه: جار.

گولرنگ: رازانه وه بهرنگی گول، زیاتر مه به ست گولی سووره و اتا به خوین رهنگینه.

گابؤر: بؤره ی گا. دهنگتیکي ناخؤشه.

گریبان: یه خه.

گولگون: رهنگاو رهنگ.

گومرا: بایی.

گه نجه فه: شانازی.

گرشمنه وناز: عیشوه.

گهردانه: پارچه ئالتون نیک بووه پلپله ی بچوکی بیتوه بووه له ملا و له ولای سهر و پیتچی نافردت قایم

کراوه هاتوتته وه بز ژتیر غه بغه به و بهر گهردن.

گلنه سپیبه که ی گوړشه: له ناو قه دی شاخی گوړشه دایه له دپوی شاریاژیر. گلنیکي سپی هه یه.

ل

له بهک بین رادهکات: به بچ وهستان رادهکات.

لاجوردی: شینی بچ گهرد.

لانه: شوتنی شیر، شوتین و مال.

له دهمی خۆزه لاتندا: له کاتی، له سه ره تاي خۆزه لاتندا.

له پايين پايه: له نزمترین.

لاپوره: غه رب.

لاوکی قه بغانی: لاوکیک بووه تابهت به تیره ی قه بغانی.

له م هه یوه دا: له م کاته دا.

م

میرغوزار: باخ و میرگی تهر.

میساتوز: کامیتر.

مه بیکه ده: جیتی مه ی نوشین، مه بخانه.

مه رام: مه بهست.

میخهک بهند: به بهری میخهک نه هۆنرایه وه و ناو به ناو شیلان و مووروو نه خرایه گورزه کانیه وه.

مابهین: شارتیکه له تورکیا.

مه ده هوش: بی ناگا، بی هوش.

مشتاغ: تری نانه وه له سه ره زه که بکری به میوژ یاخود به دوشاو.

مه عدوومی: نازناوی شیعی مه وه له ویه.

مشت و مالکردن: مشتوو هینان به سه ره لیواری ته نه که ی دهغل و داند.

مه یدانای سوخه ن وهری: مه یدانای گفتوگو.

مه تالیک: جۆره پاره بیک بووه.

مه جیدی: جۆره پاره بیک بووه.

منه وهر: رۆشنیبر.

مائی خانم: مائی عادلخانه، خانمی وه سمان پاشای جاف.

موتابخانه: به وه دوکانه ده ترا، که موتابخی خه راری تیا دروست ده کرد. خه رار له مووی بز دروست

ده کرا. تووتنی تی ده کرا.

مینا: ئاوینه.

ماسک: مه بتهر، خزمه تچی نه سپ.

مۆریان: نه سپی.

موور: جۆره داریکه داده هینرینه وه و ده کری به ته خته و سوودی لی وه رده گیریت.

مه ره نه مووکه: له «من ریک» ی عه ره بییه وه وه رگیراوه. که ده چینه سه ره مردوو لیتی ده پرسیت «من ریک»:

خوای تو کتیه؟

مه ن: گه زۆ، به تابه تی له سه ره داری مازوو ده باری له کوردستاندا.

میوه گه نان: کاتیکه له وپری گهرمادا میوه ی تیا پی ده گات.

مووشه ده مه: له هه مانه دروست ده کرا. له لایه که وه هه وای تی ده چوو له لایه کی تریشه وه شاگردیک دهستی

پیداا نه نا هه واکه نه هاته ده ره وه بۆ گه شان وه ی خه لوز.

مزه ی مهزه: تامی مهزه که ی، تالیی شیرین کردوو.

مه لا سیپاره: به واتای (سیپاره) تووره ده بوو.

مل وه کو داسک: ملی زۆر باریک.

مه ی نه نگور: مه ی تری، شه رابی تری.

میره زمه: مرۆقتیکی خه یالییه له شوتنی چۆله وانیدا سواری کۆلی خه لکی ده بییت.

ماش و برنج: رهش و سپی. بۆ که سیکه به ره و پیری بچیت.

ن

نۆدی: دتیه که له شارباژێر له پیتش بابانه کاندای دروست کراوه. پینان وتوو (نه وادی - دتی نۆی) شیخ

مارفی نۆدی خه لکی نه ویه.

نه غمه ی سه حه رگاه: جۆره گۆزانییه که، (سه حه ری) یشی پی ده گوتریت.

ناخواه: به ناهه ق، خوا نه ناس.

نه بجه: قامیش. هه ره ها به و ده زوو باریکه ده گوتری که له ناو نووکی قه له مدایه.

نمود: ده رکهت.

نیگه هبان: ناگادار، پاسه وان، یاساوان.

ناتوریل: سروشتی (Natural) ی ئینگلیزییه، طبیعی.

نادان: نه زان.

نه ریتمان بۆ دامه هینن: قسه مان بۆ دروست مه که ن.

نالکار: که سی بنالی، کاری نالین بی.

نه قاره: ئامیتریکی مؤسیقایه.

نمونه نمایی: پیتشانگای شتی نایاب. معروض، نویتنه.

نادروست: نارپک.

نه بزگیر: نه و که سه ی نه بزی دهستی (مه چه کی) مرۆف ده گریت.

نهنگی سه ر، برابیم ناوا: دوو دتیه له ناوچه ی قه ره داغ.

ناپه رمونه وه: سل ناکه نه وه.

نه له خشبوه: نه روو شاره، تیک نه چوه.

نیم: نیوه.

نیوه نهک: هه ویرتیکه ده خرتنه سه ر برین.

نالهی شه وگیر: نه و ناله و نزایه به که به شه و گیرابیت.

ناگزیر: به دگفتار.

نماکی گریان: چاو فرمیسکاوی.

نۆشارو: ده رمانتیکی خه یالی بووه بۆ هه موو جۆره نه خۆشییه که.

نمایش: شانۆ.

ناف: ناوک.

نوشوست: شکست.

ناچه ته شی ریس: ناچه ریایی کار.

نالچه ی پیتلاو: نالی پیتلاو.

نگون سار: له خا کا که وتوو.

ناوجه‌ژنان: ئەو دوو مانگەبە دەکەوێتە نێوان جەژنی رەمەزان و جەژنی قوربانەوه.
نەبەسە: بەهەر حال.
نوێژە بارانە: ئەو نوێژەبە بۆ داواکاری باران بارین دەکرێت.
ناوەجاخ: ناچیزە.

و

وەنەوز: خەوه نووچکی، لە نێوان خەو و بیداریا.
وزە دیدەنی: توانای سەرلێدان، بەسەرکردنەوه.
ویڕەوی: گریانێ مەنل.
وەنوس: قینوس.
وردیلە: بەچە، مندال.
ویق و ژبان کرد: هاوار و هەرایان کرد.
وێلە دەر: دێبەکه بەشانی گۆژەوه و نزیکێ سلێمانییە. وێلە دەر لەوه هاتووه که چەند رێگەبەک له پێش چوونە ناو دێکەوه هەبە پەنگە رێبوار لەو دەراندە وێل بێ.
وێدیەوان: کارگوزاری بەندیخانە، وەردیان.
وێپەبجووری میوانەوه هاتبوو: بۆ هەوالی میوان هاتبوو.
وێرم: سیل.
وێختەبەری بێم: وێختە بێرم.
وێویلا: شین و زاری.

ه

هوانشین: هەم نشین. هاوێل، هاوێن.
هەگبەلی: هەگبەلی (أطه) (أطه بازاری)، دوورگەبەکی خۆشە له تورکیا سەیرانگایەو وەکو قەزا و ناحیە لای خۆمان وایە. چەند سالتیک پیرەمێرد لەو جێگە خۆشەدا قائمقام بووه و نەژادی کوری لەوێ لەدایک بووه.
هەواخواهان: لایەنگران.
هەر لووشە دێ: هێشتا تێری نەخواردوووه.
هاوشاری: خۆ ولاتی، خەلکی یەک شار.
هەوسار: سەرکەللە و لاخ، له خوری دروست دەکرێ.
هەلەئەژێ: پال دەکەوێ.
هەر ووتە: شاخیکە پێش ئەوهی بگەیتە ئەزمێ و جارێ کاروان بەوێدا ئەچوونەوه بۆ سێتەک. ئەم شوێنە دار و دەوێ نیبە واتە: هەر رووتە!
هوما: بالدارێکی ئەفسانەبیبە.
هەمە چیزە: هەمە رەنگ.
هەوێنی نۆ قازان شیرە: ئەوێندە خراپە له ناو هەر کۆمەڵێکدا بێت تێکی ئەدات.
هاوار: دێبەکی زۆر خۆشە له هەورامان. له هەلەبجەوه بەشنوێدا بۆی دەرۆی، دانیشتوانی (کاکەیی)ن.
هەوا ئەستێبین: لەخۆمان ئەگۆرێن، بایی ئەبێن.
هۆمان تێبی کەوتوو: پێویستمان پێبەتی.
هەول و تەلاش: هەول و تێکۆشان.
هەرەمە: ئاگر و ئاوی کرد بەسەر یەکا.
هەق سز: بێ هەق، بێ ماف.
هامان: دۆژمێکی هەرە بەناوبانگی جوولەکەکان بووه. هەموو سالتیک پەیکەرێکی هامانیان دروست دەکرد بەتێلا و دەمانجە ئەهاتنە وێزە، ئەم جەژنەیان ناو نابوو جەژنی کوشتنی هامان.
هەلەوێر: بەدگۆ، چەنەباز.
هێلی ناو وەرد: ئەو هێلەبە دواي ئەوهی گاسن له زەویبەکه دەدات دەرەکەوێت.
هەلەوه‌ستنه‌وه: هەلەوه‌سلەمێنه‌وه.
هەوا خواھ: خەیاڵ بلاو.

ی

یاداشت: بێرەوه‌ری.
یاداشتی دەکات: دەینوسێت.
یۆلدایش: (تورکییە) واتا هاوێن.
یاوز: سولتان سەلیمی عوسمانی.
یوشع: ناوی یەکی له پێغەمبەرەکان بووه.
یەکە پیاو: باشترین، بەناوبانگترین پیاو.
یەکیکیان ئەکەمە قەبەل: دەرعوهدەي ئەوی دێکەم. یەکیکیان ئەکەمە بری ئەو.
یەک شەوه: مەبەست له مەلا (عبداللهی کوری مەلا غەفور)ە، که پیاوێکی هەژار بوو له سلێمانی، بەلام که خالە وەجاخ کوێرەکەي مرد سامانیکی زۆری بۆ بەجێ هێشت لەمەوه ناونرا (مەلا عبدالله) ی یەک شەوه.

52	په‌ند و ئامۆژگاری بۆ بازگان
54	مه‌یوون و دارتاش
55	شيعره ئایینییه‌کان
55	دلێکم ئه‌وی
56	په‌روه‌ردگارا ته‌ماشایه‌که‌م
57	په‌روه‌ردگارا وای به‌ره به‌ره
58	خودای بێ نیاز
59	بۆ ميعراج
61	خوای گه‌وره
62	جه‌ژنی مه‌ولوود
64	ئه‌گه‌ر
65	عه‌شقی تۆ
65	بانگێتیک له‌ لاهووته‌وه
67	خۆشه‌ويستی خوا
68	خوا ئيمه‌ی
70	ئه‌و که‌سه‌ی
72	شیخ و سو‌فی
72	خۆشه‌ويستی خوا
73	خوای کاتێ وستی
74	نالهی کۆن
75	سه‌رمه‌ستی روو سوور
76	بۆ مه‌ولوود
78	نالهی پیری پیران
78	ئه‌ی به‌خشاینده
80	په‌روه‌ردگارا
81	خوایه‌هاواری
81	ره‌هنوما‌ی گومبوی
82	ته‌نها خوایه‌که‌ی
84	خوایه‌به‌عه‌قل
85	خوایه‌ئه‌وانه‌ی
87	خوایه‌فه‌رمووته
89	خوایه‌زۆر جار
91	مانگی رۆژوو
91	ئه‌و عه‌شقه‌ی

ناوه‌رۆک

7	گیپه
8	شه‌ری خه‌راجیان
9	ده‌نگی وه‌ته‌ن
10	به‌یۆنه‌ی ده‌رچوونه‌وه‌ی گو‌فاری گه‌لاویژه‌وه
11	به‌سه‌تن
11	ده‌، شت
12	چاو
13	لای لایه‌ بۆ منال
15	که‌شته‌ی، پایۆر
15	دنیا، ده‌سته‌که‌وتن
16	کیژۆله‌ی خۆتنده‌وار
19	عیزرائیلی به‌هه‌شته‌ی
21	بالۆری
22	قافییه‌ی به‌ جرت
23	گالتیه‌ی به‌راست
24	ده‌رسی مه‌لای هه‌یاسی
25	دوینی شه‌و شه‌یتان
26	مه‌لا سی پاره
28	به‌یتی مشک و پشيله
29	گو‌ی ناگردان
32	مام چه‌وه‌نده‌ر
35	عه‌شقی پاک
37	په‌ندی بالنده
39	هارونه‌ ره‌شید
41	گو‌رنه‌ته‌له
43	تۆله
45	قوله‌ ره‌ش
46	چاو برسی
49	خه‌یال پلاو
51	به‌ردتاش

152	بیتسارانى و پیره‌میترد
152	ئای تیرى تانه
153	له‌ناو په‌زانا
154	چراخ وه‌په‌زان
156	دلّه‌ی بیه ته‌دبیر
156	دلّه‌ی که‌مته‌ر ویر
158	گیانه ئه‌و په‌ژده‌ی
158	چراغ ئه‌رساتیه
160	یاران حالیه‌ی دهره‌د
161	مه‌یلته‌ کۆن نابیه
161	چراخم جه‌ویر
162	له‌ هیتلانه‌ی دل
162	چراخم نه‌ دل
163	گه‌لای دره‌ختان
165	گیانه وه‌نه‌وشه‌و
167	وه‌ک من دهره‌ده‌دار
168	گیانه ئه‌ژمیترم
169	چراغم شه‌هید
170	نازک سارا و ده‌شت
177	گیانه له‌ پرخه‌ی
177	چراخ داجاری
178	یاری په‌رجه‌م لوول
180	های له‌ به‌یاندا
181	دلّه‌ داخیه‌ نۆ
182	دلّه‌ زامیه‌ نۆ
184	دووری پر دهره‌
185	پیره‌میترد و مه‌لا ولدخان
185	شیرین به‌نازه
187	سه‌وزه‌له‌ی چاو ره‌ش
191	شای وه‌له‌د چاوان
193	بادیه‌ له‌ ییلاخان
198	پیره‌میترد و میرزا شه‌فیع
198	یاری دل په‌یکه‌ر
198	په‌عنایه‌ دل په‌یکه‌ر

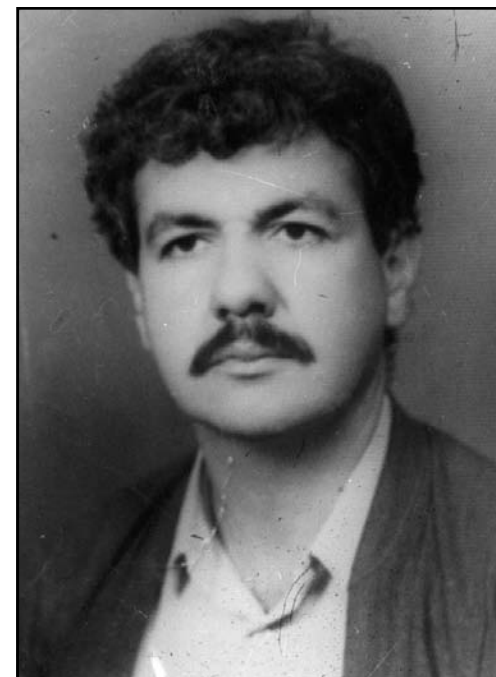
93	پیره‌میترد و مه‌وله‌وی
93	هاوده‌میه‌ فه‌ره‌اد
96	تیه‌ چیه‌ن
97	بلاوه‌ که‌وته
97	خه‌سته‌ی خاری خه‌م
100	خه‌رامان دهره‌که‌وت
101	مامۆستای سه‌رئیل
103	سه‌رداری زومره‌ی
106	بۆ مه‌رگی مه‌حصوود جه‌وده‌ت
108	سۆزیه‌ پیره‌میترد
109	دووری تۆ
113	گیانه دلّه‌که‌م
114	ئه‌پرسی چۆن
116	وه‌لی دپوانه‌ و پیره‌میترد
117	تاق تاق که‌ره
118	شیرین ناوی شه‌م
120	یاران نه‌وبه‌هار
123	نازداری جافان
126	کوچکیه‌ هه‌واران
129	بیتزاری هۆزان
130	یاشا له‌ نوپوه
130	یاشا جه‌ نۆوه
132	قیبیله‌که‌م هه‌ی شه‌م
135	یاران تاریکه‌
137	هه‌ر من ناشادم
139	هه‌ی شه‌میه‌ شه‌وان
141	یاران له‌ جه‌رگم
141	یاران نه‌ جه‌رگم
143	یاران مه‌جنوونم
146	ئۆف برینه‌داره
146	چۆل نشینه‌ خۆم
149	په‌ری په‌شمالان
149	شای سیبا یانان
150	به‌ کۆیه‌ زوخال بیت

271	نارهق وهك شهونم (مهولهوى)
272	دوو بهيتى بيتسارانى
273	پيره ميترد و شيعر تىك له بارهى حهجهوه
274	له دهركاى رهحمت (پيره ميترد)
275	قبيلهم نهكيتشى (بيتسارانى)
277	له نيتوان نهحمه د بهگى كۆماسى و مهولهوى-دا
278	شيعره كانى مهجذووب
278	ميرزام قهلاى خاو (فهقى قادرى ههمه وهند)
279	فهقى خه لوزهبى
279	به ندى قهلاى خاو
282	پيره ميترد و شىخ أبو الوفاى كوردى
284	هيتند له دوورى تو
286	به يادى كۆن
287	وا له دووريت
288	به ودم زانى
288	به شيرابى كه ره مى
290	خهوى بهخت
290	پيره ميترد و شىخ عومهر ضياء الدين
291	جهزبهى عه شق
292	نامه بهكى شىخ نهحمه ددين
293	پيره ميترد و شانامه
295	پيره ميترد و ناصر خسرو
299	پيره ميترد و مه خفى
300	پيره ميترد و ظهير
302	پيره ميترد و وهحشى شاعير
303	پيره ميترد و سه عدى
304	پيره ميترد و شىخ رها
306	پيره ميترد و موخته شه مى كاشانى
312	پيره ميترد و مه ستوره خانى نه رده لانى
314	شه وقى چرا
315	به چهت لاده
315	نه عتتىكى سه نايى
316	پيره ميترد و شامه زهر
317	عه شقى راست

202	شيرين پيتى داوه
203	لاساىي توحفهى تفاح
204	ميرزام زامى حهى
207	به هارى نوئى رهنك
210	له خه وه ستابووم
214	هاى قوربان تاكهى
216	پيره ميترد و مهجذووبى شاعير
217	مهجذووب
219	پيره ميترد و (داخى) شاعير
226	پيره ميترد و شيعر تىكى (پير ميكائيل)
227	پيره ميترد و شيعر تىكى حه سه ن نه فه ندى مامى
228	نهو به هار ره شه
230	له يل به جه مائ
232	زيللهى زايله
233	به ندى ئاى ئاى
235	پيره ميترد و شيعر تىكى يوسف بهگى ئيمامى
236	كهوته نارائش
238	يار شپوهى چونه
241	له سه ر ديارئ
243	پيره ميترد و جهند شيعر تىكى (حه مه ئاغاي ده ربه ند فه قه ره) و (نه حمه د بهگى كۆماسى)
248	پيره ميترد و شيعر تىكى طالعى (حه مه ئاغاي ده ربه ند فه قه ره)
249	ديسان، پيره ميترد و شيعر تىكى شه فيع
251	بيدى مه جنونى
253	خودا به، به هار
254	پيره ميترد و شيعر كهى مه محمود پاشاى جاف
255	وادهى خيتله و خوار
258	پيره ميترد و شيعر تىكى مه لاي جه بارى
259	به هار
262	دل مه ستى يار بوو (ميرزا ياقوب)
263	زلتخاى سانى (خاناي قوبادى)
264	كه هانهت (پيره ميترد)
266	مه ولهوى و جهند شيعر تىك
268	هاوين هاوتنه م (مه ولهوى)
270	نارائش تىكى (عبدالله بهگى زهنگه نه)

318	..... نه عتی فارسی به کوردی
319	..... پیړه میترد و باباتا هیبری همه دانی
321	..... پیړه میترد و چوارینه کانی خواجه عبداللهی نه نصار
323	..... پیړه میترد و چوارینه کانی شیخ سه عیدی أبو الخیر
351	..... پیړه میترد و پیتنج خشته کی سالم له سهر مه ولانا خالد
357	..... وه لامیتک بز شیخ مه محمودی نهر
359	..... نه مشه و
360	..... دل برینداری
361	..... شهوی یه لدای سالم
363	..... پیړه میترد و بهیتکی (کلیم) ی همه دانی
364	..... پیړه میترد و چوارینتیکی سه دید
365	..... دوو چوارینی خه یام
366	..... پیړه میترد و مه تل
380	..... پیړه میترد و بهیتی زه نووری
386	..... پیړه میترد و میرزام ته واریتی دهر به ندفه قهره
392	..... پیړه میترد و شیعرتیکی عهره بی
393	..... دوو شیعر له تورکییه وه
396	..... بهندی په خشان (وهرگیپرانی پیړه میترد)
397	..... دوو شیعرتیکی شیخ مسته فای ته خته بی
400	..... سه بارهت به مه محمود پاشا له سهرچا و به کی روونه وه
406	..... پیړه میترد و ده شیعرتیکی مه ستوره خانم
413	..... پیړه میترد و شیعرتیکی نازیی حه سن
414	..... پیړه میترد و سهیدی هه ورامی
417	..... فهره نگی پیړه میترد

- ئەم سەن بەرھەممەي لە دەزگای ئاراس بۆونەتەوہ:
- رەشید نەجیب: ژیان و بەرھەممەي.
- ئەشکی باوان: بەرھەممەي بۆونەتەکرۆهکانی کامەرەن مۆکری.
- پیرەمیتەد و پیتەدچۆونەوہیەکی نۆتیی ژیان و بەرھەممەيکانی: دوو بەرگ لە ۹۰۰ لاپەرەدا.
- چەندان بەرھەممەي تریشی بەریتۆەن.

ئۆمید ئاشنا

- * لە بنەمالەیهکی رۆشنبیر و ئایینپەرۆەر لە سلیمانی سالی ۱۹۵۵ لە دایک بوو.
- * سالی ۱۹۷۸-۱۹۷۹ پەیمانگای پیگەیانندی مامۆستایانی لە هەولیر تەواو کردوو و لە ناوچەکانی قەرەداغ و دوکان و دەریندیخان و پاشان سلیمانی مامۆستا بوو.
- * لە سالی ۱۹۷۸ وە ئەندامی یەکییتی نووسەرانی کورد بوو.
- * لە سالی ۱۹۹۴ خانەنشین کرۆه لەسەر داوای خۆی. بۆ ئەوێ دەرڤەتی تەواوی هەبێ بۆ خزمەتکردن لە بواری ساغکردنەوہ و کۆکردنەوہی بەرھەممەي ئەدەبی و رۆشنبیری نەتەوہکەمان.
- * پرۆژەیهکی ئەدەبی بەدەستەوہ بوو بەناوی (پرۆژەي سەد کتیبی کوردی) کە توانی نزیکەي (۷۰) حەفتا کتیب و نامیلکەي لێ چاپ بکات بەلام بەژمارەي کەم بەھۆی بێ توانایی مادی.
- * سامانیکی ئەدەبی زۆری بەجێ هێشتووہ بەلام زۆریەیان هەر دەستنووسن.
- * لە ۲۰۰۰/۱/۱۶ لە تەمەنی ۴۵ سالی و لە هەرەتی بەرھەممەيئاندا کۆچی داویی کردوو و لە گردی سەبیوان نیشراوہ.
- * ژمارەیهکی زۆر دەستنووس و سەن جگەرگۆشەي بەناوی «سیامەند و سایە و شاد» لەپاش بەجێ ماوہ.

